

Giới thiệu Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)

Thể loại: đô thị, dị năng

Nội dung chính của câu chuyện kể về Diệp Hiểu Phong vốn là một nhị thế tử của Diệp Gia, nhưng trong một lần tình cờ hắn vì muốn cứu bạn gái thoát khỏi nguy hiểm mà không may đã bị rơi vào tình trạng hôn mê phải sống đời sống thực vật.

Cứ tưởng cuộc đời hắn như vậy mà kết thúc nhưng ai ngờ nhờ cơ duyên xảo hợp, và một thiên tai ngoài ý muốn, sau mấy tháng nằm viện hắn vô tình tỉnh lại. Nhờ cơ duyên này hắn nắm trong mình một cỗ hệ thống của một giới diện khác song song với trái đất. Và từ đây hắn lên đường đi tìm và đánh thức sức mạnh tiềm ẩn mà các sứ giả được gửi đến trái đất trước đó. Nhằm thực hiện sứ mạng mang tên Violet Storm nhằm ngăn chặn sự đổ bộ của giới diện kia lên trái đất sắp xảy ra vào khoảng 9 năm nữa sắp tới.

Hắn phải tìm ra và lôi kéo các sứ giả này vào kế hoạch được mang tên là Violet Storm, bên cạnh đó hắn cần phải tiêu diệt các thế lực ngầm đang lẫn trốn ở trái đất và đồng thời cũng tránh bị các thế lực này cho bằng nếu không sứ mạng coi như thất bại và trái đất sẽ bị giới diện kia thống trị vĩnh viễn.

Nhưng mấu chốt của vấn đề là những sứ giả được cử đến này lại là những mỹ nữ cực kỳ xinh đẹp và gợi cảm, các nàng là những nữ thần trong nữ thần, cực phẩm trong cực phẩm! Các nàng có một điểm chung là IQ cực cao. Và tựu là các nàng đang xuất hiện ở đâu đó trên trái đất này, mà thông tin cung cấp cho hắn lại là vô cùng hạn hữu, cũng như các nàng tựu cũng không biết mình là sứ giả cho đến khi bị đánh thức hoàn toàn.

Liệu Diệp Hiểu Phong có đánh ngã được các nàng và hoàn thành sứ mạng khó khăn nhưng đầy hương điểm này không? Tựu con đường phía trước còn rất dài.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp Mặt (1)

Thành phố Vũ Hán.

Buổi sáng mùa thu, bầu trời trong veo xanh thẳm, những ánh nắng chói chang chiếu xuyên qua những dải mây trắng mỏng manh như tấm khăn voan vắt ngang bầu trời. Thỉnh thoảng những cơn gió lại nhẹ cuốn lên những chiếc lá vàng còn sót lại trên cành cây rụng rơi xuống mặt đường.

Sông Dương Tử như một chú rồng xanh biếc uốn khúc cuộn mình ngủ quên, êm đềm cuốn quanh bao bọc lấy Vũ Hán.

Vũ Hán không chỉ được thiên nhiên ưu ái ban tặng cho vẻ đẹp thiên nhiên hùng vĩ, mà còn là nơi lưu giữ không ít vết tích cuội nguồn dân tộc, vẻ đẹp của một thời đại huy hoàng.

Không chỉ sở hữu vẻ đẹp thiên nhiên Vũ Hán còn là một thành phố khoa học kỹ thuật phát triển vào loại hiện đại bậc nhất, là một trong những thành phố đông dân nhất của miền Trung Hoa Hạ (Trung Quốc).

Đại học Vũ Hán.

Đây cũng là ngôi trường có lịch sử lâu đời, với quần thể kiến trúc nguy nga, lịch lãm một sự kết hợp hài hòa giữa phong cách kiến trúc phương Đông và phương Tây. Đại học Vũ Hán là một trong những ngôi trường đại học có tiếng tăm, và cũng là một trong những ngôi trường đại học trọng điểm của Hoa Hạ.

Lúc này mặt trời đã lên cao, khuôn viên Hán Đại (Đại Học Vũ Hán) đang nhộn nhịp sinh viên đi lại. Một chiếc Huayra BC rẽ ngoặt hướng đại học Vũ Hán tiến vào, đám đông sinh viên nhao nhao tránh đường khi chiếc xe tiến qua cổng chính, kèm theo đó là ánh mắt hâm mộ có, khát khao có, thù địch có, khinh thường có,... Nhưng đa phần là ánh mắt rực lửa ghen tị của phần đông nữ sinh khi chiếc xe lướt ngang qua.

“Nhìn đi là Diệp nhị thiếu gia xe mới a!”

“Đây không phải là phiên bản bán ra giới hạn chỉ hai mươi chiếc của Pagani sao (Một hãng xe nổi tiếng của Ý)!? Một chiếc ước chừng hơn một ngàn bảy trăm vạn nha!(khoảng 2,5 triệu Mỹ kim tá hữu)!?”

“Đó không phải là Hoa Hậu giảng đường Hạ Đông Nghi sao!?”

“Nghe nói Diệp nhị thiếu gia vừa cho đẩy ngã Hoa Hậu giảng đường Hạ Đông Nghi quả không sai đây này!”

“Hừ! Không biết con hồ ly tinh Hạ Đông Nghi dùng chiêu trò gì mà lôi kéo được Diệp nhị thiếu gia? Nghe đồn họ chỉ mới gặp nhau lần đầu tiên hôm sinh

nhật Diệp đại thiếu gia cách đây không lâu.”

“Hắc hắc! Chắc lại để cho Diệp nhị thiếu gia cho ăn cà rồi!”

“Chắc!... Chắc!... Chắc là vậy rồi!”

“Không biết con hồ ly tinh này giữ được Diệp nhị thiếu gia của ta được bao lâu?... Cơ mà ghen tỵ quá đi nha!”

“Không phải là người thầm thích Lý đại thiếu gia Lý Vân Du a? Sao lại ngưỡng mộ sang Diệp nhị thiếu gia Diệp Hiểu Phong rồi đây này?”

“Ây! Ây! Lộ Lộ người thì biết gì? Ta tự lúc nào thích thầm Lý Vân Du mà mình không biết?... Không phải người cũng là một trong tứ đại Hoa Hậu Giảng đường của Hán Đại? Sao không đánh ngã Diệp nhị công tử chiếm làm của riêng đây này? Lại để cho cô chị họ của người Hạ Đông Nghi, con hồ ly tinh cho nâng tay trên rồi!”

“Ây! Ây! Phương Phương người sao nay phát bệnh quá rồi? Không phải là người trúng tà a! Ta khi nào thích Diệp Hiểu Phong người! Hấn chỉ là một tên nhị thế tổ nhà họ Diệp, lại là tên đứng đầu trong đám hoàn khổ đệ tử Vũ Hán! Chỉ có Hạ Đông Nghi người không có mắt nên mới đánh chủ ý lên hấn! Người thích hấn thì đi mà đánh ngã chiếm làm của riêng sao lại lôi kéo ta vào a!”

“Ây! Ây! Lộ Lộ người vậy mà miệng lưỡi có chút sắc bén a! Nhưng ta thấy người là không có tự tin đánh bại hồ ly tinh Hạ Đông Nghi nên mới không dám?”

“Hừ! Phương Phương, chẳng qua ta không thích dạng hái hoa nhị thế tổ Diệp Hiểu Phong người! Nghĩ sao ta lại không bằng hồ ly tinh Hạ Đông Nghi! Không thèm để ý đến người rồi đây này!” Hạ Lộ có chút sinh khí đi lên, phải biết rằng nàng tự là ghét bị so sánh với cô chị họ Hạ Đông Nghi, càng lại nói là nàng kém hơn nàng người chị họ này.

“Ây! Ây! Lộ Lộ nhà ta giận rồi a? Ha ha! Vẫn là không ghẹo người nữa đây!” Phương Phương nhìn bộ dáng nổi giận của Hạ Lộ thì không dám trêu chọc đi ra, chỉ che miệng cười tủm tỉm, bộ dáng vô cùng đắc ý đi lên.

Bỏ lại phía sau những đám sinh viên đang tụm năm tụm ba nghị luận sôi nổi, chiếc Huayra BC chậm chậm tấp vào bãi đậu xe. Bước xuống xe là một đôi trai gái hai mươi hai một tuổi cả hữu vô cùng xứng đôi.

Chàng trai cao tầm một thước tám tấc hữu, vóc người thư sinh trắng trẻo, khuôn mặt vuông vức, lông mày chữ bát rũ xuống, vớ mái tóc undercut ngắn dính dài, khá là điển trai.

Hắn mặc một bộ quần tây áo sơ mi đen với thắt lưng da màu trắng khoác bên ngoài chiếc áo vest kiểu Hàn Quốc cách điệu viền trắng, chân mang giày da đen bóng loáng đứng kiêu. Thoạt nhìn có vẻ thư sinh, hào hoa, phong nhã. Chàng trai không ai khác chính là Diệp nhị thiếu gia – Diệp Hiểu Phong năm nay hai mươi một tuổi, sinh viên năm ba khoa kinh tế Đại học Vũ Hán.

Còn cô gái thì cao tầm một thước bảy sáu tấc hữu, khuôn mặt trái xoan, lông mày lá liễu hết sức ưa nhìn, nỷ quan đều đặn, gương mặt có một sức hút kỳ lạ khiến cho người đối diện không thể rời mắt khi nói chuyện, đặc biệt là mái tóc đen tuyền tung bay trong gió càng khiến cho nàng càng thêm cuốn hút.

Nàng mặc một chiếc áo thun trắng rộng cách điệu lộ ra một phần eo mảnh khảnh tinh tế, tôn lên bộ ngực tròn trĩnh cao ngất kinh người, mix với chiếc áo thu trắng là chiếc váy đen ngắn xếp ly. Sự tương phản màu sắc làm tôn lên cặp chân dài thẳng tắp trắng nõn, mềm mại không một chút tỳ vết, đi cùng là boots cột dây màu đen càng làm tôn lên độ trắng và mảnh khảnh của đôi chân.

Nàng là mỹ nhân chân dài chiếm tám phần đầu thân, mỹ nữ chân dài tỷ lệ hoàn mỹ tuyệt đối. Không hổ là người xếp hạng thứ hai trong tứ đại Hoa Hậu giảng đường Hán Đại liên tiếp hai năm liền. Nàng không phải ai khác chính là Hạ Đông Nghi hai mươi tuổi, sinh viên năm hai khoa ngoại ngữ Đại Học Vũ Hán.

Sự xuất hiện của đôi trai tài gái sắc này thu hút mọi ánh mắt hiếu kỳ cũng như lửa nóng của sinh viên trong khuôn viên Hán Đại. Cũng phải thôi mỹ nhân lạnh lùng Hạ Đông Nghi bỗng chốc bị Diệp nhị thiếu gia cho đẩy ngã còn gì sốt dẻo bằng. Đã vậy còn mix đồ khá tương xứng khi xuất hiện trong khuôn viên trường, còn vào lúc đông sinh viên tụ tập nữa a.

Phải biết rằng "nhị thế tổ" này rất ít khi có mặt ở trường. Nhưng hôm nay bỗng nhiên xuất hiện, lại còn lái một chiếc siêu xe thuộc dạng hiếm mang theo mỹ nhân lạnh lùng cùng xuất hiện. Thật là khiến người khác phải ngưỡng mộ cùng ghen tỵ!

Diệp Hiểu Phong vốn là con trai thứ hai của Diệp Khai – bí thư thành ủy Thành phố Vũ Hán. Diệp gia cũng là một trong cửu đại gia tộc của Hoa Hạ có sức ảnh hưởng rất lớn về chính trị cũng như kinh tế. Cha hấn Diệp Khai cũng là người được nhận định là Diệp gia Gia chủ đời kế tiếp một trong nên cũng được trọng điểm bồi dưỡng.

Hấn vốn là con của Diệp Khai với người vợ kế Hồ Thúy Lan. Mẹ hấn vốn là con gái út của Hồ Dương – Nguyên Ủy viên Quân ủy Trung ương. Hồ gia cũng là một trong cửu đại gia tộc của Hoa Hạ. Mà bản thân ông ngoại hấn chính là Hồ gia Gia chủ.

Nhưng sau khi hấn lên ba tuổi không lâu, mẹ hấn vì mang bệnh khó trị mà qua đời, Diệp Khai vì quá yêu thương người vợ này nên đã không đi bước nữa mà dành hết tình cảm để bù đắp thiếu hụt cho người con trai là Diệp Hiểu Phong này.

Có thể nói hấn là viên ngọc quý không rời tay của hai đại gia tộc Diệp – Hồ, khi mà cả cha và ông ngoại đều rất cưng chiều hấn. Bởi thế từ nhỏ hấn muốn gì được nấy, coi trời bằng vung, ăn chơi đập phá, vùng vẫy khắp một vùng Hồ Bắc.

Hắn từ đó nổi tiếng là "Diệp gia nhị thế tử" khiến cho rất nhiều người đổ kỵ, ghen ghét cũng như hâm mộ. Mặc dù là thế nhưng bản tính hắn cũng rất là thông minh khi mà bằng vào thực lực của bản thân hắn vẫn thi đậu thủ khoa trường đại học Vũ Hán khiến cho cả cha và ông ngoại hắn khen ngợi không ngậm được mồm.

Từ đấy hắn càng được cưng chiều hơn, điển hình là sinh nhật năm hắn hai mươi một tuổi ông ngoại hắn đã đặt mua cho hắn chiếc Huayra BC phiên bản giới hạn bán ra hai mươi chiếc của Pagani làm quà tặng sinh nhật, khiến cho anh trai hắn Diệp Thiên Thành vốn đã ghét hắn càng ghét thêm.

Diệp Thiên Thành là anh trai cùng cha khác mẹ với Diệp Hiểu Phong nhưng từ nhỏ hắn không được thông minh lanh lợi như em trai hắn nên hắn thường bị thiếu quan tâm của Diệp Khai. Mẹ hắn khi sinh hắn vì khó sinh nên cũng qua đời, Diệp Khai cũng chính vì vậy mà ghét lấy sang hắn, khiến cho hắn chẳng những thiếu quan tâm mà còn chịu thêm ghê lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Gặp Mặt (2)

Lúc này sân trường là đông học sinh đi lại nhất trong ngày. Nên sự đổ dồn và ánh mắt hiếu kì lẫn xăm soi hướng về đôi kim đồng ngọc nữ này là không ít. Nhưng đáp lại tất cả, là một vẻ mặt thản nhiên, lạnh như băng của Diệp Hiểu Phong, hắn ung dung nhẹ nhàng nắm lấy tay của Hạ Đông Nghi, tay trong tay tiến về phía lớp học.

Vốn hôm nay hắn cũng không có gì làm nên tiện hộ tổng nàng đi ăn sáng rồi đưa nàng đến lớp luôn. Vốn dĩ đêm qua hai người vừa có một đêm lãng mạn bên nhau nên sáng ra Hạ Đông Nghi còn có chút lúng túng cùng đỏ mặt khi bị Diệp Hiểu Phong nắm tay dắt đi trên sân trường. Phải biết rằng con gái là chúa mắc cỡ, huống chi lại là một người có biệt danh "Nữ Hoàng Băng Giá" như Hạ Đông Nghi người đây này.

Cũng phải biết rằng Diệp Hiểu Phong là kẻ nổi tiếng đào hoa và là tên sát gái của Hán Đại, nhưng hắn chưa bao giờ công khai dẫn bạn gái đến lớp như thế này. Nhưng không hiểu sao hôm nay trời xui đất khiến thế nào hắn lại yêu cầu hộ tổng Hạ Đông Nghi đến lớp.

Có thể hắn muốn thể hiện chủ quyền của mình với Hạ Đông Nghi cho toàn thể vệ tinh đang vây quanh nàng biết khó mà rút, cũng có thể khi ở bên Hạ Đông Nghi hắn lại tìm thấy một người con gái nhút nhát, yếu đuối cần được sự chở che bảo vệ của hắn, khác với vẻ ngoài lạnh lùng băng giá của Hạ Đông Nghi bình thường. Ở bên nàng hắn thấy mình trở nên mạnh mẽ hơn, đàn ông hơn, khác với những mối tình thoáng qua trước đó, có lẽ hắn đã yêu, yêu điên cuồng say đắm. Hắn tìm lại được cái gọi là hạnh phúc, và cảm giác ấy mỗi ngày một lớn dần lên khi hắn ở bên Hạ Đông Nghi người.

Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi sải bước nhanh về phía lớp học, bỏ qua những ánh mắt chữ A mồm chữ O hướng về phía hai người khi họ bước ngang qua.

Đi bên cạnh hắn Hạ Đông Nghi càng lúc càng đỏ mặt bước đi càng mất tự nhiên, nàng dựa sát vào Diệp Hiểu Phong mà đi, mặt càng là cúi xuống vì xấu hổ và ngượng ngùng.

Có thể nàng và hắn đã hư thân qua mấy lần nhưng lần đầu hư thân cho hắn nàng cũng không có mắc cỡ và lúng túng như lúc này. Phải, có lẽ vì lần đó nàng có chút bị động, mà hắn còn chủ động với nàng, và lại lúc đó cũng chỉ có hai người, không như lúc này tất cả ánh mắt của mọi người đang đổ dồn về phía hai người, thật là làm cho người ta mắc cỡ quá đây này!

Trong miệng nàng đang thầm mắng tại sao hắn lại đòi hộ tổng nàng đến lớp! Mà lúc đó nàng cũng hồn nhiên đồng ý để hắn mang đi! Giờ thì tốt rồi! Mắc cỡ chết đây này!

Nhưng trong thâm tâm nàng lại ánh lên một chút kiêu ngạo, một chút ấm áp! Kiêu ngạo cũng phải thôi nàng đang được Diệp Hiểu Phong – Diệp nhị thiếu gia tay trong tay hộ tổng đến lớp, phải biết rằng đây là lần đầu tiên Diệp nhị thiếu gia công khai bạn gái, và người đó không ai khác lại là nàng. Ấm áp cũng phải thôi, trải qua hơn tháng quen nhau này Diệp Hiểu Phong luôn hết lòng quan tâm chăm sóc nàng, khiến cho nàng càng ngày càng khắc sâu hình bóng của hắn trong trái tim mình. Nàng vậy mà yêu, yêu điên cuồng say đắm, vậy mà đây là nàng mối tình đầu tiên.

Phải biết bất cứ điều gì trong cuộc đời của con người, lần đầu tiên cũng đều đáng nhớ: câu nói đầu tiên, bước chân đầu tiên, ngày đầu tới trường, tháng lương đầu tiên... Nhưng nếu có một điều mãi giam lại trong trái tim, để mỗi khi nhớ về, ta thôn thức, rạo rực pha lẫn niềm tiếc nuối thì có lẽ đó phải là: Mối tình đầu!

Tình đầu khó quên là bởi vì nó sẽ không bao giờ lặp lại. Người ta có thể yêu cả trăm lần nhưng cảm xúc không bao giờ giống như lần đầu tình yêu gõ cửa. Bởi thế, sau những giông tố của cuộc đời, sau những mối tình hợp tan, điều ám ảnh nhất trong tâm trí mỗi người là cuộc tình đầu tiên ấy.

Phải biết Hạ Đông Nghi là đang ở cái độ tuổi đẹp nhất của một người con gái, khi mà trái tim non nớt ấy bắt đầu biết xao xuyến, biết nhớ nhung và bắt đầu biết rung động... Cũng từ đó mọi cung bậc yêu thương, nhớ nhung, giận hờn, lần đầu len lỏi vào trái tim sẽ làm nàng nhớ mãi không thôi.

Tình đầu cũng giống như những lần bước chân một mình trên biển cát, dù bước rất chậm, rất nhẹ nhưng những vết hằn vẫn in đậm rất sâu. Diệp Hiểu Phong cũng vậy, hắn nhẹ nhàng bước vào trái tim nàng, phá tan nàng hết thấy mọi phòng tuyến. Hắn vậy mà như một trận mưa rào mùa hạ, bất ngờ xuất

hiện xóa tan nàng mọi băng giá của trái tim, lặng lẽ thấm thấu vào trái tim nàng từng ngày, từng giờ, từng phút, từng giây để rồi khi nàng phát hiện ra thì mọi thứ đã quá trễ, nàng vậy mà đem hẳn yêu say đắm tự phút nào.

Đang quán mình trong mớ bong bóng suy nghĩ ấy, bất ngờ Hạ Đông Nghi vô tình va phải người đi phía trước, khiến cho nàng phải giật bắn người, kéo theo Diệp Hiểu Phong hoảng hốt quan tâm hướng Hạ Đông Nghi dò xét một lượt.

- Đông Nghi em không sao chứ?

- Ân!

Khi hai người còn đang tình chàng ý thiếp thì một giọng nói có phần chanh chua và chút lửa nóng vang lên khiến cho cả Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi đều phải ngược mặt lên.

- Đi đứng kiểu gì đấy? Mắt mọc để làm cảnh sao?

Hóa ra trong lúc thất thần Hạ Đông Nghi vậy mà vô tình va trúng hai người đi đường phía trước, mà một trong hai người này có phần hơi thái quá phản ứng lại.

Đó là Phương Phương bạn học cùng lớp với Hạ Lộ. Hôm nay hai người có tiết ngoại ngữ nên đang trên đường đến lớp. Đang mải tranh luận về chuyện của Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi nên cũng là có chút mất tập trung nên mới vô tình va trúng Hạ Đông Nghi người đây này.

Chuyện thật ra cũng chẳng có gì để nói, nhưng lúc này lại khiến cho tất cả mọi người huyền não vây quanh để xem. Vì cả hai người trong đó đều là Hoa Hậu giảng đường: Hạ Đông Nghi và Hạ Lộ. Nghe nói hai người này vốn là chị em họ, lại cùng là Hoa hậu giảng đường, được mệnh danh là “Song Hoa Hán Đại”. Hạ Lộ năm nay mười chín tuổi là tân sinh viên của khoa kinh tế, là sinh viên khóa dưới của Diệp Hiểu Phong. Không khí lúc này vậy mà có phần căng thẳng và mang đậm mùi thuốc súng đi ra. Phải biết trước kia những cuộc đấu đá cạnh tranh giữa các Hoa hậu giảng đường không phải là không có, nhưng mà công khai đối đầu trực diện trước mặt mọi người như thế này thì là chưa có qua.

Sáng nay Hạ Lộ mặc một chiếc đầm sơ – mi chấm gối hot trend màu trắng chít eo kiểu cổ điển tạo cho nàng một nét đẹp tiểu thư, thanh lịch, nhẹ nhàng. Làn tôn lên làn da trắng bóng mịn màng không chút tỳ vết. Vòng eo “con kiến” thon gọn 61 tá hữu, nổi bật là vòng một cỡ 36C no tròn gợi cảm.

Sở hữu chiều cao một thước bảy sáu tá hữu, cùng cách ăn mặc có phần giản dị càng làm nổi bật vẻ đẹp nhẹ nhàng của nàng. Với khuôn mặt trái xoan, mỷ quan cân đối, lông mày lá liễu, đôi môi anh đào căng mọng, mái tóc đen dài uốn lọn thả tự nhiên, Hạ Lộ luôn thu hút ánh nhìn của mọi người với một vẻ đẹp thuần khiết như nước hồ mùa thu vậy, trong trẻo, tinh mịn.

Đám đông vây xem càng lúc càng đông, khiến cho cả một khoảng sân trường Hán Đại nhốn nháo cả lên. Vốn dĩ sự cạnh tranh giữa Hạ Đông Nghi và Hạ Lộ trước đó đã thập phần gay gắt rồi nhưng chưa có một cuộc đấu súng trực diện nào, hôm nay có lẽ là lần đầu tiên hai người trực tiếp đối mặt với nhau trước sự chứng kiến của phần đông sinh viên Hán Đại.

Có lẽ đây sẽ là sự kiện sốt dẻo để sinh viên Hán Đại đem ra bàn tán trong những ngày sắp tới đây này. Lúc này Phương Phương có vẻ là vô cùng khó chịu khi thấy Diệp Hiểu Phong đang tình tứ bên cạnh Hạ Đông Nghi, còn vì sao mà nàng bức tức và khó chịu thì bản thân nàng lại không biết nữa. Chỉ biết là lúc này nàng chỉ muốn phát tiết tất cả lên trên đầu của Hạ Đông Nghi người cho bỏ con giận trong lòng nàng.

- Đông Nghi em không làm sao à? Diệp Hiểu Phong quan tâm sốt sắng vừa hỏi vừa đỡ lấy Hạ Đông Nghi quan sát một lượt.

- Em không sao đây này! Hạ Đông Nghi có chút bối rối trả lời.

- Tốt rồi! Mấy người thì không sao! Nhưng ta thì có sao đây này! Ra đường không mang theo mắt hay sao vậy? Phương Phương đầu bốc hỏa bùng bùng giận dữ chen ngang vào giữa Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi.

- Tốt rồi! Đụng phải người ta còn không biết nói một câu xin lỗi! Đây là cách ứng xử của Hoa Hậu giảng đường Hán Đại à! Phương Phương tiếp tục mỉa mai châm chọc.

Lúc này Hạ Đông Nghi đang vô cùng bối rối. Nếu tự là một địa điểm khác thì nàng không tiếc thân phận đôi co một phen với Phương tiểu nha đầu này. Nhưng lúc này Diệp Hiểu Phong lại đang ở bên cạnh nàng, phải biết rằng lúc này nàng đang sốt sắng giữ vững hình tượng của mình trước mặt của Diệp Hiểu Phong. Đám đông thì đang vây mỗi lúc một đông kèm theo không ít nghị luận sôi nổi.

“Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi nghe đồn là có một chân à! Quả không sai đây này!”

“Diệp nhị thiếu gia và “Nữ Hoàng Băng Giá” sao lại gây chuyện với Phương đại tiểu thư rồi? Có khi nào là đánh ghen?”

“Áy! Đây không phải Hạ Lộ tân Hoa Hậu Giảng đường à?”

“Đánh ghen rồi! Diệp nhị thiếu gia vậy mà ghê thật một lúc chơi 4P đây này!”

“Ngọa tào! Không phải Phương đại tiểu thư đang thăm hẹn hò với Lý đại thiếu gia sao? Sao lại có một chân với Diệp nhị thiếu gia rồi đây này?”

“Lộ Lộ thiên thần trong mộng của ta! ... Vậy là hết rồi à!”

Tiếng nghị luận càng lúc càng rôm rả, có không ít người thậm chí còn huyết sáo cổ vũ khiến cho bầu không khí càng lúc càng thêm phần sôi nổi. Diệp Hiểu Phong thờ dài ngao ngán, hần đang rơi vào hoàn cảnh gì đây này.

“Phương đại nha đầu thật biết lúc chọn thời điểm nháo sự a.” Diệp Hiểu Phong không khỏi lúc đầu thờ dài. Mà đứng bên cạnh Phương Phương lúc này Hạ Lộ cũng mặt đỏ đến tận mang tai rồi đây! Cái gì mà đánh ghen, cái gì mà có một chân, cái gì mà 4P... Thật khiến người ta nóng mặt.

Mà Hạ Đông Nghi về mặt lúc này càng lúc càng đỏ, nước mắt ước chừng tuôn ra được, nàng chỉ biết cúi mặt ôm chặt lấy tay Diệp Hiểu Phong coi như một chiếc phao cứu sinh vào lúc này. Mà Phương Phương thì càng lúc càng hung hăng, tiếng mọi người nghị luận cũng lọt vào tai nàng khiến cho nàng thập phần phần nộ đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Đình Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Mỹ Nhân Nổi Giận

Phương Phương là con gái duy nhất của Phương Trường Húc – Hiệu trưởng trường Đại học Vũ Hán, ông cũng là một học giả có tầm ảnh hưởng lớn trong giới nghiên cứu của Hoa Hạ. Với tính khí tiểu thư, nóng nảy thất thường, dễ dàng bị kích động của nàng nên sinh viên Hán Đại thường gọi nàng là Phương Đại tiểu thư.

Nàng là bạn thân từ nhỏ của Hạ Lộ. Từ nhỏ Hạ Lộ thường hay bị Hạ Đông Nghi ý thể chèn ép, bắt nạt nên Phương Phương cũng chả mấy ưa gì Hạ Đông Nghi. Hễ có dịp là nàng lại sẵn sàng cùng Hạ Đông Nghi phân cao thấp nhưng mười lần thì hết chín lần rưỡi là thất bại thê thảm trở về.

Sân trường càng lúc càng đông người vây xem, tiếng nghị luận càng lúc càng cao trào, nhưng lại không ai dám đứng ra can ngăn, ai cũng thập phần sợ tính cách tàn bạo của vị Phương Đại tiểu thư này.

Phương Phương hôm nay diện cho mình một chiếc áo Crop Top màu xám tay dài, để lộ ra vòng eo thon gọn 62 tá hữu, làm nổi bật vòng một cỡ 34C căng tròn không chút chảy sệ, vô cùng gợi cảm. Bên dưới là chiếc váy ngắn màu đen được mix chung với đôi giày thể thao làm nổi bật lên đôi chân dài nuột nà, trắng bóng của nàng.

Nàng có chiều cao khiêm tốn một thước bảy tá hữu, là thuộc nhóm mỹ nhân chân dài chiếm 7,5 phần đầu thân, mỹ nữ chân dài tỷ lệ hoàn mỹ, nhìn mà dự đoán cặp chân kia cũng gần một thước một tá hữu a. Từ xa nhìn lại, đã biểu lộ một đường cong vô cùng khiêu gợi.

Phương Phương là mẫu con gái trẻ trung, thoải mái, không quá yếu điệu thực nữ. Nàng có mái tóc xoăn nhẹ dài ngang lưng nhuộm màu hạt dẻ, tô điểm cho khuôn mặt ngây thơ, hồn nhiên có phần trẻ con, càng khiến cho Phương Phương trông thật giống một nàng búp bê nhỏ nhắn dễ thương.

Lúc này nàng mặt đỏ đã đến tận mang tai. Nàng cũng không hiểu tự là mình vì sao lúc này lại phát tiết nữa, chỉ muốn là tại đây thoáng một chút đem Hạ Đông Nghi hồ ly tinh cho kéo xuống vũng nước đục đây này.

- Không biết cúi đầu xin lỗi a? Phương Phương tức khí thờ phỉ phỉ, ánh mắt lửa nóng nhìn về phía Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi hai người như quyết ăn đủ một phen.

- Phương Phương! Là muốn không gây náo nữa rồi đây này! Diệp Hiểu Phong nghiêm nghị nhìn về phía Phương Phương, trong khi đó tay phải thì kéo Hạ Đông Nghi về phía mình càng gần hơn.

- Ấy! Ấy! Không phải Diệp nhị thiếu gia muốn ra mặt đây này! Hạ Tiểu Hồ thật biết diễn a! Phương Phương càng tức khí mà nhìn về phía Hạ Đông Nghi mà mĩa mai.

Diệp Hiểu Phong không khỏi cười khỏ, tiểu nha đầu này thật là không muốn bán cho người khác chút mặt mũi rồi a. Mà Hạ Đông Nghi thì càng bối rối không biết phải xử lý ra sao, rõ ràng là Phương Phương kiếm chuyện với nàng, nhưng lúc này lại không biết phản bác ra sao cho phải, chỉ biết dựa vào Diệp Hiểu Phong trong tay, để người bạn trai này thay nàng đứng ra giải quyết cái tiểu nha đầu thích sinh sự Phương Phương.

- Phương đại tiểu thư hôm nay tự không muốn bán cho ta được chút mặt mũi a! Dù sao cũng không có gì phải làm lớn chuyện đây này! Diệp Hiểu Phong chỉ đánh xuống nước giảng hòa đi ra.

Lúc này bên cạnh Hạ Lộ tự thấy chuyện cũng không có gì, mà càng náo thì càng lớn, lượng người vây coi càng lúc càng đông khiến cho một góc sân trường Hán Đại chật cứng người. Tiếng nghị luận càng lúc càng khiến cho nàng da mặt có chút mọng càng lúc càng phát đỏ đi lên!

- Phương Phương...! Hạ Lộ đỏ mặt lý nhí kéo tay Phương Phương ý định muốn nàng cho qua chuyện này! Nếu tiếp tục náo tiếp sợ là khó mà vẫn hồi rồi đi ra! Dù gì thì cả nàng và Phương Phương cũng có đều có lỗi người.

- Lộ Lộ cậu không cần can a! Hôm nay mình không thể cho qua chuyện này! Phương Phương vẫn một bộ dáng phỉ phỉ tức giận, nhắm về phía Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi hai người náo sự.

“Chuyện này thật khó dàn xếp a.” Hạ Lộ vậy mà có chút cảm thán đi ra.

Người vây xem càng lúc càng đông mà không ai dám chen chân vào vũng nước đục này. Tiếng nghị luận thì càng ngày càng lớn, càng lúc càng đầy đi xa hơn, khiến cho người trong cuộc cũng không khỏi thập phần đỏ mặt tía tai.

“Ây! Đánh ghen thật rồi!”

“Diệp nhị thiếu gia vậy mà cũng có với Phuong Đại tiểu thư và Hạ Lộ mỗi người một chân thật đây này!”

“Ây! Thật không biết ai mới tự là đại phu nhân đây này?”

“Ây! Không hẳn là Phuong Đại tiểu thư sao?!”

“Sao lại nghĩ là Phuong Phuong rồi?”

“Không nhìn Phuong Đại tiểu thư khí tức sao!”

“Bị Nhị Đại phu nhân bắt quả tang cặp bồ tại trận, Diệp nhị thiếu gia không dám lên tiếng rồi đây này!”

“Ây! Diệp Nhị thiếu gia thật biết giấu a! Nếu không có hôm nay bị bắt gặp tại trận, thật không biết hắn có thể giấu đến đâu. Hắn thật có bản lĩnh đây này!”

“Không nghĩ Hạ Đông Nghi vậy mà lại là một cái tiểu tam người!”

“Diệp nhị thiếu gia khẩu vị thật lớn a! Song nhị Hoa Hậu giảng đường cũng cho bắt tới tay đây rồi! Không biết...?”

“Ây! Người không phải là nói lên đầu Từ Huyền a!”

“Vương Nữ Thần! Có lẽ nào?”

“Trác học tỷ sao có thể đây này?”

“Mộng Văn! Các người muốn tìm chết a! Hừ!”

“Ây! Mọi người không thấy Phuong Phuong khí huyết quá ư là thịnh a? Có khi nào đã lỡ có baby rồi không?”

“Ây! Lẽ nào! Sẽ không lại có thêm một tiểu loli đây này?”

Đám đông nghị luận càng lúc càng hăng, trong đó càng lúc càng có những từ ngữ khó nghe đi ra, mà đa phần là hướng về Phuong Phuong trên đầu. Vốn dĩ cũng đúng thôi, bình thường tính khí nàng không được lòng mọi người trong trường, nên lúc này tự là có cơ hội đám đông không sẵn dịp té nước theo mưa mới là chuyện lạ.

Phuong Phuong hai tay nắm chặt, mặt đỏ đến tận mang tai, không ngừng phì phì thở mạnh. Thật là bức người quá đáng! Cái gì mà đại phu nhân, cái gì mà khí huyết đương thịnh, cái gì mà có baby, khó nghe hơn cả là có người tự đang mắng xéo nàng là tiểu loli đây này.

“Thật là khinh người quá đáng!” Phuong Phuong bị chọc cho giận tím mặt nhìn về đám người quát lớn.

- Dương Thụy người mồm chó không mọc được ngà voi a!

- Ngô Đông người nhắc lại một lần nữa cho ta nghe!

Phuong Phuong đứng đứng nổi giận hướng về phía đám đông mà phản ứng đi đến. Nàng không thể nào kiềm được cơn giận nữa đây này. Nàng đạp đạp đi về phía Dương Ngô hai người nắm đám giường giường tự là muốn phát tiết đi ra. Đám đông người vậy mà bị cho dọa sợ, càng là không ai bảo ai vậy mà cho lùi lại phía sau, để lại hai cái chết trân Dương Ngô hai người.

- Dương Thụy, Ngô Đông ta cho hai người lặp lại một lần nữa rồi đây này!

Phuong Phuong mặt đầy hắc tuyến, phen này nàng đã thực sự bị đụng đến nghịch lân, phải biết là nàng ghét nhất bị người khác gọi là tiểu loli. Đám đông thấy vậy nhao nhao đua nhau giải tán, phải biết rằng không nể mặt tăng thì cũng xem phạt diện, cha nàng tự là Hán Đại hiệu trưởng người đây này.

Dương Ngô hai người mặt mày đại biến, hai người vốn trước kia tự có chút dây dưa với Phuong Đại tiểu thư, nhưng mấy lần đều bị nàng cho băng nên tự là rất oán hận nàng, nhân lúc nàng gặp nguy cơ hai người không tiếc té nước theo mưa, đem nàng cho kéo vào vũng nước đục vạ kiếp bất phục.

Nhìn thấy đám đông đang nhanh chóng giải tán, Hạ Lộ mới giật mình để ý xung quanh, khi thấy Phuong Phuong hùng hùng hổ hổ tiến về phía Dương Ngô hai người nháo sự, nàng vội vã đuổi theo, phải biết rằng tính cách của Phuong Đại tiểu thư này, nếu lúc này mà không kịp ngăn nàng lại thì sự việc càng náo càng lớn.

- Phuong Phuong!...Hạ Lộ chạy đến bên cạnh kéo lấy cánh tay Phuong Phuong vừa kịp ngăn nàng lại một bước.

- Lộ Lộ! Tự hôm nay ai cũng không ngăn được mình đem hai tên vương bát đần này cho lộ da! Phuong Phuong mặt đầy hắc tuyến, trên mặt không giấu được sát khí đang ngùn ngụt bốc lên.

Trong hôm nay diện cho mình một chiếc áo Crop Top màu xám tay dài, để lộ ra vòng eo thon gọn 62 tá hữu, làm nổi bật vòng một cỡ 34C căng tròn không chút chảy sệ, vô cùng gợi cảm. Bên dưới là chiếc váy ngắn màu đen được mix chung với đôi giày thể thao làm nổi bật lên đôi chân dài nuột nà, trắng bóng của nàng.

Nàng có chiều cao khiêm tốn một thước bảy tá hữu, là thuộc nhóm mỹ nhân chân dài chiếm 7,5 phần đầu thân, mỹ nữ chân dài tỷ lệ hoàn mỹ, nhìn mà dự đoán cặp chân kia cũng gần một thước một tá hữu a. Từ xa nhìn lại, đã biểu lộ một đường cong vô cùng khiêu gợi.

Phuong Phuong là mẫu con gái trẻ trung, thoải mái, không quá yếu điệu thực nữ. Nàng có mái tóc xoăn nhẹ dài ngang lưng nhuộm màu hạt dẻ, tô điểm cho khuôn mặt ngây thơ, hồn nhiên có phần trẻ con càng khiến cho Phuong Phuong trông thật giống một nàng búp bê nhỏ nhắn dễ thương.

Lúc này nàng mặt đỏ đã đến tận mang tai. Nàng cũng không hiểu tự là mình vì sao lúc này lại phát tiết nữa, chỉ muốn tự là tại đây thoáng một chút đem Hạ Đông Nghi hồ ly tinh cho kéo xuống vùng nước đục đây này.

- Không biết cúi đầu xin lỗi à? Phuong Phuong tức khí thở phì phì, ánh mắt lửa nóng nhìn về phía Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi hai người như quyết ăn đứt một phen.

- Phuong Phuong! Là muốn không gây náo nữa rồi đây này! Diệp Hiểu Phong nghiêm nghị nhìn về phía Phuong Phuong, trong khi đó tay phải thì kéo Hạ Đông Nghi về phía mình càng gần hơn.

- Ấy! Ấy! Không phải Diệp nhị thiếu gia muốn ra mặt đây này! Hạ Tiểu Hồ thật biết diễn a! Phuong Phuong càng tức khí mà nhìn về phía Hạ Đông Nghi mà mỉa mai.

Diệp Hiểu Phong không khỏi cười khỏ, tiểu nha đầu này thật là không muốn bán cho người khác chút mặt mũi rồi a. Mà Hạ Đông Nghi thì càng bối rối không biết phải xử lý ra sao, rõ ràng là Phuong Phuong kiểm chuyện với cô, nhưng tự lúc này lại không biết phản bác ra sao cho phải, chỉ biết dựa theo Diệp Hiểu Phong trong tay đây rồi.

- Phuong đại tiểu thư hôm nay không tự bán cho ta được chút mặt mũi a! Dù sao cũng không có gì phải làm lớn chuyện đây này! Diệp Hiểu Phong chỉ đành xuống nước giảng hòa đi ra.

Lúc này bên cạnh Hạ Lộ tự thấy chuyện cũng không có gì, mà càng náo thì càng lớn, lượng người vây coi càng lúc càng đông khiến cho một góc sân trường Hán Đại chật cứng người a. Tiếng nghị luận càng lúc càng khiến cho nàng da mặt có chút mỏng càng lúc càng phát đỏ đi lên!

- Phuong Phuong...! Hạ Lộ đỏ mặt lý nhí kéo tay Phuong Phuong ý định muốn nàng cho qua chuyện này a! Nếu tiếp tục náo tiếp sợ là khó mà văn hồi rồi đây này! Dù gì thì cả nàng và Phuong Phuong cũng có lỗi a.

- Lộ Lộ cậu không cần can a! Hôm nay mình không cho qua chuyện này đây này! Phuong Phuong vẫn một bộ dáng phì phì tức giận nhắm về phía Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi hai người náo sự.

Chuyện này thật khó dàn xếp a. Người vây xem càng lúc càng đông mà không ai dám chen chân vào vùng nước đục này. Tiếng nghị luận thì càng ngày càng lớn, càng lúc càng đẩy đi xa hơn, khiến cho người trong cuộc cũng không khỏi thập phần đỏ mặt tá tại đây rồi.

“Ấy! Đánh ghen thật rồi!”

“Diệp nhị thiếu gia vậy mà cũng có với Phuong Đại tiểu thư và Hạ Lộ mỗi người một chân thật đây này!”

“Ấy! Thật không biết ai mới tự là đại phu nhân đây này?”

“Ấy! Không hẳn là Phuong Đại tiểu thư sao?!”

“Sao lại nghĩ là Phuong Phuong rồi a?”

“Không nhìn Phuong Đại tiểu thư khí tức a!”

“Bị Nhị Đại phu nhân bắt quả tang cặp bồ tại trận Diệp nhị thiếu gia không dám lên tiếng rồi đây này!”

“Ấy! Diệp Nhị thiếu gia thật biết giấu a! Nếu tự không có hôm nay bị bắt gặp tại trận, thật không biết hắn có thể giấu đến đâu a. Hắn thật có bản lĩnh đây này!”

“Không nghĩ Hạ Đông Nghi vậy mà lại là tiểu tam a!”

“Diệp nhị thiếu gia khẩu vị thật lớn a! Song nhị Hoa Hậu giảng đường cũng cho bắt tới tay đây rồi! Không biết...?”

“Ấy! Người không phải là nói lên đầu Từ Huyền a!”

“Vương Nữ Thần a! Có lẽ nào?”

“Trắc học tử sao có thể đây này?”

“Ày! Mọi người không thấy Phương Phương khí huyết quá ư là thịnh a? Có khi nào đã lỡ có baby rồi a?”

“Ày! Lẽ nào! Sẽ không tự lại có thêm một tiểu loli đây này?”

Đám đông nghị luận càng lúc càng hăng trong đó càng lúc càng có những từ khó nghe, mà đa phần là hướng về Phương Phương trên đầu a. Vốn dĩ cũng đúng thôi, bình thường tính khí nàng không được lòng mọi người trong trường nên lúc này tự có cơ hội đám đông không sẵn dịp té nước theo mưa mới là chuyện lạ a!

Phương Phương hai tay nắm chặt, mặt đỏ đến tận mang tai, không ngừng thở ra phì phì. Thật là bức người quá a! Cái gì mà đại phu nhân, cái gì mà khí huyết thịnh a, cái gì mà có baby, khó nghe hơn cả là có người tự đang mắng xéo nàng là tiểu loli đây này! Thật là khinh người quá đáng a!

- Dương Thụy người mồm chó không mọc được ngà voi a!

- Ngô Đông người nhắc lại một lần nữa cho ta nghe!

Phương Phương dùng dùng nổi giận hướng về phía đám đông mà phản ứng đi đến. Nàng không thể nào kiềm được cơn giận nữa đây này. Nàng đập đập đi về phía Dương Ngô hai người nắm đầm giương giương tự là sắp phát sinh biến cố đi ra.

- Dương Thụy, Ngô Đông ta cho hai người lặp lại một lần nữa rồi đây này!

Phương Phương mặt đầy hắc tuyến, phen này nàng đã thực sự bị đụng đến nghịch lân rồi, phải biết là nàng ghét bị người khác gọi là tiểu loli a. Đám đông thấy vậy nhao nhao đua nhau giải tán, phải biết rằng không nề mặt tăng thì cũng xem phạt diện, phải biết rằng cha nàng tự là Hán Đại hiệu trưởng người đây này.

Dương Ngô hai người mặt mày đại biến, phải biết rằng hai người vốn trước kia tự có chút dây dưa với Phương Đại tiểu thư, nhưng mấy lần đều bị nàng cho băng nên tự là rất oán hận nàng, nhân lúc nàng gặp nguy cơ hai người tự không tiếc té nước theo mưa, đem nàng cho kéo vào vũng nước đục vẩn kiếp bất phục.

Nhìn thấy đám đông tự đang nhanh chóng giải tán, Hạ Lộ mới giật mình để ý xung quanh, khi thấy Phương Phương hùng hùng hổ hổ tiến về phía Dương Ngô hai người náo sự nàng vội vã đuổi theo, phải biết rằng quá hiểu tính cách của Phương Đại tiểu thư a, nếu tự lúc này mà không kịp ngăn nàng lại thì sự việc càng náo càng lớn.

- Phương Phương!...Hạ Lộ đến bên cạnh kéo lấy cánh tay Phương Phương vừa kịp ngăn nàng lại một bước.

- Lộ Lộ! Tự hôm nay ai cũng không ngăn được mình lột da hai tên vương bát đần này a! Phương Phương mặt đầy hắc tuyến, trên mặt tự không giấu được sát khí đang ngùn ngụt bốc lên.

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Meo Meo Bị Tập Kích

Lúc này sân trường thoáng chốc vắng tanh, mọi người không ai dám dấn thân vào vũng nước đục càn quét càng lớn này. Trên sân trường lúc này chỉ còn lại sáu người tã hữu, mà Dương Ngô hai người thì mặt mày tái nhợt nhìn nhau, khẽ nuốt một ngụm nước bọt lớn đi vào, tự là hôm nay khó mà tránh được kiếp nạn này đây này.

Diệp Hiểu Phong đang ôm lấy Hạ Đông Nghi, không biết nên đi hay là ở lại xem nháo sự Phương tiểu nha đầu. Mà Phương Phương thì lúc này một vẻ thập phần tức giận hướng về phía Dương Ngô hai người phì phì sấn tới.

- Ta bảo lặp lại một lần nữa những gì hai người các người vừa nói, tự mà sai một từ nửa chữ hai người tức khắc mềm xương a.

- T...t...t...a...a...t...a...t...a...a... Dương Ngô hai người bị dọa cho sợ tới xanh mặt, lắp bắp trả lời.

- Phương Phương!... Hạ Lộ một bên muốn ngăn cản cô bạn thân đang muốn nháo sự làm cản đi ra này.

- Ngưng! Hôm nay tự là không cho Vương Ngô hai người này mềm xương ta không còn là Phương Phương a! Phương Phương khoát tay dứt khoát ngăn không cho Hạ Lộ ngăn cản nàng trừng trị hai tên thói mồm thói miệng người này.

Hạ Lộ lắc đầu ngao ngán, hôm nay khó có ai có thể ngăn cản được cô bạn thân này nháo sự đây rồi. Bất chợt Hạ Lộ nhìn về phía Diệp Hiểu Phong và

Hạ Đông Nghi mong tìm được một phương án giải quyết chuyện này, dù gì chuyện này cũng có lỗi một phần ở hai người bọn họ trên đầu.

Diệp Hiểu Phong thì một vẻ mặt trầm tư không biết là đang nghĩ gì, còn Hạ Đông Nghi thì như trút được gánh nặng trong lòng đã có người thay nàng nháo lên với Phương tiểu nha đầu này, thậm chí có thể cho Phương tiểu nha đầu ăn chút quả đáng nữa đây này.

- Bộ hai người nào cá vàng không nhớ mình đã nói gì hay sao. Có cần bốn cô nương giúp hai người nhớ lại chút ít. Phương Phương vừa nói vừa xắn tay áo tiến về phía Dương Ngô hai người đập tới.

Không hẳn là Dương Ngô hai người đánh không lại Phương Phương mà là trên đầu còn nể mặt cha nàng là Hán Đại hiệu trưởng người. Nhưng con giun xéo lắm cũng quằn. Hôm nay không thể không cho cái tiểu nha đầu này chút bài học thì bọn họ sau này càng là khó sống.

Hai người khề nhìn nhau một cái như cùng nhau thống nhất, hôm nay dù có gì cũng phải giáo huấn cho Phương tiểu nha đầu này một trận. Không thể cứ để người ta cứ trèo lên đầu lên cổ mình mãi như thế được.

- Phương Phương hôm nay tự đừng có quá đáng a. Ta nhìn người lâu rồi! Ngô Đông không nhìn được quát lớn.

- Phương Đại tiểu thư. Ta trên mặt kính nể cha người không muốn nháo một chỗ với người, người đừng tưởng ta là ta sợ người đây này! Dương Thụy coi thường hừ một tiếng không thèm để ý gì đến Phương Phương, muốn phui tay rồi đi rồi.

- Phán rồi! Phán rồi a! Hôm nay bốn cô nương không xuất ra chút bản sự, thì hai tên vương bát đần các người không tâm phục khẩu phục rồi! Phương Phương sát khí càng ngày càng đậm, phải biết là hôm nay Dương Ngô hai người hết lần này đến lần khác đụng chạm đến nghịch lân của nàng.

Phương Phương mặt đỏ đến tận mang tai, xông thẳng về phía Dương Ngô hai người đang muốn chiến cùng một chỗ rồi. Nhưng đúng lúc này bỗng có một bàn tay đem nàng cho ôm lại, khiến cho nàng giật mình trong chốc lát, tạo cơ hội cho Dương Ngô hai người thừa cơ hội lùi mất.

Người ngăn nàng lại không là ai khác chính là Diệp Hiểu Phong đây này. Hắn định phui tay bỏ đi rồi, nhưng khi thấy Phương Phương hôm nay không nháo lớn không xon nên mới nói nhỏ cho Hạ Đông Nghi lên lớp trước, còn mình ở lại giải quyết vụ này.

Vừa kịp lúc Phương tiểu nha đầu là muốn ra tay, hắn chỉ dành cho nàng ôm lại, mắt liếc lấy một cái ra hiệu cho Dương Ngô hai người nhanh chóng rời đi. Mà Dương Ngô hai người nào cũng không ngán, thấy Diệp Hiểu Phong ra tay giúp mình cho cầm lại Phương đại tiểu thư thì nào dám chậm trễ đứng lại, một đường lùi thẳng không dám quay đầu nhìn lại. Phải biết Diệp Hiểu Phong là nhị thế tử Diệp gia đây này, ở Vũ Hán này liệu có mấy người dám trước mặt hắn không bán cho bộ mặt.

- Buông ta ra, là tên nào ngứa xương muốn ngăn ta? Dương Ngô hai người các người đứng lại cho ta. Hôm nay bốn cô nương phải đem các người cho lột da lột xương đi ra, không thì chuyện này không có cho qua dễ dàng như vậy a!

Phương Phương thập phần giãy dụa muốn thoát ra, đem ngăn lại Dương Ngô hai người đào tẩu đây này. Nhưng dù có vùng vẫy kiểu nào đi nữa nàng cũng là không thoát khỏi vòng tay của Diệp Hiểu Phong, nàng dù sao cũng chỉ là một cái tiểu cô gái, khí lực có lớn mấy cũng khó lòng mà qua được Diệp Hiểu Phong một cái nam nhân.

Nhưng lúc này cả Diệp Hiểu Phong và Phương Phương đều sợ hãi, Phương Phương hai má đỏ bừng cả lên, người như muốn phát hỏa rồi đi ra. "Là ai? Là tên gia hỏa nào dám lợi dụng tập kích meo meo của nàng a! Thật là muốn không chết không thôi đây này." Phương Phương vậy càng là nổi giận lên rồi, nàng vậy mà bị lợi người cho lợi dụng tập kích meo meo. Đã vậy hắn còn không ngừng nhào nặn, thật là mất hết tiết tháo.

Diệp Hiểu Phong càng là giật mình, hắn vì muốn dừng Phương Phương lại nhanh nhất nên chỉ ôm bừa nàng lại, ai ngờ tay của hắn vô tình tập kích trúng vòng một căng tròn của nàng đây này. Đã vậy nàng trong lúc giãy dụa thoát thân, khiến hắn hai tay vậy mà có chút hỗn loạn mất phương hướng đi ra, vậy mà khiến cho tay hắn không ngừng vô tình mà nhào nặn cặp meo meo căng tròn đầy đặn của Phương Phương đây này.

Phải nói rằng Phương Phương có một đôi meo meo vô cùng săn chắc, và lại hôm nay nàng chọn trang phục vậy mà lại là Crop Top kiểu áo, nên quả thật là quá tiện nghi cho Diệp Hiểu Phong cảm nhận một cách minh minh sở sở đôi ngọc thỏ căng tròn của nàng.

Một cảm giác căng mịn và đàn hồi cực kì tốt truyền vào hắn năm đầu xúc tu trên tay nhanh chóng đưa lên đại não kiến hắn vậy mà phụt cả máu cam đi ra.

Phút ngưng ngừng qua đi, Diệp Hiểu Phong nhanh chóng buông nàng ra, cũng phải đáng khen cho Dương Ngô hai người vậy mà lùi nhanh, vậy mà không thấy tẩm tích rồi. Lúc này chỉ còn lại Diệp Hiểu Phong, Phương Phương, Hạ Lộ ba người trên sân.

Vừa được buông ra, Phương Phương liền nhanh chóng quay lại giáng cho Diệp Hiểu Phong một cái tát tai nổ đom đóm. Ai phải biết rằng đây là lần đầu tiên nàng bị nam nhân tập kích meo meo a. Vậy mà lại để cho tiện nghi cho Diệp Hiểu Phong đây này.

Phương Phương lúc này đầu tóc có chút rối bời, quần áo sộc sịch, hai má đỏ bừng đến mang tai, hai mắt như sắp khóc cả ra rồi. Nàng lúc này mới biết người ngăn nàng là Diệp Hiểu Phong.

"Vậy chẳng phải nói người vừa rồi tập kích meo meo của nàng là hắn a. Ày! Hắn vậy mà còn chảy cả máu mũi, thật là ủy khuất, thật là tức chết nàng rồi đây này." Phương Phương trong lòng thầm nghĩ, nhưng không hiểu sao lại có một chút kiêu ngạo đi ra.

Thấy vậy Phương Phương bỗng bùng mặt mà khóc vụt chạy đi, mà đứng bên cạnh Hạ Lộ không biết chuyện gì đang xảy ra, sao tự nhiên Phương Phương lại đánh Diệp Hiểu Phong, đã vậy không những khóc mà còn trời chết bộ dáng chạy đi đâu đây này. Thấy vậy nàng chỉ đành ném cho Diệp Hiểu

Phong một ánh mắt thông cảm rồi vụt đuổi theo phía sau cai tiểu nha đầu họ Phương này.

Sân trường lúc này chỉ còn lại Diệp Hiểu Phong một người, hắn chỉ biết cười khổ lắc đầu thở dài một cái, lấy tay lau đi máu mũi, thở dài một cái rồi sai bước hướng về phía lớp học của Hạ Đông Nghi đi rồi. Không biết hắn đang nghĩ gì trong đầu nữa đây rồi, thật là khiến người ta khó nghĩ a.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: “Cậu Nhỏ” Bị Gãy

Sân trường Hán Đại lúc này cũng vắng vẻ đi rất nhiều, trên sân lại thỉnh thoảng bắt gặp sinh viên đi lại. Thời tiết mấy hôm nay thay đổi thất thường, hôm qua nhiệt độ trong ngày đến ngay cả rùa cũng nhịn không được co rút đầu vào xác trốn vào dưới gốc cây hay tìm nơi mát mẻ, nhưng hôm nay, lại là gió lạnh phơ phất, mang theo hơi nước từ sông Dương Tử và Hán Thủy, thập phần dễ chịu và khoan khoái.

Diệp Hiểu Phong nhanh chóng dẹp loạn những suy nghĩ trong lòng bước nhanh về phía lớp Anh ngữ mà Hạ Đông Nghi có tiết sáng nay. Hắn tự là đến trễ vì phải giải quyết chuyện của Phương Phương tiểu nha đầu.

Vừa vặn, cửa mới vừa mở ra một cái, hắn liền ngắm được bên cạnh Hạ Đông Nghi còn trống chỗ, nên hắn nhanh chân tiến vào ngồi cạnh một bên cô.

Phương thức dạy học tiếng Anh của Hán Đại chính là hình thức 3-1, lớp học ba tiết 1 buổi, tiết một dạy học internet. Hôm nay vừa vặn là chủ nhiệm khoa lên lớp, cho nên nhân số tương đối nhiều, những chỗ ở góc khuất thường ngày vị trí trống rất là nhiều nhưng hôm nay đều chật kín.

Hắn vừa đặt mông ngồi xuống bên cạnh Hạ Đông Nghi, lập tức nhận được rất nhiều ánh mắt đổ dồn của những sinh viên trong lớp, có lửa nóng, có thù địch, có hâm mộ... như muốn đem hắn đi ăn tươi nuốt sống.

Hắn vừa ngồi xuống, Hạ Đông Nghi lập tức quay sang thì đã phát hiện trên mặt hắn còn in năm dấu tay mờ mờ đỏ hồng, tự là vừa ăn chút thiệt thòi rồi đây này. Bất chợt trong lòng nàng dâng lên một chút chua chát, nhưng trên hắn vẫn là một cảm giác ngọt ngào "Hắn vậy mà vì mình đứng ra chịu trận nha! Phải biết rằng trước giờ chưa ai trước mặt hắn mà chiếm được chút tiện nghi đây này."

Hạ Đông Nghi lúc này đang lảng lảng trong cảm giác ngọt ngào của hạnh phúc, hai mắt của nàng dường như có chút sương mù, lúc này ở nàng bỗng thấy xuất hiện một niềm tin mù quáng đây rồi, chỉ cần có hắn, chỉ cần là hắn tự bên nàng thì việc gì hắn lúc nào cũng bảo vệ tốt cho nàng.

- Phong tử mặt anh tự còn đau a! Hạ Đông Nghi sốt sắng, âu yếm hướng Diệp Hiểu Phong hỏi.

- Ấy! Không sao rồi a! Tiểu Nghi em không cần lo lắng đây rồi! Diệp Hiểu Phong qua quyết lập liếm trả lời.

- Ân! Phong tử anh còn bị thương chỗ nào nữa không? Hạ Đông Nghi bắt lấy Diệp Hiểu Phong xoay tới xoay lui dò xét.

- Cái gì bị thương nha?

- Đương nhiên anh đó! Phương Phương tự không dễ dàng bỏ qua như vậy đây này.

- Phụt!

Diệp Hiểu Phong tự nhiên là bị Hạ Đông Nghi làm cho té xỉu, hắn dù gì cũng là Diệp nhị thiếu gia, có bao nhiêu cân lượng, lẽ nào lại bị một Phương tiểu nha đầu cho khó dễ. Có chăng là cái tát này là hắn xứng đáng nhận lấy, dù gì hắn cũng chiếm không ít tiện nghi của Phương tiểu nha đầu rồi.

Bất chợt trong mắt hắn lóe lên một tia gian tà rồi biến mất, mà Hạ Đông Nghi thì mãi lo dò xét hắn tả hữu nên không kịp nhìn thấy ánh mắt vừa rồi của hắn, nên cũng là hồn nhiên lo lắng không chút đề phòng.

- Không có nha! Những chỗ khác tự là không có bị làm sao, chỉ là bị đập cho mấy quyền với bị đá cho một cái đến giờ mất rồi cảm giác. Diệp Hiểu Phong vừa nói vừa làm mặt mày nhăn nhó kéo tay Hạ Đông Nghi về phía ngực mình bộ vị thập phần đau đớn, trong khi ánh mắt hắn thì ám hiệu về phía JJ (tiểu đệ đệ) ám chỉ cho Hạ Đông Nghi.

- Ấy!

Hạ Đông Nghi thoáng giật mình nhưng nhìn bộ dáng đau đớn thập phần của Diệp Hiểu Phong thì nàng nhanh chóng sốt sắng tới, nhưng mà vì thoáng lo cho Diệp Hiểu Phong mà nàng đành đánh liều mặc cho Diệp Hiểu Phong thoáng chút tiện nghi, để cho hắn đem tay mình áp lên ngực hắn xoa xoa lên. Dù gì nàng cũng đã công khai là bạn gái của hắn rồi còn có cái gì mà phải ngại ngùng nữa, Hạ Đông Nghi vậy mà thoáng tự cổ vũ mình.

Phải biết bây giờ đang là trong lớp nên có rất nhiều ánh mắt bất thiện đang hướng về phía hai người dòm ngó tả hữu, nhưng vì lo lắng cho tình nhân nên nàng cũng đành bạo một phen lên tới.

Hạ Đông Nghi nhìn về phía hạ bộ của Diệp Hiểu Phong, mặt lập tức đỏ đến tận mang tai, đôi môi anh đào có chút run lên, hơi thở gấp gấp khiến cho đôi thỏ ngọc tuyết trắng không ngừng nhấp nhô lên xuống theo nhịp thở khiến Diệp Hiểu Phong suýt chút nữa không kiềm được mà xị máu mũi.

"Yên nghịet!" Diệp Hiểu Phong đem nước bọt từng ngụm lớn cho nuốt xuống, trong lòng không khỏi thầm mắng, Hạ Đông Nghi vậy mà quá dụ hoặc nam tính.

Hạ Đông Nghi thì vẫn không hề hay biết, vẫn một bộ dáng lo lắng cùng ngai ngùng đi ra, hướng về phía Diệp Hiểu Phong âm thanh có chút lí nhí trong miệng

- Cái đó tự nhiên không có sao à?

- Phụt! Diệp Hiểu Phong suýt chút nữa là bị Hạ Đông Nghi làm cho cười bể bụng, nàng vậy mà cũng liều mạng hỏi ra được.

Cố gắng nhịn cười, hần hướng về phía Hạ Đông Nghi ra về mặt đau đớn khó chịu thập phần.

- Ấy! Lúc này tự nhiên còn đau, nhưng giờ thì mất luôn rồi cảm giác. Hần ra về thập phần lo lắng nhìn về phía đống quần của mình.

- Ân! Tự nhiên là không phải bị đá cho gãy rồi! Hạ Đông Nghi về mặt lo lắng hướng về Diệp Hiểu Phong thăm dò.

Cái gì mà gãy chứ, tiểu đệ đệ của hần không phải đang khỏe mạnh đây, thậm chí còn đang có dấu hiệu đòi ăn rồi. Dám trêu hần gãy, đợi lát nữa sẽ trừng trị thoải mái một tý đây này. Diệp Hiểu Phong lúc này vậy mà cố giữ một vẻ mặt đau đớn hướng về phía Hạ Đông Nghi tiếp tục truy hung.

- Không biết rồi đây này! Tự nhiên là không còn cảm giác gì rồi.

- Ấy! Giờ phải làm sao?

Hạ Đông Nghi vẫn tiếp tục truy hỏi tới, nàng vậy mà cho quên đi rằng mình đang còn là ở trong lớp học. Phải biết rằng từng cử động ám muội của hai người lúc này đang khiến cho những ánh mắt bất thiện đang chăm chú hướng về hai người xét, lúc này càng thêm gắt gao.

- Tự nhiên là phải cần kiểm tra thoải mái chút! Diệp Hiểu Phong ánh mắt lóe lên một tia gian tà rồi biến mất nhanh chóng.

- Kiểm tra? Làm sao kiểm tra? Hạ Đông Nghi có chút ngây thơ sốt sắng hỏi dồn.

- Là!

Diệp Hiểu Phong tay khẽ ấn ấn vào tay của Hạ Đông Nghi đang xoa xoa trên ngực hần mắt thì ra hiệu về phía hạ bộ truy cầu sự giúp đỡ từ nàng. Hạ Đông Nghi thoáng ngây người một lúc nàng là có chút hiểu ý tứ, nhưng ngay khi nàng hiểu ra vấn đề Diệp Hiểu Phong ám chỉ, chột hai má đỏ bừng cả lên, hai lỗ tai như phát hỏa rồi đây này.

Phải biết rằng tuy rằng hai người đã từng phát sinh qua mấy lần nhưng dù sao nàng vẫn còn chưa thành thực, mà lại là còn đang trong lớp học, dưới bao con mắt bất thiện của đám kỳ đà trong lớp đang hướng về phía hai người xăm soi đây này.

- Ấy!... Làm sao!... Hạ Đông Nghi môi anh đào khẽ động, lí nhí tính nói rồi lại thôi, lời vừa ra khỏi miệng lại nuốt ngay trở vào, về mặt thập phần bối rối.

Nàng tự lúc này có chút xấu hổ, mặt đỏ đến tận mang tai, hơi thở có phần gấp gấp lên rồi, đôi thỏ ngọc tuyết trắng 36C tá hữu vậy mà không ngừng nhấp nhô kịch liệt, càng làm cho nàng lúc này trở nên thập phần gọi cảm.

Diệp Hiểu Phong vẫn một bộ dạng vô cùng đau đớn, nhưng trong ánh mắt lại ánh lên một tia gian tà đến ghê rợn. Hạ Đông Nghi thấy hần nhăn nhó thập phần càng thêm lo lắng, dù gì hần cũng là bạn trai nàng, nếu như sơ xảy a... Nàng thập phần không muốn rồi đây này. Thật là làm cho người ta khó xử.

Thoáng chút đánh quyết tâm, nàng đưa mắt đảo quanh một vòng, tự nhiên xem có ai là đang dò xét mình không, rồi nhanh chóng chuyển ánh mắt về phía đống quần của Diệp Hiểu Phong khẽ đánh giá một chút. Phải biết phía dưới gầm bàn là một góc khuất trừ khi có người để ý kỹ thì mới phát hiện ra nhọc bằng không thì cũng là không thấy được gì.

Phải biết rằng Diệp Hiểu Phong hần trước khi hành động cũng đã thoáng để ý tá hữu một phen rồi, chỗ hần và Hạ Đông Nghi ngồi vừa vịn rơi vào một điểm mù, càng là thập phần khó quan sát vị trí dưới bàn, là tuyệt đối an toàn trước cặp mắt xăm soi của đám kỳ đà trong lớp học. Bằng không có cho hần tiền hần cũng không dám nào lên cái trò này.

Khi mọi việc đánh giá tình hình xung quanh đã xong xuôi, Hạ Đông Nghi hướng về phía Diệp Hiểu Phong thoáng xác định một lần nữa, bắt gặp khuôn mặt đau đớn của hần nàng càng thêm mạnh bạo. Vì hần, lúc này chịu một chút ủy khuất hi sinh cũng là việc nàng nên làm.

Tay trái Hạ Đông Nghi nhanh chóng tiến về góc khuất dưới gầm bàn hướng về phía hạ bộ Diệp Hiểu Phong mà tới. Nhưng khi cánh tay trắng mịn như búp sen của nàng vừa chạm đến JJ của Diệp Hiểu Phong thì một cảm giác bất thường bỗng nhiên xuất hiện trong đầu nàng.

"A" Suýt chút nữa vì không thể kiềm chế, Hạ Đông Nghi thanh âm vậy mà có phần hơi lớn, may mà nàng kịp thời kiềm chế được, không thì hôm nay nàng khó mà giải thích việc này rồi. Hần tự nhiên vậy mà dám lừa nàng, chẳng những "tiểu đệ đệ" của hần không bị làm sao mà còn đang... Ấy thật là quá mất mặt. Nàng vậy mà để cho hần lợi dụng chiếm hết tiện nghi.

Phải nói Hạ Đông Nghi không phải là lần đầu tiên cầm lên JJ của hắn, nàng vốn đã ném qua sự bá đạo của cái thanh “bá vương ngành thương cung” này không dưới một lần, nên lẽ nào nàng không hiểu vấn đề lúc này.

Mặt nàng lúc này đỏ đến tận mang tai, thật sự là mặt mặt, vậy mà để hắn cho quay vòng vòng này giờ, thật uổng công nàng này giờ lo lắng cho hắn.

Tự là mục đích đã được đạt thành, lúc này Diệp Hiểu Phong trên mặt nở một nụ cười đầy vẻ dâm tà thỏa mãn ghé vào tai Hạ Đông Nghi nói nhỏ:

“Tiểu Nghi, tự là không làm em thất vọng nha?”

“Hỗn đản! Phong tử anh thật là quá đáng! Uổng công em này giờ lo lắng cho anh!”

Hạ Đông Nghi một bộ dạng phần nộ hướng Diệp Hiểu Phong quát đến. Trong mắt nàng bỗng nhiên lóe lên một tia tinh quang, mà lúc này Diệp Hiểu Phong đang một vẻ dương dương đắc ý nên cũng không kịp nhận ra. Hắn vẫn một vẻ dâm tà hướng tai của Hạ Đông Nghi nói nhỏ.

“Cảm giác quả là không sai! Quá ư là kích thích đây này!” Hắn lúc này đang vạn phần đắc ý, phải nói cỡ nào không đắc ý cơ chứ, một trong tứ đại Hoa Hậu giảng đường đang cho hắn chăm sóc “tiểu đệ đệ” ngay trong lớp học.

Cảm giác này thập phần hưởng thụ, có cầu cũng không được rồi đây này. Chẳng những Hạ Đông Nghi không rút tay về mà tự còn đang giúp hắn xoa bóp “tiểu đệ đệ” nữa đây này. Nhưng không để hắn sung sướng được lâu, Hạ Đông Nghi bỗng nhiên ghé sát tai hắn thì thầm “Kích thích lắm nha? Cảm giác rất hưởng thụ?” kèm theo một nụ cười đầy nham hiểm.

Hắn chưa kịp mình mình sờ sờ ý của Hạ Đông Nghi thì bỗng nhiên một cảm giác thập phần đau nhức dưới đũng quần hắn truyền lên đến đại não rồi.

“Thối a!”

Ngoa tào! Nàng vậy mà dám ám sát trượng phu, đến ngay cả thanh bá vương ngành thương cung bình thường hằng ngày vẫn làm cho nàng phải oằn mình rên rĩ cũng bị nàng bóp một cái suýt chút nữa cho băng. Nếu nàng không niệm tình hắn là bạn trai nàng, lúc này hắn có thể sang Thái Lan mà du lịch dài hạn rồi.

Đúng là không có bữa tiệc nào là miễn phí. Diệp Hiểu Phong không khỏi cười khổ, lúc này tiểu đệ đệ vậy mà không ngừng truyền đến cơn đau đến phê tâm liệt phế, nào còn khuôn mặt dương dương mãn nguyện hưởng thụ như vừa rồi nữa.

“Tiểu Nghi tự là muốn lấy mạng người ta nha! Được rồi để tối nay coi ta hảo trừng trị nàng ra sao!” Diệp Hiểu Phong hướng Hạ Đông Nghi mang theo tia dâm tà uy hiếp.

“Ân! Vẫn là không sợ đây này! Vẫn chưa biết là ai chết về tay ai nha!” Hạ Đông Nghi cũng không hề kém cạnh đáp lại.

“Ây! Đến lúc đó tự đừng có năn nỉ van xin nha!”

“Còn phải coi tình huống a!”

Diệp Hạ hai người lúc này cứ coi lớp học như chỗ không người mà náo lên. Càng khiến cho không khí vốn đã có chút ám muội càng thêm thập phần ám muội, khiến cho ánh mắt bất thiện hướng về hai người tìm kiếm càng thêm điên cuồng hơn.

Lúc này ở bên ngoài Hạ Lộ vẫn đang một chỗ đuổi theo Phương Phương theo tới. Nàng không biết là cô bạn mình vì sao hôm nay bỗng lại cư xử vậy nữa. Đây là cái gì nhíp điệu a! Tự nhiên náo lên một chỗ với Hạ Đông Nghi, đã vậy còn một mình đòi tuyên chiến với Dương Ngô hai người.

Mà càng quý dị hơn là đây là lần đầu tiên Hạ Lộ nhìn thấy Phương Phương khóc đây này, tại sao sau khi đánh Diệp Hiểu Phong xong nàng lại ôm mặt khóc mà chạy đi, có tà nha! thật sự là làm người ta khó hiểu quá đây này.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Phương Phương Nổi Lòng

Phương Phương hai mắt đỏ au, sớ đã đầy sưng mù che phủ, nước mắt không khỏi từng giọt tí tách đua nhau từ trên gương mặt trắng nõn chảy xuống. Đầu tóc nàng rối bời, áo quần xộc xệch cứ như người vô hồn tất tả hướng Nguyệt Hồ chạy tới.

Trên con đường nhỏ dẫn đến Nguyệt Hồ trồng đầy hoa anh đào, đến tháng ba thì lại có hàng vạn người tập trung dưới những hàng cây ngấm cánh hoa phiêu mình trong muôn dãy sắc hồng bất tận choáng tầm mắt, hàng ngàn lớp cánh hoa anh đào tung bay mỗi khi có luồng gió bất chợt thổi ngang qua.

Lúc này con đường lại vô cùng vắng vẻ, những cánh anh đào xơ xác nằm điều hiu nép mình dọc hai bên đường, từng cơn gió lạnh lại cuốn lên những chiếc lá vàng dọc theo con đường dài tĩnh mịch. Thình thoảng lại bắt gặp một vài đôi tình nhân tay trong tay chậm rãi bên nhau tiến về phía trước.

Phuong Phuong tâm trạng rối bời, đầu óc thì trống rỗng, phải biết đã từ rất lâu rồi nàng không có khóc qua, nàng là một cô gái mạnh mẽ, nàng sẽ không khóc. Nhưng lúc này nàng lại không thể cầm được nước mắt đang không ngừng lăn dài trên hai gò má mình.

Nàng như người vô hồn, tại một gốc cây bên hồ ánh mắt mờ mịt, mơ hồ không biết là lúc này nàng đang nghĩ gì. Nàng đứng đó rất lâu, cũng không biết là mình đang ngốc lên vấn đề gì nữa. Áo quần xộc xệch, đầu tóc rối bời, trên đó còn lưu lại không ít lá vàng bị gió cuốn lên vương vào.

Từng cơn gió từ Nguyệt Hồ mang theo hơi nước thổi vào, mang theo chút ẩm ướt và lạnh lẽo, Phuong Phuong đứng đây, dưới gốc cây Anh Đào cổ thụ, hai tay khẽ xiết lại ôm chặt lấy cơ thể đang không ngừng run rẩy lên từng cơn khi từng cơn gió từ Nguyệt Hồ cuốn vào. Có thể tựa là vì lạnh, nhưng nó lại dường như đang che đậy trong lòng nàng đang không ngừng run lên từng cơn nấc nghẹn ngào.

Nàng đã rất cố gắng, đã tập cho mình trở thành một cô gái có tính cách mạnh mẽ, nàng đã không cho phép mình được khóc, không cho phép mình yếu đuối thêm một phút giây nào nữa. Nàng đã mạnh mẽ, đã lột xác từ một cô bé mít ướt hay khóc thành một người con gái lạnh lùng, cứng rắn và yêu đời.

Nàng đã làm tất cả, thử mọi cách để được hắn chú ý, để được một ánh mắt khen ngợi của hắn, muốn được đứng phía sau hắn, được hắn che chở... Nàng mệt mỏi khi cứ phải tỏ ra mạnh mẽ, tỏ ra thờ ơ với hắn, nhưng thật ra lúc nào hắn cũng ở trong trái tim nàng, kể từ ngày đó.

Nhưng hôm nay nàng tựa đã thất bại, nàng hành động như một con ngốc, nàng đã đánh mất lý trí, nàng đã ghen, cơn ghen tuông đã khiến nàng đánh mất tất cả. Nàng đã thất thố, đã yếu đuối, lại còn khóc trước mặt hắn... Những gì nàng thể hiện hôm nay đã xóa sạch những gì nàng tựa đã cố gắng trước đây, tất cả giờ đã trở nên vô nghĩa. Nàng phải làm gì tiếp đây.

Phuong Phuong bỗng cảm thấy trước mắt mờ mịt, nàng không biết ngày mai mình phải làm gì, phải làm sao để đối mặt với hắn. Nàng không trách hắn, không hận hắn, nàng chỉ hận bản thân mình quá yếu đuối, quá kém cỏi.

Hạ Lộ cũng một đường vừa đuổi kịp đến, từ xa nàng đã thấy Phuong Phuong không ngừng run rẩy khi từng cơn gió thổi ngang qua. Có thể trang phục hôm nay của hai nàng là không phù hợp để ra ngoài hóng gió. Hai người cũng là không chuẩn bị cho một buổi hóng gió. Hạ Lộ hai tay ôm mình, từng bước bước đến bên cạnh Phuong Phuong, váy trắng tung bay trong gió nhẹ tựa như tiền nữ nhân gian chốn phàm trần.

Nàng và Phuong Phuong là hai người bạn rất thân với nhau, tựa như hai chị em thân thích vậy, nhưng mà trước giờ nàng chưa bao giờ thấy qua Phuong Phuong hành động như hôm nay, chuyện gì đã xảy ra.

Thật là có quý a, nàng không thể tin một Phuong Phuong bình thường hồn nhiên cười cười nói nói, thông minh lanh lợi, mạnh mẽ, lạnh lùng hôm nay tựa lại hành động thất thố, thiếu suy nghĩ như vậy. Mà hơn hết là nàng chưa thấy qua Phuong Phuong khóc qua một lần nào, đây là lần đầu tiên nàng chứng kiến hình ảnh vô cùng thảm hại này của người chị em này.

Hạ Lộ tựa tiến đến phía sau lưng Phuong Phuong nhưng Phuong Phuong tựa không hề hay biết, nàng vẫn một bộ dáng thất thần, đôi mắt nhìn Nguyệt Hồ xa xăm suy nghĩ.

Hạ Lộ không biết là lúc này nên nói gì để an ủi người chị em này của mình nữa. Thật sự là lúc này nàng cũng đang rất bối rối.

Tựa hai người cứ một mạch yên lặng, ngốc ra như vậy một lúc lâu, không ai là lên tiếng trước phá vỡ bầu không khí u ám đến quý dị này, Phuong Phuong vẫn là một bộ dáng ngốc hê hê hai mắt đầy sương nhìn về phía hồ nơi xa xăm, không biết là nàng đang suy nghĩ gì lên tới. Cơ thể nàng như bị gió lạnh làm cho sắp đông cứng lại, môi hồng tím ngắt, trông nàng lúc này vô cùng tiều tụy, ốm yếu bộ dáng.

- Phuong Phuong!...

Cuối cùng Hạ Lộ cũng không chịu đựng được khi trông thấy người chị em của mình trong bộ dáng như vậy chịu khổ. Nàng quyết định lên tiếng phá vỡ bầu không khí u ám tĩnh mịch, hướng về phía Phuong Phuong khẽ gọi.

Phuong Phuong vẫn một bộ dạng ngốc, không chút phản ứng, mãi cho đến khi Hạ Lộ gọi mấy lần, đến lúc nàng tên lại vỗ vào bờ vai Phuong Phuong, thì Phuong Phuong mới giật mình quay lại nhìn Hạ Lộ. Đôi mắt Phuong Phuong lúc này vậy mà đã sưng đỏ, vô hồn nhìn về phía Hạ Lộ.

Mascara bị nước mắt cho lem đầy hai bên má, tóc tai hỗn loạn trên tóc còn vương trên đó không ít lá vàng. Nàng lúc này trông chẳng khác nào một diễn viên hề cố ý làm xấu khuôn mặt mình hết cỡ.

“Phụt!”

Hạ Lộ trông thấy mặt Phuong Phuong xém chút nữa không nhận được mà bật cười khanh khách. Tựa phải biết mặt Phuong Phuong lúc này trông thật phần “dọa người”. Nhưng khi Hạ Lộ thấy đôi mắt vô hồn của người chị em mình thì cô đã không còn cười được nữa. Mà thay vào đó là một sự lo lắng, thấp phàn lo lắng.

Phuong Phuong là bị làm sao, nàng vì lý do gì mà bị cho đã kích thành si ngốc như vậy? Phải biết rằng Phuong Phuong là một cô gái vô cùng mạnh mẽ và lạc quan, để mà đã kích nàng thành như vậy thì sự đã kích đó tựa là không đơn giản. Hạ Lộ ngốc một hồi vẫn là không thể tìm thấy manh mối chuyện này là ở đâu.

Phuong Phuong thấy Hạ Lộ nhưng nàng không buồn đáp lại, lại quay đầu nhìn về Nguyệt Hồ phía xa xăm, mơ hồ, si ngốc tiếp rồi. Thật là có quý a... Giữa hai người lại chìm vào khoảng không im lặng.

Gió lại từng hồi cuốn lên, đem Phuong Phuong không khỏi trợn trợn rùng mình, càng là hai tay xiết chặt lấy cơ thể. Môi hồng càng thêm nhợt nhạt. Bỗng nhiên lúc này Phuong Phuong lại cất tiếng yếu ớt hướng về Hạ Lộ ngốc lên.

- Lộ Lộ cậu thấy mình đáng thương lắm phải không? À không phải, là thất bại thảm hại lắm đúng không?

- Không! Minh...!

- Cậu không cần khuyên mình! Minh biết mình chỉ là một kẻ thất bại. Một con ngốc không hơn không kém.

- Phuong Phuong! Cậu...!.

Không để cho Hạ Lộ nói hết Phuong Phuong lại một về si ngốc cất ngang lời.

- Minh lại thất bại! Lại một lần nữa thất bại!... Nhưng lần này là hết thật rồi!... Sẽ là chấm dứt thật rồi!... Phuong Phuong vẫn bộ dáng ngốc hề hề vẫn cứ nhìn về nơi xa xăm tựa là đang tự nói một mình.

- A Phuong cậu...!

- Thật là mất mặt mà!... Thật là ... thật là ...!

Phuong phuong lúc này như khóc mà không phải khóc, như cười mà không phải cười. Hạ Lộ lúc này thật không biết là cô lại ngốc lên chuyện gì rồi, càng làm cho Hạ Lộ thập phần lo lắng. Phải biết nàng và Phuong Phuong chẳng khác nào chị em tốt của nhau.

- A Phuong! Cậu rốt cuộc là làm sao vậy? Cậu có biết lúc này bộ dáng của cậu làm cho tớ sợ lắm không!

- A! Lộ Lộ! Là cậu ư! Lộ Lộ cậu là sao mà đến đây rồi này? Phuong Phuong giống như chợt giật mình bừng tỉnh bất gặp bộ dáng thập phần lo lắng của Hạ Lộ hỏi lại.

- A! Cậu là làm sao đây rồi! Thật là làm cho người ta lo lắng chết đây này? Hạ Lộ bị bộ dáng của Phuong Phuong làm cho sợ lên rồi, thật không có bị làm cho thành khờ khạo luôn rồi, thật là không biết Phuong Phuong là chịu đến đã kích gì nữa?

- A! Minh làm sao? Có sao đâu mình vẫn bình thường nha! Ày! ở đây gió thật lạnh!

Phuong Phuong bỗng nhiên đưa tay lên lau mặt, bộ dáng tựa như chưa hề có chuyện gì xảy ra, gương mặt có chút gượng cười, thân thể có chút run rẩy vì lạnh. Càng làm cho Hạ Lộ khó hiểu lên tới.

- Ày! Lộ Lộ! Sao lại nhìn người ta vậy! Ày! mặt ta là làm sao đây này!

Phuong phuong đưa hai tay quẹt quẹt, bộ dáng đang lau chùi mascara bị lem và sửa sang lại đầu tóc và quần áo, như chưa có chuyện gì xảy ra vậy.

“Àn! Có tà a! Thật là có tà a! Đây là cái gì nhip điệu. Thật là làm người ta khó hiểu”. Hạ Lộ bị Phuong Phuong bộ dáng dọa cho thất điên bát đảo lên đi lên. Chỉ là nửa ngày trước tiểu a đầu này còn ngây ngốc suốt mướt! Thật là có quỷ a.

- Ày! Phuong Phuong đây là?... Cậu là có làm sao a? Hạ Lộ bộ dáng như muốn đem Phuong Phuong xuyên thấu mà nhìn chăm chăm.

- Ày! Làm sao là làm sao?... Không phải là đang trù ẻo người ta nha? Phuong Phuong vẫn là một bộ dáng tiểu cường cường đập chết vẫn không khai, điệu bộ như không có chuyện gì xảy ra.

- Ày! Cậu tự là không có bị làm cho hư não nha! Mới nãy còn ...! Ày! Thật là phải đưa cậu đi viện đây này.

- Ý gì nha! Ta là vẫn bình thường! Có nguoi mới có vấn đề. Ày! Không nên nhìn ta vậy nha! Làm người ta sợ chết đây này! Phuong Phuong vẻ mặt như chưa có chuyện gì xảy ra, bộ dáng còn có chút tình nghịch đi ra.

- Ày! Có quý! Ta là không muốn để ý nguoi nữa rồi. Ân! Mà không có làm sao nga? Hạ Lộ xăm xăm mà ngó Phuong Phuong tựa thật kỹ một vòng nữa, nhưng vẫn là mờ mịt không tìm thấy tí gì gọi là dấu vết. Thật là có quỷ đây này.

- Ân! Nguoi là không thấy thật lạnh sao? Ta thấy thật lạnh nha! Phuong Phuong tìm có đánh trống lảng sang chuyện khác. Lúc này nàng mới cảm thấy lạnh. Môi nàng đã nhợt nhạt đi rất nhiều vì lạnh.

- Ân! Tiểu nha đầu hôm nay tạm tha cho cậu. Chúng ta về thôi!

Hạ Lộ đành thôi, buông tha cho Phuong Phuong. Một bên cùng Phuong Phuong từ con đường nhỏ phuong hướng tiến về trường.

Hai người lại một về trầm mặc cùng bước đi trên đường hướng trở lại Hán Đại. Hạ Lộ trong lòng vẫn là chưa tha cho sự tò mò, vẫn là hướng về phía Phuong Phuong mà tra xét, nhưng thật là quý dị, Phuong Phuong như đã không có chuyện gì xảy ra, lại một bộ dáng giống như bình thường, một chút dấu vết cũng là không có đến. Thật là không biết Phuong Phuong trong hồ lô đang chứa thuốc gì nữa, vô cùng khó hiểu.

Hai người thân hình nhỏ nhắn rẽ theo con đường nhỏ mà đi, từng con gió khẽ cuốn qua khu vườn anh đào xơ xác, khẳng khiu trụi lá, càng làm cho khung

cảnh thập phần u ám. Hạ Lộ váy trắng khê phát phơ trong gió bước đi bên cạnh Phương Phương, đầu óc mơ mơ hồ hồ suy nghĩ về những chuyện quỷ dị đã xảy ra hôm nay nhưng nàng dường như mờ mịt không tìm ra chút đầu mối gì. Nàng vốn cho rằng mình hiểu rõ Phương Phương người chị em tốt này nhưng xem ra không phải là như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Lý Đại Công Tử Mời Khách

Khi hai người trở lại trường thì tiết học sáng cũng là gần kết thúc, lúc này có vào lớp cũng không kịp. Với bộ dáng lúc này Phương Phương cũng không ngốc mà lên lớp. Đây chẳng khác nào đem mình làm trò cười cho đám kỳ đà lớp học. Hạ Lộ cùng Phương Phương lúc này hai người nhắm hướng nhà xe đi tới.

Phương Phương mở là một chiếc Porsche Panamera Turbo phiên bản 2017 màu xanh nước biển, đây cũng là một trong những siêu xe bán chạy nhất trên thị trường hiện nay, giá của một chiếc cũng ngoài 156 vạn tệ tả hữu (khoảng 225 nghìn Mỹ kim). Tựa là Phương hiệu trường cũng vì chiếc xe này mà hao ra số tiền không nhỏ, thật cũng là có chút đau không ít.

Phải biết Phương Phương là một tay chơi xe chuyên nghiệp, chiếc siêu xe này xét về tốc độ cũng như khả năng tăng tốc cũng thuộc vào top đầu chỉ xếp sau Porsche 918 Spyder hay Ferrari LaFerrari.

Panamera Turbo 2017 sở hữu một động cơ hoàn toàn mới, hệ số PDK tám cấp mới cùng động cơ V8 tăng áp kép giúp sản sinh công suất 542 mã lực với mô-men xoắn 770 Nm. Đây cũng là mẫu coupe bốn cửa thế hệ mới, chỉ mất 3,6 giây để tăng tốc từ 0 lên 100 km/h và đạt tốc độ tối đa 306 km/h. Phải nói thêm là có tới hai tấn trên bánh xe nhưng chỉ chậm hơn 40 giây so với phiên bản mạnh mẽ hiện đang giữ kỷ lục là 918 Spyder, đây là một mẫu xe “không đùa được đâu”.

- Giờ chúng ta về nhà luôn sao?

Vừa lên xe Hạ Lộ liền quay qua hướng Phương Phương dò xét.

- Đi ăn nga. Ta đang đói rồi đây này.

Phương Phương bộ dáng thần nhiên trả lời.

- Đi ăn sao? Người không là để vậy mà đi ăn nha?

Hạ Lộ bộ dáng nghi hoặc nhìn về phía Phương Phương ý nhắc nhở, Phương Phương cần chút sửa soạn lại, nàng hình dạng lúc này có phần dọa người.

- Ấy! Là mặc kệ rồi đây này!

Phương Phương bộ dáng không thêm quan tâm, trên môi tựa là thoáng qua một nụ cười quỷ dị.

- Ấy! Tựa là đi đâu ăn a? Hạ Lộ bởi vì vậy mà càng là hỏi dò lên rồi.

- Giang Ngư Yến! Trưa nay Lý Văn Du mời khách.

Phương Phương vẫn là một dáng vẻ thần nhiên trả lời. Nàng vẫn là một dáng cực kỳ thành thực nhún ga, đưa xe một đường hướng về Đông Hồ mà đi.

- Ân! Đi ăn với Lý Đại Thiếu Gia sao! Cậu không cần ...?

Hạ Lộ lại một vẻ ngạc nhiên không ngớt hướng về phía Phương Phương dò xét, hôm nay người chị em này của mình như là trúng tà bộ dáng, từ sáng tới giờ thật là khó hiểu. Như hiểu được ý Hạ Lộ, Phương Phương liền cắt ngang lời nói của nàng.

- Ấy! Vẫn là không cần. Lúc này đến vẫn là sớm. Đến đó rồi chỉnh trang lại một chút là được rồi. Phương Phương bộ dáng tiêu cường cường ra vẻ quyết tâm không thay đổi ý định càng là làm cho Hạ Lộ không khỏi không ngốc lên. Đây là cái gì nhíp điệu.

- Ân! Vẫn là nghe theo cậu đi. Hạ Lộ mặc dù trong lòng vẫn là thập phần nghi hoặc nhưng cũng là không hỏi lên nữa.

Xe ra khỏi Hán Đại càng mở càng nhanh một đường hướng Đông Hồ Giang Ngư Yến mà đến. Phải biết rằng đây là một nhà hàng khá sang trọng nằm cạnh Đông Hồ, có địa lý thuận lợi, thu hút khá đông thực khách.

Khí trời hôm nay thật tốt, tựa là không nắng lắm, gió mát hiu hiu. Vì Giang Ngư Yến nằm cách Hán Đại không xa mấy nên Hạ, Phương hai người cũng không hao mất bao nhiêu thời gian mà tới nơi.

Vì nằm cạnh Đồng Hồ nên mùa này Giang Ngư Yến khá là đông thực khách, lúc này cũng là gần trưa nên lượng thực khách đổ về lại càng đông. Máy hôm nay nếu không đặt bàn trước thì lòng khó kiếm được chỗ tốt để ngồi, cũng đủ nói lên sinh ý của Giang Ngư Yến là không nhỏ chút nào.

- Thật là cứ vậy mà đi ăn? Hạ Lộ không nhìn được thối mắc trong lòng lại vậy lấy Phuong Phuong hỏi tới.

- Ấy! Không sao đây này! Không phải chỉ là đi ăn thôi sao!. Phuong Phuong lại một vẻ chắc chắn, đánh gãy suy nghĩ của Hạ Lộ lúc này.

“Ấn”. Hạ Lộ đành yên lặng mà nghe theo Phuong Phuong, mặc dù trong lòng nàng là càng ngày càng dấy lên nhiều nghi hoặc cùng khó hiểu.

Khi xe vừa đến cửa đã có nhân viên chạy lại giúp Hạ, Phuong hai người mở cửa xe, nhân viên nơi này không ai mà không biết đây là Phuong tiểu thư xe riêng kia chứ.

- Phuong Đại tiểu thư đã tới a! Không biết là...? Nhân viên Giang Ngư Yến rất là rất quen thuộc Phuong Phuong, nên càng là thập phần quan tâm chào hỏi lên tới.

- Vẫn là Lý Đại thiếu đến chưa? Phuong Phuong một bộ dáng cao ngạo hướng tên nhân viên cất ngang lời hắt.

- Ân! Lý Đại thiếu gia là chưa có tới. Không biết...? Tên nhân viên càng là suýt sao thăm dò.

- Vậy a! Hẳn hôm nay đặt phòng nào? Ta là có hẹn với hân. Phuong Phuong càng là cao ngạo hướng tên nhân viên đáp lại.

- Ân! Là Lý Đại thiếu gia khách mời a! Ân! Vẫn là phòng VIP 102

- Vậy ta lên trước chờ hân. Phuong Phuong khoát khoát tay ra hiệu Hạ Lộ chuẩn bị cùng nhau đi lên phòng trước thoáng làm chút sửa soạn. Nhưng lúc này tên nhân viên lại vội vàng ngăn hai người lại, đưa mắt nhìn phía Hạ Lộ dò hỏi.

- Ân! Phuong Đại tiểu thư vị này là? Lý Đại thiếu gia hôm nay đặt phòng tự là chỉ có hai người?

- Nàng là bạn ta. Ta và nàng lên trước! Lý Đại hân đến ta khắc báo hân thoáng làm chút xấp xếp.

Phuong Phuong bộ dáng lạnh lùng đáp lại tên nhân viên, một bên kéo Hạ Lộ hướng nhà hàng đi vào. Tên nhân viên nhìn dáng Phuong Phuong vậy mà hôm nay có chút khác thường, nàng giống như là vừa từ trong hỗn chiến trận đi ra, bộ dáng vậy mà có chút nhếch nhác, nhưng hân cũng không dám nhiều lời, đành tránh qua một bên nhường đường cho Hạ Lộ cùng Phuong Phuong hai người đi lên.

Hạ Lộ cùng Phuong Phuong hai người dưới sự dẫn đường của lễ tân một đường tiến thẳng về phòng. Phải biết rằng phuong Phuong là rất thông thuộc Giang Ngư Yến. Vừa vào phòng hai người liền hướng nhà vệ sinh đi tới thoáng làm chút sửa soạn lại, dù sao bộ dáng hai người lúc này có phần vô cùng nhếch nhác.

Phuong Phuong bộ dáng thập phần là dọa người. Nhưng nhân viên Giang Ngư Yến dù thấy cũng là không dám ý kiến lên, một đường dẫn hai người đến phòng sau khi chào hỏi thực đơn thì một đường hướng ra ngoài mất hút.

Nói đến con gái sửa soạn là rất mất thời gian nhưng Hạ Lộ cùng Phuong Phuong hai người chỉ hao chưa tới năm phút đồng hồ đã làm xong sửa soạn. Hạ Lộ thì cơ bản không muốn sửa sang nhiều, nàng vốn yêu thích sự đơn giản mà Phuong Phuong thì cũng sửa sang lại chút đầu tóc và làm sạch lại khuôn mặt, còn lại cũng là không làm thêm sửa soạn gì nhiều. Lại càng làm cho Hạ Lộ lại một phen nghi hoặc.

“Ấn, Không phải là Phuong Tiểu A đầu này thích Lý Văn Du sao? Sao nhìn bộ dáng thì lại không đúng, có cái gì đó sai sai nhaa. Có quý! Thật là làm người ta khó hiểu.” Hạ Lộ vậy mà đáng về ngây ngốc lên rồi. Hôm nay nàng là bị người chị em này làm cho ngốc lên không ít lần. Dù sao tỷ nữa về cũng phải bắt Phuong Tiểu nha đầu này lại, ép cung một thoáng mới được.

Hai người vừa trở lại phòng không bao lâu thì Lý Văn Du cũng đến. Lý Văn Du hôm nay mặc một bộ vest trắng, đầu tóc vuốt dựng với phần mái dài, hai bên và đằng sau cắt ngắn, nhuộm màu nâu đỏ nhẹ. Lý Văn Du có khuôn mặt trái xoan, gò má thấp, trán hơi cao, da trắng bạch, ra bộ có chút suy nhược công tử.

Hắn cao một thước tám tã hữu, vóc dáng thư sinh, nhưng ở hân toát lên một vẻ đào hoa phong nhã khiến cho những cô gái không khỏi ánh mắt lửa nóng mà hâm mộ ước ao nhìn hân. Phải biết rằng hân cũng là một trong những nhị thế tử ở Vũ Hán. Lý gia cũng là một trong cửu đại gia tộc ở Hoa Hạ.

Lý Văn Du là con trai cả của Lý Văn Thường – Chủ tịch tập đoàn Hưng Long, một trong ba tập đoàn lớn nhất ở Vũ Hán hiện nay. Phải biết rằng Lý Văn Du là con trai duy nhất của Lý Văn Thường. Mặc dù không phải là dòng chính của Lý gia nhưng dù sao cũng là Lý Gia người. Những năm gần đây nhờ đóng góp không nhỏ cho Lý gia nên Lý Văn Thường cũng được cất nhắc là thành viên dự bị chuẩn bị bước vào Lý Gia nội môn người.

Điều này làm cho Lý Văn Thường càng là thập phần cao ngạo. Ở Vũ Hán hân càng là thập phần kiêu căng ra mặt. Nếu không phải còn ngại Diệp – Hồ hai nhà thế lực lớn, hân đã vỗ ngực xưng tên bá chủ ở Vũ Hán này rồi. Chính vì vậy mà Lý Văn Du càng ý thế cha mình mà hoành hành bá đạo. Hân vậy mà khắp nơi không ngừng trêu hoa ghẹo nguyệt, gây họa cho không biết bao nhiêu là thiếu nữ nhà lành.

Cũng ý tại thế lực của cha hân nên đến giờ hân vẫn là một bộ dáng nhị thế tử, hào môn thế gia hoành hoành ngang ngược nhưng một ít người biết đến hân mặt đen đã bị Lý gia dùng tiền và quyền lực cho bưng bít toàn bộ. Bề ngoài hân là một CEO của tập đoàn Hưng Long hào hoa phong nhã. Nhưng phía sau đó là một kẻ hái hoa đại đạo, làm không biết bao nhiêu là truyền xấu xa bỉ ổi.

Chương 8: Lý Vân Du

Lý Vân Du năm nay 24 tuổi, hắn tự là cựu sinh viên khoa Kinh tế trường Hán Đại, thành tích học trước đây của hắn cũng không quá xuất sắc nhưng cũng là có tiền ra không ít nên hắn cũng có được thành tích cao tốt nghiệp đi ra.

Hắn vừa đến Giang Ngư Yên thì được nghe là Phương Phương đã đến trước còn dẫn theo một người bạn. Lúc đầu hắn tự có chút không thoải mái nhưng khi nghe người đến cùng là nữ thì lại là thập phần xinh đẹp nên trong mắt càng ánh lên một tia hèn mọn nhưng rồi nhanh chóng đi qua.

Phải biết tự là bình thường hắn hẹn Phương Phương ra ngoài thường thì rất khó khăn a, có khi bị nàng cho leo cây, có lúc thì lại bị nàng cho hắn chờ dài cổ cả nửa ngày rồi mới đến. Chưa kể hắn thường là bị nàng cho quay vòng vòng lên nhiều lúc đến ảm ức mà vẫn phải mỉm cười lấy lòng nàng đi ra.

Mà vì để lấy lòng nàng hắn đã hoa ra không ít đây này, nhưng mà đến một đầu ngón chân nàng hắn tự còn chưa từng có nắm qua được đây này. Phải biết là với diện mạo anh tuấn và địa vị hào môn thế gia như hắn thì tâm cỡ hoa hậu người mẫu, ... hắn tự đã cho đây ngã không ít đây này. Nhưng nàng thì hắn đến lúc này tự là vô phương a.

Phương Phương là một cô gái khá là thông minh, nàng luôn nắm quyền chủ động trong tay, phải biết rằng trong mọi cuộc chơi thì nàng luôn là người đập phá hết mình, ra tay thì thả cửa. Mà người phải đi sau dọn chiến trường thì luôn là hắn, chín trâu mất một cọng lông nhưng mà hắn thì thịt đau cũng không ít đây này.

Nhưng đến sau cùng nàng luôn tìm được lý do chính đáng và lặn mất tăm mất dạng, khiến cho hắn là thập phần tức giận mà không nói lên lời. Cứ nhìn con mồi cứ lòn vòng trước mặt hắn mà hắn thì lại không làm ăn được gì, đã vậy còn bị con mồi coi như trò tiêu khiển thật là mất mặt đây này.

Nhưng con mồi này thật là biết cách khiến hắn không thể không thôi thềm thường mà còn khiến cho hắn ngoan ngoãn, mỗi lần thấy mặt nàng thì lại quên hết những lần bị nàng cho chơi thê thảm trước đó. Nha đầu này tự vô cùng giáo hoạt, nhưng cũng là người khiến cho hắn say mê lưu luyến a.

Nói thật hắn tự là loại nam nhân thứ mình không có được nên muốn cho giành bằng được a. Tự để rồi khi cho đẩy ngã nàng xuống rồi đặt nàng ở dưới thân mà dầy vô cho thống khoái một phen đề mà trút hết những nhục nhã mà trước giờ hắn hứng chịu mà không dám nói ra thành lời. Hắn muốn nhìn thấy thân hình nàng vận vẹo bên dưới hắn mà rên rỉ ới hắn đây này.

Thật là thống khoái a. Trong mắt hắn thoáng qua một tia hèn mọn. Vốn dĩ hôm nay hắn tính toán tự cho bằng đánh ngã nàng đây này, cho dù Phương gia có tức giận đã sao, dù gì cũng không làm gì hắn được đây, cũng là phải gả nàng cho hắn tránh tiếng xấu mà thôi.

Hắn tự là khổ khổ sở sở tìm trăm phương ngàn kế cho thuộc hạ ra ngoài mua chuộc, uy hiếp đầu bếp và một vài người làm trong Giang Ngư Yên nhằm đạt mục đích hôm nay của hắn. Sở dĩ hắn dốc hết tâm trí cho cái kế hoạch này cũng là vì Phương Phương cũng là một người vô cùng giáo hoạt. Nàng tự là sẽ không là ở đây mà nghỉ ngơi lên đầu hắn, cũng mất đi phần nào đề phòng tạo cơ hội cho hắn dễ dàng đẩy ngã đây này.

Nhưng tự là kế hoạch hôm nay có chút thay đổi a. Phương Tiểu nha đầu này vậy mà còn dẫn theo bạn học đến a, lại nghe nói còn là một mỹ nhân đây này. Đã vậy thì hắn cũng không ngại mà tiếp nhận món lễ vật này a, coi như là tính thêm chút lãi đây này. Nghĩ đến một lát nữa được chơi màn song phi càng khiến hắn vô cùng cao hứng đây rồi.

Đẹp loạn suy nghĩ trong đầu, bộ dáng hào hoa phong nhã mà đẩy cửa bước vào phòng, một bộ mặt tươi cười chào hỏi.

- Tiểu Phương đã đến a! Thật là xin lỗi đây này, nay công ty có chút bề bộn nên tự là tới trễ đây này? Không bắt em phải chờ lâu a? Xin lỗi vị tiểu thư đây là?

Hắn một bộ dạng như là người có lỗi, lại tỏ vẻ thập phần bận rộn ra mặt hướng về phía Hạ, Phương hai người chào hỏi. Nhưng khi con mắt hắn nhìn qua Hạ Lộ thì lại khiến cho hắn không thể không tim đập chân run a.

Mỹ nhân a! Thật là một nữ thần đây này. Hắn không khỏi không động lòng đây rồi, nhưng tự biết không thể nóng vội nên nhanh chóng dẹp loạn suy nghĩ bộ mặt thoáng chốc trở lại bình thường. Nhưng mà hắn không thoát khỏi ánh mắt giáo hoạt của Phương Phương đây rồi.

Phải biết là Hạ Lộ hôm nay mặc tự là một chiếc đầm sơ – mi chấm gối hot trend màu trắng chít eo kiểu cổ điển, trang điểm nhẹ nhàng, nên càng khiến nàng toát lên một vẻ đẹp tự nhiên ngây thơ trong sáng, thánh thiện như tiên nữ đây này. Hối sao mà không khỏi khiến cho nam nhân động lòng đây này.

- Ấy! Thật là thất lễ a! Tại hạ tự là Lý Vân Du a? Xin hỏi tiểu thư đây là? Lý Vân Du lại một bộ mặt áy náy hướng Hạ, Phương hai người hỏi tới.

- Ấy! Lý Đại thiếu gia thật biết nhìn a. Đây là người chị em tốt của ta Hạ Lộ, là Hoa Hậu giảng đường của Hán Đại a! Phương Phương tiểu ý hướng Lý Vân Duy mà đáp. Trong mắt không tránh một tia giáo hoạt.

- Ấy! Thì ra là Hạ Tiểu Thư, thất lễ thất lễ a. Hạ Tiểu Thư cũng là bạn học của tiểu Phương a, phải gọi là một tiếng học muội a. Hắn làm ra một vẻ dừng

dung nhưng kỳ thực trong lòng lửa nóng đã sớm không cháy không thôi nổi lên, hướng về Hạ, Phương hai người đáp lễ.

- Ấy! Thì ra là Lý học huynh a! Hạ Lộ một vẻ điềm nhiên hướng Lý Văn Du chào hỏi thoáng qua. Sau đó tự lại im lặng lên rồi.

- Hạ học muội thật xinh đẹp ah! Quả là không hổ danh Hoa Hậu giảng đường Hán Đại a.

- Lý học huynh quá khen a. Thật là không dám nhận lên rồi. Hạ Lộ khiêm tốn đáp lại.

- Ấy! Lý Đại Thiếu Gia không phải là thoáng đánh chủ ý lên người của Lộ Lộ người chị em này của ta đấy chứ? Phương Phương lại một bộ dạng tiểu ý hướng Lý Văn Du truy tới.

- A! Nào có, nào có a. Anh trước giờ vẫn là một lòng để ý tiểu Phương đây này! Nào có dám hoa tâm a! Lý Văn Du khẽ lau mồ hôi lạnh, bộ mặt oan uổng hướng Phương Phương cầu tình, trong lòng hần thì thầm mắng Phương Phương con nha đầu giáo hoạt lên rồi.

- Ấy! Có sao? Mà sao ta không biết đây này! Phương Phương bộ dáng ngây thơ như không liên quan lên rồi.

- Phụt.

Lý Văn Du tỷ nữa thì bị Phương Phương tiểu gia hòa này vậy mà cho tức chết, vì nàng mà hần hoa ra không ít tiền a, còn chưa kể bao lần mà vì nàng mà hần phải ném trái đắng nữa a. Vậy mà nàng chỉ một câu cho phui sạch, lại còn lau sạch như không có chuyện gì. Thật là khiến hần không thể không sôi máu chó a.

Nhìn xuống con giận, bộ mặt giả chút u sầu, ra vẻ ủy khuất hướng Hạ, Phương hai người cầu tình lên, cố tình đánh chủ đề khác lên rồi. Trong mắt một tia gian tà khẽ ánh lên trong phút chốc. Đợi chút nữa cho đánh ngã nàng rồi xem nàng còn mạnh mẽ như vậy nữa a.

- Ấy! Tiểu Phương em thật biết đùa nha. Ấy! Vẫn là ngồi trước đây này!

Lý Văn Du hần tự là kéo ghế hướng Hạ, Phương hai người đối diện ngồi xuống, mặt mày tươi cười như không, hướng hai người đánh sang chuyện khác kéo lên rồi.

- Vẫn là gọi món trước a! Không biết tiểu Phương và Hạ học muội đã chọn được món gì a? Hôm nay tự là có tôm nồn Long Tỉnh, cá chép Tây Hồ, cá măng sữa... rất ngon a!

Lý Văn Du hướng Hạ, Phương hai người giới thiệu một thoáng thực đơn, trong mắt một tia âm ý khẽ ánh lên rồi biến mất rất nhanh tự là Hạ, Phương hai người không kịp chứng kiến. Phương Phương vẫn là hồn nhiên cùng Hạ Lộ một chỗ giới thiệu qua thực đơn. Nàng thoáng vì Hạ Lộ làm chút giới thiệu qua món ăn, dù gì đây cũng là lần đầu Hạ Lộ đến ăn tại Giang Ngư Yên đây này.

- Ấy! Vẫn là tạm gọi Bào ngư xào nấm, Tôm sốt Tứ Xuyên, Súp vi cá mập, Canh cá chua cay,... vẫn là thêm mấy món lúc này ăn thử xem sao đây này!... Trước mắt cứ tạm ăn vậy đã! Phương Phương bộ dáng sành ăn làm một lốc các món ăn đều gọi đến.

- Phụt!

“Cái gì mà ăn tạm a! Cái gì mà ăn thử! Cái này không phải gọi cho cả một sư đoàn ăn a!” Lý Văn Du không khỏi có chút thất vọng, tự hần cũng phải biết tính của Phương Phương nhưng như vậy tự là có chút hơi quá a.

Mà đâu phải là nàng chưa hoa qua hết các món ăn đắt tiền ở Giang Ngư Yên chứ, vậy mà còn làm điệu bộ như chưa từng ăn qua a. Lý Thiên Vũ tính nhăm bữa ăn này chắc cũng không vậy mà xong a, tự còn phải hoa thêm không ít nữa a.

Nhưng hần dám lao phải theo lao a, hôm nay hần quyết cho đánh ngã nàng mà chà đạp một phen, thậm chí sẵn tiện mà thưởng thức qua một tý Hoa Hậu giảng đường Hán Đại a. Nhìn xuống con đau thịt hần hướng Hạ Lộ có chút hỏi han lên:

- Hạ học muội đừng ngại a! Muốn ăn gì cứ tự nhiên chọn a! Hôm nay tự không phải bạn của Phương Phương cũng coi như là đồng môn a.

- Ân! Vẫn là.

Hạ Lộ có chút cười khỏ, nàng không phải là không biết tính của Phương Phương đâu này, nhưng hôm nay có vẻ hơi quá a. Nhưng vẫn là không biết nên làm sao cho phải lễ. Nàng đang định nói tiếp thì đã bị Phương Phương cắt ngang lên rồi.

- Lộ Lộ không cần khách khí a! Dù gì hôm nay cũng là Lý Đại Thiếu gia mời khách a. Nếu mà ngại thì không có nề mặt Lý Đại Thiếu gia đây này!

Phương Phương hướng Lý Văn Du có chút tiểu ý, ánh mắt loáng lên một tia quỷ quyết khiến cho Lý Văn Du gặp phải không thể không thôi lạnh xương sống, mồ hôi tự có chút tuôn ra đây rồi. Hần lấy khăn khẽ lau mồ hôi miêng vẫn tươi cười đáp lễ.

- Vẫn là tự nhiên a! Hạ Học muội vẫn là chọn thêm món a!

- Ấy! Vẫn là tạm vậy đi! Phương Phương thôi có vẻ buông tha một chút cho Lý Văn Du một thoáng, khiến cho hần có chút nhẹ người, nhưng hần quỷ dị sao vẫn thấy trong lòng có chút gì đó bất an lên rồi. Nhưng tự là gì thì hần chưa rõ.

- Ân! Vẫn không biết là Lý Thiếu Gia chọn thức uống là gì a? Nhân viên phục vụ thoáng có chút nhắc nhở lên.

Lý Vân Du lúc này tự biết điềm bất an của mình là vì sao rồi. Hắn càng lúc càng thấy lo lắng trong lòng nhưng miệng vẫn hướng về Hạ Phương hai người hỏi ý, nhưng sau lưng hắn tự mờ mờ đã chảy ròng ròng lên rồi.

- Không biết tiểu Phương và Hạ học muội muốn dùng thức uống gì a?

- Vẫn là cho trước tạm cho hai chai Cheval Blanc 1947 a! Phương Phương vẫn là một đáng vẻ như không thân nhiên hướng nhân viên phục vụ gọi lên.

Ngạo tào, cái gì mà tạm hai chai Cheval Blanc 1947, tự phải biết rằng Cheval Blanc 1947 giá một chai cũng là 10 ngàn Mỹ kim tả hữu một chai a. Cái này, cái này có chút dọa người rồi a, ăn một bữa cơm mà khiến hắn hoa hơn 30 ngàn Mỹ kim tả hữu thật là có chút dọa người a.

Cô nhân viên phục vụ có chút lửa nóng hâm mộ a, nhưng vẫn là đưa mắt hướng Lý Vân Du có chút hỏi ý tới, tự phải biết rằng loại rượu vang này rất đắt a. Tự không là khách VIP thì không thể gọi đây này. Khách thường muốn uống cũng phải trả tiền trước mới được lấy rượu a. Cũng may Lý Vân Du tự cũng là khách VIP một trong nên nàng có chút hướng về hắn thăm dò ý kiến lên rồi.

Lý Vân Du có chút thịt đau không dứt, nhưng ngoài mặt vẫn điềm nhiên hướng nhân viên phục vụ gật đầu. Trong lòng thì không khỏi âm thầm mắng ầm lên rồi. Phương Tiểu Nha đầu thật là biết hoa a, đột lát nữa xem bản thiếu gia hảo hảo xử lý cô ra sao đây này.

Hạ Lộ vốn không hiểu biết về rượu cho lắm nhưng nhìn bộ dáng của Phương Phương và Lý Vân Du thì cũng phần nào đoán được chút ít lên rồi. Nàng chỉ biết bên cạnh cười khờ không thôi. Nào có điều đáng Phương Phương thích Lý Vân Du đâu này như lời đồn a. Tự là Lý Vân Du vì truy Phương Phương nên thịt đau không ít bầm dập khắp nơi đây này.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Phương Phương Bị Tính Kế

Lý Vân Du nhìn xuống con đau thịt, bộ mặt như không hướng về phục vụ cho lui khỏi phòng, trong lòng không khỏi chửi ầm lên “Phương tiểu nha đầu càng chơi tự càng lớn a, ra tay một cái là hoa của hắn 30 nghìn Mỹ kim tả hữu a. Đợi chút nữa bốn công tử cho người đẹp mặt a. Đợi ta cho người đánh ngã rồi quay clip lại, lúc đó tự xem bốn công tử sẽ hảo hảo dạy dỗ người ra sao đây này.”

Trong mắt hắn tự một tia dâm tà chợt lóe lên trong tích tắc và nhanh chóng biến mất. Hắn làm mặt tươi cười hướng Hạ, Phương hai người tỏ vẻ thân mật.

- Tiểu Phương đã lâu không đi ra ăn cơm chung không ngờ khẩu vị vẫn là không tệ a?

- Ấy! Lý Đại thiếu gia mời cơm đây này, không thể không nể chút mặt mũi đây này! Tự là phải nhiệt tình chút a!

Phương Phương tiểu ý hướng Lý Vân Du đáp lại một cách thân nhiên như không. Hôm nay tự là nàng chịu không ít thiệt thòi ở trường mà chưa có dịp phát tiết một phen. Cũng vừa may tên hỗn đản này vừa kịp mời cơm, xem ra nàng hôm nay phải hảo hảo mà phát tiết một phen cho hả dạ. Tự là không chơi chết hắn không thôi đây này. Trong mắt nàng thoáng qua một tia quỷ quyết quét về phía Lý Vân Du tràn đầy tiểu ý.

- Tiểu Phương, Hạ học muội, xin cứ tự nhiên a.

- Ấy! Lý Đại Thiếu Gia xin cứ yên tâm đây này, bữa cơm đạm bạc này tự là hai chúng ta sẽ hảo hảo mà nhiệt tình a! Phương Phương càng là quỷ quyết hướng Lý Vân Du đáp lời.

- Phụt. Lý Vân Du chút nữa là bị Phương Phương cho thổ huyết, một bữa cơm hoa của hắn hơn 30 nghìn Mỹ kim tả hữu mà nàng tự một câu “bữa cơm đạm bạc a”. Ngạo tào, đã vậy còn nói là nể mặt hắn mà hảo hảo nhiệt tình a. Nàng đúng là con hồ ly giáo hoạt mà, thật là khiến cho người ta vừa hận vừa yêu đây này.

- Ân! Tiểu Phương, Hạ học muội không chê bai “bữa cơm đạm bạc” này thì Vân Du tự là rất cao hứng đây này. Lý Vân Du tự là nén giận trong lòng mỉm cười hướng Hạ, Phương hai người giả ngốc mà giờ công phu vỗ mông ngựa tự mà lấy lòng hai mỹ nhân lên rồi.

Phương Phương tự là muốn bị Lý Vân Du cho nôn mửa ra đây rồi, công phu vỗ mông ngựa tặc vậy mà hắn vẫn giờ ra được a, nhìn đáng vẻ tiểu khai của hắn nàng lại có chút phát chán, đã vậy tự cần hảo hảo cho hắn chút mặt mũi nữa a.

- Ấy! Lý Đại thiếu gia đã có lòng như vậy, Lộ Lộ chúng ta tự không thể để cho Lý Đại thiếu gia mất mặt đây này, tự là cần ăn uống nhiệt tình một chút a!

- Phương Phương trong mắt một tia gian xảo loé lên hướng Hạ Lộ nhắc nhở rồi quay qua Lý Vân Du thoáng chút nôn mửa hấn một phen nữa rồi.

- Lý Đại Thiếu gia tự là không muốn khách khí lên rồi a.

“Phụt! Ngươi tiểu nha đầu tự là khi nào khách khí với ta a.”

Lý Vân Du không khỏi tý nữa thổ huyết lên rồi. Mà nhìn vào mắt của Phương Phương hấn tự là càng lạnh sống lưng lên rồi, mồ hôi thì ướt đẫm một lưng kéo lên rồi, tự là không biết tiểu nha đầu này lại muốn hoa cái trò gì lên rồi đây này. Hấn tự vẫn là giữ bình tĩnh hướng Hạ, Phương hai người cười nói.

- Được mời hai đại mỹ nhân ăn bữa cơm quả là Vân Du phúc phần mà! Tiểu Phương, Hạ học muội nào mời! Xin cứ tự nhiên a! Hấn vừa nói vừa hướng Hạ, Phương hai người rót rượu mời lên rồi.

Hạ Lộ một bên chỉ biết cười khỏ thay cho Lý Vân Du. Tự là hấn hôm nay sẽ chiếm không ít trái đắng đây này. Nàng vẫn là thái độ lạnh nhạt một bên ngồi xem người chị em của mình đến cuối cùng là ngốc lên trò gì rồi, tự là cũng không tham gia vào.

Tự phải biết Hạ Lộ tính cách vốn là rất ôn nhu, lạnh lùng, lãnh đạm. Nhưng với bạn bè và người thân thì nàng lại là một cô ái rất chân thành, ấm áp, và không kém nhiệt tình. Nàng vốn không thích những nơi đông người ồn ào, náo nhiệt cho lắm. Nàng tự là một mẫu người con gái cổ điển tinh mịch, ôn nhu như nước mùa thu, nhẹ nhàng thanh tao, không vương chút bụi phàm trần.

Bữa ăn vì vậy mà hầu như chỉ có Phương Phương tựa như làm chủ mà nháo cả lên, mà Lý Vân Du thì không khỏi là càng lúc càng lạnh xương sống lên rồi, mồ hôi đổ như mưa, thật là càng lúc càng đau không ít lên rồi. Mà một tia dâm tà trong mắt hấn là càng lúc càng lớn lên rồi, mơ hồ có thể nhìn ra, nhưng mà Phương Phương thì càng chơi càng hăng nên tự là càng không thể nhìn lên được đây rồi.

“Lộ Lộ cái này tự ngon a! Không được phải gọi thêm lên này!”

“Ân! Món này có vẻ ngon a!”

“Ây! Món này tự là chưa có ăn qua a! Phải thử đây này!”

“Lộ Lộ tự là món này không tệ đây này!”

“Ây! Món gì mà khó ăn vậy! Không ăn nữa rồi đây này!”

Mới tự là nhập tiệc chưa bao lâu mà hầu như Phương Phương cho gọi đã non gần như là toàn bộ món trong thực đơn lên rồi, có đất có, có rế có, mà món càng đất thì tự là nàng càng ưu tiên chiêu cô đến. Có món nàng ăn có món tự là nàng còn chưa đụng đũa đến đã cho dọn đi rồi.

Nhân viên thì được một bữa làm chạy tới chạy lui chóng cả mặt mà Lý Vân Du thì càng lúc mặt càng tái xanh, thịt đau không ngớt, trong lòng đã không ngừng chửi loạn lên rồi. “Con mẹ nó ức hiếp người quá đáng a! Nhịn, lão tử nhịn a! Đợi lát nữa lão tử sẽ hảo hảo mà chà đạp ngươi một phen đây này!”

Mà càng làm cho hấn điên tiết là Phương Phương vậy mà từ lượng không kém a, hấn có chút say say lên rồi mà nàng thì tự còn là rất tỉnh táo đây này, đã hoa hết ba chai Blanc 1947, Phương Phương còn cho hoa lên thêm bốn năm loại rượu nữa đây này.

“Macallan 1926 tự là muốn thử qua chút a.”

“Glenfiddich 1937, đúng rồi, là nó a.”

“Conti 1990, Lý Đại thiếu gia còn uống nổi a.”

“Ngọa tào! Muốn dọa người a, Macallan 1926 tự là 75 nghìn Mỹ kim một chai mà Glenfiddich 1937 và Conti 1990 tự là 20 nghìn Mỹ kim tả hữu một chai a! Muốn dọa chết người a, riêng tiền rượu đã ngoài 125 nghìn Mỹ kim tả hữu a. Có chút quá đáng rồi đây này.”

Lý Vân Du thịt đau không ngớt, ruột gan tím bầm, máu nóng không ngừng sôi lên, nhưng ngoài mặt vẫn là cười nói như không rồi:

- Tiểu Phương là ta có chút say rồi đây này! Không được rồi ta cần đi rửa mặt thoáng một chút vẫn là hai người thoải mái chút đi a! Lý Vân Du vẫn là tìm cớ lên vào nhà vệ sinh lên rồi. Hấn tự là cần thoáng phân phó một chút cho thủ hạ làm việc lên rồi.

- Ây! Lý Đại thiếu gia từ lượng nay có chút kém a! Vẫn là nhanh chóng trở lại uống a! Phương Phương có ý nôn mửa Lý Vân Du một phen.

- Ân! Vẫn là hai người hảo hảo chờ một lúc a!

Lý Vân Du vẫn là mặc kệ lên rồi, hấn tự cần phân phó cho thuộc hạ làm thoáng chút sắp xếp lên rồi. Đợi chút nữa sẽ hảo hảo mà trừng trị các nàng một phen đây này.

Lý vân Du vừa vào toilet thì Hạ Lộ đã ghé sát tai Phương Phương thì thầm ngay rồi.

- Phương Phương tự là có hơi chút quá không a? Ta thấy...!

- Ấy! Lộ Lộ có vẻ là người có chút bệnh vực cho Lý Đại đây này? Có khi nào là thích hấn rồi không a?

- Ấy! Làm gì có đây này! Người đừng có bệnh a!

- Ta thấy là vậy rồi! Không thì cũng không có làm chút thoáng bệnh hấn đây này!

- Phuong Phuong người bệnh a! Vẫn là mặc kệ người rồi đây này! Mà tự là uống ít thôi, ta là vẫn chưa có bằng lái a.

- Lộ Lộ nhà ta giận rồi a! Vẫn là không chọc người rồi! Ân! Tự vẫn là chuẩn bị chuẩn a!

Phuong Phuong có chút say say mà Hạ Lộ thì có vẻ chưa có uống lên mấy đây này. Phuong Phuong tự là mình không uống lại Lý Vân Du đây này, vốn chỉ là nàng muốn thoáng nôn mửa hấn một phen thôi chứ rượu gọi lên nàng đã uống qua là mấy a.

Lý Vân Du cũng rất nhanh quay lại, trên mặt hấn thoáng qua một chút dâm tà nhưng nhanh chóng biến mất, hấn hướng Hạ Phuong hai người già vờ làm thoáng xin lỗi.

- Tiểu Phuong, Hạ học muội thật là xin lỗi a, đạo này tửu lượng có chút là hơi kém đây này!

- Lý đại công tử, ta tự cũng sắp không được rồi, hay tự là hẹn dịp khác lại uống đây này! Phuong Phuong thoáng làm bộ lấy cớ chuẩn bị chuẩn rồi a!

- Ân! Vẫn là như vậy a! Nhưng đã đến rồi tự nên ăn chút tráng miệng rồi hãy đi a! Dù gì cũng thoáng cho Hạ học muội thoáng dùng thử đồ tráng miệng ở Giang Ngư Yến a! Lý Vân Du làm bộ buông rồi kéo khiến cho Hạ Phuong hai người khó lòng mà từ chối đây này. Trong lòng hấn khẽ cười khẩy “Hừ! Muốn chạy tự hôm nay không dễ a!”

- Ấy! Vậy cũng được a! Lộ Lộ dù sao đồ tráng miệng ở đây tự cũng rất ngon a.

Phuong Phuong thoáng đánh giá một chút, tự là ngày khác, chỗ khác nàng sẽ là thoáng chút nghi ngờ, cảnh giác. Nhưng đây là Giang Ngư Yến a, nàng khá là yên tâm không sợ Lý Vân Du giờ trò gì ra a. Mà cũng muốn thoáng hoa cho hấn tốn thêm chút tiền nữa a. Nàng tự là quá chủ quan xưa này chỉ nàng tính kế hấn chứ nào giờ có hấn tính kế được qua nàng a.

- Ân! Vẫn là hai người kêu món đi a! Hạ học muội đừng ngại a. Lý Vân Du vẫn một vẻ điềm nhiên như không, nhưng trong lòng hấn thì đã cười lớn đây rồi. “Phuong tiểu nha đầu a, người tự hôm nay khó thoát khỏi số mệnh rồi đây này! Để xem lát nữa lão tử tựa sẽ hảo hảo mà chà đạp người, giáo huấn người một phen a.”

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Khó Tránh Kiếp Nạn

Giang Ngư Yến đồ ăn tráng miệng tự là rất phong phú và đa dạng, cho dù là Phuong Phuong tự là quen thuộc nơi đây cũng là chưa từng nếm qua hết những món tráng miệng ở nhà hàng này, huống chi là Hạ Lộ lần đầu tiên đến đây ăn.

Hai người tự bị các món ăn làm cho hoa cả mắt không biết tự nên là chọn món nào, mà Phuong Phuong thì đã quyết lại nôn mửa bộ dáng tiểu khai của Lý Vân Du hấn lần nữa, thoáng cho hấn chút thịt đau đây rồi.

Nghĩ là làm nàng hướng nhân viên phục vụ kêu lên hơn hai mươi món tráng miệng đủ các loại từ bánh Quế Hoa, bánh Wagashi, bánh Dango,... đến Súp đậu đỏ ngọt, Chè khoai lang dẻo trân châu,... đều bị điểm danh tới, tuy không rành thường thức trà lẩu nhưng tự vẫn là gọi một bình Bích La Xuân thượng hạng đều là cho mang lên rồi.

Lý Vân Du hấn tự là nhăm nháp tự là một ly 1962 trong mắt hấn dâm ý càng ngày càng sâu, hấn mặc cho Phuong Phuong tự mình náo lên, hấn vẫn là giữ một dáng vẻ nhiệt tình mời khách, tự cũng không có ngăn Phuong Phuong hoa lên nhiều đồ tráng miệng đây này. Thậm chí là còn tự là còn không ngừng gợi ý thêm cho nàng cùng Hạ Lộ gọi món đây này. Tự đâu có bộ dáng thịt đau đây này.

Phuong Phuong thấy vậy cũng là mất hứng mà nôn mửa hấn, tự là hoa lên vài món mình thích rồi cũng tập trung vào ăn uống cũng như có chút đàm luận với Hạ Lộ về món ăn, rồi làm thoáng cái lịch trình cho buổi chiều lên rồi, vẫn là mặc kệ Lý Vân Du một bên đây rồi.

Phuong Phuong và Hạ Lộ tự vẫn vô tư mà thưởng thức các món ăn tráng miệng mà nhân viên phục vụ mang lên, hai nàng tự đang là nghị luận bình luận món ăn lên rồi, mặc kệ Lý Vân Du ngồi một bên đang tự là mỉm cười mà quan sát hai nàng lên rồi.

Ăn được một lúc Phuong Phuong tự là thấy trong người có chút khô nóng lên tới, nàng nghĩ thầm chắc là do nấy uống hơi nhiều rượu đây này, cho nên càng là từng ly Bích La Xuân vậy mà uống hết rồi.

Mà Hạ Lộ tự cũng có chút nóng lên rồi, trong người nàng lúc này có một cảm giá tê rần khó chịu đi lên, môi lưỡi khô nóng, tự như là phát sốt đi lên. Nàng cũng tự là từng ly Bích La Xuân mà uống lên. Nhưng tự là càng uống là càng là thấy trong người càng lúc càng khô nóng đi lên nào có đỡ đi chút nào đây này.

Mà lúc này Lý Vân Du thì đôi mắt đã dày dâm ý đi ra rồi. Hắn cười tựa không cười, đôi mắt dâm dăng, phóng túng mà quét về phía Hạ Phương hai người càng là tỏ vẻ thèm thuồng như điên như dại đây rồi.

“Phương Phương chỉ cần năm phút nữa thôi! Ta không tin ngươi là không bị cho gục ngã đây này! Ha!...ha!...ha!... Đến lúc ấy tự cần đem ngươi thoát chút giày vò đi ra đây này. Lộ Lộ ngươi quả là cực phẩm a! Chắc chắn! Đúng là vu vật trời ban cho hắn a! Đúng là hôm nay tự cần làm một cái song phi đi ra đây này!”

Lý Vân Du hai mắt càng là long lên sòng sọc dán vào phía hai cơ thể đang phát hỏa Hạ, Phương hai người dán vào, nước miếng thiếu là chút nữa có thể chảy ra ròng ròng đây rồi.

Mắt hắn tự đảo liên tục mà nhìn đồng hồ, năm phút, chỉ cần năm phút nữa, nếu mà Hạ Phương hai người còn cầm cự được hắn tự cũng cường ép đi đây này, hắn vào lúc này chính mình cũng đã có chút không chịu được, cái thanh bá vương ngành vương thương của hắn từ lâu tự đã nóng rực bốc hỏa lên rồi.

Phương Phương lúc này tự là không nhịn được duỗi ra cái lưỡi nhỏ dính hương đỏ tươi không ngừng liếm liếm đôi môi anh đào khô khốc, đồng thời nàng cảm giác mình phía bụng dưới thật giống có một luồng ngứa đường như bị sâu xuyên cắn cảm giác xông ra, càng lúc càng lan ra tàn phá khắp nơi trên cơ thể nàng, cơ thể nàng tự càng lúc càng nóng lên đi ra.

Mà Hạ Lộ lại càng là bị lửa nóng cho thiêu đốt, phía bụng dưới càng là ngứa ngáy đi lên khó chịu vô cùng, cơ thể càng lúc càng tê rần dường như mất hết sức lực, hơi thở có phần gấp gáp đi ra, làm cho đôi thỏ ngọc tuyết trắng vì vậy mà không ngừng nhấp nhô liên tục vô cùng kiểu gọi.

Phương Phương thoáng chút giật mình nhìn qua Hạ Lộ cũng không khác nàng là mấy, thậm chí càng là bị trúng thuốc nặng hơn nàng. Khi nàng bắt gặp ánh mắt dâm tà của Lý Vân Du nhìn qua nàng và Hạ Lộ thì nàng đã khẳng định thập phần hai nàng tự đã trúng xuân dược rồi a, trong lòng một tia bất an càng là đi lên.

“Không tốt, tự là bị tên gia hỏa này cho tính kế trên đầu rồi đây này!” Nàng là khuôn mặt lúc này đã nóng bừng lên rồi, hỏa khí có phần là muốn bộc phá đi ra. Hắn dám hạ thủ với nàng và Hạ Lộ tại đây! Bất cần rồi!

Phương Phương càng là nhìn Lý Vân Du đôi mắt căm hận chỉ muốn ăn tươi nuốt sống hắn, hắn vậy mà bỉ ổi vô sỉ a. Tự lúc nào? Nàng là tự lúc nào bị hắn tính kế qua a? Không phải nàng đã rất cẩn thận đây này. Hắn tự cùng là một chỗ ăn uống với nàng qua đây này, sao mà nàng và Hạ Lộ có thể bị hắn cho hạ thuốc được a.

- Lý Vân Du ngươi tự là vô sỉ a, vậy mà dám hạ thuốc ta và Lộ Lộ. Ngươi không sợ ta đi ra sẽ tố cáo ngươi a.

- Ha... Ha... ha...! Tiểu Phương a! Ngươi tự sớm phải biết có ngày hôm nay a. Sợ, ta sợ quá đây này! Đợi lát nữa ta cho đập xuống một bộ AV. Xem ngươi là vẫn sợ hay là ta sợ đây này.

- Ngươi! Bỉ ổi! Vô liêm sỉ! Phương Phương vậy mà tức đến ứ máu đây rồi.

- Tiểu Phương! Ngươi tự là cứ mắng đi cho đã! Nhưng tự là nên giữ chút sức tỳ nữa còn tận hưởng a! Không thì ta lại không vui đây này! Lý Vân Du cười dâm dăng nhìn về phía Phương Phương mà châm chọc đi lên.

- Ngươi! ... Tốt! Tự là ta làm ta chịu! Không liên qua đến Lộ Lộ ngươi mau là đem nàng thả đi! Phương Phương là thoáng cần răng đưa ra quyết định. Nàng không muốn kéo lên Hạ Lộ vào chuyện này đây rồi.

- Thả người! Đầu nào có lý! Ngươi xem ta đây tự đầu có ngu! Thả người rồi đến lúc đó nàng quay ngược lại cắn ta đây này!... Tự là vẫn nên đập xuống một bộ song phi AV đây này!

- Lý Vân Du ngươi!... Vô sỉ!... Ta cầu xin ngươi chỉ cần ngươi tự thả nàng thì ta cam đoan nàng sẽ không là đi tố ngươi đây này! Phương Phương khề là nghiêng răng hướng Lý Vân Du mà thỏa hiệp.

Phải biết tự là lúc này Nàng và Hạ Lộ tự là bị thuốc làm cho chân tay không còn chút khí lực nào, tự là không còn sức mà phản kháng, nhất là Hạ Lộ đã bị thuốc làm cho thiếu chút nữa là mất hết hoàn toàn lý trí có chiều muốn đem quần áo trên người mà cho quang hết lên rồi. Nhìn thấy Hạ Lộ như vậy Phương Phương càng là tự trách mình đi lên rồi. Hướng về Lý Vân Du vừa nểng vừa thỏa hiệp đi ra.

- Khi nào? Là Khi nào? Ta tự là rất cẩn thận, ngươi tự là khi nào hạ thuốc lên rồi? Ngươi cũng là cùng ăn một chỗ với bọn ta đây này?

- Ngươi muốn biết! Được để ta thoáng giảng một chút! Cho ngươi được chết mà mà cam lòng a! Dù gì vẫn còn là sớm một điểm a.

Lý Vân Du hướng về Hạ Phương hai người tiểu ý mà châm chọc. Phương Phương là hai mắt càng oán hận nhìn chằm chằm vào Lý Vân Du không ngớt.

- Là trong đồ điểm tâm đó, tự là trong trà cũng có!...

- Ngươi! Vô sĩ!... Nhưng đây là Giang Ngự Yến ngươi sao có thể?

- Tiền! Cần tiền! ... Ngươi không thấy tiền vi diệu sao! Cái gì không mua được bằng tiền sẽ là mua được bằng rất nhiều tiền. Lý Vân Du càng là ra mặt vênh vao.

- Vô sĩ! ... Ngươi tự cũng ăn sao lại không phát bệnh? Phuong Phuong nghi ngờ hỏi.

- Ai nói ta không phát bệnh đây này! Có điều ta là nam nhân a! Càng là phát bệnh càng là mạnh mẽ a! Ngươi tự muốn thấy qua!... Lý Vân Du bộ mặt dâm dăng nhìn về phía Phuong Phuong như muốn lột trần nàng đi ra rồi.

- Bại hoại! Ngươi không sợ ta kêu âm lên sao? Phuong Phuong có chút thăm dò đi ra.

- Kêu! Ngươi kêu đi! Có cần ta kêu phụ không? Có ai không cứu tôi với! ... Có ai không? ... Ha... ha ... Ngươi phải biết tự là ta đã cho bao hết phòng lân cận rồi! Tự là ngươi có kêu bẽ cổ họng vẫn là không ai nghe thấy đây này.

- Ngươi! Vô sĩ! Bại hoại!...

Phuong Phuong vậy mà tức giận mắng âm lên rồi. Cơ thể nàng là không ráng cầm cự được bao lâu đi xuống nữa rồi. Nước mắt nàng vậy mà lại lăn dài trên má, nàng tự vậy mà đang khóc lên rồi. Nàng vậy mà khó thoát khỏi kiếp nạn này rồi. Nhưng mà Lộ Lộ vì nàng mà cũng liên lụy đến, nàng trong lòng càng là tự trách không thôi.

- Ngươi sao không kêu lên đi! Hay là muốn ta lẩm rồi! ha ... ha ... ha ... Lý Vân Du dâm dăng cười mà hướng về phía Phuong Phuong đi tới.

- Ngươi đứng lại đó cho ta tên vương bát đản!

- Ngươi! Ngươi muốn làm gì!... Vô sĩ! ... Bại Hoại ... Phuong Phuong vậy mà lại mắng âm lên rồi.

- Ấy! Có khẩu vị a! Tự là càng mắng ta càng kích thích đây này! Lý Vân Du vậy mà dâm dăng cười ló, càng là áp sát gần Phuong Phuong đi tới gần rồi.

- Vô sĩ! ... Ngươi muốn gì mới có thể tha cho bọn ta! Phuong Phuong có vẻ muốn thỏa hiệp đi lên.

- Tha! Không có lý nào a!

- Vậy! Chỉ cần ngươi tha cho nàng! Muốn làm gì ta cũng được! ... Phuong Phuong cắn răng muốn một mình gánh lấy Hạ Lộ an nguy lên rồi, dù gì hôm nay cũng do nàng mà ra!

- Tha! Ân còn xem thái độ của ngươi a! Lý Vân Du dâm ý cuộn cuộn mà đưa tay sờ lên má Phuong Phuong thập phần hả hê đi lên.

- Ngươi! Ân! Được chỉ cần tha cho nàng là được!

- Thật sao! Nhưng không được rồi! Hôm nay ta là phải chơi song phi đi ra a! Lý Vân Du dâm ý tự lại càng đậm mà hướng mắt nhìn về phía Hạ Lộ thèm thường, có điều thiếu chút nữa chảy cả nước miếng.

- Ngươi!

Phuong Phuong vậy mà bị hấn cho quay vòng vòng, tự là thập phần tức giận. Đã không thỏa hiệp được vậy thì cũng phải cho hấn chiếm chút thiệt thòi a. Nghĩ là làm Phuong Phuong dùng hết sức lực còn lại của mình mà hướng JJ của Lý Vân Du mà cho hấn một cước đi lên rồi.

- A! a ... a ... Con tiện nhân này vậy mà muốn phét ta a!

Lý Vân Du vậy mà tiểu đệ trứng trứng tý nữa là bị Phuong Phuong cho đá bẻ hai tay ôm hạ bộ điên cuồng lăn lộn dưới đất, thập phần đau đớn đi lên rồi. Hấn không ngừng mà nguyên rủa Phuong Phuong đây này.

Một kích cũng là Phuong Phuong dốc toàn lực đi ra, nếu còn có chút sức lực tự nàng sẽ cùng Hạ lộ nhân cơ hội mà đào tẩu đi rồi. Lúc này hai người tự đã trúng thuốc thật sâu rồi, khó mà cầm cự lâu hơn được nữa rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nhân Gian Hung Khí

Giang Ngư Yến là một nhà hàng sang trọng nằm gần Đông Hồ, có vị trí địa thế thuận lợi nên thu hút được rất là nhiều thực khách đến tham quan và ăn uống. Bố cục của quán cũng là nhắm đến mọi đối tượng khách từ bình dân đến giới thượng lưu đến đây ăn uống.

Tầng một bố trí khá là giản dị thông thoáng tạo không gian cho những thực khách đến Đông Hồ tham quan thưởng lãm có thể ghé qua thoáng ăn uống, thưởng thức hương vị thức ăn truyền thống của Hồ Bắc, giá cả ở tầng một tương đối là phải chăng thích hợp cho tầng lớp bình dân ghé đến thực lãm.

Tầng hai thì tựu lại bố trí là khá là sang trọng, giữa các bàn được ngăn cách bằng những tấm bình phong, tạo sự kín đáo và thoáng đãng. Tầng hai có góc nhìn ra hồ Đông Hồ khá là rộng, khách tựu là có thể vừa ăn uống vừa thưởng thức cảnh hồ đi ra. Nơi đây tựu là thích hợp cho thực khách tầng lớp trung lưu a. Vì giá cả có chút là mắc hơn một chút.

Tầng ba thì tựu là khu VIP với các phòng riêng biệt được trang trí khá là xa hoa và bắt mắt, dĩ nhiên đồ ăn được phục vụ ở đây thì tựu là đắt hơn rất nhiều. Nơi đây tựu cũng chỉ là vì giới trung lưu mà thiết kế đi ra, nhưng tựu là muốn tạo không gian riêng biệt cho thực khách mà thôi.

Tầng bốn thì không cần phải nói nhiều, ở đây là vì giới thượng lưu mà thiết kế. Ở đây là gồm bốn phòng được thiết kế với bốn phong cách khác nhau vô cùng xa hoa và rộng rãi. Dĩ nhiên là giá cả thập phần đắt đỏ. Muốn đặt chỗ ở tầng bốn tựu cần có thẻ VIP mới có thể đặt chỗ ở đây a.

Tựu muốn có được thẻ VIP thì cần có ba tháng liên tiếp ăn uống tại Giang Ngư Yến với hóa đơn hàng tháng không dưới 80 nghìn tệ tả hữu, thẻ chỉ có hạn trong một năm, sau một năm tựu lại xét duyệt lại một lần.

Tầng năm tựu là chỉ có một phòng ăn và hai phòng lưu trú cho phép những ai có thẻ VIP khi say có thể lưu trú lại. Mà phòng ăn ở tầng năm lại là thập phần khắt khe, chỉ dành cho những người sở hữu thẻ VIP 3 năm liền, tựu là chính chủ không cho phép mượn thẻ đi ra. Mặt khác chi phí ở tầng năm càng là đắt đỏ a. Không phải cao tăng thì càng là khó tiếp cận tầng năm đi vào rồi.

Lý Văn Du tựu là mở phòng tựu là ở tầng bốn a. Hấn tính toán khá kỹ nếu tựu mở ở tầng năm thì sẽ khiến Phuong Phuong tựu là sẽ nghi ngờ và có chút dè phòng với hấn. Nên hấn vẫn là hoa tiền ra cho người đặt ba phòng lân cận. Còn chính hấn thì lại tự mở một phòng. Như vậy vừa tránh Phuong Phuong nghi ngờ, càng là tránh tai mắt của người xung quanh đi ra. Để xếp đặt hấn lấy ngày hôm nay hấn tựu là tốn không ít công sức, thật đau không ít đây này.

Một kích tựu cũng là toàn bộ sức lực của Phuong Phuong vào lúc này, sau khi đá cho Lý Văn Du một đá thì nằng và Hạ Lộ tựu là cùng một chỗ đã bị thuốc làm cho gần như mất hết lý trí lên rồi. Hai tay tựu mà trên cơ thể không ngừng tự mà vuốt ve mon tron đi lên rồi.

Khô nhất là Hạ Lộ nằng càng là cơ thể yếu ớt, càng là bị thuốc làm cho nóng lên đến cực độ, chiếc lười đình hương nhỏ nhắn không ngừng liên lấp đôi môi anh đào khô khốc, hai tay trên người không ngừng xoa bóp loạn lên rồi, áo quần tựu đã xộc xệch lên không ít, có điều sắp bị nằng cho quang đi ra rồi.

Lý Văn Du tựu là bị hai cái vụ vật này làm cho thất điên bát đảo lên rồi còn đâu là cảm giác đau đón đi ra nữa, hấn nhìn về phía Hạ, Phuong hai người đang bị thuốc cho dầy vò đi lên càng là ánh mắt càng lúc càng dâm dăng, mà không ngừng từng ngụm nước miếng không ngừng chảy ra.

Phải biết rằng xét riêng một trong hai người đi ra ngoài cũng đủ sức thuần sát bất kỳ một cái tiêu chuẩn nữ tử phổ thông bình thường, huống chi hai người tựu đều là mỹ nữ chân dài tiêu chuẩn a. Muốn chân dài có chân dài, muốn lồi có lồi, chỗ lõm nên lõm. Tuyệt có thể nói là cực phẩm trong số cự phẩm đây này.

Lý Văn Du càng là trong người nhiệt hòa không ngừng thiêu đốt lên rồi, hai nữ nhân này vậy mà quá là quá xinh đẹp, gọi cảm a. Mất hấn càng là như dán chặt lên thân hình gọi cảm và bốc lửa của Hạ, Phuong hai người rồi, lưu luyến si ngốc không muốn rời ra.

Hạ Lộ và Phuong Phuong lúc này tựu là bị thuốc làm cho vô cùng chặt vật lên rồi, bụng dưới tựu là càng lúc càng tê rần đi lên khắp cơ thể, mà tựu là lúc này còn có chút dịch thủy đang không ngừng tiết ra càng là làm cho hạ thân càng là ẩm ướt khó chịu lên rồi. Hai nằng lúc này lý trí đã gần như là mất hết không còn khống chế được bản thân lên rồi.

Tựu phải biết là đây là một loại thuốc xuân dược cực mạnh đến từ Ấn Độ a, chỉ cần dính một chút bằng đầu ngón tay cũng khiến con người ta tựu là mất hết lý trí mà như điên như dại đi ra rồi. Huống chi Hạ, Phuong hai người lại là trúng vào một đám lớn xuân dược đây này.

Lý Văn Du càng là cười dâm dăng hướng Hạ Phuong hai người đi đến, hấn tựu lúc này cũng bị thuốc làm cho nóng rực đi lên rồi, trong bụng có hỏa, huống chi hai nằng còn là hai cái “nhân gian hung khỉ” cực kỳ gọi dục, càng là đang không ngừng uốn éo gọi tình đi ra đây này.

- Phuong Phuong hôm nay nguoi tựu là không thoát a! Có trách chỉ trách nguoi là quá xinh đẹp, gọi tình mà cứ ở trước mặt ta lòn vòn đây này!

- Ấy! Hạ học muội! Nguoi tựu là không thể trách ta a! Có trách thì trách người chị em tốt của nguoi đã đem nguoi theo a!

Lý Văn Du cười dâm dăng hướng Phuong Phuong tới gần, áo sơ mi đã bị hấn cho quang ra rồi, lộ ra một cái thân trắng loáng, tuy không phải là tiêu chuẩn sáu múi nam nhân nhưng tựu cũng là một thân hình có phần hấp dẫn nữ nhân đi lên đây này.

- Phuong Phuong tựu hôm nay phải hạ xuống hạ sách này với nguoi nhưng mà cũng không thể trách ta a! Tựu cũng là do nguoi quá là thông minh a, ta trước vẫn là vô sách cho đánh ngã nguoi a. Tựu là sau này sẽ hảo hảo chiều cổ nguoi một phen đây này...

Lý Văn Du tựu là lúc này đang vô cùng đắc ý đi lên rồi. Sau bao năm bị tiểu nha đầu này chơi trên đầu trên cổ hôm nay hấn mới có cơ hội mà tính kế lại nằng đây này. Sao mà không hứng chí cho được a. Mà hấn càng cao hứng hơn cả là hôm nay hấn tựu là một lúc ngự hai nữ chơi trò song phi mà đập xuống một bộ AV đây này.

Hai mỹ nhân này một ôn nhu như nước mùa thu, một nóng bỏng như nắng mùa hè gay gắt, hai cái đối lập cùng là lên một chỗ sao mà không thập phần thống khoái cho được đây này.

- Hồng!

Lý Vân Du rống lên một tiếng hướng Phuong Phuong nhảy về phía nàng tựa là chuẩn bị đem nàng cho lên trước. Bỗng lúc này cửa phòng tự nhiên lại có người mở ra đi vào.

“Bất cần a, hửn vậy mà quên khóa cửa phòng. Không phải là hửn đã cho dặn phụ vụ lui hết rồi sao? Hôn nhật! Sao lại có tên vương bát đần nào đi vào đây này!” Hửn còn chưa định hình thì ngoài cửa đã vang lên một tiếng nam tử đang vừa mở cửa bước vào vừa lớn tiếng cười nói.

- Lý thiếu gia mở phòng mời khách ở chỗ tiểu đệ mà không thông báo tiểu đệ một tiếng để tiểu đệ báo nhân viên vẫn là hảo hảo phục vụ cũng như là thoả là tính chút chiết khấu cho Lý thiếu gia a.

Lý Vân Du tựa là giật mình hướng về phía cửa phòng thì thấy một nam tử diện mạo thanh tú, hào hoa phong nhã. Hửn mặc một bộ vest màu đen viền trắng đúng kiểu hắc công tử đang mở cửa đi vào đây rồi, thiếu niên này không là ai khác tựa chính là Diệp Hiểu Phong.

Mà càng làm Diệp Hiểu Phong giật mình là lúc này Lý Vân Du vậy mà trên người áo đã cho quang hết, mà trên mặt đất thì Hạ Phuong hai người đang không ngừng lăn lộn, hai tay không ngừng xoa bóp loạn trên cơ thể đây này. Vốn cũng là một công tử ăn chơi có tiếng lý nào hửn lại không biết đây là có chuyện gì đang xảy ra a. Hửn thoáng ổn định lại suy nghĩ hướng Lý Vân Du tựa cười mà không cười hỏi lên.

- Lý Thiếu Gia đây tựa là ý gì a?

Lý Vân Du tựa là cũng giật mình không kém gì Diệp Hiểu Phong, hửn không phải nghe báo hôm nay mang Hạ Đông Nghi đến trường a? Làm sao lại đến Giang Ngư Yến rồi, tựa còn lại chạy lên đây phá hư đại sự của hửn đây này? Nhưng hửn vẫn là nén xuống cơn giận hướng Diệp Hiểu Phong thoáng làm chút thăm dò ý tứ.

- Ấy! Không phải là Diệp thiếu gia a? Như Diệp tiểu đệ thấy đấy...!

Lý Vân Du vẫn là giữ bộ mặt điềm tĩnh hướng Diệp Hiểu Phong có chút thăm dò qua. Dù sao hôm nay cũng là sân nhà của người ta, mà bị hửn bắt quả tang thế này tựa là có chút khó dằn xếp đi ra, chỉ bằng thoáng làm chút thăm dò hửn ý tứ rồi tính tiếp đây này.

- Lý thiếu gia là ý gì a? Ấy! Đây Không phải Phuong Phuong với Hạ Lộ sao? Diệp Hiểu Phong vừa nói vừa bước về phía Phuong Phuong và Hạ Lộ đi tới.

- Ấy! Diệp thiếu gia tựa cũng biết hai người họ a! Lý Vân Du có chút chột dạ, không tốt, nếu là người quen của Diệp Hiểu Phong thì có chút khó thu xếp lên rồi a. Tựa là đang ở địa bàn của người ta đây này.

- Ấy! Tựa là có chút nhận thức!? Mà hai người họ tựa là làm sao a? Diệp Hiểu Phong có chút giả mù sa mưa mà hỏi Lý Vân Du càng lúc là càng tiến gần về phía Hạ Phuong hai người rồi.

“Vẫn là không phải người quan trọng của hửn tựa vẫn là có chút dằn xếp lên được.” Lý Vân Du vẫn là nhịn xuống cơn dục hỏa đang lên, thoáng làm cái quyết định hướng Diệp Hiểu Phong thăm dò lên tiếp.

- Ân! Bọn họ tựa là bị ta cho trúng lên một loại cường đại xuân dược mà ta hoa số tiền không nhỏ từ Ấn Độ cho cầm tới a. Diệp Thiếu Gia hay là ta và người tựa là chia nhau hai người...?

Lý Vân Du tựa là đã không làm thì thôi đã làm thì phải kéo theo Diệp Hiểu Phong hửn. Dù gì Diệp gia cũng là nhà có thế lực a, đến lúc đó cùng chung một thuyền rồi tựa hửn cũng không thoát. Lúc đấy thế nào cũng có thêm một đồng minh tá hữu chống đỡ đây này.

- Lý thiếu gia!... Đây là ý gì a? Diệp Hiểu Phong hửn đã nhân cơ hội tiếp cận Hạ, Phuong hai người bên cạnh, một bộ mặt giả mù sa mưa đi ra mà ngóc lên với Lý Vân Du a.

- Ấy! Diệp huynh đệ! ... Còn không phải tựa là chia nhau cùng hưởng thụ a. Dù gì bọn họ cũng là trúng ta rồi xuân dược cực mạnh, tựa là không có làm chuyện ấy lúc này tựa là sẽ bị thuốc cho hoa lên, nặng thì mất mạng nhẹ thì điên điên khùng khùng đi ra a.

Lý Vân Du tựa đã hóa dục công tâm, khó mà kiềm chế nữa rồi, tựa là phải nhanh chóng lôi kéo Diệp Hiểu Phong nhập cuộc đi lên rồi. Diệp Hiểu Phong tựa là vẫn giả chút đắn đo suy nghĩ hướng Lý Vân Du kéo gần khoảng cách.

- Lý Thiếu Gia tựa là cần thoáng làm chút phân chia đây này! Nào thôi thì hãy hảo hảo lại đây đàm chút phân chia lên đây này.

"Ngọa tào! Tên hỗn đản này vậy mà không công mà đòi hưởng lộc a! Đã vậy còn tự cho mình làm chủ phân chia đây này! Đáng hận a! Tựa hôm nay không phải là địa bàn của người ta là sẽ cho người đẹp mặt a. Nhưng dù sao cũng bán cho hửn chút mặt mũi a."

Lý Vân Du trong lòng là bị cho tức điên lên rồi. Hửn nhịn xuống lửa giận cùng cơn dục vọng đang tràn lên mà tàn phá trong cơ thể hửn vẫn là tươi cười hướng Diệp Hiểu Phong cười nói.

- Ân! Vẫn là để cho Diệp Thiếu gia đến lựa chọn trước đây này! Lý Vân Du càng là tâm lý buông lỏng đi lên rồi, Diệp Hiểu Phong tên hỗn đản này vậy mà vẫn là dễ thương lượng đi ra a.

Cầu Đề Cũ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khủng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Bắt Chuột Sợ Bể Bình Gạo

Lý Vân Du hẳn vậy mà tâm tình buông lỏng đi rất nhiều, hẳn tự lại là tính kế đến trên đầu Diệp Hiểu Phong đi ra. Tự là để cho Diệp Hiểu Phong lựa chọn trước đi ra cho dù sau này có là xảy ra sự cố gì thì tự là Diệp Hiểu Phong hẳn cũng là phải đứng mũi chịu sào đi ra đây.

Diệp Hiểu Phong hẳn là ai chứ là nhị thế tổ hai nhà Diệp – Hồ đi ra a. Một cộng lòng trên người hẳn cũng là thập phần đáng giá, hẳn tự mà bị lôi kéo vào chuyện này thì Lý Vân Du hẳn càng là hồ mọc thêm cánh vạ phần an toàn đây này. Hẳn tự là mỉm cười nhìn xuống con dục hỏa trong lòng hướng Diệp Hiểu Phong làm tiếp một cái mời chào đi ra.

- Diệp Thiếu Gia tự là vẫn nên làm một cái chọn lựa trước đây này!

- Ân! Quả là khó a! Mỗi người một vẻ, thập phần khó làm ra cái lựa chọn a! Lý thiếu gia vẫn là chọn Phương Phương hay là Hạ Lộ a!

Diệp Hiểu Phong vẫn là làm bộ phân vân lựa chọn đi ra, hẳn vẫn là giữ một bộ mặt cười như không cười đây này, nhưng trong mắt hẳn tự có một tia giảo hoạt khẽ sáng lên trong nháy mắt.

Mà Lý Vân Du thì bị dục hỏa cho gấp lên rồi vẫn là nhanh chóng hồi thúc Diệp Hiểu Phong làm ra cái quyết định, cứ kéo dài lâu tự là hẳn cũng là bị dục hỏa cho công tâm đây này.

- Ân! Diệp thiếu gia người xem tự Hạ Lộ là Hoa hậu giảng đường Hán Đại a. Hay vẫn là Diệp thiếu gia chọn nàng đây này!

Diệp Hiểu Phong vậy mà không ngốc, có lý nào hẳn lại không nhìn ra Lý Vân Du là đánh chủ ý lên đầu Phương Phương đây này. Hẳn cỡ nào mà không nhìn ra Lý Vân Du lòng dạ lúc này a. Nếu là hẳn gấp thì ta lại thoáng làm chút chần chừ đi ra a.

- Ấy! Chủ ý cũng là không tệ a! Nhưng tự Phương Phương cũng không tệ a! Hay là chọn nàng đây này!?

“Hôn nhạt! Vô công được hưởng lộc tên vương bát đản nhà ngươi vậy mà không biết ý tứ a. Lão tử vì sắp đặt cái bố cục hôm nay tự là vì nàng, cũng là thịt đau không ít đây này!” Lý Vân Du vậy mà trong lòng đã mắng âm lên rồi. Nhưng hẳn bên ngoài vẫn là giữ vẻ mặt bình tĩnh hướng Diệp Hiểu Phong thoáng làm chút thương lượng đi ra.

- Diệp Thiếu Gia khẩu vị cũng là khác người a! Nhưng Diệp huynh vẫn là xem Lộ Lộ vẫn là thập phần gọi cảm đây này!

- Ân! Lý huynh con mắt không tệ a! Hai nàng quả là một cặp trời sinh a! Nếu tự làm một cái song phi thì đến bao nhiêu là xúc cảm đây này!

“Tổ bà nó, tên hỗn đản không biết tốt xấu này vậy mà không biết tốt xấu a, dám đánh chủ ý một mình ôm lên hai nữ a. Đừng nghĩ là ta cho ngươi chút mặt mũi tự là ta sợ ngươi a!” Lý Vân Du càng là nộ khí xung thiên đi lên rồi, trong lòng không ngừng mắng loạn lên rồi. Công sức hẳn xếp đặt ra bạc này tràng vậy mà tên vương bát đản này đòi một mình hưởng hết có lý nào. Hẳn tự vẫn là dẫn xuống con thịnh nộ hướng Diệp Hiểu Phong làm cái thăm dò đi lên.

- Diệp thiếu gia đây là ý gì a? ...

- Ấy! Lý huynh thông cảm a! Tự là nhất thời xúc động đây này!

Diệp Hiểu Phong tự lại này giờ tự kéo dài thời gian phân vân quan sát Hạ, Phương hai người đi lên, phân vì nghĩ phương pháp cứu lên hai nàng. Nhưng xem ra hai nàng tự là không cầm cự được lâu nữa rồi, cần đem hai nàng mang đi ra đã, còn cứu chữa lát nữa rồi tính tới. Hẳn vẫn là làm bộ mỉm cười tỏ ý xin lỗi Lý Vân Du đi ra.

“Ngọa tào! Xúc động của ngươi mà tự là gấp chết ta đây này!” Lý Vân Du vẫn là nén con thịnh nộ trong lòng hướng Diệp Hiểu Phong cười nói tới

- Ân! Tự là Diệp Huynh chọn ai đi ra đây a...!

- Ấy! Vẫn là như Lý huynh gợi ý đây này! Vẫn là nên chọn Hoa Hậu giảng đường Hạ Lộ a!

Diệp Hiểu Phong làm ra chút cân nhắc nhưng tự là vẫn chọn Hạ Lộ đi ra. Hẳn tự muốn làm chút trấn an Lý Vân Du thoáng làm cho hẳn thả thêm ra chút đề phòng tiện cho hẳn một bên ra tay dễ dàng.

Lý Văn Du vì dục hỏa trong lòng đã không thể mà kiểm soát được đi lên, mà khi nghe Diệp Hiểu Phong lời nói tự là gấp không nhịn được nữa rồi vẫn là muốn nhảy về phía Phương Phương đi tới. Hắn tự là sợ Diệp Hiểu Phong phút cuối làm ra thay đổi quyết định a. Tên hỗn đản này vậy mà không lường trước được trong đầu hắn tự là đang nghĩ gì đây này.

Nhưng hắn vừa quay lưng với Diệp Hiểu Phong tiến về phía Phương Phương thì một màn đau trứng trứng nữa lại đi lên. Đây là lần thứ hai hắn bị tập kích trong ngày đây này, mà lần này tự là có vẻ là càng thống khổ hơn rất nhiều.

Tự phải biết lần lúc này Lý Văn Du đang là dương khí cực đại đi lên đây này, tự lại chịu một kích không hề nhẹ chút nào, JJ và trứng trứng hắn suýt chút nữa là bị cho bể rồi. Phải biết tự là Diệp Hiểu Phong ra tay còn phần nương tay, không tự là đã cho Lý Văn Du trứng trứng đá bể đi ra đây này.

- Thông! ... A... a ... a ...! Diệp Hiểu Phong người đây là ý gì? Người vì sao ám toán ta đây này?

Lý Văn Du vậy mà ôm lấy hạ bộ không ngừng lăn lộn dưới đất, thập phần đau đớn. Trong lòng không khỏi chửi ầm lên rồi “Hồn nhạt! tên hỗn đản vậy mà cho ta ám toán, chủ quan a, hắn vậy mà muốn độc chiếm lấy hai nữ đi lên a. Lão tử nguyên rủa mười tám đời tổ tông nhà người a, đã chiếm ta tiện nghi còn muốn đem tiểu đệ ta cho phế. Ngọa tào! Quá là ức hiếp người quá đáng a! Hắn vậy mà giả heo ăn thịt hổ đây này!”

- Ý gì a! Người còn hỏi! Nếu tự hôm nay ta đến trễ một bước tự người đã đem Hạ, Phương hai người đem ra cho thành món đồ chơi trên tay rồi!

Diệp Hiểu Phong vậy mà đã giận sôi máu lên rồi, làm gì còn bộ dáng dễ nói chuyện như lúc này nữa đây rồi. Trong mắt hắn một luồng sát khí lúc này đã lên đến đỉnh điểm rồi. Càng làm cho Lý Văn Du có chút lạnh xương sống lên rồi.

- Diệp huynh đệ người đây là ý gì? Tự không phải chúng ta đã phân chia rõ ràng rồi a! Người hay là muốn một mình độc chiếm hai nàng a?

“Bốp”

Diệp Hiểu Phong vậy mà không nhịn nữa tung cho Lý Văn Du một cái tát nổ cả đom đóm, máu mũi không ngừng tuôn đi ra.

- Ngọa tào, người tự là dám đánh ta! Lý Văn Du tự là phát điên lên rồi, Diệp Hiểu Phong vậy mà dám đánh hắn, hắn dù gì cũng là Đại thiếu gia nhà họ Lý a.

- Lý Văn Du người vênh tai chó lên mà nghe cho rõ đây! Phương Phương tự là ta từ nhỏ một cái tiểu muội muội, còn Hạ Lộ thì cũng coi như ta tiện nghi thêm một cái tiện nghi tiểu đi tử đi ra. Người càng là dám trên đầu hai nàng đánh cái chủ ý a.

Phải biết là lúc này Diệp Hiểu Phong là thập phần tức giận lên rồi, phải biết hôm nay nếu không phải hắn là rảnh rồi muốn ghé ngang qua Giang Ngư Yến thoáng làm chút sắp xếp cho buổi ăn tối của hắn và Hạ Đông Nghi thì không biết chừng hôm nay Hạ, Phương hai người sẽ tự là bị Lý Văn Du cho dầy vò thành món đồ chơi trên tay hắn đây rồi.

Giang Ngư Yến là một trong những nhà hàng thuộc gia sản nhà họ Diệp, đây cũng là quà tặng sinh nhật của ông nội tặng cho hắn nhân sinh nhật thứ mười tám của hắn. Phải biết nhà hàng này là một tay hắn bài bố lại toàn bộ, có thể nói hắn là một người có đầu óc kinh doanh không tệ khi mà Giang Ngư Yến càng làm càng lớn.

Không đơn giản đây là một món quà sinh nhật, Nội tổ phụ nhà họ Diệp càng là muốn thoáng một chút xem qua cách quản lý cũng như đầu óc làm thương mại của người nội tôn này. Phải biết rằng khi nhìn thấy thành quả ngày hôm nay của hắn thì ông nội hắn đã rất là hài lòng đi lên rồi. Cái ghế người kế nhiệm gia chủ đời tiếp theo của Diệp gia là đã được nhận định cho hắn trên người rồi.

Khi Diệp Hiểu Phong đến Giang Ngư Yến dặn dò nhân viên chuẩn bị phòng tiệc tại lầu năm cho hắn lúc đi ra lại nghe đến tiếng nhân viên nghị luận rôm rả đi lên.

“Lý Đại thiếu gia hôm nay lại hoa hơn 100 nghìn Mỹ kim mời com Phương Đại tiểu thư a.”

“Phương Đại tiểu thư thật là khiến người ta ngưỡng mộ a!”

“Phương Đại tiểu thư cho hoa thật là nhiều món là ta tự là có phần vất vả không ít đây này!”

Vốn hắn cũng tự cho là bình thường không quan tâm mấy đến. Chắc là Phương tiểu nha đầu này sáng còn giận hắn chuyện ở trường nên hẹn Lý Văn Du đến tự là cho hắn chút rắc rối đây này. Nhưng khi nghe đến những lời đàm luận phía sau hắn là càng thấy bất an lên rồi.

“Nay Lý đại thiếu thật mạnh tay a, hoa một bữa com cũng gần 200 nghìn mỹ kim tả hữu đi ra đây này!”

“Sao khách đặt phòng ở lầu bốn lại tự nhiên hủy a?”

“Dù sao cũng đỡ một a! Riêng phòng của Lý Đại Thiếu phục vụ cũng là muốn phát bệnh lên rồi đây này!”

“Lý Đại thiếu gia vậy mà đã muốn say rồi! Lại đang muốn làm thoáng một chút chuẩn bị phòng nghỉ ở tầng năm a”

Diệp Hiểu Phong hắn là cỡ nào thông minh mà không nhìn ra chút bốn sự vật vãnh này của Lý Văn Du cơ chứ. Tự là người khác thì hắn cũng là mặc kệ cho qua, nhưng hôm nay tự lại là Phương Phương người mà từ nhỏ hắn coi như là em gái, mà người còn lại là Hạ Lộ bạn thân của nàng, cũng là tiện

nghe của hắn một cái tiếu di tử đây này. Không nhìn mặt Phuong Phuong tự cũng trông mặt Hạ Đông Nghi a.

Hắn tự là cho lui hết nhân viên ở hai tầng bốn năm một mình gọi theo quản lý đi lên tầng bốn hướng phòng của Lý Vân Du đi tới. Nhưng hắn tới tự có phần đã trễ một điểm đi ra. Hắn đành làm chút dọn đồ quản lý ở ngoài làm chút cảnh vệ còn hắn thì làm một bộ như không tiến vào phòng của Lý Vân Du dò xét.

Cũng may tự là hắn còn tới sớm một điểm nếu không hôm nay Hạ, Phuong hai nàng càng là khó tránh khỏi kiếp nạn này rồi. Nhưng vì tránh “bắt chuột bẻ bình gạo” nên hắn vẫn là giả mưa sa mưa dột tiếp cận đảm bảo an toàn cho hai nàng rồi lợi dụng thời cơ mới là ra tay đem hai nàng an toàn cứu đi ra.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ứng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khinh Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Vẫn Là Không Có Thuốc Giải

Lý Vân Du tự là đang là hai tay ôm lấy hắn đứng quần mà lăn lộn trên nền nhà, mặt mày vô cùng đau đớn, thống khổ đi ra, hắn không ngừng la mắng nguyên rủa Diệp Hiểu Phong lên rồi.

- Diệp Hiểu Phong tên vương bát đản nhà ngươi ta tự là không tha cho ngươi a! Ngươi tự nói sớm chúng ta vẫn là dễ thương lượng a! Vì sao còn ra tay đánh ta!

- Thương lượng sao!? Ngươi sẽ là buông tha cho hai người họ nếu biết họ là người thân của ta a? Diệp Hiểu Phong vậy mà mịa mai lấy Lý Vân Du đi lên.

- Ta...! Ta nếu biết tự là vẫn không dám đụng đến hai người bọn họ!... Lý Vân Du nhin xuống con đầu hướng Diệp Hiểu Phong mà điều đình.

- Có a! Sẽ tự là không ra tay a! ... Ngươi nghĩ ta là sẽ tin ngươi sao!? ... Có mà “Heo nái biết leo cây đây này?”. Diệp Hiểu Phong vậy mà mịa mai.

- Ngươi!... Là ý gì!? Lý Vân Du tự là sắp bị làm cho thổ huyết đi ra.

- Ngươi tự là biết quan hệ của ta và Phuong Phuong, lại chọn Giang Ngư Yến để ra tay với nàng, không phải là muốn cho Phuong Phuong buông lỏng cảnh giác sao!? Ngươi là tính toán sẽ nắm chắc tám phần đi ra là thành công.

- Sau đó ngươi cũng là tính toán tới lịch trình hằng ngày của ta đi lên, biết là ta sẽ là không có đến Giang Ngư Yến vào ngày này trong tuần. Ta đoán không sai tự là sáng nay ngươi cũng là biết ta đi đâu nên càng là nắm lên thêm một phần thành công.

- Nhưng tự là ta lại bất ngờ đến và làm hỏng kế hoạch của ngươi! Ngươi thua ở một phần này tự là không có phục đây này! Diệp Hiểu Phong là ra chút nôn mửa Lý Vân Du đi lên.

- Ngươi!... Lý Vân Du vậy mà lúc nghe Diệp Hiểu Phong phân tích đi ra càng là mặt mũi lúc trắng lúc đỏ, Diệp Hiểu Phong vậy mà nhìn thấu hắn đây này, hắn tự mà khó qua mặt được Diệp Hiểu Phong đây rồi!

- Ngươi vẫn là đang nghĩ ta sao lại nhìn rõ ngươi sao!?

Diệp Hiểu Phong càng là đôi mắt như đang nhìn xuyên thấu Lý Vân Du đi lên. Càng là làm cho Lý Vân Du lạnh hết cả xương sống, mồ hôi không ngừng chảy ra như mưa đi tới. Hắn càng là bị Diệp Hiểu Phong hoa lên cho tê rần hết cả da đầu rồi. Càng là nhìn chăm chăm vào Diệp Hiểu Phong như muốn tìm tòi đi lên rồi.

Hắn vốn chẳng ưa Diệp Hiểu Phong là mấy, thậm chí là nếu có cơ hội hắn tự sẽ là không tiếc mà đem Diệp Hiểu Phong tên nhị thế gia này mà cho băng. Diệp Hiểu Phong tên tuổi của hắn ở Hồ Bắc vậy mà quá lớn đi ra, tự như Lý Đại thiếu gia như hắn vậy mà cũng là phải cho Diệp Hiểu Phong hắn mặt mũi đi ra.

Hắn tự là trên tay Diệp Hiểu Phong chịu không ít thiệt thòi nhưng tự là cũng không dám mà đi tìm Diệp Hiểu Phong hắn mà đòi công đạo.

Sở dĩ hắn truy Phuong Phuong đến cùng cũng là một phần vì hắn chịu không ít thiệt thòi từ nàng, phần còn lại vì hắn muốn trả đũa Diệp Hiểu Phong, muốn đem nữ nhân bên cạnh Diệp Hiểu Phong cho dày vò một phen để trả đũa hắn. Dù sao hắn vẫn là chưa đủ năng lực để đứng trước mặt Diệp Hiểu Phong mà lớn tiếng đây này.

Hôm nay hắn cũng muốn là tránh giao phong đi lên đây này, tự là vẫn nên nhin một điểm, vẫn là thoáng tìm cơ hội thoát thân đi ra đây này. Diệp Hiểu Phong bây giờ tự chưa phải là đối thủ hắn có thể nhay vào. Vẫn là xuống nước cầu người a.

- Diệp Thiếu Gia! Vẫn là nể tình một điểm hôm nay tự là chưa có chuyện gì đi lên, vẫn là buông tha cho một con đường a? Lý Vân Du vậy mà những

câu nôm mĩra như vậy mà hần vẫn là nói ra được.

- Tha sao! TỰ là còn xem chút ý kiến của hai nàng a!

Diệp Hiểu Phong hai mắt ôn nhu, thoáng một tia đau lòng mà nhìn về phía Hạ, Phương hai người đang bị xuân dược làm cho thất điên bát đảo. Đôi mắt mê ly lên rồi, không còn chút lý trí nào đi ra, đang không người vuốt ve mơn trớn lấy cơ thể hòa dục đang không ngừng thiêu đốt đi lên.

Lý Vân Du trong lòng một tia bất an càng lúc càng là đi lên “Không ổn, tên vương bát đản lại là muốn hoa lên trò gì đây này!” Hần hai tay mồ hôi đã là ướt nhem, cơ thể dục hòa tự cũng là không mấy dễ chịu lên rồi, hần tự phải nhịn xuống cơn hỏa dục trong lòng vẫn là hướng Diệp Hiểu Phong thăm dò ý tứ.

- Diệp thiếu gia vẫn là ý gì...?

- Còn ý gì? Còn không mau mang thuốc giải đi ra? Diệp Hiểu Phong vậy mà tức giận lên rồi.

- Thuốc giải!... Không có a! Lý Vân Du vẫn là bị làm cho sợ lên rồi.

- Không có thuốc giải? ... Diệp Hiểu Phong càng là gấp lên hỏi tới.

- Tự là không có thật a! Lý Vân Du vậy mà cố gắng thanh minh đi lên.

- Thật là không có thuốc giải a? Diệp Hiểu Phong vẫn là hỏi lại!

- Thật là không có thuốc giải a! Nếu có ta đã đem ra dùng, đâu có phải khổ sở kim xuống dược lực phát tác đây này! Lý Vân Du càng là gấp lên thanh minh. Hần vẫn là muốn lấy lòng Diệp Hiểu Phong đi lên. Mong sao tìm được đường thoát khỏi chuyện hôm nay.

- Ngươi!... Tên vương bát đản!...

Diệp Hiểu Phong vậy mà tức tên mà lời Lý Vân Du đang khổ sở nằm trên mặt đất ra mà tay nắm chân đá lên một trận, càng làm cho bộ dáng của Lý Vân Du càng thêm thập phần thê thảm. Lý Vân Du càng là hai tay ôm lấy đầu chặt vật chống đỡ, càng là sợ hãi cầu xin tha thứ đi lên rồi, còn đầu bộ dáng hoa hoa tiêu sái như lúc đến Giang Như Yến đây này.

“Diệp thiếu gia tự là tha cho ta a.”

“Diệp thiếu gia xin tha mạng.”

- Diệp thiếu gia vẫn là bình tĩnh tìm hướng giải quyết a.

- Giải quyết ngươi nói làm sao giải quyết, nói không xong ta đem lấy cái mạng chó nhà ngươi? Diệp Hiểu Phong vậy mà muốn thoáng nghe Lý Vân Du cách giải quyết đi ra.

- Diệp Thiếu Gia nói thật thuốc này là không có thuốc giải đi ra, chỉ có đem hai nàng cho tiết đi ra một phen mới là giải dược đây này. Tự mà không làm được e sợ là...

Lý Vân Du vẫn là áp a áp ứng hướng Diệp Hiểu Phong vừa quan sát vừa nêu ra ý kiến của mình, sợ là lại làm nổi giận lên rồi Diệp nhị thế tổ a. Mà Diệp Hiểu Phong sau khi nghe Lý Vân Du nói càng là thập phần nổi giận đi lên rồi, hần sao mà không nghe hiểu ý tứ của Lý Vân Du đây này. Càng là lời Lý Vân Du ra đánh cho thành đầu heo đi lên.

- Ngươi cái tên vương bát đản này! Đến chết vẫn còn hoa tâm a? Tiết! ... Làm sao cho tiết! ... Ta hôm nay tự phải đem ngươi cho đánh chết!?

- Diệp Thiếu Gia hiểu lầm a! ... Vẫn là dừng tay a! ... Ta nói tự là Diệp Thiếu Gia tự là đem hai nàng bang giúp hai nàng đi ra! Ta ... Ta... nào có dám hoa tâm a!

Lý Vân Du vậy mà cuống lên rồi, hần sợ là Diệp Hiểu Phong vậy mà nổi giận đem hần cho đi thủ tiêu. Phải biết hần là đang ở trong địa bàn của Diệp Hiểu Phong, hần tự lại trúng rồi xuân dược một điểm phản kháng lúc này là thập phần khó khăn lên rồi. Tự phải xem mặt mũi của Diệp Hiểu Phong lúc này a.

Diệp Hiểu Phong nghe Lý Vân Du nói càng là thập phần tức giận đi lên rồi! “Không còn cách nào khác a? Chẳng lẽ phải đem hai nàng cho cho đánh ngã hết a?”

Đừng nhìn hần hằng ngày chơi bời khắp nơi, tự là hần không bao giờ nhân lúc người ta sơ hở mà chiếm tiện nghi. Huống chi Phương Phương tự là như em gái hần, còn Hạ Lộ lại là một cái tiện nghi hần tiểu đi tử a, làm sao mà hần có thể ra tay đây này.

Hần vậy mà càng ra sức đánh lên đầu Lý Vân Du đi lên, khiến Lý Vân Du càng là lẩn lộn đau đớn mà xin tha đi ra, hần là càng là khổ không biết nói cùng ai đây rồi. Diệp Hiểu Phong hần được tiện nghi hai đại mỹ nhân vậy mà còn làm bộ quân tử, chỉ khổ cho hần làm cái bia chịu khổ chịu nhục đây này.

“Diệp Thiếu gia tha mạng a.”

- Diệp Thiếu gia vẫn là nhanh một điểm a! Để lâu vẫn là không tốt cho các nàng đi ra đây này!...

- Phụt! ...

Càng là có điểm này a! Ngoa tào! Thật là hết cách rồi sao. Diệp Hiểu Phong là bị Lý Vân Du cho gấp lên rồi. Hắn quay qua nhìn Hạ Phuong hai người lúc này tự là thập phần không thể kéo dài bao lâu nữa rồi, nếu hắn tự còn chần chừ thì các nàng tự là sẽ càng là kéo dài lên dày vò đi lên. Hết cách vẫn là cứu người quan trọng, nhưng trước vẫn là giải quyết tên vương bát đản này đã.

Diệp Hiểu Phong tự đem trên đất đầu heo bị đánh Lý Vân Du kéo lên hướng phía cửa phòng và lôi ra ngoài. Hắn tự là dẫn dò một thoáng tên quản lý đi lên, đen Lý Vân Du trở thành bánh chưng mà nhốt lại. Tự vẫn là báo nhân viên là Lý Vân Du tự say đã về phòng nghỉ ngơi.

Hắn sau đó lại mang Hạ, Phuong hai người lên phòng nghỉ ở tầng năm, vẫn là cho lui toàn bộ nhân viên khỏi tầng bốn và năm, tự là hôm nay không nhận khách ở hai tầng này. Làm tốt mọi điểm hắn nhanh chóng quay về tầng năm tự vẫn là cứu chữa cho Hạ Phuong hai người đi lên rồi.

Cầu Đề Cũ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Bị Tập Kích Ngược

Khi Diệp Hiểu Phong vừa mở cửa phòng bước vào, tự một điểm còn chưa đến thì hắn đã ngay lập tức bị một cái bóng như thiểm điện tập kích lên tới. Dem hắn còn chưa kịp định hình đi lên thì môi hắn đã bị một đôi môi anh đào cho khóa lại, một cổ u hương thơm ngát truyền vào hắn mũi đi lên.

Hắn như là bị một cổ nhiệt hỏa ôn hương nhuyễn ngọc đem hắn mà gắt gao ôm chặt lại, hắn tự là cảm giác một đôi bạch thổ thổ không ngừng mà cọ sát vào thân hình hắn đi lên. Hắn vậy mà càng bị cái cường hôn đi lên rồi, càng là một cái lưỡi đình hương mềm mại không ngừng mà tàn phá trong miệng hắn rồi.

Hắn tự càng là bị tập kích ngược. Phút thất thần đi qua, hắn lúc này mới nhìn rõ người tập kích hắn không ai khác là Phuong Phuong. Nàng càng là đem hắn gắt gao ôm chặt hắn đi lên sợ là nếu như nàng buông hắn ra sẽ là mất hắn vĩnh viễn, đôi môi anh đào nóng bỏng càng là gắt gao bao phủ lấy miệng hắn lên rồi.

Phuong Phuong tự lúc vừa được Diệp Hiểu Phong đưa lên tầng năm trong con dục vọng thiêu đốt đi lên, nàng đầu đó đã cảm nhận được khí tức của hắn, là mùi hương đó mùi hương của hắn, là hắn!...

Cái cảm giác ấm áp lúc này đúng là của hắn, vẫn là sau bao nhiêu năm rồi nàng tự là vẫn không bao giờ quên cái cảm giác ấm áp của hắn đây này, chỉ có mình hắn mới có thể mang lại cho nàng cái cảm giác ấm áp này mà thôi. Duy nhất!...

Hắn vậy mà vẫn là những lúc nàng cần hắn nhất thì hắn tự lại như một vị anh hùng xuất hiện đúng giây phút quyết định để cứu nàng. Nàng không có là nằm mơ, trong lúc nàng tuyệt vọng nhất, yếu đuối nhất,... nàng đã không ngừng mà gào thét tên hắn và hắn cũng đã đáp lại tiếng gọi ấy của nàng mà xuất hiện trước mặt nàng. Hắn luôn là vị anh hùng của nàng!... Của riêng mình nàng! ...

Phuong Phuong vậy mà si ngốc rúc mình vào trong lòng của Diệp Hiểu Phong, hai tay không ngừng náo loạn trên người Diệp Hiểu Phong lên rồi. Nàng một khi đã nhận ra Diệp Hiểu Phong thì nàng đầu cần kiểm chế cơn lửa dục vọng đang tàn phá trong cơ thể nàng đây rồi.

Nàng đã quyết đem tâm thân xử nữ này dâng hiến cho hắn từ lâu rồi, tự là hắn lúc nào cũng chỉ coi nàng như một cô em gái bé bỏng, tự là nàng cũng không dám thổ lộ với hắn, nàng sợ là mất hắn vĩnh viễn, sợ là hắn vậy mà sẽ không đón nhận nàng. Nhưng hôm nay tự là một cơ hội tốt cho nàng, nàng sẽ không còn ngại ngần mà dâng hiến hết cho hắn.

- Diệp Hiểu Phong! Em yêu anh! Phuong Phuong vẫn là lí nhí tiếng oanh vàng, run run khẽ nói bên tai Diệp Hiểu Phong.

- A! ...

Diệp Hiểu Phong vậy mà bị giật mình lên rồi! Phuong Phuong vậy mà nói yêu hắn, không tốt, tự là nàng bị xuân dục làm cho loạn lên rồi. Không đúng nàng là vừa gọi tên hắn, vậy có nghĩa là này giờ nàng vẫn còn một tia thanh tỉnh, tự là nàng vẫn còn nhận ra hắn.

Hắn càng là bị rối lên rồi, nếu tự là nàng bị xuân dục cho đánh ngã hắn tự cũng một lần đóng vai kẻ tiểu nhân một lần, nhưng nếu nàng vẫn là còn nhận thức thì hắn sẽ phải làm sao đây? Nếu là nàng từ chối hắn một điểm hắn tự là sẽ không khó xử như lúc này rồi! Nàng càng là nhận thức hắn, càng là quyết tâm đem nàng đưa cho hắn đây này.

Diệp Hiểu Phong có chút thất thần đi lên, mà Phuong Phuong hai tay hoàn trừ Diệp Hiểu Phong cái cổ, sau đó đột nhiên như vừa nảy diễn lại trò cũ đi lên, đưa cái miệng đang khô khốc của Diệp Hiểu Phong một lần nữa gắt gao đem khóa chặt lại, chiếc lưỡi đình hương không ngừng mà đem khô khốc

miệng lưỡi Diệp Hiểu Phong cho ẩm ướt lên rồi.

Dưới sự hoạt động điên cuồng kịch liệt của nàng, y phục trên người đã bị bản thân nàng cho náo loạn lên rồi càng là nửa lộ ra bộ ngực mềm mại, nàng tựa là đang mặc một chiếc áo lót màu trắng ren phối, càng làm tôn lên nàng đôi kia to lớn ngọc phong.

- Phụt!...

Diệp Hiểu Phong bỗng nhiên ý thức lỗ mũi hần vốn rất yếu ớt bỗng chốc vỡ ra, một dòng chất lỏng màu đỏ ẩm áp chảy ra khỏi lỗ mũi hần.

- Máu mũi? ...

Trong mơ hồ, Diệp Hiểu Phong càng là muốn đem bản thân hoa lên đánh cho một trận rồi, hần vậy mà nhìn thấy “em gái” hần meo meo chưa tới một điểm đã cho chảy máu mũi lên rồi! Thật là không có nhân tính đây rồi!

Hần là trong lòng cười khở lên rồi, hần chẳng phải là nguy quân từ đây sao. Không phải là muốn giúp các nàng giải độc sao, vậy mà còn ở đây nghĩ ngợi lung tung gì lên nữa. Hần thở dài do dự một chút, nếu chính mình vừa bắt đầu đều nhúng tay, vậy dứt khoát người tốt làm được đến cùng, cũng không thể thấy chết mà không cứu đi ra đây này.

Vẫn là nhanh chóng một điểm nhanh chóng đem các nàng đánh ngã đem độc toàn bộ cho tiết ra. Sau đó tựa là có chịu chút trách nhiệm hay phụ trách gì thì phải đợi xem ý tứ các nàng đây này, tựa là cần các nàng tỉnh táo lại hãy nói.

Diệp Hiểu Phong càng là nắm lấy một điểm quyết tâm đi lên, hần đem trong lòng không ngừng quấy loạn Phuong Phuong cho ôm lên hướng trong phòng đi vào tới.

Trong phòng, trên giường lúc này Hạ Lộ không ngừng vịn vẹo đi lên, váy sơ mi trắng càng là bị nàng cho quấy lên hỗn loạn lên rồi, xuân quang càng là thập phần lộ ra dọa người lên rồi.

Nàng tựa là mặc một chiếc áo lót màu trắng ren mỏng hoa hồng, càng làm tôn lên nàng núi non no đủ, tùy thời muốn vỡ ra. Hạ Lộ càng là da trắng mịn màng, bóng loáng tùy thời có thể soi gương lên được. Tựa lúc này đã bị xuân được làm cho ứng hồng đi lên càng là thập phần yêu kiều bá mị, thập phần gợi cảm đi lên. Càng là khiến cho Diệp Hiểu Phong phía bên dưới dường như có một phần biến hóa đi lên.

Diệp Hiểu Phong hần vẫn là một cái nam nhân, hần tựa cũng là sẽ không là kiềm lòng trước người đẹp đây này. Hần cũng là một tên hái hoa công tử đi ra hần cũng sẽ là không gạt lòng mình, lúc này tựa được cùng hai cái tuyệt sắc mỹ nữ này cùng một lúc đi lên hần sao nói là không động lòng cho được.

Hai người hai tính cách khác nhau, một ôn nhu tĩnh lặng như nước mùa thu, một cuộn cuộn mãnh liệt như nước mùa hạ. Hai cái “nhân gian hung khí” này cùng là một chỗ đi lên đủ là thuần sát bao nhiêu nam tử trên đời huống chi hần càng không ngoại lệ.

Nói hần lợi dụng cứu người chiếm tiện nghi hai nàng cũng được, nói hần tham lam cũng được, hôm nay hần đã làm thì sẽ không hối hận đi ra một điểm. Đem Phuong Phuong đặt lên giường cùng Hạ Lộ một chỗ hần tựa cũng không cần dài dòng một điểm đi ra, trực tiếp vẫn là đem áo vest cùng áo sơ mi cùng thoát đi ra, nhanh chóng tiến lên giường cùng Hạ Phuong hai người phân biệt tả hữu đi lên.

Diệp Hiểu Phong da dẻ trắng bạch một điểm, tuy không phải là cái tiêu chuẩn sáu múi nam tử đi ra nhưng cũng tuyệt đối là một cái sẵn chắc nam tử đây này. Hần tựa cùng Hạ Phuong hai người một chỗ hỗn chiến một chỗ đi lên chẳng mấy chốc mà quần áo trên người ba người đều bị trực tiếp lột sạch.

Phuong Phuong thân thể tuyết trắng mềm mại, nóng bỏng, không mảnh vải che thân như cá chạch vậy mà lập tức lao lên, vậy mà cùng Hạ Lộ tuy trùng xuân được nhưng vẫn là một dáng ôn nhu thuần khiết cùng một chỗ, vậy mà cùng một chỗ cao thấp mà vẫy công đi lên. Cũng may Diệp Hiểu Phong hần cũng là một kẻ từng trải, có kinh nghiệm phong phú. Nhưng hảo hần song quyền nam địch tứ thủ... Đến cuối cùng cũng là nhận thua đi ra.

Hần càng là không nghĩ hần lại có ngày hôm nay một chỗ cùng hai đại mỹ nhân, càng không nghĩ hai nàng vậy mà tựa càng là hoàn bích nữ nhân đây này. Hần vậy mà một lúc cho hái xuống hai cái “Mộc Nhĩ” a, hần tựa là không biết nên vui hay nên buồn đây này, vẫn là phải làm ra cái trách nhiệm với hai nàng đây này.

Sau khi cố gắng cày cấy nửa ngày trên người các nàng, hần vậy mà trên người Phuong Phuong đi ra, tựa là vẫn miệt mài và buồn ngủ lên tới. Hần vậy mà ngây ngốc một lúc nhìn hai điểm hoa mai đỏ thắm trên giường thoáng làm thêm chút kiên định, cùng lúc phân biệt tả hữu một nhọc hai nữ tựa là ngủ một giấc thật say đi lên rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khinh Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tạm Thời Được Ân Xá

Lúc này ba người cùng ngủ trực tiếp là đến chiều muộn một điểm mới vừa tỉnh dậy.

Hạ Lộ đầu có chút choáng váng, càng là hạ thân truyền đến một cơn đau nhức đi lên tới. “Kỳ quái!” Hạ Lộ càng là giật mình lên tới, nàng vậy mà cảm nhận được cơ thể mình vậy mà càng là khắp nơi đau nhức, mà dường như tựa là có chút trống rỗng đây này.

Làn da mát rượi của nàng càng là nhạy cảm lên tới, dường như nó đang ma sát chạm vào một cổ nóng rực da thịt khác đi lên mà càng là cùng nhau chạm tới không một chút ngăn cách nào của quần áo đi ra.

“Không tốt!” Hạ Lộ càng là bị dọa cho giật mình tỉnh giấc lên rồi. Một cổ khí tức nam tử là đang tràn vào mũi nàng đi lên, tựa là rất gần, rất gần. Hạ Lộ vừa mở mắt thì đập vào mắt cô là một khuôn mặt một người thanh niên có phần điển trai, phong nhã vậy mà thanh tỉnh ngủ bên cạnh nàng, người này càng là không ai khác chính là Diệp Hiểu Phong hán sao!

“Hán!... Sao hán lại ở đây!... Nàng vì sao?...” Hạ Lộ càng là bị dọa cho sợ lên rồi, đây là có chuyện gì? Tại sao nàng lại ôm hán mà ngủ chung một chỗ đây này.

- A!.....

Hạ Lộ thoáng đem chăn cho vén đi lên làm kiểm tra một thoáng đi lên. Nàng càng là sợ lên rồi! Nàng và Diệp Hiểu Phong vậy mà đều là trên người trống trơn một điểm đi lên, càng là làm cho nàng khó có thể chấp nhận lên đó là khắp nơi trên cơ thể nàng vậy mà đầy rẫy vết đỏ hồng đau buốt, nhất là nàng đôi thỏ ngọc tuyết trắng càng là đỏ hồng một mảng đau nhức.

Hạ Lộ vậy mà bùng mặt cho khóc rống lên rồi. Nàng có ngốc cũng hiểu lên rồi, càng là bị hán tên nhị thế tổ cho cướp đi nàng “mộc nhĩ” rồi. Hạ Lộ vậy mà càng thương tâm lên rồi, hay tay xiết chặt lấy cơ thể ô ô khóc mãi không thôi!

Ở thời điểm Hạ Lộ thét lên một thoáng thì cũng đem Phương Phương cùng Diệp Hiểu Phong cả hai cho đánh thức lên rồi. So với Hạ Lộ thương tâm một điểm đi lên thì Phương Phương vậy là một cái thở dài nhẹ nhõm đi ra. Tựa là hôm qua nàng không có bị xuân dược làm cho làm ra cái phán đoán sai lầm.

Nàng đã nhìn thấy hán, đã cảm thấy hơi ấm của hán quả là không sai lệch đây này. Nàng tựa là không còn nhớ lúc trưa mình tựa là điên cuồng ra sao, nhưng nàng biết từ thời điểm này nàng đã là hán một cái nữ nhân, là của hán một người phụ nữ chân chân chính chính chứ không còn là của hán một cái tiện nghi muội tử nữa rồi.

Trong tim nàng tựa là ấm áp, là hạnh phúc một điểm đi lên, nhưng nàng tựa là càng đau lòng, tự trách không dứt. Cái làm nàng đau lòng khó xử lúc này tựa là Hạ Lộ người chị em tốt này của mình. Hạ Lộ vốn là một cô gái đơn giản, ngây thơ, thuần khiết, vậy mà vì nàng làm cho cuốn vào cái hoàn cảnh chẳng giống ai đây rồi.

Vừa tỉnh dậy thấy trăng cảnh này Diệp Hiểu Phong càng là bị dọa lên cho chân tay luống cuống đi lên rồi. Hán tựa cũng là một cái hái hoa công tử hạng người, nhưng chưa bao giờ hán tựa rơi vào cái trăng cảnh như hiện tại.

Hỏi sao hán không cuống lên một điểm cho được, hán vậy mà một lúc cho lấy đi hai cái “mộc nhĩ” của hai người con gái một lượt, nếu nói như là hán sẽ phụ trách, hán là sẽ phụ trách sao đi ra đây! Tựa là phụ trách Phương Phương hay phụ trách Hạ Lộ, nên phải biết rằng hán còn một cái phụ trách người là Hạ Đông Nghi nữa a.

Nhìn cái bộ dáng lóng nga lóng ngóng, chân tay cuống lên, mồ hôi vậy mà cho đổ đi ra của hán, đâu còn là đáng vẻ anh tuấn, hào hoa, phong nhã một điểm đâu nào. Phương Phương thấy bộ dáng khổ sở chật vật của hán vẫn là thức thời một điểm hướng hán đem cho tạm thời buông tha lui ra trước. Nàng tựa cần là thoáng làm một chút ổn định tâm lý đi lên cho Hạ Lộ chị em tốt của nàng đây này.

- Tiểu Phong vẫn là anh nên tránh đi một điểm, lúc này vẫn chưa là thích hợp nói chuyện đây này!

- Ân! Phương Phương vẫn là em tốt! Em coi vẫn là hảo hảo chăm sóc cho Lộ Lộ đây này, tựa cái gì cần chịu trách nhiệm thì vẫn là chịu trách nhiệm a. Anh vẫn là ở ngoài một điểm. Cần gì vẫn là cứ gọi a.

- Ân! Vẫn là còn có chút lương tâm. Tạm tha cho anh một điểm.

Phương Phương vậy mà cảm thấy trong lòng ấm áp, hán vậy mà vẫn là trong lòng nàng như vậy tựa không sai đây này, vẫn là nam nhân chân chính đi ra, dám chịu trách nhiệm đây này. Diệp Hiểu Phong tựa là được lệnh ân xá nên trong lòng cũng có chút là thả lỏng bớt ra, dù sao chuyện hôm nay dù nói gì hán cũng là phải gánh lên trách nhiệm người đây này.

- Phương Phương cảm ơn em. Anh vẫn là đi trước, vẫn là bảo nhà bếp làm một thoáng chuẩn bị đồ ăn tối cho hai em. Tối nay tựa là thoáng ở đây là điểm nghỉ ngơi trước đã.

- Ân! Vẫn là phiền anh bận rộn rồi.

Mang quần áo chỉnh tề rời khỏi phòng một điểm hán vẫn là cho người thoáng làm chút chuẩn bị đi lên rồi. Tựa trước tiên vẫn là cho người chuẩn bị một chút đồ bỏ cho hai nàng đi lên, hán cũng không phải không biết là con gái sau khi hư thân cần phải được bồi bổ đây này.

Thoáng làm xong sắp xếp hán vẫn là trở về nhà thoáng làm chút tắm rửa thay quần áo một điểm đi lên. Tựa trên đường cũng là ghé qua cửa hàng thoáng làm chút quần áo đi lên cho Hạ, Phương hai người thay đổi đây này. Hán vậy mà tối nay vẫn là có hẹn ăn tối với Hạ Đông Nghi đây này, nhìn đồng hồ một lát vẫn là còn cách giờ hẹn một điểm khoảng cách đi lên. Hán vẫn là trước trở về Giang Ngư Yển trước xử lý cho xong chuyện đây này.

Trở về Giang Ngự Yến hán vẫn là trước cho dẫn dò nhân viên mang đồ ăn cùng quần áo một chỗ mang lên cho Hạ, Phương hai người, hán vẫn là chưa biết nên đối mặt ra sao với hai nàng đây này, vẫn là cho hai nàng một khoảng thời gian để bình tĩnh lại đi lên, vẫn là nhờ tất cả trên vai Phương Phương đây rồi.

Chuẩn bị cho Hạ, Phương hai người hoàn tất vẫn là nên làm chút chính sự đi lên rồi, hôm nay tự là phải giải quyết cho êm đẹp tên vương bát đần Lý Vân Du đây này, dù sao hán tự cũng là đại thiếu gia nhà họ Lý đây này. Diệp Hiểu Phong trước tiên cho gọi quản lý đi lên cùng hán một chỗ đem Lý Vân Du đang là bị trói như bánh chưng mang ra tới.

Lý Vân Du lúc này bị xuân dược làm cho muốn điên loạn lên rồi, hán tự là trúng vào một vẫn là một lượng không nhiều xuân dược đây, tự là vẫn còn một hai điểm thanh tỉnh đi lên. Bị trói như cái bánh chưng nằm lăn lộn dưới đất, hán bây giờ là cỡ nào thể thâm đi lên rồi, còn đâu bộ dáng tiêu sái đi ra nữa. Tự vừa thấy Diệp Hiểu Phong hán đã cho thóa mạ lên rồi.

- Diệp Hiểu Phong tên vương bát đần nhà ngươi còn không mau đem thả ta đi ra!
- Thả ngươi? Tự là được, nhưng cũng không phải là bây giờ a! Không thấy là cần trả một chút giá nào sao? Diệp Hiểu Phong lúc này tự là mặt cười như không cười, bộ dáng chẳng khác nào sát thần một điểm đây rồi.
- Ngươi! ... Tự là muốn gì? Lý Vân Du hán vậy mà bị dọa cho sợ lên rồi.
- Ngươi trước tiên vẫn là đem những người cùng ngươi tham gia vào kế hoạch hôm nay tự khai ra trước đây này!'
- Ngươi vẫn là trước đem ta thả ra! Lý Vân Du hán vậy mà kỳ kèo đi lên.
- Lưu quản lý vẫn là trước đem Lý Vân Du hán cho ném chút thủ đoạn đi lên hán mới là ngoan ngoãn một điểm đây này!

Diệp Hiểu Phong vậy mà không ngó ngang đến Lý Vân Du mà quay qua Lưu Chương quản lý cho gọi tới rồi. Tự phải biết là Diệp Hiểu Phong hán lúc này là không có cho Lý Vân Du hán mặc cả đi lên rồi, càng là bộ dáng không cho phép cự tuyệt đi lên. Phải biết rằng hán là loại người rất ghét loại ăn cây táo rào cây sung đây này.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Khảo Cung

Lưu Chương trước kia vốn là ở khu chợ đêm nhộn nhạo mà đi ra, tuổi thơ của hán toàn là cảnh bạo lực, đâm đâm chém chém mà đi lên. Từ nhỏ cha hán vì theo đại ca hôn chiến mà qua đời. Mẹ con hán từ đó mà nương tựa nhau mà sống, vì không có tiền cộng với chán ghét trường học mà hán tự là phụ mẹ tới bán hàng ăn trong khu chợ đêm mưu sống qua ngày.

Năm hán hai mươi lăm tuổi mẹ hán là bị bệnh nặng, hán vậy mà khắp nơi chạy vay mượn tiền để chữa bệnh cho mẹ hán. Hán vậy mà làm đủ công việc kể cả đâm thuê chém mướn đủ loại.

Có lần hán nhận nhiệm vụ đi đòi nợ một tên giám đốc doanh nghiệp, tên giám đốc ấy tự là không chịu trả còn cho người đem hán đánh cho thừa sống thiếu chết. Cũng may hán nhanh chân chạy thoát bằng không thì tự là ngày kỵ của hán rồi.

Hán mang một thân trọng thương chạy trốn vậy mà trên đường gặp được Diệp Hiểu Phong. Thấy hán một thân trọng thương, máu me be bét, càng là bị đám đông cầm dao đuổi chém phía sau. Vậy mà Diệp Hiểu Phong vẫn là không nề hà một điểm đem hán cứu ra.

Sau khi biết chuyện của hán, Diệp Hiểu Phong không những giúp hán tiền chữa bệnh, còn giúp hán trả thù, đem tên giám đốc doanh nghiệp kia đánh cho thừa sống thiếu chết. Hán sau năm viện một tháng đi ra, vì cảm kích Diệp Hiểu Phong làm người nên vẫn là muốn theo bên cạnh Diệp Hiểu Phong.

Thấy Lưu Chương bản tính không tệ, cũng là có chút khả năng trong quản lý, Diệp Hiểu Phong cũng không ngần ngại đem Lưu Chương về cho làm quản lý nhà hàng của hán. Lưu Chương vậy mà không phụ tấm lòng của Diệp Hiểu Phong vẫn là đem nhà hàng quản lý đầu ra đó, càng ngày càng đi lên. Có thể cuộc đời hán có được chuyển biến như ngày hôm nay đều là nhờ Diệp Hiểu Phong cho hán đây này.

Hán hôm nay tự thấy trong nhà hàng vậy mà xảy ra chuyện như vậy càng là tức giận không thôi. Diệp Hiểu Phong giao nhà hàng cho hán trông coi, vậy mà hán vẫn để cho ruồi nặng lọt vào được bên trong làm cho hôm nay loạn xà bần cả lên.

Nếu như hôm nay Diệp Hiểu Phong vậy mà không phát hiện ra sớm một điểm tự là hán không còn mặt mũi nào đi lên mà gặp Diệp Hiểu Phong rồi. Hán làm sao không biết Phương Phương tựa như em gái của Diệp Hiểu Phong chứ. Vậy mà hán vẫn là lơ là để tỷ nữa là xảy ra chuyện đây này.

Lần này được Diệp Hiểu Phong trao cơ hội cho tróc ra những con ruồi ấy hẳn cỡ nào mà không đem hết bản lĩnh mà truy ra hết đám ruồi nặng ấy chứ, hẳn cần là đem chuyện này nào cho đẹp đi ra đây này, coi như là lập chút công chuộc tội đây rồi.

Lưu Chương một bộ sát thần đi ra, hướng về phía Lý Vân Du đi lại, đem nằm trên đất chặt vật Lý Vân Du nện cho hai cái máu mũi máu mồm học cả ra, càng là thâm hơn rồi.

- Lý tiểu tử vẫn là sớm đem tróc hết mấy con ruồi đi ra bằng hết cho ta. Tự bằng không hôm nay ngươi vẫn là khó mà toàn thân đi ra một điểm.
- Diệp Hiểu Phong tên vương bát đản nhà ngươi vậy mà dám đánh ta...

Lý Vân Du vậy mà kêu loạn lên rồi. Mà Diệp Hiểu Phong vẫn là im lặng không nói gì, hai mắt nhắm nghiền, điềm tĩnh ngồi trên ghế, vẫn là mặc cho Lưu Chương làm việc đi lên cũng là không quan lấy một điểm.

- Đánh ngươi!... Hừ! ... Lão tử tự là lấy cái mạng chó nhà ngươi còn được đây này!... Diệp Thiệu gia không phải là để cho ngươi cứ vậy cho ngươi kêu loạn lên à!

Lưu Chương hẳn cỡ nào mà không tôn sùng Diệp Hiểu Phong con người, càng là Lý Vân Du chửi loạn lên càng là đem hắn đánh thành đầu heo đi lên, thâm vô cùng, càng làm cho Lý Vân Du càng thêm sợ hãi đi lên.

Hắn chẳng qua chỉ muốn nôn mửa Diệp Hiểu Phong một điểm đi lên, tự trong nhà nuôi rắn mà không biết, nhưng càng là không ngờ càng là bị tên Lưu Chương vương bát đản này đánh cho không ra hình người rồi. Lý Vân Du hẳn tuy làm người có tám phần nhát gan đi ra, nhưng cũng có chín phần kiêu ngạo đây này.

Hắn tự là hôm nay đến cùng cũng là muốn nôn mửa Diệp Hiểu Phong hắn rồi. Hắn tự tin Diệp Hiểu Phong hắn vậy mà không dám giết hắn đây này. Dù gì hẳn Lý Gia cũng không phải là cái bù nhìn, ai muốn khinh thường cũng không được. Đây là điểm giữ mạng hôm nay của hắn, cho dù Diệp Hiểu Phong có gan lớn tự cũng không ngốc mà đem hắn cho chơi chết à.

- Diệp Hiểu Phong, tự là hôm nay ngươi muốn biết cái gì ta đều sẽ không là nói cho ngươi biết đấy! ... Ngươi cũng là chưa có bản lĩnh đem ta cho chơi chết đây này. Lý Vân Du vẫn là đem con đầu nhọn xuống đem Diệp Hiểu Phong ra làm trò cười lên tới.

Diệp Hiểu Phong vậy mà đến mở mắt nhìn hắn một điểm cũng không, hắn càng là im lặng không nói gì đi lên nhưng bộ dáng hắn lại càng khiến người ta phải lạnh xương sống đi ra rồi. Lưu Chương thì vẫn là thần nhiên, hắn tự là không vội đây rồi, nếu Lý Vân Du mà nhanh nói như vậy thì hắn đâu có còn cái gì để chơi vui à.

- Lý tiểu tử tự là không vội à! Ta hôm nay tự là chuẩn bị rất nhiều trò vui cho ngươi đây này. Tự là không vội, ta sẽ từ từ mà chơi với ngươi, ngươi tự là đừng có khai sớm đây này.

Lưu Chương một bộ dáng cười tựa như không, trong mắt hắn là bao nhiêu sát khí đi lên rồi hôm nay hắn muốn là cho Lý Vân Du muốn sống không bằng chết lên rồi.

- Lưu Chương ngươi đừng đắc ý đây này! Nay ngươi không chơi chết ta, tự ta sẽ là tìm ngươi tên cầu nô tài hại tội.
- Để xem Lý tiểu tử ngươi cứng hay là ta vẫn là lợi hại. Lưu Chương vẫn là một điểm tiểu ý nhìn Lý Vân Du đi lên rồi.
- Lý tiểu tử nể tình ngươi là khách Víp của nhà hàng, ta vẫn là trước kê cho ngươi mấy món thực đơn đi ra đây này, ngươi cứ từ từ mà chọn lựa đi lên. Nếu mà thấy hợp khẩu vị thì tự là cùng ta từ từ thưởng thức, ta vẫn là rất hiếu khách đây này.

- Để xem nào tự là trước tiên ta dùng một cái dao nhọn đem từng đầu móng tay ngươi cho lột đi ra hết, sau đó lại đem muối mà xát vào, ngươi sẽ cảm thấy vô cùng thống khổ đây này.

- Hay là ta lại tuyển một món ngươi cũng rất thích chơi đây này, đầu tiên vẫn là đem cúc hoa nhà ngươi cho mở ra, sau đó lại đem một con lợn lớn cho nhét vào trong đó. Vẫn là đem cúc hoa ngươi cho bít lại. Lúc này con lợn sẽ điên cuồng trong cúc hoa nhà ngươi mà cắn phá tìm đường ra. Ta thấy ngươi vẫn là nên chọn trò này rồi.

- Còn không vẫn là còn một trò đây này, ở chỗ ta buổi tối rất nhiều chuột, nó cứ lít nha lít nhít cả đêm khiến ta không tài nào ngủ được, nhưng nó lại làm ta muốn chơi một trò đây rồi, trước vẫn là đem đêm qua ta bắt được mấy con chuột nhỏ tự là trên bụng ngươi dùng một cái tô inox úp lại, sau đó ta sẽ đem cái tô inox cho nung nóng lên. Ngươi có biết không lúc này lũ chuột sẽ là tìm đường thoát thân, chúng sẽ không ngừng trên bụng ngươi mà cắn phá tìm đường ra, ày tự là ngươi lúc đó sẽ vô cùng sung sướng mà kêu cha gọi mẹ đây này!

- Hay vẫn là! ...

Lưu Chương vừa nói vừa tiến về phía Lý Vân Du, trên mặt lộ ra một nụ cười vô cùng hèn mọn đi lên, mắt hắn đang nhìn về phía mệnh căn của Lý Vân Du như đang tính toán một điểm hèn mọn nào đó đi lên rồi. Hắn vậy mà càng làm cho Lý Vân Du rùng mình, xương sống càng cho lạnh, mồ hôi hắn chảy như mưa, trong lòng không ngừng chửi loạn lên rồi. “Biến thái! Tên này vậy mà thập phần biến thái à!”

Lưu Chương cỡ nào mà không nhìn ra Lý Vân Du đang là bị dọa lên cho sợ rồi, hắn vậy mà còn chưa buông tha cho Lý Vân Du đây này, phải là biết trong các loại bức cung thì tra tấn tâm lý vẫn là làm cho người ta sợ hãi nhất đây này. Lưu Chương hẳn càng là đem tâm lý của Lý Vân Du đem ra mà chà đạp, sợ là sau này hằng đêm hắn sẽ khó mà ngủ ngon được, tự cũng có ngày vì vậy mà cho bị điên lên mà chết.

- Ta vẫn còn một cái chơi rất vui đây này! Tụu vẫn là đem người lột trần trối vào một cái cây, sau đó vẫn là đem mệnh căn của người cho mật ong bôi vào, rồi lại tìm một đàn kiến mang đến, chúng sẽ từ từ đem mệnh căn của người cho cắn xé. Người tụu là sẽ rất đau đớn đi lên, và tụu cũng là không có chết, nhưng mà mệnh căn của người cũng từ đó cho phế đi ra.

- Người!... Biến thái!...

Lý Vân Du vậy mà càng bị dọa cho sợ lên rồi, toàn thân hắn càng là ớn lạnh đi ra, mà hắn đáy quần là càng bị dọa cho niệu ra rồi, tên này vậy mà biến thái cực độ a. Người hắn không ngừng run rẩy lên rồi, đầu còn đáng về kiểu ngao đắc ý ban nãy nữa a.

- Tiểu tử ngươi chưa gì đã niệu ra rồi! Ta vẫn còn chưa có chơi a!

Lưu Chương vậy mà càng là đem Lý Vân Du thoáng làm chút nôn mửa, lại càng là tăng thêm cho hắn một chút sợ hãi đi ra. Tụu hôm nay phải đem tên tiểu tử này dọa cho không điên lên không thôi. Lần sau còn dám ở trên địa bàn của hắn động tay động chân nữa không này.

- Lưu quản lý vẫn là ta đem nói ra a! Tụu không cần động tay động chân đây này! Lý Vân Du vậy mà nhanh chóng đầu hàng, hắn tụu mà rơi vào tay tên biến thái họ Lưu tụu là có sống đi ra cũng thành tàn phế, hắn vậy mà không ngốc đến độ không biết tiến thủ đâu này.

- Tiểu tử ngươi không thấy là quá muộn để nói a, ây ta vẫn là tự tìm ra người đồng bọn, ngươi vậy mà cứ chọn ra một món chúng ta chơi qua một lúc a.

- Lưu quản lý, vẫn là ta nói a! Không nên động thủ a! ...

Lý Vân Du cỡ nào mà không sợ lên rồi, hắn hôm nay tụu là cả đời này khó quên một điểm, càng là để lại trong tâm lý hắn một vết thương sẽ không bao giờ xoa đi được, hắn vậy mà hôm nay bị dọa cho niệu liên tục ra quần, càng là một chỗ bị trối như cái bánh chưng, càng là hồi thối một điểm lên rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Người Tụu Là Chow Chow

Lưu Chương hắn tụu đâu dễ buông tha cho Lý Vân Du dễ dàng như vậy, trong mắt hắn càng lúc tà khí càng ngày càng nhiều một điểm đi lên. Diệp Hiểu Phong giao cho hắn xử vụ này thì hắn càng là làm cho đẹp vụ này đi lên, đầu có dễ dàng mà cho chuyện này kết thúc dễ dàng như vậy được. Vẫn là tiếp tục chơi lên đây này. Hắn vậy mà bộ mặt đề tiện hèn mọn đi ra rồi.

- Lý tiểu tử, tụu là ngươi nhận thức ta vẫn là chậm lên rồi. Con người ta vẫn là một khi đã nói ra rồi thì là phải làm đến cùng đây này. Nhanh ngươi vẫn là đến chọn một món đi, ta cùng ngươi tụu là hảo hảo mà nhận thức thủ đoạn của nhau một thoáng a!

"Ngao tào, hắn vậy mà muốn chơi thật a!" Lý Vân Du trong lòng càng là chửi loạn lên rồi, tên vương bát đần Diệp Hiểu Phong hắn vậy mà muốn chơi lớn thật a. Không tốt lão tử hôm nay khó mà toàn thân trở ra a. Lý Vân Du vậy mà tự mình dọa mình cho sợ lên rồi. Hắn càng là gấp gấp hướng Diệp Hiểu Phong xin tha mạng lên tới, đầu còn đáng về kiểu ngao đắc ý này.

- Diệp thiếu gia vẫn là nể tình mà tha cho ta một con đường a! Dù sao cũng là chưa có chuyện gì xảy ra đây này!

Diệp Hiểu Phong vẫn là hai mắt nhắm nghiền, bộ dáng vẫn là mặc kệ để cho Lưu Chương giải quyết việc hôm nay. Hắn vậy mà lười đi đối phó với Lý Vân Du đây này. Hắn vẫn là muốn xem Lưu Chương hoa ra trò chơi gì mới mẻ đi lên. Lưu Chương vậy mà sao không hiểu tâm ý Diệp Hiểu Phong chứ, nên hắn càng là muốn ra sức mà hoa ra trò vui thêm đây này.

- Vậy ngươi là muốn có chuyện xảy ra sao? Lưu Chương càng là gian tà mà nhìn lên Lý Vân Du.

- Là! ... À không!... Là!... Lưu quản lý hiểu nhầm ý ta rồi!... Tụu là ta là không có ý đó đây này! Diệp thiếu gia người vẫn là xem. ...!

Lý Vân Du vậy mà gấp lên rồi, hắn càng là sợ bị Lưu Chương thắng này vậy mà đem nước phân mà đổ lên người hắn đây này, càng là nằm dưới đất vận vẹo mà hướng Diệp Hiểu Phong dưới chân bò đến.

- Vậy là!... Ngươi vẫn là muốn như vậy!?! Lưu Chương càng là đem lời nói của Lý Vân Du vậy mà cho xuyên tạc đi lên.

- Không là! ... Vẫn là không có a! Lưu quản lý đừng hiểu lầm a!

Lý Vân Du cỡ nào mà không hiểu Lưu Chương tụu là đem hắn lời nói cho xuyên tạc đi lên, càng là gấp lên rồi, hắn tụu lại không dám nói nhiều sợ lại bị tên hỗn đản này vậy mà cho xuyên tạc thêm lên. Hắn càng là thê thảm dưới chân Diệp Hiểu Phong mà nhìn lên, về mặt càng là oan ức đi lên rồi.

Diệp Hiểu Phong vậy mà coi Lưu Chương diễn trò tý nũa cho cười mà té ghé đi ra. Hắn vậy mà hồn cho Lý Văn Du choáng váng mặt mày lên rồi. Còn đầu bộ dáng kiêu căng phách lối đây này, chỉ còn là bộ dáng chó con khép nép chờ chủ ban ân huệ đi lên a. Hắn cũng là vẫn an thần nhắm mắt, tịt là không quan lên rồi.

- Lý tiểu tử ngươi đều không cần xin a! Hôm nay tịt là ta sẽ hảo hảo chiếu cố ngươi đi lên rồi! Lưu Chương càng là đắc thắng đi lên rồi, tịt không chơi chết Lý Văn Du hắn tịt không mang họ Lưu a!

- Lưu quản lý tha ta a! Tha ta một mạng tịt như tha một con chó đây này! Lý Văn Du hắn vậy mà sợ lên rồi, nghĩ đến ném mấy món cực hình kia thì tịt hắn có đi ra cũng là một phế nhân bộ dạng, càng là niệu trong quần càng lúc càng nhiều lên rồi.

- Ấy! Tha một con chó sao? Là ý gì a? Ngươi bộ giống chó sao? Lưu Chương càng là gian tà nhìn vào Lý Văn Du hỏi lên.

- Lưu quản lý là ý gì a! Thấy Lưu Chương có phần hòa hoãn Lý Văn Du càng là thêm phần nịnh nọt hỏi tới.

- Ấy! Không vội!... Không vội! Ngươi trước nói xem con ruồi kia là ai đã! Ta ghét nhất là tiếng ruồi vo ve bên tai, tịt là rất khó mà suy nghĩ tới chuyện giúp ngươi a!

Lưu Chương lời nói cứ hỗn loạn cả lên càng là khó làm cho Lý Văn Du nắm bắt lên, nhưng lại cho hắn một tia con đường thoát thân đi lên, hắn cỡ nào mà không muốn nắm cơ hội đây này, vậy mà vẫn là nhanh khai ra rồi.

- Là! Lưu Quản Lý, người kia tịt là A Tam a!

- A Tam?...

Lưu Chương càng là nhận thức a, A Tam là hắn mang vào Giang Ngư Yến đây này, trước cũng là hắn một người anh em trong khu chợ đêm đi ra. Nhưng mà hắn không thể ngờ A Tam lại làm nên chuyện này. Càng là nghi ngờ hỏi lại. Lý Văn Du càng là muốn tranh thủ thoát tội nên vẫn là đem việc ra mà kể lại.

- Hắn vốn đi bài bạc nợ ra một số tiền không nhỏ, ta vì vậy giúp hắn một điểm ra tiền, càng là cho hắn thêm một ít tiền đi ra nên hắn mới là nhận lời giúp ta đây này.

Lưu Chương càng là thờ dài một điểm, A Tam tên tiểu tử này vậy mà thói bài bạc không bỏ được, nếu không nể tình mẹ hắn và mẹ mình nhận thức một điểm vẫn là giúp hắn vào Giang Ngư Yến làm việc, tịt là mong hắn hảo hảo sửa chữa đi lên rồi, hắn cũng là không ngờ A Tam vẫn là chứng nào tật ấy không bỏ a.

Lưu Chương thoáng làm chút thờ dài rồi lại trở lại đáng về đề tiện kia rồi, hắn hướng Lý Văn Du lại cho hỗn loạn lên rồi.

- Tiểu tử này ngươi nói cái gì cầu ... cầu ... ấy ta nghe vẫn là không hiểu?

Lý Văn Du cỡ nào không biết là Lưu Chương đang mắng mình, nhưng hôm nay tịt là phải nhịn, không thì cái mạng nhỏ của hắn khó mà đi ra, giữ được rưng xanh sợ gì không có củi đốt. Hắn càng là làm bộ đáng tiểu nhân nịnh nọt lên rồi.

- Là! Lưu quản lý, vẫn là ta nói ông đại nhân là on buông tha cho ta như buông tha cho một con chó a!

- Chó sao? Ngươi đâu có giống? Lưu chương vậy mà khinh miệt đi ra.

- A! ... Lý Văn Du vẫn là nhịn xuống, hắn vậy mà coi mình không bằng con chó đây này, ngươi tịt là nhớ a, có ngày ta sẽ bắt ngươi trả giá a.

- Ấy! Ta thấy cũng có chút điểm giống a! Nhưng mà chó thì cũng phải sủa vài tiếng thì mới phân biệt được. Lưu Chương vậy mà lại giả bộ ngu ngốc một điểm đi ra.

“Sủa! Ngươi là bắt ta học chó sủa a!” Lý Văn Du vậy mà cho giận tím mặt lên rồi, nói hắn là chó còn có nhịn được, giờ bắt hắn sủa thì cỡ nào là khuất nhục, hỏi hắn sau này sao mà dám ngẩng đầu lên làm người a! Nhưng tịt mà không sủa thì đến làm chó hắn cũng là không có mạng làm lên rồi.

“Gâu... gâu ... gâu...” Lý Văn Du vậy mà vẫn cắn lưỡi bắt chước tiếng chó sủa lên rồi.

- Ngươi là chó con sao!? Nhìn không ra! Vẫn là sủa lớn tiếng lên a! Lưu Chương càng là bắt bẻ đi lên.

“Gâu... gâu ... gâu...” Lý Văn Du vậy là nhịn nhục sủa lớn hơn, hắn cỡ nào không biết Lưu Chương là đang nôn mửa hắn đây này!

- A! Nhìn không sai a, vẫn là giống một con Chow Chow (một giống chó lông xù ở Hoa Hạ) đây này!

- Lưu quản lý vẫn là có mắt nhìn a!

Lý Văn Du vậy mà giờ công phu võ mộng ngựa ra rồi, hắn vậy mà nhịn xuống lửa giận trong lòng mà cười ra một điểm. Hắn nhục nhã hôm nay tịt có ngày sẽ gấp mười lần trăm lần mà đem trả lại đây này.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Chương 18: Người Cũng Muốn Trả Tiền Com?

Diệp Hiểu Phong khẽ liếc nhìn Lý Vân Du càng là một ánh mắt khinh miệt đi ra rồi, thẳng này vậy mà vô si cực điểm a. Tự để giữ mạng mà không tiếc học tiếng chó sủa đi ra rồi. Diệp Hiểu Phong càng là khinh thường đi ra rồi, Lý Vân Du vậy mà một điểm tôn nghiêm cuối cùng cũng là đánh mất đi rồi.

Lưu Chương hẳn là cỡ nào đắc ý lên rồi, cái loại hào môn thế gia công tử hẳn tự là coi thường, nhưng mà Lý Vân Du hẳn tự là khinh bỉ đến cực độ. Nếu Lý Vân Du vẫn còn giữ được một chút tôn nghiêm đi ra thì hẳn tự còn là để cho Vân Du hẳn một vài điểm mặt mũi đây này, nhưng tự Lý Vân Du hẳn đã vậy mà không ngại vứt bỏ tiết tháo của bản thân thì hẳn tự cũng là tận lực mà chơi lên rồi.

- Tiểu Chow Chow người chắc là đói bụng rồi a? Vẫn là để ta tiền người bữa com tới a.

- Lưu quản là ý gì a? Lý Vân Du càng là nghi hoặc lên rồi, hẳn nhìn ra trong mắt Lưu Chương một tia tà ý cực sâu nhưng vẫn là e ngại mạng nhỏ của mình nên vẫn là bộ dáng chân chó đi ra.

- A! ... Là ý gì a! ... Tự là ta tiền người bữa com thôi! Người yên tâm bữa com này là ta mới không tính vào tiền com lúc trưa. À mà người tự là tiền com trưa còn chưa thanh toán đi ra đây này vẫn là để ta cho người tính luôn đây này!

Lý Vân Du thấy Lưu Chương tự là muốn gõ hẳn chút ít tiền đây mà, hẳn tự có chút thịt đau thật nhưng tự là lúc mấu chốt giữ mạng thì hẳn vẫn là buông bỏ ra được. Lý Vân Du như bắt được phao cứu mạng càng là chân chó một điểm hướng Lưu Chương nhanh chóng đỡ lời sợ là Lưu Chương tên này vậy mà lại đổi ý rồi.

- Lưu quản lý xem! Vẫn là nên trả a!

- Tiểu Chow Chow người vậy mà sáng suốt a! Không biết người vẫn là thanh toán bằng thẻ hay tiền mặt đi ra đây a?

“Tiểu Chow Chow người vậy là coi lão tử là chó đi lên mà gọi rồi a! Tô bà nó hôm nay tự cho các người vênh vào một điểm a, đói lão tử đi ra sẽ quay lại mà hảo hảo tính sổ với các người đi lên.” Lý Vân Du trong lòng không ngừng chửi ầm lên rồi, nhưng hẳn ngoài miệng thì vẫn là giọng cười đi ra, nhận xuống con giận mà cười nói đi ra.

- Thẻ a! Vẫn là bằng thẻ cho tiện a!

- A!... Vẫn xem nào! ... Người xem trước vẫn là coi trời cho người điểm đây rồi. Tự người vẫn là ngoan ngoãn một điểm đi ra, đừng có mà chạy loạn lên bằng không hôm nay người vẫn là khó giữ cái mạng nhỏ a.

Lưu Chương hẳn vậy mà vừa đám vừa xoa lên khiến cho Lý Vân Du hẳn vậy mà không biết tự là trong hồ lô tên hồn dân này vậy là đang bán thuốc gì lên rồi. Hẳn vậy mà vẫn đáng về chân chó ngoan ngoãn đi lên, khép nép hướng Lưu Chương mà cảm tạ lên tới.

- Lưu quản lý! ... Vẫn là đa tạ a! Ta tự nào dám trước mặt ngài mà chạy trốn đây này!

Hẳn vậy mà đâu có ngu a, hẳn giờ mà chạy thì chẳng khác nào tự tìm đường chết. Người chết thì lấy gì mà đối chứng đi ra a, hẳn vẫn là âm một điểm, hẳn thanh toán bằng thẻ nhằm cho người biết là hẳn tự ăn com ở Giang Ngư Yến đây này, tự nếu có bất trắc một điểm thì cha hẳn vẫn là có điểm đầu mối mà tìm ra hung thủ để báo thù cho hẳn.

Lưu Chương hẳn cũng là cáo già một điểm cỡ nào mà không nhìn ra ý định của Lý Vân Du. Nhưng hẳn tự hôm nay vẫn là chưa muốn lấy mạng Lý Vân Du đây này, tự hôm nay có quá nhiều người biết Lý Vân Du là ăn com ở Giang Ngư Yến, nếu muốn ra tay thì tự là có chút óc chó đi ra a, hẳn tự là thoáng làm nên chút giáo huấn tên tiểu dạng này a.

Lưu Chương càng là nhanh tay đưa bị trói thành bánh chưng Lý Vân Du cho coi ra, bộ dáng là thả ra chút quan tâm hỏi han lên tới.

- Lý thiếu gia ngài xem, là ai không có mắt đem Lý thiếu gia ngài mà trói thành ra như vậy a. Thật là nhẫn tâm đây này!

“Tô bà nó, không phải người là đem ta trói thành ra như vậy a, còn giả trò quý gì lên a!” Lý Vân Du trong lòng chửi ầm lên, nhưng ngoài mặt vẫn là bộ dáng chân chó nịt nọt lên tới.

- Ân! Vẫn là đa tạ Lưu quản lý a! ... Tự là có chút hiểu nhầm a!

“Con mụ nó tên này vậy mà mặt dày cực độ a.” Lưu Chương càng là trong lòng coi thường không thôi. Hẳn vậy mà trong cuộc đời chưa gặp qua thằng nào mà mặt dày cực độ như Lý Vân Du a. Diệp Hiểu Phong càng nhìn bộ dáng của Lý Vân Du càng là muốn mửa đi lên rồi.

Chưa đầy năm phút đi ra hóa đơn cùng máy POS đã được đưa lên tới, Luru Chương hần vậy mà ra mở cửa phòng nắm lấy máy và hóa đơn đem vào tới, hần cũng là làm thoáng chút phân phối dặn dò nhân viên một số công việc rồi đón cửa đi vào tới, tựa là nhanh chóng đưa hóa đơn cho Lý Văn Du cùng xem tới.

- Lý Thiệu Gia ngài xem!... Luru chương bộ dáng khiêm tốn đưa hóa đơn tới, nhưng trong mắt lại ánh lên một tia giao hoạt rồi.

Lý Văn Du vẫn bộ dáng chân chó đi ra, càng là nhiệt tình tiếp nhận hóa đơn lên tới. Nhưng khi hần cầm hóa đơn thì trong lòng là không khỏi chửi ầm lên rồi “Ngoạ tào, ăn cướp còn không đến a, ăn có bữa cơm mà tính hần 1,5 triệu tệ tà hữu a, phải biết số tiền này đủ để mua tới một chiếc siêu xe rồi a.” Nhưng hần vẫn là bộ dạng tươi cười nhin xuống thị đau mà hướng Luru Chương mà làm thanh toán lên tới rồi.

- Luru quản lý, vẫn là làm xong thanh toán rồi a! Tựa là ta có thể rồi đi được rồi a? Lý Văn Du sau khi thanh toán xong vẫn là nhanh chóng hướng Luru Chương xin phép rồi đi.

- Ấy! Lý Thiệu Gia, tựa là vẫn chưa có đi được đây này. Tựa là thoáng làm chút ăn tới a.

- Ân! Vẫn là để dịp khác a. Luru quản lý ngài xem!

Lý Văn Du tựa là muốn chuồn ngay rồi trong lòng hần lúc này không ngừng chửi ầm lên rồi “Tổ bà nó lại muốn gõ xuống lão tử tiền a! Đừng có mơ lừa được hần a!”

- Lý thiếu gia tựa là không ăn không được a, bữa cơm tới này tựa là Luru Chương tôi mời khách a, tựa là Lý thiếu gia cũng là thoáng gặp qua cổ nhân a.

Luru Chương hần vậy mà bộ dạng không cho cự tuyệt đi ra rồi. Lý Văn Du vẫn là cười khổ, không dám từ chối đi ra, đành hướng Luru Chương khách khí lên rồi.

- Ân! Đã là Luru quản lý mời khách thì ta nào dám từ chối. Vẫn là cung kính không bằng tuân lệnh a! Tựa là vẫn là để ta thanh toán a. Lý Văn Du vẫn là bộ dạng chân chó đi ra.

- Ân! Vậy tựa không để Lý thiếu gia phải chờ lâu đây.

Luru Chương vậy mà bộ dáng hèn mọn càng là lộ hần ra rồi, hần càng là hướng Lý Văn Du mà cười mỉa mai trong lòng lên tới “Ngươi cũng muốn trả tiền cơm a? Tựa là ăn xong rồi hăng nói đây này”.

Tựa chưa đầy nửa nén nhang thì một tên phục vụ tựa đã mang hai tô cơm cùng A Tam một chỗ cùng lên tới. Thấy A Tam cũng là ở tại Lý Văn Du thoáng là có chút bất an lên tới nhưng tựa là bất an chuyện gì thì hần vẫn là không rõ a.

- Luru ca cho gọi tiểu đệ có gì chỉ bảo a!

Vừa vào phòng A Tam liền nhìn thấy bộ dáng sát thần của Diệp Hiểu Phong cùng bộ dạng chó chết thảm hại Lý Văn Du thì cỡ nào mà không bị giật mình lên rồi. Hần tựa biết là có điểm không tốt rồi nên hướng về phía Luru Chương thoáng làm chút thăm dò đi lên, dù gì hần và Luru Chương cũng là anh em cùng nhau trong chợ đêm hỗn loạn đi ra đây này.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Cơm Này Làm Cho Người Ăn Sao?

Luru Chương thấy bộ dạng chân chó của A Tam càng là muốn nổi máu chó lên rồi, hôm nay tựa là không đánh chết cái tên hỗn đản ăn cây táo rào cây sung này thì hần tựa là không mang họ Luru đi ra a. Nhưng hần vậy mà vẫn là nhin xuống con lừa già, vẫn là trước tiên cho lui nhân viên phục vụ đi ra, bộ dáng tựa cười như không cười hướng A Tam nói tới.

- A Tam hôm nay tựa là Lý Thiệu Gia muốn mời ngươi bữa cơm a! Ngươi coi cùng một chỗ hảo hảo mà bồi Lý Thiệu Gia dùng bữa a.

“Ngoạ tào, ta mời cơm hần bao giờ a?” Lý văn Du mặc dù là trong lòng mắng loạn lên nhưng ngoài mặt vẫn là bộ dáng chân chó phối hợp lên tới, hần mạng sống vẫn là mới đi một vòng quỹ môn quan mà lượm về được, cỡ nào mà không theo Luru Chương hần chủ ý mà hành sự đi ra.

- Ân! Vẫn là như Luru quản lý đã nói a, ta tựa là muốn mời ngươi dùng bữa cơm đi ra đây này.

A Tam hần là gì hạng người gì a, cỡ nào mà không nhận ra trong chuyện này có chút gì đó ám muội đi ra, “Hồng! Hay vẫn là chuyện hần làm cho Lý Văn Du đã bại lộ rồi?” Hần càng là lo sợ đi ra rồi. Hần là cỡ nào mà không biết tính Luru Chương đây này, nếu là biết hần nổi giận cho giặc kiêu gì không bị Luru Chương cho đánh chết đây này.

A Tam vậy mà càng lạnh xương sống đi lên rồi, hần càng là hướng Lưu Chương tìm chút manh mối nhưng vẫn là mờ mịt không bắt được một điểm nào lên tới rồi. Hần làm thoáng cái ổn định tâm lý lên tới, vẫn là bình đến tướng đỡ lên rồi, vẫn là giọng cười hướng Lý Vân Du đáp lễ.

- Ân! Được Lý Thiếu Gia chiếu cố là phúc của tiểu nhân đây này.

Không khí trong phòng vậy mà lúc này là có chút căng thẳng đi lên rồi, không khí thoáng trở nên tĩnh mịch đến lạ thường, chỉ cần một cây kim rớt cũng là có thể nghe thấy động a. Lý Vân Du cùng A Tam cả hai cùng là căng thẳng đi lên rồi, mồ hôi đã ướt đầm lưng áo đi ra rồi.

Lưu Chương hần tự tại đứng lúc này bộ dáng giảo hoạt đi lên, âm hiểm thoáng qua nhìn Lý Vân Du và A Tam hai người cười nói, phá tan bầu không khí tĩnh mịch, nghệt thờ đi ra.

- A Tam ngươi vẫn là đem cơm đến bồi Lý Thiếu Gia dùng buổi tối a.

“Ồ đây ăn cơm a?” A Tam vậy mà càng là thoáng thất sắc đi lên rồi, Lý Thiếu Gia nhìn kỹ lúc này người ngom dơ dáy, tự còn là có chút mùi hôi thối đi ra, càng là mặt mũi có vài điểm sưng đỏ đi lên, tự vừa trải qua một cuộc hỗn chiến đi ra đây này. Hần vẫn là không nhịn được thất sắc trong lòng hời hợt đi ra rồi.

- Ăn ở đây sao? Tự là Lý thiếu gia có cần thoáng làm một chút tẩy rửa không a?

Hần làm nhân viên ở Giang Ngự Yên bao lâu rồi mà không biết tính nết khách hàng Vip ở đây chứ, nhất là mấy cái loại hào môn thế gia, đặc biệt là Lý Vân Du người, hần cỡ nào là yêu thích sạch sẽ đi ra. Ăn bữa cơm cũng là tầng bốn phòng đi lên, cỡ nào lại ở trong phòng ngủ mà ăn thế này a. Càng là ở đây bốn người vậy mà chỉ là chỉ có hần và Lý Thiếu Gia dùng bữa càng là làm lạ a. Hần càng là thấy có chút cổ quái đi ra rồi.

Lý Vân Du hần đang nghĩ là hỏi Lưu Chương thoáng cho hần chút đi vào toilet làm lên chút thanh tẩy đi ra, nhưng càng là có A Tam giúp hần hỏi lên rồi. Hần vậy càng là nhìn về hướng Lưu Chương chờ chút chỉ thị đi ra rồi, hần lúc này không dám đánh ra bất cứ chủ ý gì rồi, tự là sợ mình là đắc tội rồi Lưu Chương người càng là đẩy lên mạng sống khó giữ a.

Lưu Chương hần lại càng thẳng trầm bất định, trên mắt hần càng là sát cơ lóe lên nhìn lướt qua A Tam một cái, Lý Vân Du càng là nhanh chóng bắt kịp ánh mắt của Lưu Chương, hần cỡ nào mà không nhìn ra ý tứ của Lưu Chương tên sát thần này kia chứ.

Hần vậy mà nhanh chóng đỡ lời ngay, tự là không cho A Tam người hỏi lên nghịch lân khiến làm nổi giận rồi Lưu Chương người, trong lòng càng là thâm mắng A Tam người loạn lên rồi “Tên quạ đen này tự là muốn hại chết ta a!”

- Tự là ăn luôn đây này! A Tam ngươi vẫn là đem cơm dọn lên bàn a!

“Lý Thiếu Gia nay tự có chút khác thường a.” A Tam trong lòng thâm nghĩ nhưng không dám nói ra mặt, càng là bung lên khay cơm hướng bàn ăn bước đến. Hần vậy mà trong lòng oán thầm rồi “Lý thiếu gia vậy mà keo kiệt đây này, mang tiếng mời bữa cơm mà cũng chỉ có hai người hai phần làm sẵn đi ra”. Hần hôm nay khác lạ a, càng là có quý đây này.

Sau khi phân chủ khách ngồi xuống bàn thì hai người tự là tự nhận lấy hai phần cơm được làm sẵn trước mặt cho giờ đi ra tới. Lý Vân Du tỷ nữa là bị làm cho nộ khí xung thiên, mặt tự lúc xám xịt lúc đỏ bừng càng là thấp phần tức giận lên rồi.

“Cơm này làm cho người ăn sao?” Hần là càng trong lòng mắng loạn lên rồi, Lưu Chương vậy mà khinh người quá đáng a, bắt hần giả chó kêu còn chưa đủ, giờ tự là bắt hần ăn cái thứ cơm mà chó còn muốn chê đi ra này a. Nhưng hần vẫn là giảm xuống con thịnh nộ bộ mặt tự là càng khó coi đi ra, lặng im không dám lên tiếng.

Về phần A Tam càng là bị dọa cho kinh hồn đăm mật, mang tiếng được Lý thiếu gia đãi cơm mà lại là cái thứ cơm gì hỗn độn cả lên như vậy, mùi vị càng là khỏi phải bàn, thấp phần khó ngửi a. Hần tuy trong lòng mắng loạn đi ra nhưng vẫn là không dám nói gì sợ đắc tội rồi Lý thiếu gia người.

Khiến hần càng lấy làm lạ là cơm của Lý Vân Du tự cũng là không khác gì so với hần là mấy, cũng là hỗn tạp loạn xà bần đi ra, chẳng khác gì cơm chó là mấy. Lý thiếu gia vậy là ưa chuộng mấy món như vậy sao? Hần càng là nghi hoặc tính cách của Lý thiếu gia ngày hôm nay đây rồi. Hần càng là thất sắc từ lúc nào mà Giang Ngự Yên có bán ra loại cơm này a.

Lưu Chương thấy thái độ của Lý Vân Du cùng A Tam càng là tiểu ý đi lên, trong mắt một tia giảo hoạt hèn mọn đi ra hướng Lý Vân Du thoáng làm một chút hỏi lên, trong đây càng là ẩn chứa tám phần đi ra uy hiếp, Lý Vân Du cỡ nào mà không biết đây rồi.

- Lý thiếu gia tự thấy món mới này của Giang Ngự Yên tự là khó ăn sao?

- Ấy! Nào có, món này khẩu vị là có phần khác lạ a!

Lý Vân Du vậy mà bộ dáng chán chó đi ra rồi, hần muốn giữ mạng tự là phải ăn hết tô cơm này rồi. Xem ra hôm nay Lưu Chương không những bắt hần học chó sủa còn là cho hần ăn lên cơm chó đây rồi, hần tự là sau này ra đường khó mà ngẩng cao đầu lên rồi.

- Khẩu vị khác lạ sao? Tự vẫn là không ngon a? Khó ăn đến vậy sao? Lưu Chương vẫn là không buông tha hỏi ép hỏi lên tới.

- Ân! Ngon a! ... Vẫn dễ ăn đây này! ... Lưu quản lý xem a! ... Vẫn là không khách khí rồi!

Lý Vân Du càng là sợ lên rồi, hần cỡ nào mà không nhìn ra sát ý trong câu nói của Luru Chương a. Hôm nay tự là không làm chó thì không có mạng ra khỏi Giang Ngư Yên đây rồi, vẫn là phải ăn a. Lý Vân Du vậy mà đem tô com ăn lấy ngẫu nhiên thập phần khen ngon đi ra, nào dám một ý chê bai đây rồi.

A Tam thấy thái độ của Lý Vân Du thập phần cổ quái càng là nghi hoặc đi lên nhưng cỡ hần tiểu nhân nào dám hỏi đến, vẫn là nhìn Lý Vân Du đem phần com ăn lấy ngẫu nhiên kia càng là tự hỏi lên rồi “Com kia vậy mà ngon đến vậy a?” Nhưng là vẫn không dám hỏi đi ra.

- A Tam ngươi còn không mau ăn rồi đi ra làm, tự là chê com Lý thiếu gia mời a? Luru Chương càng là hướng A Tam ép lên rồi.

A Tam hần giờ thật là khó xử lên rồi, vẫn là ăn hay không, com Lý thiếu gia mời tự là không ăn không nể mặt, mà Lý thiếu gia vẫn là cùng hần một chỗ ăn rồi, hần tự là không được bỏ đây này, tự là lúc đó đắc tội rồi Lý thiếu gia thì hần cái mạng nhỏ cũng là coi xong. Nghĩ vậy hần tự cũng là đem phần com đi ăn lên rồi.

- Phụt!

A Tam vậy mà suýt chút nữa cho vừa đem com vào miệng cho phun đi ra, com gì mà khó ăn đến vậy, càng là làm gì đến nỗi ngon tuyệt như Lý thiếu gia vừa khen ngợi a, com này rõ ràng chó còn không ăn nổi đây này. Hần vậy mà ngừng ăn nhìn trần trời Lý Vân Du bộ dáng thập phần khó coi. Lý Vân Du vậy mà đem cái thứ com thập phần khó nuốt này cho ăn đi phần nửa rồi.

- A Tam ngươi tự thấy com ta mời không ngon sao.

Lý Vân Du vậy mà uy hiếp A Tam đi lên rồi, hần hôm nay phải ăn com chó thì cỡ nào cũng phải kéo theo A Tam hần a, trong lòng hần thầm nghĩ nếu là có một người cùng hần ăn thì vẫn là đỡ một phần khuất nhục đi ra. Càng là quyết tâm đánh lên rồi A Tam người ép hần tự cùng mình ăn hết phần com a.

- Ấy! ...

A Tam có chút giật mình đi lên, Lý thiếu gia vậy mà muốn hần ăn hết phần com a, nhưng tự là hôm nay hần không ăn không được rồi, đắc tội rồi diêm vương tự còn sống đến canh ba, chứ đắc tội rồi cái hào môn thế gia người, càng là cái thập phần khủng bố người như Lý Vân Du thì tự là cái mạng coi như xong.

A Tam hần vậy mà nhanh chóng đưa ra quyết định đi lên, com này tự là Lý Vân Du hần còn ăn được hưởng chi cái hạng tiểu tốt như hần người. Nghĩ là làm hần tự là đem phần com của mình một chỗ cũng là cho ngẫu nhiên ăn lên, đâu còn dám chê bai nửa diêm đi ra nữa.

Luru Chương nhìn bộ dạng thực như hổ của Lý Vân Du và A Tam hai người trên miệng vậy mà khẽ nhếch lên một nụ cười quỷ dị gian trá đi ra, hần khẽ liếc qua đồng hồ một cái, trong lòng càng là khinh thường đi lên rồi “Com chó vậy mà các ngươi cũng ăn ngon lành được, quả là cầu nhân một đám a. Tự là vừa xứng một cặp a.”

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Trúng Rồi Xuân Được

Diệp Hiểu Phong từ đầu đến cuối vẫn là giữ một vẻ mặt bàng quang, lạnh lùng, không quan tâm, tùy ý cho Luru Chương xử lý Lý Vân Du đi lên, hần tự cũng muốn xem hôm nay Luru Chương là hoa ra cái dạng gì trò chơi đi ra.

Càng ngồi xem càng khiến cho Diệp Hiểu Phong hần càng đem Lý Vân Du khinh bỉ, coi thường đi lên rồi. Lý Vân Du vậy mà ham sống sợ chết, càng là bộ dáng chân chó, đến một điểm tôn nghiêm càng là không có.

“Hần vậy mà đến com chó cũng là đem ăn ngon lành.” Diệp Hiểu Phong lúc này là cực kỳ chán ghét đi lên rồi, tự là còn sớm một điểm chưa đến giờ hẹn ăn tối cùng Hạ Đồng Nghi nếu không hần cũng là bỏ đi ra mặc cho Luru Chương hần xử lý lên rồi.

Lý Vân Du đem com còn chưa ăn xong thì đã thấy trong người một cỗ nhiệt lưu không ngừng bốc lên, mồ hôi không ngừng như mưa tuôn ra, làm hần một thân áo vậy mà ướt đầm đi ra, phía dưới hần hạ thân đích ngứa ngáy cảm giác càng ngày càng quá mức đi lên, nhất là hần điểm mệnh căn càng ngày càng là cứng ngắc đi lên rồi.

“Không tốt!” Hần cỡ nào là tay chơi già đời không biết là mình bị đối phương cho hạ xuân được đi ra. “Khốn nạn!” Hần cỡ nào vừa nhịn xuống được cơn khổ cực vì tự mình trúng mình xuân được đi qua, giờ lại càng là bị trúng thêm cực mạnh xuân được nữa đây này.

Càng khiến hần hận ý là đến com chó đã là vụn phần khó ăn rồi, mà ăn chưa xong đi ra lại trúng thêm xuân được a. Hần vậy mà bị Luru Chương tên tiểu nhân này cho tính toán, hần ngàn vạn lần không cam tâm a.

“Không tốt! Ban đầu là học tiếng chó sủa, tiếp đến là ăn cơm chó, chẳng nhẽ tiếp theo lại là” Hấn vậy mà muốn phát điên lên rồi! Tên Luru Chương này vậy mà bụng dạ đen tối, quý kẻ càng là độc ác đây này, hấn vậy mà đem cang chơi càng lớn đi ra a.

Hấn càng nghĩ là càng không ngừng muốn nôn mửa đi ra rồi, hấn nếu vậy mà trúng lên xuân dược mà ngốc cùng một con cẩu đi ra thì đến là thế nào bộ đáng a. Hấn tự là không muốn sống nữa rồi. Hấn là đem tô cơm cho ném xuống hướng Luru Chương chửi loạn lên rồi.

- Luru Chương tên vương bát đản nhà ngươi vậy mà dám đem bốn thiếu gia hạ xuống xuân dược!

Đang cùng là ăn uống A Tam cũng là thấy trong cơ thể tự là không ngừng khô nóng đi ra, hạ thân đứng quần JJ càng là có chiều hướng căng cứng đi lên, càng là một cảm giác tê rần lằng lằng đang dần tràn ra tàn phá trong cơ thể hấn. Khi nghe Lý Vân Du nói Luru Chương đem cơm hạ xuống xuân dược càng là giật mình lên rồi, ánh mắt cũng là nhìn về Luru Chương chờ mong câu trả lời từ hấn.

- Hạ xuân dược ngươi sao!? ... Ngươi nghĩ chỉ có mình ngươi là có bốn sự chơi xuân dược a!

- Ngươi tên vương bát đản này!...

Lý Vân Du vậy mà không nhìn càng là đem Luru Chương người chửi loạn lên rồi. Mà khiến hấn càng tức tối là Luru Chương vậy mà đối với hấn một bộ mặt khinh bỉ đi ra, càng là không đem hấn để vào trong mắt, càng coi hấn tự là một con rối đi ra, muốn chơi sao thì chơi, muốn chà đạp sao thì chà đạp.

Mà A Tam càng là mồ hôi đổ lạnh ra rồi, hấn cỡ nào lúc này không biết hấn tiếp tay cho Lý Vân Du hạ xuống xuân dược đã bị phát giác đây này, hấn tự là càng hiểu con người của Luru Chương đi ra, có thù tất báo, lạnh lùng, tàn nhẫn, một khi cùng hấn đắc tội người khó mà giữ mạng đi ra. Cái mạng nhỏ của hấn hôm nay tự là khó giữ lên rồi. Càng là quý xuống hướng Luru Chương người cầu xin đi lên.

- Luru Ca, tiểu đệ biết tội rồi, xin Luru ca tha mạng! ...

- Ta không có em út như ngươi! Ngươi muốn giữ mạng tốt nhất lết ra một bên im lặng cho ta!

Luru Chương vậy mà lạnh lùng hướng A Tam ra lệnh khiến hấn ngốc ra một bên. A Tam càng là không dám trái lời lẫn qua một bên, càng là đề xuống xuân dược không ngừng phát tác đi ra, mồ hôi lạnh không ngừng tuôn ra ướt đầm thân áo.

Luru Chương đẹp xuống A Tam xong hướng Lý Vân Du càng là cười nhạt đi lên, hướng Lý Vân Du thoáng mà làm chút nôn mửa đi ra.

- Lý thiếu gia bình thường ngài hoành hành bá đạo, hại qua không biết bao nhiêu thiếu nữ nhà lành, hôm nay ta tự là thể thiên hành đạo, lấy đạo trả ngươi tự là cấp ngươi biết cảm giác bị hạ xuống dược thuốc là cảm giác ra sao a!

- Luru Chương tên hỗn đản nhà ngươi! Ngươi tự muốn làm gì? Lý Vân Du vậy mà giận run lên rồi.

- Ngươi đoán!... Cảm giác trúng rồi vô địch xuân dược “Nữ Lai Đại Phật Côn” cảm giác ra sao? Luru Chương càng là bộ dáng khinh miệt, đắc ý ra mặt rồi.

- Ngươi!...

Lý Vân Du tự là tức giận muốn điên lên rồi, càng là lo sợ hôm nay Luru Chương hấn vậy mà đem mình không biết chơi đến hạng gì tự mới chịu buông tha ra. Hấn dược thuốc lúc này càng là phát tác đi lên rồi. Hấn vậy mà mặt đỏ bừng đến tận mang tai, hạ thân JJ đã cương cứng đi lên có điều muốn phát tung hạ khó đi ra rồi.

Hấn vậy mà cố nhịn xuống con dục hòa, hướng Luru Chương thoáng dò xét xem hấn vậy mà muốn chơi lên trò gì rồi.

- Luru quản lý, ngươi tự là muốn sao mới chịu buông tha cho ta.

- Tha cho ngươi! ... Để ta xem! ... Tự là ta chơi còn chưa có đã đây nè! ...

“Tổ bà nó, xem ta là đồ chơi trên tay ngươi sao? Đúng là hồ xuống đồng bằng chó cũng coi thường a!” Lý Vân Du trong lòng không ngừng mắng loạn lên rồi. Hấn vậy mà hôm nay rơi vào tay Luru Chương bị hấn cho đùa giỡn không khác gì một con chó đi ra, hấn càng là hận ý dâng trào, tự chỉ muốn đem Luru Chương người cho lột da, nhai xương hấn mới hả cơn giận này.

Luru Chương càng là bộ dáng ty tiện đi ra hướng Lý Vân Du và A Tam cười mỉm một cái, sau đó ánh mắt đầy sát khí mà nhìn về phía A Tam lên tiếng rồi.

- Lý Thiếu gia hôm nay ta lấy đạo của ngươi trả lại cho ngươi. Ngươi tự cùng A Tam một chỗ hạ xuống người xuân dược, vậy ta cũng cấp hai ngươi một chỗ hạ xuống xuân dược, tự là quá tiện nghi cho hai người các ngươi rồi.

- Luru quản lý ngươi tự là ý gì? Lý Vân Du có một cảm giác chẳng lành, càng là sóng lưng phát lạnh, mồ hôi càng là đem hấn quần áo cho thấm ướt hết lên rồi.

- Ý gì! Ta đến cùng là ý gì? Ngươi tự biết trúng vô địch xuân dược “Nữ Lai Đại Phật Côn” tự là cần phải kiếm cái mà đem dược thuốc cho phát tác đi ra bằng không sẽ là xuân độc công tâm khiến ngươi nhẹ thì thần trí mất hết, nặng thì mạng nhỏ cũng không còn. Luru Chương hấn vậy mà tiêu ý đi ra nhìn về phía Lý Vân Du cười mỉa mai lên rồi.

- Lưu quản lý người tù muốn làm gì? Lý Văn Du càng là bị dọa cho sợ lên rồi, hướng Lưu Chương người dò ý đi ra.
- Làm gì a! Ta thì muốn làm gì a! Người xem ta là muốn là làm đến cái gì? Lưu Chương càng là tiểu ý đi ra.
- Lưu Chương, người tên vương bát đản nhà người!... Lý Văn Du càng là bị Lưu Chương tiểu ý chọc cho giận sôi máu lên rồi.
- Lưu Ca! ... A Tam vậy mà được lực lúc này cũng là được lực công tâm, càng là hướng tới Lưu Chương cầu tình lên rồi, hẳn nghe vậy cũng là sợ kinh tâm đâm phách lên rồi, tự là hướng Lưu Chương thăm dò ý tứ đi ra.
- Hôm nay hai người các người tù là gieo gió gặt bão, không thể trách ta. A Tam người và hẳn muốn cứu mạng thì tự là ở đây hảo hảo mà chiếu cố lẫn nhau, tự là tự giúp lấy nhau mà tiết độc đi ra a.

Lưu Chương hẳn vậy mà trào phúng đi ra rồi. Làm cho đang ngồi xem Diệp Hiểu Phong người tý nữa cho té ghế đi ra rồi. Tên này vậy mà thâm độc người a, hẳn vậy mà cấp cho hai cái nam nhân người trúng rồi vô địch xuân được lại cho hai người tự giúp lẫn nhau chiếu cố. Cờ này là đến cùng thế nào đề tiện đi ra a. Nghĩ đến cảnh Lý Văn Du cùng A Tam hai người lẫn nhau một chỗ Diệp Hiểu Phong suy tư chút nữa cho mà nôn mửa đi ra rồi.

- Lưu Chương, người cái tên vương bát đản!... Lý Văn Du Vậy mà giận điên lên rồi.
- Lưu ca! Tha cho tiểu đệ a! A Tam vậy mà ôm lấy chân Lưu Chương khóc lóc van xin lên rồi.
- Cảm miệng cho ta! Người tù muốn cái mạng nhỏ thì hãy cùng Lý Văn Du một chỗ hảo hảo mà chiếu cố lẫn nhau.

Lưu Chương vậy mà mặt lạnh đi ra, sát khí càng là hướng về phía A Tam thả ra rồi. Sau đó càng là mỉm cười hướng Diệp Hiểu Phong cười nói.

- Thiếu Gia tự là nên tránh mặt cho Lý Văn Du cùng A Tam họ tự giải quyết với nhau a!

Lưu Chương tự cũng là muốn tránh ra nhường phòng cho hai cái cầu nhân này hai người tự giải quyết lên rồi, hẳn cũng là hiểu tâm ý Diệp Hiểu Phong cũng đã chán ghét tự lâu, không muốn dây dưa ở đây nữa nên vẫn là đưa lên chủ ý cho Diệp Hiểu Phong hẳn rồi phòng đi ra.

Diệp Hiểu Phong hẳn vậy cũng không nhiều lời cùng Lưu Chương hai người đem mà rời phòng đi ra mặc cho Lý Văn Du tiếng chửi loạn phía sau, hay cũng là A Tam tiếng khóc lóc cầu xin đây này. Hẳn tự là đối với kẻ thù là lãnh khốc, tàn bạo đến cực điểm người. Cho đóng cửa phòng đem khóa lại Lưu Chương vẫn là đem Diệp Hiểu Phong thăm dò tâm ý đi ra một điểm hỏi tới.

- Thiếu gia xử lý như vậy ngài tự có hải lòng!?
- Người tù còn hậu chiêu? Diệp Hiểu Phong cỡ nào người thoáng nhìn còn biết Lưu Chương hẳn vậy mà còn đến hậu chiêu, nhưng không biết đến hậu chiêu ruột cuộc là gì nên vẫn là tò mò hỏi lên.
- Trong phòng tự mới có gắn thêm một cái camera, vẫn là cho đập xuống Lý Văn Du một bộ AV đội sau này hẳn không dám mà phản kháng đi ra. Lưu Chương hẳn càng là về hèn mọn đi ra rồi.
- Tốt! Vẫn là giao cho người xử lý! Ta tự đi đón Hạ Đông Nghi dùng cơm tối! Người cho chuyển phòng xuống tầng bốn, lại điểm không cho người tiếp cận tầng bốn, nắm cho ta. Diệp Hiểu Phong vậy mà đem Lưu Chương thoáng giúp hẳn chút sắp xếp đi ra.

- Là! Thiếu gia!

Lưu Chương cung kính hướng Diệp Hiểu Phong cúi mình xin cáo lui đem thoáng làm Diệp Hiểu Phong hẳn dặn dò đi ra, hẳn hôm này cũng là không muốn đem A Tam cho đánh chết, dù gì A Tam hẳn cũng là một người anh em một đảng, tự chỉ là thoáng cho hẳn chút giáo huấn làm người về sau đây này. Đang muốn đi xuống thời điểm hẳn chợt bị Diệp Hiểu Phong gọi giật lại cho dặn dò thêm đi lên.

- Phương tiểu thư đám người nghỉ ngơi phòng, người tù không cho người làm phiền họ nghỉ ngơi, tự các nàng cần gì thì hảo hảo mà sắp xếp lên tới.
- Là! Thiếu gia!

Diệp Hiểu Phong tự vẫn là sợ đám người Lý Văn Du ồn ào ảnh hưởng đến Hạ Phương hai người vẫn là làm thoáng dặn dò đi ra, rồi nhanh chóng hướng nhà xe đi ra rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Bạo Cúc Hoa

Lưu Chương cùng Diệp Hiểu Phong cứ vậy mặc kệ Lý Vân Du cùng A Tam trong phòng rồi đi. Lý Vân Du vậy mà đã đem Lưu Chương không ngừng mắng ầm cả lên, hấn cỡ nào mà đem chuyện này chấp nhận cho được. Hấn đường đường một cái nhị hào thế gia công tử người, một cái chuẩn nam tử lại cùng một cái nam nhân đi lên, cỡ nào mà chấp nhận ra cho được, càng nghĩ đến hấn càng là muốn đem com vừa ăn ới trở đi ra rồi.

“Lưu Chương tên hỗn đản nguoi quay lại cho ta, còn không mau đem bốn thiếu gia thả đi ra.”

“Lưu Chương! ... Ta kháo! ... Nguoi lần trở lại cho ta! ... Ta nguyên rủa mười tám đời tổ tông nhà nguoi tên vương bát đản!”

Lý Vân Du vậy mà cứ đem Lưu Chương nguoi chửi loạn đi ra, càng lúc là càng thậm tệ đi lên rồi, hấn tự mà thoát ra phen này sẽ đem Lưu Chương nguoi lóc ra trăm mảnh đi ra hấn mới tạm hả giận đây này.

A Tam hấn lúc này tự cũng là bị xuân dược nước thuốc làm cho nóng ran tê rần đi ra. Hấn vậy nhưng vẫn là vẫn gắng gượng đi ra chống đỡ được được lực phát tác càng lúc càng mạnh đi lên. Hấn tự là hôm nay cái mạng nhỏ vẫn là lung lay khó giữ, hấn từ nhỏ đã là cùng Lưu Chương nguoi hỗn sống trong khu chợ đêm đi ra, hấn đến cỡ nào không biết tính cách Lưu Chương.

Tuy nói hấn vì nợ tiền túng quẫn mà chịu sự sắp đặt của Lý Vân Du đi ra, nhưng hấn vẫn là không biết là nguoi Lý Vân Du ám toán tự là Phuong Phuong đám nguoi, nếu tự là biết hấn vẫn là cho mười cái lá gan cũng không dám đi ra. Phuong tiểu thư là ai kia chứ, là thiếu gia một cái em gái a, mà thiếu gia là ai? Là Vũ Hán nguoi không nên chọc vào nhất.

Hấn cũng biết tự hôm nay cái mạng là khó giữ đi ra, phải biết thiếu gia càng là một nguoi ghét nhất ăn cây táo rào cây sung nguoi, hấn hôm nay tự là cả hai cái nghịch lân của thiếu gia đều cho đụng tới. Hấn giờ phút này còn chưa bị đánh chết tự là còn có một thành lưu lại mạng cho hấn Lưu Chương nguoi.

Nếu là hôm nay không phải đích thân Lưu Chương xử lý việc, tự càng là không có sống đến giờ phút này. Có thể nói cái mạng của hấn tự là Lưu Chương giúp hấn lượm trở về. Mà lúc này Lý Thiên Vũ lại trước mặt hấn không ngừng mắng nhiếc Lưu Chương nguoi thậm tệ, hấn nào có thể nhắm mắt cho qua được. Càng là mặt đỏ đến tận mang tai, lửa giận hùng hực đi lên hai tay thành quyền hướng Lý Vân Du đi lên rồi.

- Lý Vân Du nguoi cầm miệng chó lại cho ta! Tự còn chửi loạn đừng trách ta nặng tay đi ra.

Lý Vân Du vậy mà giật mình đi ra, hấn là cỡ nào nguoi mà đến một tên tiểu lâu là cũng dám trước mặt lớn tiếng đi ra. Hấn càng là lửa giận bùng bùng đang không có chỗ phát tiết đi ra, càng là hướng A Tam coi như một cái bình phong đem trút giận đi ra rồi.

- A Tam nguoi là cái thá gì mà trước mặt bốn thiếu gia lớn tiếng a! Còn không mau lết lại đây cho bốn thiếu gia xả giận.

- Bàng!...

A Tam hấn vậy mà không thềm nhiều lời đã đem Lý Vân Du cho cười lên mà đánh đi ra, phải biết hấn cũng là một tay đánh đấm đi ra thì sao hạng công tử bột như Lý Vân Du có thể chống lại. Hấn vậy mà ra tay chẳng lưu tình rồi, tự phải biết nếu không trợ Lý Vân Du hấn hạ thuốc thì hấn đâu có ra nông nổi như bây giờ, càng là không trở mặt với Lưu Chương rồi.

Bao nhiêu tức giận hấn tự đem vào quyền mà hướng về Lý Vân Du đề lên mà đánh, mặc cho Lý Vân Du là tức giận hấn, là uy hiếp hấn. Hấn hôm nay tự là phải đem Lý Vân Du đánh cho hả hê một trận lên rồi.

“A Tam tên hỗn đản còn không mau dừng tay, đừng trách bản thiếu gia vô tình!”

“A! Ta kháo! Tổ bà nó A Tam nguoi còn đánh! ... A! Không được đánh mặt ta.”

“A Tam! Nguoi tự hôm nay không đánh chết ta đi ra, tự ta sẽ đem nguoi lóc da xẻ thịt a!”

A Tam vậy mà đem Lý Vân Du cho đánh thành cái đầu heo nguoi rồi còn đầu về tiêu sái đi ra nữa, hấn vậy mà hôm nay còn sợ gì Lý Vân Du uy hiếp đây này. Hấn tự trúng rồi xuân độc cũng là sống không qua nỗi đêm nay đây rồi.

“Đừng rồi!” Hấn phút này mới hiểu ra Lưu Chương ý đồ đi ra là gì rồi, tự hấn muốn giữ lại cái mạng cần phải đem Lý Vân Du tên nhị hào thế gia này cho bạo cúc hoa đi ra, chỉ có vậy hấn tự là mới giữ lại cái mạng nhỏ đây rồi.

“Ta kháo!” Hấn vậy mà phải cùng Lý Vân Du chơi lên cái trò bôi bôi sơn a. Hấn càng là tâm tư cỡ nào bức dọc đi ra, nhìn bộ dáng như chó chết lăn lộn dưới đất Lý Vân Du hấn càng là lửa hận dâng trào rồi, hấn tự đem Lý Vân Du cho đá nẩy phát vào bộ hạ đi ra, khiến cho Lý Vân Du càng là đau đớn ồm ồm đứng quần tiểu trứng trứng, càng là lăn lộn dưới đất kêu thảm lên rồi.

“Thống a! ... Thống! ... A Tam tên rủa đen chết bầm nhà nguoi!”

“A! Ta tự là không cho nguoi sống yên a!”

- Không tha cho ta nguoi tự làm gì ta!

A Tam hấn vậy mà nắm cổ áo Lý Vân Du lôi về phía trong phòng rồi, hấn tự muốn giữ mạng chỉ còn nước đem cúc hoa Lý Vân Du cho bạo, càng là đem bị trúng rồi xuân độc vậy mà cho thoát ra ngoài a.

Hấn đem Lý Vân Du vậy mà cho ném rồi xuống giường, càng là đem áo ngoài thoát trở đi ra, nhanh chóng hướng Lý Vân Du nhào tới. Lý Vân Du càng là khiếp đảm đi ra rồi, đánh hấn càng không là đánh lại A Tam, chứ đừng nói lúc này hấn tự trúng rồi xuân độc, càng là một điểm khí lực càng lúc càng tiêu tan đi ra. Hấn vậy mà càng tức giận hét ầm lên rồi.

- A Tam nguoi chớ có làm vậy! Bằng không ta tự không tha cho nguoi!

- Không tha cho ta nguoi tự là làm gì được ta.

- Nguoi!

Lý Vân Du hấn vậy mà càng sợ lên rồi, hấn trước giờ chỉ biết truy nữ nhân nhà nguoi ta, hôm nay tự là bị trúng độc kể càng là bị một cái nam nhân truy đi lên, hỏi sao hấn không giận, không sợ cho được đây này. Hấn vậy mà bị ép chơi lên cái trò nhân yêu đây rồi.

A Tam hấn vậy cũng không nhiều lời lằng, trực tiếp đem Lý Vân Du quần áo trực tiếp đem phá đi ra, phải biết hấn là một cái tay đấm nguoi, trực tiếp đem một cái nhu nhược công tử như Lý Vân Du cho phá ra quần áo là cỡ nào nhanh chóng, dễ dàng.

Hấn tự cũng không cần nương tay, đem quần áo Lý Vân Du vậy mà cho xé loạn đi ra, càng nhìn chẳng khác nào ăn mỳ nguoi tả toi quần áo. Lý Vân Du hấn càng là chống cự càng bị A Tam tay đấm chân đá đi ra càng là khắp nguoi thụ thương lên không ít điểm. Lý Vân Du càng là chửi loạn lên rồi.

“Ta kháo! A Tam nguoi đừng tay cho ta!”

“Tổ bà nó! Nguoi lại càng đem ta đánh!”

“Ngoạ tào! Nguoi mau dừng lại!”

“Thống!”

“Ta kháo! Nguoi mau dừng lại! Thống a!”

A Tam càng không nhiều lời trực tiếp đem Lý Vân Du cúc hoa cho bạo đi ra, hấn càng là không quan tâm rồi Lý Vân Du thống khổ đi ra, một mạch triển miên đi lên rồi. Hấn tự lúc này xuân độc đã lên cao nào còn quan tâm là Lý Vân Du là nam hay nữ, trực tiếp mà không ngừng cười lên rồi.

Lý vân Du hấn vậy mà chịu lên biết bao thống khổ dày vò, hấn lúc này mới biết cái thống khổ bị nguoi ta chà đạp không thêm đếm xỉa hấn cảm giác là như thế nào a. Hấn cúc hoa đau rất đi lên, khiến hấn ước chừng muốn ngất đi ra rồi, hấn càng là không ngừng gào thét chửi rửa A Tam cùng Lưu Chương nguoi đi lên rồi.

Nửa canh giờ đi qua, A Tam trực tiếp đem Lý Vân Du cho chà đạp đến ngất xỉu đi ra, càng là cúc hoa vậy mà máu me be bét đi ra một đám lớn, nằm ngất lịm trên giường rồi. Hấn càng là không quan tâm đến tự là trút xong xuân độc điểm cũng là một mỗi điểm trực tiếp mà gục ra trên giường mê man đi ra rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Cái Gì Tràng Cảnh?

Diệp Hiểu Phong vừa rời khỏi phòng, Phương Phương tự là hướng Hạ Lộ nguoi tiến đến bên cạnh an ủi lên tới.

- Lộ Lộ nguoi tự là đừng khóc a! Là ta làm liên lụy nguoi rồi!

- Phương Phương!... Oa!...

Hạ Lộ vậy mà một chỗ ôm lấy Phương Phương ô ô khóc rống lên rồi. Nàng tự là đang không hiểu chuyện gì đang xảy ra nữa, đầu tiên là ăn cơm cùng Lý Vân Du, sau đó trúng rồi xuân độc tự là nàng không còn nhớ gì nữa.

Tình lại càng là khiếp sợ đi ra, nàng càng là một chỗ cùng Phương Phương vậy mà ngủ rồi bên cạnh Diệp Hiểu Phong nguoi, càng là đánh mất đi rồi thân thể thuần khiết đi ra. Hạ Lộ nước mắt không ngừng lăn dài trên hai gò má trắng nõn chảy xuống, hai mắt nàng từ lâu đã đỏ hoe đi ra.

Phương Phương càng là bối rối lên rồi, nàng làm sao mà không biết rõ Hạ Lộ nguoi chị em này của mình tính cách a. Hạ Lộ vốn là một cô gái ngây thơ

trong sáng, nàng vốn rất đơn thuần nhưng cũng không kém phần cứng rắn đi ra người. Có thể nói Hạ Lộ là một cô gái chuẩn truyền thống đi ra.

Hạ gia cũng là một gia tộc tương đối khá giả ở Hồ Bắc, nhưng vì là con thứ trong gia tộc, lại không chịu theo sự sắp đặt của Gia tộc nên, cha của Hạ Lộ càng là không được quan tâm đến, gia cảnh càng là khó khăn sinh hoạt đi ra.

Từ nhỏ nàng đã không có cuộc sống vất vả, đến trường thường chịu sự ức hiếp của Hạ Đông Nghi người chị họ đi lên. Nhưng nàng luôn là người dẫn đầu thành tích trong trường, càng là hoa khôi được nhiều bạn bè yêu mến. Khiến nàng càng là cái gai trong mắt của Hạ Đông Nghi, càng là chịu lên nhiều ghen ghét cùng chèn ép đi lên.

Phương Phương từ thời còn học sơ trung cũng là rất ghét cái tính tiểu thư kèn kiệu, tự coi mình là công chúa của Hạ Đông Nghi, trong trường nàng càng là cùng Hạ Đông Nghi người một chỗ tranh đấu đi ra, nhưng chưa một lần nàng nắm được chiến thắng trở ra, nên càng là đem Hạ Đông Nghi người coi thành đối thủ cạnh tranh đi lên.

Từ đó nàng kết thân cùng Hạ Lộ một chiến tuyến đi lên, càng là lâu dài thành một cái chị em tốt đi ra, có thể nói nàng là người hiểu rõ tính cách cũng như con người của Hạ Lộ nhất một người, lúc này nàng là trong lòng vô cùng đáng ghét cùng bối rối đi ra.

Tự phải biết Diệp Hiểu Phong là nàng một cái nhất kiếm chung tình người đây này, từ lúc nàng còn là một cái ấu nhi đã coi Diệp Hiểu Phong như một cái tiêu chuẩn bạn trai người phấn đấu đi lên. Trải qua thời gian dài lớn lên thì tình cảm mà nàng dành cho Diệp Hiểu Phong càng ngày càng lớn đi lên. Nhưng nàng vẫn là một cái ngoan liệt người con gái vẫn là luôn giữ kín trong lòng mỗi tình này chưa một lần nói đi ra với bất cứ một ai.

Phải nói hôm nay là một ngày tràn đầy xúc cảm đối với nàng a, trước tiên là tận mắt thấy người tình trong mộng tay trong tay với kẻ thù truyền kiếp của nàng, tự đến lại là bị người tính kế đi lên, tỷ nữa thì đem một thân thể thuần khiết đánh mất, rồi lại chính là Diệp Hiểu Phong người mà nàng luôn thâm yêu trộm nhớ lại đem nàng cứu thoát.

Nhưng để nàng lúc này vừa cảm thấy sung sướng, hạnh phúc vừa cảm thấy ân hận, cắn rứt cùng đáng ghét đi ra, là nàng người chị em thuần khiết, trong sáng Hạ lộ vậy mà vì nàng một phút phát ra tính tình con nít mà bị liên lụy theo lên rồi. Nàng càng là không biết phải làm sao đi ra càng là một chỗ ôm lấy Hạ Lộ ô ô khóc rống lên rồi.

- Lộ Lộ! ... Oa! ... Vẫn là ta làm liên lụy lên người rồi!

Từ lúc này nhìn hai cái mỹ nhân một thân bạch ngọc, bóng loáng mờ đông vậy mà không ngừng ô ô ôm lấy nhau khóc cùng một chỗ đi ra thật là càng khiến người ta phải kinh tâm động phách đây này.

Hạ Lộ tự là thấy Phương Phương vậy mà cũng theo mình một chỗ khóc rống đi lên, càng là bao nhiêu bi thương đều đem dồn nén qua một bên, hai tay đưa lên lau đi Phương Phương hai hàng nước mắt, càng là đem Phương Phương đến thoáng cái trấn an đi ra.

- Phương Phương! Người đừng thương tâm a!

Nàng vậy mà đem Phương Phương tiểu công chúa thoáng làm cái dỗ dành đi ra, đây là Phương Phương đi trấn an Hạ Lộ, hay tự là Hạ Lộ đang là trấn an Phương Phương người a. Đến tuốt cùng đây là cái gì tràng cảnh a? Phương Phương vậy mà càng là thương tâm một điểm đi lên càng là ô ô một chỗ khóc lớn lên rồi.

- Lộ Lộ đến tốt cùng ta nên làm sao a.

- Phương Phương người đến nín đi a! Ta vẫn là không biết làm sao cho tốt đây này!

Hạ Lộ càng là bối rối đi lên cố là trấn an rồi Phương Phương cũng là thoáng hỏi lên mình đến tốt cùng nên là làm quyết định đi ra a. Nàng thật là không biết nên làm gì tiếp theo rồi.

- Lộ Lộ vẫn là ta hại người a! Mọi chuyện vẫn là do ta gây ra a! Phương Phương vẫn là nức nở đi lên, hướng Hạ Lộ hỏi hận lên rồi.

- Phương Phương người không cần tự trách a. Vẫn là coi như số ta không tốt a. Nhưng ta đến vẫn là không hiểu hôm nay đến cùng là cái chuyện gì xảy ra đây này?

Hạ Lộ thở dài một cái, đều đem mọi chuyện coi như là mình một cái số phận rồi, càng là không trách gì lên Phương Phương người chị em này, đến cùng Phương Phương cũng là giống nàng hoàn cảnh đi ra, cũng có khá hơn gì nàng là mấy, nàng sao có thể trách gì người chị em này của mình a. Nhưng nàng đến chết cũng là muốn biết hôm nay đến cùng là có chuyện gì đây rồi.

Phương Phương càng là hiểu rõ tính cách của Hạ Lộ lên rồi, nàng hai tay đem nước mắt trên má một lần cho lau qua. Đem ký ức một lần sửa soạn lại, cũng là đem chuyện bị Lý Văn Du người tính kế đi lên trúng rồi xuân dược, càng là Diệp Hiểu Phong đem hai nàng một điểm cứu ra thoáng giảng ra một chỗ cho Hạ Lộ nghe rồi.

Hạ Lộ một bên nghe lên càng là sắc mặt vậy mà ngây ngốc lên rồi, hóa ra là như vậy, tất cả từ đầu đến cuối nàng vốn là một cái người vô tội bị họa lây, càng là đem một thân thuần khiết vậy mà mất đi. Nàng quả thật là oan ức người đây rồi, trên hai má trắng nõn càng là một dòng nóng bỏng nước mắt không ngừng mà tuôn ra rồi.

- Lộ Lộ là ta có lỗi với người. Là do ta mà người đến chịu lên cái này có sự a.

Phuong Phuong vậy mà lại đem Hạ Lộ ôm lấy khóc rống lên rồi, trong lòng nàng lúc này tựa chỉ có áy náy cùng hối hận đi lên rồi. Nếu nàng không hiểu thắng, nếu nàng cẩn thận hơn, nếu nàng ... Nàng càng là đem mình tự trách đi lên rồi.

Hạ Lộ vậy mà vẫn là một cô gái kiên cường đi ra ngoài, khác với vẻ ngoài ôn nhu yếu đuối hàng ngày, nàng vậy mà đã đem cái cố sự khó tin này vậy mà chấp nhận đi lên rồi. Càng là một bên có đem Phuong Phuong an ủi đi lên, dù gì hối hận cùng tự trách cũng là không thể thay đổi được gì nữa rồi.

- Phuong Phuong người đừng khóc a! Ta tựa là không có trách người đây này!

- Lộ Lộ! Oa!

- Phuong Phuong người là nín đi a! Người xem người khóc thành ra bộ dáng gì rồi đây này! Người mà khóc nữa tựa là đem phòng này cho ngập hết a!

Hạ Lộ vậy mà vì Phuong Phuong an ủi mà làm ra chút tiểu ý đi ra, nàng vẫn là muốn an ủi lấy chính bản thân mình lên rồi. Nói là chấp nhận sự việc nhưng là đến cùng phải giải quyết ra sao tựa là nàng cũng là đang bối rối lên rồi.

Câu Đề Cũ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 23: Chung Chồng!

Tầng năm, phòng nghỉ Giang Ngự Yên được thiết kế vô cùng xa hoa, không khác gì phòng tổng thống đi ra. Căn phòng này dạo gần đây được Diệp Hiểu Phong cải tạo lại coi như phòng tư nhân sử dụng, thành ra nói Giang Ngự Yên tựa là mở ra hai phòng nhưng thực chất chỉ có một phòng là khách Víp có thể dùng để nghỉ lại.

Lúc này đã là bảy giờ hơn điểm, trong phòng lúc này Hạ Lộ cùng Phuong Phuong đã tắm rửa đi ra, thay lên trang phục mà Diệp Hiểu Phong mua đến, phải nói là hần tuy có vẻ hơi hở, không mấy quan tâm nhưng mà lại là một người hết sức là tinh tế và tỷ mỉ a. Hần tuy chỉ là thoáng mua cho Hạ Lộ và Phuong Phuong trang phục thoáng mặc tạm nhưng cũng là hết sức hợp và vừa vặn với hai người đây này.

Đó là một chiếc váy ren dáng xòe màu trắng cổ chữ V khoét sâu làm tôn lên vẻ đẹp núi non trùng điệp của Hạ, Phuong hai người đi ra. Càng là lộ ra đôi chân dài thẳng tắp, không chút tỷ vết của hai cái mỹ nữ chân dài tiêu chuẩn đi lên. Đó là một cái đủ để thu hút toàn bộ nam nhân người đi ra a.

Sau khi dùng qua buổi tối với thịt đỏ, ngỗng quay, và trứng gà đỏ (các món dùng để bồi bổ cho phụ nữ sau lần đầu hư thân) ..., vẫn là Diệp Hiểu Phong dẫn nhà bếp làm riêng đem lên cho hai nàng. Hạ Lộ cùng Phuong Phuong vẫn là lười biếng cùng nhau ngồi tại trên giường tạm sự đi ra. Có lẽ sau khi tắm rửa, ăn xong bữa tối phong phú, tuy rằng hai nàng ăn rất ít, nhưng là tâm lý có một chút buông lỏng đi ra.

- Phuong Phuong! Sau này chúng ta là đến phải làm sao a? Hạ Lộ đôi mắt vậy mà có chút sưng mù đi ra hỏi Phuong Phuong.

- A! Lộ Lộ người vừa là nói gì? Phuong Phuong tựa là đang thất thần bị Hạ Lộ tiếng hỏi cho giật mình.

- Ân! Thôi quên đi!

Hạ Lộ ủ rũ cũng là không muốn hỏi Phuong Phuong, dù gì Phuong Phuong và nàng giờ cũng là như nhau người, có gì khá hơn đâu. Nàng cũng là không muốn gây thêm chút phiền não cho người chị em này của mình nữa. Dù gì thì mọi chuyện cũng đã xảy ra rồi, nàng cũng là tự tìm cách giải quyết chuyện của mình.

Phuong Phuong cũng là vô cùng bối rối đi ra, dù gì lúc này nàng tâm trạng vẫn là khác rất xa so với Hạ Lộ nghĩ. Nàng là tự nguyện, là nàng ước mơ từ bé, nhưng cái làm cho nàng khó cân bằng lúc này nhất là Hạ Lộ.

Sẽ ra sao đây? Nàng vẫn là không muốn buông ra tình yêu của mình. Nhưng mà Hạ Lộ lại là một cái chị em rất thân với mình, càng là một cô gái đơn thuần, trong sáng, là một cái tiêu chuẩn cô gái truyền thống a. Phuong Phuong đầu óc có chút loạn lên rồi, đây là lần đầu tiên trong đời nàng phải đưa ra chọn lựa khó khăn đến như vậy.

Trong phòng vậy mà lúc này không khí có chút ngột ngạt đi ra, hai người vẫn là ngổn ngang trong cái đồng bóng bong suy nghĩ của riêng mình. Trải qua cũng rất dài suy nghĩ hỗn loạn đi ra, Phuong Phuong vậy mà quyết tâm rồi, nàng vậy mà mở miệng phá tan bầu không khí tĩnh mịch hỏi Hạ Lộ.

- Lộ Lộ! ... Đây vẫn là người lần đầu!

- Ân! ... Người là hỏi gì hỏi đến rồi!

Hạ Lộ vậy mà có chút ngại ngùng cùng mắc cỡ lên rồi, nàng vậy mà mặt đỏ đến tận mang tai rồi. Phuong Phuong vậy mà cũng là hỏi lên được, phải biết rằng nàng là một cái tiêu chuẩn cô gái truyền thống đây này. Phuong Phuong cũng là không giải thích vẫn là cần mỗi tiếp tục cùng Hạ Lộ nói lên.

- Ta đây cũng là lần đầu!

- A!

Hạ Lộ có chút giật mình đi ra, Phương Phương không biết là đang nghĩ gì rồi. Nàng càng là hướng mắt về phía Phương Phương xem nàng rốt cuộc là muốn nói gì đến rồi.

- Lộ Lộ! Ngươi nghĩ sao về con người của Diệp Hiểu Phong?

- A! Là nghĩ gì? Hạ Lộ có chút khó hiểu cùng bối rối đi ra.

- Ngươi là nghĩ sao về Diệp Hiểu Phong a? Vẫn là nghiêm túc trả lời ta đây này? Phương Phương có chút không cho cự tuyệt.

- A! Thì hẳn vẫn là hẳn a, ngươi sao hỏi lên tới ta rồi.

Hạ Lộ có chút không phục đi ra, đem lưng quay về hướng Phương Phương người, trong lòng lúc này càng là loạn lên rồi, tim nàng càng lúc đập càng loạn lên, tựa là nàng cũng không biết mình đang nghĩ đến vấn đề gì rồi. Phương Phương cắn môi thoáng làm cái quyết tâm vẫn là hướng Hạ Lộ chậm rãi nói tới.

- Lộ Lộ có một chuyện là ta đã giấu rất lâu trong lòng, vẫn là hôm nay thoáng là chút giảng cho ngươi nghe a. Ta từ nhỏ vốn đã yêu thích Diệp Hiểu Phong người. Hẳn vốn là ta một cái nhất kiến chung tình người.

- A! Hạ Lộ vậy mà bị cho giật mình. Phương Phương vậy mà đang muốn nói chuyện gì lên rồi.

- Lộ Lộ ngươi bất ngờ lắm đúng không? Thật ra trước giờ ta luôn để ý đến hẳn, tất cả việc ta làm đều là muốn gây sự chú ý của hẳn.

- Ân! Ngươi tại sao lúc này lại kể cho ta nghe chuyện này a? Vậy hóa ra chuyện ban ngày ngươi vì vậy mà có chút khác thường đi ra a? Hạ Lộ càng là thắc mắc hỏi lên.

- Ân! Lộ Lộ chuyện của ta cũng đã nói ngươi nghe đây rồi! Vẫn là câu hỏi cũ ngươi vẫn là thật lòng trả lời ta đây này?

Phương Phương càng là đôi mắt nhìn thẳng về phía Hạ Lộ quan sát lên, nàng tựa là muốn nghe Hạ Lộ đáp án đi ra cho bằng được rồi. Hạ Lộ vậy mà có chút bối rối, cùng ngượng ngùng đi ra.

- A! Ta vẫn là không biết a!

- Lộ Lộ! ... Phương Phương vẫn là không cho cự tuyệt, càng là muốn nghe Hạ Lộ một chút cái nhìn đi ra.

- Vẫn là có chút điển trai, hào hoa phong nhã, một cái có tiền người. Hạ Lộ vẫn là qua loa hai ba câu cho xong chuyện, để tránh Phương Phương ép tới.

- Hết rồi?

- Ân!

- Không phải chứ Lộ Lộ? Ngươi tưởng là bịp được ta?

Phương Phương càng là đôi mắt tinh ranh quét về phía Hạ Lộ, như xuyên thấu Hạ Lộ những tâm tư thầm kín nhất đi ra. Hạ Lộ vậy mà rung mình lên rồi, tựa là hôm nay nàng khó mà thoát khỏi Phương Phương cái nha đầu này rồi.

- Vẫn là hết a! Hạ Lộ vẫn là nét mặt vô tội đem lời nói khẳng định đi lên rồi.

- Lộ Lộ! Ngươi không dám nói! Thôi thì vẫn là để ta nói lên giúp vậy! Phương Phương vậy mà tinh ranh hướng Hạ Lộ ép lên tới.

- Ân! Ngươi vẫn là cái tự nhiên. Hạ Lộ tuy vẫn là ngoài mặt cứng rắn nhưng trong lòng lúc này đã loạn lên rồi. Càng là khê cắn môi đến nghe Phương Phương một chút kiến giải lên tới.

- Lộ Lộ! Ta biết ngươi lúc này rõ ràng hơn ai hết trong lòng ngươi đang là nghĩ gì. Ta biết là ngươi trong lòng lúc này vẫn là có chút thích Diệp Hiểu Phong người rồi, nhưng ngươi vẫn là ngại lên ta tình cảm, cũng là sợ lên hẳn nghĩ không tốt về ngươi.

- A! Không có a! Ngươi vẫn là đang mê sảng a! ... Hạ Lộ vậy mà lúc này bị dọa cho giật bắn cả mình lên rồi, Phương Phương cái nha đầu này vậy mà đôi mắt có chút ác liệt a.

- Vẫn là còn chối a! Lộ Lộ! ... Ta là ngươi một cái chị em tốt đúng không nè? Phương Phương vậy mà lại cho đôi đề tài lên rồi.

- Ân! Ngươi sao lại nhắc lên chuyện này! Hạ Lộ có chút khó hiểu nhìn chằm chằm về phía Phương Phương rồi.

- Ngươi vẫn là không quên! Ngươi nghĩ Diệp Hiểu Phong hẳn vậy mà tình tế a!

Phuong Phuong vậy mà lại cất lên Diệp Hiểu Phong chuyện, càng là làm cho Hạ Lộ không biết nên làm sao mà trả lời, thật sự nàng là bị Phuong Phuong đám câu hỏi hỗn loạn làm cho đầu choáng mắt hoa lên rồi. Càng là làm cho nàng câu trả lời có chút lộn xộn.

- Ân! Vẫn là!... A! Ngươi là muốn hỏi gì rồi?
- Lộ Lộ! Ngươi không thấy hấn vẫn là quan tâm lên ngươi sao?
- A! Làm sao có thể a? Hạ Lộ càng là xấu hổ đi ra, mặt đỏ đến tận mang tai rồi.
- Ngươi vẫn là không nhận ra sao? Phuong Phuong đôi mắt tinh quái quét về phía Hạ Lộ người.
- Vẫn là ngươi nói! ... Hạ Lộ có phần lúng túng đem câu trả lời lại hướng Phuong Phuong tự mình giảng đi ra.
- Ngươi không thấy quần áo mình mặc có chút vừa vặn thoải mái a!
- A! ... Ngươi là ý gì đi lên! Hạ Lộ vậy mà càng mắc cỡ lên rồi! Nàng cỡ nào mà không biết Phuong Phuong đây là ý gì đi ra.
- Ngươi tự hiểu! Phuong Phuong vẫn là không muốn giải thích lên rồi!
- Ngươi cũng không phải là quần áo vừa vặn đi ra! Hạ Lộ càng là đem chuyện quyết chối đến cùng rồi!
- Cứ cho là vậy! Nhưng ngươi nghĩ sao về đồ ăn ban tối? Phuong Phuong càng là ép lên.
- Ngươi cũng ăn, đâu có riêng gì ta.
- Vẫn là lười tranh luận với ngươi a!
- Ngươi vẫn là không nói đến đạo lý người a! Hạ Lộ càng là mắc cỡ lên rồi, nhưng không hiểu sao trong lòng càng là ảm áp đi lên rồi.
- Giờ ngươi mới biết a! Ngươi nghĩ Diệp Hiểu Phong vẫn là một cái người chồng tốt đi lên!
- A! Ngươi sao lại hỏi loạn lên rồi! Ngươi đây là ý gì?

Lộ Lộ càng là mắc cỡ đến nổi mặt đỏ đến tận mang tai, lời nói còn là có phần run rẩy đi ra rồi. Phuong Phuong tự là một cái dai như đĩa đối người mà, cứ bám mãi, dây dưa không thôi lên rồi.

- Lộ Lộ! Ta vẫn là có chuyện quan trọng muốn thương lượng với ngươi rồi đây. Phuong Phuong bất ngờ đổi về mặt nghiêm túc càng là hướng Hạ Lộ không cho phép cự tuyệt lên rồi.
- Ân! Hạ Lộ không dám kháng cự đến nghe Phuong Phuong
- Lộ Lộ! Ta biết ngươi là một cái tiêu chuẩn cô gái truyền thống người, ngươi sẽ là đem cái này thân chỉ trao cho duy nhất một người đàn ông.
- Phuong Phuong! ... Hạ Lộ càng là bị Phuong Phuong lời nói làm cho giật mình lên rồi. Càng là cuống quýt đi ra muốn là thoáng làm chút giải thích lên rồi.
- Lộ Lộ! Vẫn là để ta giảng đừng cất ngang đây này! Phuong Phuong có chút không vui đi ra rồi.
- Ân! Vẫn là ngươi nói! Nhưng ta...

Hạ Lộ vẫn là sợ Phuong Phuong giận lên, nhưng vẫn là muốn thoáng làm cái thanh minh đi ra, nhưng Phuong Phuong vẫn là đem lời nói của Hạ Lộ còn chưa ra khỏi miệng đều cho bẻ gãy.

- Tốt! Tự nghe ta giảng a. Ta biết cả ta và ngươi ai cũng là cần đến Diệp Hiểu Phong người, ta cũng là không muốn cùng ngươi một chỗ tranh giành. Ta biết Diệp Hiểu Phong hấn là một cái người đàn ông tốt. Tự là sẽ có rất nhiều người phụ nữ muốn hấn. Ta vẫn là không biết sau này sẽ như thế nào. Ngươi và ta vốn là một cái chị em tốt. Chỉ bằng ta và ngươi cùng hấn một chỗ đi lên.
- A! ... Ngươi là ý gì? Hạ Lộ càng là bị dọa cho mắc cỡ cùng sợ hãi lên rồi.
- Chung chồng! Phuong Phuong vậy mà không cho cự tuyệt một lời như đinh đóng cột đi ra.
- A! ... Nhưng ta vẫn là không muốn a! Hạ Lộ vẫn là xấu hổ từ chối đi ra.
- Lộ Lộ! ... Phuong Phuong vậy mà ép lên tới.
- Ân! Nhưng sợ là hấn không Hạ Lộ vậy mà lại tìm cớ đến.

- Hấn là không có quyền cự tuyệt! Phương Phương lại đem Hạ Lộ tìm đến có cho đánh gãy.
 - Nhưng! Ta sợ... Hạ Lộ vẫn là có chút ngập ngừng đi ra.
 - Không cần bàn ra nha! Phương Phương vậy mà đem rồi cái quyết định lớn mật coi như thông qua không cho phép rồi Hạ Lộ đường lui rồi.
- Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.
- Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Điềm Ấy Vẫn Là Mất Đi Phân Nửa Sức Mạnh Đi!

Phương Phương và Hạ Lộ một chỗ ngốc lên, vậy mà thoáng một cái đã chín giờ điếm đi ra rồi. Cũng phải biết con gái là vậy hể không ngốc lên vấn đề thì thôi, một khi đã ngốc lên thì không biết là cần bao nhiêu thời gian đi ra.

Diệp Hiểu Phong vậy mà com tối đi qua tự là mang Hạ Đông Nghi trở về nhà. Hấn hôm nay tự là dự tính lãng mạn một đêm cùng người yêu Hạ Đông Nghi, nhưng bị sự việc Lý Vân Du vẫn là chưa đem giải quyết xong nên hấn đành gác lại đêm nay cùng Hạ Đông Nghi lãng mạn một đêm rồi.

Về Lý Vân Du hấn tự vẫn là tin tưởng giao cho Luru Chương đi làm, nhưng vẫn là có Hạ, Phương hai cái nữ nhân đây này. Dù gì hấn cũng là một cái phụ trách người đi ra đây này, dù gì hấn cũng là phải thoáng ghé qua hỏi thăm một điếm đây này.

Khi Diệp Hiểu Phong trở lại Giang Ngư Yên hấn vẫn là chưa vội ghé lên phòng Hạ, Phương hai người mà gọi lên Luru Chương. Hấn vẫn là muốn nghe qua tình hình của Hạ, Phương hai người cũng như Luru Chương đem Lý Vân Du xử lý đều muốn thoáng nghe qua một hai.

- Diệp thiếu! Ngài cho gọi a! Luru Chương vẫn là nhanh chóng đi lên đem Diệp Hiểu Phong chào hỏi qua.
- Hạ Phương hai nàng tự là có gì dặn dò đi ra?

Diệp Hiểu Phong vẫn là đem sự tình của Hạ Phương hai người vẫn là sốt ruột đi ra rồi, dù gì hai nàng một cái tự cũng là hấn một cái quan tâm rồi em gái, một cái cũng là tiện nghi tiêu đi từ người a.

Tự là trải qua buổi trưa một trăng cánh đi ra, hấn vẫn là chưa biết là đến là phải giải quyết việc này ra sao đây này, vẫn là thoáng làm chút nghe ngóng ý kiến của hai nàng trước khi đưa ra quyết định đây này.

Luru Chương hấn cỡ nào người mà không nhận ra ý tứ của Diệp Hiểu Phong, phải biết hấn vốn là một cái lẩn lộn người ở khu chợ đêm hỗn tạp người đi ra. Hấn từ lúc nhận được lệnh thoáng chiếu cố Hạ, Phương hai người thì hấn đã tận tình đi ra mà làm, càng là đem nhà bếp đồ ăn tắm rửa vậy mà tỉ mỉ chuẩn bị đưa lên.

- Là Diệp Thiếu! Phương tiểu thư lúc này có tìm ngài qua! Vẫn là dặn nếu ngài trở lại thì thoáng lên gặp các nàng a.
- Ta biết! Các nàng vẫn là ăn uống?

Diệp Hiểu Phong vậy mà thở phào nhẹ nhõm một điếm, vẫn là Phương Phương có thể là đem Hạ Lộ người động viên rồi a.

- Là! Nhị vị tiểu thư vẫn là có dùng qua một chút!
- Ta biết! Người vẫn là dặn dò nhà bếp vẫn là làm ra một vài món lát nữa vẫn là mang lên cho hai nàng. Diệp Hiểu Phong vẫn là trong lòng có chút đáng chất đi ra, hai cái nữ nhân này vậy mà vẫn chưa mấy người ngoại đi ra đây này.
- Là Diệp thiếu!
- Người vẫn là đem Lý Vân Du người chuyện xử lý đi ra?
- Là Diệp thiếu! Sau khi ngài đi A Tam vẫn là đem Lý Vân Du cúc hoa cho bạo qua! Còn là đem Lý Vân Du điếm mệnh căn đánh cho thành trọng thương điếm. Chúng ta vậy mà vẫn là đem video cho đập xuống tới tay.
- Sau đó ta lại đem hấn cho phục thêm lên rồi xuân dược, lại sai người mang hấn đến rồi khu đèn đỏ vẫn là bang giúp hấn gọi lên rồi một “cực phẩm” cô nương người, tự là đem nay hấn vẫn là có một đêm hoang đại đi ra.

Luru Chương khi nói đến đây trong mắt hấn vậy mà toát lên rồi một vẻ đắc tiện, hèn mọn người đi ra, khiến Diệp Hiểu Phong cũng là có chút rùng mình, hấn tự như nếu hôm nay hấn tự là Lý Vân Du người, hấn cũng là khó mà thoát khỏi độc thủ của Luru Chương đây này. Tự là sau này với tên này người chỉ có thể làm bạn không nên làm kẻ thù a.

Diệp Hiểu Phong ho khan một tiếng, vẫn là hướng Luru Chương người hỏi tới.

- Ngươi tự là không đem hấn cho chơi chết a?

- Là Diệp thiếu! Ta vẫn là hiện tại chưa dám làm ra chút bản lĩnh này. Chỉ là cấp cho hấn lên rồi một cái “cực phẩm” nữ nhân. Nàng vẫn là đem hấn vậy mà chăm sóc tốt đi lên. Nhưng có điều là sau này tiểu đệ đệ của hấn sẽ là có chút suy nhược đi ra đi chứng rồi. Lư Chương càng là có chút hèn mọn nói.

- Một chút suy nhược? Diệp Hiểu Phong vẫn là muốn biết một chút suy nhược mà Lư Chương nhắc đến này là bao nhiêu đi ra. Hấn vậy mà đoán ra rồi một chút suy nhược Lư Chương nhắc đến vậy mà không có đơn giản a.

- Là Diệp thiếu! Vẫn coi như là mất đi phân nửa đi! Lư Chương ánh mắt càng là hèn mọn.

“Ngọa tào!” Tên gia hỏa này vậy mà nói nhẹ như không a! Phải biết là nam nhân rất là chú trọng điểm này sức mạnh của tiểu đệ a, mất đi phân nửa sức mạnh với một cái phế nhân thì có khác gì nhau là mấy, thậm chí so với một cái phế nhân có điểm còn không bằng a. Đó là đến cỡ nào đã kích đi ra với những kẻ hái hoa công tử như Lý Vân Du a.

Diệp Hiểu Phong cũng là có chút đau bi đi ra, hấn tuy là một cái đối với kẻ thù là không hề thương tiếc nhưng nghe đến đây cũng là có phần rùng mình đi ra. Hấn càng là có chút ho khan đi ra hướng Lư Chương nói tới.

- Vẫn là đem mọi thứ dọn dẹp ổn thỏa.

Diệp Hiểu Phong hấn vẫn là một cái cẩn thận người, hấn cũng là không muốn để lộ sơ hở sau này để Lý Vân Du có điểm mà cắn lại hấn đây này.

- Là Diệp thiếu! Ta vẫn là chưa hỏi ý kiến ngài, nhưng đã tùy tiện cho người đem A Tam hấn một người càng là trốn qua rồi Cao Hùng tránh hấn sau này gặp lên rồi Lý Vân Du độc thủ.

Lư Chương hấn nói đến đây vậy mà có chút khó xử đi lên rồi, hấn cùng A Tam trước kia cũng là anh em cùng lăn lộn đi ra từ khu chợ đêm, huống hồ hai nhà cũng là nhận biết đi ra. Nhưng Diệp Hiểu Phong là hấn một cái đại ân nhân người a. Nhưng hôm nay hấn khó mà vẹn toàn đây này. Hấn càng là đem trước mặt Diệp Hiểu Phong cho quỳ xuống càng là khiến Diệp Hiểu Phong có chút giật mình đi ra rồi.

- Diệp Thiếu! Người là ta một cái đại ân nhân, cái mạng của cả nhà ta ngày hôm nay đều là do ngài cấp cho đến. Tự ý thả đi A Tam vẫn là ta có lỗi với ngài a! Nhưng A Tam hấn dù gì cũng là ta một cái trước đây anh em người mong thiếu gia vậy mà tha cho hấn một mạng a.

- Lư Chương! Ngươi xem vẫn là mau đứng lên a! Dù gì hôm nay vẫn là chưa có gì lớn chuyện đi ra, coi như đem hấn chừng ấy điểm coi như là trừng phạt rồi. Ta đã đem việc này đến giao ngươi đi làm thì tự là cũng là lưỡng trước điểm này một hai rồi, ngươi vẫn là không nên để trong lòng điểm này a.

- Diệp Thiếu! Cảm tạ ngài a! Lư Chương hấn vậy mà cũng không nhiều lời lên. Hấn tự hiểu đến Diệp Hiểu Phong cách làm việc, đã nói ra rồi thì không cần nhiều lời đến, càng là không vì những chuyện này mà đem để trong lòng.

- Được rồi! Ngươi vẫn là đem nói tiếp! Diệp Hiểu Phong cũng là không muốn tốn lên nhiều thời gian trực tiếp phát tay ra hiệu Lư Chương việc nói lên đến.

- Diệp thiếu Là! Tự là sau khi Lý Vân Du về nhà hấn sẽ là nhận được hôm nay video một phần âm bản đi ra, hấn sẽ không dám công khai trước mặt chúng ta làm nên cái gì trả thù đây này!

- Vẫn là ngươi ngươi đem mọi việc làm tiếp a! Ta tự là có chút bữa bận cần đi giải quyết! Diệp Hiểu Phong vậy mà một điểm cũng không can thiệp lên, nhắc tay một cái tự giao toàn bộ việc cho Lư Chương người đi làm rồi.

- Là! Diệp thiếu!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Hận! Hận! ... Hận Chết Hấn!

Diệp Hiểu Phong vẫn là một mạch trực tiếp hướng phòng nghỉ đi lên, hấn vẫn là muốn đem Hạ, Phương hai người sớm gặp điểm tránh cho hai nàng có chút sốt ruột đi ra, bây giờ tự là đã qua chín giờ điểm, vẫn là không thích hợp mấy để thăm viếng gian phòng nữ nhân a. Nhưng nếu là còn chần chừ điểm thì càng là không thích hợp viếng thăm nữa đây này.

Diệp Hiểu Phong hấn không phải là chần chừ người, một điểm đã nghĩ đến tự là sẽ đem cầm xuống làm tới, tuyệt không nhần nhó một điểm đi ra. Hấn vừa đem cửa phòng gỗ điểm đã là thấy Phương Phương đầu người thò ra khỏi cửa đem Diệp Hiểu Phong hấn cho chặn ngoài cửa rồi.

- Phong tử! Anh vẫn là ở ngoài không nên vào a! Phương Phương vậy mà đem Diệp Hiểu Phong người cho trụ ngoài cửa, nàng càng là một vẻ mặt căng

thăng đi ra ngoài.

- Tiểu Phuong! Thế nào? Diệp Hiểu Phong càng là có chút sốt ruột đi lên rồi.

- Ân! Có thể nói là như vậy!

Phuong Phuong vậy mà có chút căng thẳng lên rồi. Diệp Hiểu Phong hẳn càng là căng thẳng đi ra ngoài bộ dáng rồi, càng là mồ hôi lạnh tuôn ra rồi. Hạ Lộ dù gì cũng là một cái băng thanh ngọc khiết người con gái, nàng càng là Hạ Đông Nghi một cái em họ, là hẳn một cái tiện nghi tiểu di tử tương đương người a.

Xét cả về tình, về lý thì hẳn vẫn là không nên cảm xuống nàng “Mộc nữ” người. Cờ này là biết bao nhiêu là loạn luân rồi chuyện hoang đường a, tỷ phu tương lai đi truy tiểu di tử sự thuần khiết. Chuyện này mà lộ ra một khi hẳn vẫn là không có chút mặt mũi mà đối diện Hạ Đông Nghi người đây này.

Diệp Hiểu Phong đem lau mồ hôi lạnh, căng thẳng hướng Phuong Phuong, làm chút thăm dò lên tới.

- Hạ Lộ cô ấy là? ...

- Ấy dà! ... Phong Tử anh vẫn là nhìn trúng rồi Lộ Lộ người a! Đến ta sự tình một điểm đều không hỏi đến. Càng là không nói cho anh nghe lên rồi tự là đem anh cho gấp chết đây này!

Phuong Phuong vậy mà thờ dài đi ra, càng là phụng phịu một chỗ hỗn nháo đi lên, nàng vậy mà đem Diệp Hiểu Phong người gần lên rồi cho hẳn cái mác bội bạc người một cái đi ra, càng là tại chỗ làm mình làm mày lên rồi.

Diệp Hiểu Phong hẳn càng là mồ hôi lạnh cho ướt thân áo đi lên, hẳn lúc này là có vạn lời cũng là khó mà giải thích rõ ràng đi ra, hẳn không ngờ Phuong Phuong vậy mà cho hẳn chụp lên cái mũi lớn như vậy đi ra nè.

Càng là bị nàng cái tính trẻ con nổi lên lúc này làm cho không khỏi có phần lúng túng vướng tay vướng chân đi lên rồi. Diệp Hiểu Phong hẳn vậy mà cũng có lúc như vậy bộ dáng này.

- Tiểu Phuong! Em không phải là không biết con người anh sao!? Đã là giờ phút nào rồi em còn giỡn được a!

- Hừ! Phong tử anh mà cũng biết sợ!

Diệp Hiểu Phong thờ dài, trong lòng có chút chua xót đi ra, càng là đem Phuong Phuong cho ôm vào lòng, ôn tồn đem mái tóc dài óng mượt của Phuong Phuong vuốt ve đi ra, càng là cúi đầu ôn nhu đi xuống.

- Tiểu Phuong, thực xin lỗi a!

Phuong Phuong vẫn là hẳn từ nhỏ đi lên một cái em gái người, hẳn vậy mà một điểm cũng không bảo vệ tốt cho nàng, càng là một chỗ đem nàng cùng nàng một cái thân thích chị em cho cảm xuống một thân thuần khiết người, đã vậy hẳn còn để nàng đứng ra giúp hẳn giải quyết vấn đề. Hẳn vậy mà có lúc cũng là thiếu tình tế người đây này.

- Phong tử! Anh giờ mới biết là mình có lỗi a! Cấn chết anh cái người vô tâm a!

Phuong Phuong vậy mà ô ô cho khóc lên rồi, nàng khi nghe được Diệp Hiểu Phong lời xin lỗi vậy mà đã đem những uất ức cho dồn nén trong lòng bấy lâu nay vậy mà cho bộc phát đi ra rồi, nàng càng là đem vai của Diệp Hiểu Phong vậy mà cùng một chỗ cấn lên.

Diệp Hiểu Phong càng là nín xuống con đau thịt một màn này, càng là ôn nhu giúp Phuong Phuong đem những uất ức trong lòng cho khóc ra hết.

- Tiểu Phuong! Em cứ khóc đi! Khóc rồi sẽ nhẹ lòng hơn a!

- Phong Tử! ... Không phải là anh không thích con gái mít ướt sao?

Phuong Phuong vậy mà như nhớ đến chuyện cũ càng là mau chóng ngừng khóc, đem nước mắt trên má cho thanh lý đi ra, càng là hướng Diệp Hiểu Phong lo sợ điểm gì không rõ, vẫn là có chút thăm dò.

- Chuyện từ hồi còn con nít ngốc nghếch ấy mà em còn đem đề trong lòng sao!

Diệp Hiểu Phong vậy mà càng ôn nhu mỉm cười đi lên, ôn tồn vuốt lên rồi tóc dài đen bóng của Phuong Phuong rồi.

- A! ... Phong Tử!... Anh đây là! ... Vẫn ghét hay không ghét! ...

Phuong Phuong vậy mà đôi vai gầy có chút rung động, càng là tim nhảy loạn lên rồi, nếu như mà nàng nghe không nhầm, vậy là nàng cố gắng trong bao năm qua là vô nghĩa đây này, hẳn vậy mà không quan tâm đến điểm này. Chỉ là hẳn tuổi nhỏ vô tri a.

Hận chết nàng a! Hẳn vậy mà làm nàng suốt mười mấy năm đi qua là từng điểm từng điểm cho cố gắng đi lên. Hận a! Hận! ... Hận chết hẳn. Nàng càng là đem vai của Diệp Hiểu Phong cho cấn lên thành chày máu đi ra rồi.

Hắn cũng là đem con đầu nhện xuống, vẫn là một bên ôn nhu đem Phương Phương cho đỡ dành rồi. Không biết qua bao lâu Phương Phương bỗng nhón miệng cười lên rồi, hướng Diệp Hiểu Phong không cho cự tuyệt lên rồi nói ra.

- Phong tử! Vết răng này là của em độc quyền đánh dấu lên người anh rồi, sau này không cho phép chữa, cũng không cho phép ai ở chỗ này đánh dấu lên.

Diệp Hiểu Phong vậy mà giờ khóc giờ cười đi lên rồi, cái gì mà đánh dấu, cái gì mà không cho phép người khác đụng đến, Phương Phương vậy mà tính con nít vẫn là còn đó. Nhưng hắn vẫn là một điểm ôn nhu đem nàng đáp ứng lên rồi. Ai biểu nàng là hắn một cái trừu mến người đây này.

- Tiểu Phương là! Anh hứa với em! Tự là trước vẫn là đem Hạ Lộ chuyện giải quyết cho xong đây này.

- A! ...

Diệp Hiểu Phong nhắc đến Hạ Lộ điểm càng làm cho Phương Phương có chút giật mình đi ra, càng là như nhớ ra chuyện gì càng là mặt đỏ đến tận mang tai, lúng túng lên rồi. Diệp Hiểu Phong thấy vậy càng là có chút càng lo sợ đi lên, càng là đem Hạ Lộ sự tình càng là một chỗ gấp lên hỏi tới.

- Tiểu Phương! Em còn không mau đem Hạ Lộ có chút giảng đi ra a! Có chút gấp chết anh rồi đây!

- Vẫn là có chút thành ý người, thôi được rồi vẫn là không chọc anh nữa rồi. Vẫn là đem Hạ Lộ chuyện giảng cho anh đây này! Phương Phương vậy mà trong mắt có chút tinh ranh đi ra hướng Diệp Hiểu Phong nói đến.

- Vẫn là em nói tiếp đi! Diệp Hiểu Phong vẫn là đem nóng vội trong người thoáng dè xuống.

- Hạ Lộ nàng vậy mà!... Phương Phương có chút áp ứng đi ra rồi.

- Hạ Lộ nàng là đến làm sao a?

Hắn vậy mà gấp lên rồi, hắn cũng không biết là tại sao hắn lúc này lại có chút gấp gáp, càng là thất thố lên rồi. Phải biết bình thường hắn không có cùng lúc mắc nhiều như vậy sai lầm người a.

Phương Phương thấy bộ dáng như gà mắc tóc, luống cuống của hắn mà có chút ấm áp đi ra, càng là trong mắt càng là một tia quỷ quyết đi lên rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Qua Môn Phải Trả Giá (1)

Phương Phương hai mắt tinh quái đem Diệp Hiểu Phong người một cái cho quan sát từ đầu đến chân không sót một điểm đi lên. Cuối cùng vẫn là áp ứng nói ra rồi.

- Lộ Lộ nàng nói là sẽ không tha thứ cho anh, tự là sẽ trước mặt Hạ Đông Nghi cáo trạng anh đi ra đây này.

“Ngọa tào! Nàng vậy mà sẽ đi cáo trạng a!” Hắn tự là gấp lên cứu người thời điểm cũng là đã nghĩ tới điểm này, hắn chỉ nghĩ cùng lắm là Hạ Lộ sau khi tỉnh dậy sẽ là có chút tức giận đi ra, hắn càng là không ngờ đến nàng vậy mà đi cáo trạng hắn với Hạ Đông Nghi đây rồi.

Càng đến là hung thủ chính tự là Lý Văn Du người, sao giờ lại thành hắn một cái bị cáo người rồi. Quá không là có chút đạo lý đây này. Phương Phương vậy mà cũng là không giúp hắn giải thích một hai cho Hạ Lộ sao. Thật là họa vô đơn chí a!

Diệp Hiểu Phong vậy mà muốn phát điên lên rồi, nhưng hắn vẫn là không dám nổi giận, vẫn là hướng Phương Phương thăm dò đi ra, tìm cách vẫn hỏi một hai rồi.

- Tiểu Phương em là cũng biết mọi chuyện một hai người mà, có hay không đã giảng cho Hạ Lộ nghe qua.

- Phong tử! Em tự là có nói qua, nhưng nàng vẫn là rất giận đây này! Phương Phương tự là có chút áy náy hướng Diệp Hiểu Phong cười khổ.

- Nàng vậy mà vẫn đi cáo trạng anh sao? Anh chỉ là gấp cứu người thời điểm, em cũng biết mà!...

- Phong tử em hiểu! Nhưng cái vấn đề đây là anh cứu người vậy mà “Mộc Nhĩ” nàng cũng đem cầm xuống, anh nghĩ xem con gái điểm ấy là tới quan trọng sinh mệnh một hai đây này.

Phương Phương tự là bày tỏ chút thông cảm đi ra, nhưng vẫn là đem Diệp Hiểu Phong tội danh một cái nữa cho đeo lên thêm. Diệp Hiểu Phong càng là giờ khóc giờ cười đi ra rồi, càng là đem Lý Văn Du tên rùa đen mắng loạn lên rồi. Hắn vậy mà có chút ủy khuất người đi ra, càng là đầu óc có chút không

minh bạch đi lên vẫn là hướng Phương Phương người hỏi lên.

- Nàng là vẫn biết chuyện, sao còn hướng ra ngoài cáo trạng, ta là bắt đắ dĩ nên mới phải làm vậy a.

- Nói vậy tự là anh có chút thiệt thòi đây này! Nói vậy anh cũng là một cái bị hại người a? Phương Phương có chút mỉa mai một hai đi ra.

- Phụt! Anh là không có ý này a! Diệp Hiểu Phong vậy mà muốn thổ huyết đi ra người rồi! Càng là bị Phương Phương cho gấp lên rồi.

- Chứ anh là ý gì? Không phải là đem người ta một thân thuần khiết cầm xuống rồi a. Anh hay là vẫn có hứng thú với con gái “Mộc nhĩ” đây này. Phương Phương vậy mà càng tức giận đi lên cho hấn ép lên rồi.

- Phụt!

Hấn vậy mà muốn thổ huyết đi ra rồi. Cái gì mà hứng thú truy rồi con gái “Mộc nhĩ” người a, vậy mà Phương Phương cũng cho hấn cái tội giận đi lên rồi. Đến cả Phương Phương cũng là hiểu nhầm hấn lên rồi, hấn càng là bị vậy mà gấp lên, trong lời nói càng là lộ ra nhiều sơ hở đi ra.

- A tiểu Phương! Anh là không có ý này a! Anh là bị oan đây này!

- Anh vậy mà oan ức người?

Phương Phương vậy mà không chút lưu tình càng là đem câu nói của Diệp Hiểu Phong cho hiểu thành ý khác bắt bẻ tiếp đi lên. Càng là khiến hấn một miệng khó mà đáp lại rồi.

Hấn cỡ nào không nhìn ra là Phương Phương là đem hấn làm khó đi lên. Hấn vậy mà chỉ đành cười khổ không thôi. Là các nàng trúng Lý Vân Du độc kế, lại là hấn đem các nàng một hai cứu ra, nếu không tự là hai nàng khó mà thoát khỏi Lý Vân Du ma trảo a.

Nhưng những lời này hấn vẫn là không thể nào nói ra được, quan trọng vấn đề là cuối cùng hấn vẫn là hung thủ đem nai nàng một thân thuần khiết lấy đi. Mà Hạ Lộ hấn càng là chưa hỏi qua ý kiến đã đem nàng hư thân rồi. Nàng đến cùng cũng là không có được quyền lựa chọn đây này.

- Tiểu Phương là anh bắt đắ dĩ phải ra hạ sách này! Vẫn là khiến em và Hạ Lộ phải chịu ủy khuất người đây này!...

- Là Anh bắt đắ dĩ sao?

Phương Phương vậy mà càng tức giận đi lên, đem Diệp Hiểu Phong còn lời còn chưa nói xong đem đánh gãy đi ra rồi. Bộ dáng nàng càng là vô cùng đáng sợ đi ra, ước chừng là có thể đem Diệp Hiểu Phong người cho ăn thịt rồi.

-Ặc! Đây không phải là ý anh muốn nói a! Vẫn là anh ít nói điểm để em tránh hiểu lầm ý đi lên rồi!

Diệp Hiểu Phong càng là lắc đầu cười khổ. Tự hôm nay hấn khó mà biện minh lên rồi. Chỉ đành xem các nàng ý tứ lên rồi.

- Anh tưởng cứ vậy im lặng là xong chuyện a!

Phương Phương càng là nộ khí xung thiên rồi.

-Ặc! Anh không là ý này đây này!

Diệp Hiểu Phong giờ mới hiểu thế nào là Phương Phương công phu ngang ngược người đây này, hấn nói cũng không được, im lặng càng không xong, càng không biết đến cùng phải làm sao mới vừa ý Phương Phương tiểu nha đầu này nữa rồi. Chỉ đành cười khổ không thôi rồi.

Phương Phương vậy mà đắc ý đi lên rồi, trong mắt càng là quý dị âm mưu người đi lên rồi, nàng càng là hướng Diệp Hiểu Phong người được đà chèn ép đi lên rồi.

- Phong Từ! Anh xem đem một cái này thơ trong sáng tiểu cô nương vô duyên vô cớ cho cầm xuống người ta một thân thuần khiết, anh vẫn là đến cùng muốn như thế nào ý tứ.

- Tiểu Phương! Anh chẳng phải nói qua sẽ là chịu trách nhiệm việc này rồi sao!

- Trách nhiệm! Tiểu Phong anh nói đến cùng là cái gì trách nhiệm, vẫn là đem cưới xuống Lộ Lộ, hay vẫn là ý khác phụ trách nhiệm a.

Phương Phương càng là một điểm đuôi tới cùng, càng là đem Diệp Hiểu Phong ép cho cho hấn sứt đầu mẻ trán đi ra rồi. Thật sự Diệp Hiểu Phong hấn vẫn là chưa nghĩ đến điểm này. Càng là bất ngờ bị Phương Phương hỏi lên nên hấn một thân mồ hôi lạnh không ngừng tuôn ra rồi.

- Tiểu Phương vấn đề này ta thật sự chưa nghĩ ra đây này! Hay vẫn là sau này bàn lại được a!

Diệp Hiểu Phong đành xuống nước hướng Phương Phương thoáng làm cái thỏa hiệp đi ra.

- Sau này là bao giờ! Hay là đợi khi Lộ Lộ cái tiểu em bé đi ra rồi lại bàn tiếp a?

Phuong Phuong càng là ép tới, không có nào dấu hiệu chịu thỏa hiệp đi ra người, nàng tự là hôm nay không là rõ vấn đề thì quyết không buông tay đây này. Diệp Hiểu Phong nghe đến càng là một thân mồ hôi lạnh lên rồi, cái gì mà tiểu em bé đây này.

Không lý nào mà nhanh vậy a. Mà hẳn nhớ rõ lúc chiều hẳn vẫn là trên người Phuong Phuong cho đi ra mà, sao lại nói là Hạ Lộ có lên được. Nhưng vẫn là không thể không có trường hợp này a, nhất là với một cái thanh niên khỏe mạnh như hẳn đây này.

Hắn vậy mà tay chân càng cho luống cuống đi lên rồi, Phuong Phuong thật biết dọa người a, nhưng nếu là thật thì hẳn sẽ là một cái hai mươi một tuổi đi ra người cha trẻ đây này. Hẳn càng là không biết nên cười hay nên khóc đây nữa rồi. Hẳn vậy thả tin là có, vẫn là hướng Phuong Phuong người dò hỏi tới.

- A! Không thể a! Em nói đây là sự thật a!

- Ân! Cứ cho là vậy! Phong tử anh hỏi đến muốn là làm gì? Phuong Phuong vậy mà tính quái nhìn Diệp Hiểu Phong phản ứng rồi.

- A! Thật sự! Đi mau đưa anh vào thoát gặp Hạ Lộ!

Diệp Hiểu Phong càng là gấp lên rồi bộ dáng. Hẳn không biết là gấp lên rồi Hạ Lộ hẳn tự phải làm sao mở lời đây rồi. Hẳn còn chưa chuẩn bị cho tình huống này a. Nhưng hẳn bản năng không cho phép hẳn vứt bỏ đi người con gái có thể đang mang trong người giọt máu của hẳn đây rồi.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Qua Môn Phải Trả Giá (2)

Phuong Phuong vậy mà đem cửa phòng cho chặn lại càng là hướng hẳn truy lên tới.

- Phong Tử anh gấp vậy làm gì? Anh đến cùng là muốn Hạ Lộ người sao giải quyết!

- Ân! Vẫn là nên gấp nàng trước một điểm a.

- Tự là không nói rõ ràng hôm nay anh cửa này vẫn là bước không qua!

- A! Ta vẫn là phải gấp Hạ Lộ mới quyết được đây này!

Diệp Hiểu Phong càng là có chút khó xử đi ra rồi.

- Sao phải gấp Lộ Lộ trước? Phuong Phuong càng tính quái đi ra.

- A! Dù sao cũng phải hỏi nàng ấy ý tứ một hai đây này! Minh anh vẫn là không quyết định được! Hẳn vậy mà càng khó xử lên rồi.

- Vẫn là muốn đem nàng đón qua cửa lớn? Phuong Phuong càng là tính quái ép tới.

- Còn cách nào khác tốt hơn sao?

- Vẫn là vì phụ trách nhiệm sao?

- Tiểu Phuong! Em đến cuối cùng muốn anh phải làm sao mới buông tha đây này!

Diệp Hiểu Phong vậy mà khóc không ra nước mắt rồi. Hẳn càng là bị một cái tiểu cô nương quay cho hoa đầu văng mặt lên rồi.

- Nếu chỉ là vì phụ trách người, nay anh là không cần qua cửa rồi! Phuong Phuong vậy trực tiếp muốn đem hẳn đuổi đi rồi.

- Tiểu Phuong! Có hay không vẫn là thoảng bàn lại điểm a. Diệp Hiểu Phong hẳn vậy mà gấp lên rồi.

- Sao không nở đi. Phong Tử anh nói là không cần bỏ Hạ Lộ hay là không nở bỏ của anh cái tiểu em bé đây này.

- Anh! ... Diệp Hiểu Phong vậy mà cứng họng đi ra rồi.

- Anh vẫn là không qua cửa được đây này.

Phuong Phuong vậy mà đem Diệp Hiểu Phong trực tiếp đuổi đi. Hẳn vậy mà không nở rồi đi càng là trụ tại chỗ si ngốc lên rồi. Trước giờ hẳn tự là chưa bao giờ trải qua cái cảm giác như thế này, càng là một bộ dáng ủ rũ, suy tư đi ra rồi.

Phuong Phuong vậy mà trong lòng có chút ám áp cùng đáng chất đi ra. Vậy mà hôm này nàng kế hoạch vậy mà coi như thành công chín phần đi ra rồi, nàng vẫn là trụ một bộ đáng nghiêm nghị đi ra hướng Diệp Hiểu Phong người ra lệnh trực khách.

- Phong Từ anh vẫn là không đi sao?

- Tiểu Phuong anh! ...

- Thôi được rồi thấy anh như vậy! Em vẫn là cho anh một cơ hội lên đây này!

-

Phuong Phuong vậy mà đột nhiên thay đổi mở cho Diệp Hiểu Phong một con đường đi lên rồi. Hắn vậy mà mừng rỡ ra mặt càng là hướng Phuong Phuong cuồng lên rồi.

- A! Thật! Em vẫn là nhanh nói đến.

- Phong Từ, Anh vẫn là nghi sao về Lộ Lộ?

- A! Cái này! Diệp Hiểu Phong vậy mà bối rối lên rồi.

- Không nói ra được! ... Tự anh về đi! Phuong Phuong càng là kiên nghị lên rồi.

- A! Anh nói là được sao! Diệp Hiểu Phong vậy mà thỏa hiệp đi ra rồi. Hắn vẫn là không có dám từ chỗ lên rồi.

- Còn nghe anh nói sao? Phuong Phuong vẫn là hững hờ đáp lại.

Diệp Hiểu Phong vậy mà vẫn phải cắn răng trả lời ra. Cái này là cái gì tràng cảnh, hắn không trả lời vẫn là đuổi khách, mà trả lời thì vẫn là có năm phần cũng là bị đuổi, có cái gì đạo lý đây này.

- Lộ Lộ vẫn là một cô gái ngây thơ, trong sáng, thánh thiện, là một cái tiêu chuẩn người con gái đẹp, là niềm ao ước của bao nhiêu nam nhân đây này. Diệp Hiểu Phong chỉ đành đem cảm nhận của hắn về Hạ Lộ tất cả mang ra giảng cho Phuong Phuong nghe rồi.

- Ô! Vậy anh vẫn là yêu hay không yêu lên nàng! Phuong Phuong vậy mà tình quái hỏi tới.

- Vẫn phải trả lời sao? Diệp Hiểu Phong càng là bối rối đi lên.

- Anh có quyền không trả lời! Phuong Phuong vậy mà tiểu ý đi ra.

- Cảm ơn em! Anh có thể qua cửa a! Diệp Hiểu Phong vậy mà gấp lên rồi.

- Đi về! Ai nói anh qua được cửa! Phuong Phuong vậy mà đem Diệp Hiểu Phong nửa điểm hi vọng triệt để cho dập tắt.

- A! Không lý nào! Anh vẫn là trả lời em câu hỏi rồi đây? Diệp Hiểu Phong vậy mà càng thắc mắc đi lên rồi.

- Anh trả lời hết sao!

- Tiểu Phuong! Coi như em lợi hại! Diệp Hiểu Phong vậy mà cúi đầu nhận thua đi ra rồi.

- Biết vậy còn không mau đem đáp án nói trở ra! Phuong Phuong càng là cao hứng đi lên rồi.

- Coi như là có điểm yêu thích đi! Diệp Hiểu Phong vậy mà đành cắn răng nói ra rồi.

- Yêu hay là không yêu? Không chấp nhận đáp án nước đôi như vậy! Phuong Phuong càng là ép tới.

- Yêu! Tiểu Phuong em vừa lòng chưa! Còn không mau đem môn mở! Diệp Hiểu Phong đành nhận xuống mặc cỡ vẫn là thừa nhận lên rồi.

- Còn chưa đến. Muốn qua cửa hôm nay tự là toàn bộ phải theo em sắp xếp đi ra. Anh vẫn là làm được đến. Phuong Phuong vậy mà không cho cự tuyệt lên rồi.

“Ngọa tào!” Còn có đến điểm này vô lý! Hắn trong lòng không ngừng kêu khổ, nhưng tự là muốn thoát qua cửa gấp tới Hạ Lộ hỏi tới sự tình vẫn là cắn răng gấp đầu đáp ứng lên rồi.

- Tiểu Phuong em lợi hại! Đem môn mở đi.

Diệp Hiểu Phong hướng cửa mà nôn lên muốn bước vào rồi. Phuong Phuong vậy mà đắc ý lên rồi, càng là khoan khoái đem cửa nhường ra điểm.

- Vẫn là một cái hoa tâm người, nhưng vẫn là hôm nay vẫn cho anh qua cửa đây này! Lộ Lộ người vẫn là nghe đến rõ ràng a.

Diệp Hiểu Phong vừa đem cửa mở điếm đã thấy một bóng trắng nhanh như thiểm điện từ phía sau cửa vọt nhanh về phía giường ngủ càng là đem tón vào trong chăn rồi. Càng là trong chăn ủy khuất nói vọng ra rồi.

- Phuong Phuong nguoi là một cái ăn gian a! Cái gì mà ta có rồi một cái tiểu em bé chứ. Vẫn là kiến nghị đây này!

- Không phải là nói qua sao! Ta dùng phương pháp gì đó vẫn là từ đầu không có quy định đây này. Nguoi vẫn là nhận thua hay không nhận thua! Phuong Phuong vậy mà đắc ý lên rồi.

- A! Nguoi! ... Coi như nguoi lợi hại đi! Hạ Lộ vậy mà ủy khuất cúi đầu nhận thua rồi.

- Lộ Lộ nguoi sớm nhận thức vẫn là tốt! Phuong Phuong càng là

Diệp Hiểu Phong vậy mà biết rằng hôm nay hấn vậy mà bị rơi vào Phuong Phuong cái bẫy rồi, càng là bị nàng chơi cho lên bờ xuống ruộng sút đầu mẻ trán đi ra rồi. Các nàng vậy mà đem hấn thành một cái điếm trò chơi đi lên. Hấn vậy mà không biết các nàng đến là chơi ra cái trò gì rồi. Phuong Phuong vậy vẫn là một cái tinh ranh tiểu nha đầu đây này.

Diệp Hiểu Phong chỉ đành cười khổ không thôi, hấn vậy mà đáp ứng qua rồi Phuong Phuong tiểu nha đầu này rồi yêu cầu, không biết tà tối nay nàng vậy mà gốc thêm trò gì lên nữa đây này. Thật là làm người ta lo so không thôi đây này.

- Lộ Lộ nữ thần còn không ra đây gặp điếm a, tựa là muốn trốn đến bao giờ?

Phuong Phuong vậy mà tiểu ý đi ra, càng là đem Hạ Lộ điếm điếm rồi.

- Ta là đáp ứng qua nguoi điều kiện, cũng là không có nói nhất định là phải đi ra a!

Hạ Lộ cũng là ăn miếng trả miếng lên tới, quyết cũng là gốc trong chăn không chịu đi ra thời điếm rồi.

- Ai nha! Nguoi vẫn là có chút bồn sự đây này. Đợi lát nữa coi nguoi vẫn là có bao nhiêu bồn sự đi ra a. Phuong Phuong vẫn là khiêu khích đi lên rồi.

- A! Ta mặc kệ nguoi rồi! ... Hạ Lộ vậy mà trong chăn mắc cỡ lên rồi, vẫn là mặt đỏ đến tận mang tai đây rồi.

- Lộ Lộ nguoi vẫn là ra gặp hấn điếm? Hay vẫn là trong chăn gốc lên? Phuong Phuong vậy mà tùm tùm ra rồi.

- Không ra! ... Không muốn ra đây này! Hạ Lộ càng là cương quyết trốn sâu vào trong chăn rồi.

- Ấy nha! Ta không ngờ nguoi lại gấp làm ấm giường như vậy đây này! Phuong Phuong vậy là càng châm chọc đi lên rồi.

- Ta gấp gì chứ! ... Phuong Phuong tựa là coi nguoi công phu miệng lưỡi vẫn là lợi hại đi! Vẫn là ta đi ra! Không cho nguoi lại ăn nói bậy bạ lên nữa.

Hạ Lộ vậy mà giây này, bộ dáng không cam lòng trong chăn chạy trốn chết đi ra rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Khó Lòng Trốn Tránh

Khi Hạ Lộ trong chăn chối chết chạy đi ra thời điếm, mặt nàng đã như trái hồng chín mọng thời điếm, càng là một dáng mắc cỡ, ngượng ngừng đi lên rồi. Diệp Hiểu Phong vậy mà cũng là có chút bối rối bộ dáng đi người đi ra. Phải biết trải qua rồi cái cổ sự ban chiều chưa xong, Phuong Phuong vậy mà lại đem dầu đổ vào lửa làm cho càng là làm cho sự ngượng ngừng giữa hai người càng lúc càng đi lên rồi.

Bầu không khí trong phòng lúc này trở nên vô cùng quỷ dị, càng là làm người ta cảm giác ám muội đi ra, nếu không phải là Phuong Phuong lên tiếng đem bầu không khí này cho đánh vỡ đi ra thì chắc là tình trạng ngượng ngừng này không biết là kéo dài đến lúc nào nữa.

- Phong tử anh không phải có gì muốn nói sao?

- A!

Diệp Hiểu Phong vậy mà bị câu nói của Phuong Phuong khiến cho giật mình đi ra. Hấn tựa lúc trước quá môn vào phòng gặp qua Hạ Lộ rồi sẽ tính tiếp, hấn còn chưa chuẩn bị qua một điếm, càng là quá môn mới biết bị Phuong Phuong người cho lừa gạt qua càng là không biết tựa là không biết nói gì đi ra đây nữa rồi.

Phuong Phuong càng là thấy bộ dáng như gà mắc tóc, vô cùng bối rối của hấn càng là cao hứng đi lên, tựa đầu còn là một Diệp Nhị Thiếu Gia phong lưu, phóng khoáng, lạnh lùng, ngông cuồng đây này. Nàng càng là công tới đem Diệp Hiểu Phong người cho cười khổ không thôi đi lên rồi.

- Phong tử! Anh không phải là bị vẻ đẹp của Lộ Lộ cho hóp mắt hồn đi nha!

“Phụt! Đây là muốn vu khống người đi ra a!” Diệp Hiểu Phong càng là khóc không ra nước mắt, không biết nên nói gì đi ra điểm rồi. Hấn không thể đem Hạ Lộ về đẹp cho phù nhận, dù gì nàng cũng là hấn một cái nửa nữ nhân, càng là hấn một cái tiện nghi tiểu di tử. Mà nếu như không thể phù nhận thì đồng nghĩa với việc hấn bị vẻ đẹp của Hạ Lộ cuốn hút cho thất thố đi ra rồi. Phuong Phuong cái tiểu nha đầu này thật là công phu võ miệng quá là dọa người a.

Nhưng cũng phải nói Hạ lộ vẫn là một cái tiêu chuẩn nữ thần người, phải biết nàng từ lúc này đang khoác lên mình một chiếc váy ren đáng xòe màu trắng cổ chữ V khoét sâu làm tôn lên vẻ đẹp núi non trùng điệp cỡ, càng là làm tôn lên đôi chân dài thẳng tắp không chút tỳ vết đi ra, phải biết nàng là một cái mỹ nữ chân dài chiếm tám phần đầu thân, mỹ nữ chân dài tỷ lệ hoàn mỹ tuyệt đối.

- A!

Hạ Lộ vậy mà bị câu nói của Phuong Phuong cho càng mắc cỡ ngại ngần đi lên rồi, càng là mặt đỏ đến tận mang tai thời điểm. Nàng chính là vừa có chút yêu thích vừa có ngượng ngùng đi ra. Là một cái nữ nhân ai lại không thích được khen mình đẹp, nhất là lại được tình lang khen ngợi đây này.

Nhưng phải biết nàng là một cái tiêu chuẩn truyền thống nữ nhân đi ra người. Hạ Lộ càng là một bộ dáng mắc cỡ đi ra, càng là hướng Phuong Phuong người cho phản công lên rồi.

- Phuong Phuong người không được nói bậy a!

- Không phải a! Người xem ta có nói sai a! Hấn là không có phù nhận đây này!

Phuong Phuong vẫn là công phu võ miệng người đi ra sắc bén càng làm cho Hạ Lộ có phần luống cuống đi lên rồi. Nàng vậy mà vẫn có chút đuối lý, cứng lưỡi đi ra thời điểm người.

- Không phải a! Chẳng qua hấn là không muốn tranh luận đây này!

- Eo eo! Chưa gì đã bênh nhau rồi đây này! Lộ Lộ người còn nói nói là không có gì a!

Phuong Phuong càng là tùm tùm đi lên hướng Hạ Lộ và Diệp Hiểu Phong người quét tới, càng là tiểu ý đi lên rồi. Nói về công phu võ mồm thì Phuong Phuong người nếu nhận thứ hai tựa không có người dám nhận thứ nhất. Hạ Lộ vậy mà bị nàng cho cứng lưỡi đi ra, càng là không dám nói tới điểm, nàng tựa biết công phu võ mồm của Phuong Phuong người vẫn là nàng không phải đối thủ đây này.

- Phuong Phuong! Vẫn là nên mặc kệ người rồi!

- Ấy! Hạ Tiểu Thư nhà ta giận rồi sao! Hay vẫn là sợ mất hình tượng người đây này!

- Ấy! Ta vẫn là lười nói với người a! Ta thì có gì hình tượng gì để mất đây này!

- Hạ Lộ! Hạ Nữ Thần, Hoa hậu giảng đường của Hán Đại, ta nói không sai a!

- Cái này thì có gì liên quan đến chuyện này đâu này?

Phuong Phuong vẫn là một điểm truy tới quán mãi không dứt, Hạ Lộ có vẻ càng tranh càng là lép vế đi ra thời điểm. Nàng vẫn không phải là Phuong Phuong đối thủ người đây này. Càng là khiến cho đứng một bên chứng kiến người Diệp Hiểu Phong càng là có chút cười khổ không thôi. Hai nàng vậy mà cùng một chỗ thời điểm thì muốn có bao nhiêu hoạt náo đi ra đây này.

Không biết là cuộc sống bình yên của hấn sau này sẽ bị náo cho đến thế nào nữa. Nhưng vẫn là trước mắt vẫn là đem vụ việc này cho giải quyết đi ra đây này. Nhưng hấn vẫn là chưa biết nên xử lý ra sao vấn đề rồi. Tựa là vấn đề không chỉ có hai người đi ra, mà đã là chuyện của bốn người thời điểm, muốn tìm được phương án vẹn toàn đi ra thời điểm vẫn là có chút khó khăn.

Hấn vậy mà đành lên tiếng đem cuộc tranh luận dẫn vào ngõ cụt của Hạ Phuong hai người cho đánh gãy đi ra, tựa là cứ để như vậy thì không biết là các nàng sẽ đem câu chuyện nói đến cái gì đây này, nhất là một cái thượng đẳng công phu võ mồm Phuong Phuong người đây này.

- Tiểu Phuong! Lộ Lộ! Anh vẫn là đi trước, không làm phiền đến hai em nghỉ ngơi a!

Tựa là anh có dặn nhà bếp làm chút đồ ăn khuya cho hai em, lát nữa sẽ có phụ vụ mang lên tới điểm.

- Anh muốn chuẩn sao? Tựa là không có đề đây này!

Phuong Phuong vậy mà đem hướng cửa cho đứng chặn lại, càng là vẻ mặt có chút quý ý đi ra, khiến cho Diệp Hiểu Phong có chút rung mình thời điểm, phải nói nàng cái tiểu nha đầu này bốn sự gây rối càng là có chút dọa người đây này.

- Tiểu Phuong! Vẫn là thời điểm này có chút hơi muộn. Nam nữ chung phòng vẫn là có chút bất tiện thời điểm. Em xem vẫn là để cho Lộ Lộ nghỉ ngơi

sớm đây này. Có gì sáng ra chúng ta nói chuyện tiếp.

Diệp Hiểu Phong vậy mà hắn muốn đánh bài chuẩn đi ra rồi, phải biết rằng lúc này mà bị cuốn vào hai nàng tranh chấp lúc này thì khó mà thoát thân ra được, thậm chí còn có thể nhận lấy sát thương kèm theo đái ra đây này.

Phuong Phuong là cỡ nào không nhìn ra được Diệp Hiểu Phong ý đồ đây này, tự hắn lúc bước chân vào cửa thời điểm thì hắn đã là nàng trong lòng bàn tay rồi, sao có thể để cho hắn dễ dàng mà thoát thân đi ra điểm. Càng là tối nay tự còn nhiều cái chính sự cần bắt hắn đi làm thời điểm đây này.

- Phong tử! Không phải nói rồi sao! Quan môn toàn bộ là do em người sắp xếp đi ra. Anh vẫn là lưu lại đây này!

- Ấy!

Diệp Hiểu Phong cỡ nào mà không biết mình lúc này đã rơi vào Phuong Phuong người bố cục đây này. Hắn hôm nay tự là khó thoát thân đi ra rồi. Tự là muốn quá môn thì cũng là đem cái tiểu nha đầu này làm chút tiểu xảo đi ra bằng không khó mà thoát thân điểm đây rồi.

- Tiểu Phuong! Em xem! Anh hay là vẫn xuống bếp trước mang cho hai em chút đồ ăn đi lên!

- Phong tử! Chút tiểu xảo này vẫn là không nên dùng với em đây này! Anh vẫn là dùng điện thoại báo cho Lưu quản lý chuẩn bị điểm đây này.

- Nếu vậy chúng ta vẫn là qua phòng ăn chờ phục vụ dọn món lên là vừa.

- Không cần rắc rối vậy a! Anh xem trong phòng vẫn là có bàn ăn đây này.

Phuong Phuong vậy mà đem ý đồ chạy trốn của Diệp Hiểu Phong người cho phong bế toàn bộ lên rồi. Hắn vậy mà đành ngậm ngùi đem ý đồ ăn khuya cùng Hạ Phuong hai người trong phòng thoáng báo cho Lưu Chương người đi chuẩn bị lên.

Hắn vậy mà trong đầu ý định bí mật chuẩn em đành gác lại, tự là trong lúc ăn cơm sẽ suy tính và tìm cơ hội đến rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khủng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Lần Đầu Sao Có Thể Qua Loa (1)

Tầng năm Giang Ngự Yên, phòng nghỉ của Diệp Hiểu Phong được bố trí xa hoa chẳng khác nào phòng tổng thống, trong phòng được bố cục có cả bàn ăn nhỏ cùng mini bar, có thể nói đây tuyệt đối là một phòng dành cho nghỉ ngơi, thư giãn cùng tận hưởng.

Trong phòng Diệp Hiểu Phong, Hạ Lộ cùng Phuong Phuong ba người phân biệt ngồi vào bàn ăn thời điểm. Phải nói Lưu Chương người làm việc vẫn là vô cùng được việc chẳng mấy chốc mà đồ ăn đã được dọn đem lên tới. Nhưng mà thời điểm thức ăn được giới thiệu ra càng là khiến Diệp – Hạ – Phuong ban người không phải đồ mặt tía tại thời điểm đi ra.

Cái gì mà “hà mã hà nhon đồn”, “trường thọ như ý”, “cháo nhục thung dung”, “tiên mao tiềm dịch hoàn”, “kê tử tiềm tóa dương”... cái gì mà “ô kê hải đới mộc qua thang”, “cáp lệ thang vu ngư”... Cái này không phải đem ba người một chỗ mở phòng là làm cái chấn động phòng đi ra hay sao đây này.

Tự Lưu Chương người vốn là một kẻ giầy dận kinh nghiệm, cỡ nào không nhìn ra phát sinh lúc chiều, càng là Diệp Hiểu Phong lại thời điểm muộn như vậy, tại phòng riêng bởi chúng nữ ăn khuya thì cỡ nào người mù cũng là một hai nhìn ra, huống chi với một kẻ cáo già như hắn đây này.

Phuong Phuong người tự là một cái cỡ nào công phu vô miệng người, nàng há là có thể bỏ qua cho qua dễ dàng đây này.

- Phong tử! Anh cũng là cái chu đáo người a! Càng là vì Lộ Lộ người mà đem bữa tối chuẩn bị đến là phong phú a!

Diệp Hiểu Phong càng là cười khổ đi ra, cái này là hắn đi ra chuẩn bị cơm tối người, chẳng phải là nói hắn là hắn cố ý chuẩn bị lên tới sao, cái này Lưu Chương là hơi quá tay rồi đây này, hại hắn có miệng mà khó cái rồi.

Hạ Lộ thì đã mặt đỏ đến tận mang tai, nàng vốn đã xấu hổ điểm, càng bị Phuong Phuong lời nói càng là xấu hổ đi lên. Phải biết nàng là người không để Phuong Phuong người muốn nói gì thì nói, nàng vẫn là một bộ bất kham, phản bác đi lên rồi.

- Phuong Phuong người nói vậy không đúng a! Không phải là người cũng đến ăn a! Sao lại nói thành vì ta mà chuẩn bị đi ra đây này!?

- Ta thấy Phong tử là vì người mà chuẩn bị a! Ta chỉ là một cái ăn theo người đây này!

- Sao không phải nói vì người mà chuẩn bị? Ta là cái người đến ăn kẻ đây này!?

- Ấy! Ngươi xem hán không phải vì ngươi mà muốn quá môn sao? Còn không phải vì ngươi chuẩn bị tới a!?

- Không phải là do ngươi giờ quý kẻ a! Vẫn là không tính đây này! Hạ Lộ vậy mà càng gấp gấp đi ra, mặt càng là đỏ như trái hồng chín bộ dạng lên tới.

- Không phải là ngươi muốn nuốt lời a! Phuong Phuong vậy mà trong mắt có chút quý kẻ đi ra quét về phía Hạ Lộ người.

Vẫn là không tính a! Ngươi là vẫn dùng thủ đoạn người! Hạ Lộ càng là xấu hổ đi ra, bộ dạng càng là tiểu cường cường đánh chết cũng không nhận đi ra.

- Từ đầu có quy định sao? Ngươi vẫn là cúi đầu nhận thua hay vẫn là để ta ra tay đây này!

Phuong Phuong vậy mà một bộ dáng dọa người lên tới, quyết không thối không thôi người. Hạ Lộ vậy mà không dám phản kháng, tựa như gặp quý bộ dáng đánh cúi đầu thất thủ bộ dáng, càng là một bộ dáng oan ức đi lên hướng Phuong Phuong thỏa thuận lên tới.

- Phuong Phuong coi như ngươi lợi hại. Hay là mình thương lượng lại điểm được không? Ta vẫn là chưa chuẩn bị tâm lý a.

- Không được a! Ngươi vẫn là chuẩn bị lên tới.

- A!

Phuong Phuong vẫn là một bộ dáng không cho cự tuyệt người lên tới, càng là Hạ Lộ người mặt càng như trái hồng chín đỏ hồng lên tới, hai mắt khẽ liếc nhìn trộm Diệp Hiểu Phong người lên tới.

Diệp Hiểu Phong vậy mà bị hai người gạt ra một bên làm bóng đèn, càng là bộ dáng khó hiểu đi lên, Hạ, Phuong hai người không biết giờ trò gì lên tới, nhưng hán tựa có một cảm giác chẳng lành khi bắt gặp ánh mắt quý dị của Phuong Phuong quét tới hán. Hán vẫn là đem bầu không khí có chút tà khí này cho đánh gãy đi ra hướng Phuong Phuong truy hỏi.

- Tiểu Phuong hai người là đang nói tới chuyện gì đây này?

- Phong Tử tựa lát nữa anh sẽ biết a! Vẫn là nên để cho Lộ Lộ đến nói với anh đi. Phuong Phuong ánh mắt quý quyết quét về phía Hạ Lộ người lên tới.

- A!

Hạ Lộ càng là xấu hổ, ngượng ngừng lên tới, vẫn là cúi gằm mặt đi xuống, chỉ thiếu nước tìm chỗ trốn đi ra rồi. Diệp Hiểu Phong thấy nếu tựa cứ truy hỏi sẽ làm cho không khí trở nên ngại ngừng đi ra thêm, hán vậy mà quyết tâm đem câu chuyện cho đánh gãy đi ra rồi.

- Tiểu Phuong, Lộ Lộ tựa là chúng ta mau dùng bữa, nếu không đồ ăn nguội vẫn là mất ngon.

- Phong tử vẫn là anh chu đáo đây này! Lộ lộ ngươi xem vẫn là nên ăn nhiều “ô kê hải đới mộc qua thang” cùng “cấp lệ thang vu ngư” điểm a.

- A!

Phuong Phuong vậy mà quyết đem Hạ Lộ người cho kéo lên tới, nàng quyết là không chịu buông tha cho người chị em này, càng là làm cho Hạ Lộ người càng là xấu hổ bộ dáng không thôi, có miệng mà khó cãi nên lời. Diệp Hiểu Phong vậy mà cũng bị kéo lên rồi, hán càng là khóc không ra nước mắt bộ dáng người. Lưu Chương vậy mà cho hán cái... khó có thể chối cãi đây này.

- Phong tử còn không mau đem “ô kê hải đới mộc qua thang” cùng “cấp lệ thang vu ngư” cho Lộ Lộ dùng thử a! Phuong Phuong vậy mà tiểu ý lên tới, càng là có quý ánh mắt quét về phía Diệp Hiểu Phong người.

- Phụt! Tiểu Phuong có cần mở lớn trò chơi vậy không a! Diệp Hiểu Phong trong lòng thầm mắng Phuong Phuong người lên tới. Nhưng vẫn là đem “ô kê hải đới mộc qua thang” cùng “cấp lệ thang vu ngư” cấp cho Hạ Phuong hai người lên tới, về mặt thập phần ân cần, quan tâm đi lên.

- Tiểu Phuong, Lộ Lộ hai em vẫn là ăn nhiều điểm, hôm nay tựa là có chút vất vả đi lên rồi!

- A!

Hạ Lộ vậy mà như có quý càng là xấu hổ đi lên. Phuong Phuong thì vẫn là một dáng vẻ đắc ý đi ra, tựa càng là đem Diệp Hiểu phong cùng Hạ Lộ một chỗ kéo lên tới, dây dưa không dứt rồi.

- Phong tử! “Tiên mao tiềm dịch hoàn” cùng “kê từ tiềm tóa dương”... mùi vị không tệ a! Vẫn là dùng nhiều một chút đây này!

"Phụt" Diệp Hiểu Phong bộ dáng khóc không ra nước mắt, cười khổ không thôi. Hán là quá hiểu tính cách của cô em gái này, tựa là chơi chưa chán thì sẽ là không chịu buông tay đâu này.

- Phong tử! Hán là nên nâng ly một hai đây này!

- Muốn uống rượu!?

Diệp Hiểu Phong bộ dáng khó hiểu đi ra, cô em gái này tự nhiên lại muốn uống rượu, không phải lại muốn giờ trò gì đây này. Hấn vẫn là hương Phuong Phuong người cho xác nhận lại, càng là muốn ở nàng dò xét một hai đi ra. Nhưng tựu là nha đầu này quý kẻ khó lường càng là khó tìm ra manh mối ở trên người ngày đây này.

- Vẫn là Frapin Cuvée 1888 đi!

Phuong Phuong vậy mà bộ dáng sành rượu đi ra vẫn là đem rượu điểm đến. Diệp Hiểu Phong càng là cười khổ không thôi, cô em gái này vậy mà sành rượu không thôi, phải biết Frapin Cuvée 1888 có hương vị êm dịu của mật ong và Vanilla, rất thích hợp với phụ nữ.

Nhưng giá cả cũng là không rẻ chút nào, khoảng 6,4 ngàn Mỹ kim tả hữu một chai đi ra. Vừa vặn trong bộ sưu tập rượu COGNAC của hấn cũng là có đến một chai đây này. Hấn cũng là một cái sành rượu người, nên việc sưu tập rượu với hấn cũng là một thú vui thời điểm.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ứng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Lăn Đầu Sao Có Thể Qua Loa (2)

Diệp Hiểu Phong vậy mà bôi qua hai nữ, đem Frapin Cuvée 1888 cho uống qua một phần ba chai tả hữu đi lên, hấn đây cũng là quý kẻ mà Phuong Phuong người cho bày ra, nhưng tựu là cái gì trò chơi của tiểu nha đầu này thì hấn đến giờ vẫn là mù mịt chưa nhìn ra điểm.

Rượu qua thời điểm Hạ Lộ vẫn là có chút mạnh dạn đi lên rồi, cũng là nhập cuộc người trò chuyện một cách tự nhiên hơn. Rốt cuộc câu chuyện càng mở ra càng rõ ràng đi lên. Phuong Phuong đôi mắt càng lúc quý dị đi lên người, nàng dường như đang toan tính điều gì đi lên rồi. Đang lúc cao trào câu chuyện đi ra Phuong Phuong bỗng hướng Diệp Hiểu Phong người nhắc đến.

- Phong tử! Anh còn nhớ lúc quá môn đã nói gì đi ra?

- Phụt! Không phải là lúc đó em muốn trêu chọc anh a?

Diệp Hiểu Phong vậy mà suýt bị Phuong Phuong câu nói cho sặc rượu đi ra, nàng vậy mà chưa chịu buông tha người bộ dáng, tựu là còn muốn nhắc lên trò gì chơi đi ra nữa rồi.

- Cắt! Phong Tử anh chỉ cần trả lời đã đáp ứng em điều gì là được. Ngoài ra không cho nói nhiều. Phuong Phuong càng là bộ dáng không cho cự tuyệt người đi lên rồi.

- Sặc! Coi như em lợi hại! Vẫn là em nói đến! Diệp Hiểu Phong cười khổ đi lên, hấn càng là có một dự cảm không tốt rồi. Hôm nay việc tựu là có chút không đơn giản giải quyết đến rồi đây này.

- Tốt! Coi như anh thức thời.

Phuong Phuong càng là bộ dáng đắc ý đi lên người rồi. Phải biết nàng vì suy tính điểm này mà mất ra hơn nửa ngày tính toán điểm, càng là một hồi cho đánh công phu miệng lưỡi đi ra, hỏi sao nàng không đắc ý cùng cao hứng cho được đây này.

- Lộ Lộ ngươi còn nhớ cùng ta đánh cược đi ra chuyện? Phuong Phuong vậy mà hướng Hạ Lộ tiểu ý đi lên tới.

- A! Vẫn là quên đi! Hạ Lộ vậy mà mặt đỏ đến tận mang tai, càng là trời chết bộ dáng đi ra rồi.

- Ấy da! Ngươi vẫn là để ta nhắc lại, hay vẫn là có chút thành thật đây này? Phuong Phuong vậy mà tiếp tục hướng Hạ Lộ người truy tới điểm.

- Ấy! Ta vẫn là không nhớ đã cá cược cái gì với ngươi đây này! Hạ Lộ vậy mà bộ dáng tiểu cường cường đánh chết cũng không thừa nhận đi ra.

- Ấy! Ta là biết trước ngươi sẽ là chối bỏ đây này! Nhưng ta vẫn là có ghi âm đi xuống đây này! Phuong Phuong càng là bộ dáng đắc ý ra mặt đây rồi.

- A! Hồn nhật! Ngươi vậy mà cho ghi âm ra! Hạ Lộ càng là bị Phuong Phuong người dọa cho sợ lên rồi.

- Đương nhiên! Ngươi vẫn là muốn ta mở cho ngươi nghe điểm! Phuong Phuong vậy mà càng đắc ý ra mặt, trong mắt một tia quý quyết đi lên rồi.

- A! Không cần đây này! Ta vẫn là nhớ ra rồi!

Hạ Lộ vậy mà bị làm cho cuống lên, càng là gấp gáp đi ra ngăn không cho Phuong Phuong đem đoạn ghi âm cho phát đi ra. Tựu là sợ trong đó càng là có chuyện không muốn để cho ai đó nghe được đây này. Càng là nhanh chóng đầu hàng Phuong Phuong rồi.

- Người vậy mà cũng sớm thức thời đây này!

Phuong Phuong càng đắc ý đi lên, nàng hôm nay nàng vậy mà liên tục đắc thủ đi ra, hỏi sao nàng không cao hứng cho được đây này.

Diệp Hiểu Phong một bên tọa quan xem Hạ, Phuong hai người đấu khẩu, hẳn cỡ nào cũng một hai điểm đoán ra sự tình lên tới, nhưng mà với cách làm việc thất thường, tùy hứng của Phuong Phuong thì hẳn vẫn là vô phuong đoán được nàng ý đồ cầm đèn.

- Tiểu Phuong hai người vẫn là cái gì cá cược gì đi ra!? Diệp Hiểu Phong hẳn vậy mà không chịu được tò mò đành đem Hạ, Phuong hai người chuyển cho đánh gãy ra hỏi đến, trong dự cảm của hẳn càng là có điểm bất an đi lên rồi.

- Lộ Lộ người vẫn là đến nói đi! Phuong Phuong càng là tiểu ý đi ra hướng Hạ lộ cười nói.

- A! Hạ Lộ càng là mặt đỏ đến tận mang tai, càng là cúi mặt, bộ dáng trời chết đi ra rồi.

- Lộ lộ! Người không nói được a! Vậy mà lúc tối có người mạnh miệng lắm đây này! Phuong Phuong càng là đem Hạ Lộ người trêu tới.

- A! Không cho người nói a! Không là ta đem người trở mặt đây này! Hạ Lộ càng như có quỷ trong lòng càng là bộ dáng giận dữ đi ra người rồi.

- Ấy! Hạ Tiểu Thư đừng giận đây này! Vẫn là ta đến đem hẳn giảng vậy! Phuong Phuong càng là một cái quỷ quyết bộ dáng đi ra, tiểu ý hướng Hạ Lộ nói đến.

- Phong tử! Có người muốn đem gả cho anh! Anh vẫn là nên cao hứng điểm! Càng là không có đến cơ hội từ chối đây này! Phuong Phuong càng là tiểu ý hướng Diệp Hiểu Phong người nói đến.

- A! Không phải là người nói hai người một chỗ a!? Sao giờ chỉ nói mình ta đây này! Người là đem ta lừa đến a! Hạ Lộ vậy mà mặt càng đỏ đến tận mang tai, càng là hướng Phuong Phuong người cãi tới.

- Ấy! Lộ Lộ người cái gì mà gấp đây này! Ta là nói đến người sao! Người vậy mà gấp làm cái tiểu nương tử vậy a! Phuong Phuong vậy mà tiểu ý hướng Hạ Lộ người mà trêu lên tới.

- A! Người là cái miệng lưỡi quỷ kế người a! Vẫn là không quan tâm đến người rồi đây này! Hạ lộ vậy mà càng mắc cỡ đi lên bộ dáng, mắt nàng vậy mà khẽ đem Diệp Hiểu phong người khẽ liếc qua điểm, càng là cúi mặt mặc kệ Phuong Phuong người lên rồi.

- Phụt!

Diệp Hiểu Phong vậy mà muốn té xỉu đi ra người, cái gì tràng cảnh đây này, hẳn vậy mà bị hai cái tiểu cô nương đem cường hôn đi ra người, càng là không có quyền cự tuyệt đây này. Hẳn càng là khóc không ra nước mắt bộ dáng người lên rồi, đây là hẳn đang bị cường gian hay là hưởng thụ người đây này.

- Tiểu Phuong em là ý gì a! Không phải là quá chén rồi đây! Diệp Hiểu Phong vậy mà giả ngốc đi ra, cho mình là nghe nhầm, càng là Phuong Phuong người say lên nói nhầm đi ra người rồi.

- Phong tử! Anh đừng có mà giả heo ăn thịt hổ đây này! Cái này quá là tiện nghi cho anh rồi đây này! Sao lại biến thành thiệt thời đây rồi!

Phuong Phuong vậy mà đem hẳn trêu tới, càng là đem hẳn cho khó lòng trả lời đi ra người rồi. Phải biết một lúc được hai cái đại mỹ nhân chấp nhận chung chồng đi lên là biết bao may mắn người đi lên rồi, huống chi hai nàng hai cái tính cách khác nhau người đi ra, là cực phẩm trong chốn mỹ nữ, là biết bao nhiêu hương điểm đây này.

Nhưng hẳn tự cũng biết là hai nàng tự là hai cái củ khoai nóng bỏng tay đi ra đây này, Phuong Phuong thì tự là không cần nói, nhưng Hạ Lộ nàng là Hạ Đông Nghi một cái em gái họ. Hẳn tự là sau này sẽ là có bao nhiêu khó xử đi ra rồi.

Cái trò 4P sau này làm sao mà chơi đến. Càng là sáng nay sự tình ở Hán Đại vậy mà ứng nghiệm đi ra rồi. Hẳn sau này sao mà đối diện Hạ Lộ cùng Hạ Đông Nghi người đây này.

Không khí trong phòng vậy mà có chút ngột ngạt cùng ám muội đi lên, tự là mỗi người đang mang cho mình một suy nghĩ đi ra, càng là không ai đến nói với ai câu nào. Ba người dường như đang bề bộn sửa sang lại cho mình một chút tâm lý đi ra.

Có thể nói lúc này người mang tâm lý nặng nề nhất vẫn là Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Lộ. Phải biết đề mà đem vượt qua cái rào cản tâm lý cũng như xã hội này tự là một khó khăn đi ra với hai người đây này. Phải biết cái chế độ này là chung thủy một vợ một chồng đây này.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ứng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Lăn Đầu Sao Có Thể Qua Loa (3)

Trong phòng lúc này vậy mà bầu không khí quý dị đi ra, càng lúc càng có chút nóng đi lên rồi, vẫn là lúc này Phuong Phuong cái công phu võ mồm người lại đem bầu không khí ám muội này cho đánh vỡ đi ra rồi.

- Phong tử! Anh vẫn là giả ngốc đến a! Phuong Phuong vậy mà tiểu ý đi ra, đem Diệp Hiểu Phong người cho khiêu khích đi lên.

- A! Cái này vẫn là từ từ bàn tới đi! Diệp Hiểu Phong vậy mà bộ dáng muốn chạy trốn đi ra rồi! Hắn vẫn là chưa muốn đem việc này vậy mà định đoạt lúc này đi ra rồi.

- Muốn chạy! Không dễ a! Lăn đầu của bốn cô nương há có thể vậy mà cho qua dễ dàng a!

Phuong Phuong vậy mà bộ dáng không cho cự tuyệt người đi ra, càng là đem Diệp Hiểu Phong người đường lui cho chặn lại, nàng vậy mà hôm nay quyết đem chuyện này cho nắm tới tay. Nàng đây là một cái mong ước từ lâu người, há có thể là đến giờ phút này lại là buông tay đi ra.

Diệp Hiểu Phong càng là khóc không ra nước mắt, hắn vậy mà hôm nay lần thứ hai bị cưỡng ép hành sự đi lên rồi. Hắn là một cái hiểu rõ tính cách cô em này, tựu là không đạt đến mục đích càng là không buông tay người đây này.

- Lộ Lộ! Người không phải ban chiều mạnh miệng lắm hay sao này! Sao giờ lại rút đầu rút cổ rồi đây này! Phuong Phuong vậy mà cũng không quên đem người chị em kéo vào cuộc lên tới.

-A! Ta vẫn là không biết đây này! Người muốn thi đi mà bắt hắn đền bù đi!

Hạ Lộ vậy mà mặt đỏ đến tận mang tai, một đường hướng giường lớn chạy đến đem một thân vùi vào trong chăn, càng là một cái lăm trợn chạy trốn người đi ra rồi.

- Lộ Lộ! Người vậy mà muốn nhanh đi làm ấm giường a! Ta vẫn là không nghĩ người vội đến vậy đây này!

Phuong Phuong vậy mà càng đem Hạ Lộ người cho trâu lên, nàng tựu là muốn đem cái tiểu cô nương hay mắc cỡ, nhút nhát này cho khiêu khích đi lên tới, tựu là muốn đem người chị em này cùng mình nhanh chóng cùng mình nhập cuộc đi ra. Càng là đem Diệp Hiểu Phong người cho đánh gục cầm đến.

- Ta là gấp gì chứ! Có người gấp thì có! Ta vẫn là không tham gia đây này!

Hạ Lộ vậy mà càng đem mình trốn sâu vào trong chăn lớn, bộ dáng tiểu cường cường đánh chết cũng không chui ra ngoài rồi. Phuong Phuong vậy mà cười khổ không thôi, người chị em này vậy mà mỗi lần mắc cỡ là sẽ như vậy bộ dáng, đem mình trốn vào trong chăn, sẽ là không đi ra rồi đây này.

Xem ra chỉ có đi lên giường thời điểm hỗn loạn điểm mới đem người chị em này của mình cho nhập cuộc tới, phải nói nàng muốn kéo thêm rượu thời điểm cũng là muốn đem thêm ra chút dũng khí để làm ra chút hành động táo bạo này đây.

Phuong Phuong người vậy mà hướng Diệp Hiểu Phong người cho công tới, đây là lần thứ hai trong ngày mà hắn bị cho tập kích ngược đến. Càng là có chút chuẩn bị đi ra nhưng hắn vẫn không ngờ Phuong Phuong lại là một cái gan lớn người như vậy, lại dám đem hắn mà tập kích đến.

Phuong Phuong như một cỗ nhiệt hỏa càng là đem Diệp Hiểu Phong người cho gắt gao ôm tới. Một cỗ mềm mại nóng rực cơ thể vậy mà không ngừng quần quýt lấy hắn dây dưa không dứt đi lên tới.

Diệp Hiểu Phong hắn là một cái cỡ nào nam nhân người, vậy mà liên tục bị người cho tập kích ngược đi ra, đã vậy tựu còn là một cái cự phẩm mỹ nữ người. Với người khác đi ra là một cái hương điểm việc, nhưng tựu với hắn lại là một cái khuất nhục đi lên đây này. Hắn càng là trong lòng cười khổ không thôi.

Phuong Phuong vậy mà như một con thiêu thân bộ dáng không ngừng đem Diệp Hiểu Phong mà vậy công đi lên, tựu càng là cái lưỡi đinh hương mềm mại không ngừng mà tàn phá trong miệng Diệp Hiểu Phong người, đôi thỏ ngọc tuyết trắng vậy mà không ngừng cọ sát vào Diệp Hiểu Phong ngực lên tới. Tuy là cách một lớp quần áo đi ra nhưng hắn vẫn là cảm nhận ra độ căng tròn của đôi meo meo cỡ 34C tả hữu này.

Một cỗ u hương thơm ngát không ngừng truyền vào mũi hắn đi lên. Phải biết rằng hắn cũng là một cái chuẩn nam nhân đi ra người, cỡ nào mà miễn dịch với sự kích thích này đi lên, phải biết rằng đứng trước một cái mỹ nữ cấp A như Phuong Phuong thì khó có một nam nhân nào có đủ định lực mà chống lại một hai.

Diệp Hiểu Phong vậy mà càng bị cái cường hôn đi lên, hai người vậy mà một chỗ quần lên tới, càng là đã quên trong phòng tựu còn một cái trốn trong chăn trốn chết đi lên người Hạ Lộ rồi. Phuong Phuong đôi môi anh đào nóng bỏng càng là gắt gao bao phủ lấy miệng của Diệp Hiểu Phong lên tới.

Thấy trong phòng có chút im ắng thất thường, Hạ Lộ càng là trong chăn thời điểm vừa lộ đầu ra xem thời điểm đã đem màn khóa môi thời điểm vậy mà cho nhìn thấy hết. Nàng vậy mà không phải lần đầu thấy người ta hôn nhau, cũng không phải là chưa từng trải qua, tựu là lúc đó nàng còn là không còn nhớ cảm giác thế nào lên tới.

Chứng kiến tràng cảnh càng là khiến cho nàng không khỏi đỏ mặt lên tới, càng là khiến cho tim nàng không ngừng đập mạnh lên tới. Nàng vậy mà đem chân lớn chui vào lại thời điểm nhưng vẫn là đem cặp đôi đang mãnh liệt quần quýt lấy nhau cho đánh động lên tới.

- Ấy! Lộ Lộ người thuật là xấu! Vậy mà trong chăn thời điểm đem nhìn trộm đây này! Phuong Phuong vậy mà đem Hạ lộ người trêu tới.
- A! Ta là không thấy cái gì!? Các người vẫn là đi chỗ khác mà hôn tiếp đi nha! Hạ Lộ vậy mà càng đem sự việc kiên quyết không nhận càng là ăn nói có chút loạn xạ đi lên rồi.
- Không rình trộm a!? Sao biết chúng ta là đang hôn nhau!? Phuong Phuong càng là châm chọc lên tới.
- A! Ta vẫn là chưa thấy gì!? Các người thật xấu! Các người vẫn là tránh đi chỗ khác đây này!
- A! Sao người lại bóp... của ta! Không muốn a! Còn không mau buông ta ra!

Hạ Lộ trốn trong chăn thời điểm càng là không ngờ đến Phuong Phuong người là đem nâng tập kích lên đến. Càng là ba người vậy mà một chỗ vật lộn thời điểm đi ra, đem chiếc giường lớn vậy mà cho quấy tung đi ra, quần áo vậy mà bị nắm ra thời điểm hỗn loạn cả lên rồi.

- Phuong Phuong sao người đem cái lồng (áo ngực) của ta cho cởi đi ra! Mau trả lại ta.
- Lộ Lộ người vậy mà dám tấn công meo meo của ta sao!?
- Phuong Phuong người chặn hấn lại giúp ta! Ta không xong rồi!...
- Phuong Phuong! Người vậy mà không giúp ta ngăn hấn! Ta không xong rồi đây này!

Ba người vậy mà đem giường lớn chấn động đi ra, càng lúc càng là kịch liệt đi lên, phải biết Hạ, Phuong hai người đây là lần đầu được niềm trải mùi vị của trái cấm đi ra người, càng là kinh nghiệm không nhiều đi ra, càng là lúc chiều vừa hư thân đi ra nên vẫn là nhanh chóng đầu hàng trước một Diệp Hiểu Phong đây dẫn kinh nghiệm sa trường thời điểm đi lên. Tự là hấn còn chút thương hoa tiếc ngọc thời điểm vẫn là đem hai nàng có chút ôn nhu thời điểm giữ gìn đi ra.

Phải biết Hạ Lộ tuy ban đầu có chút mắc cỡ cùng lúng túng đi lên, nhưng vẫn là bị Phuong Phuong người khôn khéo cho kéo vào cuộc chơi lúc nào không hay, mà càng chơi càng hăng đi ra đây này. Hạ, Phuong hai người sau khi đại chiến kịch liệt đi ra vậy mà phân biệt tả hữu đem Diệp Hiểu Phong người làm cái gối ôm vậy mà một chỗ yên bình ngủ tới rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Đình Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Buổi Sáng Vận Động

Diệp Hiểu Phong thật không ngờ, hấn sống hai mươi mốt năm đi ra người vậy mà có một đêm hoang đường như vậy, dĩ nhiên lại đồng thời hoàn thành trong một đêm như vậy, cùng hai đại mỹ nữ nữa!

Lúc này vừa ngủ, trực tiếp ngủ thẳng tới giữa trưa ngày hôm sau.

Xoa ánh mắt tỉnh lại, Phuong Phuong đang cầm lợn tóc cọ trên mặt hấn cho ngứa.

Nhìn thấy hấn mở to mắt, nha đầu kia quay tóc lại sau, hôn hấn một cái, sau đó đem đầu gối lên ngực hấn, nhẹ nhàng cười nói:

- Phong tử bây giờ anh đã là em cái nam nhân! Không cho phép anh lại tiếp tục ra ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt đi ra.

Diệp Hiểu Phong không nói gì mà đem tóc Phuong Phuong người cho vuốt lên tới, tối hôm qua Phuong Phuong vậy mà là một cái to gan người, nàng vậy mà bạo dạn đi ra, càng là kéo theo Hạ Lộ một chỗ mà quấy lên loạn thất bát nháo đi lên, một người chưa từng sinh hoạt tình dục bộ dáng đi lên, vậy mà người chịu tội không ai khác chính là Diệp Hiểu Phong người đây này.

Phải nói đến nhập cuộc cuối cùng người Hạ Lộ, vẫn là một cái ôn nhu, đơn thuần, thụ động người, vậy mà nàng thực sự có thể cùng hấn đạt tới đỉnh điểm, nước mình hòa quyện, đó mới là cái đáng nói... Đương nhiên Phuong Phuong một cái nóng bỏng, cuồng nhiệt người đi lên vẫn là khiến Diệp Hiểu Phong là không khỏi thụ hưởng không ít mê đắm không ít đi lên.

- Phong tử! Anh là đang nghĩ gì đó? Không phải là đang nhớ đến con hồ ly tinh nào đó đấy chứ?

Phuong Phuong vậy mà bộ dáng ăn phải dấm chua người đi ra, vẫn là đem Diệp Hiểu Phong eo thịt mềm cho ngắt qua, càng là đem Diệp Hiểu Phong người cho chịu qua không ít thịt đau, hấn càng là khóc không ra nước mắt người đi ra rồi.

Hừ! Diệp Hiểu Phong vậy mà với tay vào trong chăn, tìm được thân mình Phuong Phuong, dùng sức ve vuốt, lại chậm rãi đi xuống dưới:

- Tiểu Phuong, vậy mà học người ta ăn dấm chua đây này, anh phải kiểm tra chút, nhìn xem nơi đó của em có bị thương hay không đây này?

Bộ vị mẫn cảm của Phuong Phuong bị hấn chạm vào, thân mình mãnh liệt co rụt lại, vội vàng đẩy Diệp Hiểu Phong ra:

- Không được quấy đây này... Đau lắm!

Diệp Hiểu Phong vậy mà vội vàng rút tay đi ra, đem Phuong Phuong người cho ôm sát vào người, hôn một hơi, cười nói:

- Được rồi, chờ em nghỉ ngơi đây đủ lại đến thu thập em.

Trong một đêm, đem hai cái cực phẩm mỹ nữ cho hái tới tay, trong lòng Diệp Hiểu Phong vậy mà hưng phấn cơ hồ chính là viết rõ trên mặt đi ra.

Hắn không có đi hỏi Phuong Phuong vì cái gì nàng cùng Hạ Lộ nói thầm thì nửa ngày, hai người lại nguyện ý đồng thời cùng hắn quan hệ, tuy rằng hắn cũng rất ngạc nhiên, nhưng hắn biết nếu hỏi vấn đề này không thể nghi ngờ là rất ngu.

Nhiều gái đẹp theo thăng đàn ông nào không thích, hỏi nhiều như vậy để làm gì, sợ là giường không đủ lớn, người không đủ sức đi kham hay sao đây này!

- Hai người vậy mà sáng sớm nào cái gì lên, không là muốn cho ai ngủ hay sao đây này!?

Hạ Lộ vậy mà bị Diệp Hiểu Phong cùng Phuong Phuong trảng cảnh cho đánh thức đi ra, càng là một bên bộ dáng phụng phịu trách móc đi ra. Phải biết là đêm qua nàng vậy mà theo Diệp Hiểu Phong cùng Phuong Phuong hoạt náo một phen chấn động giường lớn đi ra. Sáng ra vẫn là mình mảy đau nhức, càng là bộ dạng mèo lười rúc mình vào người Diệp Hiểu Phong lười biếng đi ra.

- Hạ Lộ người tỉnh rồi a, vẫn là để ta đến đem người thoáng kiểm tra một phen, coi là có bị thương bộ vị nào đi ra không đây này!

Phuong Phuong một bên vậy mà Hạ Lộ người cho sờ loạn đi lên, nàng vẫn là muốn đem Hạ Lộ dần cho quen thuộc đi lên, vẫn là để cho nàng quen dần với cuộc sống chung chồng sau này đi ra đây này.

- Phuong Phuong người đến là muốn sờ ta cái gì a!? Tối qua vậy mà chưa sờ đã hay sao!?

- Ta chỉ là quan tâm người xem tối qua như vậy mãnh liệt, tự là có đem chỗ nào đó cho bị thương đến không đây này.

Phuong Phuong miệng thì nói tay thì không ngừng loạn động đi lên, càng là hướng bộ vị mẫn cảm bên dưới cho sờ đến. Càng là đem Hạ Lộ người cho không khỏi rung mình đi lên, càng là đem nàng bộ dáng cho mãnh liệt co rụt né tránh đi ra.

- Không muốn đây này! Người vẫn là không được đem ta sờ loạn a!

Hạ Lộ vừa tỉnh ngủ thời điểm đã bị Phuong Phuong người cho loạn xạ tập kích đi lên càng là bộ dạng điên cuồng chống đối đi ra rồi. Hai nàng vậy mà cuốn lấy Diệp Hiểu Phong người ở giữa cho điên cuồng hoạt náo đi lên, vậy mà thoáng một cái đã không còn cái bộ dáng lúng túng cùng ngượng ngùng đi lên khi vừa tỉnh giấc nữa rồi.

Phuong Phuong vậy mà không quên "hung thủ" đẩy nàng cùng Hạ Lộ cho rơi vào trảng cảnh này vẫn là thời điểm này hỏi Diệp Hiểu Phong. Một bên Hạ Lộ vẫn là chăm chú lắng nghe đến, nàng vậy mà cũng muốn nghe xem Diệp Hiểu Phong sẽ đem hung thủ hại mình cùng Phuong Phuong đến cho xử lý ra sao. Dù gì Lý Vân Du người cũng là một cái hào môn thế gia người, cũng là không kém Diệp gia là mấy.

- Phong tử! Anh là đem Lý Vân Du người xử lý đến?

Diệp Hiểu Phong càng là đem ký ức cho sửa soạn đến điểm, vẫn là đem Lưu Chương người xử lý Lý Vân Du thời điểm từ từ thuật lại cho Hạ, Phuong hai người nghe đến, hắn vậy mà đem một vài tình tiết mấu chốt vẫn là giấu nhem đi ra không có nhắc đến.

Nhưng những điểm hắn kể đến vẫn là làm cho Hạ Phuong hai người vậy mà thỏa mãn đi ra, phải biết nữ nhân là vậy, các nàng ai mà chả muốn nam nhân của mình vì mình mà ra mặt giúp mình đi đòi công đạo đây này.

Nhất là Phuong Phuong người khi biết được Lý Vân Du vậy mà sau này mất đi một nửa nam tính người vẫn là vô cùng cao hứng, nàng tự là muốn đem hắn cho triệt đi cái giống nam tính để sau này không còn có thể ra ngoài gây họa, nhưng tự là mất đi một nửa thì cũng là đủ đem hắn sống không bằng chết đi ra người rồi, nên nàng vẫn là gật gù thỏa mãn đi lên.

Ba người vậy mà đem giường lớn cho hỗn loạn đến tận trưa mới rời khỏi đi tắm thay đồ đi ra thời điểm. Vì đêm qua có chút cố gắng đi lên nên Hạ, Phuong hai người vẫn là cơ thể có chút đau nhức đi ra, càng là vận động có chút khó khăn đến.

Buổi trưa thời điểm vậy mà qua đi rất nhanh, hắn vẫn là một mình bồi qua hái cái mỹ nhân cho dùng xong bữa cơm trưa đến. Hôm nay tự là cuối tuần thời điểm nên ba người vẫn là không có tiết học trên trường đến.

Sau khi dùng bữa cơm trưa "phong phú" do Lưu Chương người chuẩn bị đến. Ba người vậy mà phân biệt đem giải tán. Phuong Phuong vẫn là mang Hạ Lộ người về nhà, còn Diệp Hiểu Phong hắn tự ở lại Giang Ngư Yên thời điểm đem một vài việc xử lý ổn thỏa đi ra rồi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: 10 Tệ Đi Bao Gái Vậ Mà Không Có

Lý Vân Du sáng ra thấy mình thức dậy ở một căn phòng vô cùng dơ dáy, bản thủ đi ra, càng là trên đất vút đầy bao cao su cùng giấy vệ sinh. Căn phòng vậy mà đầy mùi thuốc lá, mùi tinh dịch hôi thối đi ra.

Vậy mà bên cạnh hắn càng là một cái Chung Vô Diễm người phụ nữ đi ra, vừa béo vừa đen, tóc tai rối bời tựa là cả tháng rồi chưa từng chải qua, hầu lộ trông như quỷ sứ, càng là một cái xú nữ nhân bộ dáng đi ra. Khiến cho Lý Vân Du người vừa thấy thiếu chút nữa là nôn mửa đi ra rồi.

Càng là khiến cho hắn không khỏi giật mình cùng hoảng loạn đi lên là hắn vậy mà cùng cái xú nữ nhân này vậy mà cùng một chỗ thân thể lỏa lồ đi ra. Hạ thân hắn càng là đau nhức đi lên, cục hoa bộ vị đau nhức kịch liệt, càng làm cho hắn thống khổ lên tới là tiểu đê hắn điểm mệnh căn càng là kịch liệt đau nhức đi ra.

Lý Vân Du vậy mà đầu óc đau nhức, hắn tựa chỉ nhớ là lúc hắn ở Giang Ngư Yến thời điểm đã bị A Tam người cho đánh đập ngược đãi đến, càng là đem hắn điểm mệnh căn cho đánh đến suýt thành một cái tàn phế đi ra. Càng đáng hận hơn là A Tam vậy mà còn dám đem hắn lỗ cục hoa cho tàn bạo công kích đi lên, đem hắn chịu không ít thống khổ đi ra, càng là thời điểm bất tỉnh nhân sự đi lên rồi.

Hắn vậy khi tỉnh lại đã là ở một cái nơi tồi tàn bản thủ, càng là trần chuồng bộ dáng đi ra cùng một cái cực phẩm xú nữ nhân người đây này. Hắn cỡ nào người mà không biết được rằng hắn đêm qua vậy mà có một đêm hoang đường với cái xú nữ nhân này đây này. Nhưng hắn làm sao lại đến được đây? Không phải nói đây lại là Lư Chương tác phẩm đây chứ.

Lý Vân Du vặn vẹo thân hình đau nhức muốn thoát khỏi khối thịt tạ đang đè lên một phần thân thể hắn đi ra. Hắn vậy mà đem cái khối thịt này cho đánh thức tới càng là phụng phịu, nũng nịu bộ dáng đi ra, càng nhìn vào càng là muốn nôn mửa đi ra không thôi đây này.

-Tướng công! Làm gì mà dậy sớm vậy!/? Hôm qua vậy mà thức khuya điểm này vẫn là không muốn dậy đây này!

-Phụt!

Lý Vân Du vậy mà suýt chút nữa mà bị xú nữ nhân bộ dáng cho nôn mửa đi ra rồi. Phải biết nữ nhân này là một cái da dẻ đen nhem, càng là có phần dơ bẩn đi ra, bộ dáng là mấy ngày không tắm đi ra rồi.

Đã vậy thân thể còn là một cái mập mạp người đi ra, da thịt càng là núc ních là mỡ thừa, càng là da dẻ có phần nhăn nheo do tuổi tác đi lên, nhìn tựa cũng là một cái cũng là bốn mươi hai tuổi đã hữu người. Thoạt nhìn cũng biết là một cái gái bao thất sủng, rẻ tiền người đây này.

-Tướng công! Đừng nói là sáng sớm lại là muốn làm chút vận động đi lên đây này! Người ta đêm qua còn có chút mệt mỏi đây này!

Xú nữ nhân vậy mà một bộ dáng dâm dật đi lên rồi, càng là đem Lý Vân Du người đè tới đem hắn vậy mà cho kịch liệt đè lên tới, càng là đem hắn vậy mà kịch liệt cho truy ngược lên tới. Lý Vân Du cơ thể đã là đau nhức lên đến, càng là đem xú nữ nhân cho chống đối đi lên, nhưng tựa là hắn lúc này là không đủ sức để chống lại một cái cường hãn, dâm dật nữ nhân đây này.

-Ngươi là muốn làm gì? Còn không mau đem bồn thiếu gia cho buông ra!

-Áy nha! Tướng công ngươi là sáng sớm làm sao vậy? Làm thiếp thân thấy mất hứng đây này?

Xú nữ nhân vậy mà bộ dáng ờ ề, nũng nịu đi ra, càng là một cái dâm dật nữ nhân người đây này. Lý Vân Du vậy mà toàn thân khắp nơi da gà cho nổi đi lên, càng là khóc không ra nước mắt lên rồi.

-Còn không đem bồn thiếu gia cho buông? Nói đây là nơi nào!/?

-Áy nha! Tướng công đừng là làm thiếp thân thấy sợ a! Ngươi gì mà sáng ra thời điểm hung dữ đây này! Chả bù cho đêm qua bộ dáng bộ dáng làm người ta thất điên bát đảo đây này!

-Ngươi dừng lại cho bồn thiếu gia! Còn loạn vọng động đừng trách ta là không khách khí!

Lý Vân Du vậy mà bị bộ dáng của xú nữ nhân cho muốn nôn mửa đi ra, càng là bị xú nữ nhân cho loạn động đem hắn một thân suy nhược thân thể cho đau nhức khắp nơi đi lên. Hắn càng là đem nỗi nóng thời điểm đi ra rồi!

-Không khách khí! Phải là ta không khách khí ngươi mới đúng! Đừng tưởng gọi ngươi tiếng tướng công là ta thích rồi ngươi! Chẳng qua là một cái tiểu bạch kiểm người, chẳng qua là công phu trên giường có điểm tạm được mà thôi. Ngươi nghĩ 10 tệ của ngươi mà to sao! Áy nha! 10 tệ vẫn là cái bạc

ngươi thấy ngươi tội nghiệp mà trả giúp ngươi đi!

-Phụt!

Lý Vân Du suốt nửa cho thổ huyết đi ra rồi! Hắn vậy mà sa xút đến độ đi bao gái 10 tệ qua đêm sao! Càng là vậy mà bị cái xú nữ nhân này đem ra lăng nhục lên tới, hắn vậy mà công phu trên giường mà tạm được sao! Không có lý đây này, phải biết hắn là một cái hái hoa chuyên nghiệp người đây này.

-Tiểu bạch kiểm ngươi thức thời thì đừng làm bản cô nương thất vọng, bằng không ta là đem ngươi tiểu đệ cho phế đây này! Xú nữ nhân vậy mà dám dặt đi ra, càng là đem Lý Vân Du người cho uy hiếp tới.

-Ngươi còn không mau dừng tay! Có biết bốn thiếu gia là ai không? 10 tệ! Ta mà 10 tệ cũng không có mà kêu gái sao! Thật là khinh người quá đáng!

Lý Vân Du vậy mà càng tức giận đi lên, hắn dù gì cũng là một cái Lý Đại thiếu gia người, vậy mà rơi đến cái hoàn cảnh chó cũng coi thường đi ra, đến đi kêu gái, 10 tệ cũng không có mà trả tới thật là biết bao sỉ nhục đi ra đây này.

-Ngươi là ai ta cần biết sao? Trên người một đồng không có mà cứ thích làm ra vẻ, nếu xét ngươi không có chút tuấn tú đi ra người thì tự ta đã đem ngươi đá ra khỏi cửa lâu rồi! Xú nữ nhân vậy mà khinh bỉ đi ra, càng là đem Lý Vân Du người muốn nôn mửa một phen đi lên rồi.

-Tiền! Ta là cái không thiếu tiền người! Ngươi vẫn là yên đó chờ ta cầm đến!

Lý Vân Du càng là bị nổi đóa đi ra, hắn vậy mà hồ xuồng đồng bằng chó cũng coi thường tới, càng là dùng dùng nổi giận lên tới, vậy mà phóng khỏi giường thời điểm mang quần áo kiểm tới.

Nhưng càng làm hắn cảm thấy tức giận cùng nhục nhã đi lên là quần áo của hắn là rách nát bộ đáng, mà trên người bóp, điện thoại,... mọi thứ đều là trống không. Nói hắn là một cái ăn mày người thời điểm càng là quá coi trọng hắn đây này.

-Ta nói ngươi là đâu có sai!? Còn bày đặt sĩ diện hảo lên tới! Xú nữ nhân vậy mà càng khinh miệt lên tới. Càng là đem Lý Vân Du trào phúng lên tới.

-Phụt!

Lý Vân Du thiếu chút thổ huyết đi ra, càng là thiếu điều đội quần lên đầu mà trốn cho đỡ nhục nhã. Hắn vậy mà bị một cái tép riu người quản lý nhà hàng chơi cho sống không bằng chết lên rồi. Hắn tự là muốn đem đám Lưu Chương người cho lột da nhai xương thì hắn mới hả đi cơn giận trong lòng lúc này.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Hắc Quả Phụ

Lý Vân Du vậy mà đem Lưu Chương đám người vậy mà trong lòng không ngừng chửi loạn lên rồi. Tên rùa đen vương bát đần Lưu Chương vậy mà dám đem hắn đến cái nơi này quái quỷ địa phương, càng là tìm đến cho hắn một cái xấu không thể xấu hơn, bản không thể bản hơn một cái gái bán hoa người.

Càng làm cho hắn muốn điên tiết đi ra là tên hỗn đần Lưu Chương người vậy mà còn đem hắn điện thoại cùng ví tiền toàn bộ cho tịch thu hết đi ra, càng là đến nhục nhã hắn là đem quần áo quần áo vậy mà đem toàn bộ cho xé rách nát dơ bẩn đi ra rồi.

Đề cho hắn càng hận lên đến là cái xú nữ Chung Vô Diễm này vậy mà đem hắn dây dưa không dứt. Hắn dù gì cũng là Lý Đại thiếu gia nổi tiếng hào hoa phong nhã, phong lưu tiêu sái một vùng Hồ Bắc người đây này.

Giờ này lại đang ở một cái nơi không khác nào chuồng lợn, cùng với một cái không khác gì một con heo nái người vậy mà dây dưa không dứt đi ra. Đã vậy còn là một cái “Giả Hoàng Hậu”(1) người đây này.

- Tiểu bạch kiểm ngươi còn đứng ngây ra đó làm cái gì!? Còn không mau tới cùng bản cô nương hảo hảo vận động một chút đây này!

Xú nữ nhân vậy mà không ngừng buông lời là loi dâm đẳng lên tới đem Lý Vân Du người vậy mà thành một cái bao nuôi tiểu bạch kiểm đi ra, càng là đem hắn khinh nhờn lên tới. Lý Vân Du vậy mà hận không thể một cước đánh chết cái này xú nữ nhân người.

Hắn lúc này sức trời gà còn không có chứ đừng nói là đem cái này “hắc quả phụ” người đến chống đối đây này. Càng là cái nơi quái quỷ địa phương này hắn vẫn không biết là nơi nào. Muốn chạy khỏi đây cũng là cần phải suy nghĩ một hai lên tới.

Tự lúc này nếu hắn có chạy ra đường, với cái bộ gió như thế này của hắn, nếu là gặp phải một cái người quen bắt gặp, thì hắn chỉ có nước đội quần lên đầu mà sống rồi. Vẫn là tạm thời hòa hoãn điểm tìm kế thoát thân lên tới.

- Tỷ tỷ! Nơi này là cái nơi nào địa phương!?

Lý Vân Du vậy mà bộ dáng nịnh đầm lên tới, hần cần là thoáng làm rõ tình hình trước rồi mới tính kế tiếp theo. Hần vẫn là một cái người lo được lo mất nên vẫn là không dám liều mạng bỏ trốn trong cái bộ gió như bây giờ.

- Ấy nha! Ngươi vậy mà nhiều lời làm cái gì! Còn không mau tới! Bản cô nương vẫn là ướt nhem lên đến rồi!

Xú nữ nhân vậy mà bộ dáng dâm đẳng lên tới, càng là một thân đen nhem, ục ịch đi ra, càng là chuyển động càng khiến người ta phát ói thời điểm. Nhìn đến thật là chẳng có chút nào cảm tình, chứ đừng nói là có chút gì đó khiến người ta hứng thú đi lên.

- Phụt!

Lý Vân Du suốt chút nữa mà cho nôn mửa đi ra, cái xú nữ nhân này vậy mà dâm đẳng quá độ đây này. Nhưng hẳn giờ đang ở cái thế phải đi dựa vào cái này nữ nhân để thăm dò thông tin, hẳn vậy mà nhịn xuống con buồn nôn thời điểm vẫn là thả ra một chút phong tình lên tới, hướng giả nữ nhân thăm dò lên tiếp.

- Tỷ tỷ, vậy mà gấp gì? Vẫn là từ từ tâm sự đi. Đem nơi này địa phương thoáng làm chút giới thiệu giúp tiểu đệ đây này!

- Ấy nha! Ngươi miệng lưỡi ngọt sớt đây này! Tôi đây rồi tỷ tỷ hảo hảo một hai cùng ngươi tâm sự.

Giả nữ nhân lại càng là bộ dáng câu dẫn người lên tới, càng là khiến cho người không ngừng mắc ói đi ra, phải nói bộ dáng kịch cỡm của nàng là không có phù hợp với đi câu dẫn cũng như là không phù hợp với bộ dáng dâm đẳng người đây này.

Lý Vân Du vậy mà nhịn xuống con buồn nôn thời điểm, vẫn là hướng giường tiến lên tới, hẳn thế chỉ cần thoát khỏi cái nơi quái quỷ này địa phương sẽ là cho người đem cái này Giả nữ nhân cho thủ tiêu lên tới, càng là tìm tới một đám mỹ nhân mà đem tẩy trần một phen đây này.

- Tỷ tỷ ngươi vậy mà gấp gì! Đem nơi này địa phương vẫn là báo cho tiểu đệ hay đây này!

- Ấy nha! Tỷ tỷ là không cảm cự đến đây này vẫn là đem làm chút chính sự đi này!

Giả nữ nhân vậy mà dâm đẳng bộ dạng đem chộp lấy Lý Vân Du người, thời điểm càng là bộ dáng tham lam, hương thụ lên tới, tựa như đã thèm khát lâu ngày.

Lý Vân Du vậy mà khóc không ra nước mắt rồi, đêm qua hẳn đã bị vất cho không còn chút sức lực, toàn thân đã đau nhức thời điểm đi ra. Càng là nhìn rồi cái Giả nữ nhân này càng là không có chút hứng thú đi lên, đã vậy cái đối lâu ngày này nữ nhân vậy mà càng là một cái thô thiển người, đầu nào giống cái bộ dáng phong tình, dâm đẳng người kia chứ.

Hắn vậy mà bị Giả nữ nhân cho "bạo hành" lên tới, đem điểm mệnh căn của hắn cho không ngừng bóc lột lên tới, càng là khiến hắn không khỏi đau đớn đi ra. Phải biết hẳn đêm qua trụ còn có xuân dược thời chống đỡ một hai, nhưng hiện tại mới một đêm bị cho vắt kiệt sức cùng với tổn thương điểm mệnh căn thì hẳn càng là khó mà chống đỡ lên tới.

Nhất là Giả nữ nhân là một cái mạnh bạo người thời điểm, càng là một cái xú nữ nhân, thì hỏi làm sao mà Lý Vân Du có thể mà làm cho nàng thời điểm đạt được khoái cảm đi ra. Càng là không được bao lâu đến Lý Vân Du là bị hành cho kiệt sức lên đến càng là tiểu đệ đệ vậy mà không thể gắng gượng thêm được nữa, càng là một bộ dáng ỉu xiu đi ra rồi, vẫn là mặc cho Giả nữ nhân giờ ra biện pháp gì lên đến.

- Tiểu bạch kiểm! Ngươi vậy mà một cái vô dụng nam nhân! Đến nửa điểm cũng là không làm đến.

Giả nữ nhân vậy mà đem Lý Vân Du người cho ném xuống giường càng là bộ dáng chán ghét mà nhục nhã lên tới. Hắn vậy mà chưa đi đến chợ đã hết tiền đi về người. Lý Vân Du không khỏi trong lòng mắng ầm cả lên, hẳn vậy mà cảm cự đến giờ phút này cũng coi như là một cái kỳ tích đi ra rồi.

Phải nói trước một cái xú nữ nhân, xú không thể xú hơn mà có chút cảm hứng đi ra được mới là lạ. Hẳn tuy trong lòng mắng ầm lên nhưng ngoài mặt vẫn là bộ dáng sùng nịnh đi lên, hướng Giả nữ nhân hỏi đến.

- Tỷ tỷ thật tiểu đệ là không còn chút sức nữa rồi! Vẫn là tỷ cho tiểu đệ biết nơi đây là chỗ nào địa phương!?

- Nhìn mà không biết sao! Đây tự là "khu ổ chuột", là một cái nhà máy diệt kim bỏ hoang lên tới. Giả nữ nhân vậy mà lạnh lẽo trả lời lên tới.

Lý Vân Du càng là bị làm cho giật mình lên tới. Lưu Chương người vậy mà chịu khó người đây này vậy mà tiền hẳn một quãng đường xa như vậy. Hẳn ban nãy mà không suy tính một hai đi ra, cứ vậy mà lao ra đường thời điểm thì có lẽ giờ này hẳn đã là tâm điểm cho giới thượng lưu ở Vũ Hán có chuyện mà châm biếm, càng là hẳn cuộc đời này vết dơ khó mà cho xóa sạch đây này.

(1) Giả Hoàng Hậu tên thật là Giả Nam Phong là con gái của Giả Sung, một công thần khai quốc thời nhà Tây Tấn. Theo sử sách ghi lại, Giả Nam Phong thời Tây Tấn là vị Hoàng hậu xấu hiêm có nếu không muốn nói là kì dị nhất trong lịch sử Hoa Hạ. Giả Nam Phong có dáng người thấp, da đen sạm, răng hô, chân tay thô cứng, cục mịch.

Không những thế lưng còn gù, khuôn mặt dữ tợn, tính khí hung hăng. Lịch sử Hoa Hạ khẳng định rằng, Giả Nam Phong là Hoàng hậu xấu nhất trong lịch sử hàng nghìn năm và sự độc ác, hoang dâm cũng vô địch thiên hạ.

Chương 35: Hắc Quả Phụ (2)

Lý Vân Du vậy mà cho mình đã làm ra một quyết định sáng suốt điểm, tựa là biết mình ở đâu thời điểm hắc vẫn là đã có phần suy tính lên tới, hắc vậy mà một bộ mặt sùng nịnh đi ra càng là hướng "Giả nữ nhân" người hỏi đến.

- Tỷ tỷ người vậy có thể cho tiểu đệ mượn điện thoại dùng điểm được a!? Tiểu đệ cần thoại điện cho người nhà đến đón tiểu đệ đây này!
- Ấy nha! Có quen biết đến sao mà đã mượn người khác đồ dùng cá nhân đây này! "Giả nữ nhân" vậy mà bộ dáng ông ọ, là loi lên tới.
- Tỷ tỷ! Coi như cho tiểu đệ thuê dùng một lát! Tựa là người nhà đến điểm tiểu đệ sẽ là đem tiền trả cho tỷ ngay đây này!
- Tiền!... Cái này thì không cần đến đi! "Giả nữ nhân" vậy mà không đem lời nói của Lý Vân Du cho là thật đến, càng là đem hắc đề nghị cho bác bỏ lên tới!
- Tỷ tỷ! sao lại nói vậy a! Người nhà tiểu đệ thật là có tiền đây này!

Lý Vân Du vậy mà xoắn xuýt lên tới. Càng là đem "Giả nữ nhân" người cho thân cận quan hệ kéo lên tới. Hắc không đại mà báo ra danh tính thời điểm tránh cho sau này khó tránh khỏi tai tiếng lên tới. Càng là khó lòng thanh minh một hai. Một cái Lý thiếu gia người đến "khu ổ chuột" điểm bao một cái "Giả nữ nhân" người 10 tệ một đêm đi ra. Phải biết bao là nhục nhã đây này, càng là không có tiền điểm còn phải nhờ vả cái này "Giả nữ nhân" thương xót tới.

- Ấy nha! Tiểu đệ là đem tỷ tỷ khó xử lên tới đây này! Giả nữ nhân người vậy mà bộ dáng khó xử người đi ra.
- Tỷ tỷ! Vẫn là giúp tiểu đệ điểm đến! Lý Vân Du vậy mà bộ dáng càng là thân mật, cùng lấy lòng lên tới.
- Ấy nha! Khó nghĩ a! Tiểu đệ có điều không biết mỗi lần mà ta gặp chuyện khó chịu thì thường là có điểm đau đầu đến đây này!
- Tỷ tỷ người là không sao a? Lý Vân Du về ngoài tỏ vẻ sốt sắng, nhưng trong lòng càng là chửi loạn lên rồi, cho mượn điện thoại điểm mà có đến khó xử vậy a. Vẫn là muốn chơi cái trò gì đi ra đây này. Ép người quá đáng đây này.
- Tỷ tỷ vẫn là đau đầu, toàn thân có chút khó chịu đây này! "Giả nữ nhân" vậy mà mà bộ dáng là loi, dâm đẳng, phong tình vạn chủng ra tới.
- Vẫn là đệ có thể giúp gì ra đến? Lý Vân Du vẫn là cố nhịn điểm, vẫn là bộ dáng quan tâm "Giả nữ nhân" người hỏi đến.
- Tiểu đệ người là không được rồi! Người ấy, vẫn là một cái không đủ tiêu chuẩn nam nhân lên đến người đây này! Giả nữ nhân vậy mà càng đem Lý Vân Du người thoại mà mĩa mai lên đến rồi.
- A!

Lý Vân Du vậy mà muốn phát điên đi ra rồi! Hắc một cái hoàn khổ công tử người đi ra, càng là một cái cỡ nào phong lưu tiêu sái người, một cái hái hoa công tử người vậy mà thời điểm này lại bị coi thành một cái phế vật người, càng là bị người vậy mà khinh thường, mặt sát cũng là không dám lên tiếng một hai vẫn là ngậm bồ hòn làm ngọt đi ra.

- Tiểu đệ thật là tệ đến vậy a!
- Người đó! Không phải tệ! Mà là một cái quá tệ đây này! Nhưng nói đến vẫn là còn có điểm có chút hữu dụng đây này. Giả nữ nhân vậy mà ốm ở bộ dáng dâm đẳng đi lên rồi.
- Đa tạ tỷ tỷ khen thưởng. Đệ vậy là có thể giúp gì tỷ tỷ lên đến.
- Ấy nha! Người xem! Của tỷ tỷ cái địa phương ấy vậy mà có chút ẩm ướt khó chịu đây này! Tựa là cần thoại làm một chút dọn dẹp đi ra đây này! Vậy thì tâm tình mới là có chút thoải mái đi ra đây này.
- Phụt!

Lý Vân Du vậy mà thiếu điều nôn mửa đi ra rồi. Giả nữ nhân này vậy mà dâm đẳng quá đây này. Vậy mà dám đem hắc đến thanh lý cái kia bộ vị nhạy cảm thời điểm. Phải biết "Giả nữ nhân" người đã xấu mà còn là một cái dơ bẩn người đi ra. Nơi đó địa phương còn chưa có thanh lý đi ra, càng là dơ bẩn, tựa là còn nặng mùi lên tới, khó lòng mà hưởng dụng cho được.

Lý Văn Du vậy mà khóc không ra nước mắt thời điểm, vẫn là nhắm mắt làm liều thời điểm, càng là đem cái kia bộ vị rậm rạp cùng nặng mùi cá mập vậy mà chăm chú thời điểm đi làm "vệ sinh" lên tới.

Giả nữ nhân vậy mà không ngừng thỏa mãn bộ dáng đi ra, trong mắt vậy mà loáng lên một tia khinh miệt người cùng tiểu ý lên tới. Lý Văn Du tuy ngoài mặt giả bộ nịnh đầm, vuốt ve đi ra, nhưng trong lòng càng là đem "Giả nữ nhân" người không ngừng nguyên rửa đi lên.

Hắn mà ra khỏi cái nơi quái quỷ địa phương này thì sẽ là đem cái này nữ nhân cho trả giá gấp trăm, gấp ngàn lần đi lên, càng là đem cái nữ nhân này cho thù tiêu đi ra, tránh hậu họa về sau. Nhưng tiền đề lúc này vẫn là đem cái này nữ nhân vậy mà cho sùng nịnh lên tới.

Lý Văn Du vậy mà đem cái công việc "đầy hương điểm" vậy mà cặm cụi làm lên tới. Cũng là không biết qua bao nhiêu thời gian điểm, "Giả nữ nhân" vậy mà thỏa mãn đi ra, càng là đem hắn khen ngợi lên tới.

- Tiểu đệ, người là cái này, vẫn là có chút công phu đây này, vậy mà vẫn có thể làm cho tỷ tỷ người khoan khoái, thích thú cùng thỏa mãn đây này.

- Đa tạ tỷ tỷ khen ngợi!

Lý Văn Du vậy mà không biết đến liêm sỉ là gì bộ dáng hướng Giả nữ nhân nịnh nọt đi lên rồi. Hắn trong lòng càng là nguyên rửa cùng mắng chửi đi lên rồi, Giả nữ nhân vậy mà không biết bao lâu rồi không đem cái nơi này địa phương cho vệ sinh lên tới, tựa là quá nặng mùi đi ra, hắn vậy mà mấy lần sụt cho nôn mửa cùng ngạt thở đi lên đây này.

- Tiểu đệ người vậy mà có chút miệng lưỡi a! Nhưng tỷ tỷ thích! Vẫn là đem ta điện thoại cấp cho người mượn đến vậy.

- Đa tạ tỷ tỷ!

Lý Văn Du vậy mà vui mừng đi lên rồi, càng là đem điện thoại thời cầm đến tay, nhưng khi hắn thời điểm nhận điện thoại vẫn là có chút kỳ quái trong lòng đi lên. Nhưng là điểm nào kỳ quái thì hắn vẫn là chưa có nghĩ ra đó là cái gì.

Hắn lúc này chỉ là muốn nhanh chóng cho gọi người mang hắn quần áo đi đến, càng là muốn nhanh chóng thoát ra khỏi cái nơi quỷ dị địa phương này rồi, chứ nào là còn tâm trí suy nghĩ đến cái gì sự việc đây này.

Lý Văn Du đem đánh điện thời điểm, chưa đầy ba mươi phút đi ra đã là có người đến tiếp hắn đem hắn vậy mà thoát ra khỏi cái "bàng tơ động", thoát khỏi hắc quả phụ người ma trào đi ra đây này. Nhưng khi xe hắn rồi đi được phân nửa chặng đường, hắn vậy mà đem tinh thần an tĩnh điểm vậy mà đem cái điểm nghi hoặc ban này là đến làm rõ đây này.

Giả nữ nhân vậy mà xài đến một cái điện thoại khá đắt tiền điểm, không phải nàng là một cái gái bao chưa đến 10 tệ một đêm đi ra sao, phải là lẫn lộn mấy chục năm mới có thể mua đến. Chứ chưa nói nàng là ở một cái nơi heo còn không muốn sống đi ra đây này. Hắn vậy mà trong lòng cái điểm bất an đã là đi lên, càng ra hiệu cho xe đem mình quay lại Giả nữ nhân chỗ đến.

Nhưng khi hắn cho xe thời điểm quay lại thì đã là không thấy rồi cái Giả nữ nhân người đầu nữa, nàng như bốc hơi khỏi nơi này, không lưu lại một chút dấu vết đi ra. Hắn vậy mà muốn cho tức hộc máu lên rồi, hắn là một cái cớ nào người mà không nhìn ra đây là việc tốt mà Lưu Chương đám người làm ra.

Hắn càng là đem oán hận vậy mà trút lên đầu Lưu Chương đám người. Càng là cái người cầm đầu Diệp Hiểu Phong đây này. Tựa là sau này hắn có cơ hội là sẽ đem thù cũ nợ mới tất cả cùng tính lên tới.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khinh Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Hạ Đông Nghi Hẹn Gặp

Diệp Hiểu Phong quay về Giang Ngư Yến điểm, vẫn là đem công việc xử lý, càng là đem Lưu Chương cho nhân viên rà soát lại, hắn không muốn tình trạng như hôm qua là lặp lại trong địa bàn của hắn đi ra.

Phải biết rằng ở Hoa Hạ chuyện hoàn khổ công tử người đem xuân dược đánh ngã nữ nhân là không hiếm, nhưng hắn không muốn là nhân viên của nhà hàng vì chút lợi ích riêng mà chấp tay cho người khác đi ra.

Bận rộn điểm cũng là gần xế chiều thời điểm, hắn mới đem điện thoại cho mở lên thì đã là nhận tới Hạ Đông Nghi hơn hai mươi cuộc điện thoại trở đi lên. Hắn vậy mà đem qua đến giờ vì tránh người làm phiền điểm nên đã tắt máy.

Càng là trưa thời điểm sau khi cho tiểu Hạ, Phương hai người, trở về Giang Ngư Yến hắn vậy mà bê bọn đi ra, càng là quên đến điện thoại khóa nguồn việc. Đến lúc này thì tựa là có việc cần dùng điện thì mới phát hiện điểm này đi ra.

Hạ Đông Nghi có việc gì đến mà đem điện thoại cho hắn đánh từ trưa đến giờ điếm. Diệp Hiểu Phong vậy mà đem công việc đều cho gác qua một bên, liền gọi điện thoại cho Hạ Đông Nghi. Phải biết rằng hắn với nữ nhân thân thuộc vẫn là một cái ôn nhu người, cùng quan tâm, lo lắng đi ra. Khác hẳn với vẻ bề ngoài lạnh lùng cùng lãnh khốc của hắn đây này.

Đem điện thoại cho bắt tới thời điểm, Hạ Đông Nghi vẫn là một bộ dáng lo lắng cùng sợ hãi đi lên, vẫn là nhanh chóng đem Diệp Hiểu Phong người hỏi lên tới.

- Phong tử! Anh đang ở đâu? Làm gì mà trưa giờ em điện thoại không được? Vẫn là không có chuyện gì chứ?

Diệp Hiểu Phong vậy mà giật mình, càng là có chút mồ hôi lạnh đi ra rồi. Chẳng lẽ đêm qua chuyện đã là lọt đến tai Hạ Đông Nghi người rồi? Nếu vậy thì tự là nàng phải nổi đóa lên chứ, đâu rồi bộ dáng hoảng hốt cùng lo lắng đi ra như thế này. Hay là nàng đang âm mưu chuyện gì đến?

Diệp Hiểu Phong vậy mà thần hồn nát thần tính người, đem có chút thất thần đi ra, hắn còn chưa biết nên nói gì thì đầu bên kia đã là nghe tiếng Hạ Đông Nghi người lo lắng rồi rít hỏi tới rồi.

- Phong tử! Anh vẫn đang nghe đây chứ? Anh là không có chuyện gì đấy chứ?

- Tiểu Nghi! Anh không sao! Tự là sáng giờ có chút việc, điện thoại lại hết pin lúc nào anh cũng không hay đây này. Em là đang có chuyện gì sao?

- A! Anh không sao thật chứ!? Hạ Đông Nghi vậy mà nghi hoặc đem Diệp Hiểu Phong người vậy mà cho xác nhận lại.

- Anh không có việc gì đến! Em không có chuyện gì đấy chứ? Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút lo lắng đi ra, tự là không biết Hạ Đông Nghi gặp phải chuyện gì mà khiến nàng phải lo lắng cùng hoang mang đi ra đây này.

- Em không sao! Phong tử! Lúc này anh có thời gian a? Em tự là có chuyện quan trọng cần nói với anh.

Hạ Đông Nghi vậy mà có chuyện bất an, quả đúng như Diệp Hiểu Phong suy đoán đi ra, nhưng không biết đến là nàng có chuyện gì bất an đi ra rồi, hắn vậy mà thoáng nhìn đồng hồ điếm cũng là xế chiều điếm đi ra rồi. Lịch trình trong ngày của hắn tự là không còn gì quan trọng điếm nên hắn vẫn là hướng Hạ Đông Nghi người đồng ý gấp mặt.

- Anh tự là không có việc gì! Hay là lát nữa anh qua đón em rồi mình đi ăn tối luôn! Tự là tối qua mình còn chưa có hảo hảo nói chuyện đây này!

Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút trêu chọc, muốn là làm cho Hạ Đông Nghi người có chút buông lỏng tinh thần đi ra, nhưng trái lại Hạ Đông Nghi lại càng nghiêm túc đi, đem Diệp Hiểu Phong vậy mà cho chấn chỉnh đi lên rồi.

- Phong tử! Anh vẫn là nghiêm túc điếm. Em là có chuyện gấp cần tìm anh thương lượng! Không phải trò đùa đâu này, còn như vậy đùa cợt vẫn là em mặc kệ anh lên tới.

- A! Được rồi! Vậy tối nay anh qua đón em đi ăn rồi mình nói chuyện luôn!

Diệp Hiểu Phong vậy mà bị Hạ Đông Nghi lúc này cho dọa sợ rồi. Nàng vậy mà lúc này là một cái vô cùng nghiêm túc đi ra, khác hẳn với bộ dáng hồn nhiên, ngây thơ pha chút tiểu loli tính cách hằng ngày đâu này.

- Tự là em không chờ được! Phong tử! Anh giờ là đang ở đâu?

- Anh đang ở Giang Ngư Yến! Tiểu Nghi! Em là đang ở đâu?

Diệp Hiểu Phong vậy mà bị bộ dáng gấp gáp của Hạ Đông Nghi mà càng lo lắng đi ra, hắn chưa bao giờ thấy qua nàng lo lắng, cùng sợ hãi như vậy.

- Em đang ở Trung tâm thương mại Cát Tường ở Kiều Khẩu. Anh vẫn là nhanh qua đón em.

- Sao lại qua đó mua sắm điếm!? Không phải là muốn mua sắm đồ cho baby đấy chứ? Diệp Hiểu Phong có chút trêu chọc đi ra điếm.

- Phong tử! Anh vẫn là nghiêm túc điếm lên! Em không có thời gian để nói giỡn cùng anh. Anh vẫn là nhanh đến.

Hạ Đông Nghi vậy mà ra dáng không vui, càng là muốn Diệp Hiểu Phong nghiêm chỉnh điếm. Nàng không phải không biết bình thường đối với nàng Diệp Hiểu Phong lúc nào cũng như vậy hề hề bộ dáng, nhưng hắn thực chất vẫn là vô cùng quan tâm, và lo lắng. Hắn vốn là một cái người vô cùng sâu sắc đây này. Nhưng lúc này nàng lại muốn hắn vậy mà phải nghiêm túc đi ra. Nàng càng là trong lòng vậy mà đang hỗn loạn đi lên rồi. Tự là lát nữa gấp mặt nàng vậy mà chưa biết nên nói với hắn ra sao đây này.

Diệp Hiểu Phong vậy mà càng có chút trong lòng thấp thỏm đi ra, Hạ Đông Nghi bình thường vẫn cùng hắn ngốc hề hề vậy mà hôm nay vậy mà vô cùng nghiêm túc đi ra, tự là không biết nàng vì sao lại lo lắng đến như vậy. Hắn vẫn là vì nàng mà nghiêm túc đi ra, thoáng trấn an nàng chút đây này.

- Tiểu Nghi! Em đừng lo lắng điếm! Có anh đây rồi! Anh là sẽ đến ngay!

Phải biết con gái là thích nghe nhất nam nhân của mình nói “Có anh đây rồi!”. Hạ Đông Nghi cũng không phải ngoại lệ người. Nhưng hôm nay trong lòng nàng khi nghe câu nói này càng là có chút đắng chát cùng lo lắng đi ra. Không hiểu sao trong lòng nàng càng là có chút bất an đi lên rồi.

Đem điện thoại cúp thời điểm, Diệp Hiểu Phong đem công việc ở Giang Ngư Yến vậy mà giao tiếp cho Lưu Chương người đi làm còn hẳn thì đem Audi A8 mà hướng Đường Nhị Hoàn Kiều Khẩu mà chạy tới. Phải biết từ Giang Ngư Yến đi ra phải hơn 30 phút tả hữu mới tới Kiều Khẩu.

Diệp Hiểu Phong muốn sớm gặp Hạ Đông Nghi người nên vẫn là mở xe có điểm hơi lớn, tựa là lúc này đường xá có chút đông đúc nên dù có muốn mở lớn điểm chút cũng là có chút khó khăn đi ra. Nên hẳn cũng là đành lòng theo đoàn xe vậy mà chậm rãi hướng Kiều Khẩu chạy đến.

Thời tiết gần về tối ở Vũ Hán lúc này khá là mát mẻ, những cơn gió mang hơi nước từ sông Dương Tử thổi vào càng làm cho không khí thoáng ra rất nhiều, càng là khiến cho con người có chút khoan khoái dễ chịu đi ra. Nhưng không hiểu sao Diệp Hiểu Phong người càng đến gần Kiều Khẩu trong lòng hẳn lại càng có chút bất an đi ra. Phải biết từ trước đến giờ hẳn chưa bao giờ có cái cảm giác mãnh liệt như vậy đây này.

Cầu Đê Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 37: Vụ Tai Nạn Bất Thường

Kiều Khẩu, 5 giờ chiều, thời tiết càng là mát mẻ đi ra, gió từ sông Hán Thủy thổi vào càng là làm cho người ta có chút hơi phát lạnh đi ra.

Diệp Hiểu Phong điều khiển Audi A8 chậm rãi thoát khỏi dòng xe đông nghẹt trên đại lộ Yến Hà vậy mà nhanh chóng tiến về Kiều Khẩu mà gặp mặt Hạ Đông Nghi. Hẳn vậy mà trong lòng càng là lo lắng bồn chồn cùng bất an đi ra. Cái cảm giác này không hiểu sao cứ quẩn lầy hẳn dai dẳng không dứt đi lên.

Hắn tựa còn cho rằng là do Hạ Đông Nghi chuyện, nên càng là có chút sốt ruột thời điểm đi ra. Hẳn vậy mà tốc độ mở xe càng lúc càng lớn đi ra, một mạch hướng Kiều Khẩu địa phương chạy đến.

Buổi chiều tối tựa là có chút đông đúc xe cộ đi ra, nhưng trên đại lộ Yến Hà lúc này cũng là có chút thông thoáng đi ra. Diệp Hiểu Phong vậy mà chẳng mất bao lâu thời gian đã đem Cát Tường Thương Mại cho chạy đến.

Hạ Đông Nghi người vậy mà đã từ lâu đứng trước cửa trung tâm thương mại mà đợi hẳn rồi. Trên mặt nàng càng là lo lắng cùng có chút thất thần đi ra, hai mắt vậy mà có chút thâm quầng. Trông nàng lúc này vậy mà không khác nào gấu trúc bộ dáng người. Có lẽ là hôm qua nàng vẫn là có một đêm mất ngủ đi ra đây này.

Hôm nay Hạ Đông Nghi vậy mà không màng đến trang điểm đi ra, càng là ăn mặc cũng là có điểm đơn giản, một chiếc quần short vải màu đen cạp cao làm tôn lên đôi chân dài mảnh khảnh, trắng mịn không chút tỳ vết. Diện chung với một chiếc áo sơ mi nữ tông màu trắng họa tiết hoa nhí, khoác bên ngoài cùng đến là một chiếc áo giả vest đen cách điệu. Từ xa trông đến Hạ Đông Nghi vậy mà có chút tiêu tụy.

Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút đau lòng cùng lo lắng điểm đi ra rồi, mới chỉ có một đêm đi ra mà trông nàng đã có chút tiêu tụy trông thấy rõ đi ra. Càng là không biết nàng là gặp tới chuyện gì, mà có thể khiến một người con gái vô tư cùng mạnh mẽ như nàng lại trông có thể tiêu tụy đến như vậy đây này.

Thời điểm Diệp Hiểu Phong đến nơi vậy mà Hạ Đông Nghi vẫn là có chút thất thần đi ra, vẫn là không nhận ra đến Diệp Hiểu Phong người là có mặt bên cạnh điểm. Mãi cho đến khi Diệp Hiểu Phong lay gọi đến thì nàng mới là giật mình tỉnh đến, càng là một vẻ hoảng hốt cùng lo lắng đi ra người rồi.

- Tiểu Nghi! Em là có chuyện gì a? Diệp Hiểu Phong người vậy mà càng sốt sắng đi ra rồi.

- Phong tử!....

Hạ Đông Nghi vậy mà cho ôm lấy Diệp Hiểu Phong người cho khóc ó ồ đi ra rồi. Hẳn vậy mà càng lo lắng và bối rối đi ra người, chỉ đành đem Hạ Đông Nghi cho ôm tới, không ngừng đem nàng đỡ dành đi ra bộ dáng.

- Tiểu Nghi! Có chuyện gì rồi! Không sao có anh đây rồi!...

- Phong tử!... ô... ô...

Hạ Đông Nghi vậy mà hôm nay mím ướm đi ra bộ dáng người, càng là đem Diệp Hiểu Phong người cho ôm chặt như sợ là nếu như buông ra là sẽ mất Diệp Hiểu Phong người vĩnh viễn vậy.

Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút luống cuống người đi ra, hẳn vậy mà là một cái không quen đồ con gái khóc người đây này, hẳn càng là không biết nói gì chỉ đành đem Hạ Đông Nghi người cho ôm chặt đi ra rồi.

- Tiểu Nghi! Không sao rồi! Đừng khóc nữa!...

Hạ Đông Nghi vậy mà không ngừng khóc tới, càng là đem mọi người xung quanh vậy mà thu hút đến, làm cho Diệp Hiểu Phong người vậy mà có chút bối rối, lúng túng, cùng xấu hổ. Hắn vậy mà chân tay cho luống cuống đi lên rồi.

- Tiểu Nghi! Em đừng khóc nữa a! Mọi người là đang nhìn chúng ta kìa!...

Hạ Đông Nghi vậy mà một điểm ngừng khóc càng là không có đến, vẫn cứ ô ô khóc ra, nàng vậy mà trong lòng lúc này càng là vô cùng rối bời, càng là không biết nên làm gì tiếp theo, càng là mượn đến nước mắt để giải tỏa đi ra rồi.

- Tiểu Nghi! Em đừng khóc nữa! Em coi khóc cho hai mắt thành một cái gấu trúc cô nương rồi đây này!

- Còn không phải là vì kẻ vô tâm anh sao! Còn ở đây trên em sao! Ô... ô...

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút hồn dỗi đi ra càng là ôm chặt lấy Diệp Hiểu Phong người cho ăn vạ lên tới. Diệp Hiểu Phong vậy mà càng là có chút mồ hôi lạnh đi ra, cái gì mà có liên quan đến hắn, không phải nói là chuyện hắn chơi 3P đêm qua vậy mà đến tại Hạ Đông Nghi người rồi sao. Có chút dọa người đây này. Hắn vậy mà đành cắn răng đi ra, vẫn là thoáng trước đem Hạ Đông Nghi người cho trấn tĩnh một hai đi ra.

- Tiểu Nghi! Anh xin lỗi! Là do anh không tốt!...

- Anh giờ mới biết sao! Cắn chết anh cái người vô tâm!...

Hạ Đông Nghi như trút được trong lòng một vài điểm, càng là có chiều người ngoai đi ra, nàng càng là đem Diệp Hiểu Phong người thịt vai vậy mà cho cắn tới. Càng là khiến cho Diệp Hiểu Phong người vậy mà cười khổ không thôi. Hôm quan tុr là một cái Phưong Phưong người, hôm nay tុr là một cái Hạ Đông Nghi người. Con gái vậy mà thích cắn người đây này.

- Tiểu Nghi! Không sao rồi a!

- A!

Hạ Đông Nghi vậy mà bây giờ mới phát hiện ra, nàng vậy mà cái màn vừa rồi vậy mà cho thu hút rất nhiều người hiếu kỳ vậy lại xem đến, càng là có chút xấu hổ cùng lúng túng đi ra, càng là có chút luống cuống lên tới.

Diệp Hiểu Phong vậy mà cười khổ đi ra, con gái vậy mà chứa rắc rối, nhất là mỹ nhân người, tiêu chuẩn mỹ nữ càng cao thì phiền phức kéo đến càng là nhiều điểm.

- Tiểu Nghi! Chúng ta vẫn là kiếm một nơi nào đó nói chuyện đến, nơi này vẫn là không thích hợp nói chuyện địa phương.

- Ân!

- Em tុr là chưa có ăn tối đến. Vẫn là kiếm nơi nào vừa ăn vừa nói chuyện đây này!

- Ân!

Hạ Đông Nghi lúc này trong lòng càng là nặng trĩu đi ra, câu chuyện mà nàng muốn nói đến càng là làm cho nàng khó mở lời đi ra, đành là đến đâu hay đến đó rồi. Vẫn là trước tiên đem cái này điểm cho rồi đi, nàng vẫn là e ngại ánh mắt xăm xoi của đám đông người thời điểm đây này.

Diệp Hiểu Phong vậy mà đem Hạ Đông Nghi người rẽ lối đám đông hướng bãi để xe đi đến. Cát Tường Thương Mại vậy mà có một bãi giữ xe ngắn hạn ngoài trời, Diệp Hiểu Phong vậy mà ở nơi này gửi xe đi ra.

Đang tiến vào bãi giữ xe thời điểm vậy mà Diệp Hiểu Phong cảm thấy sau lưng càng là có một chiếc xe đang rất nhanh thời điểm lao đến, hắn vậy mà chỉ kịp phản ứng đem Hạ Đông Nghi người cho đẩy sang một bên.

Sau đó hắn chỉ cảm thấy một cú va đập rất mạnh từ phía sau lên đến, cùng là tiếng la hét thất thanh của đám đông người, cùng xen lẫn là Hạ Đông Nghi người tiếng khóc thất thanh. Tất cả sau đó dường như là mờ mịt tối tăm với hắn, hắn vậy mà như đang dần chìm vào một giấc ngủ, hắn đang dần dần mất đi khả năng kiểm soát thân thể của mình. Bên tai thì không ngừng vang lên tiếng gào khóc của Hạ Đông Nghi người.

- Phong tử! Anh tỉnh lại đi!...

- Phong tử! Anh Không được chết!....

- Phong tử! Anh mau mở mắt nhìn em!... Mau mở mắt nhìn em!...

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ứng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Vũ Hán Một Đêm Náo Động

Kiều Khẩu, bảy giờ tối, tiếng còi xe cảnh sát vậy mà không ngừng rú vang đi ra. Khắp các vùng nhai đạo vậy mà bị cho náo động đi ra. Cảnh sát càng là khắp nơi đang tìm kiếm lái xe cùng chiếc xe gây tai nạn ở Cát Tường Thương Mại.

Khu thương mại Cát Tường, đám đông người đang vây xem cảnh sát phong tỏa hiện trường vụ tai nạn. Cục trưởng cục cảnh sát thành phố Cảnh Huệ Xương vậy mà đích thân đến hiện trường vụ tai nạn chỉ huy điều tra vụ việc. Càng là Thư ký Thị Trưởng thành phố Vũ Hán Cố Bản vậy mà cũng có mặt tại hiện trường gắt gao đốc thúc đi ra.

Dư luận vậy mà cũng nhao nhao bàn tán, tựu phải biết vụ tai nạn này vậy mà ngày mai sẽ là tâm điểm của không ít kênh thông tin ngôn luận đây này. Diệp Nhị thiếu gia nhà họ Diệp vậy mà bị tai nạn, càng là sống chết không rõ, hung thủ gây tai nạn vậy mà lái xe bỏ trốn, cảnh sát đang ráo riết khắp nơi truy bắt.

Không những Diệp gia đang truy hung mà cả Hồ gia cũng là không khoanh tay đứng nhìn, càng là một đơn vị bộ đội đặc chủng cũng bí mật được tung ra, thâm nhập các góc ngách tìm hiểu, nhằm nhanh chóng đem hung thủ cho bắt đi ra. Phải biết vụ tai nạn này vậy mà có nhiều điểm đáng ngờ, tựu là không giống một vụ tai nạn bình thường chút nào đây này.

Bệnh viện Vũ Hán số 2, tám giờ tối, cửa phòng cấp cứu vậy mà lúc này vậy mà tĩnh lặng vô cùng, mọi người có mặt tại đây trên mặt càng là vô cùng căng thẳng cùng lo lắng đi ra. Hạ Đông Nghi vậy mà hai mắt đã sưng húp cùng đỏ hoe, càng là một cái tiêu tụy người, đầu tóc hỗn loạn, quần áo vậy mà khắp nơi hỗn loạn vết máu lên tới. Nàng vậy mà hai mắt thần thờ như người vô hồn, không ngừng chăm chăm nhìn về phía cửa phòng cấp cứu, một điểm cũng không rời.

Hạ Đông Nghi vậy mà từ Kiêu Khẩu theo lên đến đây, nàng vậy mà đã là khóc đến không còn nước mắt đi ra, càng là không ngừng tự trách mình, nếu không là vì nàng, nếu như nàng không hẹn gặp Diệp Hiểu Phong thời điểm thì hẳn sẽ là không xảy ra tai nạn, nếu là không vì cứu nàng hẳn là có thể tránh thoát, người phải nằm trong phòng cấp cứu phải là nàng mới đúng.

Nàng lúc này càng là không màng đến hình tượng bên ngoài nữa rồi, càng là mặc kệ bộ dáng cùng là quần áo hỗn loạn vết máu, vậy mà góc phía ngoài phòng cấp cứu thời điểm tức tức nửa bước không rời.

Diệp Khai bộ dáng càng là có chút căng thẳng cùng lo lắng đến, hẳn vậy mà không ngừng đi tới đi lui. Tóc điểm đôi chút hoa râm lúc này trông hẳn vậy mà càng là già đi mấy tuổi bộ dáng. Phải biết rằng người nằm trong phòng cấp cứu lúc này là hẳn một cái viên ngọc không nở rồi tay đây này.

Hắn vậy mà sợ đến cảnh kẻ đầu bạc tiền người đầu xanh bộ dáng. Càng là sợ tới tình huống là xấu nhất thời điểm, hẳn làm sao mà ăn nói với người vợ quá cố của mình đây này. Càng là vợ hắn trước lúc lâm chung đã đem Diệp Hiểu Phong giao hẳn hảo hảo chiều cố đến, hẳn càng là Hồ Thúy Lan giọt máu duy nhất người. Giờ này Diệp Hiểu Phong con trai hẳn vậy mà tựu đang ở phía sau kia cách cửa sống chết không rõ đi ra.

Hồ lão thái gia vậy mà sắc mặt trắng trẻo, càng là từ đầu đến cuối vẫn là chưa nói tới một lời nào, hẳn vẫn là một bộ dáng nghiêm nghị đi ra người. Không hổ là một cái Lão gia chủ người từng trải, càng là một cái sống lâu trong quân ngũ lão làng người. Cảm xúc vậy mà không thể hiện ra mặt đây này, không ai biết hẳn trong đầu giờ phút này là đang nghĩ đến cái gì điếm. Bộ dáng bình tĩnh cùng nghiêm nghị lúc này của hắn vậy mà khiến cho người ta càng là có chút bất khả tư nghị cùng thâm trầm người đi ra.

Không khí trong bệnh viện lúc này vậy mà có chút căng thẳng cùng ngột ngạt, tựu là lúc này một cọng tóc rơi xuống cũng là có thể nghe thấy tiếng, hầu như toàn bộ tinh anh nhất người có thể của bệnh viện lúc này đều có mặt trong phòng cấp cứu. Thậm chí lúc này người mổ chính trong phòng cấp cứu lúc này cũng là trưởng khoa Dương Thế Cường, một bác sĩ hàng đầu của bệnh viện số 2 Vũ Hán trong chuẩn đoán và phẫu thuật đa chấn thương.

Đích thân viện trưởng Vương Kiện Lâm vậy mà lúc này cùng những bác sĩ khác vẫn là tại phòng theo dõi chăm chú quan sát, cùng điều hành lên tới. Bệnh viện vậy mà lúc này đặt trong tình trạng tập trung cao độ nhất đi lên.

Thành Phố Vũ Hán có một đêm náo động đi ra, một vài phương tiện thông tin đại chúng không ngừng cho đăng tin nóng hổi lên rồi. Người ta không ngừng bàn tán sôi nổi đi ra. Diệp Hiểu Phong người không phải là một cái minh tinh, hay người nổi tiếng gì cho kham, nhưng bối cảnh khủng bố sau lưng hẳn thì khiến cho nhiều người không thể không chú ý đến.

Con trai bí thư thành ủy Vũ Hán, cháu ngoại nguyên Ủy viên Quân ủy Trung ương. Chưa kể đến Diệp – Hồ hai nhà là cỡ nào hai đại gia tộc lớn nhất, một trong cửu đại gia tộc của Hoa Hạ đây này. Hời sao tin tức không gây ra chấn động cho được đây này.

Diệp Vạn Toàn vậy mà đem công việc còn dang dở ở Bắc Kinh đều cho ngưng, càng là đáp máy bay lập tức quay lại Vũ Hán thời điểm, càng là gấp rút hướng bệnh viện cho chạy đến. Phải biết Diệp Hiểu Phong là hẳn một cái cháu nội mà hẳn vô cùng yêu thích, cùng là hẳn nhắm đến chú trọng bồi dưỡng cho vị trí Diệp gia gia chủ một trong thế hệ tương lai.

Phải biết Diệp Hiểu Phong cũng là một cái cầu nối vô cùng quan trọng, đem Diệp – Hồ hai nhà mối quan hệ càng thêm gắn kết, tựu là mấy năm nay càng là đem mối quan hệ này vậy mà không ngừng phát triển đi ra. Càng là đem vị thế của Diệp gia trong cửu đại gia tộc vậy mà tăng lên không ít. Cũng là tiền đề cho cuộc họp thường niên cửu đại gia tộc vào đầu năm sau đây này.

- Hồ lão huynh! Thật là không có mặt mũi nào gặp mặt lão huynh rồi đây này!

Diệp Vạn Toàn vậy mà có chút khách khí đi ra, hẳn nói vậy cũng là tranh thủ tới Hồ gia chút cảm tình lên tới, phải biết Hồ Thúy Lan người vậy mà gả vào Diệp gia không bao lâu thì bệnh nặng mà qua đời, giờ đến ngoại tôn, chút máu mủ cuối cùng của Hồ Thúy Lan người vậy mà mạng sống cũng là có chút ngàn cân treo sợi tóc lên tới đây này.

Hồ Dương là cái cớ nào cáo già người mà không nhận ra điểm này cơ chứ, nhưng tựu là ngoại tôn hẳn ở Diệp gia cũng là có địa vị không tồi, càng là mấy năm nay càng được chú trọng bồi dưỡng đi ra, nên hẳn cũng là có chút hã hê mát lòng, tựu là chút điểm này hẳn cũng là không để trong lòng một hai. Nếu là không có rồi tai nạn việc, cháu trai hẳn vẫn là cầm chắc trong tay Diệp gia gia chủ người vị trí trong tương lai đây này. Hẳn vậy mà vẫn là một cái bình tĩnh người bộ dáng, càng là chậm rãi nói đến.

- Lão Diệp! Đừng nói như vậy đây này! Dù sao cũng là trước mắt đem sự việc cho xử lý tốt đến, càng là đem hung thủ người cho cầm đến đây này.

- Hồ lão huynh nói đúng a! Diệp gia vẫn là cần Hồ gia giúp sức đem hung thủ vậy mà nhanh chóng cho cầm ra.

- Lão Diệp vẫn là cứ an tâm, Hồ gia lần này tựu là không tiếc tiền bạc cùng sức người đây này.

Hai cái lão sống lâu lão làng người vậy mà một chỗ thẳng trầm đi ra, càng khiến cho người ta có chút thâm sâu khó lường đi ra, càng khiến cho không khí vậy mà có chút lạnh khốc đi ra. Hung thủ gây án tựu là có trốn xuống ba tấc đất cũng là khó mà trốn thoát đây này.

Cầu Đề Cử 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Nữ Cảnh Quan Xinh Đẹp

Bệnh viện Số 2 Vũ Hán, khu cấp cứu, không khí vậy mà có chút căng thẳng cùng nặng nề đi ra, mọi sự chú ý đều tập trung vào cánh cửa phòng cấp cứu. Đã bốn tiếng đồng hồ trôi qua kể từ khi Diệp Hiểu Phong được đưa vào phòng cấp cứu, toàn bộ bác sĩ cùng nhân viên vậy mà được đặt trong sự tập trung cao độ nhất.

Kiều Khẩu nhai đạo, cảnh sát vẫn không ngừng tuần tiểu đi ra. Cảnh sát vậy càng là không ngừng đem những băng nhóm cùng những điểm đen vậy mà cho tróc nã ra hết, càng là không bỏ qua một nơi nào hết. Giới hắc đạo ở Kiêu Khẩu vậy mà cho rung động đi ra, phải biết lâu rồi mới là lại có đến một đợt càn quét quy mô lớn như vậy.

Cũng không khó để tìm ra nguyên nhân của đợt truy quét lần này, nhị thế tổ nhà họ Diệp vậy mà bị người gây tai nạn rồi bỏ trốn. Càng là đem liên lụy đến không ít người đi ra. Giới hắc đạo càng là không ngừng oán thán lên rồi tên chuột nhắt người này.

Trong bóng tối vậy mà không ít thế lực vậy mà cũng là đang đem tên này hung thủ người cho truy tìm đến, tựu là cũng muốn đem cái này sự kiện cho mau chóng chấn dứt, càng là để kéo dài thêm lên thì càng là khó mà làm ăn cùng sinh sống yên ổn đi ra đây này. Giới hắc đạo vậy mà cũng là có một đêm nhón nháo.

Tình hình trong bệnh viện càng là căng thẳng và khẩn trương hơn, tình trạng của Diệp Hiểu Phong vậy mà có chuyển biến xấu, tựu là cú va chạm là trực diện và khá mạnh đến khiến hẳn vùng đầu chịu tổn thương nghiêm trọng, càng là chịu đến đa chấn thương khiến cho ca phẫu thuật càng thêm khó khăn.

Hẳn vậy mà còn có thể cầm cự được mạng sống, tựu là hẳn vậy mà cao số thời điểm. Thường thì những trường hợp tương tự như của hẳn thì đã là không có cơ hội đưa đến bệnh viện, chứ đừng nói là cầm cự đến thời điểm này.

Không khí càng lúc càng trở nên nặng nề đi lên, mỗi người tựu là mang trong mình một suy nghĩ, một tâm trạng khác nhau đi ra. Diệp Khai người thời điểm càng là khó giữ bình tĩnh thời điểm càng là không ngừng đi tới đi lui, nét mặt càng là già nua đi ra. Hẳn là khó kiềm lòng trước những tình cảnh như thế này thời điểm. Đây có lẽ là yếu điểm duy nhất của hẳn trong cuộc tranh đua vị trí Gia chủ nhà họ Diệp.

Diệp – Hồ hai cái lão thọ tinh thì lúc này vẫn là nét mặt không đổi, vui buồn, nỗi giận đều là không thể hiện một hai, vẫn là nhắm mắt dưỡng thần đi ra. Càng là không có để ý đến sự việc xung quanh lên đến.

Có thể người căng thẳng và lo lắng hơn ai hết lúc này lại là Hạ Đông Nghi người, trái tim của nàng lúc này vậy mà đang ở trong phòng cấp cứu rồi, nàng thời điểm này chẳng khác nào một cái xác không hồn, Diệp Hiểu Phong càng là đem tính mạng hy sinh để cứu nàng, đủ để biết nàng là chiếm đến hẳn vị trí quan trọng như thế nào đi ra.

Hạ Đông Nghi vậy mà trong lòng lúc này vô cùng là hỗn loạn, nàng vừa thấy hạnh phúc, ấm áp, lại vừa thấy tự trách cùng ân hận, nhưng vượt lên trên hết thấy vẫn là đáng chất cùng day dứt cùng khó chịu. Nàng vậy mà thấy mình không xứng đáng với tình cảm mà Diệp Hiểu Phong dành cho nàng.

Nàng không biết là nếu như Diệp Hiểu Phong biết đến sự thật này sẽ là đem nàng đối xử ra sao, nhưng kể từ giờ phút hẳn đem nàng cứu đến, thì nàng đã đem cả cuộc đời này mà giao phó cho hẳn rồi, tựu là sau này hẳn có ra sao đối xử với nàng, thậm chí đem nàng chà đạp hay vẫn là đem nàng vứt bỏ

thì nàng vẫn là không chút oán hận đi ra, vẫn là một lòng một dạ đối với hắn suốt cả cuộc đời này.

Sự tồn tại của Hạ Đông Nghi lúc này vậy mà cũng là không có ai chú ý đến, mãi cho đến lúc có mặt của hai vị cảnh quan làm nhiệm vụ đi đến. Đi đến là một nam cùng một nữ cảnh quan. Nam tầm ba mươi đi ra người, gương mặt có chút góc cạnh cùng kiên nghị, mi quan vậy mà càng là sắc bén đi ra người, khoác lên mình vẫn là một bộ đồng phục cảnh quan, càng là đem tôn lên vẻ thành thực cùng chừng mực người bộ dáng.

Nữ nhân người thì càng là một cái trẻ tuổi non nớt người, tuổi tác tầm hai ba hai bốn đi ra, khuôn mặt này cực kỳ xinh đẹp, mắt to, mũi cao, môi mỏng manh có hơi trắng giống như búp bê vậy. Khuôn mặt càng là trắng bóng như gốm sứ thời điểm. Nàng cũng là khoác lên mình một bộ đồng phục, vai có hai bông hoa nhỏ tương mạo như vậy đủ để được gọi là hoa rồi.

Huống chi nàng là một cái nữ cảnh quan người, nàng càng là một cái hoa khôi của đồn cảnh sát Kiều Khẩu nói riêng và cục cảnh sát Vũ Hán nói chung đây này.

Nam cảnh quan tự là không lạ lắm gì Diệp Khai người, càng là nhanh chóng khiêm tốn chào hỏi cùng báo danh đi ra rồi. Hắn là một cái không thích a dua nịnh nọt người, vì vậy mà đã ngoài ba mươi tuổi thời điểm nhưng mà vẫn có chút chậm chạp trong thẳng tiến đây này.

- Diệp bí thư! Xin lỗi đã làm phiền ngài cùng gia đình lúc này! Tôi là Chu Thời Mậu thuộc đội cảnh sát điều tra Kiều Khẩu, còn đây là đồng chí Cảnh Diễm cũng thuộc đội cảnh sát điều tra Kiều Khẩu.

- Chào Diệp bí thư! Tôi là Cảnh Diễm.

Diệp Khai có chút khó chịu thời điểm, hắn lúc này tự là tâm tư rồi bởi nào còn tâm trí đâu mà tiếp đến cảnh sát đến tìm hiểu thông tin thời điểm, nhưng vẫn là tươi cười bắt chuyện lên đến.

- Thì ra là Chu cảnh quan cùng Cảnh tiểu thư! Trẻ như vậy còn làm phiền nhị vị nhọc lòng thời điểm.

- Diệp bí thư khách khí rồi! Vẫn là nhiệm vụ cả thôi!

- Chu cảnh quan cùng Cảnh tiểu thư giờ này có mặt ở đây vẫn là có công vụ gì lên đến!?

Diệp Khai vậy mà có chút khách sáo đi ra. Thật ra hắn chỉ là có chút nhìn nhận Cảnh Diễm người, nàng dù sao cũng là con gái cưng của Cảnh Huệ Xương Cục trưởng Cục cảnh sát Vũ Hán. Dù sao cũng là đồng liêu nên vẫn là cho nhau chút mặt mũi, huống chi vì vụ tai nạn này Cảnh Huệ Xương vậy mà cũng không ngần ngại xuất mã, càng là đích thân xuống hiện trường chỉ đạo đây này.

Cảnh Diễm có chút khó chịu, nhưng mà nàng vẫn là không lên tiếng, nàng thi đồ ngành cảnh sát, càng là tự lực cách sinh đi lên, chưa bao giờ nhờ vả qua sự giúp đỡ hay nâng đỡ của cha nàng. Nhưng nàng vậy mà mãi không thoát khỏi cái bóng của cha nàng.

Nàng bình thường vốn không thích dính líu tới mấy cái thế gia gia tộc, càng là nhị thế tổ người, thế nhưng hôm nay là chỉ thị cùng nhiệm vụ của cấp trên giao phó nàng là khó lòng từ chối. Huống chi nhìn nhận vụ án càng là có chút đáng ngờ, càng là Diệp Hiểu Phong người tuy có chút tiếng xấu đi ra, nhưng chưa hẳn là một cái cận bả người, càng là vụ án này hắn là một cái bị hại người, nên nàng vẫn là đem nhiệm vụ nhận đến, cùng Chu Thời Mậu cùng đi ra tìm hiểu đến.

Chu Thời Mậu vậy mà một cái cứng nhắc người, càng là không biết xoay trở hay nịnh bợ người, thời điểm càng là đem công vụ nhanh chóng báo ra, hắn không thích vòng vo lấy lòng cấp trên người.

- Diệp bí thư! Là thế này, hôm nay tại hiện trường vụ án có một người cùng Diệp thiếu gia ở chung thời điểm tai nạn. Hiện tại đang ở trong bệnh viện nên chúng tôi vẫn là muốn tìm đến hỏi thăm một chút thông tin lên tới.

- Có người ở chung với Phong nhi lúc tai nạn sao?

Diệp Khai có chút giật mình đi ra, hắn vậy mà từ lúc vào bệnh viện đến giờ vẫn là lo lắng cho Diệp Hiểu Phong người, càng là đem sự việc qua loa tiếp thu, càng là không để ý đến. Hắn lúc này chỉ quan tâm đến sự sống chết của con trai hắn thời điểm đây này. Nào đâu có tâm trạng đi quan tâm đến mấy chuyện khác.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đình Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 40: Hạ Đông Nghi Nổi Khổ Tâm

Chu Thời Mậu vậy mà có chút ngạc nhiên đi ra, Diệp gia vậy mà cũng chưa đem sự việc cho điều tra kỹ càng, hắn đành đem sự việc ở hiện trường một lần nữa thuật lại chi tiết, tự là những việc mà nghiệp vụ không cho phép thì hắn vẫn là đem giấu kín đi ra.

Diệp Khai cùng Diệp – Hồ hai lão thọ tinh càng là ánh mắt có chút thẳng trầm lên xuống, vẫn là chăm chú nghe đến Chu Thời Mậu người thuyết trình đến, càng là không có bình luận nào lên đến, không khí lúc này vậy mà có chút tĩnh mịch đi ra, tựa là một cây kim rớt xuống cũng là có thể nghe thấy rõ ràng.

Lúc này mọi người mới chú ý đến là ở trên băng ghế ở góc ít người để ý đến lại là tồn tại đến một cô gái độ mười chín hai mươi tuổi, dáng vẻ có chút tiêu tụy, đầu tóc có chút rối bời, quần áo càng là hỗn loạn vết máu đi ra, nàng vậy mà đang ngồi thất thần, ánh mắt tựa một giây cũng không rời khỏi cửa phòng cấp cứu.

Tuy dáng vẻ bề ngoài có chút hỗn loạn đi ra nhưng tổng quan thì nàng vẫn là một cái tiêu chuẩn mỹ nhân người lên đến. Nếu đem mỹ nữ cảnh quan cùng nàng so đến thì tựa là khó mà so sánh ai hơn ai kém đây này.

Nàng vậy mà là Hạ Đông Nghi người, càng là một cái nữ nhân mà Diệp Hiểu Phong sẵn sàng hi sinh tính mạng để bảo vệ đây sao!? Diệp Khai cùng Diệp – Hồ hai lão thọ tinh vậy mà đem Hạ Đông Nghi người vậy mà quan sát cùng đánh giá một phen.

Diệp – Hồ hai lão thọ tinh vậy mà nhìn “người cháu dâu này” vậy mà thuận mắt đi ra, hai cái lão thọ tinh vậy mà nhìn trúng Hạ Đông Nghi người điểm đó là nàng đến giờ phút này vẫn tức trực ở đây chờ đợi, càng là một cái có tình có nghĩa người, xét về dung mạo cũng là không tệ, mà cái quan trọng là Diệp Hiểu Phong người đã nhìn trúng nàng đây này.

- Diệp bí thư! Không phiền trao đổi một vài thông tin với cảnh sát chúng tôi chứ? Chu Thời Mậu vậy mà nhanh chóng hỏi lên tới.

- Chu cảnh quan muốn hỏi gì thì xin cứ tự nhiên, nếu có thể nhanh chóng giúp cảnh sát phá án thì chúng tôi sẽ là hết lòng hợp tác. Diệp Khai vậy mà nhanh chóng đem đáp ứng hỗ trợ điều tra. Hắn cũng là muốn nhanh chóng truy ra hung thủ gây án.

- Cảnh Điềm! Đồng chí đi gặp Hạ Đông Nghi người tìm hiểu thông tin cần thiết đi.

Sau khi điều Cảnh Điềm đi lấy lời khai từ Hạ Đông Nghi người, Chu Thời Mậu vẫn nhanh chóng hướng Diệp Khai người nhanh chóng tìm hiểu thông tin đi ra. Hắn vẫn là muốn nhanh chóng kết thúc công việc tìm hiểu thông tin ở đây. Hắn nhanh chóng đi thẳng vào vấn đề cùng Diệp Khai.

- Vẫn làm phiền Diệp bí thư rồi, ngài có biết đạo này Diệp thiếu gia có kẻ thù nào hay không?

- Chu cảnh quan, tôi nghĩ là không có. Phong nhi tuy thường xuyên ra ngoài chơi bởi nhưng là chưa bao giờ gây thù chuốc oán với ai thời điểm... Nhưng sao Chu cảnh quan lại hỏi đến điều này?

Diệp Khai cùng Diệp – Hồ hai lão thọ tinh cũng là có chút bất ngờ điểm, nghe đến điểm này thì có thể đoán ngay là sự việc này vậy mà không hề đơn giản là gây tai nạn bỏ trốn đây rồi. Mọi người càng là tập trung ánh mắt hướng về Chu Thời Mậu người chờ mong câu trả lời lên tới.

- Diệp bí thư! Theo như dấu vết để lại, cùng camera an ninh xung quanh hiện trường ghi lại thì đây có thể là một vụ cố ý gây tai nạn hoặc có thể nói đây là một vụ mưu sát đi ra.

- Mưu sát! Chu cảnh quan ngài chắc chứ? Không phải là gây tai nạn bỏ trốn sao? Diệp Khai vậy mà đem hỏi lại một lần nữa cho chắc chắn. Hắn Vậy mà khó có thể tin được con trai hắn vậy mà bị người cho mưu sát.

- Diệp bí thư là!... Tuy chưa có kết luận cuối cùng, nhưng từ những thông tin và chứng cứ hiện có thì có thể chắc chắn đây không phải là một vụ tai nạn thông thường.

Diệp Khai vậy mà có chút choáng váng đi lên, còn Diệp – Hồ hai cái lão thọ tinh thì là sắc mặt càng có chút thẳng trầm đi lên, ở Vũ Hán này vậy mà có kẻ dám ngang nhiên đem con cháu Diệp – Hồ hai nhà vậy mà mưu sát đây này, kẻ này là gan vậy mà không nhỏ a, càng là không coi Diệp – Hồ hai đại gia tộc này để vào trong mắt đây này.

Cùng lúc thì Cảnh Điềm cũng là đem Hạ Đông Nghi người cho tìm hiểu thông tin lên đến.

- Chào Hạ tiểu thư, tôi là Cảnh Điềm thuộc đội cảnh sát điều tra Kiều Khẩu, tôi có một vài câu hỏi về vụ án chiều nay tại Cát Tường Thương Mại, mong Hạ tiểu thư có thể hỗ trợ cảnh sát làm rõ sự việc.

Hạ Đông Nghi có chút ừ ừ đi ra, càng nghĩ lại cảnh tượng ban chiều càng làm dấy lên trong lòng biết bao là ám ảnh đi ra, Diệp Hiểu Phong vậy mà một thân máu me đầm đìa, hắn vậy mà trên mặt vẫn là một nụ cười ôn nhu đi ra với nàng. Càng nghĩ đến trái tim nàng càng là thất lại, nước mắt rung rung, có thể vỡ òa đi ra bất cứ lúc nào. Nàng vậy mà không trả lời Cảnh Điềm câu hỏi chỉ là gạt đầu một cái, càng là không muốn nói gì thêm lên nữa rồi.

Nhìn bộ dáng của Hạ Đông Nghi người Cảnh Điềm cũng là ái ngại, nếu có cơ hội nàng vẫn là muốn đem cuộc nói chuyện này dời lại, nhưng tựa là thời gian vẫn là không cho phép nên nàng vẫn là tranh thủ đem cuộc nói chuyện này cho ngắn gọn nhất có thể. Tựa là không muốn đem Hạ Đông Nghi người chịu thêm xúc động. Nàng cũng là con gái nên phần nào hiểu được tâm trạng của Hạ Đông Nghi người lúc này.

- Hạ tiểu thư, tôi chỉ hỏi cô ngắn gọn mấy câu thôi, tựa là không quấy rầy đến cô nhiều đâu này! Cảnh Điềm vậy mà vẫn dành cho Hạ Đông Nghi người chút trấn an người đi ra rồi.

- Ân!

- Cô và nạn nhân Diệp Hiểu Phong là có quan hệ gì?
 - Phong tử anh ấy là bạn trai của tôi. Hạ Đông Nghi vậy mà mắt càng rung rung lệ đi ra.
 - Cô và nạn nhân Diệp Hiểu Phong quen nhau bao lâu rồi?
 - Tôi và Phong tử quen nhau cũng hơn tháng rồi!
 - Cô có biết bạn trai cô dạo này có gây thù với ai không? Hoặc là có xích mích với ai thời điểm?
 - Không có! Phong tử anh ấy tuy ngoài mặt có chút lạnh lùng, phóng túng. Làm việc cũng là không câu nệ nhưng mà anh ấy sống rất được lòng người, trước giờ tôi chưa thấy anh ấy là có kết thù với ai cả.
- Hạ Đông Nghi càng là nước mắt lăn dài trên hai gò má trắng nõn, gương mặt nàng lúc này có chút tiêu tụy đi ra, nhìn càng là một cái suy nhược cùng uất người đi lên rồi. Cảnh Diễm nhìn thấy Hạ Đông Nghi bộ dáng càng là có chút cảm thông cùng ái ngại đi ra, đành dừng tìm hiểu thông tin mà thoáng làm chút động viên Hạ Đông Nghi người rồi.
- Hạ Tiểu thư xin bớt đau lòng, chúng ta hay là hôm nay tạm dừng ở đây đi!
 - Cảnh cảnh quan tôi không sao! Cô có gì muốn hỏi thì cứ hỏi đi! Tôi cũng là muốn nhanh chóng đem hung thủ người nhanh chóng bắt đến!
- Hạ Đông Nghi vậy mà cương nghị đi lên rồi, điều cô có thể làm lúc này cho Diệp Hiểu Phong chỉ có thể là hỗ trợ cảnh sát đem hung thủ mau chóng trở về đi ra.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Hạ Đông Nghi Nổi Khổ Tâm (2)

Cảnh Diễm có chút ái ngại cho Hạ Đông Nghi, nhưng gặp Hạ Đông Nghi vẫn cương quyết đi ra thì vẫn là có chút khâm phục trong lòng đi lên. Diệp Hiểu Phong vậy mà kiếm được một cô bạn gái vừa xinh đẹp vừa cứng rắn, quan trọng là có thể vì hấn mà cam tâm tình nguyện làm mọi việc đây này.

Cảnh Diễm tuy không thích cái loại nhị gia thế tổ, càng là một cái tên nổi tiếng hái hoa người Diệp Hiểu Phong nhưng mà lúc này vẫn là bị Hạ Đông Nghi vậy mà có chút đồng hóa. Nói đúng hơn là bị tình cảm của hai người dành cho đối phương mà bị cảm động đến, càng là có chút hâm mộ cùng khát khao đi ra, nàng cũng là một cái nữ nhi thôi mà, càng là dễ bị hâm mộ những chuyện tình yêu lãng mạn đây này.

Cảnh Diễm nhìn Hạ Đông Nghi thời điểm vậy mà có chút hâm mộ cùng khâm phục đi ra, nàng vốn là một cái cao ngạo người, trước giờ tự là rất ít khi hâm mộ người khác, nhưng hôm nay nàng vậy mà bị tình cảm chân thành của Diệp – Hạ hai người cho cảm động đi ra. Nhìn bộ dáng tội tã của Hạ Đông Nghi, Cảnh Diễm không cảm lòng được vậy mà đành làm chút động viên đi ra.

- Hạ tiểu thư vẫn là bớt đau lòng, tôi nghĩ Diệp thiếu gia hấn không muốn nhìn thấy bộ dáng tiêu tụy lúc này của cô đâu.
- Thật không? Cảnh cảnh quan cô nghĩ vậy sao? Hạ Đông Nghi có chút si ngốc đi ra.
- Hấn tại sao lại cứu cô? Không phải là muốn cô vui vui vẻ vẻ sống khỏe mạnh sao? Cô giờ như vậy! Hấn mà khỏe lại thì sẽ là không vui đâu này!
- Hấn sẽ khỏe lại sao? Cô không lừa tôi đấy chứ?

Hạ Đông Nghi vậy mà si ngốc, cô đang tự tìm cho mình một cái niềm tin để mà bầu vùi, cô rất sợ, sợ là hấn vậy mà sẽ bỏ cô lại một mình. Hấn lúc này là điểm tựa tinh thần duy nhất mà cô có thể tin tưởng và giao phó cuộc đời lúc này, hấn là cô cuộc đời này duy nhất nam nhân.

- Hấn sẽ khỏe lại thôi. Có người từng nói với tôi thế này “Nếu bạn luôn nghĩ về một ai đó, thì người đó sẽ nhất định nhớ đến bạn mà quay về”. Chỉ cần trong lòng cô có hấn thì chắc chắn hấn sẽ nhanh chóng khỏe lại thôi.

Cảnh Diễm vậy mà không ngừng đem Hạ Đông Nghi người động viên tới, cô cũng không biết là tại sao mình lại hằng hái đi động viên Hạ Đông Nghi như vậy nữa.

- Cảnh cảnh quan, cô nói thật sao? Chỉ cần luôn nghĩ về hấn thì hấn sẽ không sao đúng không?
- Ân! Tôi tin hấn sẽ mau chóng khỏe lại thôi.

Cảnh Điem cũng không hiểu sao lúc này mình lại có niềm tin mãnh liệt là Diệp Hiểu Phong sẽ không sao, càng là đem niềm tin mãnh liệt đó muốn truyền đến cho Hạ Đông Nghi, tiếp thêm cho Hạ Đông Nghi có thêm sức mạnh cùng dũng khí đây này.

- Cảnh cảnh quan cảm ơn cô!

- Không có gì! Chúng ta vẫn là tiếp tục đến, tôi còn một vài câu hỏi muốn phiền cô giúp đỡ làm sáng tỏ đến!

- Cô có gì muốn hỏi thì cứ hỏi đi! Tôi biết đến điều gì thì sẽ là nói hết cho cô biết! Chỉ mong cô sớm đem hung thủ bắt đi ra.

- Ân! Cô có biết gần đây có ai uy hiếp hay đe dọa gì Diệp Hiểu Phong người không?

- Không có!... Tôi nghĩ là không có đâu!

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút rung động, không phải hấn chứ, hấn vậy mà dám đem thuê người giết Diệp Hiểu Phong sao? Hấn ta kẻ hoạch đâu phải vậy! Chắc không phải là hấn đâu! Hạ Đông Nghi vậy mà trong lòng có chút nghi vấn đi ra.

- Cô chắc chứ!? Cảnh Điem có chút nghi hoặc?

- Chắc mà! Phong từ trước giờ chưa bao giờ giấu tôi chuyện gì cả!

- Hạ tiểu thư tôi hỏi một câu không phải. Cô dạo gần đây có đắc tội qua ai. Hay là có ai đó muốn nhắm vào cô không?

Cảnh Điem vậy mà mở ra một nguy hoặc khác. Nếu là hung thủ nhắm vào Hạ Đông Nghi người thì sao? Nếu như vậy Diệp Hiểu Phong người không phải là mục tiêu của hung thủ, mà chỉ là một cái nạn nhân của vụ án lần này. Rất có thể có khả năng này xảy ra.

Hạ Đông Nghi càng là rung động đi lên. Nếu như Cảnh Điem suy đoán mà đúng vậy thì cô mới là mục tiêu của hung thủ sao, nếu vậy thì chỉ có thể là hấn. Chẳng lẽ hấn đã biết cô định đem tin tức báo cho Diệp Hiểu Phong nên muốn thủ tiêu cô. Nếu như vậy thật thì cô càng là liên lụy đến Diệp Hiểu Phong người đây rồi.

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút choáng váng đi ra, nhưng nếu như đem chuyện này nói với cảnh sát, thì liệu mấy ai tin, đầu óc cô càng là rối bời đi ra, cô đến là không thể chịu nổi cú sốc này đến. Cái cơ thể suy nhược của cô không thể nào chịu đến sự kích thích mãnh liệt này, càng là thân thể lung lay như muốn đổ đi ra.

- Hạ tiểu thư cô không sao chứ?

Cảnh Điem thấy Hạ Đông Nghi người lung lay như sắp ngã xuống, vậy mà nhanh chóng đem nàng cho đỡ lại, càng là đem tình hình Hạ Đông Nghi người hỏi tới. Hạ Đông Nghi vậy mà càng yếu ớt tới, cơ thể như mất đi toàn bộ sức lực, nếu như không có Cảnh Điem nhanh chóng ôm nàng lại tựa là nàng vậy mà đã ngã quỵ đi ra.

- Tôi không sao! Cảnh cảnh quan cảm ơn cô.

Diệp - Hồ hai lão thọ tính đang chăm chú suy nghĩ, vậy mà bị tiếng la thất thanh của Cảnh Điem cho tỉnh lại, tựa thấy bộ dáng yếu ớt của Hạ Đông Nghi thời điểm càng là có chút sốt sắng đi ra. Coi phân diện thì nàng là Diệp Hiểu Phong một cái người yêu đi, cũng là hai lão tương lai cháu dâu đây này, không biết thì thôi, chứ đã biết thì càng là không thể làm ngơ được.

- Cháu gái, cháu không sao đây chứ? Trong người thấy chỗ nào không khỏe?

Hồ Dương vậy mà là người đầu tiên mở lời đem Hạ Đông Nghi người sức khỏe tình trạng cho hỏi tới.

- Cháu chỉ là có chút hơi chóng mặt, tựa ngồi nghỉ một lúc là không sao rồi.

- Cháu xem! Đây là bệnh viện, dù gì lúc chiều va chạm cũng là có chút ảnh hưởng đến, nghe ta dù sao cũng là thoáng đến kiểm tra đến một hai đi.

Diệp Vạn Toàn cũng là không chịu kém cạnh Hồ Dương người cũng là muốn đem Hạ Đông Nghi người thoáng tỏ chút quan tâm đến, hấn dù gì cũng là Diệp Hiểu Phong một cái nội tôn đây này, sao có thể kém cạnh cho được.

- Cháu không sao ạ! Tựa ngồi nghỉ chút là khỏe lại thôi!

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút bối rối cùng mắc cỡ đi ra, dù sao cũng là lần đầu tiên tiếp xúc với Diệp Hiểu Phong trưởng bối, càng là trong cái hoàn cảnh này nữa. Nàng lúc này càng có chút lúng túng tới, phải biết là lúc này quần áo cùng đầu tóc của nàng đang vô cùng hỗn loạn đi ra đây này.

- Cháu gái cháu đừng ngại! Cháu là Phong nhi bạn gái, cũng coi là chúng ta nửa cái người nhà! Cháu mà có chuyện gì thì Phong nhi lúc đi ra lại trách rồi cái lão già này đây này!

Hồ Dương vậy mà có chút tiểu ý đi ra, hấn vậy mà khác hấn cái vẻ cứng rắn, cùng nghiêm nghị bên ngoài, mà thay vào đó là là một cái nòng ảm con người đi ra. Khiến cho người xung quanh vậy mà cảm thấy ảm ảp đi ra.

- Lão Hồ huynh nói đúng đó! Cháu vẫn là nên đi kiểm tra một hai đi! Chỗ này còn có hai lão già này chống đỡ đến. Phong nhi đi ra vẫn là ta sẽ cho

người báo cho cháu biết đầu tiên.

- Cháu cảm ơn hai ông. Cháu không sao đâu! Cháu vẫn muốn ngồi đây chờ Phong từ anh ấy đi ra. Hạ Đông Nghi có chút cứng rắn cùng kiên nghị đi ra.

- Cháu vẫn là nghe lời ta đi! Diệp Vạn Toàn có chút không cho cự tuyệt đi ra.

- Cháu!... Hạ Đông Nghi càng là có chút bối rối đi lên.

- Khai Nhi! Con cho người sắp xếp bác sĩ kiểm tra cho cô bé đi. Diệp Vạn Toàn càng là tự chủ đi ra sắp xếp hẳn con trai đi lo thủ tục cho bệnh viện kiểm tra sức khỏe cho hẳn phân nửa cái cháu dâu người này.

- Chu cảnh quan, Cảnh tiểu thư để hôm khác lại hỏi, ta thấy sức khỏe con bé lúc này không thích hợp nói chuyện điểm. Hồ Dương hướng Chu Thời Mậu cùng Cảnh Điềm người thăm dò ý kiến.

- Vẫn theo Hồ lão gia lời nói đi, vẫn là để hôm khác lại hỏi! Đã làm phiền gia đình cùng Hạ tiểu thư rồi.

Chu Thời Mậu ra dấu cho Cảnh Điềm cùng nhau rời đi, tựu là lúc này tạm thời dừng lại ở đây thôi. Cảnh Điềm tuy thấy có vài điểm nghi hoặc nhưng thấy Hạ Đông Nghi người sức khỏe cùng tinh thần lúc này không thích hợp hỏi tiếp nên cũng là đành rời đi, đợi ngày mai sẽ là quay lại hỏi sau.

Cầu Đề Cử 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Hạ Đông Nghi Hồi Ức

Bệnh viện Số 2 Vũ Hán, ca phẫu thuật vậy mà kéo dài hơn năm tiếng đồng hồ, không khí trước phòng cấp cứu càng lúc càng nặng nề. Nếu là không có sự có mặt xuất hiện của nữ cảnh quan xinh đẹp Cảnh Điềm, cùng Hạ Đông Nghi thời điểm thì có lẽ không khí sẽ không có phần buồn lòng phần nào.

Diệp Khai vậy mà không mấy khó khăn đã sắp xếp cho Hạ Đông Nghi một phòng an dưỡng cùng tới là một bác sĩ giúp nâng thoát kiểm tra một hai. Hạ Đông Nghi vẫn đành nghe theo Diệp – Hồ hai lão thọ tính an bài tới. Nàng càng trong lòng dấy lên bao áy náy cùng tự trách, càng là có chút ảm áp cùng đắng chát đi ra.

Hạ Đông Nghi lúc này hơn bao giờ hết thấy Diệp Hiểu Phong người lại quan trọng đối với nàng như vậy, nhờ hẳn mà cuộc sống của nàng đã có nhiều thay đổi, nàng đã nhận được rất nhiều từ hẳn, nếu như một ngày hẳn biến mất thì cuộc sống của nàng tựu là không biết sẽ như thế nào nữa.

Tuy trước đó nàng và hẳn gặp nhau là do sắp đặt của một âm mưu dơ bẩn nhằm vào Diệp Hiểu Phong, nhưng nàng cũng là không ngờ đến chính là nàng vậy mà cũng lại là nạn nhân. . .

Uống vào rồi an thần thuốc do y tá đưa đến, Hạ Đông Nghi có chút thiếp đi, trong lúc mơ màng nàng lại nhớ về ngày đó, ngày mà nàng và Diệp Hiểu Phong gặp nhau.

Hán Dương khu, Thập Yển quán rượu lớn thấp thoáng nổi bật bởi từng mảng bảy màu sắc đèn nê ông nguy nga tráng lệ, cùng nổi bật lên là cái kia xa hoa Kim Hoàng Sắc bức tường biểu trưng nhà hàng sáu sao cấp khách sạn tôn vinh.

Thập Yển quán rượu lớn lúc này ở ngoài bãi đậu xe rất sớm cho đậu đầy đủ các loại kiểu dáng xe xa hoa sang trọng, Porsche, Mercedes Benz, Ferrari, Maserati, Lamborghini, Infinity, BMW,... Nơi này vậy mà chỗ nào cũng dễ dàng nhìn thấy những chiếc xe thể thao đỉnh đám đất tiền đậu chung một chỗ, có thể nói là một buổi thịnh yến của các loại xe, bất quá điều này cũng khó trách, đêm nay đi tới nơi này đều là một đám trẻ tuổi con nhà giàu, cảm lái đủ loại kiểu dáng xe thể thao quý giá tới đây khoe khoang là điều tự nhiên không thể tránh được.

Thập Yển quán rượu lớn tọa lạc gần Nguyệt Hồ, là nơi tụ tập thường xuyên của đám “Hào môn thế gia” ở Vũ Hán này, mà đêm nay tựu là Diệp gia Diệp đại công tử Diệp Thiên Thành mở tiệc sinh nhật đãi khách tại đây.

Tại sao đám “Hào môn thế gia” lại chọn Thập Yển quán rượu lớn làm nơi tụ họp? Cũng là bởi sự xa hoa cũng như cách bày biện cũng như phục vụ ở nơi đây chỉ thích hợp cho nhà giàu sinh hoạt nơi.

Vừa bước vào cửa lớn, người ta có thể cảm nhận ngay được sự rộng lớn cùng xa hoa của đại sảnh với những ánh đèn vàng nhạt tỏa sáng, gọi cho người ta cái cảm giác ấm cúng như có dòng nước ấm vừa tràn qua người, như là ánh nắng ngày xuân chiếu rọi giữa ban ngày hàm chứa nhàn nhạt hương vị, cùng với cái lạnh lẽo ở phía bên ngoài cửa là tuyệt nhiên không giống chút nào. Từ cửa lớn kéo dài tới phòng khách xa hoa rực rỡ tiệc rượu, trên đường bày ra chính là hoàng gia nội thất châu Âu chuyên dụng màu đỏ tiếp khách thăm, khiến xúc chân người đi trên đó dường như đang đạp ở trên mặt cỏ tươi non.

Cửa đi vào, là hai hàng nữ lễ tân ăn mặc cung trang màu đỏ xinh đẹp vô cùng, cái kia từng cái từng cái nhìn đều là B cấp mỹ nữ trình độ, đi qua thăm,

phía trước chính là tiệc rượu chủ hội trường, một loạt ăn mặc Kim Hoàng Sắc áo vest anh chàng đẹp trai, khuôn mặt tươi cười nghênh tiếp khách đi tới.

Vừa đi vào, đập vào mắt chính là hơn hai ngàn mét vuông rộng lớn chủ hội trường, ở trong đó đã sớm chật ních từng đôi từng đôi tuần nam mỹ nữ với chính mình bàn rượu đan xen trò chuyện thật vui.

Hoa lệ đèn lồng, ánh sáng vàng tỏa ra rực rỡ đại sảnh, kết hợp cùng với thảm trải sàn Arab xa hoa, hai bên mang theo chính là các bức tranh quý báu, phía dưới tranh chính là những dãy tiệc đứng bàn để đủ các loại món ăn vật kiêu dáng tinh xảo do đầu bếp nổi danh nấu nướng mà thành, cùng với những tháp ly rót đầy rượu vang đỏ đắt tiền.

Những con em trong đám hào môn thế gia là thường được khuyến khích đến nơi này bởi Thập Yển quán rượu lớn nguyên bản được xây dựng là vì để cho các gia tộc nhà giàu thế hệ tuổi trẻ lẫn nhau kết bạn một thoáng, để vì tương lai làm cơ sở cùng cơ hội hợp tác sáng tạo, mặt khác quan trọng hơn mục đích là thân cận.

Hôm nay tự là Diệp gia Diệp đại công tử sinh nhật nên không khí có phần nhộn nhịp hơn hẳn ngày thường. Phải biết ở Vũ Hán này Diệp gia là gia tộc có thể lực chỉ xếp hàng thứ hai sau Hồ gia người. Càng không kể đến mấy năm gần đây mối quan hệ của hai đại gia tộc này tự là khá thân thiết đi lên. Nên cũng không ít nhĩ lưu cùng tam lưu gia tộc người muốn kết giao quan hệ cùng Diệp gia. Nhất là Diệp Khai, người đang nắm quyền lực ở Vũ Hán này.

Ở chủ hội trường một cái lối ra, mở ra là một khoảng sân rộng lớn được bao vây quanh bởi các dãy phòng hội trường lớn nhỏ khác nhau, xuyên thấu phía trên là mạc dạ thiên không chỉ chít những vì sao, mà phía dưới càng là ý xuân nồng đậm với cây xanh cùng thủy sắc bãi cỏ hiện ra ở dưới chân.

Ở chính giữa là một cái hồ bơi đầy nước xanh lam, bên cạnh hồ bơi hơn mười người vốc người nóng bỏng, mỹ nữ bikini trong tay bưng một khay tinh xảo món ăn vặt cùng hồ bạc sắc rượu đỏ xuyên toa ở bên cạnh hồ bơi trong đám người đang nói chuyện phiếm, bất cứ lúc nào cũng có thể vì bọn họ dâng món ăn cùng rượu ngon.

Buổi tiệc sinh nhật vậy mà làm cho người ta hoa cả mắt cùng một trận tặc lưỡi đi vì cảnh tượng xa hoa, nếu không phải là người của đại gia tộc đến thì có phá sản đi ra cũng khó mà tổ chức một buổi tiệc sinh nhật như vậy a.

Lúc này đám đông người đang vây quanh lấy một nam thanh niên đẹp trai. Anh chàng đẹp trai này người có vóc người dong dong cao, thân hình cân đối, nổi bật lên là một khuôn mặt điển trai với mái tóc màu đen kiểu Quiff nhuộm màu hạt dẻ vuốt ngược càng khiến hắn nhìn có chút lẳng tử và phóng khoáng.

Hắn tự là Diệp đại thiếu gia Diệp Thiên Thành, là người anh trai cùng cha khác mẹ của Diệp Hiểu Phong, cũng là chủ nhân của bữa tiệc sinh nhật này. Diệp Thiên Thành năm nay tự hai mươi ba tuổi là nghiên cứu sinh khoa luật đại học Vũ Hán.

Hôm nay Diệp Thiên Thành diện cho mình một bộ vest nam kiểu two - piece xanh navy gồm hai phần chính là quần tây, áo sơ mi và áo vest xanh navy với nút đơn có ve kiểu Ý bên ngoài, mặc cùng với kiểu giày oxford nâu, tạo cho hắn một hình tượng càng là hào hoa phong nhã người đi ra.

Có thể nói Diệp Thiên Thành cũng là Diệp gia một cái ứng cử cho vị trí Diệp gia Gia chủ, một người được nhận định là trọng điểm bồi dưỡng xếp chỉ sau Diệp Hiểu Phong đây này.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân (1)

Trời càng lúc càng về khuya, tiệc rượu lúc này càng là diễn ra có phần rôm rả cùng náo nhiệt hơn. “Hào môn thế gia” đám người ở Vũ Hán tự cũng là chẳng mấy lạ lẫm nhau nên nhập cuộc cũng vì vậy mà càng là có chút hưng phấn đi lên.

Xuyên qua khung cảnh ồn ào náo nhiệt ở khu hồ bơi, đi vào một cái tiểu rậm rạp rừng cây cảnh nhỏ tiểu đạo, khoảng chừng mười thước xa sau, bên này cảnh tượng lại là có chút biến đổi, rừng rậm cây cảnh nhỏ tiểu đạo phía sau có thêm một dòng suối nhỏ chảy róc rách tế thủy, không hẳn... Nhìn kỹ, từng luồng từng luồng sương mù màu trắng ở trên mặt nước lượn lờ bay lên, cái kia rõ ràng không phải suối nước, mà là ôn tuyền (Suối nước nóng).

Ôn tuyền bên cạnh, một loạt cổ hương cổ sắc ghế gỗ bàn gỗ chỉnh tề xếp ngay ngắn bên cạnh, cái kia ghế gỗ trên đã sớm ngồi đầy một nam thanh niên người khuôn mặt có chút buồn lòng, khoảng chừng là đang hưởng thụ hơi nước lượn lờ bay lên ấm áp nơi này.

Nam thanh niên nhìn bộ dáng có chút thư sinh trắng trẻo, khuôn mặt có chút tuấn lãng điển trai với mái tóc undercut ngắn đỉnh dài. Nhìn cách ăn mặc của hắn tự cũng biết hắn cũng là trong đám “hào môn thế gia” người đi ra, quần tây đen kết hợp áo sơ mi trắng phong cách formal kiểu french (cổ tay măng – sét phong cách pháp), được đính kèm là cufflink JacobD & Co (khuy măng-sét Jacob & Co), phải biết những chiếc khuy măng-sét kim cương Canary là loại khuy đắt nhất trên thế giới! Với giá bán 4,2 triệu Mỹ kim tả hữu một cặp, những chiếc khuy này thực sự chỉ dành cho những thượng lưu người trong giới đi ra đây này. Khoác bên ngoài cùng là một chiếc áo vest cách điệu trẻ trung màu đen áo với viền trắng càng tạo cho hắn một vẻ phong lưu cùng nam tính. Nếu là không nói tới đôi giày Stefano Bemer hắn đang đi với giá hơn hai ngàn Mỹ Kim tả hữu một đôi thì nhìn sơ trang phục hắn đang mặc

cũng đã vượt qua con số mười triệu Mỹ Kim đây này. Nhìn hần tự cũng biết hần là một kẻ khá tỉ mỉ cùng cầu kỳ trong cách ăn mặc.

Hần ngồi đó dường như đã khá lâu rồi, hần nhìn như đang thư giãn nhưng lại không phải vậy, nếu quan sát kỹ có thể thấy nét mặt hần có chút dăm chiêu, dường như đang suy nghĩ vấn đề gì đó. Có lẽ không gian có chút u nhả cùng làn hơi nước ẩm áp nơi đây có thể làm cho hần tâm trạng có phần nào dịu xuống.

Đang trầm ngâm, hần vậy mà bị tiếng ồn làm cho có chút giật mình đi ra. Hần hướng mắt về nơi phát ra tiếng ồn thì phát hiện ở cách hần không xa có hai nam cùng một nữ tự là có chút xô xát cùng tranh cãi.

“Hạ tiểu thư cô tự là nên biết điều một chút a!...”

“Ha...ha... Hạ Đông Nghi ta khuyên cô vẫn là nên phối hợp đây này!...”

Hai tên thanh niên có chút dâm ý đi ra nhìn chằm chằm lấy cô gái, tự như muốn đem cô gái cho ăn tươi nuốt sống. Cô gái lúc này có chút giận dữ đi ra, phải biết nàng làm sao không hiểu ý đồ hai tên đang đồ từ này kia chứ.

“Cổ thiếu gia, Hoàng thiếu gia các người nên có chút tự trọng a!”

“Hạ tiểu thư chúng ta chỗ nào là không tự trọng a!...” Tên thanh niên họ Hoàng càng là dâm ý đi lên.

“Hạ lưu!” Cô gái càng đỏ mặt tức giận đi ra.

“Khách khách, không phải lúc mới đầu cô đã biết chúng ta là kẻ hạ lưu? Ta nói cho cô biết, nam nhân không bao giờ biết hạ lưu, chỉ biết trung lưu và thượng lưu thôi!” Tên thanh niên họ Cổ nhìn cô gái đây về thô tục, ý tứ trong đó rất rõ ràng. (Hạ lưu ở đây là tư thế khi xxx đàn ông nằm ở dưới, cứ thế mà suy ra nhé – tác giả)

“Vô si!...” Cô gái rít lên, càng là đỏ mặt tía tai đi ra, đây là cỡ nào trần trụi dâm ý a, phải biết một cô gái ngây thơ, trong sáng như cô thì làm sao mà chấp nhận được những lời nói thô tục như thế này được kia chứ.

“Vô si!... Ta nghĩ lúc Hạ gia vỡ nợ phá sản thì ta không biết Hạ tiểu thư sẽ nói gì đây này!” Tên thanh niên họ Hoàng có chút đắc ý.

“Người!...” Cô gái tự là có chút đáng chất đi ra. Phải biết Cổ, Hoàng hai người vậy mà nắm được nhược điểm của cô đây này.

Từ đằng xa nghe được câu chuyện ba người nam thanh niên kia cũng có thể nhận ra danh tính ba người này, hai tên thanh niên kia tự là Cổ Cự Cơ cùng Hoàng Tử Thao, còn cô gái không ai khác chính là Hạ Đông Nghi, Hạ gia Hạ tiểu thư, cũng là Hán Đại một cái hoa hậu giảng đường người đây này.

Cổ Cự Cơ là thiếu gia nhà họ Cổ ở Vũ Hán, mà Cổ gia cũng là một trong Hoa Hạ cửu đại gia tộc, nhưng Cổ gia Vũ Hán chỉ là một người từ Cổ gia chi thứ đi ra, cũng không thể coi như đại diện Cổ gia được, nhưng ít nhất cũng là có chút tiếng nói, vẫn là hơn hẳn người từ nhị lưu gia tộc đi ra.

Còn về phần Hoàng Tử Thao thì cũng giống như Hạ gia, cũng chỉ là Vũ Hán một cái nhị lưu thế lực người, mà Hoàng gia tự là nắm trong tay An Bang tập đoàn cho vay tài chính đứng đầu Vũ Hán. Ba người này tự là ở Vũ Hán cũng là thành phần có chút danh khí người đây này.

Lúc này Cổ, Hoàng hai người tự là đang lấy thế ép buộc Hạ Đông Nghi, mà Hạ Đông Nghi thì khóc không ra nước mắt, phải biết công việc làm ăn của cha cô vậy mà gặp chút khó khăn trong việc xoay vòng vốn; Cổ, Hoàng hai người vậy mà bắt được điểm này đến uy hiếp cô. Nếu như Cổ, Hoàng hai người đứng ra giúp thì Hạ gia cũng như cha cô vậy mà có thể bước qua bước ngoặt khó khăn này, còn không thì Hạ gia vậy mà từ đây có thể bị xóa sổ khỏi Vũ Hán nhị lưu thế lực người đây này.

Nam thanh niên có chút cau mày, hần vậy mà rất ghét hành động của Cổ, Hoàng hai người, tuy hần cũng là một tên trong đám hoàn khổ đệ tử ở Vũ Hán này, mà càng là một tên nổi tiếng phong lưu người, hần tự là Vũ Hán nổi tiếng Diệp gia nhị tổ người Diệp Hiểu Phong. Tuy nổi danh là vậy nhưng hần tự là chưa từng dùng những thủ đoạn đê hèn này ra để mà chiếm đoạt nữ nhân đây này.

Nhất là hần càng không thích Cổ, Hoàng hai người này, vì hai tên này là chân chó cho người anh cùng cha khác mẹ của hần: Diệp Thiên Thành. Sở dĩ hần trốn ra đây ngồi hít thở không khí cũng là vì vậy, hần tự là không muốn hỗn tạp cùng đám người kỳ đà kia của anh trai hần Diệp Thiên Thành đây này.

Hần vốn cũng không thích chen chân vào chuyện của người khác, nhất là chuyện của Diệp Thiên Thành, cũng như có liên quan đến người anh cùng cha khác mẹ này, nhưng hôm nay hần tự là thấy chướng mắt, bởi việc này lại ngay trước mắt hần xảy ra, hần vẫn là không thể không quan đây này.

Khi Cổ, Hoàng hai người còn đang đắc ý đi lên, nghĩ rằng đêm nay sẽ là đêm mỹ nhân cho chiếm thì lúc này Diệp Hiểu Phong từ góc khuất của một cái tiểu rậm rạp rừng cây cảnh nhỏ tiểu đạo đi ra, sự xuất hiện của hần khiến cho ba người cũng là có chút giật mình.

“Là ai?” Cổ Cự Cơ có chút bực mình gầm gừ lên.

“Cổ thiếu!... Hoàng thiếu!... Các người vậy mà trốn ra đây làm việc tốt a!” Diệp Hiểu Phong cười khẩy mỉa mai.

“A!” Hạ Đông Nghi có chút giật mình lúng túng, cùng xấu hổ đi ra, phải biết là nàng không muốn cho người khác biết chuyện này đây này.

“Diệp thiếu!” Cổ, Hoàng hai người vậy mà cũng có chút lúng túng, hai người cũng không ngờ người xuất hiện lúc này lại là Diệp gia Diệp nhị thiếu gia Diệp Hiểu Phong.

“Cơ huynh, Thao huynh, ta là không làm lỡ chuyện tốt của hai người chứ?” Diệp Hiểu Phong càng là mỉa mai đi ra.

Cổ, Hoàng hai người con người có rút tụt là có chút tức giận đi lên, nhưng vẫn là không dám phản ứng, vuốt mặt phải nể mũi a, dù sao đây là Diệp nhi thiếu gia người a, bọn họ hai người cũng là không dám không cho bộ mặt đây này.

Hai người vậy mà liếc nhau ra hiệu cùng rút lui, chuyện tốt hôm nay đành gác lại, dù sao cơm chưa ăn hẳn còn đó, ngày tháng còn dài a, mà bọn họ còn nắm nhược điểm của Hạ gia đây này, sợ gì mỹ nhân không đưa tới cửa, nếu mà ở đây giằng dụa với Diệp Hiểu Phong tụt là không có cái gì ngon để ăn đây này.

“Diệp thiếu! Chúng ta tụt là ra đây hóng mát chút a! Không phiền!”

"Diệp thiếu! Hóng mát vui về a!"

Cổ, Hoàng hai người nói xong vậy mà lui rất nhanh, để lại Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi một mình ở lại đây này.

Cầu Đề Cũ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 44: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân (2)

Ôn tuyền khu, rừng rậm cây cảnh nhỏ tiểu đạo vậy mà lúc này không gian có chút khiến người lúng túng đi ra, phải biết lúc này chỉ còn lại Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi hai người.

Mà Hạ Đông Nghi lúc này càng có chút lúng túng. Tuy là lúc này Diệp Hiểu Phong đã đứng ra giúp nàng giải vây nhưng tụt chỉ là uống rượu độc giải khát mà thôi, chỉ là tránh được một lúc không thể tránh được cả đời. Nhưng cũng vì vậy cũng khiến cho Hạ Đông Nghi vậy mà có chút xấu hổ đi ra vì chuyện này nàng muốn giấu diếm không cho ai biết, càng là đem ấn tượng về nàng trong mắt Diệp Hiểu Phong có chút không tốt đây này.

“Diệp thiếu gia đa tạ!...” Hạ Đông Nghi có chút xấu hổ, càng là không biết nên nói gì cho phải.

“Khụ!... Khụ!... Hạ tiểu thư chỉ là vô tình đi ngang qua thôi! Không biết lúc này có làm phiền.”

Diệp Hiểu Phong hần ho khan một cái, cũng là có chút lúng túng bộ dáng, hẳn vậy mà có chút giả điên bộ dáng tựa như là lúc này chỉ là vô tình đi ngang qua mà thôi.

“Diệp thiếu gia không ở trong buổi tiệc lại trốn ra đây hóng gió?”

Hạ Đông Nghi cũng là một cái tinh tế người, thấy Diệp Hiểu Phong giả chết bộ dáng cũng là uyển chuyển phối hợp đổi qua chủ đề khác, cũng là tránh cho hai người lúng túng bộ dáng đây này.

“Có chút ngột ngạt nên muốn tản bộ một hai, hít thở một chút không khí trong lành!”

Diệp Hiểu Phong vậy mà ngửa mặt lên nhìn mặc dạ thiên không chỉ chút những vì sao lấp lánh, hít vào một hơi dài, nhìn hẳn bộ dáng vậy mà có chút khoan khoái đi ra, tựa như đã quên đi chuyện lúc này đi ra.

Hạ Đông Nghi nhìn biểu hiện của hắn có chút khó hiểu đi ra, cả Vũ Hán này ai là không biết hắn là một tên phong lưu thành tính người đây này, vậy mà ở một buổi tiệc như thế này, hắn lại không đi tìm gái mà bông đùa, lại trốn ở một nơi u tĩnh như thế này tận hưởng cái khoái lạc của bầu không khí trong lành, nếu mà kẻ ra ngoài thì chắc người ta sẽ đem Hạ Đông Nghi nàng cho cười vẹo cả quai hàm, tụt là người si nói mộng, chuyện này là không thể nào.

Diệp Hiểu Phong hẳn vậy mà có chút lạnh lùng bộ dáng, khác xa hoàn toàn với sự tưởng tượng của Hạ Đông Nghi nàng về một tên phong lưu nhị thế tổ người, hẳn vậy mà có thể trong chớp mắt đem một cái tiêu chuẩn mỹ nữ cấp A như nàng đem coi thành không khí tồn tại.

“Diệp Hiểu Phong hẳn tụt là tên điên a!”

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút mất thăng bằng trong lòng, phải biết nàng vậy mà ở Hán Đại không biết có bao nhiêu là fan hâm mộ người vây quanh, kể cả trong đám hào môn thế gia ở Vũ Hán này trong đám hoàn khổ đệ tử cũng không ít người đem lòng ái mộ đây này.

Hạ Đông Nghi tối nay tụt là xuyên đến một chiếc đầm amy đuôi tôm ren hoa cao cấp màu đen, càng làm tôn lên nước da trắng mịn không chút vết ước chừng “xuy đan đặc phá”, nhất là đôi chân thon dài trắng tấp của nàng.

Với mái tóc búi cao lại càng làm nổi bật lên cái cổ thon dài vô cùng gợi cảm của nàng. Nhìn nàng lúc này chẳng khác gì một tiên nữ hạ phàm, lộng lẫy

kiêu sa. Ấy vậy mà Diệp Hiểu Phong hấn ngay một cái liếc mắt cũng không buồn nhìn nàng đây này.

Hạ Đông Nghi gót giày có chút chà xát trên mặt cỏ, đây có lẽ lần đầu tiên nàng bị một nam nhân không để mắt đến. Là một cái nữ nhân, lại là một cái tiêu chuẩn siêu cấp mỹ nữ thì lại càng là một sự đả kích không hề nhỏ với nàng đây này.

Giữa lúc Hạ Đông Nghi còn đang thấy buồn bực trong lòng thì bất ngờ Diệp Hiểu Phong lại lên tiếng khiến cho nàng có chút giật mình cùng khó hiểu.

“Bầu trời đêm nay đẹp quá phải không!?”

“Ân!”

Diệp Hiểu Phong sau khi cảm thán một câu lại bất ngờ im bật, khiến cho Hạ Đông Nghi càng là khó hiểu đi ra, trong nàng càng là không khỏi mắng thầm “Tên này điên thật a! Ta thấy bầu trời trừ ngày trời mưa còn lại ngày nào chả giống ngày nào! Bệnh hoạn... đúng là bệnh hoạn mà.”

Tuy nàng là thầm mắng Diệp Hiểu Phong trong lòng là tên điên nhưng mà nàng vậy mà cũng không rời đi, mà nàng không hiểu sao cũng bắt tri bắt giác nhìn lên bầu trời đêm.

Vũ Hán bầu trời đêm nay cao vút, không một gợn mây, những tinh tú vì vậy mà thi nhau lấp lánh tỏa sáng rực rỡ. Hạ Đông Nghi có chút ngây người, nàng trước giờ chưa bao giờ dành thời gian để đi ngắm sao, hôm nay tự là nàng lần đầu tiên làm việc này. Bất giác nàng vậy mà mà bị sự tráng lệ của bầu trời đêm làm cho ngây người ra. Nàng bị cảm xúc của Diệp Hiểu Phong lúc này cho lây nhiễm.

“Người ta thường nói, mỗi người khi chết đi, thì linh hồn của họ sẽ hóa thành một ngôi sao chiếu sáng trên bầu trời. Ở trên đó hằng đêm họ có thể nhìn thấy người thân của mình ở dưới này, và chúng ta mỗi tối nhìn lên bầu trời cũng là có thể nhìn thấy họ.”

“Ân!”

Hạ Đông Nghi lúc này có chút khó hiểu nghĩ, “Có lẽ Diệp Hiểu Phong hấn thực sự là một tên điên thật, hấn vậy mà nói toàn những lời khó hiểu đây này!” Nàng có chút lầu bầu trong lòng đi ra.

“Diệp Hiểu Phong tên gia hỏa này thật là khó hiểu đây này, về ngoài thì lạnh lùng đến đáng sợ, còn nói toàn những câu khó hiểu, không hiểu hấn làm sao mà hấn lại có thể hấp dẫn đến những nữ nhân kia người, chắc có lẽ hấn tự là dùng đến tiền và thế lực đây này.” Hạ Đông Nghi trong đầu không khỏi thầm nghĩ tới. (Ta nghĩ tên này cũng thật điên, mỹ nữ bên cạnh không ngắm đi ngắm sao, không hiểu sao mi lại của được mỹ nữ như vậy đây này – Lão Thát)

Hai người vậy mà lúc này lại rơi vào trầm mặc, không ai nói với ai câu nào, trời càng lúc càng về khuya, không khí lúc này vậy mà bất chợt có chút lạnh hơn. Hạ Đông Nghi thân thể có chút run nhẹ, hai tay khẽ vòng xiết đan vào nhau, nhưng nàng vậy mà vẫn là không có ý định rời đi, không hiểu sao nàng vẫn là song song đứng đấy cạnh Diệp Hiểu Phong.

Diệp Hiểu Phong có chút nhũn mảy, hấn không nghĩ Hạ Đông Nghi vậy mà đến lúc này vẫn chưa rời đi. Nàng tính cách có chút quật cường đây này, hấn lúc đầu thờ dài đi ra. Hấn bề ngoài vẫn là ngắm sao nhưng kỳ thực này giờ vẫn âm thầm đem Hạ Đông Nghi quan sát đây này.

Nhìn bộ dáng đang có chút run rẩy của Hạ Đông Nghi hấn lúc này có chút không đành lòng đi ra, liền đem áo vest trên người khẽ choàng lên vai Hạ Đông Nghi, nhẹ nhàng khẽ nói:

“Lạnh rồi đúng không! ... Đi vào thôi!...”

“Ân!”

Hành động bất ngờ này của hấn khiến cho Hạ Đông Nghi có chút giật mình cùng ngây người. “Hấn không hấn là một tên lạnh lùng người nha!” Hạ Đông Nghi vậy mà lăm bắm trong lòng đi ra.

“Lạnh cóng rồi sao!?...”

“A!”

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút thất thần, mãi cho đến khi Diệp Hiểu Phong quay lại lay nàng thì nàng mới giật mình đi ra. Phải biết hấn lúc này choàng áo xong cho nàng liền quay đầu trở lại bữa tiệc, nhưng đi được nửa đường thì không thấy nàng đâu cả nên hấn đành phải quay lại tìm. Đến nơi vậy mà thấy Hạ Đông Nghi vậy mà đứng chết trân tại chỗ, giống như là bị lạnh cóng người vậy.

“Hạ tiểu thư cô không sao chứ?”

“A!... Tôi không sao đây này!...” Hạ Đông Nghi có chút lúng túng cùng xấu hổ đi ra.

“Vậy a! ... Chúng ta trở vào thôi!” Diệp Hiểu Phong vậy mà nhanh chóng trở lại về lạnh nhạt.

“Ân!”

Hai người lúc này một trước một sau quay trở lại bữa tiệc nơi, vậy mà không ai nói với ai một lời nào đi ra. Dọc đường trở về Hạ Đông Nghi không khỏi

nặng thẳm trong lòng hai chữ "phong tử" đi ra.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

P.S: Hãy tham gia event dành cho truyện của Lão Thất nào, link: <https://truyenfull.vn/2018/phat-dong-cuoc-thi-tim-hieu-truyen-cong-tu-khung-dien-tg-ta-la-lao-that/>

Bạn đang đọc truyện *Đình Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Diệp Gia Huynh Đệ

Hán Dương khu, Thập Yển quán rượu lớn, tiệc rượu càng lúc càng được đẩy lên cao trào phải biết cuộc vui càng về khuya thì mới thực sự bắt đầu, phải biết đám người hào môn thế gia cuộc sống về đêm bây giờ mới là lúc náo nhiệt nhất.

Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi người quay lại bữa tiệc thời điểm này vậy mà cho thu hút được rất nhiều ánh mắt chú ý của mọi người đi ra, phải biết Diệp Hiểu Phong hẳn tuy nổi tiếng là một tên phong lưu, đào hoa công tử người, thế nhưng là hẳn chưa bao giờ xuất hiện trước đám đông mà dẫn theo nữ nhân a, cũng chưa một ai từng thấy qua nữ nhân của hắn nhưng hắn vẫn được xếp đứng đầu trong đám hoàn hảo khó đẽ từ Vũ Hán, bởi hắn có một lượng lớn nữ nhân xếp hàng ái mộ người đây này.

Mà càng làm cho người ta chú ý tự là nữ nhân đi theo hắn lúc này là một cái tiêu chuẩn cấp mỹ nữ chân dài vóc người đầy đặn, càng là có danh khí hơn người a, Hạ gia Hạ tiểu thư Hạ Đông Nghi, Hán Đại hoa hậu giảng đường một cái người đây này.

Lúc này tất cả mọi người ánh mắt đều cho đổ dồn về Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi người lên tới, khiến cho Hạ Đông Nghi vậy mà có chút lúng túng cùng mắc cỡ đi ra tự như bị người cho bắt gặp đang ăn vụng vậy, bộ dáng ngượng ngịu bèn lên vậy mà vô cùng đáng yêu.

Nên nhớ hôm nay tự là bữa tiệc sinh nhật của Diệp đại thiếu gia Diệp Thiên Thành nha, hẳn mới chính là tâm điểm nhân vật chính của buổi tiệc này a, vậy mà tâm điểm để cho người ta nghị luận cùng nhắc đến lúc này lại là hẳn người em trai cùng cha khác mẹ Diệp nhị thiếu gia Diệp Hiểu Phong người đây này.

Nhưng lúc này Diệp Thiên Thành hẳn vậy mà trong ánh mắt lại có chút tiểu ý đi ra, khác hẳn với hẳn tính cách thường ngày. Phải biết thường ngày hẳn cũng là không mấy ưa thích gì hẳn người em trai này, vậy mà hôm nay hẳn vậy mà có chút nhiệt tình cùng niềm nở, càng là có chút hờn trách đi ra.

“Hiểu Phong tới tới!... Ta cho người tìm người này giờ mà không thấy! Vậy mà trốn đi cùng mỹ nữ người đây này, thật là không bán cho người anh trai như ta chút mặt mày đây này.”

“Thiên Thành ca, ta chỉ là đi ra ngoài hóng gió một lát, còn... Mà dù sao cũng chúc mừng ca sinh nhật vui vẻ!”

Diệp Hiểu Phong hẳn vẫn không vui không buồn nhân nhạ nói, hẳn tự muốn nói hẳn và Hạ Đông Nghi người không có gì quan hệ nhưng nhớ đến hai cái kia bộ dáng chân chó người hẳn lại đánh sang chuyện khác. Đây cũng là cấp cho Hạ Đông Nghi chút mặt mũi a, tự là sau này hai cái tên nào cả vàng kia cũng là nể mặt hẳn mà tránh né một chút đây này.

Thật ra giữa hẳn và Diệp Thiên Thành cũng là không có oán thù gì to tát lắm đi ra, chỉ là hẳn không thích tác phong cùng cách hành xử cũng nhưng các mối quan hệ hỗn tạp của Diệp Thiên Thành người. Mà Diệp Thiên Thành thì lúc nào cũng ghen ghét đố kỵ với hẳn nên giữa hai người thường xuyên không thể hòa hợp là vậy.

“Hôm nay tự là sinh nhật Diệp Thiên Thành có lẽ hẳn không muốn người biết giữa hai người có xích mích nên chắc là cố tỏ ra bộ dạng thân thiện.” Diệp Hiểu Phong trong lòng nghĩ vậy nên hẳn cũng là ngoài mặt không vui không buồn cũng muốn bán cho Diệp Thiên Thành một chút mặt mũi, cũng là do Diệp gia khỏi mặt mày đây này a.

Diệp Thiên Thành thấy thái độ không nóng không lạnh của Diệp Hiểu Phong thì trong lòng nảy ra một nụ cười lạnh, càng là trên mặt tỏ ra niềm nở hơn vui vẻ nói.

“Hiểu Phong không cần khách sáo như vậy! Nào tới! Chúng ta hôm nay tự phải uống vài ly mới được!... À! Em dâu cũng tới!... Không cần ngại ngần a!...”

Diệp Thiên Thành càng là vui vẻ hơn hờ hởi kéo Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi lên tới, hẳn lại ra hiệu cho một mỹ nữ mặc bikini có vóc người nóng bỏng tự là mang tới một khay tinh xảo chứa ba ly hồ bạc sắc rượu đỏ.

“Thiên Thành ca... Hạ tiểu thư nàng...”

“Ta... Ta không phải... Diệp thiếu gia hẳn không phải...”

Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi hai người vậy mà cùng thất thanh la lên cùng một lúc, phải biết hai người vậy mà mới gặp nhau lần đầu nào phải quen biết từ trước, vậy mà lúc này lại bị người cho thành cặp tình nhân đây này. Vốn dĩ cũng là chuyện bình thường nhưng khi hai người vậy mà đồng loạt phản ứng thì lại khiến cho không gian vậy mà có chút lúng túng cùng ngượng ngùng khiến cho người ta cảm giác có chút quái dị đi ra.

Hạ Đông Nghi vậy mà càng có chút đỏ mặt đi ra, đáng về càng có chút ngại ngùng tựa như bị bắt gặp đang cùng tiểu tình lang bộ dáng nàng lúc này vậy mà nhìn lại vô cùng đáng yêu.

“Tiểu hồ ly!” Diệp Thiên Thành tựa là nuốt xuống một ngụm nước bọt lớn nằng thẹn trong lòng. Nhưng ngoài mặt vẫn là tươi cười đi ra.

“Các người xem! ... Còn chối là không phải! Nào! Tới! tới! Chúng ta cùng nâng ly nào!”

“Thành ca!...”

“Thôi thôi! Không nói nữa hôm nay tựa là ta sinh nhật! Chúng ta cùng nâng ly nào!”

Diệp Thiên Thành bộ dáng không cho từ chối đi ra, càng là giục Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi người càng là đem rượu cho lên tới, phải biết cùng là đám người hào môn thế gia đi ra thì chừng này điểm rượu nhạt thì không tính thấm tháp vào đâu.

“Tiểu Phong người tới! Ta giới thiệu mấy cái bằng hữu cho người nhận biết a!”

Rượu qua Diệp Thiên Thành càng là có chút hưng phấn đi ra, càng là lôi kéo Diệp Hiểu Phong đến giới thiệu cho hân nhận biết các người bằng hữu này cũng là không quên luôn miệng một câu em dâu, hai câu em dâu đi lên tới, khiến cho Hạ Đông Nghi càng là ngượng đỏ cả mặt đi ra nhưng mà cũng không biết là nên trốn đi đâu vẫn là một mực theo phía sau lưng Diệp Hiểu Phong hân nửa bước không rời.

“Tiểu Phong đây là Đồng thiếu gia của Đồng Thị”

“Tổng Tổ Nhi tiểu thư của Triều Dương được nghiệp. Nàng tựa là vừa mới trở về từ Bắc Kinh không lâu.”

“Cố Cự Cơ thiếu gia của Cố gia một cái ngoại chi. Hoàng Tử Thao của An Bang tập đoàn người, hai người này tựa là người đệ biết đây này.”

Diệp Thiên Thành càng lúc càng cao hứng, kéo Diệp Hiểu Phong và Hạ Đông Nghi đi khắp nơi vì hai người làm một cái nhận biết, hồ bực sắc rượu đỏ vậy mà càng lúc càng được chất chồng mang tới, Hạ Đông Nghi vậy mà có chút là chịu không nổi lên tới, phải biết nàng từ lượng tuy là cũng không kém đến nỗi nào nhưng cứ uống kiểu này nàng tựa là không tiếp nổi lên tới a.

Diệp Hiểu Phong hân tuy bề ngoài có chút lạnh lùng, nhưng hân lại là một người tình tế nha, từ cách hân ăn mặc cũng phần nào thể hiện lên tới. Thấy Hạ Đông Nghi có chút không thể tiếp nổi lên tới, hân vậy mà có chút không đành lòng càng là nhìn thấy ánh mắt bất thiện từ Cố Hoàng hai người mà vẫn là đứng ra thay Hạ Đông Nghi người tiếp tới.

“Cố thiếu!... Hoàng thiếu!... Vẫn là để ta đến tiếp các người, Nàng tựa là không khỏe a!...”

“Ây! Diệp huynh không được a!... ta thấy nàng tựa vẫn còn uống được đây này!...”

“Không được a! Tựa là phải đến ly nữa a!..”

“Đám kê mao toán bì này vậy mà tính toán được a, tựa là không muốn buông tha người này, muốn đem tiểu nha đầu Hạ Đông Nghi này đem nay cho nuốt a. Ta tựa là không thể để chúng được toại nguyện nha.” Diệp Hiểu Phong vậy mà nằng thẹn trong lòng đi ra. Nhưng ngoài mặt hân vẫn là tươi cười đi ra.

“Vẫn là để ta đến thay nàng a! Cố huynh! Hoàng huynh! vẫn là bán lại cho ta một chút bộ mặt nam nhân a!”

“Diệp huynh!... Ây! Nếu Diệp huynh đã nói vậy thì như vậy đi!...” Cố Hoàng hai người có chút thở dài tiếc nuối đi ra.

“Em dâu không được a!... Vậy Tiểu Phong tới a!... Đêm nay tựa không say không về!... tới...tới nào tiểu Phong”

Diệp Thiên Thành càng là một bộ dáng sáng khoái đi ra, càng là lôi kéo Diệp Hiểu Phong cùng Cố Hoàng hai người cùng một chỗ đem rượu tới càng là tăng tăng chồng chất đi ra.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

P.S: Hãy tham gia event dành cho truyện của Lão Thất nào, link: <https://truyenfull.vn/2018/phat-dong-cuoc-thi-tim-hieu-truyen-cong-tu-khung-dien-tg-ta-la-lao-that/>

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 46: Hoang Đường Một Đêm (1)

Ở khu Hán Dương khu thời gian lúc này đã gần bước qua canh tư, Nguyệt Hồ lúc này không khí trở lạnh đi và cũng là lúc Thập Yển quán rượu lớn không khí bên trong có chút giảm nhiệt đi xuống, bởi một lượng người cứ từng tốp từng tốp vậy mà cáo lui tự mình mở xe rời khỏi buổi tiệc. Đám Hào môn thế gia người tự là mỗi người đều có cuộc vui riêng của mình.

Mà đám người Diệp gia huynh đệ lúc này càng uống càng cao hứng, Diệp Thiên Thành vậy mà hôm nay có chút kỳ lạ, hần bộ dạng vô cùng thân thiện làm cho Diệp Hiểu Phong có chút khó hiểu đi ra. Nhưng hần vẫn là giữ ở trong lòng tự là không biểu hiện ra ngoài.

“Tiểu Phong!... Tới! ... người với ta uống thêm ly nữa!... Chúng ta hai anh em tự là đã lâu rồi không có uống rượu vui như hôm nay!....ha...ha...ha...”
Diệp Thiên Thành bộ dáng sáng khoái đi ra. “Từ Thao, kêu người mang thêm rượu tới!... Chúng ta làm thêm vài ly nữa ha!...”

“Thành ca! Hôm nay hay là tới đây thôi! Hạ tiểu thư có vẻ hơi mệt rồi!... Để đệ đưa cô ấy về trước!” Diệp Hiểu Phong nhìn bộ dáng mệt mỏi của Hạ Đông Nghi có chút không đành lòng nói ra, tự là muốn trước đưa nàng về nhà nghỉ ngơi, dù sao hôm nay tự là cũng uống khá nhiều rồi đây này.

“Ây Tiểu Phong! Vậy đâu được dù sao lâu rồi anh em chúng ta mới thoải mái như vậy!... Để Cự Cơ đưa nàng về chúng ta tới vài chai nữa a!” Diệp Thiên Thành có vẻ tiếc nuối nín kéo nói ra.

Diệp Hiểu Phong hần có chút lưỡng lự dù sao lâu rồi anh em họ mới có chút hòa hợp, nhưng để cái tên Hoa Hoa công tử họ Cổ kia đưa Hạ Đông Nghi về thì hần càng là không yên tâm, huống chi lúc này hần còn thấy Cổ Hoàng hai người ý đồ muốn đem Hạ Đông Nghi cho nuốt đây này. Tuy hần là lần đầu tiên gặp gỡ Hạ Đông Nghi người nhưng với bản tính của hần thì không thể không quan đây này.

Thấy Diệp Hiểu Phong bộ dáng có vẻ chần chừ không yên tâm, Diệp Thiên Thành có chút trêu chọc đi ra.

“Không đành rời xa người đẹp a! Hay vậy đi để ta kêu người sắp xếp cho em dâu một phòng, cho nàng thoáng nghỉ ngơi. Chúng ta uống tiếp một lúc nữa, dù sao vẫn còn sớm a. Em dâu, em thấy có được không?”

Hạ Đông Nghi có chút ngại ngùng khi Diệp Thiên Thành vậy mà cứ liên tục gọi nàng là "em dâu", nhưng nghe mãi cũng thành quen lúc này đã là không còn ngại ngùng như trước. Nàng thấy Diệp Hiểu Phong có chút chần chờ, tự như là đợi nàng cho ý kiến thì cũng có chút ái ngại nói ra.

“Diệp thiếu gia nếu vậy cứ cùng Thành ca uống tiếp a! Tôi không sao tự là tự về được đây này!”

“Hay là để tôi đưa cô về a!” Diệp Hiểu Phong có chút ái ngại nói.

“Không được a! Em dâu! Lâu lắm anh em nhà ta mới có dịp cao hứng như hôm nay a!” Diệp Thiên Thành càng cố nín kéo, hần vậy mà hôm nay nhiệt tình có vẻ thái quá à nha.

“Ân! Thật ngại quá! ...” bộ dạngHạ Đông Nghi có chút ái ngại nói ra.

“Hạ tiểu thư hay tôi đưa cô về phòng nghỉ ngơi một lát!... Xong việc rồi tôi sẽ đưa cô về!” Diệp Hiểu Phong hần càng là lưỡng lự nói.

“Phải! Phải như vậy a!” Diệp Thiên Thành càng là cao hứng.

“Ân! Làm phiền anh quá!...” Hạ Đông Nghi không đành lòng nhưng cũng là đồng ý với hần nói.

“Thành ca! Anh uống trước đi!... Em đưa Hạ tiểu thư lên phòng rồi xuống uống tiếp!”

Diệp Hiểu Phong càng là cho gọi tới quản lý người vì Hạ Đông Nghi người cho gọi tới một phòng tổng thống đi ra. Phải biết Thập Yển quán rượu lớn tự là chỗ đám người hào môn thế gia ăn chơi nha, nên phòng nghỉ lại cũng là có không ít, càng là phòng thượng hạng chuẩn bị sẵn từ trước.

Diệp Hiểu Phong đưa Hạ Đông Nghi lên tới tận phòng mới quay lại buổi tiệc, trước khi đi hần không quên dặn dò nàng phải khóa cửa cẩn thận. Hần vậy mà không quên Cơ Hoàng hai người kia có ý đồ với nàng đây này.

Trở lại tiệc rượu lúc này đám ba người Diệp Thiên Thành cũng là đang rôm rả tới tấp mời rượu, Diệp Hiểu Phong tuy không thích gì mấy Diệp Thiên Thành nhưng dù sao cũng là anh em trong nhà, lại không mấy khi được cao hứng như vậy nên cũng là nhanh chóng nhập cuộc đi vào.

Rượu điểm tới có chút chênh choáng thời điểm Diệp Hiểu Phong cùng đám ba người Diệp Thiên Thành vậy mà chia nhau cáo biệt đi ra. Đám người Diệp Thiên Thành tự là tiếp đãi tới một điểm khác tiếp tục cuộc vui, còn Diệp Hiểu Phong hần phải trở lại phòng đem cái kia bắt đắc dĩ cô bạn gái cho hộống về nhà.

Hần không hiểu sao hôm nay từ lượng của hần vậy mà có vẻ hơi kém thì phải, trong người càng là có chút phát nóng đi lên, tự là có chút hơi choáng váng đây này.

Thời điểm về đến phòng Hạ Đông Nghi vậy mà có chút ngủ say đi ra, hần tự là không nỡ đem nàng đánh thức, có lẽ nên để nàng nghỉ lại đây một đêm cũng không sao, cũng là để Hạ Đông Nghi nghỉ ngơi thôi, điểm hần đặt lưng xuống ghế xô pha ngồi nghỉ mệt đi ra.

Hần vậy mà hôm nay uống hơi nhiều a, trong người càng có chút phát nóng cùng khát nước đi lên. “Rượu hôm nay có điểm mạnh nha!” Diệp Hiểu Phong

có chút tắc lưỡi nói ra, giờ phải tìm nước uống giải khát cái đã. tiếng động của hắn vậy mà có chút hơi lớn đi ra, cũng là khiến cho Hạ Đông Nghi người vậy mà làm cho giật mình tỉnh dậy.

“Diệp thiếu gia!... Là anh phải không?” Hạ Đông Nghi có chút ngái ngủ ngược lên nói ra.

“Là tôi!... Hạ tiểu thư tôi tưởng cô ngủ say nên là không dám đánh thức cô dậy.” Diệp Hiểu Phong có chút bối rối đi ra.

“Ân! Không hiểu sao hôm nay tửu lượng vậy mà kém, mới uống chút mà thấy hơi chóng mặt.” Hạ Đông Nghi có chút nhăn mặt, bộ dáng vậy mà có chút đáng yêu.

“Hạ tiểu thư cô thấy không khỏe sao? Vậy thì cứ tiếp tục nghỉ ngơi a!.. Ta uống xong nước sẽ kiểm phòng nghỉ ngơi! Hôm nay rượu là có chút mạnh a, vậy mà có chút hơi choáng đây này.”

Diệp Hiểu Phong cũng là sợ Hạ Đông Nghi người ngại nên cũng là trước đưa ra ý kiến. Phải biết đêm tối nam nữ chung phòng vậy mà có chút bất tiện đây này, hổng chỉ lại là nam nữ trẻ tuổi dễ cho người sự hiềm nghi a.

“A! Ta tự cũng là có chút khát! Rượu hôm nay tự là có chút mạnh a!”

Hạ Đông Nghi vậy mà cũng cảm thán đi ra, nàng vậy mà cũng không ý thức được điểm này đây này.

“Hạ tiểu thư cô cũng thấy khát a?...”

Diệp Hiểu Phong vừa hỏi vừa mở nước đưa cho Hạ Đông Nghi người uống, phải nói lúc này vậy mà khoảng cách của hai người vậy mà rất gần. Phải biết Hạ Đông Nghi đêm nay tự là mặc một chiếc đầm anyu đuôi tôm ren hoa màu đen trông vô cùng gợi cảm, nhất là kết hợp với nàng bộ dáng lúc này càng làm người ta không thể không yêu đây này.

Diệp Hiểu Phong vậy mà miệng lưỡi có chút khô khan đi ra. Hắn không hiểu sao lúc này mình vậy mà có một cỗ cảm xúc khó tả dâng lên, mà cảm giác ấy càng lúc càng mãnh liệt không thể nào ngăn cản lại được.

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Hoang Đường Một Đêm (2)

Thập Yển quán rượu lớn, nơi đây được coi là một trong những chốn ăn chơi có tiếng của giới hào môn thế gia đám người Vũ Hán. Thập Yển là một chuỗi liên hợp khu vui chơi giải trí cùng khách sạn tiêu chuẩn cấp sáu sao. Với một góc nhìn rộng bao quát toàn cảnh Nguyệt Hồ.

Thập Yển tòa nhà khách sạn, toàn bộ mặt ngoài tòa nhà được ốp kính cùng hệ thống đèn màu trang trí, mang đến những màn trình diễn ánh sáng độc đáo vào ban đêm, khi những ánh sáng từ những chiếc đèn này phát ra chiếu xuống mặt hồ tạo thành những bản giao hưởng vô cùng bắt mắt giữa nước và ánh sáng.

Phòng tổng thống được coi là phần tinh hoa nhất của khách sạn, nó mang đậm dấu ấn thiết kế vương giả phong cách Ý Đại Lợi với không gian rộng rãi, tinh xảo thủ công từng chi tiết, vừa phóng khoáng hiện đại vừa quý phái cổ điển tạo nên sự tinh tế cầu kỳ trong trang trí kiểu Âu châu.

Có thể nói tổng thống phòng có thiết kế nội thất tinh xảo và tiện nghi thuộc vào dạng xa hoa bậc nhất. Phòng có cửa sổ kính nổi từ sàn tới trần, mở ra tầm nhìn thoáng rộng bao quát khung cảnh Nguyệt Hồ, còn gì thích bằng việc mỗi buổi sáng mai có thể ngắm nhìn cảnh bình minh ở Nguyệt Hồ đi lên.

Chính vì độ xa hoa ấy, Thập Yển khách sạn được coi là một trong những khách sạn hàng đầu của Vũ Hán, mà giá cả để ngủ một đêm tại đây cũng không hề rẻ chút nào, chỉ có hào môn thế gia đám người tầng lớp thượng lưu may ra mới trả nổi khoản tiền kèch xù này.

Mà lúc này trong phòng Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đông Nghi bốn mắt nhìn nhau, hắn không hiểu sao lúc này ở cự ly gần như thế này quan sát cái tiểu hồ ly này lại khiến cho hắn vậy mà có chút khó mà kiềm chế được cơn dục hỏa trong lòng, mỗi cùng miệng có chút phát khô đi ra.

“Rượu vậy mà có chút quá chén a!” Diệp Hiểu Phong thờ dài một cái, cổ dẫn xuống cơn dục hỏa trong lòng, hắn không hiểu sao hôm nay lại có phản ứng mãnh liệt đến như vậy, bình thường hắn đâu có như vậy, đúng là rượu say hại người mà.

Lúc này Hạ Đông Nghi vậy mà cũng chẳng khá hơn Diệp Hiểu Phong người là mấy, một cảm giác nóng bức đang từ từ dâng lên, cơ thể có chút tê rần, cùng ngứa ngáy khó chịu, tựa như có hàng trăm hàng vạn con kiến đang trên người nàng khắp nơi bò loạn.

“Nóng!... Sao mà nóng quá a!” Hạ Đông Nghi không ngừng kêu khổ, cái cảm giác nóng nực bức bối ấy càng lúc càng mạnh, ước chừng nàng chỉ muốn đem quần áo đều cho cởi phăng đi ra, nhưng lúc này tự là còn Diệp Hiểu Phong người đang tại nàng không thể nào đem đồ cho thoát.

Hạ Đông Nghi không ngừng đem nước cho uống, mục tiêu chỉ là muốn đem cơn nóng bức này cho hạ hỏa một hai nhưng cũng là vô dụng, cho dù có

uống bao nhiêu cũng là cảm thấy không đủ, mà càng uống thì lại càng thấy nóng, thấy khát đi ra.

Diệp Hiểu Phong hai mắt cứ dán chặt vào Hạ Đông Nghi tựa như bị keo cho dán chặt lên vậy, hần vậy mà không ngừng đem nước miếng từng bót từng bót lớn cho nuốt đi vào, tim thì càng lúc càng đập loạn lên rồi.

“Yêu nghiệt! ... Uống nước thôi mà cũng quá câu người!” Diệp Hiểu Phong thàn than một tiếng, nhưng mắt thì không tài nào cho rời khỏi hai đại meo meo đang không ngừng phập phồng của Hạ Đông Nghi. Trong đầu hần vậy mà chỉ muốn nhào tới đem hai đại meo meo này cho bắt tới tay vậy mà mặc sức nhào nặn đi ra.

Nhìn thấy Diệp Hiểu Phong nhìn mình với ánh mắt chực chờ như kiểu muốn đem nàng cho ăn tươi nuốt sống ngay tại chỗ, Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này có chút bị cho dọa sợ, phải biết là cô nam quả nữ nửa đêm nửa hôm ở chung một phòng thì khó mà không xảy ra chuyện gì, nhất là lại đi ra mướn phòng riêng, còn chưa kể cái gia hỏa này vậy mà lại nổi tiếng phong lưu người, nếu hần vậy mà đem nàng cho làm gì thì nàng cũng là không có sức mà chống lại đây này. Nghĩ đến đây Hạ Đông Nghi có chút phát lạnh đi ra.

“Diệp thiếu gia!... Anh không phải đi sao?” Hạ Đông Nghi có chút ngượng ngùng nhắc nhở. Nàng tự là muốn trực khách.

“Khụ! Khụ! Ta đi ngay a!” Diệp Hiểu Phong có chút lúng túng đi ra.

“Àn!” Hạ Đông Nghi vậy mà cũng có chút lúng túng sượng sùng, da mặt trắng mỏng vậy mà đỏ bừng đi lên vô cùng đáng yêu bộ dáng.

“Yêu nghiệt!... Nàng là đang trực khách hay đang câu dẫn ta a!” Diệp Hiểu Phong càng là cười khở trong lòng, hần hôm nay vậy mà bị rượu làm cho có chút mất kiểm soát, một câu nói một cử chỉ của Hạ Đông Nghi bình thường đã đẩy mị lực, nhưng lúc này dường như nó lại tăng lên gấp mười lần không kém. Nhất là hần cái tiểu đệ đệ vậy mà lúc này lại không chịu an phận thủ thường, vậy mà không ngừng bành trướng xông lên.

Phải nói Hạ Đông Nghi lúc này cũng là không thoải mái hơn là mấy, toàn thân nóng rực, ngứa ngáy vô cùng, nhất là nàng vùng hạ thân. Một cái cảm giác mà nàng không biết phải diễn tả ra sao, tựa là vô cùng khó chịu.

“Diệp thiếu gia!... Anh!... Umh!...”

Hạ Đông Nghi đang định mở miệng hỏi thúc Diệp Hiểu Phong rời đi, nàng muốn là ngay lập tức trốn vào nhà tắm cho xả nước, đem cái nóng bức khó chịu này cho thanh lý, nhưng không đợi cho nàng nói hết câu thì môi nàng vậy mà bị Diệp Hiểu Phong miệng lớn tham lam chặn lại. Hần vậy mà to gan dám đem nàng cưỡng hôn.

Hạ Đông Nghi ban đầu muốn phản kháng chống cự, nhưng khí lực nàng lại không bằng Diệp Hiểu Phong, lại chưa nói khi hần cưỡng hôn nàng vậy mà cái cảm giác khó chịu ấy lại giảm bớt mà thay bằng là một cảm giác lâng lâng thoải mái đi lên, chưa kể vậy mà chân tay nàng vậy mà một chút sức lực vậy mà cũng không có.

“Diệp... um... thiếu... um...!” Hạ Đông Nghi có chút thờ dốt, câu nói càng là có chút ngắt quãng vì môi nàng vậy mà bị Diệp Hiểu Phong miệng cho phong bế gắt gao. Hần vậy mà như một con mẫn thú, điên cuồng ngấu nghiến cuốn lấy nàng, hần vậy mà một chút lý trí cũng đã biến mất.

Hạ Đông Nghi lúc này vậy mà khóc không ra nước mắt, nàng muốn phản kháng, muốn chống lại Diệp Hiểu Phong cưỡng hôn, nhưng nàng vậy mà một chút khí lực cũng là không có, cơ thể nàng vậy mà lúc này lại không nghe theo nàng lý trí, cái cảm giác khoan khoái, dễ chịu cùng lâng lâng vậy mà càng lúc càng làm cho nàng quên mất bản thân mình là ai, quên đi mình đang ở đâu,...

Diệp Hiểu Phong hần vậy mà hai tay không ngừng trên người nàng điên loạn khám phá, nhất là không ngừng đem nàng hai tòa kia đại meo meo không ngừng nhào nặn.

Tuy còn cách một mảng lớn y phục, nhưng lực đạo cùng sự kích thích vậy mà khiến cho Hạ Đông Nghi không khỏi oằn mình ra chịu đựng, phải biết vậy mà đây là lần đầu tiên có nam nhân dám đem nàng đại meo meo cho nhào nặn đây này, tuy nàng lý trí là không muốn, nhưng không ngăn được cái cảm giác thư sướng ấy mỗi khi Diệp Hiểu Phong cái kia đáng hận bàn tay đem nàng hai tòa ngọc phong cho tập kích.

Còn Diệp Hiểu Phong lúc này vậy mà một dạng như phát điên người, càng là đem Hạ Đông Nghi dưới thân không ngừng mà mò loạn, hần cũng là không có mấy kinh nghiệm trong chuyện này, cũng chỉ là một cái gà mờ người mà thôi, chứ nếu không hần đã phát hiện ra hần vậy mà bị người cho hạ xuân được.

Phải nói loại xuân dược này dù là có cao thủ cũng khó mà nhận biết, bởi nó không bộc phát mãnh liệt, mà lại từ từ tác dụng tạo cho con người ta một cảm giác gì đó rất là tự nhiên.

Trong phòng, trên giường lớn lúc này, Diệp Hiểu Phong không ngừng điên cuồng, còn Hạ Đông Nghi thì dường như vô lực, đôi mắt nhắm nghiền thả lỏng mà tận hưởng cái cảm giác thư sướng. Y phục không ngừng tung bay, amy đậm đen, hồng nhạt tráo tráo, hồng nhạt tiểu quần nhỏ nhất kiện toàn loạn trên mặt đất.

Trắng toát, ở dưới ánh đèn vàng nhạt thấp thoáng phía dưới, lập loè mê người làn da bóng loáng mềm mại không chút tỳ vết, nhất là hai tòa ngọc phong đỏ sộ ngạo nghễ vươn cao, cũng không biết lúc nào, Hạ Đông Nghi đột nhiên kêu lên một tiếng sợ hãi.

Vào lúc này, Diệp Hiểu Phong người đè lên Hạ Đông Nghi trên người đôi kia cao vót Ngọc Phong, thể nhưng Hạ Đông Nghi kinh ngạc phát hiện, điên cuồng Diệp Hiểu Phong hạ thân là cùng phía dưới của nàng nối liền cùng nhau, hơn nữa có vẻ như bất tri bất giác xâm nhập...

Một cảm giác đau buốt từ hạ thân xông lên tới não hải khiến cho Hạ Đông Nghi đang trong cơn mê mang thư sướng tỉnh lại, nàng vậy mà mặc nhi giữ gìn suốt hai mươi mấy năm qua vậy mà lúc này lại để cho Diệp Hiểu Phong người vậy mà chiếm mất. Nàng không biết là nên cười hay nên khóc đây nữa.

Nhưng cũng rất nhanh, cái cảm giác khoan khoái ấy lại trở lại, một cảm giác vô cùng kích thích... mặc dù phía dưới hạ thân vẫn truyền đến một chút đau đớn. Mà lúc này Diệp Hiểu Phong người vậy mà càng điên cuồng hơn, khắp nơi đem nàng chà đạp.

Rất lâu sau đó sau khi, Diệp Hiểu Phong kéo uể oải thân thể, hướng trên giường bên cạnh Hạ Đông Nghi trực tiếp ngủ say.

Hôm nay lên chương muộn điểm, vì muốn làm rõ ta là một cái tác quyền người nên ba ngày nay ta không lên chương, mong các đạo hữu thông cảm... Mong nhận được nhiều sự ủng hộ của các đạo hữu cho Công Tử Khùng Điên trong thời gian tới.

Ps: Truyện của Ta Là Lão Thất được đăng độc quyền tại . Mong ai yêu thích Lão Thất hãy chỉ đọc truyện đăng của Lão Thất tại YY. Tạ Tạ!

Cảm tạ đạo hữu Kensuchi10 đã tặng Kim Phiếu và Donate.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Si Ngốc Hạ Đông Nghi

Vũ Hán tiết trời mùa thu càng là trong lành, nhất là Hán Dương khu nơi gần Nguyệt Hồ buổi sớm không khí càng là thanh thuần, có thể nói nơi đây là một trong những nơi có sự kết hợp hài hòa nhất những công trình kiến trúc đồ sộ nặng nề cùng khung cảnh thiên nhiên hoang sơ nhẹ nhàng, giữa cái ồn ào náo nhiệt xô bồ của cuộc sống cùng sự yên tĩnh thanh bình của thiên nhiên, tất cả tạo thành một sự liên kết hài hòa giữa con người và thiên nhiên.

Nguyệt Hồ đã quá tám giờ thời điểm, mặt trời vậy mà lên cao từ lâu, những tia nắng lúc này xuyên thấu qua cửa sổ kính đem tổng thống phòng cho khắp nơi tràn ngập ánh sáng chói lóa, một vài tia nắng vật mà hắt tới một khuôn mặt có chút uể oải nam nhân nhưng vẫn không kém phần điển trai bộ dáng người.

Bị ánh nắng cho chiếu thẳng vào mặt khiến hần có chút nhăn mày bộ dáng khó chịu đi ra. “Hôm qua rượu vậy mà có chút mạnh nha, vậy mà có chút đau đầu a!” Hần vậy mà khẽ có chút nhăn nhó bộ dáng, cùng lười nhác đem chăn cho kéo lên che mặt. Người này vậy mà không ai khác chính là Diệp nhị thiếu gia Diệp Hiểu Phong.

Lúc này một cổ u hương thoang thoảng nhẹ nhàng len lỏi vào trong hần mũi khiến cho hần vậy mà vô cùng khoan khoái cùng dễ chịu, phải nói cổ hương thơm này vậy mà có chút đặc biệt, thanh thuần, ẩn hiện chút mỉ hoặc vô cùng tinh tế. Hần có chút khoan khoái tham lam đem cổ u hương này cho thật sâu hít vào, càng có chút tắc lưỡi “Thơm quá a!”

Không phải hần trước kia chưa từng nghĩ ở Thập Yển tổng thống phòng khách sạn, nhưng trước kia tự là chưa có lần nào ngửi thấy cổ hương thâm này a. Hần lười nhác trốn vào trong chăn cuộn mình muốn ngủ nướng lên tiếp. Lúc này vậy mà tay hần vậy mà cho đụng tới một cái có chút nóng bỏng cùng mỡ bóng mịn màng đồ vật, đã vậy có chút đàn hồi cùng co giãn đi ra.

“Cái này!...” Não hải hần không khỏi đánh ong lên một cái, từ năm đầu xúc tu cảm giác từ cánh tay hần truyền về cảm giác vậy mà có chút quen thuộc. Nếu hần còn không biết tay mình bắt trúng cái gì bộ dáng thì hần quả là một tên phế vật người.

Tìm hần vậy mà không ngừng nhảy loạn, tối qua vậy mà hần gọi tới một nữ nhân, không thể nào, hần trước giờ chưa bao giờ uống say đến nỗi gọi tới nữ nhân mà mình nhớ.

Hần cố lấy lại trấn tĩnh, tay càng là đem cái kia đồ vật cho xác định lại lần nữa xem mình có nhận lầm, nhưng vậy mà càng khiến cho hần bị dọa sợ, cái kia đồ vật vậy mà không sai vị đạo cùng cảm giác, càng là một cái cực phẩm trong số cực phẩm đại mỹ mỹ đi ra đây này.

Diệp Hiểu Phong tìm vậy mà không khỏi đánh thót một cái. “Vậy mà tối qua thật kêu tới một cái nữ nhân!” Hần trong đầu càng có chút rối loạn, chuyên tối qua hần vậy mà không nhớ được tí nào, cứ như bị tẩy não người bộ dáng, chỉ nhớ là hần có tìm qua Hạ Đông Nghi người, sau đó thì lại không nhớ gì lên nữa. “Vậy Hạ Đông Nghi người đâu? Nữ nhân này lại là ai?” Đầu óc hần có chút bấn loạn lên rồi.

“Ân!... Mùi hương này có chút quen thuộc a” hần vậy mà lúc này lại thấy cổ u hương này vậy mà có chút quen thuộc, càng là một cái hần đã gặp qua người. Diệp Hiểu Phong vội đem trong chăn chui ra khỏi, đập vào hần mắt là một cái nữ nhân người làn da vô cùng trắng mịn, nhất là nàng vậy mà trên thân không che lấy một mảnh vải, càng là quay lưng về phía hần.

Cái kia thon dài bóng lưng, cùng lồi lõm vô cùng khiêu gợi vóc người, vậy mà nhìn có chút ẩn tượng. Nhất là cái kia như ẩn như hiện kiều đồn bộ vị vậy mà vô cùng kiều ngạo.

“Cái này!... Cái này!... Vậy mà quá quen bộ dáng a!” Diệp Hiểu Phong vậy có chút rung động đi ra, cái này mùi hương, cái kia bóng lưng vậy mà làm

hắn trong đầu không khỏi kiên tưởng đến cái kia người. “Không phải chứ, quá dọa người nha!” hắn vậy mà không một mảng lớn nước bọt cho đem nuốt xuống.

“Hạ Đông Nghi!... Không phải là nàng a!” Hắn trong lòng khê than, quét mắt đem hỗn loạn gian phòng đều cho một lượt nhìn qua, nếu hắn lúc này mà không biết cái kia hắn đang nắm trong tay kiêu ngạo ngọc phong, chủ nhân người là Hạ Đông Nghi thì hắn còn không bằng cảm thú.

Xung quanh giường vị trí vậy mà đều bị làm cho hỗn loạn đi ra, khắp nơi vương vãi amy đầm đen, hồng nhạt tráo tráo, hồng nhạt tiểu quần nhỏ nhất kiện toan loạn trên mặt đất. Đêm qua hắn vậy mà đem Hạ Đông Nghi người đều làm tới. “Rượu thật hại người a!” Diệp Hiểu Phong có chút cười không ra nước mắt bộ dáng.

Hắn vậy mà không biết nên cười hay nên khóc đây nữa, người ta cái tiểu cô nương đều bị hắn cho chiếm tiện nghi tới, vậy mà hắn còn ở đó làm ra vô tội bộ dáng, thật là không đáng mặt đàn ông mà.

Diệp Hiểu Phong lúc này vậy mà có chút luống cuống, hắn là không biết lúc này nên nói gì đi ra, nhất là tay hắn bộ vị vậy mà cũng cho quên rút về, trong đầu hắn lúc này là hàng đồng hàng đồng những cách đem chuyện này cho xử lý tới, nhưng cách nào đi ra hắn cũng đều không cảm thấy ổn thỏa.

“Quả thật là làm người đau đầu nha.” Hắn thàn than khổ không thôi.

Vậy mà trong lúc đầu óc hắn đang bấn loạn thời điểm, hắn cái kia tay vậy mà không ngừng đem ngọc phong bộ vị vậy mà không ngừng nhào nặn cùng mân mê không ngừng trong tay. “Tốt đàn hồi!... vậy mà mềm mại a!...” Điềm điềm xúc tu từ cánh tay truyền tới cảm giác lúc này mới làm cho hắn giật mình đi ra, hắn vậy mà lại đem người cho chiếm thêm tiện nghi. Diệp Hiểu Phong càng là lúng túng đi ra, hắn không hiểu sao tay lại như vậy hành động đi ra.

“Hạ tiểu thư ta!...ta!...”

Diệp Hiểu Phong lập bắp lên tiếng muốn đem chuyện cho giải thích, nhưng Hạ Đông Nghi vậy mà không có chút phản ứng đi ra, vẫn im lặng đưa cái kia thon dài bóng lưng về phía Diệp Hiểu Phong.

“Hạ... tiểu... Đông Nghi ta...”

Diệp Hiểu Phong càng là có chút rối lên. Nhưng đáp lại hắn vẫn là cái kia không chút phản ứng thon dài bóng lưng, càng làm cho hắn chân tay càng lúc càng luống cuống giải thích đi ra.

“Đông Nghi ta!... ta... Cô... Cô muốn làm sao cứ nói!... Ta...”

Hạ Đông Nghi vậy mà vẫn không có chút phản ứng, nếu như nàng không còn hơn ấm, không còn nhịp thở đều đặn thì có lẽ hắn đã nghi nàng có thể đã không còn tồn tại.

“Vẫn còn ngủ sao?” Diệp Hiểu Phong có chút nghi hoặc, hắn cố tình chồm về phía trước dò xét Hạ Đông Nghi người xem còn ngủ hay không, nhưng khi thấy Hạ Đông Nghi bộ dáng hắn vậy mà có chút lo lắng đi ra.

Hạ Đông Nghi lúc này vậy mà một bộ dáng thất thần cùng ngốc trệ đi ra, nhất là nàng hai mắt dường như vô hồn, trong đó càng là điểm chút nước mắt đi ra. Nàng vậy mà phản ứng không giống những cô gái khác. Diệp Hiểu Phong trong lòng vậy mà càng nặng chịch đi ra, phải biết nếu nàng phản ứng, nếu nàng đem hắn trách mắng... thì có lẽ hắn sẽ thích nghi hơn, hắn có thể nghĩ ra biện pháp giải quyết vấn đề, nhưng nàng lại chọn im lặng, cái im lặng ấy mới là đáng sợ nhất lúc này đối với hắn.

“Đông Nghi ta... Ta xin lỗi!... Đêm qua rượu vậy có chút mạnh!... À không!... Ý ta không phải vậy!... Cô xem...”

Mặc cho Diệp Hiểu Phong có luống cuống ra sao, Hạ Đông Nghi vẫn không hề lên tiếng, nàng tâm lúc này vậy mà vô cùng hỗn loạn. Trách hắn! Nàng không thể nào trách hắn được. Hắn cũng chỉ là một cái nạn nhân mà thôi. Nhưng nếu hắn cứ lạnh lùng, cứ lơ nàng đi thì nàng đâu phải trả giá đắt như vậy. Nhưng trách hắn cũng không thể, là nàng chủ động đi mê hoặc hắn, chuyện này cũng có lỗi do nàng đã quá chủ quan, nàng cũng là nạn nhân a.

Nhưng cái giá nàng phải trả ra là quá đắt, nàng muốn khóc, nàng muốn đem kẻ kia, người đã hãm hại nàng cho bắt tới, nhưng rồi làm sao, nàng sẽ làm gì, đánh hắn, giết hắn... Rồi sau đó làm gì?

Hạ Đông Nghi càng lúc càng ngốc trệ, nàng vậy mà nước mắt cứ vậy thì nhau chảy xuống, nàng khóc nhưng lại không thành tiếng, có lẽ chuyện này đã gây cho nàng một cú sốc quá lớn, một áp lực mà vượt quá nàng giới hạn chịu đựng.

Hạ Đông Nghi càng ngốc trệ, càng không lên tiếng thì Diệp Hiểu Phong càng lo lắng càng sốt ruột đi lên, nhìn cái kia đỏ thắm vết máu trên giường, cái kia một thân trắng nõn mịn màng da thịt, lúc này đã từng đám ửng đỏ vết tích, hắn còn không biết đêm qua mình đã đem Hạ Đông Nghi cho gầy vò ra sao thì hắn quả là tên ngốc.

“Đông Nghi!... Chuyện đêm qua ta sẽ chịu trách nhiệm!” Diệp Hiểu Phong khê đánh cái quyết tâm đồng dục nói ra.

Nhưng Hạ Đông Nghi vẫn không có phản ứng đi ra, nàng vẫn vậy, ngốc trệ bộ dáng, khiến cho Diệp Hiểu Phong càng thấy khó xử không thôi. Hắn vậy mà lần đầu tiên thấy khó xử, càng là lần đầu tiên gặp phải tình huống này nên hắn không biết phải giải quyết chuyện này ra sao.

Chương 49: Hế Lộ (1)

Hạ Đông Nghi vẫn một bộ dạng si ngốc đi ra, nàng vốn là một cô gái mạnh mẽ, một người có lối sống vô cùng phóng khoáng, nhưng nàng không phải là một cô gái hư hỏng, bằng chứng rõ ràng nhất cho điều này là nàng cái kia mồm nhũ vậy mà trước đêm qua vẫn còn nguyên vẹn đây này.

Có thể nói với nàng đây là một đả kích rất lớn, nàng vậy mà bị người lợi dụng, càng là đem nàng một thân xử nữ cũng vậy mà liên lụy mất đi. Nhưng nàng lại không thể nói ra, lại càng không thể làm gì. Mà cái kia nam nhân người, kẻ đã cướp đi nàng tấm thân xử nữ nàng cũng không thể hận lên hắn, hắn cũng chỉ là một cái nạn nhân giống như nàng mà thôi.

Hạ Đông Nghi nếu không phải là một người mạnh mẽ, có lẽ nàng ngay cái giây phút tỉnh dậy sẽ không có như bây giờ si ngốc bộ dáng. Nàng si ngốc vì nàng không muốn trốn tránh, nàng muốn đối mặt với sự thật, một ngày nào đó nàng sẽ đem người hãm hại nàng đánh mất đi tấm thân xử nữ kia phải trả một cái giá thật đắt cho việc làm này hôm nay của hắn.

Hạ Đông Nghi cố chuyển động thân thể đang không ngừng run rẩy vì cả nỗi đau tinh thần lẫn thể xác kia của mình, Diệp Hiểu Phong tên hỗn đản này vậy mà tới qua chẳng biết thương tiếc ngọc là gì, vậy mà đem nàng không ngừng dày vò, phải biết nàng đây là lần đầu tiên, đầu thể chịu đựng được như vậy kịch liệt vận động. Bằng chứng là sáng nay nàng vậy mà khắp nơi thân thể vốn bình thường trắng mịn làn da vậy mà lúc này khắp nơi vậy mà xuất hiện từng đám lớn đỏ hồng vết tích.

“Diệp thiếu gia! Anh đưa tôi về!” Hạ Đông Nghi không nóng không lạnh nhàn nhạt mở miệng.

“Ngọa tào không nhanh vậy chứ?” Diệp Hiểu Phong vậy mà trong lòng đánh thịch một cái, nàng không phải cảm hắn đến gặp phụ thân nhóm người chứ. Nhưng hắn vẫn không dám lên tiếng từ chối, dù gì hắn cũng đem con gái nhà người ta đều cho ăn, chỉ là có chút khản trương dò hỏi tới. Dù gì Hạ Đông Nghi vậy mà này giờ có chút si ngốc bộ dáng đây này.

“Đông Nhi cô... Cô không sao chứ?”

“Ta không sao!... Anh xuống trước đi! Ta muốn thay đồ” Hạ Đông Nghi vẫn nhàn nhạt nói. Không ai biết trong nội tâm nàng lúc này là đang nghĩ gì.

“Thật là muốn đi gặp phụ thân nhóm người a!” Diệp Hiểu Phong trong lòng là thầm than nhưng ngoài mặt vẫn không dám thể hiện vẫn là hỏi tới.

“Cứ vậy đi sao!... Có cần chuẩn bị gì thêm không?”

Diệp Hiểu Phong có chút chần chừ, phải biết nếu thật bất hủ đi gặp phụ thân nhóm người lúc này là việc mà hắn cảm thấy sợ nhất, hắn và nàng vừa nhận biết, càng là phụ thân nàng nhóm hắn càng là chưa nhận biết nên trong lòng có chút nản nã. Mà lần đầu đi gặp người lớn nhóm tự là cũng phải chuẩn bị tới chút lễ vật nhóm không thì lại có chút khó coi, nên hắn muốn nhân cơ hội này kéo dài chút thời gian.

Hạ Đông Nghi vậy mà không nghĩ tới mấy vấn đề này điểm, nhưng thấy Diệp Hiểu Phong có chút chần chừ bộ dáng thì lại không hiểu lên tiếng.

“Chuẩn bị?... Không cần! Trực tiếp đưa ta về là được!”

“Ngọa tào! Nàng vậy mà ngu a! Không phải muốn nhanh chóng cầm ta tới cho nàng cái anh trai xử lý chứ...” Hắn vậy mà trong lòng có chút phát run đi ra. Nhưng vẫn là không dám trốn chạy, hắn là ai chứ Vũ Hán một cái nhị thế tổ người, càng là một cái nam nhân chẳng lẽ vì chút này điểm mà chạy trốn. Hắn vậy mà đồng dạng bộ dáng đi ra “cùng lắm là cho đánh một chút nhẹ, dù sao ta cũng là non nửa cái muối phu người đây này.”

“Đông Nghi vậy ta thanh lý một chút rồi xuống trước đợi!”

“Ân” Hạ Đông Nghi vẫn một bộ dáng không lạnh cũng không nóng mở miệng trả lời Diệp Hiểu Phong.

Diệp Hiểu Phong lúc này tuy có chút lo lắng bộ dáng, nhưng hắn vẫn không dám chậm trễ nhanh chóng cho thanh lý gọn gàng sau đó rồi phòng tự là xuống tới đại sảnh chờ đợi.

Lúc này trong phòng chỉ còn lại một mình Hạ Đông Nghi người, nàng lúc này vậy mà vẫn còn cuộn tròn mình trên giường không có gì bộ dáng muốn rời đi nơi đây. Nơi này có lẽ suốt đời này nàng sẽ không quên, từ nơi đây cuộc đời của nàng vậy mà bước sang một trang mới đó là sau này chuyện. Hạ Đông Nghi vòng tay xiết chặt lấy thân thể, không biết nàng trong đầu lúc này là đang nghĩ chuyện gì lên tới.

Chỉ biết là một lúc rất lâu sau đó khi, Hạ Đông Nghi ưỡn oải thân thể, từ trên giường tiến vào phòng tắm nơi, sau đó đem chính mình vô cùng mê hoặc thân thể mềm mại cho thanh tẩy. Nhìn điểm điểm ứng đó vết tích trên thân thể Hạ Đông Nghi không khỏi lại trận trăn đầu lòng đi ra.

Diệp Hiểu Phong vốn ghét nhất là chờ đợi, nhưng hôm nay hắn vậy mà đã nhẫn nại chờ ở đại sảnh không dưới một tiếng tá hữu, trong thời gian này hắn

vậy mà cũng là có thêm thời gian để suy nghĩ, nhưng càng suy nghĩ càng làm hấn thêm đau đầu, hấn nghĩ sao cũng không phải, nếu là một người khác hấn có lẽ sẽ không phải đau đầu như vậy. Nhưng Hạ Đông Nghi thì lại khác, hấn thấy nàng gặp khó khăn nên muốn giúp, nhưng không ngờ hấn vậy mà lại trở thành hung thủ đem nàng cái kia tấm thân xử nữ cho cướp đi. Hấn lẽ ra tối qua nên đưa nàng về trước, hấn không nên vậy mà quá chén.

Trong khi Diệp Hiểu Phong đang không ngừng tự trách mình thì Hạ Đông Nghi vậy mà đi xuống, lúc này nhìn nàng dáng dấp xinh đẹp vậy mà không khác gì ngày thường là mấy, có chăng phải quan sát thật kỹ thì mới thấy nàng có chút tiêu tụy bộ dáng, cùng bước chân có vẻ khó khăn hơn thường ngày một chút mà thôi. Thấy Diệp Hiểu Phong nàng vẫn cái kia lãnh nhạt bộ dáng đi ra.

“Chúng ta đi thôi!”

“Nữ nhân này thật là một cái kỳ lạ người” Diệp Hiểu Phong không khỏi cười khò, nhưng cũng không nói gì chỉ phía trước dẫn đường.

Diệp Hiểu Phong hôm nay mở là một chiếc Maserati Quattroporte GTS màu xanh navi đây là dòng xe thuộc phân khúc sedan cỡ lớn sang trọng đủ để sánh tầm với những tên tuổi sừng sỏ của Đức như Mercedes S-Class, Audi A8, BMW 7-Series hay đến từ anh như Jaguar XJL. Maserati Quattroporte GTS được sử dụng khối động cơ V8 dung tích 3.8 lít với công suất tối đa 530 mã lực và mô men xoắn tối đa 710Nm khiến chiếc siêu xe này có thể tăng tốc lên tới 100km trong vòn vẹn chưa tới 5s, tốc độ tối đa lên tới 310 Km/h.

Một chiếc xe sedan cỡ lớn với chiều dài hơn năm thước tả hữu cho không gian trong xe rộng rãi đặc biệt khoang hành khách. Tuy nhiên nó vẫn giữ được linh hồn của một chiếc xe đua thể thao thực thụ vào chi tiết không thể pha lẫn như kính thể thao không viền, đầu xe dài, động cơ đặt giữa, lấy chuyển số gắn trên trụ lái, ghế lai thể thao. Một chiếc bán ra cũng có giá hơn 3,5 triệu tệ tả hữu (khoảng hơn năm trăm ngàn Mỹ kim).

Có thể thấy Diệp Hiểu Phong là một tên cuồng xe chính hiệu, khi trong gara sở hữu tới hơn mười chiếc xe đủ các chủng loại, nhưng quan trọng nhất chúng đều là những chiếc xe được đánh giá cao trong giới chơi xe.

Bình thường điểm Hạ Đông Nghi có lẽ sẽ chú ý chút một chút chiếc xe này, nhưng hôm nay nàng cũng không buồn quan sát, từ lúc bước lên xe nàng vậy mà chưa từng nói chuyện qua. Nàng vẫn vậy một bộ dáng lãnh nhạt người, làm cho Diệp Hiểu Phong càng là có chút không biết tiếp theo nên làm gì.

“Đông Nghi, chúng ta đi đâu?” Diệp Hiểu Phong lấy cớ bắt chuyện đi ra.

“Tân Châu”

Tân Châu khu này nằm ở đông bắc của Vũ Hán, nguyên là một huyện được nâng cấp thành quận đô thị. Nơi đây vậy chính là nơi Hạ gia gia tộc căn cơ, cũng là Hạ Đông Nghi nhà. Có thể nói Hạ gia là một gia tộc vừa bước vào giới nhị lưu ở Vũ Hán chưa lâu, lại nói căn cơ còn có chút thua xa những gia tộc khác, tựa như cũng chỉ là một nhà giàu mới nổi mà thôi.

“Tân Châu khu”

“Là” Hạ Đông Nghi vậy mà vẫn một bộ dáng lãnh lùng cũng không muốn nói chuyện đi ra, càng làm cho Diệp Hiểu Phong vậy mà không biết nên tiếp theo nói gì tới, vậy mà hai người suốt một quãng đường dài từ tây nam phía Hán Dương chạy tới đông bắc phía Tân Châu vậy mà không ai nói với ai lấy một lời.

Mấy hôm nay tính bạo chương đi ra, nhưng trong người có điểm không khỏe, mong độc giả thông cảm. Ta cũng là đang suy nghĩ thêm về cách viết, mong độc giả cho Lão Thất thêm góp ý để hoàn thành tác phẩm này tốt nhất. Tạ tạ.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khinh Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Hế Lộ (2)

Tân Châu khu nằm về phía đông bắc thành phố Vũ Hán, nguyên là một huyện được nâng cấp thành quận đô thị. Tuy là quận đô thị nhưng có thể nói nơi đây xét về mọi mặt vẫn là không sánh kịp các khu trung tâm của Vũ Hán. Tân Châu khu như một anh nhà giàu mới nổi, tuy là có tiềm lực nhưng dù sao cũng không thể sánh bằng những tên lão làng lâu năm người được.

Vũ Hán nằm ở ngã ba sông Dương Tử và sông Hán Thủy, với hơn một trăm hồ lớn nhỏ nằm rải rác khắp thành phố, Vũ Hán được mệnh danh là thành phố trăm hồ quả không ngoa. Từ Hán Dương lái xe hơn một giờ về phía đông bắc xuyên qua sông Dương Tử cùng Vu Hồ là tới địa giới Tân Châu khu.

Hạ Gia mới gia nhập giới nhị lưu ở Vũ Hán không lâu, nhưng căn cơ ở Tân Châu khu cũng vô cùng vững vàng. Hạ Gia đã phát triển ở Tân Châu khu từ rất lâu, nên sản nghiệp ở Tân Châu khu cũng là nhiều nhất.

Hạ Gia tộc người nhân số không nhiều lắm, đa phần sống tập trung ở Tân Châu khu, một số ít người thì lựa chọn ra bên ngoài phát triển. Hạ gia khu tọa lạc trên một khu đất rộng hơn mười ngàn mét vuông được quy hoạch theo xu hướng sống đoàn tụ, quây quần nhưng độc lập của các đại gia đình với các

gia đình nhỏ.

Với hơn 15 biệt thự được thiết kế theo lối kiến trúc Pháp mang phong cách tân cổ điển nhấn mạnh vào các đường nét hoa văn, phào chỉ mềm mại và kiến trúc mái vòm, vương miện sảnh, cửa sổ vòm cung, cửa sổ gỗ chớp đất giá...tôn lên vẻ nguy nga, diễm lệ, kiêu sa như lâu đài cổ kính đẹp, xa hoa.

Các khối nhà được thiết kế vuông vắn, với các hành lang bao quanh tạo sự thông thoáng cùng riêng tư cho từng khối nhà. 15 Khối nhà được liên kết bởi các khu tiểu cảnh sân vườn, hồ nước, đường đi dạo, chòi nghỉ... tất cả tạo thành một khối dòng chảy thông suốt hài hòa.

Mỗi một khối nhà đều có một khối nhà đầu có một lối đi riêng biệt để tạo sự riêng tư cho từng gia đình để ít gây ảnh hưởng đến sinh hoạt của gia đình khác. Nhưng vẫn tạo sự gắn kết cho tộc nhân trong gia tộc Hạ Gia.

Hạ Đông Nghi nhà cũng là một trong số 15 khối nhà này, đó là một căn biệt thự trung tâm, nằm cạnh một khu tiểu cảnh sân vườn lớn kết hợp cùng một hồ nhân tạo, sự kết hợp giữa các loại cây xanh thắm cỏ, cây hoa, suối nước, ... tạo nên một nét vô cùng u nhã nhưng tráng lệ, cho con người ta một cảm giác yên bình, thoải mái, như hòa vào giữa thiên nhiên vậy.

Suốt một chặng đường chạy tới Hạ Đông Nghi vậy mà vẫn giữ nguyên một bộ dáng lạnh nhạt người, chỉ thi thoảng vì Diệp Hiểu Phong chỉ dẫn đường còn lại thì là im lặng không nói chuyện tới. Nếu lúc này so sánh nàng với khối băng thì cũng không khác nhau là mấy. Diệp Hiểu Phong mấy lần định bắt chuyện nhưng lại bị nàng cái này bộ dáng lại khiến hắn đem những lời vừa đến cửa miệng lại cho nuốt vào. Không gian vậy mà trở nên tĩnh mịch đến lạ thường.

Suốt chặng đường hơn một tiếng đồng hồ ấy Diệp Hiểu Phong hần vậy mà luôn suy nghĩ đến sẽ nói gì khi gặp phụ thân nhóm người, phải biết hần vậy mà lần đầu tiên bị cái bạn gái nắm đầu lối đi gặp nhóm phụ thân người, hỏi sao hần không căng thẳng và khẩn trương cho được, nhất là hần và Hạ Đông Nghi người trước giờ còn chưa có nhận biết nhiều, chỉ là tối hôm qua xảy ra chút tai nạn ngoài ý muốn đây này.

Xuống xe thời điểm hần người càng là có chút hồi hộp đi lên, không biết Hạ Đông Nghi phụ thân nhóm người sẽ như thế nào, nàng là có đến một cái anh trai hay không hần vẫn là không biết, thông tin về nàng hần là biết quá ít. Giữa lúc hần đang còn chưa biết nên đối mặt với phụ thân nhóm người thế nào thì Hạ Đông Nghi bất ngờ lên tiếng.

“Diệp nhị thiếu gia cảm ơn anh đã đưa tôi về!”

“Hạ tiểu... Đông Nghi em không cần khách sáo!”

Diệp Hiểu Phong hần tính xưng hô Hạ tiểu thư nhưng nghĩ lại có chút không hợp nên lại đổi sang gọi Đông Nghi dù sao giữa hần và nàng đã có một cái không rõ ràng sự kiện kia, lại sắp đi gặp phụ thân nhóm người tự cũng là phải nên đổi cách xưng hô là vừa, chỉ ít trước mặt Phụ thân nhóm người cũng là không cho thất thổ đây này.

“Àn! Dù sao cũng cảm ơn anh! Anh có thể về được rồi!” Hạ Đông Nghi vẫn một bộ dáng lạnh lùng đi ra.

“Có thể về!...” Diệp Hiểu Phong vậy mà lúc này có chút giật mình tưởng mình đang nghe nhầm hỏi lại.

“Àn! Làm phiền Diệp nhị thiếu gia đưa về thật ngại!”

“Đông Nghi!...Không phải?... Không phải là đi gặp ... sao?” Diệp Hiểu Phong chưa hết nghi hoặc dò hỏi.

“Gặp?... Diệp thiếu gia ý anh là gì?” Hạ Đông Nghi có chút nhăn mặt khó hiểu bộ dáng.

“Ngạo tào! Nàng là muốn làm gì a? Bắt ta đưa về nhà, giờ lại đuổi về. Không phải là muốn đem ta đùa bỡn nha” Diệp Hiểu Phong trong lòng thầm than nhưng ngoài mặt vẫn tỏ ra không gì gãi đầu cười nói.

“Không có gì!...ha... ha... Anh về trước.”

“Àn! Diệp thiếu gia lái xe cẩn thận!” Hạ Đông Nghi vậy mà lạnh nhạt quay người bước về phía cửa cũng không quan tâm đến Diệp Hiểu Phong rồi.

“À!...Đông Nghi!... Chờ ta một chút!...”

“Diệp thiếu gia có chuyện gì a?”

“Đông Nghi chờ ta một chút!” Diệp Hiểu Phong không có thời gian giải thích, hần vậy mà lật đật chạy vội vào xe, bộ dạng như tìm kiếm một cái gì đó, sau đó hần rất nhanh quay lại dúi vào tay Hạ Đông Nghi một mẫu giấy trong đó có ghi rất nghiêm chỉnh một dãy số 186-xxxx-xxxx. Hần vậy mà lúc này có chút xấu hổ cùng lúng túng bộ dáng.

“Đông Nghi đây là ta số điện thoại có gì thì cứ gọi.”

“Àn! Còn gì nữa không?” Hạ Đông Nghi bộ dáng lạnh lùng như muốn đuổi khách đi ra.

“Hết rồi!... ha... ha...Đông Nghi em nghĩ ngơi đi! Anh đi trước đây!”

Diệp Hiểu Phong gãi đầu cười nói, bộ dáng có chút lúng túng đi ra, phải biết hần vậy mà trước giờ chưa có như vậy qua.

Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này không nhiều lời, đem mảnh giấy ném đại vào một góc trong giỏ sách cũng là không để ý đến, chẳng bao lâu vậy mà nàng bóng dáng đã khuất sau cửa cổng rồi.

Trở vào xe thời điểm Diệp Hiểu Phong trong lòng không khỏi thờ phào nhẹ nhõm cùng là mắng ầm lên “Nàng vậy mà thật biết chiều người a! Làm ta tưởng nàng nắm ta đi gặp Phụ thân nhóm người, hù chết ta mà”. Tuy nói là vậy nhưng hấn dù sao cũng có trong lòng một chút tiếc nuối, hấn dù sao cũng đã chuẩn bị tâm lý rồi a.

Từ Hạ gia về tới Diệp gia trời cũng trưa điểm, Diệp Hiểu Phong có chút uể oải đưa xe vào bãi đậu xe, vừa đến nơi thì Diệp Thiên Thành vậy mà lúc này cũng về tới, vừa thấy Diệp Hiểu Phong hấn vậy mà có chút tiểu dung cười nói.

“Tiểu Phong tối qua ngủ ngon a!”

“A!... Cũng tạm!... Thành ca đêm qua chơi vui chứ” Diệp Hiểu Phong có chút lúng túng, hấn là không muốn cho Diệp Thiên Thành biết đêm qua chuyện, nên cũng là tìm cách lái sang chuyện khác.

“Ha...ha... Đêm qua vậy mà bị hai tên hỗn đản kia lôi kéo một phen... Vậy mà lúc nào kêu lên mấy cái mỹ nữ. Đến giờ còn có chút rả ròi.” Diệp Thiên Thành vậy mà đôi mắt thâm thúy nhìn Diệp Hiểu Phong tùm tùm cười nói.

“A... vậy a! ta cũng có chút mệt a! Đêm qua tầu vậy mà có chút mạnh a!” Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút chột dạ chuyển chủ đề.

“Mạnh!... ta cũng thấy vậy! Ha... ha... Đêm qua đã đưa em dâu về rồi chứ?...” Diệp Thiên Thành càng là tiểu dung trên chộc Diệp Hiểu Phong.

“A... Nàng vẫn tốt!.... TỰ đã đưa về!” Diệp Hiểu Phong càng có chút lúng túng, bộ dáng như người ăn vụng sợ bị người phát hiện đi ra.

“Đưa về là tốt!... Ha.. ha...” Diệp Thiên Thành càng là ha hả cười lớn.

“Thành ca ta có chút mệt!.... Ta về phòng trước!...” Diệp hiểu Phong không dám nói nhiều sợ bị Diệp Thiên Thành nhìn ra manh mối nên càng nhanh chóng tìm một lý vậy mà lui mất, để lại Diệp Thiên Thành một mình ở nhà xe.

Nhìn bộ dáng chạy trốn của Diệp Hiểu Phong, Diệp Thiên Thành trên miệng vậy mà nhếch lên một nụ cười đều đặn “Tiểu Phong người phải cảm ơn người anh này vì thay người làm người mai mối chuyện đêm qua a! Kể ra cũng có chút tiếc đây này! Em dâu vậy mà quá khiêu gợi, một cái tiểu hồ ly, Tiểu Phong vậy mà để người quá tiện nghi rồi.”

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Hé Lộ (3)

Tân Châu khu, Hạ gia.

Hạ Đông Nghi lúc này vậy mà lười nhác lẫn lộn trên giường lớn, nàng quần áo từ lúc về cũng không buồn thay ra, lúc này chỉ muốn ngủ vùi, chui chần ần nấp, cuộc sống này nàng đã khiến nàng quá mệt mỏi, nhiều lúc nàng chỉ muốn buông xuôi, mặc kệ tất cả nhưng nàng lại làm không được.

Khác với một Hạ Đông Nghi hằng ngày lạnh lùng cùng chút kiêu ngạo nhưng đầy mạnh mẽ và nóng bỏng, lúc này ta lại thấy một Hạ Đông Nghi hoàn toàn khác. Một Hạ Đông Nghi với một đôi mắt buồn cô tịch. Sâu hun hút không thấy đáy, tựa như khi nhìn vào tất cả mọi thứ đều trở trụi và biến mất. Cảm giác như lơ lửng giữa trời không nơi bám víu.

Hạ Đông Nghi lúc này hai tay bó gối ngắm nhìn khung cảnh im lìm qua cửa sổ khép hờ, nàng đánh hưởng thụ hơi lạnh lượn lờ quanh da thịt từ khe hở nhỏ xíu, nàng đang nhắm mắt nhưng đầu óc vậy mà không ngừng suy tư.

Có thể thấy Hạ Đông Nghi vậy mà lại là một người con gái sống nội tâm, nàng sống khép kín không muốn kết bạn cùng với ai, chính vì lẽ đó có lẽ đã tạo ra một Hạ Đông Nghi bình thường vô cùng băng giá, nàng vậy mà cho phép bản thân mình có một bản năng mang tên lẫn trốn. Trốn tránh mọi thứ để được một mình, bỏ mặc tất cả để bản thân được bình yên trước mọi biến động cuộc đời. Nàng cô lập bản thân với xã hội bên ngoài, nhiều lúc nàng mất hoàn toàn cảm giác với mọi thứ xung quanh, duy sự cô đơn là vẫn luôn thường trực trong trái tim nàng.

Không phải Hạ Đông Nghi chọn cho mình cuộc sống của người cô độc này, mà là do nàng sợ hãi, đôi bàn tay nhỏ xíu ấy của nàng không biết bám víu vào đâu, nàng sợ mình lại hạnh phúc, lại thấy vui vẻ vì những lúc ấy nàng lại sợ cảm giác ấy sẽ không tồn tại được lâu dài, nàng sợ mình không đủ sức mạnh để bảo vệ chúng, nên nàng đã lựa chọn chạy trốn, chạy trốn tất cả. Nàng tự nhốt mình trong cái thế giới riêng, ở nơi đó nàng mới thật sự cảm thấy an toàn.

Đang mãi quần quanh suy tư trong cái thế giới của riêng mình, Hạ Đông Nghi vậy mà không biết nàng đã ngây ngốc bao lâu, mãi cho đến khi tiếng chuông điện thoại khiến cho nàng giật mình tỉnh lại. Một số điện thoại vô cùng quen thuộc, một người mà nàng vô cùng chán ghét, kẻ mà nàng lúc này nàng chỉ muốn đem xé ra thành ngàn mảnh để phát tiết nỗi uất hận trong lòng nàng lúc này.

“Hạ tiểu thư đêm qua ngủ ngon chứ?...”

“Diệp Thiên Thành tất cả là do anh xếp đặt!... Anh thật là trơ trẽn...” Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này không giữ được bình tĩnh gào thét đi ra.

“Chắc... chắc... tên phế vật Tiểu Phong chắc đêm qua tự là không làm cho Hạ tiểu thư thỏa mãn a!” Diệp Thiên Thành vậy mà cười đều cang đi ra.

“Hạ lưu!”

“Hạ lưu! Ha... ha... Ta nghĩ là đêm qua Hạ tiểu thư đã học được cái gì gọi là hạ lưu, không biết có nhân tiện học luôn cái gọi trung lưu và thượng lưu không đây này?”

“Vô sĩ” Hạ Đông Nghi càng là uất hận hét lên.

“Chắc... chắc... Tiểu hồ ly cô thật biết cách diễn!”

“Diệp Thiên Thành chúng ta thỏa thuận từ nay không còn hiệu lực!” Hạ Đông Nghi càng là căm giận rít lên, đây là cỡ nào đem nàng trần trụi nhục nhã.

“Kết thúc! ... Không dễ vậy đâu. Cô nên nhớ Hạ Gia vì sao mà trở thành gia tộc nhị lưu của Vũ Hán, Cha cô là năm xưa thế nào mà chiếm được Hạ gia tất cả cơ nghiệp.” Diệp Thiên Thành càng là lạnh nhạt đi ra.

“Vậy thì đã sao?... Tôi không muốn hợp tác với một kẻ hạ lưu như anh nữa!”

“Không sao! ... Không sao! ... Hạ đại tiểu thư không muốn tiếp tục làm thì cũng không sao! Vậy phải phiền đến Hạ gia cái kia nhị tiểu thư rồi!...” Diệp Thiên Thành càng là đắc ý đi ra, giọng nói của hắn vậy mà có chút uy hiếp mùi vị.

“Từ San! ... Anh dám!...” Hạ Đông Nghi vậy mà hữu quyền xiết chặt, ước chừng như muốn đem móng tay đều cho xuyên thủng da thịt đi ra. Phải biết lúc này trong lòng nàng là cỡ nào uất hận, Diệp Thiên Thành hẳn đây là cỡ nào trần trụi uy hiếp nàng, hẳn lúc này là đang đánh bài ngửa với nàng nàng là không còn sự lựa chọn hay thỏa thuận nào hết chỉ có một điều duy nhất đó là phải ngoan ngoãn làm theo mà thôi.

Hạ Đông Nghi lúc này như muốn phát điên lên, có lẽ chỉ có phát điên mới giúp cho nàng thoát khỏi cảnh này, chỉ có phát điên lên thì nàng mới không bị cái thế giới này, cuộc sống này cho giày vò thêm nữa. Nhiều lúc nàng ước mình có thể ngủ một giấc thật dài và không bao giờ tỉnh lại, không bao giờ phải chứng kiến tất cả. Nhưng điều ước tưởng chừng như giản đơn ấy vậy mà không bao giờ nàng có thể thực hiện được. Hằng ngày nàng cứ vậy thức dậy, cứ vậy chứng kiến cái thế giới đầy đen tối và âm mưu này... Nàng thực sự quá mệt mỏi.

Hạ Đông Nghi vậy mà nắm chặt trong tay mảnh giấy Diệp Hiểu Phong đưa cho nàng ban sáng, trong mắt nàng vậy mà có chút thất thần đi ra, không biết là nàng đang suy nghĩ gì nữa... Mãi cho đến khi nàng vậy mà ngủ lịm đi lúc nào không hay, đầu đó trong mê man nàng vậy mà mơ hồ không ngừng nói “Xin lỗi!...”

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Hung Tin

Vũ Hán trời vừa tảng sáng, khi mà không khí nào động một đêm qua vẫn còn chưa lắng xuống, ở khắp các vùng nhai đạo cả cảnh sát lẫn hắc đạo vẫn còn không ngừng lùng sục truy hung người đã lái chiếc xe đêm qua gây tai nạn ở Cát Tường thương mại đêm qua.

Khắp nơi đều có thể bắt gặp những khuôn mặt mệt mỏi, bơ phờ nhưng không kém phần căng thẳng của cảnh quan người cũng như đặc chủng bộ đội trinh sát người. Đã một đêm trôi qua, chỉ tìm thấy chiếc xe gây tai nạn được vớt lại ở một bờ sông cách Kiều Khẩu không xa, còn lại thông tin thu thập lại quá ít vì chiếc xe này lại là một chiếc xe bị khai báo mất trộm cách đây không lâu, nên manh mối vậy mà có phần đứt đoạn.

Khi công cuộc truy hung còn chưa hạ nhiệt thời điểm thì lúc này trong bệnh viện ca phẫu thuật đã trải qua hơn mười tiếng đồng hồ, không khí vậy mà càng lúc càng căng thẳng. Viện trưởng Vương Kiện Lâm càng là đứng ngồi không yên, từ lúc lên làm viện trưởng đến nay cũng chưa trải qua ca phẫu thuật nào áp lực đến như vậy, có thể nói bệnh viện số 2 vậy mà đã dốc hết toàn bộ nhân lực và vật lực ra rồi.

Ngoài hành lang chờ Diệp Vạn Toàn lão thọ tinh lúc này đã có phần không giữ được bình tĩnh, càng là có chút đứng ngồi không yên, Hồ Dương lão mặc dù còn giữ được bộ dáng bình tĩnh cùng nghiêm nghị nhưng trên mặt vậy mà nếp nhăn càng là nhiều thêm ra, nhìn kỹ tựa là già đi không ít.

Lúc này phòng cấp cứu vậy mà mở ra, xuất hiện phía sau là một nam nhân có chút đứng tuổi, mái tóc có chút hoa râm, gương mặt cương nghị vậy mà càng làm cho nam nhân hiện lên sự mệt mỏi cùng căng thẳng quá độ. Nam nhân này chính là Dương Thế Cương trưởng khoa ngoại bệnh viện số 2 Vũ Hán, người mổ chính trong ca phẫu thuật của Diệp Hiểu Phong.

Sự xuất hiện của Dương Thế Cương lúc này cũng đồng nghĩa với ca phẫu thuật đã kết thúc, lúc này một sự nặng nề vậy mà bao trùm toàn bộ khu cấp cứu, tất cả ánh mắt đều trông mong hướng về Dương Thế Cương người.

Dương Thế Cương đôi mắt có chút mệt mỏi đảo quanh quan sát một vòng, hẳn có thể nhìn ra sự khẩn trương của đám người, nhất là Vương Kiệt Lâm viện trưởng vậy mà cũng vừa kịp lúc chạy tới, có thể thấy sự căng thẳng hiện ra trên mặt Vương Kiệt Lâm lúc này.

“Thế Cương ca phẫu thuật thế nào rồi?...” Vương Kiệt Lâm không thể giấu được sự căng thẳng hỏi tới, hỏi hẳn không căng thẳng sao được, khi hai đại thể gia người gia chủ đều là có mặt tại đây, chỉ cần một câu nói cũng có thể đem Hoa Hạ này cho nghiêng trời lệch đất đây này.

“Ca phẫu thuật thành công tốt đẹp, chúng tôi đã làm hết khả năng có thể.” Dương Thế Cương như hiểu được sự căng thẳng của viện trưởng vội đem lời trấn an, có thể nói ca phẫu thuật này với hẳn đã là một thử thách lớn nhất từ trước đến nay. Phải biết đa phần nạn nhân chịu va đập chính diện như vậy thì đều là tử vong ngay tại chỗ chứ đừng nói là có thể chịu đựng nổi ca phẫu thuật kéo dài như vậy.

“Thế Cương anh có thể nói sơ qua về tình trạng của nạn nhân?”

Vương Kiệt Lâm lúc này da mặt có thể kéo giãn đôi chút, hẳn vậy là tin tưởng khả năng chuẩn đoán cùng tay nghề phẫu thuật của Dương Thế Cương người. Được viện trưởng hỏi tới, Dương Thế Cương vẫn là đem sơ lược tình trạng của Diệp Hiểu Phong cho báo lên tới.

“Như đã biết nạn nhân được đưa đến bệnh viện trong tình trạng đa chấn thương, sưng nề da đầu vùng thái dương bên trái. CT Scan sọ não bệnh nhân cho thấy xuất huyết nhiều nơi trong não (xuất huyết não thất, máu tụ dưới màng cứng bán cầu trái, xuất huyết dưới nhện, xuất huyết lều tiểu não, tụ dịch dưới màng cứng bán cầu não phải), chỉ số GCS = 9 (Glasgow Coma Scale: thang điểm hôn mê Glasgow). Với những tình trạng trên chúng tôi đưa ra kết luận nạn nhân bị đa chấn thương, nhưng nặng nhất là TBI (Traumatic brain injury: Chấn thương sọ não), cùng hôn mê sâu.”

“Thế Cương anh cứ tiếp tục đi!” Vương Kiệt Lâm có chút trầm tư thúc giục.

“Theo như tình trạng của nạn nhân thì tỷ lệ phẫu thuật thành công là rất thấp. Ban đầu chúng tôi cho nạn nhân được điều trị bảo tồn chống phù não, theo dõi diễn tiến tri giác và dấu hiệu sinh tồn. Sau hai giờ theo dõi nạn nhân tri giác giảm hơn, thang điểm Glasgow giảm từ 9 xuống 7. Kết quả chụp lại CT sọ não cho thấy thương tổn nặng hơn, không đáp ứng với điều trị nội khoa, máu tụ dưới màng cứng và dập xuất huyết não thái dương bên trái tăng nhiều hơn, gây ra hiện tượng chèn ép não. Chúng tôi đã quyết định cho mổ mở rộng sọ bên trái để giải phóng chèn ép não, lấy hoàn toàn khối máu tụ gây chèn ép não và loại bỏ mô não dập nát hoại tử gây hiện tượng chảy máu. Đồng thời chúng tôi cũng tiến hành cầm máu các thương tổn đang chảy máu trong sọ.”

“Thế Cương các anh làm rất tốt!” Vương Kiệt Lâm vậy mà gật gù tán thưởng.

“Tuy ca phẫu thuật thành công nhưng nạn nhân có thể sẽ rơi vào tình trạng “sống thực vật” chúng tôi cần theo dõi thêm các chỉ số GCS, EEG (tín hiệu điện não đồ dưới da đầu nạn nhân), cũng như quét não kỹ thuật PET (kỹ thuật chụp cắt lớp positron) để cho những kết quả chính xác hơn. Trước mắt chúng ta chỉ có thể làm được như vậy” Dương Thế Cương có chút mệt mỏi thở dài.

“Thế Cương các anh vất vả rồi!” Vương Kiệt Lâm thờ dài lắc đầu, theo chuyên môn thì ca phẫu thuật vậy là quá thành công. Nhưng với người nhà thì đây chẳng khác nào một hung tin, vì bệnh nhân giữa chết và “sống thực vật” thì chẳng khác nhau là mấy.

Diệp Hồ hai lão thọ tình vậy mà cho chết lặng đi ra, khuôn mặt càng là già đi trông thấy, Diệp Khai thì lúc này không thể nào giữ được bình tĩnh lên tới, với hẳn tin này chẳng khác nào là một cú sốc, thậm chí còn sốc hơn khi hẳn nhận được tin con trai hẳn bị tai nạn giao thông. Nhưng dù sao vẫn còn hy vọng, Diệp Khai miệng vậy mà có chút run rẩy hướng Vương Kiệt Lâm hỏi tới.

“Vương viện trưởng Tiểu Phong hẳn?...”

“Diệp bí thư xin cứ bình tĩnh, theo như Thế Cương thì ca phẫu thuật vậy là đã thành công hơn mong đợi, công tử bị thương quá nặng, nhưng lúc này đã vượt qua cơn nguy kịch, còn về kết luận có thể “sống thực vật” thì cần phải theo dõi và làm thêm các xét nghiệm. Bây giờ còn quá sớm để có thể khẳng định điều gì!” Vương Kiệt Lâm có chút an ủi động viên đi ra, dù gì trên vai trò một bác sĩ hẳn cũng là hiểu được vấn đề.

“Vương viện trưởng nói như vậy... Tiểu Phong hẳn?” Diệp Khai càng là có chút hy vọng run rẩy hỏi tới.

Vương Kiệt Lâm Không biết phải trả lời sao, dù sao hẳn cũng không trực tiếp điều trị, với lại đây cũng không phải là hẳn chuyên môn, nên hẳn đành đưa mắt nhìn về Dương Thế Cương người thăm dò ý kiến.

“Thế Cương theo anh thì Diệp công tử cơ hội thế nào...?”

“Vương viện trưởng, Diệp bí thư thứ cho tôi nói thẳng bây giờ kết luận còn quá sớm, nhưng theo như kết quả xét nghiệm cùng độ thành công của ca phẫu thuật thì tôi có thể kết luận Diệp công tử 99% sẽ rơi vào tình trạng “sống thực vật” vì chỉ số GCS (chỉ số hôn mê) là rất thấp và có chiều hướng giảm, người nhà nên chuẩn bị trước tinh thần cho việc này”

Xoảng!

Một tiếng động lớn khiến mọi người giật mình nhìn lại, hóa ra vậy mà Hạ Đông Nghi đã tỉnh lại từ lúc nào và chạy đến đây, có lẽ trong lúc mọi người đang tập trung vào Dương Thế Cương cùng Vương viện trưởng nên là không chú ý đến nàng, nhưng khi nghe Dương Thế Cương nói ra tình trạng của Diệp Hiểu Phong thì nàng vậy mà không giữ được bình tĩnh vậy mà cho ngã quỵ xuống, tưởng như có thể ngất đi bất cứ lúc nào.

“Đông Nghi cháu không sao chứ?” Diệp Khai có chút lo lắng nhanh chóng chạy lại đỡ lấy Hạ Đông Nghi ôn tồn hỏi.

“Phong tử... hần...” Hạ Đông Nghi vậy mà có chút run run hỏi tới.

“Vương viện trưởng thật ngại, nhờ ngài xem giúp cô bé có làm sao không?” Hồ Dương thấy Hạ Đông Nghi có chút mặt mày xanh xao thì có chút ái ngại hướng Vương Kiệm Lâm nhờ trợ giúp.

“Vương viện trưởng ta không sao! Mau ông mau nói xem Phong tử anh ấy không sao đúng không?” Hạ Đông Nghi vậy mà có chút cương nghị đi ra, lúc này cô chỉ muốn biết Diệp Hiểu Phong tình trạng, ngoài ra cô không còn quan tâm đến chuyện gì khác nữa.

“Cô bé đề ta...”

“Vương viện trưởng tôi xin ông mau nói cho tôi biết tình trạng của Phong tử?” Hạ Đông Nghi càng là cương quyết đi ra, khiến cho Vương Kiệm Lâm vậy mà có chút lắc đầu “tuổi trẻ bây giờ thật là quá nhiệt huyết mà”.

“Thế Cương anh tới nói tiếp đi!” Vương Kiệm Lâm càng là thờ dãi đôi mắt tiếp tục chăm chú tới Dương thế Cương người, thỉnh thoảng lại đảo qua hạ Đông Nghi để phòng trường hợp nàng không chịu được cú sốc tình huống.

“Vương viện trưởng như đã nói ở trước đó Diệp công tử có thể sẽ rơi vào tình trạng “sống thực vật”. Trên thế giới người bị tai nạn rơi vào tình huống này rất nhiều, đa phần bệnh nhân thường là tự phục hồi nhờ một phép màu kỳ diệu nào đó nhưng tỷ lệ là không cao, dưới 0,01%. Còn về phương pháp điều trị cũng là có một vài nghiên cứu nhưng chưa một nghiên cứu nào đi đến thành công cuối cùng. Nhưng nó cũng là mở ra một vài hướng điều trị cho chứng bệnh này tựa như kỹ thuật kích thích thần kinh phế vị Vagus Nerve Stimulation (VNS), hay như biện pháp “kích điện não” (tDCS)... Nói tóm lại chúng ta vẫn còn hy vọng ở một tương lai không xa”

Diệp Hồ hai lão thọ tình nghe đến đây thì khuôn mặt càng là già nua trông thấy rõ, Diệp Khai thì không nén được súc động càng là có chút nghẹn ngào đi ra, còn Hạ Đông Nghi vậy mà chết lặng bộ dáng, cái này với nàng chẳng khác nào sét đánh bên tai. Thế giới của nàng lúc này vậy mà có chút quay cuồng, Diệp Hiểu Phong với nàng chẳng khác nào nàng một điểm bầu vuu cuối cùng nhưng vậy mà nay điểm bầu vuu ấy lại sụp đổ, nàng từ nay biết sẽ phải sống như thế nào.

Hạ Đông Nghi vậy mà trước mắt bỗng tối sầm lại, xung quanh nàng mơ hồ vang lên những âm thanh không rõ ràng, mỗi lúc một yếu ớt dần, đến khi nàng hoàn toàn không thể nghe thấy gì. Hạ Đông Nghi một lần nữa cho bỏ nhào xuống đất, nàng vậy mà ngất lịm đi, hung tin này vậy mà đối với nàng thật là quá sức chịu đựng.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Chạm Mặt

Bệnh viện Số 2 Vũ Hán, Hạ Đông Nghi vậy mà đã ngất lịm đi hơn hai tiếng đồng hồ. Cái tin Diệp Hiểu Phong có thể trở thành “người thực vật” chẳng khác nào một cú sốc nặng với nàng. Cứ nghĩ tới cảnh trước nguy cơ sinh tử hần vậy mà không hề nao núng chọn cứu nàng, có thể thấy trong lòng hần nàng vậy mà thật sự chiếm một vị trí rất quan trọng, đáng để hần hy sinh cả mạng sống của mình.

Thượng thiên thật biết chiều lòng nàng mà, người cho nàng hạnh phúc rồi lại đem nó tước đoạt đi, người đã đem hần đến kéo nàng ra khỏi đau khổ tuyệt vọng, cho nàng thấy lại niềm tin, thấy lại cái cảm giác ấm áp nhưng chính trong lúc nàng đang cảm thấy lâng lâng trong cái cảm giác hạnh phúc ấy thì thượng thiên lại đến và mang đi tất cả. Nàng đã làm gì nên tội mà giờ thượng thiên lại đem nàng đến đối xử như vậy.

Lúc này nàng lại thấy sợ, sợ hãi hơn bao giờ hết, sợ lại phải quay lại những tháng ngày trước kia, sợ lại phải một mình, sợ phải đối mặt với sự cô đơn lạnh lẽo mỗi khi đêm về. Nếu như thật sự có ngày đó thì ai sẽ là người sẽ đến và kéo nàng ra khỏi cái thế giới đó một lần nữa. Chắc có lẽ sẽ không có ai như hần có thể làm được điều đó. Cũng không có ai có đủ sự nhẫn nại cho một cô gái sống nội tâm như nàng ngoài hần.

Tỉnh lại thời điểm căn phòng vốn yên tĩnh của Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này lại trở nên có chút ồn ào, nàng vậy mà mơ hồ thấy dường như trong phòng vậy mà nhiều hơn mấy người, càng là còn nghe đến tiếng nữ nhân khóc lóc rất thảm thương. Cố gắng ngồi dậy thời điểm càng làm cho Hạ Đông Nghi vậy mà có chút giật mình cùng khó hiểu đi ra “Hạ Lộ đám người sao lại ở đây? Còn cái kia Phương tiểu nha đầu sao lại khóc thành thế kia bộ dáng.”

“Đông Nghi cháu đã tỉnh. Cháu không sao chứ? Thật làm cho mọi người lo lắng quá!” Diệp Khai đang ngồi nói chuyện với Hạ Lộ đám người thì thấy Hạ Đông Nghi đã tỉnh lại nên ôn tồn hỏi thăm tới.

“Bác Diệp cháu không sao! Phong từ anh ấy sao rồi?...” Hạ Đông Nghi càng là hai mắt rung rung tựa như lúc nào cũng có thể khóc tới.

“Haiz... Bác sĩ Dương cũng đã nói Tiểu Phong thẳng bé đã qua được cơn nguy kịch, giờ phải theo dõi và làm thêm các xét nghiệm thì mới có thể kết luận chính xác được.” Diệp Khai nhìn hạ Đông Nghi trong mắt hiện lên một cổ đau lòng thờ dài trả lời.

“Phong từ!... Anh thật ngốc mà!”

Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này lại ôm mặt khóc nức nở, nàng trước giờ luôn tỏ ra mạnh mẽ, luôn lạnh lùng, nàng thậm trí trang bị cho mình một trái tim khép kín, hằng ngày hằng giờ vẫn chỉ một mình quanh quẩn một mình với trọn vẹn sự hư hao của cảm xúc lẫn niềm tin.

Nhưng rồi Diệp Hiểu Phong người xuất hiện, hẳn vậy mà đem nàng trái tim vốn khép kín ấy cho xé toang ra, đem nàng lôi ra khỏi cái thế giới cô đơn hư hao ấy, hẳn dạy cho nàng biết thế nào là yêu, hẳn tìm thấy lại nụ cười trên khuôn mặt lạnh lùng của cô gái sống nội tâm như nàng... Vì nàng hẳn có thể làm tất cả, kể cả hy sinh mạng sống của bản thân, hẳn vậy mà thật ngốc.

Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này lại có thể khóc ra, có lẽ nàng đã bị dồn nén quá lâu. Nàng đã quá mệt mỏi, cái thế giới này vậy mà quá ngột ngạt cùng bức bối, đến độ chỉ thờ thôi cũng khiến cho nàng cảm thấy vô cùng mệt mỏi.

Diệp Khai lúc này có chút bó tay không biết nên làm gì, đêm qua hẳn còn chưa hết ngỡ ngàng khi biết Hạ Đông Nghi là hẳn một cái “chuẩn con dâu”. Khi hẳn còn chưa hết kinh hỷ về chuyện này thì sáng nay lại tới thêm hai cái nữa mỹ nhân người cùng nhận là bạn gái của con trai hẳn. Thật không biết hẳn cái kia con trai là trêu gì tới đào hoa vận mà hết lớp này đến lớp khác mỹ nữ tìm đến cửa.

Càng làm hẳn đau đầu là một trong hai người kia nữ nhân vậy mà khóc đến ngất đi tỉnh lại. Phiên phức nhất là hai lão thọ tỉnh lại phái hẳn đến chiếu cố hai cái “chuẩn cháu dâu” này nữa, phiền nhất là hẳn lại không thể viên lý do thoái thác việc này.

Mà làm cho hẳn đau đầu hơn nữa là cái kia hẳn “chuẩn con dâu” vừa tỉnh lại cũng là không ngừng nức nở, giờ thì tốt rồi, tới ba cái nữ nhân hai cái thì đang không ngừng khóc lóc, một cái thì cũng sắp khóc bộ dáng. Cứ đà này không biết sắp tới còn kéo đến cửa mấy cái nữ nhân nữa a. “Tiểu Phong a Tiểu Phong rốt cuộc người là có mấy cái bạn gái đây này!” Diệp Khai có chút thờ dài thăm than.

Đang bù lu bù loa bộ dáng Phụng Phụng khi nghe Hạ Đông Nghi nức nở vậy mà im bất càng là một bộ dáng thù địch đi ra, càng là đem mọi chuyện đổ hết lên đầu Hạ Đông Nghi mà trách mắng.

“Tiểu hồ ly người vậy mà khóc lóc cái gì? ... Phong từ nếu không phải vì người thì đâu có phải bị vậy!”

Đang nức nở Hạ Đông Nghi vậy mà bị Phụng Phụng không hiểu sao lại mắng tới mình cũng là có phần tức giận, phải biết các nàng vốn chả khác nào mặt trăng với mặt trời, càng chưa nói Phụng Phụng lại đem chuyện của Diệp Hiểu Phong đem đổ hết lên đầu nàng, phải biết trong lòng nàng vì chuyện này đã khiến cho nàng buồn bực biết nhường nào, vậy mà cái kia tiểu nha đầu lại đem chuyện này ra trách mắng nàng, còn chưa kể nàng mới là Diệp Hiểu Phong bạn gái, còn Phụng Phụng là cái gì chứ, nếu không phải “Chương phụ” Diệp Khai còn tại thì nàng cũng không tiếc công phu mà giáo huấn cái tiểu nha đầu luôn gây chuyện với nàng đây này.

“Phụng tiểu thư đúng là vì cứu ta nên Phong từ mới xảy ra chuyện!...Ta cũng vì vậy mà rất đau lòng, nhưng cô vì sao lại nặng lời với ta như vậy?”

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút nhỏ nhẹ đi ra, kết hợp với nàng nước mắt trước kia, vậy mà bộ dáng càng có chút đáng thương tiểu cô gái, khiến cho người ta không thể không đau lòng.

Phụng Phụng thấy Hạ Đông Nghi vậy mà diễn ra cái này bộ dáng càng là sôi máu bộ dáng, trong lòng càng là mắng ầm lên “Hồ ly tinh thật biết diễn xuất nha!” Phải biết nàng vốn là một cái nóng tính người, nhất là biết hạ Đông Nghi vậy mà diễn thành cái kia bộ dáng thì càng là nổi xung đi lên, cũng không biết hình tượng lài cái gì càng làm ầm ầm mắng lên.

“Hồ ly tinh người đừng có diễn bộ mặt đó trước mặt ta,...Ta sao không thể mắng lên người! Ta là cái gì a? Phong từ là ta cái kia nam nhân, hỏi ta có đủ tư cách mắng tới người...”

“Phụng Phụng cô đừng ăn nói bậy bạ. Phong từ anh ấy...”

Hạ Đông Nghi càng là bộ dáng không tin, Diệp Hiểu Phong ở ngoài trêu hoa ghẹo nguyệt sao cô không biết chứ, tiếp xúc hẳn một tháng nay tính cách hẳn ra sao cô còn không rõ sao. Tuy hẳn nổi tiếng là đào hoa phong lưu công tử nhưng kỳ thực nàng mới là hẳn mối tình đầu, chưa kể thời gian này hai người luôn dính sát lấy nhau, thời gian đầu mà tới thêm một cái nữ nhân. Nàng còn nhớ lần gặp gần đây nhất cách đây mấy ngày đám người bọn họ còn không đến mức là người yêu đây này.

“Ăn nói bậy bạ! ta sao phải ăn nói bậy bạ. Đợi Phong từ tỉnh lại cô có thể đi hỏi anh ấy là biết!...” Phụng Phụng càng là một dạng nổi sùng đi lên, phì thở ra vô cùng tức giận phân bác.

“Không phải sao?... làm sao có thể...”

Hạ Đông Nghi càng cố giữ bình tĩnh bộ dáng, nhưng này sâu thẳm trong lương tâm lại có chút bất an cùng hồ nghi đi ra. Phải biết cái nha đầu này vậy mà tính tình thẳng như ruột ngựa, cũng chẳng có lý do gì mà nha đầu này phải bịa truyện cả.

“Làm sao không thể!... Không tin cô tới hỏi Lộ Lộ.” Phụng Phụng càng là không muốn lép vế càng muốn mau chóng chứng minh mình là Diệp Hiểu Phong một cái nữ nhân nên cũng không quên kéo lên Hạ Lộ nhập cuộc.

Hạ Đông Nghi lúc này tìm vậy mà không ngừng gia tốc, cái này nha đầu thật là muốn ăn thua đây mà, nhưng chẳng lẽ đây là sự thật, vậy chuyện là khi nào chứ? Nàng cái kia cô em họ là không biết nói dối đây này. Hạ Đông Nghi càng có chút rối bời tâm trí nhìn về phía Hạ Lộ nghi ngờ hỏi tới.

“Tiểu Lộ nàng nói đều là sự thật?...”

“A”

Hạ Lộ khi nghe thấy Phương Phương nổi sùng muốn ăn thua với nàng cô chị họ thì đã thấy bất an rồi, càng là khi Phương Phương nhắc lên nàng thì tìm nàng không khỏi đánh thịch một cái, nhất là khi Hạ Đông Nghi hỏi tới nàng vậy mà làm cho Hạ Lộ giật mình, mặt mày bất giác đỏ bừng, bộ dáng vô cùng xấu hổ, chỉ biết cúi gằm mặt không dám trả lời.

Thấy Hạ Lộ như vậy bộ dáng Hạ Đông Nghi có thể khẳng định tiểu nha đầu Phương Phương nói vậy mà sự thật. Trong lòng nàng càng là hỗn loạn đi lên, càng là không cam lòng bộ dáng.

“Không thể nào!... Ngươi... Các ngươi đều nói dối!”

“Nói dối! Ta cần gì phải nói dối a! Haiz!... Cái gì mà không thể chứ! Ngươi tưởng có mình ngươi mới có thể sao!”

Phương Phương bộ dáng khinh miệt mỉa mai, nàng càng là đem hai từ “mình ngươi có thể sao” cho nhấn mạnh tới, đem hồ ly tinh kia vậy mà cho triệt để trào phúng.

Hạ Đông Nghi càng là muốn phát điên lên, nếu không phải vì muốn giữ hình tượng trước mặt “Chương Phụ” có lẽ lúc này nàng đã phát tác đi ra. Phải biết rằng nàng sao mà không hiểu ý mà tiểu nha đầu kia đang ám chỉ là gì chứ. Không phải là đang nói nàng leo lên Diệp Hiểu Phong giường lớn được thì ta đây cũng có thể leo.

“Ngươi nói dối! ... Không thể nào có chuyện này a!... Phong tử anh ấy...”

Hạ Đông Nghi trong lòng đã loạn cả lên nhưng ngoài miệng thì vẫn là tỏ ra không tin, càng cố cãi tới.

“Nói dối! ... Haiz! Ngươi không tin có thể hỏi Lộ Lộ, cô ấy cũng có phần!..”

Phương Phương càng là được đà lấn tới, đây là lần đầu tiên nàng đấu võ mồm với hồ ly tinh này thắng thế nên càng là có chút đắc ý, vậy mà chẳng kiêng dè gì cả, càng là vô tình mà khai luôn Hạ Lộ đi vào.

Hạ Lộ khi nghe đến Phương Phương đắc ý bộ dáng mà kéo luôn cả mình vào thì càng là xấu hổ bộ dáng, da mặt nàng tựa là có chút mỏng không dày đến độ như Phương Phương nên là vẫn còn thấy ngại ngùng khi nhớ lại chuyện đó, càng là trong lòng không ngừng đem tiểu nha đầu Phương Phương cho loạn mắt “Ngươi vậy mà kéo ta lên làm gì, nhân gia là không muốn nghĩ tới a! Xấu hổ chết ta rồi, còn có Bác Diệp đang ở đây nha”.

Hạ Đông Nghi nhìn thấy Hạ Lộ bộ dáng ngại ngùng cùng mắc cỡ thì cỡ nào không nhận ra kia chứ, nàng cũng là có tình sử người nha, vậy mà trong lòng càng là âm ức đi ra “Thật không biết xấu hổ, các người vậy mà cùng tới. Phong tử anh là khi nào làm tới? Vậy mà giấu thật khéo. Hèn gì hôm ở sân trường Phương tiểu nha đầu lại phản ứng mạnh như vậy.” Nàng càng là đem chuyện ở sân trường Hán Đại cách đây vài ngày cho liên hệ tới. Nếu quả thật như vậy tên họ Vương (ý nói tên Khôn Nạn) kia quả thật khéo diễn nha.

“Các người nói dối! ... Phong tử anh ấy còn chưa tỉnh!... Các ngươi muốn nói gì mà chẳng được!...”

Tuy trong lòng đã thừa nhận việc này nhưng Hạ Đông Nghi bên ngoài vẫn cứng miệng tranh cãi tới cùng, quyết không thua cho Phương tiểu nha đầu kia. Nhưng nhìn vào cục diện thì hôm nay nàng đã thất thế hơn Phương Phương đây này.

Diệp Khai chứng kiến cảnh này cũng là có chút đau đầu, cái này nhóm nữ nhân hết khóc lại tranh cãi tới, hẳn không hiểu sao con trai hẳn trước kia làm sao có thể xử lý tốt chuyện này đến, cái kia nhóm nữ nhân càng là không hề hay biết. Tuy có chút nhức đầu nhưng hẳn cũng là không dám can thiệp đi tới, vì cũng không biết nên giúp ai, nói thật hẳn có chút nghiêng về Hạ Đông Nghi hơn, vì dù sao nàng cũng là có mặt đầu tiên, lại là người mà con trai hẳn không tiếc tính mạng để cứu nàng.

Không khí trong phòng vậy mà lúc này càng ồn ào hơn đi ra, nữ nhân nhóm vậy mà quên luôn sự tồn tại của Diệp Khai, cũng như Diệp Hiểu Phong tình trạng, vậy mà không ngừng tranh cãi tới. Tựa là không bên nào chịu nhường bên nào. Phòng bệnh vậy mà bị các nàng nháo cho chẳng khác nào cái chợ bộ dáng.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Thức Tỉnh

Vũ Hán đã hơn hai tháng trôi qua kể từ ngày vụ tai nạn có phần bất thường ở Cát Tường thương mại xảy ra, không khí thành phố lúc này đã có phần lắng xuống, người ta cũng là ít nhắc đến vụ tai nạn thảm khốc này nữa, lực lượng cảnh quan cùng bộ đội đặc chủng hầu như đã được rút hết. Bởi cách đây không lâu người ta đã tìm thấy người lái xe gây tai nạn hôm ấy, nguyên hung là một tên có phần nghiện ngập nặng tên là Lý Tín, hắn được tìm thấy trong tình trạng đã chết cứng tại một phòng trọ rẻ tiền ở nhai đạo Sa Mạo – Hán Nam.

Cảnh sát đã vào cuộc điều tra, nhưng kết quả khám nghiệm tử thi của Lý Tín lại cho thấy nghi can đã tử vong do sốc thuốc, dẫn đến truy tìm và tử vong ngoài ra lại không tìm thấy bất kỳ manh mối nào khác. Vụ án dần rơi vào ngõ cụt khi các manh mối đều đổ dồn đến Lý Tín nhưng y lại chết một cách bất đắc kỳ tử khiến vụ án khó lòng mà tra tiếp được. Cảnh sát chỉ có thể đưa ra kết luận Lý Tín có thể gây tai nạn trong lúc phê thuốc, sau đó sợ tội bỏ trốn, càng là sử dụng thuốc quá liều dẫn đến sốc thuốc và tử vong. Cuộc điều tra vậy mà đến đây là chính thức kết thúc.

Có thể thấy cảnh sát đã quá vội vàng khi đưa ra kết luận, nhưng cũng chỉ có vậy mới có một cái mà bàn giao với Diệp – Hồ hai nhà, dù sao toàn bộ manh mối và chứng cứ đều kết thúc tại Lý Tín, nhân gia người có không phục cũng không được, còn nếu cảm thấy chưa hài lòng về kết quả thì có thể tự mình đi tra, cảnh sát cũng không muốn phí nhiều nhân lực cho chuyện này.

Vũ Hán vậy mà lại bước vào một mùa đông nữa, Mùa đông ở Vũ Hán cũng không lạnh lắm nhưng năm nào cũng có tuyết, tuy nhiên ở thành phố vẫn có nhiều cây lá vẫn xanh tốt. Có một loại cây đầu đông lá chuyển sang màu đỏ, rồi chuyển dần sang màu bạc, đó là những cây phong. Trên đường phố những cây phong già trông thật đẹp, lá trên cây vẫn giữ nguyên hình dạng, chỉ có màu sắc như những miếng bạc, miếng thiếc.

Đã hơn hai tháng kể từ khi nhập viện, hắn nhập viện khi những chiếc lá phong đỏ đã rơi rụng gần hết, chỉ còn lại lác đác một vài chiếc lá cuối cùng đang còn lưu luyến chưa muốn xa rời cành cây. Nhưng đến nay tuyết vậy mà cũng bắt đầu lác đác rơi, phủ một lớp mỏng trắng xóa bên ngoài ô cửa sổ bệnh viện.

Diệp Hiểu Phong hắn đã tỉnh lại, nhưng đúng như những gì Dương Thế Cương chuẩn đoán sau ca phẫu thuật, hắn rơi vào tình trạng “sống thực vật”. Suốt hai tháng qua hắn vậy mà thấy vô cùng tuyệt vọng, hắn có thể mở mắt nhìn mọi thứ xung quanh, nhìn thấy gương mặt già nua buồn bã của Diệp – Hồ hai lão thọ tinh, hay như sự bi thương, tuyệt vọng, hận bản thân không thể làm được gì được cho con của Diệp Khai, hay những giọt nước mắt, sự bi ai cùng đau lòng trên khuôn mặt của đám nữ nhân người.

Hắn có thể nhìn thấy, có thể nghe thấy tất cả những âm thanh xung quanh hắn, nhưng cái cơ thể hắn lại không thể phản ứng, không thể cử động theo sự điều khiển của hắn. Hắn hoàn toàn tỉnh táo trong cái thể xác bất động, hắn vậy mà cảm thấy bản thân bị nhốt trong chính cái thể xác của mình.

Mấy ngày này đám nữ nhân vậy mà không hề quên hắn, vẫn là thường xuyên đến thăm hắn, nhất là Hạ Đông Nghi nàng là vị khách thường xuyên nhất ghé thăm hắn. Nàng thường dành hàng giờ đồng hồ để ní non bên tai hắn những chuyện xảy ra hằng ngày, hay những suy nghĩ cũng như cảm nhận của nàng, với nàng lúc này chẳng khác lúc trước là mấy, hắn có thể dành hàng giờ để lắng nghe nàng tỷ tê đủ mọi chuyện trên đời mà không bao giờ biết chán, có lẽ đó cũng là một sự an ủi lớn nhất với nàng vào lúc này.

Phương Phương và Hạ Lộ cũng là những vị khách quen thuộc của hắn, nhiều lúc hắn cảm thấy phát bực với cô nàng này, nàng cứ mỗi lần đến là lại không ngừng bù lu bù loa khóc mãi không thôi, nhưng mà chỉ cần nàng mấy ngày không đến thì hắn lại cảm thấy nhớ, quả thật cái này nữ nhân tuy là có chút rắc rối nhưng mà chính cái điểm ấy lại khiến người ta không thể không yêu đấy này.

Còn hắn cái kia tiểu tinh nhân Hạ Lộ vậy mà chưa một lần nào chủ động một mình đến thăm hắn, lúc nào cũng vậy tự là cùng một nhóm với Phương Phương mà tới. Nhiều lần hắn ức đến độ chỉ muốn đem nàng kia cái tuyết trắng mỏng lớn lúc nào cũng vênh lên cho đánh vài cái cho bỏ ghét “Đội ta tỉnh lại xem làm sao đem người tới thu thập, lão công năm viện vậy mà không biết chủ động đến thăm a! Thế kia bộ dáng là đang muốn dụ hoặc nam nhân nha! Đừng có đem lão tử cho đội nón xanh không thì lão tử tuyệt là không có bỏ qua cho nàng đây này”

Cũng có nhiều lúc hắn không khỏi phải đau đầu khi đám này nữ nhân chạm mặt, bình thường thì không sao, cứ hễ chạm mặt thì y như rằng lại một trận tranh cãi đi ra, không phải là các nàng lần đầu chạm mặt nhau nhưng cứ hễ chạm mặt thì lại đem hắn chuyện cũ cho kéo tới, có lẽ đây là Hạ Đông Nghi cái nhược điểm chí mạng mà Phương Phương duy nhất bắt được nên nàng càng là tới đa tận dụng lớn tới, không ngừng đem ra công kích đối thủ. Hạ Đông Nghi cũng là vì chuyện này mà đau khổ không ít, mỗi lần Phương Phương nhắc lên chuyện cũ thì nàng lại quay sang nhìn Diệp Hiểu Phong như tìm một sự trợ giúp, nhưng cũng là từng ấy lần nàng bắt gặp ánh mắt thất thần, không chút chút cảm xúc từ Diệp Hiểu Phong. Cứ mỗi lần như vậy nàng lại từng trận đau lòng đi ra.

Hôm nay Diệp Hiểu Phong đôi mắt vô thần lại nhìn ra khung cửa sổ nhỏ đối diện giường bệnh, lúc này hắn đã được chuyển sang phòng chăm sóc đặc biệt để tiện theo dõi EEG cũng như PET/CT theo như yêu cầu của bác sĩ điều trị cho hắn Dương Lộ Thần. Nàng muốn nhân cơ hội này để nghiên cứu sâu thêm về căn bệnh này.

Ngắm nhìn những bông tuyết trắng mấy ngày này bắt đầu rơi nhiều hơn ngoài cửa sổ trong lòng hắn lại không khỏi có chút buồn chán, mấy ngày nay nữ nhân đám người cũng chưa có ghé qua thăm hắn, hắn không hiểu sao lúc này lại thấy thèm nghe Hạ Đông Nghi những cái kia chẳng đầu chẳng đuôi bát nháo câu chuyện, thậm chí đôi lúc còn lộn lên những cái kia nữ nhân chuyện thăm kín. Thèm được nghe Phương Phương cái kia tiểu nha đầu cứ thút thít không thôi mỗi lần ghé qua gặp hắn. Hay đơn thuần chỉ ngắm nhìn Hạ Lộ khuôn mặt không biết đang nghĩ gì, nàng vậy mà quá đơn thuần.

Giữa lúc hắn đang còn lưu luyến nhớ mong ấy vậy mà cửa phòng lúc này lại mở ra, Hạ Đông Nghi vậy mà thực sự xuất hiện. Hôm nay trong nàng vẫn là có chút mệt mỏi cùng căng thẳng giống như thường ngày nhưng trên mặt nàng vậy mà ánh lên một nụ cười hạnh phúc.

Hôm nay nàng chọn cho mình một chiếc áo len rộng tay dài lông chuột, phối cùng một chân váy ngắn ôm màu đen, giống như Diệp Hiểu Phong trông thấy không phải váy ngắn, chính là cực ngắn, lơ dang lại gợi cảm đến mức tận cùng, giống như hận không thể đem nàng đùi đẹp thon dài lộ ra để toàn thế

giới mỗi người đều nhìn được. Trong lúc di chuyển nàng tay nhỏ cũng lơ đãng mà néo néo lần váy ngắn của váy ngắn trên người, theo bản năng động tác có tính bảo hộ nàng y phục vậy.

Diệp Hiểu Phong không khỏi có chút lửa nóng đi ra, “nàng đây là đang câu dẫn nam nhân a.” Hắn hận nếu không phải lúc này hắn còn không thể tự chủ được cơ thể, nếu không thì hắn sẽ không ngần ngại mà đem nàng đè ra vậy mà hảo hảo giáo huấn cho một trận đây này.

Lời đầu xin cảm tạ đạo hữu **karachita** đã tặng Kim Phiếu. Cảm tạ các độc giả đã ủng hộ Lão Thất trong thời gian qua.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Sinh Mệnh Nhỏ Bé

Phòng chăm sóc đặc biệt bệnh viện số 2 Vũ Hán được thiết kế riêng biệt nằm trong hệ thống ICU và tuân thủ đúng nguyên tắc thiết kế công trình y tế của Viện kiến trúc Hoa kỳ và thế giới. Phòng rộng hơn 80 mét vuông tá hữu chẳng khác tiêu chuẩn buồng đặc biệt cao cấp khách sạn tiêu chí 5 sao là mấy lại được trang bị đầy đủ các thiết bị theo dõi Marquette, máy thở Draeger, và giường điện Matifas cao cấp nhất tất cả đều được đảm bảo cho việc theo dõi và điều trị bệnh của Diệp Hiểu Phong.

Lúc này sự xuất hiện của Hạ Đông Nghi khiến cho Diệp Hiểu Phong trong lòng vậy mà có chút vui vẻ, nói thật mấy ngày nay hắn vậy mà trong lòng có chút bức bối cùng tịch mịch đi ra. Phải biết hắn chán phải làm bạn với đồng máy móc và dây nhợ lằng nhằng này lắm rồi, chưa kể cái thú vui tiêu khiển tao nhã nhất lúc này của hắn là ngắm nhìn những bông tuyết đang rơi trắng một mảng phí ngoài khung cửa sổ tĩnh mịch kia.

Sự xuất hiện của nàng vậy mà khiến cho căn phòng vốn lạnh lẽo cùng yên tĩnh vậy mà xuất hiện một chút ấm áp cùng sức sống đi ra. Hạ Đông Nghi vẫn như thường ngày đến đây, nàng nhẹ nhàng kéo ghế ngồi cạnh Diệp Hiểu Phong giường bệnh đôi bàn tay nhỏ bé khẽ nhẹ nhàng nắm lấy Diệp Hiểu Phong có chút gầy gò cánh tay.

“Phong từ em lại đến thăm anh đây! Em không biết anh có nghe thấy em nói những lời này không, có biết là em đến thăm anh không, nhưng mỗi lúc đến đây, được chuyện trò với anh, em cảm thấy mình như lại được tiếp thêm sức mạnh, lại có thêm niềm tin để cố gắng.”

Diệp Hiểu Phong nhìn Hạ Đông Nghi hôm nay vậy mà có chút gầy đi, nhất là nàng vậy mà có chút xanh xao thì không khỏi trăn trăn đau lòng, nhiều lúc hắn chỉ muốn nàng đem hắn quên đi, bắt đầu một cuộc sống mới, nhưng có lúc hắn lại ích kỷ muốn đem nàng vậy mà giữ cho riêng mình, cái tâm lý đối nghịch này cũng khiến hắn dần vật mãi không thôi.

Có lúc hắn muốn vùng lên, đem nàng ôm trọn vào lòng, nhưng hắn không thể, cái cơ thể hắn lúc này đã trở thành hắn lồng giam, đem hắn ngăn cách hết thảy. Điều duy nhất hắn có thể làm là ngắm nhìn và lắng nghe nàng cái kia như có như không ni non thanh âm

Hạ Đông Nghi cánh tay nhỏ bé khẽ vuốt lên Diệp Hiểu Phong có chút gầy gò khuôn mặt, trong mắt vậy mà ánh lên muôn vạn yêu thương cùng đau khổ. Nhưng hôm nay trong mắt nàng vậy mà nhiều ra hơn một chút niềm vui, vừa vuốt ve Diệp Hiểu Phong khuôn mặt nàng lại vừa ni non đi ra.

“Phong từ!... Hôm nay em đến báo cho anh một tin vui! Thực ra em cũng vừa mới biết đây thôi. Phong từ à! Anh sắp được làm bố rồi anh có biết không?”

“Cái gì? Làm bố!... Nàng không lẽ...” Diệp Hiểu Phong trong lòng vậy mà có chút loạn nhịp, nếu có thể hắn chỉ muốn đem nàng ôm lấy, muốn hôn lên nàng cái kia trăn trăn để ăn mừng, nhưng hắn lại không thể.

Hạ Đông Nghi đôi mắt vậy mà càng lúc càng ánh lên niềm vui và hy vọng tiếp tục ni non.

“Phong từ! ... Chúng ta vậy mà sắp có con rồi đây! Anh vậy mà phải mau tỉnh lại a. Anh còn phải đặt tên cho con, chúng ta còn chưa có đám cưới nữa đây này! Anh nói em làm sao có thể cứ như vậy sinh con ra chứ.”

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút oán trách đi ra. Cũng phải thôi một mình nàng thì làm sao có thể lo hết được tất cả đây. Trong khi đó nàng lại không thể đem chuyện này nói ra với bất kỳ ai được. Nàng sợ hãi, nàng sợ lại đánh mất đi sợi dây sinh mệnh nhỏ bé đang dần hình thành trong cơ thể nàng, sợ không đủ sức để bảo vệ đứa con của nàng và hắn, giống như lúc trước nàng đã không bảo vệ được hắn vậy.

Diệp Hiểu Phong trong lòng vậy mà lúc này cũng là có chút tự trách không ít, hắn vậy mà lúc này không thể làm được gì cho nàng, đến ngay cả một cái danh phận cho nàng cũng là không thể tới cho nàng “Đông Nghi quả là quá ủy khuất cho em rồi”.

“Phong từ! Anh tới nói xem con chúng ta là trai hay gái. Anh sẽ thích con trai hay là con gái. Em thì dù sao vẫn thích sinh con trai hơn, chỉ ít thì cũng không chịu quá nhiều thiệt thòi”

“Hồi lão từ ư! Lão từ là tôi thích con gái hơn, còn vì sao ư! Đơn giản vì ta thích ngắm những nàng công chúa của ta lớn lên mỗi ngày. Ta sẽ bẻ chân hết

những tên dám đến nhòm ngó ta con gái...” Diệp Hiểu Phong trong lòng vậy mà đang không ngừng tưởng tượng lên tới.

“Phong từ! anh có đang nghe em nói không! Anh phải mau tỉnh lại a!” Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này trong mắt không khỏi rung rung đi lên, tựa như có thể khóc bất cứ lúc nào. Mấy ngày nay nàng vậy mà phải chịu quá nhiều áp lực, nhiều lúc nàng tưởng chừng như mình không thể thở được nữa. Diệp Hiểu Phong chẳng khác nào nàng điểm tựa tinh thần lúc này.

Đang nín lúc thì bất ngờ cánh cửa phòng lại bất ngờ mở ra, tiến vào phòng lúc này là một nam nhân có vóc người dong dỏng cao, khuôn mặt điển trai với mái tóc màu đen kiểu Quiff nhuộm màu hạt dẻ vuốt ngược. Trông hắn thật nổi bật với cách phối đồ theo kiểu layer với quần tây cùng giày da Allen Edmonds cho phần thân dưới và kết hợp áo sơ mi bên trong chiếc áo len dài tay màu xanh navy cho phần thân trên, bên ngoài khoác lấy áo len cardigan màu lông chuột tạo cho hắn một sự thanh lịch và sành điệu đúng kiểu “quý ông trẻ tuổi”. Người này không ai khác chính là Diệp Thiên Thành cái kia cùng cha khác mẹ anh trai của Diệp Hiểu Phong.

Vừa bước vào phòng hắn vậy mà nở một nụ cười đầy khinh bỉ, trong giọng điệu còn có chút khinh thường cùng trêu chọc đi ra.

“Đông Nghi em dâu cô là mong cái thứ phế vật này tỉnh lại sao? Ha... ha... ha... Nực cười! Một cái phế vật đang chờ chết mà thôi.”

“Diệp Thiên Thành anh dám...” Hạ Đông Nghi vậy mà có chút tức giận.

“Thành ca anh đây là ý gì? Lúc trước cũng là không mấy khi ghé tới, vậy mà hôm nay ghé lại mở miệng ra nói những lời này!” Diệp Hiểu Phong vậy mà trong lòng có chút sinh khí.

“Chắc... Chắc... Ta cái gì không dám chứ. Ta không biết nên gọi cô là Hạ tiểu thư hay là em dâu đây nhỉ? Ta không ngờ cô diễn nhập vai đến như vậy! Càng là đem cái phế vật này vậy mà cho yêu tới.” Diệp Thiên Thành có chút trào phúng.

“Diễn!... diễn cái gì?... Thành ca người đang nói là ý gì? Người vậy mà vừa đến là mở mồm ta phế vật ngậm miệng cũng là mồm ta phế vật. Đây là muốn tới kiếm chuyện với ta mà” Diệp Hiểu Phong trong lòng càng là thập phần tức giận, nhưng hắn lại không thể phản ứng, cũng không thể đứng ra tranh cãi.

“Diệp Thiên Thành anh im miệng cho tôi! Anh lấy cái gì tư cách mà mắng Phong từ!” Hạ Đông Nghi vậy mà bị làm cho chọc giận lên tới, nàng vậy mà kìm nén đã quá lâu rồi.

“Ha... ha... ta nói vậy không đúng sao! Cô chỉ là ta một con cò sắp đến bên cạnh hắn để thu thập thông tin mà thôi! Cô quên rồi sao em dâu! Có cần ta nhắc lại.” Diệp Thiên Thành càng là đắc ý đi ra.

“Con cò! ... Thu thập thông tin!... Đông Nghi lời Thành ca là sự thật.” Diệp Hiểu Phong lúc này vậy mà trong lòng có chút loạn đi ra. Nếu như những gì Diệp Thiên Thành nói là sự thật thì hắn sẽ phải làm như thế nào đây. Haiz mà hắn giờ có thể làm được gì chứ, hắn đến ngay cả 1 ngón tay còn không nhúc nhích được nữa đây này.

“Vậy thì đã sao! Kể từ cái ngày đó chúng ta đã không còn cái gì dính líu tới! Anh tránh xa chúng tôi ra, hãy để cho chúng tôi được yên” Hạ Đông Nghi vậy mà oán hận hết lên, phải biết là nàng chán ghét cái bộ dáng này của Diệp Thiên Thành đến nhường nào.

“Em dâu quả là nóng tính mà! Nhưng ta thích điều này... ha... ha... Cô đã suy nghĩ về điều mà ta nói chưa?... nếu có thể thì ta còn suy xét đây này” Diệp Thiên Thành vậy mà dám đứng lên tới, đôi mắt vậy mà hau háu chờ đợi tựa muốn đem Hạ Đông Nghi người cho ăn ngay tại chỗ.

“Hạ lưu!... Diệp Thiên Thành anh cứ ở đó mà mơ đi! Không bao giờ ta đồng ý chuyện đó xảy ra!” Hạ Đông Nghi càng là căm ghét đi ra.

“Em dâu cô càng tức giận thì lại càng sinh đẹp... ha... ha... Thật là một tiểu hồ ly mà!” Diệp Thiên Thành vậy mà càng dám đứng bộ dáng đi ra.

“Vô sỉ!...”

“Ta thích bộ dáng này của cô, đến lúc đến ta dưới thân thì hãy đừng quên giữ bộ dáng này a! Ta nói rồi ta là không thích dùng vũ lực, nên cô đừng ép ta phải làm điều mà mình không thích” Diệp Thiên Thành càng là dám đứng cười nói.

“Diệp Thiên Thành anh cứ mơ đi!” Hạ Đông Nghi càng là uất ức đi ra, phải biết mấy ngày nay nàng vậy mà liên tục nhận được điện thoại quấy rối từ hắn, khiến cho nàng vô cùng lo lắng và sợ hãi.

“Thiên Thành anh dám đụng tới nàng!... Đông Nghi em là không được đồng ý!...” Diệp Hiểu Phong trong lòng vậy mà có chút loạn lên, nếu hắn mà cử động được, cho dù chỉ là một ngón tay, thì hắn cũng sẽ là dùng ngón tay đó mà chỉ chết hắn cái tên khốn nạn anh trai này. Hắn vậy mà dám đánh cả chủ ý lên người em dâu này.

Đúng lúc này vậy mà Diệp Thiên Thành điện thoại vang lên, hắn nhìn điện thoại trên miệng càng là nở một nụ cười khinh miệt sau đó nhìn Diệp Hiểu Phong cười nói.

“Phế vật! Muốn đấu với ta, người còn chưa đủ tư cách, đến lúc nên đem tất cả những gì thuộc về ta trả lại hết cho ta rồi. Còn cái này tiện nghi người dùng trước ta cũng coi như thay người chơi đùa một tý”

Diệp Thiên Thành nói xong càng là phát lên một trận cười đầy thống khoái, càng là đem ánh mắt dám đứng soi mói Hạ Đông Nghi một lượt, rồi mở cửa bước nhanh ra ngoài, bộ dáng như có gì gấp việc không tiện ở lâu.

Diệp Thiên Thành vừa đi, Hạ Đông Nghi vậy mà lao tới ôm lấy Diệp Hiểu Phong vào lòng vậy mà không ngừng khóc nức nở càng là không ngừng nói “Xin lỗi!”. Diệp Hiểu Phong vậy mà trong lòng cũng vô cùng tức giận, tuy hắn không biết sự việc là như thế nào, nhưng hắn biết tình cảm của Hạ Đông Nghi và hắn là có thật, và cái kia sinh mệnh đang dần dần hình thành trong người nàng là minh chứng cho tất cả.

Không biết đã khóc bao lâu, bỗng nhiên Hạ Đông Nghi vậy mà ngất đi, lúc đầu Diệp Hiểu Phong cũng chỉ tưởng là nàng mệt mỏi ngủ thiếp đi, nhưng được một lúc nàng cơ thể vậy mà càng lúc càng lạnh đi, khiến cho hắn không khỏi vô cùng lo lắng, nhưng lo thì làm được gì, hắn lại không thể làm được gì. Lúc này vậy mà còn cách thời điểm y tá đi thăm phòng còn khá lâu.

“Đông Nghi em sao rồi! Đừng làm anh sợ! Có ai không mau! ... Đông Nghi!...”

Trong lòng hắn vậy mà không ngừng gào thét, đôi mắt mở to chỉ biết nhìn hắn người yêu cơ thể càng lúc càng lạnh đi, cái cảm giác này còn khiến hắn khó chịu hơn là bất hạnh chết nữa.

Hôm nay chương sau có phần chậm trễ thời điểm, dù sao ta cũng là cố gắng hết sức để giữ lời hứa với đạo hữu **thangit**

Tạ Tạ **PhùngHuy** đạo hữu đã tặng Kim Phiếu cho truyện. Mong đạo hữu sẽ tiếp tục ủng hộ Lão Thất trong giai đoạn sắp tới.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Linh Cảm Là Có Thật

Đã hơn mười lăm phút trôi qua kể từ khi Hạ Đông Nghi ngất đi, cơ thể nàng vậy mà càng lúc càng trở nên lạnh ngắt khiến cho Diệp Hiểu Phong không thể không ngừng lo lắng, tâm hắn lúc này vậy mà không ngừng bất loạn, lúc này hắn chỉ ước có một ai đó đến đây vào lúc này, hắn sợ hãi thực sự rất sợ. Hắn muốn phát điên lên, muốn khóc nhưng lại không thể. Hắn lúc này thứ tồn tại duy nhất đó là một cố ý thức mà thôi.

“Đông Nghi em không sao chứ?... Đông Nghi... Đông Nghi... Đông Nghi em tỉnh lại đi!... Đông Nghi... Em đừng làm anh sợ... Đông Nghi...”

Nội tâm hắn vậy mà lúc này không ngừng gào thét, cái cơ thể bất động lúc này chẳng khác nào một bức tường cao đem hắn và nàng cho ngăn cách, hắn có thể thấy nàng, có thể nghe nàng thanh âm, nhưng lại không thể chạm tới nàng. Hắn lúc này lại có một hy vọng hoang đường đó là nàng có thể nghe thấy hắn tiếng gọi từ nội tâm, có thể nghe thấy hắn đau khổ tuyệt vọng, có thể nghe thấy hắn là lo lắng cho nàng đến chừng nào, đầu hắn biết đó chỉ là ước vọng hảo huyền mà thôi nhưng chỉ ít nó cũng giúp hắn cho tới thời điểm này không rơi vào hoàn toàn tuyệt vọng.

“Đông Nghi em có nghe anh nói không?... Đông Nghi... tỉnh lại đi!...”

Cảm nhận cái cơ thể đang dần lạnh đi của nàng khiến hắn càng hỗn loạn hơn, điều duy nhất khiến cho hắn an tâm một tý đó là nàng vậy mà vẫn còn chút hơi thở yếu ớt, cùng cái kia vẫn còn đều đặn nhịp tim.

Giữa lúc hắn đang tuyệt vọng kêu gào ấy, phía ngoài hành lang vậy mà lại truyền đến một loạt bước chân, hắn càng là mơ hồ nghe thấy giọng nói quen thuộc vang tới.

“Lộ Lộ nhanh lên a! Ta vậy mà nghe thấy hắn đang không ngừng gọi ta!”

“Phương Phương người gấp cái gì a! Không phải hắn còn chưa có “tỉnh lại” sao”

Thì ra đó là cặp đôi không bao giờ tách rời Hạ Lộ cùng Phương Phương, các nàng cũng là Diệp Hiểu Phong hai vị khách thường xuyên viếng thăm. Hôm nay Phương Phương vậy mà có chút gấp gấp một đường lôi kéo Hạ Lộ hướng ICU khu đi tới, càng là một đường thẳng tới Diệp Hiểu Phong phòng riêng đi tới.

“Lộ Lộ ta thật gấp mà! Ta thề là ta nghe thấy Phong từ anh ấy đang rất tuyệt vọng gọi tên ta.”

“Phương Phương người vậy mà thật bệnh nha. Nếu hắn thật sự có thể làm vậy đã sớm rời khỏi cái giường bệnh ấy từ lâu rồi!” Hạ Lộ có chút nhăn nhó, nàng vậy mà bị cái này tiểu nha đầu suốt một đường cứ vậy mà lôi nhải chuyện này lên tới.

“Lộ Lộ! Người phải tin ta! Ta thật là nghe thấy mà!...” Phương Phương càng là bộ dáng đáng thương cầu xin cô bạn thân này tin tưởng mình. Nàng càng có một linh cảm chắc chắn là Diệp Hiểu Phong là đang không ngừng gào thét trong tuyệt vọng.

“Rồi rồi! ta tin được chưa! Người vậy mà cứ lèm bèm chuyện này suốt từ lúc ở nhà đến đây.” Hạ Lộ muốn đem Phương Phương tiểu nha đầu này cho ngưng lèm bèm thời điểm càng là tỏ ra tin tưởng bộ dáng.

“Ta!... Ta thật là... Phong từ hắn...” Phương Phương vậy mà lúc này có chút phát ghen, nàng là chắc chắn cảm nhận được hắn đang không ngừng gọi

nàng. Nhưng lại không biết làm sao cho người chị em này tin tưởng mình, dù sao chuyện này cũng là có chút hoang đường mà

“Được rồi! Không phải tới rồi sao! Vào xem sẽ biết.”

Hạ Lộ vừa nói vừa đem cửa phòng mở ra cùng Phung Phung người song song tiến vào phòng, vừa tiến vào phòng đập vào mắt hai người là cảnh Hạ Đông Nghi nửa thân trên vậy mà đang một bên ôm chặt lấy Diệp Hiểu Phong trên giường bệnh, còn nàng hạ thân thì ở dưới giường bệnh.

“Hò ly tính nàng vậy mà cũng ở đây!”

Phung Phung vậy mà bộ dáng ăn phải dấm chua đi ra, đang tính xắn tay áo tiến lên đem Hạ Đông Nghi và Diệp Hiểu Phong cho tách ra, thì bất ngờ vậy mà bị Hạ Lộ tiếng hét thất thanh khiến cho giật mình đi ra.

“A...a...a... Máu... Đây là máu a!”

Phung Phung cùng Hạ Lộ lúc tiến vào phòng thời điểm, Phung Phung vì chứng kiến Hạ Đông Nghi vậy mà dính chặt lấy Diệp Hiểu Phong nên có chút ăn phải dấm chua nên là không mấy quan sát tình huống xung quanh. Lúc này bị tiếng hét của Hạ Lộ vậy mà khiến cho nàng giật mình vậy mà càng chú ý, phía dưới giường bệnh của Diệp Hiểu Phong vậy mà nhiều hơn một nhóm máu. Phung Phung người vậy mà có chút sợ máu thời điểm càng là vừa thấy cái kia nhóm máu vậy mà cho thất thanh hét lên một tiếng rồi lăn đùng ra ngất xỉu.

“A...a...a...”

Hạ Lộ lúc bước vào phòng vậy mà phát hiện ra cái kia bất thường nhóm máu, cũng là có chút bị dọa cho phát hoảng, nhưng khi chứng kiến người chị em tốt của mình vậy mà bị dọa cho ngất xỉu bộ dáng cũng là có chút luống cuống chân tay. Phải mất một lúc nàng mới ổn định lại được tinh thần chạy vội đi ra tìm người giúp đỡ. Nàng vậy mà cứ ngỡ là Diệp Hiểu Phong người xảy ra chuyện, cái kia nhóm máu tự là của hắn, vì cũng chỉ có mỗi hắn với là bệnh nhân đây này.

Vừa chạy ra khỏi phòng thời điểm Hạ Lộ là vừa may bắt gặp ngay Dương Lộ Thần cùng nhóm bác sĩ và y tá vừa đi thăm bệnh về ngang qua gần chỗ nàng. Trước đây nàng cũng là có gặp qua Dương Lộ Thần mấy lần khi ghé thăm Diệp Hiểu Phong, cũng vừa hay là có nhận thức qua một hai, dù sao Dương Lộ Thần cũng là Diệp Hiểu Phong một cái bác sĩ điều trị chính. Nhất là nàng càng là một cái siêu cấp mỹ nữ bác sĩ, khiến cho ai gặp qua một lần cũng là không thể quên được.

“Bác sĩ Dương!... Bác sĩ Dương!... Phiên cô tới xem giúp... Hiểu Phong hắn...” Hạ Lộ vậy mà có chút gấp gáp đi ra.

“Hạ tiểu thư cứ bình tĩnh!... Hiểu Phong hắn làm sao?... Sáng nay tôi đi thăm hắn vẫn là không có tình trạng gì bất thường”

Dương Lộ Thần có chút cau mày, nàng vậy mà vẫn tin vào tay nghề của mình, nhất là trước giờ nàng cũng là chưa có chuẩn đoán sai qua, nhất là trường hợp của Diệp Hiểu Phong, nàng cùng cha nàng là Dương Thế Cường đã không biết bao nhiêu lần đề cập qua, hắn đã không có gì nguy hiểm đến tính mạng, chỉ là nàng cùng cha nàng đang theo dõi cùng nghiên cứu hắn cái kia trạng thái “người thực vật”. Cũng là tìm chút minh ngộ cho phương pháp thức tỉnh người “sống thực vật”

“Máu... trong phòng vậy mà rất nhiều máu...” Hạ Lộ càng là có chút luống cuống cùng gấp gáp, nàng cái kia chị em tốt cũng là đang ngất xỉu trong phòng a.

“Xuất huyết sao?... Không thể nào!... Hạ tiểu thư cô chắc chắn mình không nhìn nhầm chứ?...”

Dương Lộ Thần càng có chút khó hiểu, phải biết việc Diệp Hiểu Phong xuất huyết vào lúc này là không thể, hắn hầu như mọi vết thương có thể gây xuất huyết hầu như không còn.

“Bác sĩ Dương tôi chắc chắn mình không có nhìn nhầm... Hắn dưới giường vậy mà rất nhiều máu” Hạ lộ càng là gấp gáp hơn, nản không thể nào nhìn nhầm được, cái kia Phung Phung cũng không phải đã ngất xỉu khi nhìn thấy máu sao.

Nhìn bộ dáng gấp gáp cùng hoảng sợ của Hạ Lộ, Dương Lộ Thần cũng đã xác định chắc chắn là nàng không có nói dối, nhưng còn về vì sao lại bệnh nhân lại đột nhiên “xuất huyết” thì nàng cũng là thật khó hiểu. Nhưng đã là bác sĩ thì nàng cũng không thể không đi xem qua, nhất là Diệp Hiểu Phong lại là đối tượng mà nàng và cha nàng đang nghiên cứu nha.

“Y tá Mạch chúng ta qua đó xem sao! Còn lại nhóm người thì về khoa trước đi chúng ta sẽ họp nhóm sau”

Sau Khi sắp xếp công việc xong, Dương Lộ Thần vội dẫn theo Mạch Dịch Na cùng Hạ Lộ nhanh chóng rời bước tiến về Diệp Hiểu Phong phòng bệnh.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Dương Lộ Thần

Tiến vào phòng thời điểm Dương Lộ Thần cũng có chút giật mình, dưới giường Diệp Hiểu Phong vậy thật là có một nhóm máu, nhưng các thiết bị thì vẫn không có dấu hiệu gì bất thường, càng là không thể có tình trạng xuất huyết nhiều như vậy được.

Với một người có kinh nghiệm chuyên môn cao như nàng thì có thể nhìn ra đây là có chút vấn đề lạ, Dương Lộ Thần nhanh chóng tiến về phía giường bệnh thoáng làm cái kiểm tra.

Tối gần giường thời điểm Dương Lộ Thần vậy mà có chút phát hoảng, đây đâu phải là Diệp Hiểu Phong “xuất huyết” mà là cái kia cô gái. Theo kinh nghiệm của nàng thì đây là có dấu hiệu xuất phụ khoa, đây lại không phải là nàng chuyên môn.

“Địch Na mau chuẩn bị phòng cấp cứu, lập tức mời bác sĩ sản khoa tới”

Dương Lộ Thần vậy mà nhanh chóng sắp xếp công việc đi ra, bộ dáng vậy mà vô cùng thành thực không có chút nào bối rối, từ việc phản xạ, cho đến phán đoán tình huống, cũng như chuẩn đoán nhanh chóng, sau đó là đưa ra quyết định vậy mà chưa tới một giây, có thể thấy nàng trong công việc là cỡ nào quyết đoán người.

“Bác sĩ Dương sao lại cho mời bác sĩ sản khoa?”

Hạ Lộ vậy mà có chút khó hiểu, tại sao vừa vào đến phòng chưa được bao lâu, lại còn chưa có xem xét tình trạng của Diệp Hiểu Phong lại cho mời bác sĩ sản khoa, không phải nói hai người kia vậy mà đang làm chuyện gì đó mờ ám chứ? Hắn vậy mà còn chưa có “tình lại” nha. Nghĩ đến đây Hạ lộ vậy mà có chút đỏ mặt đi ra, nàng vậy mà lại nghĩ đến trước kia cùng hắn và Phương Phương vậy mà hoang đường một đêm trăng cảnh.

“Hạ tiểu thư tới giúp tôi một tay, cô còn đứng ngây người ra đó làm gì?”

Dương Lộ Thần vậy mà không trả lời Hạ Lộ câu hỏi vậy mà nhanh chóng kéo tới một băng ca thúc giục Hạ Lộ tới giúp nàng một tay. Hạ Lộ cũng là nhanh chóng chạy đến, nàng vậy mà có chút lúng cẩu gục ân tay tựa là chưa biết phải làm gì thì Dương Lộ Thần đã chỉ đạo tới.

“Không phải hắn, là nàng, mau tới giúp tôi đỡ nàng lên băng ca”

“Hạ Đông Nghi sao? Nàng ta bị làm sao?” Hạ Lộ càng là khó hiểu đi ra, nàng mời đến Dương Lộ Thần là để xem cho Diệp Hiểu Phong, sao lại thành Hạ Đông Nghi rồi, mà nàng ta là bị làm sao.

“Chúng ta không có thời gian để giải thích, nhanh giúp tôi đỡ lấy đầu nàng”

Dương Lộ Thần vậy mà ra tay rất là chuyên nghiệp và dứt khoát, lại một bên không ngừng hướng dẫn cho Hạ Lộ phụ giúp nàng đem Hạ Đông Nghi cho sơ cứu lên tới. Trong khi chờ đợi người đến.

“Hạ tiểu thư cô nhẹ tay một chút.”

“Đứng rồi giúp tôi giữ nàng nằm yên”

“Tốt. Hạ tiểu thư cô làm tốt lắm”

Có thể thấy Dương Lộ Thần vậy mà là một bác sĩ có năng lực rất cao, từ cách nàng phản ứng cho đến cách nàng chỉ đạo sơ cấp cứu cho Hạ Đông Nghi, phải biết đây không phải là nàng lĩnh vực chuyên môn nha. Nàng vậy mà rất thành thực trong việc này, từ việc cố định cho Hạ Đông Nghi nằm thẳng cố định một chỗ, khép hai chân lên nhau hay điều chỉnh băng ca thấp về phía đầu, hay việc xoa bóp đẩy tử cung qua thành bụng, để động mạch chủ bụng để giảm lượng máu đến tử cung.

Chưa đầy ba phút đồng hồ vậy mà Mạch Địch Na đã cho cảm người tới, có thể thấy sự nhanh chóng cùng chuyên nghiệp của nàng là cỡ nào. Người tới là nữ bác sĩ Lý Thẩm từ khoa sản bệnh viện, nhìn cách sơ cứu bệnh nhân của Dương Lộ Thần cô rất là hài lòng, nhưng cô cũng là không nói nhiều chỉ gật đầu chào hỏi rồi nhanh chóng bắt tay vào công việc của mình.

“Bệnh nhân mất máu quá nhiều, y tá Mạnh giúp tôi chuẩn bị phòng cấp cứu gấp, nhanh chóng liên hệ để cho bệnh nhân làm các xét nghiệm, chuẩn bị cho việc truyền máu.”

Đã một tiếng đồng hồ trôi qua kể từ lúc Hạ Đông Nghi được đưa vào phòng cấp cứu, Phương Phương lúc này đã tỉnh, sau khi xác định Diệp Hiểu Phong vậy mà không có việc gì xảy ra nàng mới đem trong lòng lo lắng cho đi xuống. Khi biết người xảy ra chuyện là Hạ Đông Nghi nàng cũng là có chút lo lắng hỏi đến, dù sao nàng ta cũng là nàng đối thủ trong suốt mười mấy năm qua đây này.

Còn về phần Diệp Hiểu Phong khi thấy Hạ Đông Nghi được mang đi thì cũng là trong lòng tuy còn lo lắng, nhưng hắn vậy cũng là có chút thờ phào nhẹ nhõm, dù sao lúc này nàng cũng là đang được các bác sĩ chăm sóc. Cả hắn và Hạ Lộ vậy mà trong đầu lúc này vậy mà đều kè lên một ý nghĩ “Linh cảm vậy mà có thật, cái kia phương tiểu nha đầu vậy thật là nghe hắn kêu gọi mà đến.”

Không khí ngoài phòng cấp cứu lúc này cũng có chút căng thẳng, nhóm nữ nhân Hạ Lộ cùng Phương Phương lúc này cũng là vừa chạy đến, dù sao thì Hạ Đông Nghi cũng là Hạ Lộ một cái chị họ, hơn nữa cũng là Diệp Hiểu Phong một cái nữ nhân. Dù là không thích Hạ Đông Nghi cũng là phải trông mặt mũi Diệp Hiểu Phong, dù gì hắn cũng là còn chưa có “tình lại” đây này.

Lúc này Dương Lộ Thần cũng có mặt ở đây, dù sao nàng cũng là giúp Hạ Đông Nghi sơ cứu, cũng là muốn là chờ đợi xem kết quả thế nào. Đúng lúc này cửa phòng cấp cứu vậy mà mở ra, Lý Thâm cũng là đồng thời bước ra. Trên mặt nàng vậy mà căng thẳng lúc này mới giảm đi chút ít. Thấy vậy Dương Lộ Thần cũng là chủ động hỏi tới.

“Thâm Thâm tình hình bệnh nhân sao rồi?”

“Thần Thần cô gái kia là người quen của cậu sao?” Lý Thâm có chút tò mò hỏi.

“Không hẳn, nàng ta là bạn gái của ta cái kia bệnh nhân” Dương Lộ Thần vội vàng giải thích.

“À ra vậy!” Lý Thâm như hiểu ra chuyện có chút thờ dài, phải biết hai người vốn cũng là bạn thân, nên Lý Thâm cũng biết Dương Lộ Thần cùng cha nàng Tiến sĩ Dương Thế Cường đang là nghiên cứu bệnh tình của Diệp Hiểu Phong.

“Thâm Thâm cậu nói sơ về tình trạng của Hạ tiểu thư cho mọi người được biết đi” Dương Lộ Thần có chút thúc dục.

“Thần Thần chúng tôi đã cố hết sức, chúng tôi nghi ngờ cô ấy bị bong nhau thai non nhưng chúng tôi đã cầm được máu, nhưng đứa bé chúng tôi xin lỗi là không thể giữ được, chúng ta đã phát hiện quá trễ, nhưng cũng may là chúng ta phát hiện kịp thời nếu không thì tính mạng của cô ấy cũng khó lòng mà giữ, giai đoạn nguy hiểm nhất đã qua nên các vị không cần phải lo lắng nữa.”

“Bác sĩ Lý cô nói sao? Đông Nghi có thai?” Hạ Lộ cùng Phuong phuong vậy mà lúc này nhìn nhau, cả hai vậy mà khi nghe Hạ Đông Nghi Có thai vậy mà vô cùng bất ngờ, Hạ Lộ sợ mình nghe lầm càng là hướng Lý Thâm xác nhận tới.

“Không sai! Thai nhi vậy mà hơn mười tuần tuổi rồi, cô ấy không có nói cho mọi người biết sao?” Lý Thâm vậy mà cũng có chút bất ngờ, đám người vậy mà không ai biết Hạ Đông Nghi người có thai cả.

Hạ Lộ và Phuong vậy là lúc này lại càng mở tròn hai con mắt nhìn nhau, lúc này cả hai vậy mà có chút giật mình bất tri bất giác vậy mà đều cùng lúc đưa tay lên sờ vào bụng mình, cái kia đứa nhỏ chắc chắn là sản phẩm của cái tên họ Vương (ý nói tên khốn nạn) kia, các nàng lúc này vậy mà có chung một suy nghĩ tựa là lát nữa phải thoáng làm cái kiểm tra, dù sao đêm đó vậy mà quá điên cuồng thời điểm.

“Chúng tôi vậy mà mới biết chuyện này! Thật bất ngờ! Bác sĩ Lý vì sao cô ấy lại bị như vậy?” Hạ Lộ có chút khó hiểu hỏi tới.

“Có lẽ cô ấy phải chịu căng thẳng rất lớn về tinh thần, cô ấy vậy mà không có chút sức lực nào” Lý Thâm có chút thờ dài đáp lại.

“Vậy mà nghiêm trọng đến vậy sao?” Phuong Phuong có chút khó tin hỏi tới, nếu thật Hạ Đông Nghi mà vì áp lực tâm lý mà xảy thai thì cô vậy mà sẽ có lỗi lớn, cô vậy mà trong lúc vô tình đã gây cho Hạ Đông Nghi không ít áp lực đây này.

“Phải biết trong ba tháng đầu mang thai rất dễ gặp tình trạng sảy thai sớm, đây cũng chính là giai đoạn người mẹ dễ bị stress nhất do sự thay đổi của hormone nội tiết. Khi người mẹ bị stress, cơ thể sản sinh ra nhiều chất corticotropin hormone (CRH). Chất này cản trở sự chuyển chất dinh dưỡng và oxy từ máu mẹ qua nhau thai để sang thai nhi. Không chỉ vậy, stress còn khiến tuyến thượng thận tạo ra Cortisol – một chất làm biến đổi nồng độ hormone progesterone (hormone có vai trò giữ thai nhi phát triển ổn định trong 3 tháng đầu), dẫn đến các tác động xấu tới thai nhi và tử cung của người mẹ.”

Lý Thâm vậy mà kiên trì trả lời câu hỏi của Phuong Phuong. Nghe xong Lý Thâm trả lời vấn đề lúc Phuong Phuong vậy mà có chút tự trách đi ra, nếu thật là như những gì Lý Thâm nói thì nàng vậy mà gián tiếp gây nên cái chết của một đứa bé vô tội, càng là hại chết Diệp Hiểu Phong đứa con còn chưa kịp nhìn thấy mặt trời, nàng vậy mà lúc này không ngừng tự trách đi ra, nếu như nàng không có ghen tỵ với Hạ Đông Nghi thì đã không gây thêm áp lực cho nàng, khiến cho nàng vậy mà đánh mất đi đứa bé, càng là suýt chút nữa phải mất mạng. Nàng vậy mà nghĩ tất cả lỗi là do nàng từ lúc Diệp Hiểu Phong gặp nạn đã không ngừng công kích Hạ Đông Nghi khiến cho Hạ Đông Nghi vậy mà chịu thêm nhiều áp lực, dẫn đến nàng vậy mà sảy thai.

“Thâm Thâm khi nào thì chúng tôi có thể vào thăm cô ấy được”

“Thần Thần theo tôi thì mọi người nên để cho cô ấy nghỉ ngơi ổn định trước đã, tránh để cho cô ấy có thêm xúc động nữa, tình trạng của cô ấy còn chưa ổn định lắm đâu”

“Cảm ơn cậu! Chúng tôi biết mình phải làm gì rồi.”

Hôm nay vậy mà ráng thời điểm để lại lên thêm một chương. Cầu Đề Cử 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khinh Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 58: Cổ Thiếu Gia

Tin tức Hạ Đông Nghi ở bệnh viện vậy mà nhanh chóng được truyền đến Diệp – Hồ hai đại gia tộc. Phải biết vấn đề của Diệp Hiểu Phong lúc này là vô cùng nhạy cảm, vì hẳn lúc này là một mắt xích vô cùng quan trọng giúp gắn kết hai đại gia tộc lại với nhau.

Nhất là tin tức Hạ Đông Nghi say thai cũng là gây nên không ít xáo trộn trong Diệp gia. Diệp gia chẳng khác nào một tảng băng chìm, trên bề mặt Diệp gia là một khối gắn kết vô cùng chắc chắn nhưng thực chất bên trong vậy mà lúc này lại chia thành ba khối, một khối ủng hộ Diệp Hiểu Phong, một khối ủng hộ Diệp Thiên Thành, khối còn lại thì vẫn giữ thái độ trung lập chưa nghiêng hẳn vào bên nào.

Việc này Diệp gia cao tầng cũng là biết đến nhưng vẫn là tỏ vẻ thờ ơ, thực chất là tọa quan xem hồ đấu thì đúng hơn. Gia chủ người là phải trải qua sự tôi luyện cũng như thử thách, càng là phải không ngừng tranh đấu đi lên. Nếu mà chọn ra một vị gia chủ quá yếu kém không đủ năng lực cạnh tranh thì sau này sẽ ảnh hưởng vô cùng nghiêm trọng cho sự cạnh tranh giữa cửu đại gia tộc. Phải biết việc làm này trong cửu đại gia tộc là điều không có gì phải giấu diếm, miễn sao quá trình tranh đấu ấy không dẫn đến chết người là được.

Còn một mục đích quan trọng khác đó là, chỉ cần một trong hai người giành được hơn phân nửa Diệp gia công nhận thì sau này ngồi lên ghế gia chủ cũng là thuận lý thành chương, càng là đủ trọng lượng để đưa ra những quyết sách.

Trước khi vụ tai nạn xảy ra thì cán cân có vẻ nghiêng hẳn về phía Diệp Hiểu Phong, có thể thấy Diệp gia là cỗ nào muốn bắt tay với Hồ gia trong cuộc hợp thường niên của cửu đại gia tộc. Nếu như việc này thật sự xảy ra thì vị thế của cả hai gia tộc này trong cuộc hợp sắp tới sẽ có một sự chuyển biến mạnh.

Diệp gia, Hồ gia, Lý gia, Cổ gia, Sở gia, Cơ gia, Diêu gia, Khương gia, Hoắc gia. Khôi tộc Ngũ gia, Cổ tộc Từ gia, như vậy vừa vặn là chín gia tộc lớn. Khôi tộc trong đó trọng yếu nhất hai đại nhà giàu luôn luôn kín tiếng là Sở gia, cùng lúc nào cũng trương dương thế lực Cổ gia, đây là hai đại gia tộc gần với Cổ tộc nhất. Cùng một gia tộc vô cùng thần bí Hiên Viên tộc cộng lại chính là Hoa Hạ thập đại gia tộc, thập đại thế lực có thể chi phối, có thể kiến cho Hoa Hạ thay đổi nghiêng trời lệch đất.

An Huy cao ốc, lúc này ở một căn phòng cao nhất của tòa nhà, lúc này trong phòng đứng đầy hai nam nhân người, một người trong đó vóc người trung đẳng, ăn mặc một thân cái tiền Tôn Trung Sơn áo đen, khuôn mặt điển trai ưu nhĩ, tóc để kiểu Pompadour khá cầu kì, hẳn hai tay cầm ở trong túi quần, đứng quay lưng về phía người còn lại, trên gương mặt có chút khinh miệt cùng lạnh nhạt bộ dáng, môi vậy mà nhếch lên một chút trào phúng biểu hiện.

“Diệp thiếu người tính toán vậy mà hết lần này tới lần khác xảy ra sai lầm, nếu ta không kịp thời ra tay thì giờ này cảnh sát đã lần đến đầu người rồi!”

“Cổ thiếu, đa tạ ngài đã giúp đỡ!...”

Diệp thiếu gia vậy mà bộ dáng có chút khúm núm, hẳn vậy mà có chút yếu thế đi ra, nhìn bộ dáng của hắn vậy mà có chút giống một cái nô tài bộ dáng, thật khác với bộ dáng thường ngày, nếu không phải hẳn được xưng là Diệp thiếu gia thì không ai nghĩ hẳn là Diệp Thiên Thành đại thiếu gia nhà họ Diệp. Hẳn tuy ngoài miệng nói là, nhưng trong lòng càng là không phục, tuy là sự việc có chút gấp gáp nhưng dù sao hẳn cũng đã tính toán rất kỹ, cảnh sát cũng không phải là không tra ra cái gì sao.

“Diệp thiếu, lần này tới tôi nói là người có chút may mắn, nếu như cái kia Hạ gia tiểu hồ ly kia mà giữ được đứa bé, ta nghĩ cái kia Diệp gia Gia chủ ghế người cũng là mơ mà ngồi tới!” Nam thanh niên càng là khinh thường lạnh nhạt nói.

“Cổ thiếu, ngài nói đúng!... Ta là quá sơ xuất thời điểm, không nghĩ tới nàng vậy mà mang cái kia tiểu tạp chủng giọt máu.” Diệp Thiên Thành vậy mà có chút toát mồ hôi lạnh, hẳn cũng không ngờ quân cờ mình sắp xếp bên cạnh Diệp Hiểu Phong lại suýt nữa đem cả ván cờ mà hắn vất vả bố cục kia cho phá hư.

“Diệp thiếu, chuyện người không tính đến còn nhiều lắm, ... Cái kia có thể hôm nay trời ra một cái Diệp Tiểu Miêu thì cũng không ai có thể chắc ngày mai sẽ không trời ra thêm một cái Diệp Tiểu Cầu, ngày một không thể trời ra thêm một cái Diệp Tiểu Bát. ... Người hiểu ý ta chứ! ... Một là không làm còn đã làm thì phải cho triệt để, diệt cỏ thì phải diệt tận gốc rễ, nếu không sau một trận mưa nó lại mọc đầu trời dậy!...” Nam thanh niên họ Cổ trên mặt càng là ánh lên vẻ khinh thường, trong lời nói vậy mà có chút cay nghiệt ám chỉ.

“Đa tạ Cổ thiếu gia đã chỉ điểm. ... nhưng chưa biết nên ra tay ra sao cho gọn, ... Ngài biết đấy Diệp gia không cảm cạnh tranh, nhưng cảm kỵ nhất là xảy ra chết người. ...” Tuy miệng thì nói là như vậy nhưng trong nội tâm hẳn vậy mà có chút cười lạnh đi ra, hẳn cũng muốn đem cái gai trong mắt, kẻ có thể cạnh tranh cái ghế gia chủ với hắn cho thanh trừ, nhưng lại không muốn đích thân ra tay, càng là muốn mượn Cổ gia người đến ra tay, nếu sau này xảy ra chuyện hẳn vậy mà có thể phủ tay không dính trách nhiệm.

Cổ thiếu gia hẳn vậy mà sao không biết chút tiểu tâm tư cùng thủ đoạn của Diệp Thiên Thành, hẳn là lúc nào để con cờ của mình quay ngược lại điều khiển mình chứ. Tuy là đã hiểu tâm tư đối phương nhưng hẳn cũng là lười đi vạch trần, vạch mặt nhau lúc này vậy mà chưa phải thời điểm tốt, trên môi hẳn vậy mà nhếch lên một nụ cười khinh thường nhàn nhạt nói.

“Không phải vụ Lý Tín người sử lý gọn gàng không để lại dấu vết sao, đến cả ta nếu không biết nội tình cũng là không nghĩ đến là có sự trùng hợp như vậy. Sốc thuốc sao?... hừ.”

Diệp Thiên Thành vậy mà cơ mặt có chút co giật, hẳn nghĩ vụ Lý Tín hẳn đã ra tay rất gọn ghẽ, cho dù cảnh sát điều tra cũng không ra manh mối sao. Cổ thiếu gia hẳn làm sao nhắc lên vụ này, hẳn cũng không ngu vội thừa nhận việc, hướng vị kia thần bí Cổ thiếu gia hỏi tới.

“Cổ thiếu!... Ta là không hiểu ý ngài đang ám chỉ.”

“Không hiểu. Diệp thiếu gia người quá nhiều việc mau quên, vậy để ta nhắc cho người nhớ a. Cái kia Lý Tín người ta cũng là không lạ gì, một cái tiểu mao đầu nghiện ngập, người cũng là biết lựa chọn quân cờ, không thân nhân, không người quen biết. ... Nhưng người tính còn có chút sai lầm, nếu ta

không cài người vào đội điều tra lén đem đổi chỗ thuốc còn thừa lại tại hiện trường thì người lúc đó có lẽ đã lật thuyền trong mương rồi. Hừ!... Tính toán cũng khá kỹ, nhưng nhiều lúc không phải cứ tính toán tốt là đã thành công, người nên nhớ kiến nhỏ cũng có thể cắn chết voi.” Cô thiếu gia có chút khinh thường nhàn nhạt nói.

Diệp Thiên Thành lúc này vậy mà sống lưng đều bị dọa cho phát lạnh cả ra, hẳn cũng là tính toán rất kỹ, cái kia chỗ á phiến hẳn đưa cho Lý Tín là vừa đủ dùng trong mấy ngày, càng là tỷ mỷ chia ra từng đơn vị nhỏ chỉ đủ dùng cho một lần, hẳn cũng đã căn lượng JX (một loại thuốc độc có gốc cyanide khiến hệ miễn dịch của người trúng độc đột ngột ngừng hoạt động, ngăn tế bào nhận oxy, khiến cho nạn nhân bị suy hô hấp hoặc suy tim, dẫn đến tử vong. Quan trọng là mọi dấu vết sẽ biến mất sau vài phút, khiến cho các cảnh sát không thể xác định chính xác nguyên nhân cái chết.) cho vào trong á phiến kia, trong số á phiến ấy chỉ có một gói là chứa JX đủ để giết người. Hẳn cũng đã tính tới cảnh sát điều tra cũng sẽ kết luận nguyên nhân cái chết là do sốc thuốc, vì biểu hiện của JX không khác sốc thuốc là mấy, quan trọng là không để lại dấu vết. Nhưng hẳn không ngờ là ở hiện trường vậy mà còn lưu lại vật chứng, càng không hiểu là từ lúc nào Cô gia lại cho người âm thầm theo dõi hành động của hắn, càng là sau lưng hắn ra tay cứu hắn mà hắn không hề hay biết. Quả là bộ ngựa bắt ve hoảng tước tại hậu mà.

“Diệp Thiên Thành người nên nhớ Cô gia cũng là cỡ nào đại giới bỏ ra nâng đỡ người, chúng ta là chung một chiếc thuyền không nên suy nghĩ nhiều quá làm gì. Người lúc này nên biết Diệp gia những tên cáo già kia hẳn cũng nên có hành động. Người nên tính toán cho kỹ bước đi tiếp theo, tránh bị lật thuyền trong mương.”

“Cô thiếu gia, người nói đúng!...” Diệp Thiên Thành lúc này vậy mà mồ hôi vã ra như mưa, hẳn biết lúc này không còn thời gian để suy tính được mất nữa, lúc cần quyết đoán cũng nên quyết đoán.

Vị kia cô thiếu gia vậy mà trên mặt không hiểu một chút âm tà đi ra, không biết trong đầu hẳn lúc này vậy mà đang suy tính truyện gì lên tới. Vũ Hán vậy mà một cổ phong ba vậy mà đang thành hình.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Diệp Gia Thái Độ

Lúc này tại Diệp gia, hội nhóm cao tầng lúc này cũng là được triệu tập tới, phải biết Diệp Vạn Toàn là cỡ nào muốn bắt tay với Hồ gia, nếu Diệp Hiểu Phong không xảy ra chuyện thì có lẽ hai nhà đã chính thức bắt tay nhau trong cuộc họp thường niên đầu năm sau. Nhưng vụ tai nạn bất thường lại làm kế hoạch vậy mà bị phá sản hoàn toàn.

Trên bề mặt cửu đại gia tộc luôn bình ổn, nhưng trên thực tế dưới tầng băng ngầm ấy thì lại không ngừng đấu đá lẫn nhau. Có lẽ đây cũng là việc làm khôn khéo của Long Duệ tộc người, tựu là mượn việc đấu đá này mà kiềm hãm sự phát triển của cửu tộc. Mặc dù nói hiện tại Hiên Viên gia thực lực đã suy yếu đi rất nhiều, người ta sớm đã đem gia tộc này cho rơi vào quên lãng, thậm chí từ thập tộc nay chỉ còn cửu tộc, nhưng hoàng tộc dù sao vẫn là hoàng tộc, khó bảo toàn sẽ không có vượn mình một ngày, nhất là trên thực tế Hiên Viên tộc vẫn là trong bóng tối chỉ đạo mọi việc, chỉ những cao tầng của các gia tộc mới biết đến việc này, có thể nói Hiên Viên tộc là suy bại hay là chọn thu mình vào bóng tối thì cũng là một ẩn số.

Tham gia nhóm họp hôm nay chỉ có đích hệ Diệp gia, cũng nói gọi chỉ là cuộc họp gia đình của Diệp Vạn Toàn mà thôi, sở dĩ có buổi họp này cũng là Diệp Vạn Toàn muốn cho Hồ gia thấy thái độ của Diệp gia mà thôi.

Diệp gia đời trước có Diệp Vỹ Quang, đã ngoài sáu mươi lăm tuổi hiện là chủ tịch tập đoàn Kim Thành là Diệp gia thế hệ trước đích trưởng nam, cùng Diệp Kính Đình cũng đã ngoài sáu mươi nguyên là Tùy Châu thị trường là Diệp Vạn Toàn một cái em trai cũng là vừa bị triệu tập về tới. Ba người cũng chính là ba anh em ruột là đại diện cho Diệp gia đời trước.

Tiếp đến là Diệp Khai - bí thư thành ủy Thành phố Vũ Hán, cùng em trai là Diệp Lỗi – Phó tư lệnh chiến khu Bắc bộ. Hai người nguyên là Diệp Vạn Toàn con trai. Cùng Diệp Quân Tường – tổng tài Dược Nghiệp Viên Sơn, Diệp Thiên Vũ – CEO tập đoàn Kim Thành, là Diệp Vỹ Quang hai cái con trai. Thứ đến là Diệp Tùng Lâm – nhị cấp cảnh giám Phó cục Cục Chống Tà Giáo là Diệp Kính Đình duy nhất cái con trai.

Có thể thấy Diệp gia lúc này đã là triệu tập gần như đầy đủ nhất có thể hai đời đích hệ đến cho nhóm họp, đương nhiên cuộc nhóm họp này vẫn chính là lấy Diệp Vạn Toàn Diệp Gia gia chủ người làm người điều hành. Cuộc họp hôm nay cũng không ngoài hai vấn đề lớn đó là Diệp Hiểu Phong cùng Hạ Đồng Nghi chuyện.

Ngồi ở chủ tọa ghé quan sát một vòng thấy những nhân vật máu chó đã đến đông đủ, Diệp Vạn Toàn ho khan một tiếng, nhàn nhạt nói:

“Ta vội vàng triệu tập cuộc họp gia tộc bất thường này các vị hẳn đã hiểu rõ nguyên nhân?”

Diệp Vỹ Quang lấy từ trong túi áo ra một cặp kính lão, đeo lên, hai tay khoanh lên trên mặt bàn, quét ánh mắt qua từng người một có trong hội nghị cuối cùng dừng lại tại tên người Diệp Khai, thanh sắc bất động nói:

“Không phải là vì cái kia chuyện chất tử Diệp Hiểu Phong sao?... Ta nghĩ cũng không đến nỗi làm lớn chuyện đến vậy.”

“Lão Quang anh nói vậy cũng là không đúng. Dù sao Hiểu Phong nó cũng là chúng ta Diệp gia người, cũng là Hồ gia một cái ngoại tôn, chuyện này không thể coi thường được, nếu sử lý không khéo việc bắt tay với Hồ gia cũng khó mà có kết quả” Dương Kính Đình có chút không thích thái độ ra vẻ trưởng bối của Diệp Vỹ Quang vội lên tiếng phản bác.

“Lão Tam từ lúc nào biết quan tâm đến chuyện gia tộc rồi, không phải lúc trước lão vẫn luôn làm ngơ không chú ý đến sao?” Diệp Vỹ Quang có chiều khích bác.

“Hừ! Lão Quang anh nói vậy là ý gì?”

Diệp Kính Đình có chút không vui, trên mặt càng là có chút khó coi. Vốn thường ngày lão cũng vẫn luôn tỏ ra không mấy quan tâm đến chuyện gia tộc, càng là luôn giữ thái độ trung lập, không phải là lão không muốn tỏ thái độ mà lão luôn muốn giữ mình, không muốn bị cuốn vào chuyện đấu đá tranh chấp bên trong. Nhất là Diệp Vỹ Quang nắm đó tranh giành vị trí gia chủ ghế thất bại lại ghi hận trong lòng, nhất là Diệp Kính Đình người, vì lão nắm đó vậy mà lúc cần Diệp Kính Đình giúp đỡ, hẳn vậy mà thẳng thừng từ chối, càng là tuyên bố thái độ trung lập, khiến cho chiếc ghế gia chủ vậy mà rơi vào tay Diệp Vạn Toàn người.

“Ta nói gì lão nghe không hiểu hay cố tình không muốn hiểu?” Diệp Vỹ Quang càng là khích bác tới.

“Các người không nghiêm túc một chút được sao? Chúng ta đã bao nhiêu tuổi rồi? Cứ vậy trước mặt bọn trẻ tranh cãi thì ra cái thể thống gì?” Diệp Vạn Toàn lúc này mới lên tiếng, hẳn cũng là muốn cho mọi người biết ai mới là gia chủ thực sự của Diệp gia.

Diệp Kính Đình vậy mà im lặng không nói gì, còn Diệp Vỹ Quang vậy mà có chút tức giận trong lòng, hẳn sao mà không biết ý đồ của Diệp Vạn Toàn là đang thị uy với hắn, nhưng gia cũng có gia quy, hẳn vậy mà lúc này không tốt lên tiếng phản bác chỉ hừ một tiếng rồi im lặng, trên mặt vậy mà biểu lộ thấy rõ vẻ không hài lòng, có lẽ hẳn nắm đó không được Diệp gia đánh giá cao cũng vì quá nóng nảy và thiếu định lực cũng như quá dễ dãi đối phương nắm bắt được tâm trạng.

Thấy hai người đã im lặng không tranh cãi tới, Diệp Vạn Toàn lúc này đôi mắt vậy mà có chút thâm thúy nhìn Diệp Khai hỏi tới.

“Khai nhi! Đến nói chút ý kiến, dù sao Hiểu Phong nó cũng là người một cái con trai.”

“Hiểu Phong nó vậy mà mệnh khổ, chưa đầy bốn tuổi thì mẹ mất, từ nhỏ vậy mà chịu thiệt thòi không có tình thương của mẹ, giờ lại gặp phải chuyện không may này, chúng ta vậy mà lại thờ ơ vậy mà không để ý hại hắn cái kia giọt máu vậy mà không thể giữ lại được!...” Diệp Khai trong mắt vậy mà ánh lên chút chua xót, hẳn vừa chứng kiến con trai gặp nạn, giờ lại nghe tin đứa cháu chưa kịp chào đời vậy mà bị sảy mất.

Diệp Khai cũng là có chút thờ dãi, hẳn người con trai này cũng là còn thiếu chút định lực, tựa là còn cần nhiều chỉ dạy mới có thể tiến vào ghế gia chủ Diệp gia.

Không khí lúc này vậy mà có chút im lặng, phải biết vấn đề này nói lớn không lớn nói nhỏ không nhỏ đây này, phải biết Diệp gia hai lần liên tiếp mắc phải lỗi khiến cho Hồ gia có chút không vui a, đầu tiên là Diệp Hiểu Phong gặp chuyện, cái này Hồ Gia cũng không thể trách Diệp gia, nhưng chuyện Hạ Đông Nghi vậy mà sảy thai thì lại khác, đây là Diệp gia thiếu chu đáo trong truyện này, đứa bé này vậy mà chính là Diệp Hiểu Phong mệnh căn nhà, nếu nó sinh ra thì chẳng khác nào là một Diệp Hiểu Phong thứ hai đây này, như vậy không phải Diệp Hồ hai nhà mỗi lần kết cứ vậy sẽ kéo dài lên tới sao.

Diệp Khai nhìn một vòng mấy người, lúc này lại nhàn nhạt lên tiếng hỏi.

“Các vị có ai có ý kiến gì về chuyện này!”

“Nhị thúc không phải là Hạ tiểu thư đã đánh mất đứa bé sao! Vậy thì còn gì để bàn bạc.” Diệp Thiên Vũ lười nhác trả lời, nói thật hẳn chán mấy cái buổi họp gia tộc kiểu này lắm rồi, hẳn thả dành thời gian đó để làm việc khác còn có ý nghĩa hơn.

“Thiên Vũ hẳn nói cũng đúng! Lão nhị ta thấy là nên kết thúc ở đây. Không phải mấy năm qua chúng ta cùng Hồ gia cứ vậy dây dưa sao? Vậy mà đến giờ đã đạt được kết quả gì đâu.” Diệp Vỹ Quang càng là châm ngòi đi ra, hẳn là người luôn chống đối việc này, càng là không muốn Diệp Hồ hai nhà bắt tay nhau.

“Lão Quang anh nói vậy là không đúng. Không phải mấy năm qua nhờ Hồ gia mà Diệp gia vậy mà càng lúc càng giữ vững vị thế sao. Nhất là cái kia chất tử Hiểu phong không phải còn sống sao. Chỉ cần hạ tiểu thư không chê thì chuyện này chưa hẳn đã là không có cách giải quyết.”

“Lão Tam nói chút kiến giải xem sao?” Diệp Vạn Toàn mắt càng là sáng lên, điều mà hẳn hy vọng không phải là việc này sao. Không phải là việc này hẳn không có nghĩ đến, mà là nếu như hẳn đích thân nói ra thì sẽ là không mấy tốt lắm, không ngờ Diệp Kính Đình lại nói đúng ý hẳn nên hẳn càng là nhanh chóng đem việc này giao cho hẳn cái này hiểu chuyện em trai đến nói ra.

“Lão Nhị ta thấy là nên đến hỏi Hạ tiểu thư ý con bé, nếu con bé mà đồng ý thì chúng ta nên nhanh chóng chính thức đến Hạ gia đạt vấn đề, càng là nhanh chóng giúp con bé nhanh chóng mang trong mình giọt máu của Hiểu Phong đứa nhỏ, giúp cho nó vậy mà kéo dài mệnh căn đi ra. Càng là cho Hồ gia một cái ăn nói. Việc này cũng là nhất cử lưỡng tiện”

“Lão Tam vậy mà đưa ra một ý kiến rất có lý” Diệp Vạn Toàn càng là nhanh chóng tán dương ý kiến đi ra, hẳn là muốn đem Diệp Vỹ Quang cho đánh phủ đầu tránh hẳn lại tìm cơ phá hồng chuyện tốt.

“Nhị thúc, cháu thấy Tam thúc nói rất có lý, Hiểu Phong đứa nhỏ vậy mà số mệnh thật khổ, chúng ta nên nhanh chóng tiến hành việc này, bệnh tình của

Hiếu Phong cũng là không biết thế nào nói trước.” Vốn im lặng này giờ Diệp Quân Tường vậy mà lên tiếng tán thành ý kiến.

“Rất tốt! Còn ai có ý kiến gì không?” Diệp Vạn Toàn càng là đắc ý, đến ngay Diệp Quân Tường cũng đã đứng ra công khai ủng hộ việc này, vậy không phải nói hơn hai phần ba Diệp gia đã nghiêng về phía Diệp Hiếu Phong rồi sao.

Diệp Vũ Quang mặt mày có chút khó coi tựa như nốt phải con ruồi, hần cái kia đưa con trai lại đứng về phía Diệp Vạn Toàn chống lại hần, nhưng lúc này hần cũng không dám lên tiếng phản bác, vì nếu có phản bác cũng vô hiệu, đây cũng là Diệp gia Gia quy tiền lệ rồi, hần chỉ hận Diệp Vạn Toàn lão hồ ly vậy mà vận dụng chiêu trò này để chống lại hần. Cái kia Diệp Kính Đình lão hồ đồ vậy mà lúc nào cũng phá hỏng chuyện tốt của lão.

“Tốt! đã không ai còn có ý kiến gì thì Diệp nhi con đến đem chuyện này thu xếp cho tốt đi! Dù sao Hiếu Phong nó cũng là con trai người!”

“Cha! Cái kia Đông Nghi đưa bé còn chưa biết chuyện đưa nhỏ!... Với sức khỏe của cô bé lúc này thật sự không được tốt lắm!...” Diệp Khai có chút lo lắng cho Hạ Đông Nghi Diệp Gia chuẩn con dâu này!

“Lão Khai điều lão lo lắng ta thấy cũng không sai! Nhưng ta thấy lúc này lại thích hợp nhất để đặt vấn đề vì dù sao lúc này tình cảm của tụi nhỏ vẫn còn là đang nóng” Diệp Quân Tường càng là cho ý kiến.

“Khai nhi! Ta thấy Quân Tường nói rất có lý! Con nên sớm tranh thủ đi thu xếp đi!”

“Vâng! Con sẽ đi sắp xếp ngay thưa cha.”

Diệp Vạn Toàn trên mặt tiêu dung càng lúc càng nhiều đi ra, còn về phía Diệp Vũ Quang mặt mày càng lúc càng sảm xịt bộ dáng, con trai hần vậy mà triệt để ủng hộ cha hần đối thủ, thật là nuôi ong tay áo mà, trong lòng hần vậy mà không ngừng chửi loạn lên.

Buổi họp vậy mà kết thúc đúng theo kịch bản mà hần Diệp Vạn Toàn đã suy nghĩ, nhưng điều làm hần cảm thấy hứng thú nhất là Diệp Quân Tường vậy mà chính thức công khai ủng hộ hần, thay vì bảo thủ quan điểm của cha hần Diệp Vũ Quang.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Diệp Gia Con Dâu

Bệnh viện số 2 Vũ Hán, lúc này Hạ Đông Nghi đã được chuyển sang phòng nghỉ dưỡng đặc biệt, có thể thấy Diệp gia vậy mà rất nhanh chóng đem việc này cho thu xếp chu đáo, thật ra việc này không mấy khó khăn với Diệp Khai, dù sao hần cũng là Vũ Hán này một cái nhân vật đầu não.

Mấy ngày nay Hạ Đông Nghi vậy mà có chút nhức đầu với Phương Phương, tiểu nha đầu này không biết ăn phải thuốc gì vậy mà suốt ngày cứ cuốn lấy nằng, hết đưa thức ăn lại đến rót nước, bộ dáng vậy mà chả khác một điều dưỡng viên chuyên nghiệp là mấy. Càng lạ là cái tiểu nha đầu này vậy mà mặc nằng sai xử ra sao, mắng nhiếc thế nào vậy mà cũng một bộ dáng ngốc hề hề tập trung vào công việc điều dưỡng bệnh nhân của mình.

“Cái này tiểu nha đầu vậy mà mắc bệnh gì a” Hạ Đông Nghi trong lòng có chút không quen đi ra, dù sao trước kia đầu khâu mãi cũng thành thói quen, giờ tự nhiên đối thủ vậy mà không đánh mà quy hàng thì cũng là có chút tịch tịch khó chịu nha.

Diệp Khai cũng là không dám chần chờ, Diệp Vạn Toàn lão phụ thân đã giao cho hần nhiệm vụ thì hần cũng là phải nhanh chóng đi làm, nhất là cũng liên quan đến con trai hần lưu lại cái truyền thừa, nên hần cũng không dám chần chờ nán nã lâu.

Ngay sau khi Diệp gia cao tăng buổi họp kết thúc, ngay hôm sau trời vừa quá trưa điểm hần vậy mà đích thân sửa soạn trực tiếp đến bệnh viện, xét theo vai vế thì việc này là không hợp mảy, nhưng hần lần này là không thể không đích thân ran mặt.

Sự xuất hiện của Diệp Khai lúc này vậy mà khiến cho Hạ Đông Nghi vậy mà có chút kinh ngạc, phải biết Diệp Khai là ai kia chứ, xét về vai vế cũng không nhất thiết phải đích thân đến thăm nằng như thế này. Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này có chút thụ sủng nhược kinh.

“Tiểu Nghi cháu hôm nay thấy trong người thế nào? Đã khỏe lên chút nào chưa?” Diệp Khai trong mắt có chút ám áp nhìn Hạ Đông Nghi, lời nói có chút quan tâm ôn nhu hỏi tới.

“Bác Diệp cảm ơn bác, cháu đã thấy đỡ nhiều rồi, thật là làm phiền bác quá! Đã giúp cháu thu xếp chuyện bệnh viện, giờ lại phiền bác đích thân tới thăm thế này, cháu vậy mà thấy thật là ngại quá!”

“Vậy thật là tốt! Bác còn lo sắp xếp như vậy cháu sẽ cảm thấy không quen, nếu cháu cần thêm gì cứ nói đừng có ngại, lát bác sẽ nói qua với Vương viện trưởng.”

“Bác Diệp thật là làm phiền bác quá! Cháu thấy như vậy là quá tốt rồi!”

Thấy Diệp Khai vậy mà bỗng nhiên quan tâm tới, Hạ Đông Nghi vậy mà có chút không quen, càng là thấy có gì đó bất thường không hợp lý, nhưng nàng chưa nghĩ ra việc bất thường này là đến từ đâu.

“Tiểu Nghi cháu không cần ngại. Ta thấy lúc này hỏi vấn đề này có chút không mấy thích hợp, nhưng ta lại không thể không hỏi?” Diệp Khai lúc này có chút đắn đo dò ý Hạ Đông Nghi.

“Bác Diệp có chuyện gì thì bác cứ hỏi, đừng ngại ạ!”

“Vậy ạ! ... Cháu thấy Hiếu Phong nhà chúng ta làm sao?”

“Tốt ạ! ... Bác Diệp sao bác lại hỏi chuyện này?” Hạ Đông Nghi vậy mà có chút mắc cỡ đỏ mặt đi ra, bộ dáng càng là có chút lúng túng mất tự nhiên.

“Chỉ tốt thôi sao? Không còn gì nữa sao?” Diệp Khai vậy mà ánh mắt có chút thâm thúy nhìn Hạ Đông Nghi.

“À! Cháu!... Bác Diệp đổi một vấn đề khác hỏi được sao.” Hạ Đông Nghi lúc này mặt càng là đỏ hơn, phải nói con gái vậy mà da mặt có chút mỏng nha.

“Ha... ha... ha... Đông Nghi cháu xem!... Ta vẫn là không nên chọc cháu nữa, vẫn là nên đi thẳng vào vấn đề nha!” Diệp Khai vậy mà trên mặt không khỏi nở nụ cười, hẳn vậy mà đã lâu không có thoải mái như vậy, dù sao hẳn địa vị cũng không cho phép hắn biểu lộ cảm xúc ra mặt, nhưng hôm nay thì lại khác.

“Bác Diệp vậy mà đến trêu cháu...” Hạ Đông Nghi vậy là lúc này tâm lý có chút buông lỏng, phải biết lúc đầu Diệp Khai bước vào phòng nàng vậy mà có chút căng thẳng cùng sợ hãi nha, nhưng lúc này vậy mà liệu pháp tâm lý của Diệp Khai lại giúp nàng nói chuyện có thể thoải mái hơn, càng là ở giữa mô hình chung đã có một sự thân thiết.

“Ta nói chuyện này cũng là có chút làm khó cháu, tựa là cũng là có chút thiệt thòi cho cháu, nhưng cháu yên tâm Diệp gia sẽ cố gắng hết tay để bù đắp thiệt thòi ấy cho cháu!...”

“Bác Diệp bác cứ nói đi ạ!”

“Nếu Hiếu Phong nhà chúng ta đã chọn cháu, mà cháu cũng là không chê nó thì ta nghĩ đến lúc chúng ta người lớn cũng nên đứng ra làm cái gì đó cho hai đứa”

“Bác Diệp ý bác là...” Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này có chút lúng túng, nàng vậy mà không nghĩ lúc này Diệp Khai lại đề cập đến vấn đề này.

“Đúng vậy! Ý ta là muốn để cho hai đứa tiến xa hơn, cũng là muốn cho cháu một cái danh phận. Cháu nghĩ sao về vấn đề này?”

“Cháu!...” Phải nói chuyện này nàng đã từ lâu rất mong chờ, nhưng lúc này Diệp Khai vậy mà đến hỏi càng là khiến cho nàng có chút bất ngờ.

“Bất ngờ quá phải không? Ta cũng thấy việc này vậy mà thật gấp! Cháu vậy có thể suy nghĩ thêm, dù sao đây cũng là cháu hạnh phúc cả đời. Haiz... Tiểu Phong đứa nhỏ lúc này lại như vậy!” Diệp Khai vậy mà có chút buồn bã thở dài, dù sao hẳn cũng là tính trước đến chuyện này nên cũng là không mấy thất vọng.

“Bác Diệp! Cháu!... Ý cháu không phải vậy! Cháu chỉ sợ...” Hạ Đông Nghi vậy mà càng bối rối, nàng vậy mà trong lòng có chút lo lắng.

“Cháu làm sao? Đừng ngại có chuyện gì cứ nói! Diệp gia quyết không để cháu chịu thiệt thòi.” Diệp Khai thấy sự bối rối cùng lo lắng trong mắt Hạ Đông Nghi nên càng là động viên tới.

“Bác Diệp thật là bác đồng ý cho cháu và Phong từ anh ấy!...” Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này càng là có chút khó tin, chuyện này quả thật quá bất ngờ với nàng.

“Đúng vậy! Đây không phải chỉ là ý kiến của riêng mình ta, còn là đích thân lão nhân gia người mở miệng nói, chỉ cầu cháu đồng ý thì đợi cháu xuất viện, chúng ta Diệp gia sẽ chọn ngày đến Hạ gia nói chuyện với nhà cháu.”

“Bác Diệp bác nói thật! Cháu là không đang nằm mơ chứ ạ!” Hạ Đông Nghi vậy mà có chút không thể tin, đây không phải nói là Diệp gia đang thay Diệp Hiếu Phong đến cầu thân sao. Nàng vậy mà thật sự sẽ trở thành Diệp gia con dâu, thành Diệp Hiếu Phong chính thức thế tử a. Hạ Đông Nghi vậy mà lúc này càng là lâng lâng trong hạnh phúc, rốt cuộc nàng cũng chờ được ngày này.

Lúc này ở ICU phòng bệnh, Diệp Hiếu Phong hai mắt vậy mà mở chăm chăm nhìn lấy Diệp Thiên Thành, có thể thấy trong mắt hẳn vậy mà có bao nhiêu là cảm hận. Mấy ngày nay cái kia tiểu nha đầu Phương Phương ngày nào cũng đến chỗ hắn khóc lóc về chuyện của Hạ Đông Nghi, cái này tiểu nha đầu vậy mà cứ cho rằng là lỗi của nàng nên Hạ Đông Nghi mới bị xảy thai, nên hẳn cũng là hầu như mọi chuyện đều biết hết.

Hắn cảm hận Diệp Thiên Thành chỉ vì vị trí gia chủ Diệp gia mà hãm hại hắn ra nông nỗi này, càng cảm hận hơn vậy mà hại hắn cái kia còn chưa kịp chào đời đứa nhỏ vậy mà chết yểu. Hắn không thể ngờ được từ đầu đến cuối Diệp Thiên Thành vậy mà đứng sau sắp đặt tất cả mọi thứ.

Diệp Thiên Thành lúc này nhìn Diệp Hiếu Phong, miệng càng là nhếch lên một nụ cười đều đặn nhà nọ nói.

“Tiểu Phong đáng lẽ ra ta tính để cho người sống để nhìn thấy ngày ta ngồi vào cái kia gia chủ chiếc ghế, nhưng tiếc là người vậy mà không biết điều, càng vậy mà suýt chút khiến cho ta kế hoạch bị phá sản, nếu người có trách cũng đừng trách ta, có trách thì đi trách mấy cái lão hồ đồ kia, vậy mà vì việc bắt tay với Hồ gia mà không tiếc đại giới muốn chế ra một cái con dâu.”

“Tiểu Phong ơi là Tiểu Phong!... mất đi một đứa em ngu ngốc như người ta thấy cũng là có chút tịch mịch, nhưng cuộc chơi mà cũng phải có kẻ thắng người bại, lần này người vậy mà bại rồi, mà thất bại thì phải nên chịu sự trừng phạt mới đúng nha!” Diệp Thiên Thành càng là sắc sảo khoái chí cười đi ra.

“Tên bệnh hoạn, người muốn làm gì?” Diệp Hiểu Phong trong lòng càng là căm phẫn đi ra, nếu có thể hành động hấn tụt là việc đầu tiên là đem hấn cái này người anh cho đánh chết.

“Sẽ nhanh thôi, người sẽ không cảm thấy đau đớn. Ta sẽ giúp người đi đoàn tụ với mẹ của người.”

Diệp Thiên Thành vừa nói vừa cười sặc sụa như điên đi ra, càng là đem đã chuẩn bị sẵn JX dạng lỏng trực tiếp tiêm thẳng vào tĩnh mạch Diệp Hiểu Phong. Lúc này Diệp Hiểu Phong chẳng khác nào một con cá đang mắc trên thớt mặc người sẽ thịt. Hấn hai mắt vậy mà mở to tròn tròn nhìn Diệp Thiên Thành, hấn người anh này vậy mà quá ác độc.

Bắc Kinh, Cảnh Thủy Hiên, lúc này trong phòng là ngồi lấy năm cái già nua người, tựu là ba nam hai nữ, bốn người phân biệt tả hữu bộ vị, lấy một cái nữ nhân ngồi chủ vị làm chủ.

Trong đó một lão già đã ngoài bảy mươi tuổi, bộ dáng có phần quái thốc, một thân Tôn Trung Sơn áo màu xám tro, khuôn mặt vậy mà không gập tụt uy, lúc này hấn chỉnh lại cặp kính lão đang đeo nhìn khắp một lượt ba người còn lại xong không nhanh không chậm nhậm nhậm nói.

“Cái kia Diệp gia Gia chủ đời sau coi bộ không còn nhiều sự lựa chọn, cái kia Diệp Thiên Thành vậy mà ra tay có chút ngoan độc, Diệp gia mấy cái lão già kia vậy mà có chút chậm chạp a”

“Hoặc là ta thấy văn bài này hình như có bàn tay người cho can thiệp đi vào nha!” Trong ba người còn lại một cái nữ nhân duy nhất có chút trào phúng nhìn về phía lão già vừa nói, tựu như ám chỉ cái kia bàn tay là chỉ lão người.

“Điều phu nhân bà là đang muốn ám chỉ gì? Hừ!...” Lão già họ Hoặc kia có vẻ tức giận không vui.

Lúc này người nữ ngồi ở vị trí chủ vị kia thoạt nhìn mới ngoài ba mươi bộ dáng, nhưng kỳ thật đã ngoài năm mươi, vậy mà dung nhan dường ngược lại vô cùng tốt, lúc này mới nhậm nhậm lên tiếng cắt ngang hai người Hoặc Điều tranh luận.

“Hoặc là, cùng Điều phu nhân vậy mà cũng thích đánh bài! Ngược lại cũng đến cho ta một chút kiến giá của hai vị đi.”

Hoặc Điều hai người khẽ nhìn nhau hừ một cái đồng thời cùng nói.

“Xin Hiên Viên phu nhân cứ hỏi?”

“Theo hai vị bài thế nào mới là bài đẹp?”

Hoặc Điều hai người biết vấn đề vị kia Hiên Viên phu nhân hỏi tới tuyệt đối sẽ không đơn giản như bề ngoài, mà không đơn giản vấn đề đối với hai người mà nói, khó khăn liền cao!

Đối với cái dân cờ bạc như Hoặc là nói, bài đẹp chính là bài đẹp, còn muốn chia làm sao nữa? Nhưng tất nhiên nếu lão mà đáp thật như vậy chắc chắn liền bị vị kia Hiên Viên phu nhân không hài lòng, càng là làm trò cười cho vị kia Điều phu nhân cho nên lão chỉ có thể lựa chọn phương án ôn hòa nhất mà trả lời:

“Xin Hiên Viên phu nhân chỉ dạy!”

“Hoặc là người cũng chỉ có vậy thôi sao” Điều phu nhân càng là có chút khinh miệt trào phúng.

“Hừ!...Điều phu nhân không phải có cao kiến sao! Vậy thì mời Điều phu nhân đến nói!” Hoặc là có vẻ nuốt không trôi cục tức càng là phản bác tới.

“Ta sao! Ta vẫn là không tốt nói! Dù sao ta cũng không phải là kẻ giỏi đánh bài như lão” Điều phu nhân càng là có ý đồ trêu tức đi tới.

Hiên Viên phu nhân vừa nghe hai người nói, đánh một cái vô định, càng là không muốn tiếp tục nghe hai người này tranh luận tới càng là hướng hai người còn lại hỏi tới.

“Thôi được rồi dừng ở đây! Cơ lão, lão nói tới nó thử xem”

Cơ lão nhìn Hiên Viên phu nhân có chút do dự một chút, sau đó càng là lắc đầu khẽ nói.

“Ta e vẫn là không tốt nói, mời phu nhân đứng ra vì mọi người giải thích”

“Cái gì mà e nói không tốt nói. Cơ lão cứ đến cho ý kiến đi” Hiên Viên phu nhân có chút không cho cự tuyệt nói.

Cơ lão thở dài nhìn vị kia Hiên Viên Phu nhân lên tiếng giải thích:

“Phu nhân theo lão cho rằng bài đẹp là mỗi một con bài trong tay đều phải là có ích, những con không có ích phải đánh đi.”

Hiên Viên phu nhân vừa nghe, trên mặt biểu thị chút ít lạnh lùng, liếc nhìn Cơ lão trong mắt có phản ngưng trọng nói:

“Thế nào là bài đẹp. Mỗi quân bài đánh ra như ván đã đóng thuyền, chỉ còn những quân bài tốt trên tay mới gọi là bài đẹp!”

“Ý phu nhân là?”

Hoặc lão tỏ vẻ vẫn chưa hiểu rõ ý Hiên Viên phu nhân hỏi lại.

“Lão nghĩ Diệp gia chỉ đơn thuần vậy thôi sao? Ta nghĩ Diệp gia mới thật là cao thủ đánh bài. Ván bài này vậy mà chỉ mới bắt đầu mà thôi.”

Hôm nay tính lên hai chương nhưng vì cả ngày bận rộn nên ta lên tạm trước một chương chữa khát, nếu kịp ta sẽ lên tiếp một chương, còn không thì mai ta sẽ bù nhé! Tà tạ các đạo hữu đã ủng hộ.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Chết Não

Vũ Hán mấy ngày nay thời tiết có phần biến lạnh, ngoài trời tuyết đã rơi dày. Nhiều lúc người ta cảm tưởng mặt trời ngoài trời không còn là mặt trời nữa, mà là bóng đèn trong tủ lạnh.

Mạch Dịch Na lúc này lười nhác như thường ngày thực hiện công việc thường ngày đầy tẻ nhạt của mình là trợ giúp Dương Lộ Thần kiểm tra và ghi chép lại thông số trong ngày của Diệp Hiểu Phong và một vài bệnh nhân khác cũng có tình trạng giống như hắn.

Mạch Dịch Na được bạn bè và đồng nghiệp đánh giá là một người tốt bụng, luôn tận tụy trong công việc, nàng bắt đầu làm y tá ở ICU bệnh viện số 2 Vũ Hán từ khi nàng tốt nghiệp đại học khoa học kỹ thuật Hoa Trung. Mạch Dịch Na là một y tá cẩn thận, luôn kiểm tra kỹ càng, và dường như chưa bao giờ để xảy ra sơ sót, chính nhờ vậy mà Dương Lộ Thần cùng cha nàng Dương Thế Cương mới chọn nàng tới hỗ trợ việc nghiên cứu chứng bệnh “người thực vật”.

Ngoài chuyên môn tốt, Mạch Dịch Na luôn thu hút người khác bởi dung nhan tuyệt mỹ của nàng, với nước da trắng, gương mặt thanh tú, đôi mắt to sâu, sống mũi cao thẳng, một nét đặc trưng của con gái Duy Ngô Nhĩ vùng Tân Cương vốn được coi là những cô gái đẹp nhất Hoa Hạ.

Vẫn như thường ngày Mạch Dịch Na chỉ khoác lên mình một bộ váy liền thân chấm gối màu hồng tiêu chuẩn nhân viên y tá đồng phục, trên cổ quàng một chiếc khăn lụa, dưới chân thì đi một đôi boot hồ mũi thêu hoa, với thành boot làm từ vải xuyên thấu được thêu những bông hoa màu trắng rất khéo léo, cùng đính thêm những viên ngọc siêu nhỏ làm cho đôi boot càng trở nên vô cùng tinh tế. Có lẽ là do mấy hôm nay trời có chiều trở lạnh cho nên cặp đùi non mịn tuyết trắng cũng cần bao bọc lại bởi đôi tất chân, nhưng nó cũng không làm giảm đi độ hấp dẫn của đôi chân dài thon gọn của nàng, khiến người nhìn không nhịn được muốn đưa tay mà vuốt ve.

Mạch Dịch Na sở hữu cho mình chiều cao hơn một thước bảy hai tá hữu, cùng bộ ngực đầy đặn cỡ 35E, nhất là bộ kia đồng phục có chút bó sát càng khiến cho cặp núi non sung mãn của cô như lòi ra hết thảy, vậy mà cao vút vô cùng bắt mắt.

Cũng như thường ngày tiến vào phòng Diệp Hiểu Phong, Mạch Dịch Na lại chuẩn bị cho việc tẻ nhạt ghi chép lại số liệu của mình, nhưng vừa nhìn lên màn hình thiết bị đo điện não đồ nàng không khỏi bị dọa cho giật mình chỉ số EEG tối nay vậy mà có chút bất thường, EEG vậy mà lúc này lại phẳng, rõ ràng lúc trưa nàng đã kiểm tra và ghi chép qua mọi thứ vẫn rất bình thường.

“Không lẽ thiết bị có vấn đề” Mạch Dịch Na nhanh chóng kiểm tra thiết bị nhưng thiết bị là không có vấn đề.

“Không tốt có dấu hiệu khó thở” Mạch Dịch Na tuy mới bắt đầu công việc ở ICU chưa đầy một năm nhưng phản ứng cùng kinh nghiệm của nàng vậy mà vô cùng tốt, vậy mà nàng rất nhanh phát hiện ra Diệp Hiểu Phong có dấu hiệu suy hô hấp, phải biết người bình thường thì rất dễ phát hiện ra dấu hiệu này, nhưng ở người thực vật thì việc phán đoán sáu hiệu suy hô hấp là không hề dễ dàng chút nào.

Mạch Dịch Na không dám chậm trễ lập tức ấn nút báo khẩn cấp cùng hàng loạt thủ pháp cấp cứu cho người suy hô hấp được nàng thực hiện một cách vô cùng bài bản và chuyên nghiệp, có thể nói Dương Lộ Thần rất là có mắt khi chọn nàng tới làm trợ thủ.

Thật vất vả Mạch Dịch Na mới đem Diệp Hiểu Phong cho thoát khỏi cảnh suy hô hấp, nhưng cũng chỉ là tạm thời mà thôi, hẳn lúc này vậy mà mất hết hoàn toàn ý thức, đến thở cũng phải nhờ sự trợ giúp của máy móc.

Đúng lúc này Dương Lộ Thần cũng vừa kịp chạy đến, nhìn thấy sự mệt mỏi và căng thẳng của Mạch Dịch Na cũng là có chút sốt sáng hỏi tới.

“Y tá Mạch chuyện gì xảy ra?”

“Bác sỹ Dương bệnh nhân có dấu hiệu suy hô hấp tôi đã tiến hành sơ cứu, tín hiệu điện não đồ vậy mà biết mất!...” Mạch Dịch Na vừa thở dốc vừa trả lời, có thể thấy vừa rồi nàng là vất vả đến thế nào để giúp Diệp Hiểu Phong thoát khỏi tình cảnh suy hô hấp.

“Sao lại xảy ra chuyện này? Bệnh nhân bị vậy từ lúc nào?” Dương Lộ Thần vừa hỏi vừa tiến tới Diệp Hiểu Phong giường bệnh để kiểm tra.

“Bác sỹ Dương tôi cũng không biết, trưa nay lúc đi thăm bệnh tôi thấy vẫn bình thường, nhưng vừa lúc này tôi tới kiểm tra thì phát hiện ra chuyện này.” Mạch Dịch Na bình tĩnh đem sự việc tường tận cùng Dương Lộ Thần báo tới.

“Y tá mạch giúp tôi kiểm tra thân nhiệt cùng huyết áp của bệnh nhân”

“Thân nhiệt 32.2 độ C, huyết áp 90/40 mmHg”

“Không tốt!” Dương Lộ Thần sau khi nghe Mạch Dịch Na thông báo kết quả vậy càng có chút bất an vậy mà nhanh chóng thực hiện một loạt các thủ pháp kiểm tra, sau đó trên mặt càng là có chút nhăn nhó cùng khó hiểu đi ra, theo năng kinh nghiệm chuyên môn thì việc này là không có khả năng.

Dương Lộ Thần không dám chậm trễ liền nhanh chóng điện thoại cho Dương Thế Cương cha nàng, phải biết Diệp Hiểu Phong là cái bệnh nhân có chút không bình thường, nên nàng cũng không dám vội vàng đưa ra quyết định. Nếu lúc này có cha nàng Dương Thế Cương tại thì hai người có thể dễ dàng thảo luận, nhưng Dương Thế Cương lúc này lại đang ở Bắc Kinh dự hội nghị Y khoa, nên nàng chỉ có thể điện thoại xin ý kiến.

“Tiểu Thần có việc gì là điện thoại cho ta vào lúc này!” Dương Thế Cương có chút bất ngờ khi nhận được điện thoại của con gái, phải biết hai cha con nàng ngoài công việc thì hầu như là không có chuyện gì để nói với nhau cả.

“Cha! Diệp thiếu gia có chút vấn đề, con cần xin ý kiến của cha về việc này!”

“Xảy ra chuyện gì rồi?” Dương Thế Cương có phần lo lắng, phải biết Diệp Hiểu Phong là cái bệnh nhân đặc biệt, thân thể của hắn lúc này có chút nhạy cảm

“Con nghi ngờ Diệp thiếu gia “Chết não”.”

“Chết não! ... Con xác định là “chết não”. Chuyện này sao có thể xảy ra” Dương Thế Cương có chút bất ngờ khi nghe con gái thông báo tình trạng của Diệp Hiểu Phong, hắn vậy mà tưởng mình nghe nhầm càng là hỏi lại.

“Vâng! Theo như chuẩn đoán lâm sàng có thể kết luận là như vậy!”

“Tiểu thần chuyện này rất nhạy cảm. Con đã kiểm tra kỹ?”

“Con đã kiểm tra rất kỹ cả dấu hiệu lâm sàng. Bệnh nhân không thể tự hô hấp, thân nhiệt và huyết áp thấp, điện não đồ phẳng, hôn mê sâu: GCS 3 điểm, đồng tử cố định, đồng tử hai bên mất phản xạ với ánh sáng, mất phản xạ giác mạc, mất phản xạ ho kích thích phế quản. ...”

Dương Lộ Thần càng đem kết quả lâm sàng báo cho Dương Thế Cương, cũng là thử xem nàng chuẩn đoán vấn đề có bị thiếu sót ở chỗ nào hay không.

Dương Thế Cương sau khi nghe con gái đem các dấu hiệu lâm sàng báo lên cũng là có chút trầm ngâm, theo như kinh nghiệm của hắn thì Diệp Hiểu Phong đã rơi vào tình trạng “sống thực vật” thì sẽ không có khả năng đột nhiên xảy ra tình trạng “chết não” được.

“Tiểu Thần chuyện này xảy ra lâu chưa? Đã có những ai biết chuyện này.” Dương Thế Cương có chút trầm ngâm hỏi tới.

“Vừa tối nay, y tá Mạch đi kiểm tra phòng bệnh thì phát hiện ra. Con cũng chưa biết nên làm thế nào nên gọi điện để xin ý kiến.”

“Tiểu Thần lúc này phải hết sức bình tĩnh, tạm thời không nên đem chuyện này báo với người nhà bệnh nhân để tránh làm rối loạn, lập tức báo cho Viện trưởng Vương về chuyện này, đồng thời cho thực hiện kiểm tra theo quy trình đánh giá tiêu chuẩn, chụp CT não, siêu âm Doppler xuyên sọ, chụp mạch não, chụp đồng vị phóng xạ theo quy trình. ... Sáng sớm mai ta sẽ lập tức đáp chuyến bay sớm nhất từ Bắc Kinh trở về.”

“Vâng con sẽ cho tiến hành ngay.”

Dương Lộ Thần không dám chậm trễ, sau khi cắt điện thoại lập tức phân phó Mạch Dịch Na đi chuẩn bị thiết bị kiểm tra cần thiết còn mình thì nhanh chóng tìm gặp Vương Kiến Lâm để đem chuyện này thảo luận tìm đối sách tới.

Phải biết theo y khoa chuyên môn “chết não” thì đã có thể coi bệnh nhân đã là một người chết. Tuy nhiên thời gian chết não dài hay ngắn còn phụ thuộc vào chăm sóc và điều trị có tích cực hay không. Song dù có hồi sức tốt thì người chết não cũng chỉ tồn tại tối đa là 5 đến 6 ngày, trung bình từ 2 đến 4 ngày mà thôi. Nên việc tiến hành kiểm tra và xác định tình trạng là phải tiến hành một cách thật nhanh chóng nhất có thể.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 62: Dịch Thiên Hệ Thống

Vũ Hán dần chìm vào màn đêm lạnh giá, giữa cái lạnh như thế này thì cũng chẳng mấy ai muốn ra khỏi nhà vào lúc này trừ khi là có việc bắt buộc.

Dương Lộ Thần lúc vẫn miệt mài với việc tiến hành kiểm tra đánh giá tiêu chuẩn theo đúng quy trình, sau khi đã thông báo và xin ý kiến từ Vương Kiện Lâm. Lúc này Vương Kiện Lâm vậy mà cũng đứng ngồi không yên, Diệp Hiểu Phong đột nhiên xảy ra chuyện hẳn cũng là có chút trở tay không kịp, vì việc này đến quá nhanh và quá bất ngờ, hẳn vậy mà khi nghe Dương Lộ Thần báo cáo cũng là có chút khó mà tin tưởng, đến lúc nhận được điện thoại từ Dương Thế Cường hẳn mới có gắng đem chuyện này tiếp nhận tới.

Không phải hẳn không tin tưởng chuyên môn của Dương Lộ Thần mà vì chuyện này quá nhạy cảm, càng là dính tới hai đại thế lực ở Vũ Hán nếu xử lý không tốt thì sẽ gây ảnh hưởng không nhỏ cho danh tiếng của bệnh viện cũng như của hẳn, Vương Kiện Lâm là không muốn đem chuyện này ra để đánh bạc nên hẳn liền nay lập tức cho phong tỏa tin tức càng là để Dương Lộ Thần đích thân tới làm các kiểm tra cần thiết, chuyện này tốt nhất là càng ít người biết càng tốt.

Dương Lộ Thần là con gái duy nhất của Dương Thế Cường, từ nhỏ đã mồ côi mẹ, hai cha con vậy mà nương tựa vào nhau mà sống. Nên từ nhỏ nàng đã tập cho mình tính tự lập rất cao, khi mà Dương Thế Cường luôn là chìm đắm trong công việc để quên đi người vợ quá cố.

Có thể nói Dương Lộ Thần là một cô gái thông minh, càng là tốt nghiệp loại ưu Đại Học Tokyo (Hoa Cúc Quốc) chuyên ngành đi ra. Không những là một cô gái thông minh quan trọng nhất vẫn là Dương Lộ Thần là một cái siêu cấp mỹ nữ, tóc đen mắt đen, khuôn mặt trứng ngỗng, làn da trắng nõn nà, đặc biệt nhất là nàng ta thuộc loại chân dài, tiêu chuẩn chân dài chiếm tám phần đầu thân.

Mà càng khiến cho Dương Lộ Thần nổi bật hơn cả đó là cái kia bộ ngực tròn trĩnh cao ngất kinh người, không có một chút cảm giác chảy sệ, thuộc về loại hình giọt nước hoàn mỹ tuyệt đối vô cùng bắt mắt, có thể nói Dương Lộ Thần vậy mà đây thì hoàn mỹ đến hiếm thấy.

Mấu chốt nhất là Dương Lộ Thần vậy mà sở hữu cho mình một cặp chân dài, không đơn thuần là trắng ngần mà thôi, cặp chân dài trắng ngần kia của nàng ti lệ tuyệt đối là cấp hoàng kim, đôi chân trắng tấp thon dài cơ hồ không thấy bất kỳ vết sẹo nào, nhìn mà dự đoán thì cặp chân kia của nàng ít nhất cũng phải có gần 1 thước 2 tá hữu.

Dương Lộ Thần lúc này đang rất là rất chăm chú vào việc kiểm tra đánh giá về tình trạng của Diệp Hiểu Phong, chỉ còn một vài kiểm tra nữa thôi là việc kiểm tra theo quy trình đánh giá tiêu chuẩn sẽ kết thúc nhưng nàng đã có thể 99,99% kết luận rằng Diệp Hiểu Phong đã thực sự “chết não”.

Khi mọi việc kiểm tra đang tiến hành một cách thuận lợi, và chỉ còn một vài bước cuối cùng để đưa ra kết luận theo đúng quy chuẩn đánh giá thì lúc này vậy mà một tiếng nổ lớn có phần chói tai vang lên.

“Bùm...”

Sau khi tiếng nổ bạo liệt qua đi, toàn bộ bệnh viện số 2 Vũ Hán vậy mà có chút rung động, kèm theo đó là bóng tối bao trùm, toàn bộ hệ thống điện của bệnh viện rơi vào tình trạng tê liệt hoàn toàn bởi việc cắt điện đột ngột xảy ra.

Bệnh viện vậy mà có chút hỗn loạn đi ra, nhưng các bác sĩ và nhân viên y tế rất nhanh chóng đem việc này cho ổn định, phải biết trước đó việc Diệp Hiểu Phong có thể “chết não” đã đem Vương Kiện Lâm cho rung động đi ra, nên toàn thể nhân viên bệnh viện cũng là được Vương Kiện Lâm điều động tới và đặt trong tình trạng cao độ, nhưng Vương Kiện Lâm lại không ngờ rằng việc này vậy mà là vừa lúc bệnh viện xảy ra sự cố, cũng vậy mà giúp hẳn chủ động đem sự hỗn loạn cho nhanh chóng giải quyết.

Rất nhanh vụ nổ lớn ấy cũng đã được điều tra tới nhanh chóng, đó tựu là một thiên thạch có đường kính hơn năm mét trong quá trình va chạm vào trái đất vậy mà vô tình đem trạm cấp điện chính của bệnh viện số 2 Vũ Hán cho phá hủy dẫn đến tình trạng mất điện đột ngột. Sự cố mất điện sẽ nhanh chóng được khắc phục khi trạm cấp điện phụ của bệnh viện sẽ nhanh chóng được khởi động.

Lúc này trong phòng kiểm tra tiêu chuẩn, Diệp Hiểu Phong giữa lúc tưởng chừng như sắp chết thời điểm, trong đầu hẳn vậy mà mà vang lên một giọng nữ nhân vô cùng quen thuộc, giọng nói ấy vậy mà có chút ôn nhu, nhưng không giấu nổi sự gấp gáp cũng như lo lắng.

“Phong tử! ... Mau ... Mau tỉnh lại a! ... Chúng ta không còn nhiều thời gian. ... Tiểu nha đầu mau tới giúp anh ấy! ... Phong tử xin lỗi! Ta không có nhiều thời gian để hoàn thành. ... Hy vọng sẽ kịp lúc!...”

Cùng sau đó là một hỗn hợp giọng nữ có chút tình nghịch cùng bất mãn vậy mà quý dị đột nhiên vang lên.

“Thủ tục hệ thống Dịch Thiên nhận chủ bắt đầu tiến hành, kiểm tra gien chủ nhân... Nam giới, nhóm máu O, chiều cao một thước tám, cân nặng 70 kg... Đánh giá tình trạng thể chất: Cơ thể suy nhược, nên hạn chế quan hệ tình dục vào lúc này... Chỉ số IQ 120, chỉ số EQ 45... Đánh giá tình trạng trí tuệ: Là một cái phế vật... Điều kiện ăn khớp, bắt đầu cập nhật...”

“Bắt đầu cập nhật ư? Cái gì mà cơ thể suy nhược? Chỉ số như vậy mà cũng là phế vật? Chuyện gì đang xảy ra?”

Hai mắt Diệp Hiểu Phong tối đen, trong nháy mắt, đầu hắn giống như bị người cho lấy hơn mười cục gạch đồng thời nện vào, từng con đầu đòn kịch liệt cứ vậy xông lên, ngay sau đó, hắn thậm chí rõ ràng cảm giác được não bộ với hàng tỉ dây thần kinh của mình như là bị vô số côn trùng cắn nuốt, bỗng chốc trở thành trống rỗng.

Mặc dù rất đau, đau đến mức hắn thấy cho dù giờ bị người ta dùng gạch đập chết hắn cũng sẽ cảm ơn người đem hắn đập chết.

Nhưng hắn lại chỉ có thể mở to hai mắt, thân thể cứng ngắc giống như bị điểm huyết vậy.

Hắn có thể cảm giác được rất rõ ràng đầu mình đang vận chuyển cấp tốc, hơn nữa tốc độ rất nhanh, rất nóng, như một chiếc tàu Thần Châu xuyên qua tầng khí quyển với nhiệt độ cao cùng tốc độ cực nhanh làm bạn.

Hắn có thể cảm giác được các dây thần kinh chính của bản thân mình đang bị lực lượng không biết tên nào đó đem từng sợi từng sợi cho xé rách, sau đó lại một lần nữa khâu vết, sắp xếp, như một chương trình Computer đang xây dựng lại từ những miếng vá, được sửa đổi, cập nhật thêm những thông tin cần thiết.

Lúc này, mọi thứ xung quanh với hắn mà nói giống như một cuốn phim 3D, hắn cảm giác được vật thể di chuyển, không khí lưu thông, nhưng hắn lại không có tham dự vào trong đó, như một người đang xem lại một cuốn phim vậy, có điều chân thật và sắc nét hơn mà thôi.

Nói ra thì lâu nhưng việc này lại diễn ra rất nhanh chóng tựa là chỉ trong một cái chớp mắt mà thôi.

Xin lỗi quý đạo hữu hôm nay tựa là có chút việc nên Chap 2 lên có phần hơi trễ mong quý đạo hữu thông cảm và tiếp tục ủng hộ Lão Thất trong thời gian sắp tới! Tạ tạ!

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Hệ Thống Cập Nhật

Bệnh viện số 2 Vũ Hán, phòng kiểm tra tiêu chuẩn, tiếng nổ lớn cùng cúp điện đột ngột cũng không khiến cho Dương Lộ Thần hoảng hốt, bởi nàng biết việc này sẽ nhanh chóng được giải quyết, bởi bệnh viện luôn có trạm cấp điện dự phòng. Nên nàng cũng không vội vàng mà vẫn bình tĩnh nán lại chờ đợi hệ thống điện của bệnh viện khôi phục.

“Àm”

Diệp Hiểu Phong lúc này đang bị thống khổ dày vò đột nhiên cảm thấy đầu như bị nổ tung, tiếng nổ đến như cao tần sóng âm chấn động đánh úp lại.

Hoạt động kịch liệt của việc xây dựng lại não bộ làm mỗi bộ phận trong đầu hắn bỗng chốc vận vẹo, đồng thời khiến khuôn mặt hắn thoát nhìn có chút hèn mọn, hình như là có ý rình coi Dương Lộ Thần cảnh xuân dưới váy.

Phải biết hôm nay Dương Lộ Thần chọn mặc là một chiếc váy bó toàn thân kiểu cup cut với các đường xếp ly nhấn màu tím nhạt, với thiết kế bó sát toàn thân làm nổi bật những đường cong của cơ thể, nhất là cái kia tròn trĩnh cao ngất kinh người, cùng vòng eo mảnh khảnh của nàng phác họa đến tinh tế, nhất là cái kia kiểu đồn cao tròn đầy khiêu gợi, Dương Lộ Thần váy kia vậy lại thuộc loại siêu ngắn nên càng là có chút khiêu gợi hơn đi ra. Nhất là cái kia hồ hững khoác bên ngoài blouse trắng đồng phục làm cho sự tương phản của màu sắc càng tôn lên độ trắng nõn mềm mại của cặp đùi kia.

Trong lúc kịch liệt giằng co với cơn đau nhức từ đại não phát ra, trong bất tri bất giác vậy mà tay hắn nắm đầu xúc tu lại truyền đến một trận vô cùng mềm mại, vậy mà còn có chút co giãn lên tới, tay hắn vậy mà đem cái bộ vị không ngừng nắm tới, cái kia vậy mà cảm giác chẳng khác nào cho phê á phiện cảm giác nha.

“Lách tách!”

Giống như trong khu rừng rậm yên tĩnh, người đi săn giẫm lên cành khô bị đứt, Diệp Hiểu Phong bỗng nhiên ý thức được lỗ mũi hắn vốn rất yếu ớt bỗng chốc vỡ ra, một dòng chất lỏng màu đỏ ảm áp chảy ra khỏi lỗ mũi hắn. Hắn vậy mà lúc này thật chảy máu mũi.

Đang thư giãn lúc Dương Lộ Thần vậy mà bị dọa cho nhảy dựng lên, hỗn đản là ai dám đem nàng “thỷ thủy” cho tập kích, đã vậy gia hỏa này vậy mà không ngừng đem nàng đại “thỷ thủy” cho nhào nặn tới, phải biết trong phòng lúc này chỉ có mình nàng nha (Diệp Hiểu Phong lúc này với nàng chả khác một cái xác chết là mấy), có quỷ sao?

Đúng lúc Dương Lộ Thần có chút bị cái kia ý nghĩ cho dọa sợ thì lúc này vậy mà hệ thống cấp điện của bệnh viện được khôi phục trở lại. Nhưng khi ánh sáng trở lại căn phòng thời điểm càng khiến cho Dương Lộ Thần bị dọa cho sợ cái kia gia hỏa tập kích nàng đại “thỷ thủy” không phải ai khác mà chính là Diệp Hiểu Phong người mà nàng nhận định là một cái xác chết không khác mấy đây này. Hồn nhạt! hắn vậy mà còn chảy đang chảy máu mũi, nhất là

khuôn mặt càng là hèn mọn bộ dáng chăm chăm nhìn xoáy vào nàng cái kia dưới váy bộ vị nhạy cảm

Trong mơ hồ, Diệp Hiểu Phong cũng thấy được gương mặt Dương Lộ Thần vì phần nộ mà cũng như hắn có chút vận vẹo, tuy là cũng xinh đẹp, cũng mê người, nhưng Diệp Hiểu Phong có thể thấy, biểu cảm như thể hiển nhiên giá trị phần nộ đã vượt qua 90%, trước mắt nàng hắn lúc này chẳng khác nào một tên dê xồm không những đang đem nàng cái kia dưới váy bộ vị nhạy cảm cho chăm chăm nhòm ngó mà hắn tay vậy mà còn đang không ngừng tập kích nàng đại “thỹ thỹ”.

Lúc này sự phần nộ của Dương Lộ Thần đã được nâng lên đến cực điểm, nàng vậy mà đem hắn là một cái đã bị nàng coi là xác chết biến thành một tên dê xồm người, hắn vậy mà nhìn thấy trong mắt Dương Lộ Thần sự căm phẫn là đến mức nào, hắn tin tưởng đối phương sẽ không chút nào do dự đem hắn phanh thây.

Chết, nàng nhất định cho rằng ta liếc trộm nàng điểm tư mật dưới váy nên mới chảy máu mũi, Diệp Hiểu Phong theo bản năng muốn giải thích chút gì đó, nhưng hắn vậy mà lúc này lại không thể mở miệng nói được cái gì, nhất là hắn tay vậy mà vẫn dán chặt vào Dương Lộ Thần cái kia đại “thỹ thỹ”.

“Sắc Lang!”

“Bốp!”

Dương Lộ Thần vậy mà giận dữ đi ra, càng là không thể kiềm chế được nàng bản thân vậy mà đem Diệp Hiểu Phong mặt cho xán tới một cái bạt tai, khiến hắn nỏ cả đom đóm trực tiếp ngất lịm đi ra.

Vừa đến ngoài phòng kiểm tra tiêu chuẩn thời điểm càng là nghe tiếng Dương Lộ Thần hét lớn, Mạch Dịch Na vậy mà vội vã đẩy cửa tiến vào, trên mặt càng là có chút lo lắng hỏi tới.

“Bác sĩ Dương có chuyện gì xảy ra?”

Nhưng lúc này đập vào mắt nàng lại là cảnh nằm cứng đờ trên giường Diệp Hiểu Phong vậy mà tay đang dán chặt vào Dương Lộ Thần cái kia đại kiều đồn, từ xa nhìn lại vậy mà có chút mờ ám đây này.

“Cái kia Diệp thiếu gia không phải là xác định chết nào sao... Chẳng lẽ bác sĩ Dương thật là có cái kia kỳ lạ sở thích?”

Sự xuất hiện bất ngờ của Mạch Dịch Na vậy mà khiến cho Dương Lộ Thần có chút bối rối cùng mắc cỡ đi ra, phải biết cái kia mờ ám tư thế giữa nàng và Diệp Hiểu Phong lúc này thật khó giải thích, hơn nữa nàng cái kia bộ vị nàng vậy mà đã giữ gìn nhiều năm, trước giờ là chưa có một người đụng qua, đến cả chính nàng lúc tắm cũng không nở nhiều một chút mà sát đây này, vậy mà cái tên kia gia hỏa không những không ngừng nhào nặn, thậm chí trực tiếp không kiêng nể gì chảy máu mũi.

Dương Lộ Thần vậy mà lúc này vừa xấu hổ vừa giận giữ, nhìn cái nét mặt biểu cảm của Mạch Dịch Na nàng vậy mà liên tưởng cái này có chút lớn mật trợ lý là đang nghĩ tới cái gì, không phải là đang nghĩ nàng tranh thủ lợi dụng cái kia bệnh nhân tới thỏa mãn nhu cầu a (còn là thỏa mãn ra sao, thỏa mãn như thế nào các người tự tưởng tượng nha! Tg: Lão Thất).

Lúc này Dương Lộ Thần chỉ có nước muốn động thổ, vừa uất hận vừa xấu hổ nàng vậy mà bị dọa cho hai tay ôm mặt khóc một mình vậy mà cho chạy ra khỏi tiêu chuẩn phòng kiểm tra, bỏ mặc Mạch Dịch Na đang ngơ ngác cùng cái kia trực tiếp té xỉu Diệp Hiểu Phong, một đường không ngừng nức nở.

“Bác sĩ Dương thật có cái kia sở thích!...” Mạch Dịch Na vậy mà có chút đỏ mặt đi ra, nàng là tuy có chút lớn mật người nhưng vậy mà cũng chưa dám thử qua cái kia nha! (ý ta là thăm du ấy) Cái kia Dương bác sĩ vậy mà thật to gan nha, thật là không giống với vẻ bề ngoài chút nào. Mạch Dịch Na vậy mà trong đầu không ngừng loạn nghĩ.

Còn về phần Diệp Hiểu Phong hung thủ chính gây nên chuyện này vậy mà trực tiếp bất tỉnh đi ra. Hắn một phần vì chịu đựng có phản thái quá con đau đầu kia, một phần vì Dương Lộ Thần vậy mà ra tay thật là nặng. Có khi lại khiến người không biết tưởng hắn vậy mà già chết bộ dáng.

Mãi một lúc sau hắn mới mơ hồ tỉnh lại, con đau đầu lúc này đã có phần lui xuống, trong đầu hắn lúc này lại truyền đến cái kia kì lạ âm thanh, vẫn là cái giọng nữ đáng yêu tình nghịch cùng bất mãn hỗn hợp với tiếng kim loại vừa nảy, song bây giờ tựa hồ càng nhân tính hóa một chút:

“Hệ thống Dịch Thiên cập nhật xong, chính thức vận hành..... Thân phận chủ nhân, Diệp Hiểu Phong, sinh viên năm 3 khoa kinh tế Đại Học Vũ Hán, cấp bậc Phế Vật sẵn sàng, nhiệm vụ khai phá hệ thống, nhiệm vụ mục tiêu tìm kiếm Bồ Tinh Sư Già, kế hoạch đầu tiên của Phế Vật cấp chủ nhân, quy tập tới bốn Bồ Tinh Sư Già đầu tiên, trước mắt xác suất thành công 80%.”

Một hàng phụ đề cùng với giọng nữ có phần hậm hực dần dần rõ ràng hiển hiện ra trong đầu hắn.

“Chuyện gì xảy ra? Ta là đang sống hay đã chết?” Diệp Hiểu Phong trong đầu lúc này có chút mơ hồ, hắn vậy mà có chút khó hiểu, hắn chỉ nhớ là lúc trước Diệp Thiên Thành tiến vào phòng sau đó tiêm cho hắn một cái gì đó, sau đó mọi việc hắn đầu rất mơ hồ. Cho đến khi nghe được cái giọng nói thần bí kia, nàng ta vậy là ai? Còn cái kia có chút quái vật hệ thống kia là cái gì? Vậy mà không ngừng nói hắn là “phế vật”. Còn cái kia lúc này sự tỉnh có phải là sự thật! Khoan hắn mặt vậy mà đang cảm thấy rất đau đây này, cái kia nữ nhân vậy mà ra tay thật nặng nha, còn hắn cái kia tay vậy mà còn truyền đến cái kia mềm mại cảm giác mà đã mấy tháng nay hắn chưa có đụng chạm qua.

Là thật! Hắn là không có chết! Khoan! Hắn vậy mà cơ thể có thể phản ứng nha. Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút kích động, nếu hắn lại có thể quay lại!... Hắn vậy mà không ngừng miên man suy nghĩ đến. Hắn sẽ làm gì tiếp đây? Hắn cần phải có sự chuẩn bị!

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Hương Diễm Tràng Cảnh

Vụt chạy ra khỏi phòng thời điểm, Dương Lộ Thần tỉnh thần vậy mà dần dần khôi phục lại, dù sao năng cũng là lần đầu gặp phải chuyện như vậy nên phản ứng như vậy cũng là chuyện bình thường, ai biết năng vậy mà đa mặt vậy mà có chút mỏng.

Đang một đường chạy trốn chết Dương Lộ Thần lúc này cho khủng lại. “Cái kia!... Hấn tỉnh lại!”. Năng vậy mà lúc này sức nhớ ra Diệp Hiểu Phong không phải là cái bệnh nhân mà năng chuẩn đoán là “đã chết” nha. “Hấn sao lại tỉnh lại rồi! Không phải có tà nha!” Dương Lộ Thần lúc này vậy mà có chút ớn lạnh, chuyện Diệp Hiểu Phong tỉnh lại là không thể nào, cái kia những kiểm tra cùng đánh giá về tình trạng trước đó của Diệp Hiểu Phong đều không cho thấy bất cứ dấu hiệu nào của sự phục hồi sao nói tỉnh là tỉnh ngay được.

“Chẳng lẽ là “thi biến”!” Dương Lộ Thần vậy mà lúc này có chút ý nghĩ hoang đường đi ra. Phải biết năng là một bác sĩ, năng sẽ không tin vào những chuyện hoang đường như thế này, nhưng hôm nay năng vậy mà đích thân trải nghiệm tới, nên không thể không tin đây là có thật.

Cố kìm nén cơn sợ hãi trong lòng, Dương Lộ Thần từng bước chậm rãi hướng kiểm tra tiêu chuẩn phòng quay lại, dù sao năng cũng phải đến xác minh điều mình đang nghĩ trong đầu là không phải là sự thật, cái đó là quá hoang đường chuyện.

Dương Lộ Thần bỏ trốn thời điểm cũng nhanh mà quay lại cũng là không chậm, khiến cho Mạch Dịch Na vậy mà có chút phản ứng không kịp tới.

“Cái này bác sĩ Dương vậy mà hôm nay có chút tà môn nha!” Mạch Dịch Na trong đầu thoáng nghĩ nhưng cũng không dám biểu lộ ra ngoài, một bên quan sát lấy hành động kỳ quái của Dương Lộ Thần.

Trở lại phòng thời điểm, nhìn thấy cái kia vẫn là một cái cứng đờ bộ dáng trên giường Diệp Hiểu Phong, Dương Lộ Thần thoáng làm một cái trấn an bản thân, đồng thời chậm rãi hướng Diệp Hiểu Phong vị trí tiến tới, đồng thời cũng không quên một bên ngẩng ngốc này giờ Mạch Dịch Na hỏi tới.

“Y tá Mạch cô này giờ có thấy chuyện gì lạ xảy ra không?”

“Chuyện lạ! ... Không phải bác sĩ Dương muốn hỏi tới cái việc lúc này xảy ra sao?...” Mạch Dịch Na lúc này trong đầu loạn nghĩ, tại sao bác sĩ Dương một đường như chó nhà có tang chạy mất giờ lại quay trở lại đem chuyện hỏi đến, không phải là lúc này năng đã lỡ cho nhìn thấy cảnh không nên thấy, nên bác sĩ Dương là quay lại là muốn đem năng bịch miệng.

“Bác sĩ Dương lúc này tôi!... tôi!... không có nhìn thấy gì hết!... Cái kia việc!...”

Mạch Dịch Na vậy mà lời nói lúc này có chút hỗn loạn đi ra, năng vậy mà không thể nào cho xóa cái cảnh tượng của Dương Lộ Thần, lúc năng vừa bước vào phòng thấy được kia ra khỏi đầu. Quả thật là vô cùng ấn tượng và khó có thể tin được nếu không tận mắt chứng kiến.

“Y tá Mạch cái kia!... Không phải ta!... Ý ta là...! Haiz...”

Dương Lộ Thần vậy mà lúc này cũng bị Mạch Dịch Na làm cho rối loạn đi lên, phải biết chuyện lúc này thật là khó mà giải thích, ai mà có thể tin một người đã được xác định là chết không khác gì là mấy lại là hung thủ tập kích năng đại “thý thý”.

Dương Lộ Thần đánh một cái thở dài tiến thẳng về phía giường bệnh, năng lúc này không dám nói nhiều hơn với Mạch Dịch Na vì sợ càng nói sẽ làm vấn đề càng đi xa hơn, đến lúc đó thì lại càng xấu hổ hơn mà thôi, mấu chốt lúc này là đem cái kia tên họ Vương kia cho kiểm tra tới, chỉ có vậy mới đem năng cái kia oan ức cho giải vây.

“Y tá Mạch đến ... umk ... umk...!”

Đang lúi húi lúc định gọi Mạch Dịch Na đến hỗ trợ thời điểm Dương Lộ Thần vậy mà không để ý tới Diệp Hiểu Phong lúc này vậy mà ngồi dậy tới vậy mà vừa khéo đến hai người vậy mà vô tình đem hai người miệng cho dính lại với nhau.

“Chát!”

“Đồ Háo Sắc... Tôi muốn giết anh!”

Dương Lộ Thần lúc này thật sự là bị chọc cho nổi điên lên rồi, phải biết tên hỗn nhật này vậy mà hôm nay đã đem năng hai lần không có đề phòng cho tập kích tới, lần trước là đem năng cái kia đại “thý thý” cho chiếm tiện nghi, lần này vậy mà to gan dám đem năng nụ hôn đầu đời cũng cho chiếm mất. Đây không phải là đang nhắm vào năng a.

“Đầu a! ... Làm ơn...”

Diệp Hiểu Phong lúc này không ngừng ôm đầu kêu khổ. Dương Lộ Thần hai tay không ngừng đánh đấm cào cấu đủ các kiểu kỹ năng, cộng thêm đủ thứ long chảo thủ không ngừng đem Diệp Hiểu Phong da dầy thịt béo cho hành hạ lên tới.

Diệp Hiểu Phong không có nhiều thời để gian giải thích với nàng, mà thật sự lúc này hắn cũng là không biết nên giải thích thế nào, dù sao cũng là đem người ta tiện nghi cho chiếm hết lần này đến lần khác. “Mà công nhận nàng cái kia miệng vậy mà thật thơm!” Hắn vậy mà trong đầu lúc này vậy mà không hiểu to gan lớn mật vậy mà còn dám nghĩ đến cái kia hương diễm mãn.

Còn bên kia Dương Lộ Thần thì lại càng mặc kệ, chẳng những dùng cả tay chân, hiện tại thậm chí cả miệng cũng cho dùng tới, nàng vậy mà không hề thương tiếc càng là đem Diệp Hiểu Phong tay cũng cho cắn tới.

“Ồi chào! ... Thống a!...”

Diệp Hiểu Phong lúc này đau đến đổ mồ hôi đầy đầu, đến gần xanh cũng nổi cả lên, nhưng lúc này hắn biết cũng không phải lúc so đo với Dương Lộ Thần, “nàng cái này vậy mà thật có máu cầu nha, vậy mà thật biết cắn.” Hắn trong đầu vậy mà không khỏi chửi loạn cả lên, cái này cắn vậy mà thật đau nha.

“Sắc lang!... Tôi cắn chết anh!”

Mất thấy Dương Lộ Thần vậy mà không ngừng đem Diệp Hiểu Phong không ngừng loạn đánh đi ra, còn cái kia Diệp Hiểu Phong vậy mà không ngừng ôm đầu kêu khổ, Mạch Dịch Na vậy mà cũng bị dọa cho lạnh sống lưng, cái kia vốn bình thường ôn nhu nữ bác sĩ vậy mà khi ra tay thì cũng không thể coi thường.

“Khoan! Bác sĩ Dương cái kia!... bệnh nhân vậy mà đã có thể phản ứng nha!”

Mạch Dịch Na lúc này bỗng nhiên sực nhớ ra, cái kia Diệp Hiểu Phong vậy mà thật có thể phản ứng, lại còn có thể mở miệng kêu đau. Phải biết hơn hai tháng nay nàng ngày nào cũng là đến tiếp xúc với hắn để tiến hành ghi chép, hắn vậy mà một bộ dáng si ngốc, hai mắt vô thần, mà nhất là một tay cũng là không có nhúc nhích được nha, đừng nói đến là mở miệng nói chuyện.

“Cái gì phản ứng!... Ta là phải đem hắn cho đánh chết... Cái đồ dê xồm...”

Dương Lộ Thần lúc này khí huyết đã xung thiên, nàng nào còn nghĩ đến chuyện gì nữa, càng là không ngừng đem da dầy thịt béo Diệp Hiểu Phong cho hành hung tới, còn một bên Diệp Hiểu Phong thì chỉ có thể ôm đầu kêu khổ, không phải hắn không thể phản kháng, mà hắn không muốn làm ảnh hưởng đến kế hoạch trở lại của hắn vào lúc này, nên chỉ có thể nhịn đau để mặc cho Dương Lộ Thần tiết chút kia bức tức.

“Bác sĩ Dương dừng tay! ... Đánh nữa sẽ xảy ra chuyện nha!... Hắn là một cái bệnh nhân đây này!”

Mạch Dịch Na lúc này không thể khoanh tay đứng nhìn được nữa, cú đấm Dương Lộ Thần tiếp tục đánh tới dễ là xảy ra chuyện. Nàng vậy mà xông tới đem Dương Lộ Thần vậy mà ôm ngược kéo ra ngoài.

“Mạch y tá cô tránh ra!... Hôm nay tôi phải đem tên háo sắc này cho đánh chết.”

“Bác sĩ Dương được rồi! ... Đánh nữa là xảy ra chuyện lớn a!”

Mạch Dịch Na không ngừng đem Dương Lộ Thần cho can ngăn tới. Phải biết Mạch Dịch Na cao một thước hai, là một cái lồi lõm vô cùng khiêu gợi mỹ nữ, với cân nặng tầm 49 kg tả hữu thoát nhìn nàng càng là có chút mảnh mai đáng yêu, mà Dương Lộ Thần nhìn ra phòng chừng ít nhất cũng cao ngoài một thước bảy sáu, làn da trắng nõn, đáng người cân xứng hoàn mỹ, hắn nặng 50 kg trở lên.

Xét về mọi mặt Dương Lộ Thần có vẻ nhìn hơn Mạch Dịch Na một chút, và lại lúc này Dương Lộ Thần lại đang là vô cùng tức giận, nên có thể nói nàng về phần khí lực càng là có phần vượt trội hơn hắn. Nhưng Mạch Dịch Na là không thể để mặc Dương Lộ Thần tiếp tục loạn đánh nên cũng là không tiếc ra thêm chút lực.

Vậy là hai nàng vậy mà vô tình rơi vào thế giằng co. Dương Lộ Thần vậy mà không ngừng liều mạng giãy dụa, đôi chân dài đẹp đá loạn tứ phía. Phải biết hai nàng vậy mà hôm nay đều là mặc váy ngắn, nên trong lúc giằng co hỗn loạn là không thể tránh khỏi cảnh xuân bị lộ ra ngoài, mà cái kia lại vô tình giúp Diệp Hiểu Phong vậy mà không công hưởng lợi.

Dương Lộ Thần lúc này chiếc kia váy ngắn màu tím trong lúc giằng co đã bị xoắn lên, có phần lệch ra, bên trong chiếc váy là đôi chân dài đẹp, mặt khác cuộn mình vuông góc 90 độ với bề ngang chân miệng váy vừa vặn đối mặt với Diệp Hiểu Phong giường vị trí.

Theo góc Diệp Hiểu Phong nhìn lại, phong cảnh cực đẹp bên trong váy nàng lộ ra không sót một mảnh, chân dài đẹp tới tận cùng, có thể thấy rõ ràng cái đường viền màu lam ẩn hiện phía dưới chiếc váy màu tím, khu vực thần bí vô cùng mê người kia cứ như vậy không hề phòng bị thân mật với ánh mắt hắn.

Còn Mạch Dịch Na cái kia chiếc nghiệp váy hồng có phần bó sát, trong lúc giằng co phía trên nút áo cũng là bị xô lệch đi ra làm lộ ra phía dưới là lam sắc ren phối trắng trắng, vậy mà vừa khớp với Dương Lộ Thần cái kia tiểu y phục tạo thành một bộ ăn khớp. Thật là không hẹn mà cùng gặp một chỗ, để khiến người ta tưởng là các nàng vậy mà mặc tới tiểu nội y đồng phục nha.

Vì thế, thật tự nhiên máu mũi Diệp Hiểu Phong lại không dự đoán trước được trào ra, mà lúc này cũng thực sự bốc hỏa rồi..

Hôm nay ta bận tổng kết tháng nên chỉ kịp một chương! Mai ta sẽ up bù sau nha! mong các đạo hữu thông cảm.

Cầu Đề Cù 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Gian Manh Tiểu Hệ Thống

Đang ngây ngốc xem hai cái mỹ nhân vật lộn thời điểm, trong đầu Diệp Hiểu Phong đột nhiên không dự báo trước hiện ra một màn hình lớn.

“Kế hoạch Dịch Thiên, hệ thống vận chuyển, sau khi thành công sẽ được một khen thưởng cấp F, nhận hay không?”

“Đây là cái quái gì quái vật!”

Diệp Hiểu Phong rốt cục lúc này có thể khẳng định, những thứ vừa rồi chẳng biết tại sao bất thành linh xuất hiện trong đầu tuyệt đối không phải ảo giác của mình hoặc giác quan thứ sáu, mà là thứ gì đó chân chân chính chính chân thật tồn tại, đầu hấn giống như trông vào một thứ thứ quái quỷ nào đó.

Đang nghĩ ngợi, trong đầu, giọng nữ kia lại vang lên:

“Nhận hay không? Nếu trả lời không, trong năm giây nữa hệ thống sẽ tự động xóa bỏ và khởi động lại, một lần nữa thay đổi lại đại não...”

“Ồi mẹ ơi, đại não ta thật biến thành một cái CPU rồi sao?”

Diệp Hiểu Phong lúc này không thể bình tĩnh lại được, mặc cho là ai trong não đột nhiên kỳ diệu có thêm ra cái đồ vật quái lạ, thì không ai có thể lập tức tiếp nhận được, nhưng không chỉ thế, vật kia còn giống như là có chút tác dụng, tỷ như vừa rồi đã đem hấn cho cứu sống lại.

Hơn nữa nếu bắt nó tháo dỡ, còn phải có cách gì đó kia? Đối máy tính hấn cũng không xa lạ gì, Diệp Hiểu Phong hoàn toàn hiểu được điều này có ý vị như thế nào, ai biết có thể xảy ra tác dụng phụ gì hay không, hấn có thể lại rơi vào tình cảnh như trước kia, hoặc không may cũng có thể trực tiếp cho sụp nguồn vĩnh viễn!... Cái này là không ai nói trước được điều gì. Thật giống như một máy tính không có hệ thống thao tác, còn có thể dùng sao? Suy nghĩ không đến năm giây, Diệp Hiểu Phong nhanh chóng đưa ra quyết định: tiếp nhận!

Trong đầu vừa mới hiện lên suy nghĩ này, một đám ánh sáng trắng đẹp mắt nhất thời hiện ra trong óc, đồng thời xuất hiện một bối cảnh đối thoại màu lục nhạt, thực hiển nhiên, cái màn hình này so với màu đen để viết chữ vừa rồi đã thoải mái hơn nhiều, cái này giống như từ DOS chuyển sang WINDOWS vậy.

“Hoan nghênh tiến vào kế hoạch hệ thống Dịch Thiên, hệ thống đem sẽ đưa tặng một giải thưởng cấp F, khai phá sơ cấp não vực. Hừ ngươi là phải cảm ơn ta vì đã đến để giúp ngươi khai phá cái đầu óc ngu ngốc này của ngươi.”

Thanh âm có chút trẻ con hồn dỗi vừa dứt, Diệp Hiểu Phong cảm thấy một trận chấn động kỳ quái đến đại não, chấn động qua đi, toàn bộ đầu óc đột nhiên cảm thấy thanh tỉnh, tựa hồ nghĩ cái gì, hoặc là tự hỏi cái gì đều nhanh hơn rất nhiều, chẳng lẽ đây là kết quả của khai phá sơ cấp não vực? Ta thật trước kia vậy mà ngu ngốc như cái kia tiểu hệ thống nói sao? Hừ! Thật là khó tin được.

“Thưởng cho thành công, ngươi đã có được công năng sơ cấp não vực, tương đương với tiêu chuẩn khoa học gia phổ thông, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi phải đi nắm giữ tri thức tương đương. Hiện tại hệ thống giới thiệu kế hoạch Dịch Thiên cho ngươi, nghe xong giới thiệu, sẽ có thể được hệ thống đưa tặng một cấp thưởng E, tiếp nhận hay không?”

Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút ngây ngốc bộ dáng, cấp thưởng F cho khai phá sơ cấp não vực tương đương với một khoa học gia tiêu chuẩn, đây cũng quá sốc rồi, nhưng hiện tại ngoài cảm giác tư duy đột nhiên nhanh hơn, hấn tựa hồ cũng không thấy gì dị thường. Nhưng chỉ điểm này cũng đã để hấn mừng rỡ như điên.

Cho nên vừa nghe nói còn có thưởng, đương nhiên là không hề nghĩ ngợi liền đồng ý, dựa theo logic bình thường, cấp thưởng E là cao hơn so với F, liên tưởng đến vừa rồi một cấp thưởng F là khai phá sơ cấp não vực, cấp E này rất cao hấn là cũng sẽ không tệ.

“Kế hoạch Dịch Thiên, nguyên nhân sinh ra kế hoạch Dịch Thiên, ... ẹt ẹt... Nội dung kế hoạch đã bị mã hóa cần khai phá thêm chức năng để mở khóa.”

“Nội dung kế hoạch Dịch Thiên, quyền hạn đọc, yêu cầu cấp S, nào tàn cấp bậc, bởi phệ vật cấp chủ nhân hệ thống hiện nay là dự bị phệ vật cấp tiêu chuẩn, quyền hạn không đủ, không thể mở ra, hệ thống bị phong bế, đợi phệ vật cấp chủ nhân hệ thống đạt tới quyền hạn sẽ tự động mở ra.

“Bổ sung thuyết minh, kế hoạch Dịch Thiên sẽ căn cứ chủ nhân hệ thống cấp bậc tăng lên mà từ từ mở ra thưởng cho cấp bậc, cấp bậc chủ nhân hệ thống phân chia là dự bị cấp phệ vật, sơ cấp phệ vật, trung cấp phệ vật, cao cấp phệ vật, sơ cấp thiếu năng, trung cấp thiếu năng, cao cấp thiếu năng, nào tàn, ngu ngốc, siêu cấp ngu ngốc, tương ứng thưởng cho cấp bậc từ thấp đến cao phân biệt là F, E, D, C, B, A, S, SS, SSS cấp.

“Là cấp dự bị phế vật, nhiệm vụ lần thứ nhất hoàn thành sẽ trở thành một người sơ cấp phế vật, nhiệm vụ đã chính thức khởi động, nhiệm vụ thất bại, hệ thống có quyền thu hồi bất cứ cái gì hạng F đã thưởng cho, cũng phải gánh vác hậu quả không mong muốn bởi vậy mà sinh ra. Giới thiệu xong.

Ngao tào đây là cái quái quỷ gì hệ thống, mở miệng là mắng người phế vật, ngậm miệng là mắng người thiếu năng, não tàn, cuối cùng cũng chỉ là một tên siêu cấp ngu ngốc, đây chẳng phải là đến cuối cùng cũng không khác một tên đần độn là mấy nha.

Đang bức tức trong người về cái quái dị hệ thống thì vậy mà cái kia có phần ôn nhu âm thanh quen thuộc lúc trước lại lần nữa vang lên trong đầu Diệp Hiểu Phong cắt đứt hẳn suy nghĩ.

“Tiểu Nha Đầu không được loạn sửa hệ thống. Phong tử xin lỗi!... Thời gian là không nhiều, ta chỉ có thể làm được vậy, còn lại trong mong cả vào anh, cố lên! Hẹn gặp lại! Tiểu Nha Đầu chăm sóc tốt lấy người chủ nhân.”

“Không! Chủ nhân.” Cái kia hệ thống quái dị vậy mà có chút đau đớn, cùng thương tiếc khóc rống lên. Nó vậy mà thật có độc lập cảm xúc riêng.

Không đợi Trương Dương mở miệng nói cái gì đó, hệ thống lại nói tiếp.

“Không cho người chê cười ta. Nếu ta biết được ta sẽ đem người ra tiêu khiển” Tiểu Nha Đầu hệ thống vậy mà đem Diệp Hiểu Phong cho uy hiếp tới, nó vậy mà thật là một cái gian manh tiểu hệ thống.

“Tiểu Nha Đầu người dám uy hiếp ta.” Diệp Hiểu Phong có chút phát bực.

“Không cho phép người gọi ta Tiểu Nha Đầu. Còn nữa từ nay không cho phép người kháng nghị.” Tiểu Nha Đầu vậy mà có chút chanh chua đi ra.

“Người! Ta cứ gọi người Tiểu Nha Đầu a! Người làm gì được ta nha.” Diệp Hiểu Phong cũng không kém càng là không chịu thua cái này tiểu hệ thống, nên nhớ hẳn mới là chủ nhân nha.

“Người! Coi như người lợi hại, nhưng ta sẽ ghi nhớ chuyện này!” Tiểu Nha Đầu vậy mà một bộ dáng ghi hận đi ra.

“Thôi được rồi! Nghiêm túc điếm, ta là có câu hỏi?”

Từ từ thích ứng được, Diệp Hiểu Phong bắt đầu học được cách đối thoại cùng hệ thống ở trong đầu.

“Chủ nhân mà người vừa gọi lúc nãy là ai?... Ehem!... Cái gì là nhiệm vụ sơ cấp phế vật?... Tên gọi thực sự của nhiệm vụ là gì?... Ta nên hoàn thành như thế nào?”

“Chủ nhân sao? Người chưa đủ cấp độ không thể biết được. Còn cái kia tên gọi sao! Người vậy mà cứ mơ đi, ta vẫn sẽ giữ nguyên. Còn về nhiệm vụ sao, nể mặt chủ nhân ta sẽ thay người giải thích một chút, đây là nhiệm vụ lần thứ nhất của người, kế hoạch sơ cấp phế vật, cho nên ta sẽ gợi ý cho người, nội dung nhiệm vụ cụ thể là, thứ nhất, trong hai năm lấy được học vị thạc sĩ, thứ hai, tìm được bốn người tương lai bổ tể sư.”

“Người là đang hăm hại ta!”

Diệp Hiểu Phong nghe được điều kiện này, nhất thời trước mắt tối sầm, điều kiện này cũng quá hà khắc rồi, việc lấy được bằng tốt nghiệp đại học chính quy với hẳn lúc này là không thành vấn đề, nhưng tốt nghiệp thạc sĩ, tối thiểu cũng phải ba năm nữa, về phần cái gì bổ tể sư, càng không hiểu được, đó là cái gì?

“Cảnh cáo, nhiệm vụ đã khởi động, nhiệm vụ thất bại, ngoài thu về thưởng cấp bậc tương ứng, sẽ còn có hậu quả khác không nói rõ.”

“Tiểu Nha Đầu người đây ý là gì?”

Diệp Hiểu Phong thật sự muốn khóc, cái gì gọi là nhiệm vụ thất bại thu về những gì đã thưởng cho, không phải thưởng cho một hồi lại thu lại, sau đó chính mình sẽ bị tiêu diệt? Đây không phải là đang hù người?

“Không cho phép kháng nghị!” Tiểu Nha Đầu càng là tinh ranh cười lạnh.

“Được rồi, được rồi, ta tiếp nhận được chưa...”

Diệp Hiểu Phong không có nghĩ nhiều, dù sao cứ như vậy, ít nhất còn có hai năm thời gian, không phải sao.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Đồ Háo Sắc! Mắt Anh Nhìn Đi Đâu?

Không đợi hần suy nghĩ lâu Tiểu Nha Đầu lại phát ra âm thanh nhắc nhở.

“Phé Vật chủ nhân Nhiệm vụ cấp F nhắc nhở, nhiệm vụ cấp bậc F nhắc nhở! Căn cứ cấp bậc của ngươi, có quyền đọc nhiệm vụ, xem xét nhiệm vụ hay không?”

Phé Vật chủ nhân nhiệm vụ cấp F, theo hệ thống lúc trước giới thiệu, là nhiệm vụ cấp bậc thấp nhất trong hệ thống Dịch Thiên, hoàn thành nhiệm vụ, khả năng sẽ đạt được cấp thưởng F, bản thân hần lần thứ nhất cấp thưởng F chính là khai phá sơ cấp não vực, Diệp Hiểu Phong không chút nào do dự mà lựa chọn xem xét.

“Gợi ý nhiệm vụ cấp bậc F, tìm kiếm kế hoạch bỏ tình sứ, là một phần kế hoạch Dịch Thiên, chủ nhân hệ thống phải tìm được ba mươi sáu mỹ nữ bỏ tình sứ, cuối cùng mới có quyền hạn mở ra kế hoạch Dịch Thiên, tìm được bất cứ một vị bỏ tình sứ, hệ thống sẽ căn cứ trình độ khó mà cho cấp bậc thưởng bất đồng, gợi ý nhiệm vụ, phân rõ phương pháp bỏ tình sứ là, trước tiên lấy lòng bàn tay phải để ở bộ vị mẫn cảm nơi ngực đối phương, sau đó đồng thời lấy lòng bàn tay trái để ở bộ vị mẫn cảm nơi hông đối phương hệ thống sẽ tự động phân biệt đối phương có phải là vị bỏ tình sứ hay không trong vòng năm giây.

“Đề ở ngực? Sau đó lại đến kiêu đồn?”

Vừa nghe xong, Diệp Hiểu Phong nhin không được đảo cặp mắt trắng dã, ngươi còn có thể lưu manh hơn được không? Dùng tay phải để ở ngực đối phương, sau đó lại dùng tay trái để ở hông của đối phương, thay lời khác mà nói, chính là đi sờ Mimi, rồi lại đến tập kích kiêu đồn của người ta, chuyện như vậy người con gái nào chịu?

Chẳng lẽ trực tiếp đi đến trước mặt người con gái đó, sau đó cười tủm tỉm mà nói với đối phương rằng:

“Mỹ nữ, ta thấy dáng người của cô đẹp tuyệt, tuyệt đối là sứ giả cứu vớt địa cầu mà ta đang muốn tìm kiếm, không bằng để ta sờ sờ một chút bộ ngực cùng hông của cô nương một chút để giám định xem có được không nhé? Cô rất có thể là bỏ tình sứ tương lai nha!”

“Hệ thống Tiểu Nha Đầu, kính nhờ ngươi đăng hoàng từ tế một chút được không, ta làm như vậy, ngày mai lập tức mất đầu!”

“Biện pháp là ngươi đến nghĩ ra, ta gợi ý một lần cuối cùng, nếu từ bỏ nhiệm vụ, rất có thể khi ngươi hoàn thành nhiệm vụ tiếp theo thành công sẽ mất đi cơ hội được cấp thưởng! Đừng nghĩ ta đến âm ngươi! Cái này là ta chủ nhân tự hoạch định đến” Tiểu Nha Đầu vậy mà có chút vui vẻ khi thấy bộ dáng nhăn nhó của Diệp Hiểu Phong

Lần này, Diệp Hiểu Phong thật phần nộ ra tới.

“Ta còn chưa tiếp nhận nhiệm vụ cơ mà? Không tiếp nhận thì sao lại từ bỏ?”

“Ta nhắc nhở, khi ngươi yêu cầu xem xét nhiệm vụ, tương đương với tiếp nhận nhiệm vụ.”

“Ngạo tào! Ngươi đến là âm ta. Nói cách khác, nếu bây giờ ta mặc kệ, như vậy nhiệm vụ tiếp theo ta nhận được ở cấp F, khả năng cấp thưởng sẽ không có?”

“Đúng vậy!” Tiểu Nha Đầu vậy mà hồi đáp hần một cách chắc chắn.

“Hơn nữa không phải là có khả năng, mà là trên cơ bản có thể xác định như vậy.”

“Thượng thiên, ngươi sẽ không bắt lão tử nhìn thấy người nào cũng sờ chứ? Nói như vậy, là mỹ nữ thì cũng thôi, ngay cả vài con “cá sấu” thì sao, (ý nói xú nữ nhân) lão tử thà rằng chết còn hơn.”

Diệp Hiểu Phong càng là buồn bực đến tột đỉnh, người thiết kế hệ thống Dịch Thiên này là một cái nữ nhân vậy mà không ngờ lại háo sắc đến như vậy, không phải đến là một cái yêu thích “bách hợp” nữ nhân nha, nếu không làm sao nghĩ ra phương pháp xấu xa như thế được?

“May mắn chính là, như ngươi mong muốn, không phải hoa khôi, không phải người có chỉ số thông minh cao, ta cũng không đề nghị ngươi đi kiểm chứng.”

“Không phải chứ?”

Diệp Hiểu Phong vừa nghe, hai mắt không khỏi có chút sáng ngời, tuy rằng hần là một tên đào hoa người, nhưng tuyệt đối không phải ngốc. Nói trở lại, đúng như Tiểu Nha Đầu nói, cho dù điều kiện hà khắc như thế, đây không chỉ nói toàn thể giới, chính là toàn bộ Hoa Hạ mà nói, phù hợp loại điều kiện này không được một vạn cũng có tám ngàn, chẳng lẽ chính hần cần vác tay nải đeo mặt nạ tất chân đen sì, đi sờ một đám?

Không đợi Diệp Hiểu Phong đặt câu hỏi, Tiểu Nha Đầu như đã phát hiện nghi vấn của hần, rất nhanh cho hần một đáp án khác:

“Yên tâm, theo cấp bậc của ngươi từ từ nâng cao, hoặc là ngươi đạt được hệ thống phân biệt bỏ tình sứ thưởng cho, ngươi sẽ phát hiện tìm kiếm bỏ tình sứ sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.”

“Ta hiểu rồi, dù sao các người hiện tại chính là muốn để ta thân bại danh liệt đây mà.”

“Ta mặc kệ đến là người nghĩ như thế nào, đây là ta chủ nhân đến hoạch định! Niệm tình người lần đầu làm nhiệm vụ ta đến cấp cho người cái đầu tiên gọi ý. Trong vòng bán kính 50m xuất hiện đối tượng tình nghi là bỏ tỉnh sử, hãy mau chóng tiến đến kiểm tra và hoàn thành nhiệm vụ để được ban thưởng.”

“Ngạo tào! Đây lại là đến âm ta nha, 50m bán kính không phải đem nữa cái bệnh viện này cho bao vây. Đừng nói là trong đó còn có cái kia hung dữ nữ bác sĩ nha. Người là thấy ta ăn đòn còn chưa đủ thảm sao?”

Diệp Hiểu Phong lúc này không khỏi loạn chúi, cái này Tiểu Nha Đầu đến thật là gian xảo, cái gì mà nhắc nhở, đây không phải là muốn đem hắn đến âm chết sao.

Đang giằng co thời điểm Dương Lộ Thần cùng Mạch Dịch Na vậy mà phát hiện mặt Diệp Hiểu Phong vậy mà liên tục biến đổi, lúc thì cau có, khi thì hớn hờ, lúc lại thể hiện ra bộ mặt vậy mà có chút ti tiện... mà mấu chốt nhất là vậy mà hắn người cứ đồ ra lom lom nhìn các nàng, đã vậy cái kia đáng chết lỗ mũi vậy mà còn chảy máu tới, đây không phải là sắc lang bộ dáng thì là gì.

“Đồ háo sắc... mắt anh nhìn đi đâu hả?”

Dương Lộ Thần vậy mà lại thét chói tai đi ra, theo bản năng nàng nhanh chóng đem mình bộ dáng quan sát tới, cái kia vậy mà trong lúc giằng co cùng Mạch Dịch Na nàng vậy mà cái kia váy ngắn vậy mà không ngừng bị xô lệch đi lên, càng là cái điểm kia tư mật vậy mà tiện nghi cái kia sắc lang gia hỏa cho mắt nhìn. Dương Lộ Thần vậy mà nhanh chóng đem váy cho chỉnh lại, càng là bộ dáng phì phì tức giận đi ra. Có thể nói ẩn tượng của nàng với Diệp Hiểu Phong lúc này vậy mà vô cùng tồi tệ, hắn trong mắt nàng lúc này đích là một tên đại sắc lang.

Cùng lúc Mạch Dịch Na cũng là ý thức được hoàn cảnh là có chút không tốt, nàng cũng là nhanh chóng phát hiện tới, nàng cái kia vậy mà non nửa đỉnh núi tròn trĩnh được áo lót màu lam nâng lên cơ hồ là không bỏ sót lọt vào mắt Diệp Hiểu Phong, non nửa cái bán cầu trắng như tuyết run rẩy mạnh được bao bọc khó có thể dò xét, nhưng dù sao xuân quang cũng là không ít đây này.

“Háo sắc!...”

Mạch Dịch Na cũng là khẽ la lên một tiếng, đem Dương Lộ Thần cho buồn ra, nhanh chóng đem mình y phục cho chỉnh lại. Nhưng trong mắt vậy mà cũng ngăm ánh lên một chút tiểu đắc ý cùng tự hào về nàng cái kia no tròn đại Mimi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khinh Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: “Mất Trí Nhớ.”

“Khụ... Khụ... Ta vừa rồi là không thấy cái gì.”

Diệp Hiểu Phong còn có thể giải thích cái gì đây, ai bảo các cô cứ vậy mà trước mặt tôi, ai bảo các cô mặc váy ngắn.

“Hôn nhạt! Người đến cả máu mũi cũng không kiêng nể gì chảy ra vậy mà còn bảo là không thấy gì! Như vậy còn chưa tính, hắn còn dám nhân cơ hội lợi dụng nàng, nhìn trộm nàng cái kia điểm tư mật mà nàng đã giữ gìn nhiều năm, còn lộ rõ về mặt hèn mọn đánh giá, cuối cùng lại đến kết luận một câu: “Không nhìn thấy gì!””

Cái này giống như, anh tìm mua một chiếc máy tính xách tay ở trên mạng, tôi nhất thời sai lầm gửi anh cái AIR của APPLE, miễn phí tặng anh một bộ phim hành động AV của đảo quốc, anh xem hay thì dù không muốn trả tiền lại nhưng cũng đừng có chối cãi là đã không có xem qua chứ.

Nhìn là tốt nhưng cái kia là không thể nhìn được mà!

Dương Lộ Thần ta dù sao cũng là thân phận mỹ nữ bác sĩ, đẹp lại nhiệt tình, được hâm mộ nhất toàn bộ bệnh viện số 2 Vũ Hán, thế nhưng dưới loại tình huống này, ngay cả Quan âm Bồ Tát cũng có ba phần tức giận.

Động tác đầu tiên của nàng là lập tức chỉnh lý lại y phục, sau đó mắt đẹp trợn lên nhìn chằm chằm Diệp Hiểu Phong với khuôn mặt hèn mọn, khoát tay là một cái tát.

“Bốp!”

Diệp Hiểu Phong máu mũi vừa mới chảy ra bỗng chốc hóa thành từng đóa hoa hồng bay là tả.

“Gặp công kích, lực công kích mục tiêu không mạnh, không có uy hiếp tới sinh mệnh, có thể chọn những phương thức phản kích sau, tập kích ngược đối

phương, vén váy đối phương.”

Diệp Hiểu Phong gấp đôn nghiêm trọng còn chưa có phản ứng kịp, trong đầu lập tức phản xạ có điều kiện phát ra giọng Tiểu Nha Đầu có chút trêu đùa nhắc nhở.

Tập kích ... em gái người ấy, Diệp Hiểu Phong bùm mặt không ngừng kêu khổ, nói thật là rất đau, nhưng có đau nữa cũng không bằng trận đau buốt trong óc lúc nãy, cái kia mới gọi là đau tan lòng nát dạ.

Nàng vậy thật là hung dữ, khác hẳn với vẻ nữ thần dịu hiền bên ngoài, hẳn từ lúc tỉnh lại đến giờ vậy mà không ngừng bị nàng cho hành hạ tới. Diệp Hiểu Phong lúc này đã không thể dùng lời gì để hình dung sự phẫn nộ của hắn, hôm nay tỉnh lại có phải là không đúng giờ hoàng đạo không? Hết bị cái kia Tiểu hệ thống coi thường lại đến bị cái kia nữ bác sĩ cho ngược đãi, hẳn vậy thật là số khổ mà.

“Khụ... Khụ... Ta vừa rồi thật là không có cố ý mà.”

“Ồ! Tôi còn tưởng anh sẽ giả vờ là không biết cái gì hết nha!”

Dương Lộ Thần khẽ xoay xoay cổ tay, nói thật lúc nãy bạo phát đi ra nàng vậy mà tay nhỏ cũng là chịu đến không ít phản chấn tự là cũng có chút đau nhức tới.

Lúc này bên cạnh Mạch Định Na mới hoàn hồn tới càng là chỉ Diệp Hiểu Phong lấp bắp nói.

“Bác sĩ Dương! Hắn... hắn... thật sự tỉnh lại nha!”

“Khoan! Y tá Mạch cô vừa nói cái gì?...”

“Bác sĩ Dương! Diệp thiếu gia không phải đã tỉnh nha!”

“A!... Vậy mà thật tỉnh lại!...”

Dương Lộ Thần lúc này cũng là nhờ Mạch Định Na nhắc nhở tới nên cũng là ý thức lại về tình trạng của Diệp Hiểu Phong trước đó, hẳn vậy mà thật tỉnh lại, cái này là không có khả năng nha.

Đang lúc Dương Lộ Thần chưa biết xử lý thế nào thì đúng lúc này Vương Kiện Lâm vậy mà vừa kịp chạy đến, hẳn vậy mà lúc nghe Dương Lộ Thần đến báo cáo cũng là lo lắng đến, nên sau khi thu xếp xong việc thiên thạch và vào trạm cấp điện của bệnh viện xong hắn liền lập tức chạy đến xem xét tình hình bên này.

Vừa đẩy cửa bước vào tới Vương Kiện Lâm cũng là có chút giật mình, cái kia Diệp Hiểu Phong không phải nói là chết nào sao, sao lại cho tỉnh lại rồi, không lẽ Dương Lộ Thần và Dương Thế Cường đều phán đoán sai lầm sao.

“Bác sĩ Dương cái này là chuyện gì xảy ra?”

“Vương viện trưởng tôi cũng là không biết nữa, lúc nãy bệnh nhân vậy mà tự mình tỉnh dậy, lại còn có thể phản ứng và nói chuyện.”

“Sao có thể! Cô nói vậy mà tự tỉnh lại sao?” Vương Kiện Lâm cũng có chút khó tin đi ra, tuy đây không phải hẳn chuyên khoa nhưng tình trạng của Diệp Hiểu Phong hẳn cũng là hiểu rất rõ, cái kia tỉnh lại là chuyện không có khả năng.

“Tôi cũng không rõ nữa! Lúc nãy đang kiểm tra thời điểm sắp kết thúc hắn vậy mà tự tỉnh lại!...”

“Diệp thiếu gia, cậu thấy trong người như thế nào?” Vương Kiện Lâm lúc này hướng Diệp Hiểu Phong hỏi tới.

“Ông hỏi tôi? Sao tôi lại ở đây? Tôi là ai?” Diệp Hiểu Phong vậy mà đôi mắt vô thần, ngây ngốc hướng Vương Kiện Lâm hỏi tới.

“Cậu không nhớ gì sao?”

Vương Kiện Lâm hướng Diệp Hiểu Phong xác nhận tới, lúc này Dương Lộ Thần vậy mà cũng một bên quan sát tới, nàng vậy mà thấy Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút quái lạ, hẳn lúc này vẫn là rất sinh long hoạt hổ nha, sao lúc này lại trở lên ngơ ngẩn ngẩn vậy rồi.

“Ông là ai? Ông biết tôi sao?”

“Cậu thật không nhớ gì sao?”

“Nhớ! Tôi là ai? Sao tôi lại ở đây?”

Diệp Hiểu Phong vậy mà ôm đầu tỏ ra vô cùng đau đớn. Hẳn vậy thật lại giở vờ ngu ngốc đi ra, đây là một kế hoạch tốt nhất mà hắn nghĩ được để trở lại, thứ nhất hẳn sẽ không cần phải lý giải lý do tại sao có thể tỉnh lại được, thứ hai hẳn có thể tránh mũi nhọn của kẻ thù đang ẩn núp trong bóng tối hướng tới hắn. Thứ ba hẳn có thể âm thầm điều tra tới kẻ chủ mưu thực sự đứng đằng sau vụ ám hại hắn, Thứ tư hẳn cũng là muốn có thời gian để chuẩn bị thật kỹ trước khi đối đầu với kẻ chủ mưu phía sau màn đen kia.

Phải biết sau tai nạn chuyện người ta mất trí nhớ là chuyện bình thường, sẽ là không ai nghi ngờ đến, cũng là không ai đi đối phó một tên ngu ngốc làm gì. Trước mắt hần là an toàn, có thời gian để thở dốc và chuẩn bị phản công lại kẻ thù.

"Cậu thật không nhớ chút gì sao? Cậu là Diệp Hiểu Phong, Diệp gia nhị công tử."

"Diệp Hiểu Phong? Diệp gia nhị công tử? Sao tôi lại không có chút ấn tượng nào thế này! a...a...a..."

Diệp Hiểu Phong càng ôm đầu kêu đau, tỏ vẻ không nhớ ra chuyện trước kia.

"Bác sĩ Dương theo cô trường hợp này như thế nào?"

Vương Kiện Lâm hướng Dương Lộ Thần hỏi tới, hần cũng là có phỏng đoán trong đầu, nhưng dù sao cái này cũng không phải chuyên môn, hơn nữa Dương Lộ Thần cũng là có thời gian dài điều trị cho Diệp Hiểu Phong nên hỏi ý kiến của nàng cũng là chuyện đương nhiên.

"Viện trưởng Vương chuyện bệnh nhân tình lại tôi cũng là chưa biết nên giải thích ra sao, cái này cần để cha tôi tiến sĩ Dương Thế Cường tới kiểm tra mới rõ được. Còn theo như những gì bệnh nhân biểu hiện thì có thể chuẩn đoán bệnh nhân có thể mất trí nhớ. Nhưng cũng cần làm thêm các kiểm tra mới có thể xác định chính xác."

Dương Lộ Thần một mặt trả lời câu hỏi của Vương Kiện Lâm nhưng mặt nàng thì không rời khỏi Diệp Hiểu Phong lấy một giây, nàng là đang quan sát lấy hần biểu hiện, cái này có chút tà môn nha, hần vậy mà biểu hiện là không giống, nên nhớ nàng là một cái bác sĩ chuyên khoa não đi ra nha.

"Bác sĩ Dương, theo cô chúng ta nên xử lý chuyện này ra sao?"

"Vương Viện trưởng, trước mắt tôi sẽ liên lạc với cha tôi để xin ông ấy ý kiến chuyên môn, một mặt ông nên liên hệ với người nhà của bệnh nhân đến để xác nhận tình trạng của hần, xem là mất trí nhớ tạm thời, hay là thật mất trí nhớ..."

"Bác sĩ Dương cô cứ làm vậy đi. Dù sao bệnh nhân tình lại cũng là một chuyện tốt nhất rồi."

Vương Kiện Lâm vậy mà có chút thở phào nhẹ nhõm, Diệp Hiểu Phong có thể tình lại là tốt nhất, chuyện mất trí nhớ hay không thì sau đó có thể từ từ xử lý tới, nếu như thật hần chết não thì đó là một vấn đề lớn.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 68: Diệp Gia Náo Động (1)

Chuyện Diệp Hiểu Phong đã tỉnh lại nhanh chóng được thông báo cho Diệp gia, tin tức về Diệp Hiểu Phong lại một lần nữa đem Diệp gia cho náo động tới, hần vậy mà thật biết gây sự chú ý, khi người ta cứ ngỡ đem hần cho rơi vào quên lãng là y như rằng hần lại mạnh mẽ trỗi lên.

Diệp gia lại được một đêm cho náo động tới, Diệp Vạn Toàn, Diệp Khai, Diệp Thiên Thành vậy mà rất nhanh cho chạy tới bệnh viện, mỗi người đều mang trong mình một tâm trạng một suy nghĩ riêng trong đầu mà đến.

Diệp Vạn Toàn là vì những tính toán với Hồ gia, Diệp Khai chỉ đơn thuần là tình cảm máu thịt, còn Diệp Thiên Thành thì lại tâm trạng hoảng loạn mà đến.

Có thể nói Diệp Thiên Thành lúc này mới là người nôn nóng hơn ai hết, khi vừa nhận được tin Diệp Hiểu Phong đã tỉnh lại, hần là người đầu tiên cảm thấy khó mà tin được, chính hần đã tự tay tiêm JX vào người Diệp Hiểu Phong thì làm sao em trai hần có thể không chết mà còn tỉnh lại được, đây không thể nào là sự thật được.

Nếu thật sự Diệp Hiểu Phong tỉnh lại thì kế hoạch của hần sẽ có không ít sáo trộn, nhất là lúc này khi kế hoạch của hần sắp đạt được mục tiêu, quan trọng nhất là Diệp Hiểu Phong không chết thì hần sẽ không yên tâm một chút nào, ai biết Diệp Hiểu Phong có thể lại gây thêm sóng gió gì nữa, những cái kia lão gia hóa còn là chưa dứt ý định cùng Hồ gia bắt tay đây này.

Lúc này đã hơn hai giờ sáng, rất nhanh đoàn người đã có mặt ở bệnh viện, mặc dù vừa rồi có một chút xáo trộn do việc thiên thạch va vào trạm cấp điện của bệnh viện, việc thiên thạch va chạm vào địa cầu cũng không còn là chuyện mới mẻ gì nên cũng không mấy người quan tâm đến, nên chẳng mấy chốc bệnh viện lại trở lại sự yên tĩnh vốn có.

"Viện trưởng Vương, Tiểu Phong thẳng bé thực sự đã tỉnh lại!"

Diệp Khai có chút nóng vội hướng Vương Kiện Lâm hỏi tới, hần là người hơn ai hết không nén được cảm xúc khi nhận được tin Diệp Hiểu Phong tỉnh lại, mặc dù đã gần sáng nhưng hần vẫn lập tức cấp tốc chạy đến bệnh viện.

“Diệp bí thư ngài cần bình tĩnh!... Tiểu Phong thằng bé đã tỉnh, bác sĩ Dương đang khám cho cậu ấy!...”

Vương Kiện Lâm cũng chưa vội đem tin Diệp Hiểu Phong mất trí nhớ cho báo ra, hẳn vẫn là đợi cho Dương Lộ Thần cho kiểm tra một lần nữa cho chắc chắn trước khi báo tin này với Diệp Khai, dù sao tình trạng mất trí nhớ tạm thời cũng có thể xảy ra sau tai nạn, nhưng sau đó bệnh nhân cũng có nhiều người khôi phục lại rất nhanh, nên hẳn vẫn lựa chọn chờ đợi kết quả cuối cùng.

“Viện trưởng Vương, Tiểu Phong thằng bé tỉnh lại lúc nào? Tình trạng thằng bé là từ lúc nào tốt lên? Thật tiến sĩ Dương Thế Cương đã tìm ra phương pháp thức tỉnh người sống thực vật?”

Được Vương Kiện Lâm xác nhận Diệp Hiểu Phong đã tỉnh, nên Diệp Khai hẳn cũng là không sốt sắng vội vã nữa, càng là một bên cùng Vương Kiện Lâm bắt chuyện tới, trong khi chờ đợi Dương Lộ Thần làm kiểm tra giúp Diệp Hiểu Phong.

“Tiểu Phong thằng bé cũng là mới tỉnh lại thôi. Còn như thế nào tỉnh lại thì tôi cũng không rõ, chờ bác sĩ Dương đi ra chúng ta sẽ rõ cả thôi.”

“Viện trưởng Vương thật làm phiền ông quá! Khuya như vậy!...”

Diệp Vạn Toàn một bên cũng tỏ thái độ, dù sao Vương Kiện Lâm cũng rất nhiệt tình về chuyện của cháu hắn, hẳn là Diệp gia gia chủ người nên phải lễ cũng nên tỏ chút thái độ cho phải phép mới là.

“Diệp lão quá lời! Đây cũng là chúng tôi trách nhiệm phải làm mà thôi.”

Vương Kiện Lâm cũng biết Diệp Vạn Toàn cũng chỉ là tỏ chút thái độ xã giao mà thôi, tuy trong lòng có chút không thoải mái, nhưng dù sao người ta cũng là đại gia tộc thế lực lớn, nên chuyện lạnh nhạt cũng là bình thường.

Thời điểm cũng là gần sáng, bệnh viện cũng là có chút vắng vẻ và yên tĩnh. Diệp Khai và Vương Kiện Lâm cùng nhau xã giao nói chuyện thêm một lúc nữa, còn Diệp Vạn Toàn một bên nhắm mắt dưỡng thần trong đầu không biết là đang tính toán điều gì, còn một bên còn lại Diệp Thiên Thành có chút đứng ngồi không yên, hẳn lúc này chẳng khác nào ngồi trên lửa nóng, hẳn cố tỏ ra bình tĩnh nhưng cứ nghĩ đến Diệp Hiểu Phong là hẳn lại khó giữ được cảm xúc trong lòng.

Cũng không phải chờ đợi lâu Dương Lộ Thần cũng là đi ra, trên mặt nàng lúc này vậy mà không giấu được nét suy tư, trong cuộc đời sự nghiệp của nàng có lẽ hôm nay là lần đầu tiên nàng gặp phải những tình huống kỳ lạ như thế này, bệnh nhân tự nhiên đột ngột chết não, sau đó lại đột nhiên tỉnh lại, kết quả kiểm tra não bộ sau đó lại cho thấy não bộ vậy mà vô cùng bình thường như chưa có chuyện gì xảy ra, nhưng bệnh nhân vậy mà lại mất trí nhớ, thật là khó lý giải.

“Bác sĩ Dương tình trạng bệnh nhân thế nào rồi?”

Đang suy tư lúc, Vương Kiện Lâm hỏi tới khiến cho nàng giật mình tỉnh lại, càng là đem những chuyện kia phiền não dẹp qua một bên, vấn đề này mai nàng sẽ cùng cha đến nhà áo luận để tìm ra kết quả sau.

“Viện trưởng, Diệp bí thư sức khỏe của bệnh nhân rất ổn định, chỉ là trí nhớ của bệnh nhân là có chút vấn đề...”

“Trí nhớ có vấn đề? Bác sĩ Dương ý cô là...” Diệp Khai có chút sốt sắng cùng khó hiểu hỏi tới.

“Đừng vậy! Bệnh nhân mặc dù đã tỉnh, nhưng tôi nghi ngờ bệnh nhân bị mất trí nhớ. Nhưng còn về tình trạng như thế nào thì đợi mai Tiến sĩ Dương Thế Cương trở về cùng làm kiểm tra sâu hơn chúng tôi mới khẳng định được.”

“Mất trí nhớ sao?” Diệp Khai càng là lo lắng hỏi tới.

“Theo những gì cho thấy, sau vụ tai nạn các tế bào não của bệnh nhân đã bị tổn thương, bệnh nhân có thể gặp phải chấn thương tâm lý bởi sự va đập mạnh, cách gọi khác là sang chấn tinh thần sau sự cố. Điều này ảnh hưởng trực tiếp đến khả năng ghi nhớ và làm việc của trí não.” Dương Lộ Thần bình tĩnh giải thích tới.

“Như vậy Tiểu Phong sẽ quên hết mọi chuyện trước kia? Liệu trí nhớ của thằng bé có thể khôi phục lại?”

“Diệp bí thư theo như tôi quan sát thì bệnh nhân có thể chỉ là mất trí nhớ tạm thời, bệnh nhân không quên hết hoàn toàn những sự việc đã xảy ra trước đây, vẫn có thể ý thức được những gì đang xảy ra xung quanh. Bệnh nhân có thể chỉ nhớ được những người thân quen nhất trong gia đình và quên mất những sự việc đã xảy ra trong thời gian gần. Nhưng tình trạng nặng đến đâu thì chúng ta cần theo dõi mới biết được.”

“Còn về vấn đề khôi phục trí nhớ, chuyện này phải cần thời gian dài và kiên trì cao độ mới được. Chúng ta cần giúp bệnh nhân khơi gợi về những gì đã xảy ra trước đây và cả những sự ổn định trong cảm xúc, từ từ não bệnh nhân sẽ nhớ lại. Trong quá trình đó chúng ta cần tránh để bệnh nhân gặp tình trạng buồn bực, lo âu, căng thẳng... Nếu không nó sẽ ảnh hưởng xấu đến sự ổn định trong tâm lý về lâu dài.”

“Bác sĩ Dương chúng tôi lúc này nên làm gì?” Diệp Vạn Toàn nãy giờ trầm ngâm nghe Dương Lộ Thần cùng Diệp Khai trao đổi về tình trạng của Diệp Hiểu Phong, nên lúc này cũng là bình tĩnh hỏi tới.

“Lúc này chúng ta cần để người bệnh được nghỉ ngơi, thư giãn. Tạo điều kiện để bệnh nhân có cơ hội gặp gỡ, trò chuyện với những người quen trước đây để họ có thể nhớ lại những kỉ niệm, câu chuyện cũ...”

“Bây giờ chúng tôi có thể gặp Tiểu Phong được chứ?”

Diệp Khai lúc này khó mà giữ được bình tĩnh càng là sốt sắng hỏi tới. Còn Diệp Thiên Thành một bên này giờ là rất chăm chú lắng nghe, hẳn cũng là rất nóng lòng muốn thấy Diệp Hiểu Phong, tuy nói Diệp Hiểu Phong đã mất trí nhớ, nhưng không có gì đảm bảo là sẽ không hồi phục được, nhất là JX vậy mà không giết chết được hẳn.

“Tất nhiên các vị là có thể gặp, nhưng tốt nhất là tránh để bệnh nhân bị xúc động quá mức.” Dương Lộ Thần một bên nhắc nhở tới.

“Cảm ơn cô bác sĩ Dương. Cô vất vả quá rồi!”

Diệp Khai vậy mà chân thành nói ra. Dù sao trong thời gian qua cha con Dương Thế Cường cũng là đã dành rất nhiều tâm huyết để điều trị cho Diệp Hiểu Phong con trai hẳn.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Diệp Gia Náo Động (2)

Kim Ngân Hồ Sơn Trang là một trong những khu vực sinh sống ưa thích của người giàu ở Vũ Hán, nơi này cách trung tâm thành phố Vũ Hán không xa, là nơi tương đối náo nhiệt. Dù sao nơi này cũng là chỗ sinh sống của những người giàu có.

Nơi đây tập trung hàng trăm căn biệt thự sa hoa sang trọng lấy quảng trường Phụng Hoàng làm trung tâm. Chính giữa quảng trường là một cây ‘năng lượng mặt trời’ có vai trò xác định không gian chính của quảng trường trung tâm, với tán rộng khắp bao trùm không gian giải trí chính, bên dưới tạo bóng mát và che mưa nắng. Về phía đông, hồ nước phản chiếu Phụng Hoàng đài phun nước đang nhảy múa bên cạnh các loài cây đặc trưng của địa phương. Phía nam của quảng trường nước, một loạt các bức tường lớn đặc trưng được chạm khắc từ đá, tạo ra sự sang trọng và sa hoa tính biểu trưng của Kim Ngân Hồ Sơn Trang.

Diệp gia cũng là có mấy căn biệt thự tại khu này, nhưng gia chủ dòng chính người sẽ không ở đây, lúc này trong biệt thự xa hoa của Diệp Vũ Quang.

“Diệp Hiểu Phong tên nghiệt súc ấy vậy mà thật tỉnh lại! Diệp Thiên Thành hẳn vậy mà thật là một tên náo loạn, một cái sắp chết người vậy mà cũng đối phó không xong.”

Một cái trẻ tuổi nam thanh niên, ước chừng hai mốt hai hai tuổi có chút khinh miệt nó ra.

“Tông Anh không nên nói lung tung.”

Diệp Thiên Vũ một bên lớn tiếng nhắc nhở.

“Con nói sai sao? Thiên Thành hẳn hai lần hành động đều thất bại đủ thấy hẳn vậy mà không sinh ra trên mình heo nái cũng là phí nha.” Nam thanh niên vậy mà càng khinh miệt nói.

“Tông Anh khinh thường người khác là một sai lầm chết người người có biết không? Xem ra người cần phải theo chị gái người Tử My học hỏi nhiều.”

“Cha!...”

“Đủ rồi! Ta cho gọi các người đến không phải là nghe cha con các người tranh luận.”

Diệp Vũ Quang có chút bức bối quát tới, chuyện Diệp Hiểu Phong tỉnh lại cũng đủ làm hắn đau đầu lắm rồi, giờ lại thêm đôi cha con nhà Diệp Thiên Vũ một bên cứ nặng lên vậy càng là khiến hắn bức bối đi ra.

“Vâng thưa phụ thân.”

“Vâng thưa ông nội.”

Diệp Vũ Quang hai tay khoanh lên trên mặt bàn, quét ánh mắt qua từng người một trong hai người, cuối cùng dừng lại trên người Diệp Thiên Vũ, thanh sắc bất động hỏi:

“Sự việc Diệp Hiểu Phong con có ý kiến gì không?”

“Thưa cha, chúng ta vốn định mượn tay Diệp Thiên Thành đến đối phó Diệp Hiểu Phong, sau đó sẽ đem tên náo loạn Diệp Thiên Thành cũng loại nốt, lúc đó ngồi vị Gia chủ đời tiếp theo sẽ rơi vào tay Tông Anh nhà chúng ta. Nhưng chúng ta cũng không có ngờ rằng Diệp Thiên Thành hẳn vậy mà kiên

tục thất bại.”

Diệp Thiên Vũ không nhanh không chậm nhàn nhạt nói tới.

“Có lẽ lần này chúng ta nên đích thân ra tay, tránh để đêm dài lắm mộng, Diệp Hiểu Phong một ngày còn sống thì chúng ta cũng đừng mơ mà giành lại Diệp gia gia chủ cái ghế kia.”

“Nói nghe một chút, chúng ta nên ra tay như thế nào?”

Diệp lão gia vươn tay chỉnh cái kính mắt, nhìn Diệp Thiên Vũ chậm rì rì mà nói.

“Thưa cha con nghĩ chúng ta nên cầm tiền tới thuê lấy một cái chuyên nghiệp sát thủ đem cái kia Diệp Hiểu Phong cho giải quyết.”

“Ngu ngốc!” Diệp Lão gia từ tức giận quát lên.

“Thưa cha con nói có gì sai sao?”

Diệp Thiên Vũ không cam lòng hỏi tới, hần vậy mà hôm nay bị Diệp Vỹ Quang cho mắng đến hai lần trước mặt con trai, hỏi hần sau này làm sao có can đảm dạy dỗ đứa con nhu nhược này của hần.

“Người không nhìn thấy mọi chuyện đã bị Diệp Thiên Thành quấy lên cho rối rung rồi sao, người nghĩ lúc này cái kia Hồ gia sẽ ngồi yên mà không có hành động gì sao, nhất là Vạn Toàn con cáo già kia cũng sẽ nhân cơ hội này mà chớp lấy cùng Hồ gia xác lập mối liên minh...”

“Thưa cha, chẳng lẽ chúng ta cứ vậy mà để yên chuyện này không lý tới, chúng ta vì chuyện này đã là ần ần rất lâu rồi!” Diệp Thiên Vũ có chút không cam lòng nói ra.

“Thật sự không thể bớt lo! Nếu con không có đứa con gái lợi hại kia thì chắc ngay cả tập đoàn Kim Thành cũng sớm bị con làm cho lụi bại thôi.”

Diệp Thiên Vũ vậy mà lúc này mặt cũng là có chút đen, phải biết đây là hần khối kia nghịch lân, trên lý thuyết thì hần là Kim Thành tập đoàn CEO nhưng thực tế đã từ lâu CEO của Kim Thành đến là do con gái của hần Diệp Từ My tiếp quản.

“Xin cha chỉ dạy!”

“Cả ngày cũng chỉ có nói được năm chữ này thôi.” Diệp Quang Vỹ nhìn một chút hai cha con Diệp Thiên Vũ, hận luyện sát không thành thép có chút thô dài, trầm ngâm nói tiếp.

“Thời cơ ra tay tốt nhất đã qua đi rồi. Cái kia Diệp Vạn Toàn lão hồ ly hần là thật biết cách đánh bạc. Hần thật biết ần ần chờ đợi xem Hồ gia cùng Cổ gia nhà nào ra giá cao hơn thì sẽ nghiêng về phía nhà đó, thậm chí không tiếc đưa ra hai đứa cháu nội làm quân cờ để dò xét. Quả là một cái ngoan nhân người.”

“Xin cha nói rõ thêm!”

“Người nghĩ Nhị thúc người không biết rõ chúng ta là hắc thủ sau màn giật dây cho Diệp Thiên Thành sao. Hần ngay từ đầu đã chờ đợi xem Cổ gia cùng Hồ gia thái độ, Diệp gia chúng ta tuy là cửu đại gia tộc người, nhưng cũng chỉ là tân tân sau này, không có thế lực mạnh như Hồ gia cùng Cổ gia ngang hàng. Nhưng xem ra Cổ gia ra giá quá ki bo điểm nên Diệp Vạn Toàn đã dứt khoát lựa chọn Hồ gia làm cái liên minh.”

“Cha chuyện này hài nhi vẫn còn chút chưa rõ?”

“Người là người trẻ tuổi, chuyện gia tộc cũng là chưa biết rõ nhiều, đến ta sẽ thay người và Tông Anh giả thích một cái.”

Diệp Vỹ Quang đôi mắt có chút thâm thúy chậm chạp nói tiếp:

“Hoa Hạ lấy cửu đại gia tộc làm nền móng, ngoài ra còn có các gia tộc ngoại vi cấu kết mà thành một chuỗi. Cửu đại gia tộc có Khôi tộc ngũ gia cùng Cổ tộc tứ gia, Diệp gia chúng ta là Khôi tộc tân tân thế lực người sau này, cùng Hồ gia và Cổ gia là hai cái thế lực lâu năm của Khôi tộc. Hằng năm việc cạnh tranh giữa các thế lực là rất gay gắt, nên việc lựa chọn kết minh là cờ nào quan trọng, chỉ cần đi sai một nước cờ trong việc lựa chọn đồng minh, chúng ta có thể sẽ dễ dàng lật thuyền trong mương mất đi vị trí là chuyện bình thường”

“Việc này thì có liên quan gì đến chúng ta cạnh tranh vị trí gia chủ người?”

“Đến đây ta cũng nên nói cho các người biết, gần đây các đại gia tộc thường lựa chọn can thiệp vào các gia tộc nhỏ, để chế tạo các thế lực cho mình, như Cổ gia lựa chọn Diệp Thiên Thành, hay Hồ gia tuy không tỏ rõ thái độ nhưng cũng là muốn đưa Diệp Hiểu Phong vào vị trí gia chủ người kế nhiệm, còn chúng ta vị kia đại nhân của Cổ tộc là chỗ hậu thuẫn cho chúng ta”

“Cha vị đại nhân kia là ai?”

Diệp Thiên Vũ vô cùng ngạc nhiên trước những gì cha mình vừa nói, còn Diệp Tông Anh thì vẫn còn đang tiêu hóa những cái kia cao siêu vấn đề mà Diệp Vỹ Quang vừa nói, cái này trước giờ hần chưa bao giờ được biết đến chứ đừng nói là được trực tiếp kể cho nghe như thế này.

Diệp Vũ Quang đôi mắt thâm thuyếchậm rãi quan sát con trai cùng cháu trai hần chậm chạp nói tiếp.

“Đến thời khắc các ngươi sẽ biết vị kia đại nhân. Bây giờ không tốt nói.”

“Cha! Bây giờ chúng ta nên làm gì tiếp theo. Xin cha chỉ dạy!”

“Đây là ván cờ của người ta, chúng ta tốt nhất không nên chạm tay vào, chúng ta có thể là tiếp tục âm thầm châm ngòi để ván cờ này có lợi tốt nhất cho chúng ta đến hạ màn.”

“Ý cha là?” Diệp Thiên Vũ tỏ vẻ vẫn chưa hiểu rõ ý cha hần.

“Hừ! Con đứng là không chịu suy nghĩ. Hồ gia sẽ rất nhanh có câu trả lời, mà Diệp Vạn Toàn là đang đợi câu trả lời này. Hiện tại chúng ta cần làm là âm thầm ủng hộ Diệp Thiên Thành giúp hần chế tạo thế lực để có thể cân bằng với Diệp Hiểu Phong, đợi hai người này nổi lên xung đột thì lúc đó chúng ta sẽ ở phí sau thu thập tàn cuộc.”

“Con đã rõ!” Diệp Thiên Vũ toát mồ hôi lạnh đáp.

Diệp Vũ Quang nhìn Diệp Thiên Vũ cuối cùng vẫn thờ dãi, sau đó nhìn Diệp Tông Anh chậm rãi mà nói rằng:

“Tông Anh cháu nên dành thời gian đến theo Từ My học hỏi. Diệp gia gia chủ ghế kia không phải dễ dàng mà ngồi vào như vậy được đâu.”

“Vâng thưa ông.”

Trong lúc tại Vũ Hán đang có sóng ngầm nổi lên lúc này tại Bắc Kinh thì cũng là có không ít sóng ngầm nổi lên.

Đông Hoa Viên, Hoắc gia tổ gia biệt thự, nghe nói đồ trang trí nơi này đều được mô phỏng theo vật phẩm các hoàng đế cổ đại thường hay dùng, lúc này đã gần sáng nhưng lúc này đèn điện vẫn còn sáng rực rỡ. Ở thư phòng một lão nhân gia tuổi đã ngoài bảy mươi bộ dáng có phần quái thược, một thân Tồn Trung Sơn áo màu tro nhạt, khuôn mặt vậy mà không gặt tự uy đang không ngừng đắm chiêu, nhìn sắc mặt lão cũng là không tốt mấy.

Bên cạnh lão là một lão nhân đầu hai thứ tóc, chỉ có điều hần mang theo một bộ kính lão, khuôn mặt thoạt nhìn rất chỉ là hèn mọn bộ dáng. Hần lúc này nhàn nhạt mở miệng.

“Hoắc lão xem ra ván bài này lão tính vẫn còn thiếu sót.”

“Cổ lão gia ông cũng không phải là đến bỏ cục sai ván cờ sao?” Hoắc lão gia cũng là nhếch miệng khinh thường nói ra.

“Chỉ là mới bắt đầu ván bài mà thôi. Bài tốt vẫn là ở phía sau xuất hiện mới là.”

“Hoắc lão ta là đến xem ông còn đến lá bài nào tốt hơn.”

Bích Thủy Hiên lúc này đèn điện cũng là một đêm sáng tới, lúc này trong phòng là ngồi lấy hai cái thiếu nữ người, một cái vóc người đầy đặn dong dong cao, mái tóc được chải chuốt thành dạng đuôi ngựa, một thân đầy đặn đường cong lồi lõm được khắc họa như ẩn như hiện dưới làn váy ngủ mỏng manh màu trắng, càng làm tôn lên là da trắng bóng không chút tỳ vết, nhất là cặp đùi đẹp kia càng tỏ ra trắng nõn mềm mại, dưới ánh đèn dịu nhạt mơ hồ lóe ra vẻ rực rỡ mê người, phẳng phất có thể phản chiếu bóng người.

“Tam tiểu thư, hần đã tỉnh lại, cô thật là quan tâm cho cái tên kia, cái tên Diệp Hiểu Phong gì đó sao?”

Người nói là một cô gái mặc áo váy ngủ màu đỏ đang đứng cạnh nàng, tuy rằng cũng là một người con gái yêu kiều, nếu tùy tiện ném ra đường cũng được xếp vào loại siêu cấp mỹ nữ cấp S chứ chả chơi, tuy nhiên nếu so với cô gái mặc váy ngủ trắng kia thì kém cỏi không ít.

Thiếu nữ mặc váy ngủ trắng đưa ánh mắt nhìn chằm chằm vào bầu trời tinh không, yên lặng không nói gì. Trong mắt nàng vậy mà ánh lên một nét vui mừng, nhưng rất nhanh vụt tắt thay vào đó là một sự lo lắng cùng chờ mong.

Thiếu nữ áo đỏ thờ dãi nói:

“Ảnh Sương, em không hiểu sao chị lại quan tâm đến sự tồn tại của một tên nhị gia thế tổ người, hơn nữa lại là một cái phế nhân, có thể nói trên thế giới này có được ai có thể xứng với chị mới lạ. Hơn nữa lấy chị thân phận, phu nhân hần là sẽ không đồng ý nếu biết chuyện này.”

Cô gái áo trắng lúc này có chút nhũ mày không vui nói:

“Ưc Vãn em đừng suy nghĩ lung tung, sau này gặp Phong từ em sẽ hiểu. Chuyện này đừng để mẹ ta biết nếu không sẽ rất rắc rối”

“Được rồi Ảnh Sương, em biết rồi, em cũng không muốn chị gặp rắc rối vì chuyện này.”

Cô gái áo ngủ màu trắng tên Ảnh Sương sau khi nói xong câu đó, thì không nói gì thêm nữa, chỉ lẳng lặng đứng đó nhìn bầu trời tinh không xa xăm, không biết cô đang suy nghĩ cái gì nữa.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Từ Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Chương 70: Mỹ Nữ Như Mây

Chuyện Diệp Hiểu Phong tỉnh lại cũng rất nhanh đến tai đám nữ nhân, mới sáng ra đám nữ nhân vậy mà không biết có phải cùng hên mà đến hay không, vậy mà đem ICU khu vậy mà cho chiếu sáng. Phải biết mỗi lần các nàng xuất hiện đều khiến cho ICU khu đều như tiếp thêm được sức sống, nếu tính luôn hai mỹ nhân của ICU khoa là Dương Lộ Thần và Mạch Dịch Na thì hôm nay ICU khoa chẳng khác nào một cái đại sân khấu cho quy tụ đến những siêu cấp mỹ.

Hôm nay Hạ Đồng Nghi đến là mặc một bộ đồ bó ôm sát cơ thể, đính kèm một chút tơ tằm, bên ngoài bộ đồ là một chiếc áo len màu đen, đeo trên cổ là chuỗi tràng hạt xanh biếc, mái tóc tết đuôi ngựa xinh xắn, quan trọng là đôi đại meo meo của nàng là cổ ý độn lên cao giống như thể sắp bung ra khỏi áo vậy, khiến người nhìn thấy không khỏi ngửa ngáy trong lòng.

Còn Hạ Lộ đến mặc một bộ váy ngắn màu trắng có đính viền ren, cặp đùi thon dài trắng nõn non mịn không che đầy bởi tất chân thấp thoáng dưới chân váy, bên ngoài là khoác đến một chiếc áo bành tô dài lục sắc trông vô cùng bắt mắt. Hạ Lộ mặc quần áo, cho dù không phải tận lực phối hợp, cũng có thể cho người ta một loại cảm giác hấp dẫn đến mức tận cùng, khiến người nhìn, lập tức có thể nghĩ đến giường, đó là một loại yếu tính.

Còn về phần Phuong Phuong thì lại càng táo bạo hơn, trông nàng lúc này vậy mà phải dùng từ chói mắt đến để hình dung, cũng không có chút nào cho là quá mức.

Trên người Phuong Phuong mặc một sơ mi trắng ren tím bó sát người, trên sơ mi trắng thêu một cái hoa vàng nhạt, cổ áo sơ mi hiển nhiên là có ý thiết kế, có chút gấp khúc, đường cong chuẩn giờ phút này hiển lộ đầy đủ to thẳng, tựa hồ có khả năng sẽ bị nứt ra.

Trên thân biến hóa cũng đã đủ để thu hút ánh mắt, biến hóa dưới thân, có thể dùng từ long trời lở đất để hình dung, nàng mặc chính là một chiếc váy vàng nhạt, trên mép váy ngắn thêu hoa văn điệp, nhìn như mơ hồ có thể thấy qua váy ngắn chỉ che khuất đến viền mông. Màu váy là màu không tôn làn da, nhưng vẫn có thể thực rõ ràng mà nhìn thấy đùi trắng nõn cùng màu váy có khác biệt cực kỳ rõ ràng.

Bộ phận phía dưới váy hơi hơi tạo nên bông bênh theo nện bước di động, tựa hồ tùy thời sẽ bị gió nhẹ nhấc lên hờ ra, lộ ra bộ vị giữa hai chân làm người ta phát cuồng.

Phuong Phuong đến là một cái mỹ nữ chân dài, nhưng hôm nay, nàng táo bạo mặc váy ngắn chỉ hơn ba mươi cm một chút, đùi đẹp thon dài liền càng thêm rõ ràng, nhìn ra được từ bộ vị hai chân nàng tách ra bắt đầu tính toán thẳng đến lòng bàn chân, tối thiểu cũng phải một mét, đôi đùi đẹp này hẳn là đủ để so sánh với Hạ Lộ, hoặc là nói, còn dài hơn một ít.

“Ba người bọn nàng đến là thăm bệnh, hay là đến để khiêu khích hấn định lực nha.” Diệp Hiểu Phong không khỏi cười khổ trong lòng. Nếu tính luôn Dương Lộ Thần và Mạch Dịch Na thì trong phòng hẳn vậy mà một lúc năm cái siêu cấp nữ thần, mà cái nào đến cũng là vô cùng khiêu gợi, đây là không khỏi muốn bức người phạm tội sao.

Năm người năm sắc thái, muốn thành thực có thành thực, muốn ôn nhu có ôn nhu, muốn mị hoặc có mị hoặc, ... nhưng chung quy lại đều là năm cái siêu cấp chân dài mỹ nữ. Nếu nhìn vào phòng Diệp Hiểu Phong lúc này, không ít người là muốn thay hẳn trở thành người bệnh đây này.

“Bác sĩ Dương sáng nay tình hình của Phong tử có chuyển biến gì không?”

Hạ Đồng Nghi ánh mắt có chút buồn bã nhìn vô thần bộ dáng Diệp Hiểu Phong hướng Dương Lộ Thần hỏi tới, mấy ngày nay nằm viện, Lộ Thần cũng có mấy lần ghé qua thăm nàng nên hai người cũng là nhận thức không ít.

“Cũng vẫn vậy, từ lúc đêm qua Diệp bí thu đám người rời đi, đến giờ hẳn vẫn vậy, không có nhớ ra được chuyện gì, dù sao thời gian cũng là quá ngắn để đưa ra kết luận, đợi cha tôi tiến sĩ Dương Thế Cương sáng nay từ Bắc Kinh chạy về sẽ làm một thoáng hội chẩn kỹ càng hơn.”

Dương Lộ Thần lúc này nhìn ba người đồng loạt mà đến một lúc, trong lòng vậy mà có chút hâm mộ Diệp Hiểu Phong, hẳn đây là cái gì vận, cái kia đám nữ nhân là chưa lúc nào từ bỏ hẳn, kể từ khi hẳn chuyển đến ICU đến nay. Nhưng ý nghĩ này vừa chọt lóe lên thì những hình ảnh đêm qua lại hiện lên trong đầu nàng, vậy mà khiến cho những hâm mộ này vậy mà biến mất, một chút cũng là không còn, nàng vậy mà trong lòng không khỏi thầm mắng “Đồ háo sắc” đi lên.

“Bác sĩ Dương cô không sao chứ?” Nhìn Dương Lộ Thần sắc mặt vậy mà liên tục biến đổi từ trắng sang hồng, rồi đỏ rực Hạ Đồng Nghi vội vàng hỏi tới.

“A! Tôi không có chuyện gì!... Y tá Mạch cô lấy số liệu xong chưa? Nếu xong rồi thì chúng ta đi.”

“Bác sĩ Dương cũng là xong rồi đây!”

“Tốt chúng ta đi! Các cô cứ từ ở lại sau nha. Tôi cùng y tá mạch còn phải đi khám một vòng buổi sáng đã.”

Dương Lộ Thần không dám ở lại lâu, càng là nhanh chóng tìm một lý do chạy mất, nàng sợ là ở lâu thời điểm sẽ là để lộ đêm qua chuyện, nàng vậy mà suốt từ đêm qua tới giờ cứ nhắm mắt lại là lại nghĩ đến chuyện ấy, khiến nàng không tài nào chợp mắt được, nên sáng nay nhìn nàng vậy mà có chút mệt mỏi bộ dáng

Dương Lộ Thần cùng Mạch Dịch Na vừa rời đi, trong phòng lúc này chỉ còn lại bốn người. Diệp Hiểu Phong vậy mà đôi mắt có chút khó hiểu cùng kỳ quái nhìn đám nữ nhân ba người, các nàng hôm nay vậy mà đồng loạt cùng đến, vậy mà coi bộ đã thành một cái hội chị em tốt bộ dáng, hẳn nhớ vậy mà cách đây không lâu các nàng vậy mà mỗi lần chạm mặt lại là không ngừng khẩu chiến đây này.

“Phong từ! Anh thật không nhận ra em sao?”

Hạ Đông Nghi vậy mà có chút rung rung, có thể nói trong ba người, tình cảm của nàng dành cho hắn là nhiều nhất, nên lúc này nàng không thể giấu được cảm xúc là chuyện đương nhiên. Diệp Hiểu phong nhìn bộ dạng như sắp khóc của nàng trong lòng có chút không nỡ, nhưng hắn vậy mà cũng đành cắn răng chậm chậm nói.

“Xin lỗi! Ta thật không nhận ra.”

Phải biết lúc này hắn là muốn đem nàng ôm tới an ủi hơn ai hết, nàng vậy mà chịu quá nhiều đau khổ, nhưng lúc này thật là chưa phải thời điểm, hắn không muốn vì hắn mà đám này nữ nhân gặp phải nguy hiểm gì. Nhất là cái kia ngoan độc người Diệp Thiên Thành có thể vì đạt được mục đích có thể bất chấp tất cả đây này.

“Phong từ! Anh không cần phải xin lỗi! Chúng em sẽ giúp anh nhớ lại mọi chuyện, nếu như anh không nhớ lại cũng không sao. Chúng em sẽ mãi ở bên cạnh anh như trước kia.”

Hạ Đông Nghi vậy mà đến cái quyết tâm, nàng cuộc đời này chỉ có một mình hắn là người đàn ông duy nhất mà thôi.

“Phong từ! nghe bác sĩ Dương nói, nếu không có gì thay đổi anh sẽ mau chóng được xuất viện thôi, đến khi đó chúng ta sẽ từ từ ôn lại những kỷ niệm lúc trước, biết đâu anh lại có thể nhớ ra.” Phương Phương cũng là một bên cùng Hạ Đông Nghi tỏ thái độ tới.

Còn một bên Hạ Lộ vậy mà trầm mặc không nói gì, nàng vẫn vậy kể từ sau cái đêm hoang đường đó, nàng vậy mà có chút lạnh nhạt, nói thật ngoài cái đêm hoang đường cùng lớn mật đó, nàng vẫn là với Diệp Hiểu Phong tình cảm vẫn là không có tiến triển chút nào. Nên việc nàng không có cho ý kiến cũng là rất bình thường mà thôi.

Thấy Hạ Lộ vẫn bộ kia lạnh nhạt bộ dáng, Diệp Hiểu Phong trong lòng vậy mà nổi lên không hiểu tức giận bộ dáng mắng thầm “cái này hồ ly bộ dáng, đợi lão tử ra khỏi đây sẽ đem người cho thu phục, hừ dám làm lơ với lão tử.”

Ba người sáng nay đều đến lớp nên cũng chỉ ngồi nói chuyện với Diệp Hiểu Phong một lúc rồi xin phép đi hết, trong phòng lúc này lại trở lại yên tĩnh đáng vẻ, Diệp Hiểu Phong lại ngã lưng cuống giường, nhắm mắt bắt đầu dưỡng thần, cùng suy nghĩ về hắn những bước tiếp theo. Qua vụ lần này hắn đã không còn dám chủ quan như trước nữa, hắn sẽ đem những cái kia hắc thủ sau màn từng cái từng cái tìm ra được, trước đó hắn vẫn là trong lòng có chút bất an cho đám nữ nhân xung quanh hắn, nên lúc này cần chuẩn bị đối sách một cách kỹ càng mới được.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đình Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 71: Thiên Tài Yêu Nghiệt

Dương Thế Cường được xem như một trong những bác sĩ chuyên khoa thần kinh đầu ngành ở Hoa Hạ, nếu nhìn vào dáng vẻ có chút bình dị bên ngoài của ông ít ai biết được ông được coi là vị bác sĩ thiên tài của Hoa Hạ.

Dương Thế Cường hoàn thành nghiên cứu về thần kinh học tại Đại học New York (Hoa Kỳ) khi mới chỉ 20 tuổi và tiếp tục con đường học tập với Đại học Y Mount Sinai (New York, Hoa Kỳ). Năm 23 tuổi, ông tốt nghiệp trường Y, toàn bộ quá trình học tập chỉ kéo dài 3 năm. Trong khi những người khác phải mất ít nhất 7 năm để hoàn thành chương trình học này.

Hai năm sau Dương Thế Cường hoàn tất toàn bộ các khóa học về y khoa trước sự ngưỡng mộ của mọi người. Sau khi hoàn tất việc học ở Hoa Kỳ, Dương Thế Cường trở về Hoa Hạ và tiếp tục nghiên cứu chuyên sâu về hệ thần kinh cũng như não và được rất nhiều giáo sư trong lĩnh vực này đánh giá rất cao.

Có thể nói Dương Thế Cường là một bác sĩ thiên tài trẻ tuổi nhất của Hoa Hạ. Nếu hắn không có sinh ra cái kia con gái còn xuất sắc hơn cả hắn thiên tài yêu nghiệt Dương Lộ Thần.

Từ nhỏ, Dương Lộ Thần đã tỏ ra thông minh hơn các bạn đồng trang lứa, việc đi học đúng tuổi không cần thiết với cô. Tuy nhiên, vợ chồng Dương Thế Cương vẫn đăng ký cho cô học từ lớp 1 tới lớp 3 tại một trường tiểu học ở Vũ Hán với hy vọng cô thông thạo tiếng Quan Thoại (ngôn ngữ chính thức của Hoa Hạ).

Với thành tích luôn đứng đầu, Dương Lộ Thần khiến cha mẹ cô luôn hài lòng. Mẹ cô quyết định chuyển cô sang trường quốc tế để hoàn thành nốt chương trình tiểu học, đặc biệt là trao dồi khả năng tiếng Anh.

Sau khi học xong cấp một, Dương Lộ Thần khi ấy mới 12 tuổi và chỉ mất 2 tháng rưỡi để học hết kiến thức trong giáo trình Form 1 và Form 2, thêm 2 tháng nữa hoàn thành Form 3 và O Level.

Nói cách khác, ở tuổi 13, cô tốt nghiệp cao trung chỉ sau một năm (bình thường kéo dài 5 năm, gồm 3 năm sơ trung, 2 năm cao trung).

Ở tuổi 14, Dương Lộ Thần tham gia chương trình dự bị đại học được quốc tế công nhận - The International Baccalaureate Diploma Programme (IB)- và hoàn thành trong một năm. Cô là sinh viên trẻ nhất trong khóa tốt nghiệp năm đó.

Cũng giống như cha mình Dương Lộ Thần không chọn học tập tại trong nước mà theo học chuyên ngành Y ở nước ngoài. Trong khi bạn bè đồng trang lứa đang dồn sức ôn thi vào đại học, hoặc đang vật vã với các chương trình bậc đại học thì Dương Lộ Thần ở tuổi 20 đã trở thành một nữ bác sĩ khoa nội thần kinh với tấm bằng cử nhân Y khoa của đại học Tokyo (Hoa Cúc Quốc) đi ra.

Ở cái tuổi 23 Dương Lộ Thần xứng đáng nhận được danh hiệu nữ bác sĩ trẻ tuổi nhất Hoa Hạ. Chỉ cần cho cô thêm thời gian vài năm tích xúc kinh nghiệm, cô khẳng định sẽ vượt qua cả cha mình để bước vào nhóm những bác sĩ đầu ngành của Hoa Hạ.

Buổi hội chẩn buổi sáng vừa kết thúc thì Dương Thế Cương cũng vừa kịp từ Bắc Kinh chạy về, chuyện Diệp Hiểu Phong vừa được khẳng định chết não, xong lại đột nhiên tỉnh lại khiến hắn rất chi là tò mò, hắn đã theo đuổi chuyên ngành thần kinh và não bộ đã từ rất lâu, nhưng trường hợp như Diệp Hiểu Phong là hắn chưa từng nghe nói qua, chứ đừng nói là trực tiếp nhìn thấy, bởi vì đây là chuyện không thể nào.

Phải biết não bộ là cơ quan phức tạp và bí ẩn nhất trong cơ thể con người. Các nhà khoa học đã có nhiều nghiên cứu về chúng nhưng bộ não vẫn còn quá nhiều điều bí ẩn với chúng ta. Nhưng từ xưa đã có rất nhiều những thông tin, giả thiết sai lầm về cơ quan này.

Dương Thế Cương gần như đã dành nửa đời mình để nghiên cứu về não bộ và hệ thần kinh, nên hơn ai hết ông hiểu rất rõ về nó. Diệp Hiểu Phong gặp chấn thương nghiêm trọng về não, trên cơ bản phẫu thuật đã giúp phục một phần chức năng của não bộ nhưng những tổn thương mà não chịu đựng là cần rất nhiều thời gian để khôi phục.

Khi các dây thần kinh bị tổn thương hoặc bị chết đi, chúng không thể lớn trở lại, nhưng mối liên hệ giữa các dây thần kinh thì có thể phục hồi để tạo ra những mối liên hệ mới giữa các dây thần kinh.

Trên cơ bản Diệp Hiểu Phong không có năm mươi năm là không thể khôi phục, huống chi không thể nói tỉnh là tỉnh ngay được. Vấn đề này quả thật là quá nghịch thiên, nên Dương Thế Cương Không thể không chạy về quan sát cũng như tận mắt xem xét tình hình.

“Tiểu Thần đem kết quả kiểm tra tới qua tới nói một lần kỹ lưỡng!”

“Tôi qua trong ca trực y tá Mạch phát hiện có dấu hiệu bất thường nên đã tiến hành báo động khẩn cấp, khi con tới tiến hành kiểm tra thì xác định bệnh nhân có dấu hiệu chết não, nên đã báo cho cha và viện trưởng Vương biết.”

“Tiểu Thần tình trạng của bệnh nhân lúc đó ra sao?”

“Bệnh nhân rơi vào trạng thái hôn mê sâu: GCS = 3 điểm, không thể tự hô hấp, điện não đồ phẳng, thân nhiệt 32.2 độ C, huyết áp 90/40, đồng tử cố định, mất phản xạ giác mạc, mất phản xạ ho kích thích phế quản...”

Dương Lộ Thần rất bình tĩnh đem bệnh án của Diệp Hiểu Phong lúc đó tỷ mỉ báo lên, còn Dương Thế Cương thì một bên lắng nghe mặt càng là trầm tư suy nghĩ, quả thật đây hoàn toàn là dấu hiệu chết não, hoàn toàn không có một dấu hiệu cho thấy sự hồi phục. Vậy mấu chốt vấn đề là ở đâu?

“Tiểu Thần sau đó thế nào?” Dương Thế Cương nét mặt đầy suy tư hướng con gái hỏi tiếp.

“Theo như cha đề nghị, con lập tức báo cho viện trưởng Vương và đồng thời tiến hành thực hiện kiểm tra theo quy trình đánh giá tiêu chuẩn như chụp CT não, siêu âm Doppler xuyên sọ, chụp mạch não, chụp đồng vị phóng xạ theo quy trình... Nhưng toàn bộ kết quả đều cho thấy bệnh nhân hoàn toàn chết não.”

Dương Thế Cương nét mặt càng suy tư hơn, hắn biết rõ trình độ chuyên môn của con gái hắn là không kém hắn bao nhiêu, thậm chí chỉ cần cho nàng vài năm nàng có thể sẽ siêu việt hơn cả hắn.

“Nhưng khi mọi việc kiểm tra đánh giá gần hoàn tất thì bệnh nhân lại tỉnh lại.”

Dương Lộ Thần lúc trước vẫn không nhanh không chậm đem tình trạng bệnh án của Diệp Hiểu Phong cho báo ra, nhưng khi nói đến Diệp Hiểu Phong tỉnh lại thì nàng trên mặt lại không hiểu sao bỗng nhiên đỏ bừng, nhất là hai cái lỗ tai dường như có chút bốc khí đi ra. Mà Dương Thế Cương vì mãi chú ý đến bệnh án của Diệp Hiểu Phong cũng là không chú ý đến sự thay đổi khác thường này của cô con gái.

“Tiểu Thần con đem chuyện này chi tiết cụ thể nói.”

“Chi tiết nói!” Dương Lộ Thần khi nghe đến đây thì không khỏi trong lòng có chút rối loạn, chuyện đêm qua chẳng khác nào trở thành nàng tâm ma trong lòng, hễ không nhắc đến thì thôi, chứ một khi nhắc lên thì trong lòng Dương Lộ Thần không khỏi loạn lên, nên biết nàng đây là nụ hôn đầu tiên, cũng là lần đầu tiên có một nam nhân dám vô lễ tập kích nàng đại “thý thý”. Mà con người ta thì cái gì đầu tiên cũng là không thể nào quên được.

“Sắc Lang” Dương Lộ Thần vậy mà lúc này không thể kiềm chế được, trong mắt nàng vậy mà không khỏi nổi lên trận trận sát khí, tên họ Vương đó không những đem nàng tiện nghi cho chiếm hân thậm chí còn không kiêng nể gì mà chảy cả máu mũi.

“Tiểu Thần? Có chuyện gì sao?”

Đang chăm chú theo dõi bệnh án, bỗng thấy con gái vậy mà giọng nói có chút khác lạ, khiến Dương Thế Cường không khỏi có chút kỳ quái hỏi tới, hân vậy mà trước giờ chưa bao giờ thấy qua con gái có biểu hiện lạ như vậy.

“A! Không có gì!”

Dương Lộ Thần càng là một bộ dáng mắc cỡ, lén la lén lút như sợ cha mình biết được chuyện này, bộ dáng vậy mà càng khiến cho Dương Thế Cường thấy quái lạ đi ra, đang lúc lão định hỏi tới thì Dương Lộ Thần lại rất nhanh chóng đem chuyện bệnh án kéo lên, đem Dương Thế Cường vậy mà bị bệnh án cuốn vào, tựa là quên đi biểu hiện khác thường của con gái mình trước đó.

“Đồ háo sắc có ngày tôi sẽ bẻ gãy tay anh!” Dương Lộ Thần cố đè xuống tâm tư đang hỗn loạn đem Diệp Hiểu Phong không ngừng loạn chửi lên.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khinh Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Dương Lộ Thần Nghi Ngờ

Trong phòng làm việc lúc này Dương Thế Cường càng là trầm ngâm đi ra, toàn bộ bệnh án đều rất rõ ràng là dấu hiệu chết não, không có một cái nào cho thấy là dấu hiệu của sinh cơ chứ đừng nói là tỉnh lại dấu hiệu.

“Tiểu Thần theo con thì chuyện này nên giải thích như thế nào?”

“Chuyện này cũng thật là khó hiểu, theo như kết quả CT não cho thấy não bộ của bệnh nhân hoàn toàn bình thường giống như chưa từng có tổn thương qua.”

“Tiểu Thần các xét nghiệm này là từ khi nào có?”

“Tôi qua sau khi bệnh nhân tỉnh lại, vì thấy bệnh nhân có nhiều biểu hiện lạ nên con đã quyết định tiến hành các kiểm tra siêu âm Doppler xuyên sọ (TCD), chụp cộng hưởng từ (MRI), chụp mạch cộng hưởng từ (MRA), chụp mạch mã hoá xoá nền (DSA)... Thậm chí con đã cho chạy điện não đồ (EEG) liên tục nhưng kết quả hoàn toàn bình thường.”

“Tiểu Thần con thật hồ đồ! Bệnh nhân vừa tỉnh lại trạng thái chưa ổn định mà con đã cho tiến hành nhiều như vậy kiểm tra. Đã vậy chụp mạch mã hoá xoá nền (DSA) là quá nguy hiểm.”

Dương Thế Cường nghe đây vậy mà dùng dưng tức giận đập bàn quát tới, tuy hân cũng là một cái say mê nghiên cứu người, nhưng an toàn của bệnh nhân vẫn là được đặt lên hàng đầu. Hân cho rằng Dương Lộ Thần vì quá đam mê nghiên cứu nên đã cho tiến hành quá nhiều kiểm tra thậm chí là phương pháp chụp mạch mã hoá xoá nền (DSA) có thể gây nguy hại, gây chảy máu, tỷ lệ tai biến của kỹ thuật này từ 0,1 - 12% tùy thuộc vào kỹ năng tay nghề của người thực hiện và tình trạng bệnh nhân, phải biết đây là kỹ thuật chụp xâm lấn, khi chụp phải được chỉ định chặt chẽ và được bệnh nhân đồng ý.

Không phải Dương Thế Cường tức giận là không có cơ sở, nhìn vào hồ sơ bệnh án tựa là không có lấy một chữ ký của người giám hộ của bệnh nhân, nếu chuyện này mà vỡ lở ra ngoài, bệnh nhân trong quá trình kiểm tra xảy ra vấn đề thì con gái hân có thể mất tư cách hành nghề, làm sao hân không lo lắng được kia chứ.

Dương Lộ Thần một bên mặt mày xanh lét, cô chưa bao giờ thấy cha mình nổi nóng như vậy, đây là lần đầu tiên ông nổi nóng quát mắng cô. Dương Lộ Thần trong lòng vậy mà vô cùng ủy khuất cùng tức giận chuyện tới qua khi bị Diệp Hiểu Phong không ngừng chiếm tiện nghi, cộng thêm các biểu hiện của hân vô cùng kỳ quái nên cô mới quyết định tiến hành kiểm tra, mà càng kiểm tra càng khiến cho cô thấy kỳ lạ, toàn bộ kết quả đều bình thường, nào có dấu hiệu của tình trạng mất trí nhớ, đây là truyện gì? Nói vậy là lúc này hân có tình đùa bỡn nàng.

Nghĩ đến đây đã khiến Dương Lộ Thần vô cùng tức giận, nhất là lại nghĩ đến khuôn mặt vô cùng hèn mọn lúc hân xăm soi nàng điểm tư mật dưới váy nên mới khiến nàng cho mất đi lý trí nắm hân đến cho làm thêm một loạt các kiểm tra trong đó có chụp mạch mã hoá xoá nền (DSA) một phương pháp có thể gây đau đớn.

Đơn giản lúc đó nàng chỉ nghĩ cho Diệp Hiểu Phong chịu ít đau khổ trừng phạt nên làm ra như vậy, nàng vì con giận khiến cho lý trí lúc đó là không suy nghĩ được nhiều, cũng quên đi việc chụp mạch mã hoá xoá nền (DSA) có thể gây nguy hiểm cho bệnh nhân, lúc này nghe Dương Thế Cường nhắc lên cũng không khỏi cảm thấy rung mình, cũng may lúc kiểm tra vậy mà tiến hành thuận lợi không có sơ sót gì.

Tuy trong lòng đã biết mình lúc đó hành động nông nổi nhưng Dương Lộ Thần ngoài mặt vẫn không chịu thua, càng là cãi cứng đến:

“Cha con nghi ngờ tên họ Vương kia có vấn đề?”

“Họ Vương?”

Dương Lộ Thần vậy mà trong lúc nóng nảy giận dữ vậy mà có chút lỗ lòi đi ra, khi bắt gặp cặp mắt kỳ quái của cha đang nhìn mình thì nhanh chóng vội vàng đổi chủ đề đi ra.

“Cách nghĩ của cha ra sao về vấn đề này?”

“Tiểu Thần ta thấy hôn nay con rất lạ!”

Dương Thế Cường đầy vẻ nghi hoặc quan sát lấy Dương Lộ Thần, hẳn thấy con gái hẳn hôm nay thật khác mọi ngày, nhưng mà khác như thế nào, vì sao khác lạ thì hẳn lại không biết, có thể hẳn rất giỏi về chuyên môn, nhưng về vấn đề tâm ý của con gái thì hẳn lại dốt đặc cám lộn, có lẽ chính cái vẻ ngờ nghệch này của hẳn mà hẳn năm xưa mới chinh phục được mẹ của Dương Lộ Thần, một người con gái cũng vô cùng thuần khiết.

“A! Con có làm sao nha!”

Dương Lộ Thần Vậy mà lúc này hai má đỏ bừng, trong đầu không khỏi loạn nghĩ, không hiểu sao lúc này nàng vậy mà cứ bị hình ảnh lúc tối bị Diệp Hiểu Phong chiếm tiện nghi liên tục quấy rối, khiến nàng không khỏi vô cùng khó chịu và xấu hổ.

Nhất là lúc này lại bị cha nàng Dương Thế Cường không ngừng truy hỏi, khiến nàng lại vô cùng lúng túng và mắc cỡ chẳng nhẽ lại nói “Cha, con gái là bị người ta cho ức hiếp, hẳn vậy mà không những đem đại “thỷ thủy” của người ta cho sờ, mà còn nhìn xem lên người ta điểm kia tư mật...” hay lại kể lể “Cha hẳn vậy mà đem con gái nọ hôn đầu cho cướp mất.” Cái này là biết bao mất mặt nha.

Thấy con gái vậy mà càng lúc càng khác lạ, khi thì đỏ mặt, lúc thì phì phì tức giận, khi lại uất ức ngẹn ngào,... Dương Thế Cường càng là không khỏi tò mò hỏi đến.

“Tiểu Thần hôm nay con thật quái lạ!”

“Cha!...”

Dương Lộ Thần thần một bộ giận dữ đi ra, hướng Dương Thế Cường có chút ăn vạ tới, phải nói Dương Thế Cường sợ nhất là chiêu này của con gái nên hẳn vậy mà không dám truy tới, càng là chủ động thay đổi chủ đề đi ra.

“Tiểu Thần trường hợp của Diệp thiếu gia ta thấy cũng là vô cùng khác thường.”

“Con cũng thấy vậy! Không có dấu hiệu nào cho thấy chứng mất trí nhớ nha.”

Dương Lộ Thần lúc này cũng nhanh chóng bắt theo Dương Thế Cường cha nàng, nàng cũng không muốn cùng cha cuốn lên vấn đề kia nữa, cứ mỗi lần nghĩ đến nó thôi thì nàng lại thấy máu trong người nàng lại sôi sục cả lên.

“Tiểu Thần ta cũng nghĩ giống như con. Nhưng Diệp gia và Hồ gia là không đơn giản, ta nghĩ chúng ta không nên can thiệp vào nữa, tuy trường hợp này không nghiên cứu tới được cũng là có chút nuôi tiếc.”

Dương Thế Cường có chút nuối tiếc đi ra, hẳn tuy là một người rất đam mê nghiên cứu, nhưng hẳn cũng biết phân lượng, Diệp – Hồ hai gia tộc là khó có thể đụng tới, nhất là Diệp Hiểu Phong rất khó khăn để tính lại, phải biết tỷ lệ này là 0,001%, là vô cùng hiếm thấy, lỡ như trong quá trình nghiên cứu xảy ra vấn đề gì thì, hẳn thật là gánh không có nổi.

Dương Lộ Thần cũng là ý thức được chuyện cha mình đang nói, nếu thật cha con nàng muốn tiến hành nghiên cứu thì Vương Kiện Lâm chắc chắn sẽ ngăn cản, nên biết tình huống của Diệp Hiểu Phong là quá nhạy cảm.

Mang trong lòng nổi bức tức cũng như không thôi tò mò về Diệp Hiểu Phong rời khỏi phòng làm việc của Dương Thế Cường, nàng thật là không cam lòng đem thành quả nghiên cứu hơn hai tháng nay cho khép lại, nhất là Diệp Hiểu Phong là vì lý do gì có thể độ ngọt tính lại và nào bộ lại đường nhur chưa từng xảy ra bất kỳ tổn thương nào.

Nhất là nàng không thể quên được mối thù dám đem nàng đại “thỷ thủy” tập kích, cũng như gương mặt vô cùng hèn mọn của Diệp Hiểu Phong lúc đó.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Mỹ Nhân Nửa Đêm Đến Thăm

Diệp Hiểu Phong lúc này vừa hoàn thành xong việc kiểm tra định kỳ buổi tối, hần lười nhác nằm trên giường bắt chân chữ ngũ mà xem TV, lúc này hần vậy mà vẫn còn chưa tin được là mình vậy mà nhờ đến một cái không rõ hệ thống cho cứu sống lại, nhất là cái hệ thống này vậy mà vô cùng kỳ quái.

Ban đầu hần còn sợ việc không ngừng làm các xét nghiệm cũng như kiểm tra sẽ làm lộ ra hần trong đầu cái hệ thống, nhưng thật là nghịch thiên cho dù là chụp CT hay siêu âm Doppler xuyên sọ (TCD), chụp cộng hưởng từ (MRI), chụp mạch cộng hưởng từ (MRA), chụp mạch mã hoá xoả nền (DSA)... Thậm chí còn đã cho chạy điện não đồ (EEG) thì cũng không có phát hiện trong đầu hần nhiều hơn một cái đồ vật, nó vậy mà dường như lặn mất tăm khỏi đầu hần từ đêm qua vậy, nhưng chỉ có hần biết rõ cái kia kỳ quá đồ vật vẫn là đang tồn tại trong đầu hần.

Mãi đến khi Dương Thế Cương thở dài rời đi, hần mới đem tảng đá trong lòng cho đặt xuống. Dương Thế Cương quả thật là người tốt, hần chỉ đến ngó qua một chút, hỏi han một vài thứ, so với hần cô con gái hung dữ Dương Lộ Thần quả là khác xa, đêm qua nàng vậy mà xách hần đi làm hết kiểm tra này đến kiểm tra khác, khiến cho đầu hần như muốn nổ tung ra, đến giờ nghỉ lại thôi hần cũng cảm thấy đầu mình có chút tê dại.

Chương trình TV tối nay vậy mà thật nhàm chán, hần lướt qua vài kênh truyền hình nhưng mọi thứ thật nhạt nhẽo, bật qua bật lại thì cũng chỉ có CNBC là còn có chút hấp dẫn, tuy màn hình tràn ngập sắc xanh đỏ cùng chỉ chỉ số là số, nhưng bù lại là cái kia dẫn chương trình mỹ nữ cấp S Cơ Tiểu Mạn, một biên tập viên trẻ tuổi của CNBC.

Diệp Hiểu Phong trước kia cũng có biết qua nàng, nàng khá nổi danh là trong tứ đại công chúa của Cổ tộc người, đáng vẻ không những xinh đẹp như tiên nữ giáng trần, muốn khuôn mặt có khuôn mặt, muốn thân cao có thân cao, nhất là nàng giọng nói vậy mà rất biểu cảm khiến cho chương trình có phần khô khan như bản tin tài chính cũng có phần sinh động.

Hần sờ dĩ chăm chú theo dõi chương trình một phần là cũng bởi giọng nói vô cùng lưu loát đầy biểu cảm của nàng, phần nữa bởi trang phục mà hôm nay nàng lựa chọn tạo cho người xem chương trình một cảm giác mặc nhưng không kém phần cuốn hút.

Cơ Tiểu Mạn hôm nay mặc đến là váy dài màu trắng, khoác thêm một chiếc áo khoác nhưng cũng màu trắng. Cô giữ cho mình một mái tóc dài đen óng ả buông xuống ngực. Suối tóc đen thẳng như lụa cùng với làn da và trang phục trắng tạo thành một sự tương phản đặc biệt, khiến cô thật nổi bật so với cái bảng điện tử tràn ngập màu đỏ và xanh đang không ngừng biến động phía sau lưng cô.

Vốn là sinh viên chuyên ngành kinh tế nên Diệp Hiểu Phong cũng không lạ lẫm gì với các tin tức về thị trường chứng khoán với đầy rẫy những con số và những biểu đồ liên tục biến động, mà mới nhìn vào đã khiến người ta không khỏi hoa mắt chóng mặt.

Thường ngày hần cũng có xem qua tin tức nhưng thường thì hần cũng không mấy quan tâm, bởi mỗi lần nhìn đến những con số này thì hần lại có chút đau đầu, nhưng hôm nay quan sát một lúc hần vậy mà lại vô cùng thích thú, bởi hần thấy những chỉ số bình thường vốn phức tạp hôm nay hần xem vậy mà không đến nỗi phức tạp, có lẽ việc này là do việc khai phá sơ cấp não vực kia mang lại, nếu như khai phá trung cấp cùng cao cấp đây thì sẽ thế nào, vậy quả là đáng chờ mong nha.

Diệp Hiểu Phong vậy mà rất chăm chú hứng thú theo dõi chương trình tài chính đầy nhàm chán với đầy rẫy thông tin đầy rẫy chữ số và biểu đồ.

“Căng thẳng thương mại với Hoa Kỳ càng khiến nhà đầu tư lo ngại về chứng khoán Hoa Hạ. Giữa tuần trước, Tổng thống Hoa Kỳ ra lệnh cho quan chức Hoa Kỳ xúc tiến việc đánh thuế nhập khẩu bổ sung với hàng Hoa Hạ. Đáp lại, chính phủ cũng đang cân nhắc từ chối đề xuất đàm phán thương mại với Hoa Kỳ”

“Shanghai Composite Index hôm nay mất 1,1%, về 2.651 điểm, thấp nhất kể từ tháng 11/2014 và thấp hơn cả đáy đầu năm 2016. Khi đó, giới chức chính phủ vừa áp dụng cơ chế “cầu chì” (ngừng giao dịch khi thị trường giảm 7%) và đã phải hủy bỏ ngay sau đó khi thị trường liên tục xảy ra bán tháo.”

“Diễn biến trong nước thì ngược lại với thế giới. Chỉ số MSCI All-Country World đã tăng 21% kể từ tháng 11/2014. Trong khi đó, S&P 500 (Hoa Kỳ) tăng 40%.”

“Đồng NDT đi xuống cũng khiến cổ phiếu Hoa Hạ kém hấp dẫn. Từ cuối tháng 3, giá tiền tệ này đã mất gần 7% do đồn đoán Chính phủ đang cố xoa dịu tác động từ thuế nhập khẩu của Hoa Kỳ.”

Đang chăm chú theo dõi bản tin tài chính đầy ảm đạm của thị trường chứng khoán Hoa Hạ, Diệp Hiểu Phong vậy mà không chú ý trong phòng lúc này vậy mà nhiều ra thêm một người, Phương Phương vậy mà không biết từ lúc nào chạy tới, khi thấy Diệp Hiểu Phong vậy mà đang mê mải theo dõi chương trình tài chính tên TV nên nàng cũng là không có làm phiền hần mà giữ im lặng ở một bên quan sát hần. Phải mãi đến khi chương trình kết thúc thì hần mới phát hiện ra sự có mặt của Phương Phương trong phòng, cái này tiêu nha đầu không hiểu sao lại nửa đêm chạy đến tìm hần, cũng khiến cho hần vậy mà vô cùng bất ngờ. Phải biết trước kia nàng là rất ít khi nửa đêm đến tìm hần. Nhất là hình như hôm nay nàng chưa có về qua nhà, trang phục vậy mà từ sáng tới giờ vẫn là giữ nguyên tới.

Thấy Diệp Hiểu Phong không khỏi bất ngờ khi thấy sự xuất hiện của mình, Phương Phương càng là tủm tỉm cười đắc ý mở lời.

“Phong từ! Anh vậy mà thay đổi khẩu vị đến coi nhàm chán bản tin chứng khoán từ lúc nào vậy? Không phải là cho mê rồi cái cô phóng viên tài chính xinh đẹp kia nha!”

“Oách! Làm gì có! Chẳng qua là nhằm chán đến xem một chút mà thôi! Mà sao giờ này em còn đến đây?”

Diệp Hiểu Phong không khỏi toát mồ hôi lạnh giải thích, cái này tiểu nha đầu vậy mà không hiểu nữa đêm chạy đến còn không quên mang theo cả hủ dấm chua.

“Em thấy anh là nhìn cô phóng viên ấy rất chăm chú. Có vẻ sau khi mất trí nhớ anh lại có đến cái thú vui mới lạ này.”

“Chẳng qua là không ngủ được nên đến xem một chút bản tin nha. Mấy cái gì xanh đỏ chỉ số vậy mà thay đổi liên tục có chút vui mắt” Diệp Hiểu Phong vậy mà một bên giả ngốc tới.

“Phong từ! Em thật là thấy lo, nhìn bộ dáng của anh lúc này chẳng khác tên ngốc một chút nào.” Phương Phương thấy vậy càng thở dài lo lắng.

“Tiểu Phương thật xin lỗi!”

Diệp Hiểu Phong nhìn Phương Phương thở dài nói, hẳn không muốn cuốn các nàng vào chuyện này, Hạ Đông Nghi không phải hai lần suýt chết vì hắn sao, còn hại luôn con của hai người không thấy được mặt trời, hẳn không muốn khi chưa có sự chuẩn bị sẵn sàng thì không để các nàng dính lấy chuyện này.

Phương Phương nhìn Diệp Hiểu Phong không nói gì, khề thơ dài kéo ghế ngồi xuống cạnh giường, có chút u oán nói:

“Phong từ! Anh không nhớ ra mọi người cũng không sao! Chỉ ít anh cũng không nên quên Hạ Đông Nghi mới là!”

Diệp Hiểu Phong không khỏi là ngạc nhiên, không hiểu sao cái này tiểu nha đầu vốn không tìm không phổi vậy mà nửa đêm chạy đến lại đem chuyện của người mà nàng vốn cho là địch thủ Hạ Đông Nghi nhắc lên, đã vậy lại càng là có chút u buồn, thật là khiến người ta khó hiểu.

Hôm nay ta đi làm về có chút trễ nên chương hơi chậm mong mọi người thông cảm

Cảm tạ đạo hữu Kensuchi đã tặng Kim phiếu!

Cảm tạ đạo hữu thangit đã đề cử!

Cầu Đề Cử 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Từ Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đình Cấp Công Tử (Công Tử Khinh Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Tinh Ranh Tiểu Nha Đầu

ICU khoa lúc này vậy mà vô cùng yên tĩnh, nơi đây vốn là khu điều trị cho các bệnh nhân nặng nên rất cần sự yên tĩnh, vốn dĩ Diệp Hiểu Phong đã tỉnh nên cần chuyển sang khu khác, nhưng dù sao hắn cũng vừa mới tỉnh lại không lâu, và cũng là mục tiêu nghiên cứu của cha con Dương Thế Cường, cộng với hắn tình hình có chút nhạy cảm nên vẫn là được đặc cách ở lại theo dõi ở ICU khoa. Mà quan trọng là cái kia Dương Lộ Thần bác sĩ mất vẫn là không ngừng chú ý đến hắn động tĩnh.

Trong phòng bệnh lúc này Diệp Hiểu Phong cũng không hề hay biết đến việc Dương Lộ Thần vẫn đang âm thầm theo dõi hắn, vẫn một mặt giả ngốc cùng Phương tiểu nha đầu trò chuyện tới.

“Tiểu Phương sao em lại nói vậy! Hạ Đông Nghi cô ấy làm sao?”

“Tiểu Phong! Anh vậy mà thật vô tâm, cách đây không lâu Tiểu Nghi cô ấy đã rất đau khổ khi biết chuyện mình đánh mất đi đứa con của hai người, cô ấy sợ anh vừa tỉnh lại sợ anh lại suy nghĩ nhiều nên bắt mọi người phải đem chuyện này giấu đi không nói cho anh biết, sáng nay khi tới đây thăm anh, rồi khỏi phòng bệnh cô ấy đã khóc rất nhiều.”

“Đứa bé! Chuyện gì xảy ra?”

Diệp Hiểu Phong lúc này cố dằn lại trong mình sự tức giận, trong mắt hắn vậy mà lúc này không hiểu một tia sát khí chợt lóe qua, tuy là rất nhanh nhưng cũng là khiến cho Phương Phương không khỏi giật mình lạnh cả xương sống, nhưng nàng vẫn là bình tĩnh, giả bộ như không thấy gì vẫn là u buồn nói tiếp.

“Phong từ! thật xin lỗi, lúc trước em thật không biết Tiểu Nghi là đang mang trong mình giọt máu của anh, nên đã gây sức ép cho cô ấy rất nhiều, dẫn đến chuyện cô ấy bị sảy thai... Phong từ! Em thật có lỗi với hai người và đứa bé!”

Phương Phương vậy mà điệu bộ như sắp khóc ra, một mặt ân hận hướng Diệp Hiểu Phong xin tha lỗi. Diệp Hiểu Phong thật bất lực, cái này tiểu nha đầu thật là ngốc mã, vậy mà luôn đem chuyện đứa bé đẻ ở trong lòng, một mình cứ đinh ninh là vì mình mà hại chết đứa con còn chưa kịp chào đời của Diệp

Hiếu Phong và hạ Đông Nghi.

“Tiểu Phuong! Anh không nhớ là chuyện gì đã xảy ra nhưng em cũng không cần đem chuyện này cứ mãi để ở trong lòng. Chuyện gì qua rồi thì cứ để cho nó qua đi.”

Diệp Hiếu Phong vẫn một bên kiên trì dỗ dành Phuong Phuong, hẳn lại không thể đem toàn bộ sự thật về đứa bé nói cho nàng biết, nói vậy chẳng khác nào thú nhận với nàng là hẳn không hề mất trí. Đây là điều mà hẳn không hề mong muốn, nên chỉ có thể một bên giả động viên nàng tới.

“Phong từ!... Em phải làm sao đây!... Em thật có lỗi với hai người!... Tiểu Nghi cô ấy!...”

Phuong Phuong vậy mà lúc này cho khóc rống lên, nhưng trong mắt vậy mà thoáng qua một tia giảo hoạt khế quan sát Diệp Hiếu Phong.

Diệp Hiếu Phong không khỏi có chút bó tay bó chân, cái này tiểu nha đầu vậy mà nói khóc là khóc, phải biết hẳn là rất sợ chứng kiến con gái khóc. Hơn nữa lúc này Phuong Phuong lại đem chuyện Hạ Đông Nghi nhắc lên, khiến hẳn vậy mà có chút sốt ruột lo lắng đi ra, phải biết Hạ Đông Nghi lúc này chẳng khác nào hẳn một cái nghịch lân. Hẳn vậy mà có chút luống cuống đi ra.

“Tiểu Nghi cô ấy làm sao?... Tiểu Phuong bình tĩnh đừng khóc nữa...”

“Phong từ!... Em phải làm sao đây?... Òa ... Em thật là có lỗi với cô ấy!... Tiểu Nghi cô ấy thật là đáng thương...”

Phuong Phuong vậy mà lúc này không kiêng dè gì nữa càng là khóc rống lên, trong mắt càng là nhiều hơn một tia giảo hoạt, trong lòng càng là nở một nụ cười đắc ý “Phong từ! đến coi anh giải quyết ra sao?...”

“Oách! Tiểu Phuong em đừng có khóc nữa!... Bình tĩnh a!... Chuyện gì cũng có thể giải quyết được mà... Đến từ từ nói xem Tiểu Nghi cô ấy làm sao?...”

Diệp Hiếu Phong vậy càng là lúng túng tay chân, Trong lòng hẳn lúc này rất là lo lắng cho Hạ Đông Nghi, phải biết hẳn vậy mà từ hôm Diệp Thiên Thành tàn nhẫn ra tay với hẳn, hẳn lại rất là lo cho sự an nguy của các nữ nhân xung quanh hẳn, nhất là Hạ Đông Nghi khi nàng biết rất nhiều chuyện làm khuất tất của Diệp Thiên Thành, hẳn sợ là khi hẳn tỉnh lại tên anh trai khốn nạn kia sẽ lo lắng mà nhanh xuống tay với Hạ Đông Nghi.

“Òa... Tiểu Nghi cô ấy thật là đáng thương nha!...”

Phuong Phuong thấy vậy càng là được đà khóc to lên, càng là khiến Diệp Hiếu Phong không khỏi lúng túng tay chân, cái này là muốn đòi mạng người a, cũng may là phòng có cách âm tốt không thì không khỏi đem cho nữa cái bệnh viện cũng bị nàng cho đánh thức.

Mà làm hẳn khó chịu nhất lúc này là chuyện Hạ Đông Nghi, cái này tiểu nha đầu lại không ngừng khóc nức nở càng khiến cho hẳn trong lòng càng như có lửa nóng, vô cùng sốt ruột.

“Tiểu Phuong!... Bình tĩnh đừng khóc nữa!... Đến từ từ nói xem Tiểu Nghi nàng là làm sao?...”

“Phong từ! ... Anh vậy mà thật vô tâm!... Tiểu Nghi cô ấy vậy mà thật khổ nha!...”

Phuong Phuong được đà càng khóc rống lên, trong lòng là không khỏi đắc ý đi ra “Phong từ! cuối cùng anh cái đuôi chuột cũng chịu lời ra, xem lần này anh còn trốn được.”

“Oách! ... Tiểu Phuong anh nhận lỗi được chưa! ... Đến nói xem Tiểu Nghi cô ấy làm sao!... Thật khiến người ta sốt ruột.”

“Phong từ!... Bác sĩ Lý nói cô ấy sau này không thể có con được nữa!... Òa... Em thật có lỗi với cô ấy!”

“Không phải trước chỉ nói xảy thai thôi sao?... Sao giờ lại nói không thể có con được là sao?”

Diệp Hiếu Phong không khỏi khó hiểu đi ra, lần trước nha đầu này mấy lần nhắc lên với hẳn chuyện này, cũng là đâu có nói Hạ Đông Nghi chuyện không thể có con được, chuyện này vậy mà có chút kỳ quái nha. Nhưng hẳn cũng không suy nghĩ được nhiều bởi lúc này hẳn tinh thần đều đang đặt hết trên người Hạ Đông Nghi đến lo chuyện an nguy của nàng, nào có suy nghĩ được nhiều.

“Òa... Tiểu Nghi đáng thương!... Bác sĩ Lý nói cô ấy mất máu quá nhiều, lại phát hiện trễ nên ảnh hưởng tới việc sinh nở sau này.”

Phuong Phuong vừa nói đôi mắt tính quái không ngừng quan sát lấy biểu hiện của Diệp Hiếu Phong, trong lòng càng là đắc ý đi ra.

“Chuyện này!... Tiểu Nghi cô ấy biết chưa?... Bác sĩ Lý có nói đến hướng điều trị không?”

Diệp Hiếu Phong càng là lo lắng tới, hẳn sợ là Hạ Đông Nghi nếu biết chuyện này là sẽ hoàn toàn suy sụp, phải biết là nàng vui mừng đến thế nào khi biết mình sắp được làm mẹ, cũng đã suy sụp đến thế nào khi biết mình mất đi đứa bé, nếu nàng lại biết chuyện này, có lẽ nàng sẽ không vượt qua được mất. Diệp Hiếu Phong trong lòng vậy mà vô cùng lo lắng, hẳn vậy mà quên luôn chuyện mình đang giả mất trí, mà không ngừng đem sự lo lắng cho Hạ Đông Nghi hướng Phuong Phuong hỏi tới.

“Phong từ! Anh thật là rất quan tâm đến Tiểu Nghi nha! Xem bộ dáng của anh là rất lo lắng!”

Phuong Phuong vậy mà lúc này nở một nụ cười tinh quái nhìn Diệp Hiểu Phong, nha đầu này thật là khó đỡ, nói khóc là khóc, mà nói cười liền cười chẳng hề có thông báo trước, khiến người ta thật khó mà đem năng cảm xúc cho nắm bắt.

Diệp Hiểu Phong cũng là không mấy chú ý đến biểu hiện này của nàng, nói thật lúc này hấn tâm trí đều để ở trên người Hạ Đông Nghi, nào có một sự phòng bị với Phuong tiểu nha đầu này, hấn vậy mà tưởng nha đầu này lại ăn phải dấm chua bộ dáng.

“Tiểu Phuong là lúc nào rồi còn ghen loạn. Mau nói xem Tiểu Nghi chuyện sao rồi?”

“Phốc ... PhốcPhong tử! Anh xem!... Anh diễn xuất thật là tệ!”

Phuong Phuong vậy mà lúc này ôm bụng cười nắc nẻ nhìn bộ dáng vô cùng lo lắng của Diệp Hiểu Phong.

“Tiểu Phuong! Em còn đùa nữa!... Mau nói Tiểu Nghi chuyện chính!... Thật khiến người ta xót ruột!”

Diệp Hiểu Phong không khỏi nổi nóng, cái này tiểu nha đầu thật khiến người ta lo lắng chết được, đã là giờ phút nào rồi còn đùa giỡn được, cái này thật mà không biết bao giờ mới trưởng thành được.

“Phốc... Phốc....Phong tử! Anh không phải là mất trí nha! Sao lại khôi phục nhanh nha!... Xem bộ dáng lo lắng của anh kia!...”

“Oách! Tiểu Phuong em!...”

Diệp Hiểu Phong lúc này có chút xám xịt, cái này Phuong đại nha đầu thật là hết nói, nàng là đến đây dò xét hấn mà, hấn vậy mà thật sơ xuất vậy mà để cho tiểu nha đầu này nắm bắt được cái đuôi. Nàng vậy mà quá tinh ranh.

Giữa lúc Diệp Hiểu phong còn đang cứng họng chưa biết phải giải thích ra sao thì Phuong Phuong lại ôm bụng cười nói:

“Phốc ... Phốc ... Phong tử anh thật là biết diễn nha! Suýt chút nữa em cũng là bị anh cho lừa gạt được.”

“Lừa gạt!... Chuyện gì? Cái gì diễn xuất? Tiểu Phuong hôm nay em thật là khó hiểu”

Diệp Hiểu Phong vậy mà giả ngốc hỏi tới, hấn cũng không ngu vội khai ngay, chỉ cần hấn không thừa nhận thì tiểu nha đầu này cũng không làm gì được hấn.

“Phong tử! Anh không cần phải giả ngốc. Anh diễn xuất vậy mà quá tệ.”

Phuong Phuong càng là ôm bụng cười ngặt nghẽo, cái bộ dáng ngốc trẻ lúc này của Diệp Hiểu Phong vậy mà khiến nàng không nhịn được cười.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 75: Lão Nương Đến Bồi Anh Ngủ!

Lúc này Diệp Hiểu Phong không khỏi cho đen mặt, hấn vậy mà quá sơ xuất, cái này tiểu nha đầu là lúc nào cho nhìn ra, hay là nàng chỉ đến thử hấn mà thôi. Cố ổn định tinh thần hấn lái sang chuyện khác, nếu mà cứ tiếp tục dây dưa với cái này tiểu nha đầu thì không sớm thì muộn cũng bị nàng khai thác hết.

“Tiểu Phuong! Đùa giỡn đủ rồi a! Sao khi không nữa đêm lại chạy đến đây này”

“Người ta là thấy anh cô đơn, nên đêm nay cố tình đến bồi anh ngủ nha!”

Phuong Phuong vậy mà có chút khiêu khích nhìn Diệp Hiểu Phong, liếm liếm môi cười nói, bộ dáng vậy mà vô cùng dụ hoặc.

“Oách! Tiểu Phuong bớt giỡn! Ta vậy mà một cái tiêu chuẩn bệnh nhân nha!” Tuy ngoài miệng nói cứng không muốn, nhưng trong lòng Diệp Hiểu Phong vậy mà không ngừng loạn động, đây là trần trụi câu dẫn nha.

Phuong Phuong hôm nay đến là mặc một sơ mi trắng ren tím bó sát người, nhất là cổ áo sơ mi hiển nhiên là cố ý thiết kế, có chút gấp khúc, đường cong chuẩn giờ phút này hiện lộ đầy đủ to thẳng, tựa hồ có khả năng sẽ bị nứt ra.

Diệp Hiểu Phong liếc nhìn cặp meow! meow! căng tròn như muốn phá áo đi ra kia của Phuong Phuong, dùng sức mà nuốt một hơi nước miếng, mạnh mẽ để xuống trong lòng mình lửa nóng.

Tuy nói lên lút vụng trộm ở trong bệnh viện vậy mà vô cùng kích thích, nhưng lúc này là không được, cái kia tiểu nha đầu là cố tình đến thăm dò hắn, nếu như hắn vậy mà để cho tình trạng không ổn thì hắn cái kia bí mật sẽ bị nòng cho nắm tới. Đây không khỏi là dính kế của nàng sao. Đây là dương mưu, trần trụi dương mưu mà.

“Phong tử!... Anh không thấy vui khi người ta cố tình tới đây lúc này sao?” Phương phương vậy mà có chút u oán nói.

“A! Tiểu Phương anh không phải là có ý này!... Đây là bệnh viện, có chút không thích hợp... Huống chi!...”

“Người ta biết đây là bệnh viện, nên sợ anh ở một mình buồn nên mới cố tình chạy tới nha!... Cái gì không thích hợp?... Anh lại nghĩ đi đâu rồi?”

Phương phương vậy mà đôi mắt tinh ranh không ngừng soi xét Diệp Hiểu Phong tới.

“Oách!...” Diệp Hiểu Phong không khỏi mặt đen bối rối, cái này tiểu nha đầu vậy mà cái đại ăn bớt, nàng rõ ràng trong câu nói lúc này là ám chỉ đến chuyện kia sự tình, vậy mà lúc này càng là một câu cho giữ sạch hoàn toàn trách nhiệm. Nữ nhân lời nói đúng là không đáng tính nhiệm mà.

“Phong tử không nói đùa với anh nữa chúng ta nên đếm bàn cái chính sự đi!”

Phương Phương vậy mà đến đổi một bộ mặt nghiêm túc nói chuyện, nàng vậy mà biến hóa rất nhanh, không ai biết trong hồ lô của nàng là đến cùng chứa thuốc gì, đến Hạ Lộ người chị em tốt của nàng cũng không biết là nàng đang suy nghĩ gì, càng khiến Diệp Hiểu Phong không biết lúc nào nàng nói thật, lúc nào nàng gió giỡn.

“Cái gì chính sự?” Diệp Hiểu Phong vẫn là một bên giả ngốc hề hề bộ dáng.

“Anh không cần giả ngốc! Anh đâu phải là mất trí nhớ đúng không?”

Phương Phương càng là đôi mắt thâm thúy quan sát Diệp Hiểu Phong.

“Tiểu Phương em là suy nghĩ nhiều rồi! Không phải bác sĩ Dương đã nói là do anh chịu va đập chính diện khá nặng, lại chịu tổn thương nặng về não bộ nên mất trí là chuyện bình thường nha.”

Phương Phương không phủ nhận ý kiến của Diệp Hiểu Phong mà đôi mắt thâm thúy cùng giao hoạt liếc nhìn hắn cái miệng chu lên cười nói:

“Theo như logic thì kết luận của bác sĩ Dương là không sai! Nhưng đối với anh thì là không dùng lý này để kết luận được!”

“Tiểu Phương em đến à ý gì?”

Diệp Hiểu Phong vậy mà không khỏi chột dạ, tiểu nha đầu này không phải là phát hiện trong đầu ta cái kia hệ thống đi nha, như vậy thì quá nghịch thiên rồi.

“Anh không phải trong lòng đã rõ rồi sao. Ánh mắt của anh đã tố cáo anh mọi chuyện.”

“Ánh mắt?... Ánh mắt anh làm sao?” Diệp Hiểu Phong có chút rung mình cái này tiểu nha đầu quan sát vậy mà có chút quá yêu nghiệt.

“Không phải sao! Có cần em phải nói ra anh mới chịu thừa nhận.” phương Phương càng là tinh quái nhìn Diệp Hiểu Phong trên miệng càng là nhếch lên một đường cong đầy đắc ý.

“Được em cứ nói!” Diệp Hiểu Phong đến đây vậy mà vẫn cứng miệng hướng Phương Phương thách thức.

“Đây là chiều ý anh nha” Phương Phương càng là trong lòng đắc ý, nàng nhìn Diệp Hiểu Phong một vòng sau đó mở miệng không nhanh không chậm tiến hành phân tích.

“Sáng nay khi tụi em đến thăm anh, ánh mắt anh vậy mà đầu tiên nhìn đến là Tiểu Nghi, mặc dù cô ấy đi phía sau em, và ăn mặc cũng không có nổi bật mấy. Sau khi đảo mắt qua nhìn em thì anh lại chú ý đến Lộ Lộ nàng, nhưng dư quang thì lại không kéo dài bao lâu, sau đó lại tập trung để ý Tiểu Nghi nàng. Anh có gì để nói.”

Diệp Hiểu Phong lúc này mồ hôi không khỏi như mưa chảy ra, tiểu nha đầu này vậy mà điểm này cũng để ý kỹ, chẳng lẽ ngay từ đầu nàng đã nghi ngờ mình nên cố tình đến để điều tra, như vậy thì quá là yêu nghiệt. Tuy vậy hắn cũng không thừa nhận, về mặt vẫn có tỏ ra bình tĩnh, ngồi im quan sát Phương Phương tìm kiếm kẽ hở để thoát thân.

Phương phương nhìn bộ dáng của Diệp Hiểu Phong càng là cười lạnh tiếp tục tỷ mỉ phân tích tiếp.

“Mấu chốt nhất chính là, lần này ánh mắt của anh dừng ở trên người Tiểu Nghi duy trì hơn 10 phút, sau đó lại đảo mắt xung quanh một lát chưa đầy 1 phút, lại trở lại quan sát Tiểu Nghi nàng vậy mà thời gian kéo dài hơn 15 phút, có thể thấy được hiện nay anh là đang quan tâm tới Tiểu Nghi nhất, đồng thời ánh mắt của anh quan tâm đến Lộ lộ nàng cũng nhiều đến hai mươi mấy lần, có thể cho thấy anh cũng là đang chú ý đến nàng. Thử hỏi một người mất trí nhớ thì sẽ không nhận ra các nàng mới phải.”

“Theo như những gì em quan sát thấy: sáng nay vậy mà khi nhìn thấy Hạ Đông Nghi và Hạ Lộ. Đồng tử Diệp Hiểu Phong càng hiện ra phóng to 20%, tuy rằng nàng cũng không có biểu hiện ra cái khác hành vi, nhưng ánh mắt đã bán đi anh.”

“Có lẽ do ta thấy các nàng đẹp nên có tình nhìn nhiều một chút cũng là có sao?” Diệp Hiểu Phong càng là toát mồ hôi lạnh, nhưng ngoài miệng vẫn ngoan cố nói cứng.

Phương Phương vẫn là bình tĩnh hít mắt cười nói:

“Đơn cử như đêm nay, anh mất vậy mà rất lo lắng và căng thẳng khi biết tin tức về Tiểu Nghi, có thể cho thấy anh lo lắng cho cô ấy rất là nhiều. Đáng ra anh mất trí nhớ thì phải đem các nàng đều cho quên mới lạ, lấy đâu ra lo lắng nhiều như vậy.”

“Còn chuyện này, khi em bảo sẽ ở lại đêm nay, ánh mắt anh vậy mà rất hèn mọn liên tục cho xăm soi vào kiểu đồn cùng meow! meow! của em liên tục không dưới hai mươi lần cái này anh khỏi cần chối.”

Diệp Hiểu Phong nghe Phương Phương phân tích người càng lúc càng phát lạnh, nàng so với hắn trong đầu cái kia hệ thống còn yêu nghiệt hơn, sức quan sát vậy mà thật đáng sợ. Nhưng hắn vẫn là cứng đầu không chịu thừa nhận tội, vẫn là cứng miệng cãi tới cùng:

“Đây chỉ là em suy luận, đâu có bằng chứng gì?”

“Bằng chứng? Vậy anh có cần em đến mời bác sĩ Dương tới làm thêm một vài cái kiểm tra?” Phương Phương càng là chu mỏ lên đầy đắc ý, trong đó càng là nhiều hơn một tia giảo hoạt.

“Kính nhờ! Tiểu Phương em đến là muốn giờ trò gì a?” Diệp Hiểu Phong càng là toát mồ hôi lạnh, hắn vậy mà vẫn còn bị Dương Lộ Thần đem qua khi thể cho dọa sợ, mặt mày có chút xám xịt.

“Nếu anh còn cứng đầu không chịu khai thì em buộc phải nhờ bác sĩ Dương tới hỗ trợ nha!” Phương Phương một bên càng là đắc ý uy hiếp tới.

“Oách!... Coi như anh sợ em!”

Diệp Hiểu Phong khoe miệng có chút co giật, gờ hai tay biểu thị đầu hàng. Một mình Phương tiểu nha đầu thôi đã đủ làm hắn nhức đầu, nếu tới thêm một cái Dương Lộ Thần không phải là muốn đòi mạng hắn đây nè. Đây cũng là đạo lý thường tình mà thôi, mãnh hổ nan địch quần hồ là đây.

“Phốc... Phốc... Phong tử coi như anh biết thức thời!” Phương Phương càng là ôm bụng cười đắc ý.

“Được rồi chuyện bác sĩ Dương làm sao em biết?”

Diệp Hiểu Phong càng là tò mò làm sao tiểu nha đầu này lại biết chuyện của hắn với Dương Lộ Thần, phải biết rằng với tính cách của Dương Lộ Thần thì nàng sẽ không đi kể với người khác, càng là sẽ đem Mạch Dịch Na cho bịt miệng, vậy tiểu nha đầu này tin tức là đến từ đâu.

“Phốc... Phốc... Em cũng đang muốn biết giữa hai người đến cùng là xảy ra chuyện gì? Bác sĩ Dương sáng nay biểu hiện rất là lạ, ánh mắt nàng nhìn anh là đầy sát khí, còn anh thì lại không dám nhìn lấy bác sĩ Dương, cơ hồ vậy mà còn có chút sợ sệt!” Phương Phương càng là tò mò đem Diệp Hiểu Phong quan sát tới, như thể đang điều tra nghi phạm, nàng vậy mà không đi học làm cảnh sát điều tra cũng là phí, quả là mỹ nữ tự cổ như danh tướng.

“Oách!... Chuyện gì là chuyện gì!”

Diệp Hiểu Phong có chút thờ dãi nhẹ nhõm, nhưng trong lòng vậy mà càng sợ hãi đi ra, cái này Phương Phương vậy mà quan sát quá ư là yêu nghiệt, không có chuyện gì giấu được dưới mắt nàng, cũng may nàng là bạn, nếu nàng là kẻ địch thì lúc này hắn là chết còn không hiểu lý do mình chết là vì đâu.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Lão Nương Sẽ Kêu To Đây!

Hai người nói chuyện một đường thời gian vậy mà lập tức cũng gần đến mười hai giờ, Diệp Hiểu Phong lúc này đã bị Phương Phương một đường hỏi cung khiến cho xanh mặt đi ra, hắn chỉ mong sớm đem yêu nghiệt tiểu nha đầu này sớm cho trục khách, nhưng Phương đại tiểu thư này vậy mà không có dấu hiệu nào muốn rời đi, nàng vậy mà thật đêm nay thật muốn đến làm ấm giường sao.

Diệp Hiểu Phong dùng sức mà nuốt một hơi nước miếng, mạnh mẽ đè xuống trong lòng mình lửa nóng, nói thật hắn cũng là có chút mong muốn Phương tiểu nha đầu này sẽ ở lại, nhưng hắn cũng là có phần sợ mọi người biết chuyện này thì kế hoạch của hắn sẽ hồng bét, nhất là sẽ gây nguy hiểm cho nàng.

Đề xuống trong lửa nóng, cố giữ cho mình trấn định, hắn lúc này phải thật lý trí nếu không muốn xông ra thêm cái gì ngoài ý muốn chuyện. Hắn có chút tiếc nuối hướng Phương Phương nhẹ giọng nói:

“E...hèm! ...Tiểu Phuong! Mười hai giờ y tá sẽ đến kiểm tra phòng đó.”

Phuong Phuong đôi mắt có chút tinh quái liếc nhìn hần môi vậy mà nhếch lên một đường cong ... cười nói:

“Thì đã sao? Hay anh lại nắm tôi một cái nào y tá người? Em thấy Mạch tỷ cũng là không tệ nha!”

“Oách! Kính nhờ!... Đây là ICU khoa nha. Buổi tối không cho phép lưu người nhà.”

Diệp Hiểu Phong có chút toát mồ hôi lạnh, cái này tiểu nha đầu quả là hết thuốc chữa, lúc nào rồi mà còn nổi con ghen vợ vẫn đi ra.

Quả nhiên, lời nói của Diệp Hiểu Phong còn chưa nói xong bao lâu, cửa phòng đã bị gõ:

“Kiểm tra phòng!”

Diệp Hiểu Phong liếc mắt nhìn Phuong Phuong một cái ra hiệu, giờ ngón trỏ làm thế tay chó có lên tiếng, sau đó kéo nàng vào phòng tắm, thấp giọng nhắc nhở Phuong Phuong:

“Em ở yên trong này, như thế này không được lên tiếng, biết không? Bị Y tá phát hiện không hay.”

Nói xong, hần lớn tiếng trả lời, khép lại cửa nhà tắm đi ra mở cửa.

“Diệp thiếu gia trông anh đã khỏe ra nhiều nha! chúc mừng anh!”

“Y tá Mạch cảm ơn chị!”

Diệp Hiểu Phong có chút bất ngờ, người đến kiểm phòng vậy mà lại là Mạch Dịch Na, phải biết hôm nay không phải là ca trực của nàng nói phải, nhưng hần cũng không dám nói nhiều, sợ là lộ chuyện chỉ là xã giao qua loa với nàng một vài câu sau đó là để cho nàng đo huyết áp cũng như cặp thân nhiệt theo thường lệ, sau đó lại nghe nàng không mặn không nhạt dặn dò một vài chú ý trước khi rời đi.

Mạch Dịch Na trước khi bước vào phòng cũng lấy làm lạ, hôm nay Dương Lộ Thần không hiểu làm sao nửa đêm lại gọi nàng đến giúp kiểm tra Diệp Hiểu Phong phòng. Nhưng khi vừa bước vào phòng nàng đã cho hiểu vấn đề, trong phòng vậy mà có mùi nước hoa nữ nhân, nhất là cái kia ở trên bàn nhỏ còn là để đẩy một cái LV biểu tượng túi sách nữ nha. Cái này không phải nói tên “sắc lang” này trong phòng bệnh là đang giấu lấy một cái nữ nhân.

“Đồ háo sắc hần vừa là tỉnh lại chưa đến 24 giờ đã tìm đến nữ nhân.” Mạch Dịch Na trong lòng khê mắng một câu, ánh mắt không ngừng liếc về phía cửa nhà tắm, nhìn vài lần, nhưng chung quy cũng không có vạch trần đi ra, sau khi làm công tác xong cũng bụng bần kiểm tra phòng đi ra ngoài. Nếu không phải Dương Lộ Thần lúc này có dặn qua nàng vào phòng có thấy gì cũng coi như không, đem trong phòng tình huống lên báo lại cho nàng là được.

Diệp Hiểu Phong cẩn thận tiễn nàng ra khỏi phòng, khi đã xác định nàng đã đi xa, bóng lưng mất dạng sau góc rẽ của dãy hành lang thì hần mới thở phào nhẹ nhõm cẩn thận đóng kỹ cửa phòng, quay người đang muốn tiến về phía giường bệnh. Hần lại bị Phuong Phuong làm cho giật mình xuyt chút cho rút tim ra ngoài, tiểu nha đầu này không biết từ lúc nào đã đem hai đùi đẹp thon dài tuyết trắng cuộn tròn ngồi trên giường của hần, nhìn hần một cái, bĩu môi mở miệng hỏi:

“Nàng đã đi xa!”

Phuong Phuong mặc chính là một chiếc váy vàng nhạt, nhìn như mơ hồ có thể thấy qua váy ngắn chỉ che khuất đến viền hông, cho nên chân co rút lại đến trên giường, váy cũng thực tự nhiên mà cuộn về sau này, váy ngắn ngắn chỗ nào che được phong cảnh bên trong. Diệp Hiểu Phong lập tức liền đã thấy quần lót nàng màu hồng nhạt phía cuối chân dài tuyết trắng mặt sau váy.

“Nhìn cái gì?”

Phuong Phuong vội vươn tay che váy.

“Cũng không phải chưa thấy qua!”

Diệp Hiểu Phong một mảng lớn nước miếng cho nuốt xuống, dè xuống trong lòng lửa nóng chậm rãi đi trở về đến bên giường.

“Tiểu Phuong tối nay thật muốn lưu lại sao?”

Diệp Hiểu Phong khó xử tròn tròn mắt, nhìn nhìn giường bệnh nhỏ kia miễn cưỡng chỉ có một thước hai tã hữu, phải nói ICU phòng bệnh tuy rộng rãi sạch sẽ nhưng phòng chỉ có giường bệnh chứ không có giường cho người nhà nuôi bệnh, vì ICU không cho phép lưu người nhà.

“Người ta đã bảo là đêm nay đến bồi anh ngủ nha!”

Phuong Phuong liếm liếm môi cười nói, bộ dáng vậy mà vô cùng dụ hoặc.

“Oách!... Giường chỉ có một cái nha!” Diệp Hiểu Phong lúc này có chút khó xử cùng lúng túng đi ra.

“Ya! ... Không phải là chưa từng ngủ chung giường qua nha! Có gì mà anh phải ngạc nhiên vậy.” Phuong Phuong càng là bấu môi tím tím cười nói.

“Oách!.. Đây là giường bệnh nha!”

Phuong Phuong vậy mà không thèm để ý đến hần, liền ngáp một cái, nói một nhọc, muốn ngủ.

Sau đó liền trực tiếp không đứng đắn mà ngã nằm ở trên giường, một người chiếm ba phần tư vị trí.

Diệp Hiểu Phong nhìn giường nhỏ của mình bị Phuong Phuong vậy mà một câu đã định, ung dung chiếm cứ, càng là tròn tròn mắt, chẳng lẽ trực tiếp nhào vào trên người nàng mà ngủ? Cái này tiểu nha đầu thật hết thuốc chữa.

Nhưng Diệp Hiểu Phong cũng không quản, nói thật, từ đêm hôm qua tới giờ hần cũng đã thấm mệt, hơn nữa tối hôm qua còn không sao ngủ được, cái kia Dương Lộ Thần thật ác độc, vậy mà một ngày một đêm đem hần không ngừng hành hạ, hiện tại đích xác mệt rã rồi.

Cho nên hần cũng với tay tắt đèn, sau đó trực tiếp lên giường, từ phía sau lưng nắm cả thất lưng Phuong Phuong, cả người giống như con mèo chồm lên con chuột, hai tay ôm ngực, dưới người dán cái mông nàng.

Phuong Phuong dùng khủy tay huych Diệp Hiểu Phong vài cái, phát hiện đuổi Diệp Hiểu Phong không chạy, lại mặc kệ:

“Em mệt! Đêm nay không được bắt nạt em!”

“Ồ!... Vậy mà có ai vừa bảo đến đây bởi anh ngủ?” Diệp Hiểu Phong càng là trêu chọc tới. Cái này tiểu nha đầu là tự dẫn xác tới, lại đuổi không đi, đã vậy hần cũng không ngại mà dạy cho nàng một bài học lên tới.

“Đùa anh thôi!” Phuong Phuong vậy mà cười giảo hoạt đi ra.

Diệp Hiểu Phong vừa nghe xong, vậy mà trong lòng có chút ngứa ngáy không chịu được, vung tay lên, trực tiếp cởi ra áo sơ mi của nàng, sau đó thuận tay kéo chăn qua, che hai người, tiếp theo vươn tay trên người nàng vậy mà không ngừng loạn động.

“Phong từ!... Còn sớm mà.”

Phuong Phuong tuy ngoài miệng nói vậy, nhưng ở trong chăn vậy mà cũng không thèm tránh né cứ mặc kệ Diệp Hiểu Phong sờ tung sờ tác, thành thực ngoan ngoãn nằm ở trong lòng Diệp Hiểu Phong, qua một lát lại thấp giọng nói:

“Váy của em đừng có làm hỏng...”

Nói xong chính mình ngược lại động thủ trước, nhẹ nhàng vươn tay tìm được chỗ bộ vị bắt đầu chậm rãi bành trướng của Diệp Hiểu Phong, vui cười một tiếng nói:

“Nhanh như vậy đã không chịu được sao?”

Diệp Hiểu Phong vừa nghe, lập tức lột sạch đồ của mình, còn lột đồ của Phuong Phuong đến chỉ còn lại có một cái váy ngắn màu vàng nhạt, khi cởi nội y hồng nhạt dưới váy, tay tìm tới đến mảnh đất thần bí của nàng, phát hiện sớm đã ướt nhây...

Diệp Hiểu Phong vậy càng một trận kích động, dưới người liền trực tiếp vọt vào, đột nhiên bị một cảm giác ấm áp bao vây, nha đầu kia đang bóp chặt cậu nhỏ của Diệp Hiểu Phong.

Phuong Phuong rên khẽ một tiếng, nói nhỏ nói:

“Nhẹ một chút... Để lão nương kêu to thì sau này đừng có oán ta.”

Hừ! Cái nàng này, Diệp Hiểu Phong hết chỗ nói rồi, quyết định mạnh mẽ trừng phạt nàng... Thích kêu thì kêu lão tử càng kích thích!

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Số Hai Mươi Tư Danh Hào Bồ Tinh Sứ Giả

Ở ngoài theo dõi Dương Lộ Thần sau khi đã xác định Phuong Phuong vẫn còn ở trong phòng, nhất là sau khi Mạch Định Na rời đi không bao lâu vậy mà đèn phòng cũng bị tắt, nên nàng một phần nào đoán được trong phòng sự tình, nên trong miệng không ngừng loạn mắng “dâm tặc” hai từ đi ra.

Tuy là đã đoán được trong phòng lúc này hạ trặng, nhưng một phần vì tính tò mò, phần khác nàng cũng cần phải xác tình huống thật sự trong phòng, bằng không khó mà cầm đèn bằng chứng xác thực để lột mặt nạ tên “háo sắc” kia.

Thoáng đánh quyết định, Dương Lộ Thần rất nhanh từ cái góc khuất, nhanh chóng áp sát cửa phòng của Diệp Hiểu Phong, nhưng vừa áp sát thời điểm, nàng vậy mà không khỏi bị âm thanh trong phòng vang tới khiến cho không khỏi đỏ mặt tía tai, cái kia Phung Phung vậy mà thật không kiêng dè, vậy mà thật cho kêu to. Nếu không có phòng cách âm tốt, cộng với Phung Phung đã kiểm chế bởi thanh âm thì non nữa cái ICU khoa đã bị nàng cho nghe hết, thật sự nếu không áp sát vào cửa và thực sự chú ý thì cũng khó mà phát hiện ra cái kia hương điểm âm thanh.

Trong phòng lúc này hai người vậy mà không hay biết bên ngoài của phòng là đang có một người vậy mà đang đem hai người đêm nay chính sự đều đã nhất thanh nhị sở cho nghe hết. Trong khi hai người vẫn lén lút giăng co ước chừng hơn một giờ, Diệp Hiểu Phong rốt cục cũng xả hơi trong cơ thể Phung Phung.

Phung Phung nhẹ thở gấp, ôm chặt cánh tay Diệp Hiểu Phong, để tóc dài của mình trên ngực Diệp Hiểu Phong, sau đó không chút để ý hỏi câu:

“Anh nói xem, nếu em mang thai thì phải làm sao?”

Diệp Hiểu Phong có chút hoảng sợ, nhưng chỉ do dự một chút nói rằng:

“Vậy thì cứ sinh thôi!”

“Xì!”

Phung Phung cầu Diệp Hiểu Phong một cái có chút dấm chua bộ dáng.

“Em còn chưa muốn bị Tiểu Nghi đánh chết, nàng ấy mới thật sự là Diệp gia con dâu, đã được Diệp gia chính thức thừa nhận, em nghĩ rồi, làm bỏ của anh một vài năm, sau đó em tìm một lão nhân trung thực một chút kết hôn, cho anh mang cái nón xanh, cho anh tức chết đi.”

“Tiểu Phung! ... Em dám.”

Diệp Hiểu Phong không khỏi có chút ăn dấm mùi vị, cứ nghĩ tới nàng câu nói là khiến hắn lại không ngừng sôi máu đi ra.

Phung Phung bắt gặp hắn bộ dáng càng là trong lòng không khỏi nổi lên đắc ý càng là trêu chọc tới.

“Có cái gì không dám, dù sao anh nhiều gái theo như vậy, chỗ nào có chôn dung thân cho em?”

“Được được, vậy em cứ việc tìm, em tìm tới một, anh liền đem hắn cho cắt j, cả đời này cũng không thể gần nữ nhân được, đồng thời cũng tìm tới một cái mới nữ nhân!”

“Có cần ngang ngược và độc ác như vậy không hả?” Phung Phung bất mãn ôm chặt tay Diệp Hiểu Phong vào sát ngực nàng.

“Vậy em còn không nhanh chóng nói lại!”

Diệp Hiểu Phong nhẹ tay bóp, bàn tay bao vây đôi meow! meow! no đủ của nàng, meow! meow! nàng thật sự quá lớn, tay hắn còn thật sự là bao vây không hết.

Hắn duỗi ra tay liền nắm đầu vú Phung Phung.

Thân mình Phung Phung một trận run run, loạn xoay người, nàng tựa hồ chịu không nổi khi Diệp Hiểu Phong làm như vậy, Diệp Hiểu Phong chỉ có thể dùng hai chân kẹp chặt nàng.

“Đồ xấu xa, hạ lưu!”

Diệp Hiểu Phong có thể nhận thấy được, Phung Phung vậy mà không thể phản kháng, da thịt toàn thân căng thẳng lên.

Lúc này trong đầu hắn vậy mà nổi lên một tà niệm ý nghĩ đó là đem cái kia nhiệm vụ tìm kiếm bồ tinh sứ giả mà tiểu nha đầu hệ thống giao cho hắn đem ra thử nghiệm, hắn cũng muốn thử xem cái kia hệ thống thật có phải hoạt động tốt như giới thiệu, mà cái kia Phung Phung không thể nghi ngờ chính là đối tượng tốt nhất để cho hắn đi tập sự.

Diệp Hiểu Phong đôi bàn tay ma quái của hắn lạng lẽ hướng lên vuốt ve các vị trí bên trên cơ thể Phung Phung, đến chớp đỉnh núi non trắng mịn của nàng. Đồng thời tay trái hắn từ chiếc eo thon tinh tế của nàng từ phía sau một đường hướng kiểu đồn tiên xuống chiếm đóng. Da thịt Phung Phung mịn màng mềm mại mang theo chút cảm giác mát rượi, cái cảm giác nhần nhụi này khiến cái vật đàn ông của hắn không khỏi kích động lại lần nữa cứng lên như sắt, Phung Phung biết hắn lại muốn nữa, hoảng sợ, nàng xoay xoay thân mình, oán trách:

“Đồ háo sắc! Anh lại muốn...”

Mà tiếp theo đó, trong đầu Diệp Hiểu Phong đột nhiên toát ra thanh âm quen thuộc của tiểu nha đầu hệ thống.

“Nhiệm vụ cấp F nhắc nhở, kế hoạch tìm kiếm bồ tinh sứ, tinh sứ số hai mươi tư tập trung, tính danh, Phung Phung, nhiệm vụ hoàn thành, có thưởng

nhưng cung cấp lựa chọn: thứ nhất, thuật thao túng thị trường chứng khoán cao cấp, thứ hai, thuật hacker cao cấp, đệ tam, thuật đánh nhau cao cấp, xin lựa chọn trong năm giây.”

Diệp Hiểu Phong lúc này không khỏi trợn mắt há hốc mồm, hẳn chỉ là muốn đem Phương đại nha đầu này cho thử nghiệm một chút không nghĩ vậy mà nàng thật là bỏ tình sử. Chẳng lẽ bỏ tình sử giả vậy mà thật dễ tìm nha, cứ ra đường quơ đại đến một cái mỹ nữ cũng được sao. Còn cái kia Hạ Đông Nghi và Hạ Lộ có cơ hội cũng nên kiểm chứng một phen nha, nếu thật vậy thì chẳng phải nói hẳn cái kia nhiệm vụ chẳng phải sẽ cho hoàn thành nhanh chóng sao.

Nhưng hẳn cũng không kịp nghĩ nhiều, bởi vì hệ thống chỉ cho 5 giây thời gian để hẳn lựa chọn.

Hắn thoáng suy nghĩ một chút, liền lựa chọn thuật thao túng thị trường chứng khoán cao cấp, ba cái kỹ năng này đối với Diệp Hiểu Phong mà nói, cũng không phải là nhu cầu cấp bách, thứ này có lẽ là trợ thủ đắc lực để vớt tiền.

Tuy hiện tại mà nói với hẳn tiền bạc cũng không phải là nhu cầu cấp bách, nhưng muốn trả thù và lần ra các thế lực trong bóng tối đã âm mưu hãm hại hẳn thì một bút tài phú ngầm là lựa chọn sáng suốt nhất hiện nay.

“Thuật thao túng thị trường chứng khoán cao cấp, tập hợp các nhận định, đánh giá, phân tích, thủ thuật thao túng thị trường cao cấp nhất... của các chuyên gia chứng khoán hàng đầu thế giới”

Lựa chọn hoàn tất, trong đầu Diệp Hiểu Phong đột nhiên nhiều thêm ra nhiều thứ bản thân hẳn trước kia dường như có chút mơ hồ không hiểu giờ đây thì thật rõ ràng mạch lạc, cùng những kỹ thuật thao túng thị trường mà đến cả các chuyên gia chứng khoán hàng đầu cũng chưa chắc nhìn ra manh mối, tựa hồ nháy mắt cảm thấy chính mình giống như thực chỉ cần thật đi làm một vài cái đầu tư cũng dễ dàng hái về một mớ tài sản kết sù.

“Thường cho 30 điểm tích phân hệ thống, nhưng vì chủ nhân bỏ qua lời cảnh cáo từ hệ thống hạn chế quan hệ tình dục trong khoảng thời gian cơ thể suy nhược nên tích phân có được sẽ bị trừ 20 điểm, tích phân hiện tại có được là 10 điểm, danh hiệu sơ cấp phế vật, xin phế vật cấp chủ nhân cố gắng thêm.”

Ngay cả điểm hệ thống đều có, nhưng mặt Diệp Hiểu Phong vậy mà méo sệch đi, hẳn tuy không biết điểm hệ thống là có tác dụng gì, nhưng cái này tiểu nha đầu là thật muốn chống đối với hẳn mà, vậy mà thật tìm cơ để ăn bớt điểm của hẳn mà.

“Tiểu Nha Đầu ngươi dám đem điểm tích phân của ta thật cho ăn bớt?”

“Ngươi không có quyền kháng nghị. Còn nữa không cho phép ngươi gọi ta là Tiểu Nha Đầu.”

“Được lắm!... Đã vậy ta cứ gọi ngươi là Tiểu Nha Đầu.”

“Ngươi cứ thử! Để xem ngươi sẽ thế thảm thế nào nếu dám chống đối với ta.” Tiểu Nha Đầu vậy mà một bộ dáng ghi hận đi ra, không thèm để ý đến Diệp Hiểu Phong tức giận.

“Phong tử!...Anh làm sao vậy?”

Đột nhiên cảm giác được Diệp Hiểu Phong đột nhiên dừng động tác sờ hữu, Phương Phương nằm trong lòng ngực của hẳn hơi hơi sùng sốt, như thế nào người này đột nhiên lại ngoan ngoãn. Chẳng lẽ là bởi vì mình mắng hẳn, Phương Phương trong lòng có chút bất mãn, chả nhẽ mắng hẳn một câu mà hẳn đã co vùi cụt hứng sao?

“Hả!...”

Diệp Hiểu Phong lúc này mới kịp phản ứng, tay mình còn đặt ở trên bộ vị mẫn cảm của người ta, hẳn vội vàng buông tay, sau đó ôm chặt cổ của nàng, hung hăng hôn một hơi:

“Cảm ơn em!”

Phương Phương bị hành động này của Diệp Hiểu Phong khiến cho ngẩn người, nàng lập tức xoay đầu lại nhìn hẳn bộ dáng vô cùng khó hiểu.

Mà thời gian này, Tiểu Nha Đầu thanh âm lại vang lên.

“Nhắc nhở chủ nhân nhiệm vụ E, kế hoạch bỏ tình sử, nhiệm vụ bắt lấy bỏ tình sử, mục tiêu Phương Phương, nhiệm vụ yêu cầu, độ trung thành đạt tới 90%, hiện nay độ trung thành của mục tiêu là 75%. Gợi ý nhiệm vụ, thu hoạch độ trung thành của mục tiêu, đề nghị chọn dùng chiến thuật dưới đây, như hôn môi, vuốt ve, làm tình, tặng quà, tiền tài, lên giường, kết hôn... Nhiệm vụ hoàn thành, sẽ đạt được cấp thưởng E...”

Diệp Hiểu Phong trợn mắt há hốc mồm, đây là đang cổ vũ hẳn phạm tội sao?

Xem ra nhiệm vụ của hệ thống là một loạt, đầu tiên là phải tìm được bỏ tình sử, sau đó còn phải thu thập bỏ tình sử về đội của mình, cái gọi là độ trung thành, kỳ thật hẳn chính là bảo mình đi chiếm lấy trái tim đối phương đây.

Chỉ cần một mình Phương Phương thôi, đương nhiên không thành vấn đề, nhưng... Nếu như là ba mươi sáu cái bỏ tình sử mà nói, trời ạ, vậy về sau sẽ là tình huống nào?

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đinh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Đêm Xuân Tâm Sự

Khi Diệp Hiểu Phong còn chưa tiêu hóa hết cái mở kia tin tức từ hệ thống mang lại, hắn bỗng cảm thấy được bụng dưới chính mình chợt lạnh, một cái tay nhỏ bé nhu nhược như không có xương chạm vào tiểu đệ của hắn, sau đó cầm lấy không ngừng đưa đẩy.

“Phốc... Phốc... Phong từ!... Anh không phải bị nói cho thành viêm tiền liệt tuyến nha!”

“Cái gì mà viêm tiền liệt tuyến!... Dám nghi ngờ năng lực của anh sao? Xem ra em là muốn khiêu khích anh đây mà!”

Diệp Hiểu Phong kích động đến run run, đây chính là trần trụi khiêu khích hắn mà, còn là một đại mỹ nhân..

Nhưng để Diệp Hiểu Phong có chút bất ngờ chính là, Phuong Phuong hiển nhiên không có kinh nghiệm gì, tay rất cứng, nhưng cho dù là như thế này, được cấp bậc mỹ nữ như nàng hầu hạ, Diệp Hiểu Phong không thể không cao hứng cho được.

Mặc dù mới trải qua lần đầu kịch chiến không đến 20 phút, nhưng dưới mìn màng không xương bàn tay nhỏ bé kích thích, phía dưới hắn lại có chút cảm giác. Trong Phuong Phuong bàn tay nhỏ bé vậy mà không ngừng bành trướng đi lên.

Phuong Phuong lúc này không ngừng thở hổn hển, tay Diệp Hiểu Phong lại bắt đầu đào móc trong đám lông lụy của nàng, thân mình Phuong Phuong một trận run run, nàng tựa hồ chịu không nổi Diệp Hiểu Phong động tác, đột nhiên thân hình nàng co rụt lại, lần tới phía dưới Diệp Hiểu Phong, cười phồng đũng nói:

“Tiểu tử, hôm nay lão nương xử lý ngươi, dám đùa với ta!”

Nói xong chu cái miệng nhỏ, nuốt hết thăng nhỏ vừa mới có chút cảm giác...

Cái này tiểu nha đầu thật là bạo gan mà, tuy là kỹ thuật có phần thô ráp, bù lại chiêu số dùng đa dạng chồng chất... Nhưng mấu chốt là, chiêu của nàng rõ ràng là chính mình sửa đổi, một người chưa từng sinh hoạt tình dục nhiều như nàng sử dụng cái kiểu loạn thất bát nháo loại này, chịu tội đương nhiên là chính là Diệp Hiểu Phong.

May mắn cho hắn chính là tuy Phuong Phuong tư thế sử dụng có phần loạn thất bát nháo nhưng bù lại đa dạng tư thế vẫn là rất khiến người mê đắm, lại thêm ở thời điểm an toàn nên nàng thực sự có thể cùng hắn đạt tới đỉnh điểm, nước mình hòa quện, đó mới là cái đáng nói...

Cũng phải đáng nể nha đầu kia thể lực vậy thật là tốt, có thể cùng hắn giằng co lâu đến như vậy mà không tỏ ra lép vế chút nào, thậm chí còn nhiều lần khiến hắn xem chút là bị tức đoạt vũ khí, nửa đường đầu hàng tư thế.

Nhưng trái ngược với cảm xúc thăng hoa trong phòng, ngoài hành lang Dương Lộ Thần lúc này mặt đã cho đỏ đến tận mang tai, cái kia hồn nhạt tên dám tặc vậy mà còn chưa chịu ngừng cái kia vui đùa, đã vậy cái kia Phuong nha đầu vậy mà âm thanh thật là lớn, đây không phải là muốn cho người khác biết hai người trong phòng đang làm chuyện gì sao.

Dương Lộ Thần lúc này nộ khí đã xung thiên, ước chừng muốn xông vào phòng đem hai người đáng xấu hổ kia cho trừng phạt một trận, nhưng làm vậy chẳng phải nói cho hai người kia biết nàng là nãy giờ ở ngoài rình coi sao, tuy chỉ là có âm thanh không có hình ảnh, thì nàng cũng là phạm tội xem phim AV rồi còn gì. Thật là muốn tức chết nàng mà. Dương Lộ Thần phì phì tức giận hướng nàng phòng làm việc tiến về, hơn hai tiếng đồng hồ qua đã quá đủ tra tấn với nàng, nàng không thể tiếp tục ở ngoài làm khán giả thêm một phút giây nào được nữa, như vậy là đã quá sức chịu đựng đối với nàng rồi.

Trong phòng lúc này Phuong Phuong lười nhác đem đầu gối lên ngực Diệp Hiểu Phong, nhẹ nhàng cười nói:

“Phong từ! Anh còn gì để nói nữa không?”

“Oách!... Nói cái gì cơ?”

Diệp Hiểu Phong ngây ngốc không biết Phuong tiểu nha đầu này lại muốn ngốc tới chuyện gì nữa.

“Anh không cần phải giả ngốc nữa! Anh thực ra là đâu có mất trí!”

Diệp Hiểu Phong lúc này không nói gì mà khẽ vuốt tóc Phuong Phuong, cái này tiểu nha đầu quả là rất thông minh, chuyện đã đến nước này thì không thể nào giấu nàng được nữa, nhưng hắn đang còn rất phân vân, tựu là không biết nên nói những gì, dù sao kẻ thù thực sự của hắn lúc này là ai, hắn còn chưa thể xác định, với tính cách nóng nảy và nóng nảy như Phuong đại nha đầu này thì kiểu gì cũng đi kiếm Diệp Thiên Thành kiếm chuyện, trước sau gì thì cũng xảy ra chuyện.

Phuong Phuong đem đầu rút ra, duỗi cái thắt lưng làm biếng nhìn Diệp Hiểu Phong có chút u buồn nói tiếp:

“Phong từ! Em thật là không biết chuyện gì đã xảy ra!... Anh không muốn nói cũng không sao! Nhưng ít nhất anh cũng không nên giấu tụi em chuyện anh không có mất trí nhớ, càng là không nên giấu Tiểu Nghi, cô ấy vậy mà đang rất đau khổ vì chuyện của anh...”

“Tiểu Phuong! Anh biết! Anh cũng là lo cho sự an toàn của tụi em nên...”

“Nếu là lo cho tụi em thì anh phải nên nói ra! Ít nhất tụi em cũng biết mà đề phòng, dù sao bốn cái đầu vẫn hơn một cái đầu mà!..”

“Tiểu Phuong anh lúc này chưa biết kẻ thù thực sự của mình là ai nữa!...”

“Phong từ! Anh không cần gấp! Chỉ cần anh khỏe lại! Ra khỏi bệnh viện thì chúng ta có thể từ từ tìm tới hần mà.” Phuong Phuong tay nhỏ khẽ đưa lên vuốt ve khuôn mặt có chút gầy đi của Diệp Hiểu Phong an ủi tới.

“Tiểu Phuong! Cảm ơn em!” Diệp Hiểu Phong khẽ nắm lấy bàn tay nhỏ bé mềm mại của Phuong Phuong ánh mắt có phần ôn nhu ấm áp nhìn nàng.

“Phong từ! Anh nên sớm nói cho Tiểu Nghi biết chuyện này! Những ngày vừa qua nàng thật sự là chịu đựng quá nhiều áp lực rồi. Lúc này chỉ có anh mới là nguồn động viên tinh thần tốt nhất cho cô ấy.”

“Tiểu Phuong! Em thật là tốt! Mà từ lúc nào tụi em lại thành chị em tốt của nhau vậy?” Diệp Hiểu Phong khẽ vuốt ve nàng mái tóc hời hợt.

“Cũng từ lúc Tiểu Nghi xảy ra chuyện, tụi em đã có nhiều thời gian ở chung với nhau, nên em cũng là dần dần hiểu được con người của cô ấy. Tiểu Nghi cô ấy vậy mà thật đáng thương! Cô ấy nhìn vậy chứ thật ra rất cô đơn!...”

“Tiểu Phuong cảm ơn em đã hiểu cho Tiểu Nghi!”

“Anh không cần phải cảm ơn em! Chỉ cần sau này đối xử thật tốt với Tiểu Nghi cô ấy là được rồi!”

“Tiểu Phuong em vậy mà nắm bạn trai của mình đi dâng cho người con gái khác thật sao? Em sẽ không ghen sao?” Diệp Hiểu Phong vậy mà có chút không nghiêm túc đến trêu chọc Phuong Phuong, cái kia bầu không khí vậy mà có chút ngọt ngào.

“Ghen sao? Em còn chưa hỏi tội anh! Cái kia Dương tử rốt cuộc anh và tử ấy là chuyện gì? Sao Dương tử lại nhìn anh với ánh mắt căm thù như vậy?”

“Oách! ... Chuyện gì là chuyện gì a! Kính nhờ! Anh là vừa mới tỉnh lại chưa đến một ngày, thì làm sao có thể gây đến chuyện gì nha!” Diệp Hiểu Phong lúc này không khỏi bị ánh mắt của Phuong Phuong khiến cho toát cả mồ hôi lạnh, cái này tiểu nha đầu quả là yêu nghiệt không thể coi thường được.

“Vậy sao! Tạm tin anh lần này! Nhưng mà sao em vẫn cảm thấy không đúng! Giữa anh và Dương tử nhất định là có cái gì đó mờ ám sự tình!...” Phuong Phuong ánh mắt càng là sẫm soi hướng Diệp Hiểu Phong ước chừng muốn đem hần cho mổ sẽ đi ra để nghiên cứu.

“Oách!... Anh thề là không có cái gì mà! Em quá đa nghi mà thôi!”

“Mong là vậy! Mà Dương tử cũng thật là xinh đẹp! Anh cũng nên nghĩ cách mà bắt lấy chị ấy nha! Cũng là không tệ đây này.”

“Oách! Tiểu Phuong em là nghĩ đi đâu vậy! Anh còn muốn sống thêm vài năm nữa nha!...”

“Đây là anh nói đó nha! ... Sau này mà dẫn Dương tử về nhà thì lúc đó”

“Anh thề!...”

“Tạm tin anh!...”

Diệp Hiểu Phong lúc này vậy mà cho nuốt một ngụm nước miếng thật lớn, cái này thật là hổ người mà, cái kia Dương Lộ Thần vậy mà cái kia Tiểu Nha Đầu hệ thống không phải nói là đối tượng nghi ngờ sao, cầu mong không phải là nàng ta, nếu không thì hần chẳng phải là đã tự đào cho mình một cái hố thật lớn sao.

Dương Lộ Thần trong phòng làm việc lúc này không ngừng nhảy mũi đi ra, không biết tên hỗn đản nào vậy mà không ngừng nhắc đến nàng khiến cho nàng vậy mà không ngừng nhảy mũi, nếu để nàng bắt được thì nàng sẽ đem hần phanh thây ngàn mảnh nha.

Trong phòng bệnh bên này vậy mà Diệp Hiểu Phong vậy mà cảm thấy một trận lạnh sống lưng đi ra, nhưng là không biết vì nguyên nhân gì đi ra, nhưng hần cũng là không có nhiều thời gian suy nghĩ tới, Phuong tiểu nha đầu vậy mà lại tập kích đến.

Cái này tiểu nha đầu vậy mà đối khách thành chủ đem Diệp Hiểu Phong không ngừng đột kích ngược tới, cái này tiểu nha đầu như rú bỏ được trong lòng nổi giãy vò bấy lâu nay, nên vậy mà không kiêng nể gì Diệp Hiểu Phong là bệnh nhân mà xông tới, một đường vậy mà đem hần làm tới bốn lần, thậm chí thanh âm càng lúc càng lớn, nhiều lúc có hộ sĩ đi ngang qua phòng cũng khiến Diệp Hiểu Phong tim vậy mà không ngừng nhảy loạn, thiếu chút nữa cho rớt ra khỏi lồng ngực, khiến cho hần thiếu chút đến viêm tuyến tiền liệt.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Chương 79: Nhìn Anh Giống Bệnh Nhân Sao?

Sáng sớm hôm sau Phương Phương vậy mà bị Diệp Hiểu Phong thức dậy từ rất sớm, khi nàng còn đang cuộn mình trong chăn, lười nhác nép mình trong lồng ngực hân ngủ ngon như con mèo con. Cái này nha đầu vậy mà đêm qua không khỏi quá bạo gan, vậy mà một đêm đem hân tình tụy không ngừng cho vất kiệt.

“Tiểu Phương!... Mau thức dậy a! Y tá sắp đi kiểm tra phòng buổi sáng!”

“Kệ nha! Người ta còn muốn ngủ.”

“Tiểu Phương!... Để y tá bắt gặp không hay lắm đây này!”

“Không biết a! Người ta còn mệt”

Phương Phương càng là lười nhác, bộ dáng phụng phịu, cuộn tròn rúc mình nép vào trong ngực Diệp Hiểu Phong.

Hừ! Diệp Hiểu Phong vói tay vào trong chăn, tìm được thân mình Phương Phương, dùng sức ve vuốt, lại chậm rãi đi xuống dưới:

“Vậy để anh kiểm tra chút, nhìn xem nơi đó của em có bị thương hay không?”

Bộ vị mẫn cảm của Phương Phương bị hân chạm vào, thân mình mãnh liệt co rụt lại, vội vàng đẩy Diệp Hiểu Phong ra:

“Không được... Người ta còn đau lắm!”

Diệp Hiểu Phong vội rút tay ra, ôm nàng sát vào người, hôn một hơi, cười nói:

“Được rồi, chờ em nghỉ ngơi khỏe lại tới thu thập em”

“Phong tử! Anh thật xấu!”

Phương Phương một mặt không cam lòng chui ra khỏi chăn hướng nhà tắm trốn vào, tuy là một cái lớn gan người, nhưng nàng cũng không phải mặt dày người, nếu thật dễ cho y tá dám người bắt gặp thì thật mất mặt, nhất là Diệp Hiểu Phong lúc này lại là một cái tiêu chuẩn bệnh nhân, còn chưa kể đến hân còn đang còn giả mất trí nhớ đây này, nếu chuyện này mà vỡ lở ra ngoài thì thật là không tốt.

Rất nhanh từ nhà tắm truyền đến tiếng nước chảy rầm rì, trong óc của Diệp Hiểu Phong rất nhanh xuất hiện một cảnh tượng mê người, một thân thể tuyết trắng mê người, ướt sũng dưới từng giọt nước của vòi hoa sen, nhẹ nhàng chớp lên hai núi non cao ngất, trên núi non mơ hồ có thể thấy được hai điểm hồng hồng...

“Ôi, chịu không nổi!”

Diệp Hiểu Phong đột nhiên phát hiện, cậu nhóc của mình thể nhưng đáng xấu hổ mà cứng lên. Cái kia tuy đêm qua đã đại chiến kịch liệt mấy trận với Phương Phương, nhưng cũng không thể ngăn cản cái kia buổi sáng muốn vận động bộ dáng, đây cũng là bản năng tự nhiên của con người mà thôi, Diệp Hiểu Phong nuốt một ngụm nước bọt thật lớn cố đè xuống trong lòng mình lửa nóng.

“Két!..”

Nhưng cũng rất nhanh cửa nhà tắm cũng mở ra, Phương Phương lúc này quần áo đã chỉnh tề đi ra, ném cho Diệp Hiểu Phong một ánh mắt uy hiếp, sau đó vậy mà nhanh chóng lui mất, bỏ lại hân một mình trong phòng bệnh.

“Phong tử! Chờ đấy lão nương sẽ còn đến thu thập ngươi!”

Phương tiểu nha đầu rồi đi, Diệp Hiểu Phong vậy mà lúc này trong lòng đã cảm thấy nhẹ nhõm đi một khúc, đêm qua vậy mà cùng tiểu nha đầu này tâm sự, vậy mà giúp hân trong đầu suy nghĩ được thông suốt rất nhiều chuyện, nhất là cái kia phần thưởng bất ngờ từ hệ thống, cũng giúp hân có thêm một lá bài tốt cho kế hoạch sau này của hân.

Nếu vậy hân cũng phải nhanh chóng cho kiểm tra Hạ Đông Nghi và Hạ Lộ mới được, nếu thật hai nàng là bồ tinh sứ giả thì thật tốt, như vậy chưa gì hân đã có đến ba bồ tinh sứ giả trong tay, cái kia nhiệm vụ cấp E vậy không phải chỉ cần tìm tới một bồ tinh sứ giả nữa và nắm trong tay tám bằng thạch sĩ của Hán Đại là hân đã có thể hoàn thành nhiệm vụ rồi sao.

Nghĩ đến đây Diệp Hiểu Phong không khỏi trên mặt nổi lên một tia gian tà, muốn kiểm tra Hạ Đông Nghi thì cũng không khó lắm, nhưng cái kia Hạ Lộ thì có chút đau đầu, tuy lần trước đã đắc thủ đem nàng cầm tới tay, nhưng cũng là nhờ Phurong Phurong công lao, lần này muốn đem nàng kiểm tra thì cũng nên nghĩ biện pháp mới được.

“Bộp!...”

Đang còn miên man suy nghĩ về chuyện làm sao để thu thật nha đầu Hạ Lộ, thì hán vậy mà không hiểu vì sao mà bị người cho đập rớt xuống giường, đang lúc hán muốn đem cái tên hỗn đần kia cho mắng tới thì hán vậy mà bất gặp ánh mắt đầy sát khí của Dương Lộ Thần, cái này nữ bác sĩ không hiểu sao sáng nay lại chạy đến phòng mình sớm như vậy, lại đem mình tấn công như vậy, không phải nàng vẫn còn ghi hận trong lòng chuyện lúc trước.

Nhìn bộ dáng lửa nóng của Dương Lộ Thần, Diệp Hiểu Phong không khỏi một trận lạnh sống lưng, cái này mỹ nữ nhìn như cả đêm qua mất ngủ, đôi mắt vậy mà có chút thâm quầng, sắc mặt có chút mệt mỏi bơ phờ, nhưng trên hết cái kia ánh mắt vậy mà tràn đầy sát khí, tựa như bất cứ lúc nào cũng có thể đem hán xé thành ngàn mảnh.

Diệp Hiểu Phong đề xuống một ngụm lớn nước bọt, bộ dáng vô tội hướng Dương Lộ Thần khóc không ra nước mắt nói tới:

“Bác sĩ Dương!...Buổi sáng tốt lành!... Không biết là chuyện gì khiến bác sĩ nổi giận như vậy?”

“Chuyện gì sao?...Hừ!...”

Dương Lộ Thần nhìn thấy gương mặt của hán càng là tức giận tới, đánh hừ một tiếng càng là vòng qua giường bệnh tiến về phía Diệp Hiểu Phong bưng bưng nổi trận lôi đình.

“Bác sĩ Dương bình tĩnh!... Chuyện gì cũng có thể thương lượng mà...”

Diệp Hiểu Phong lúc này cho đó mồ hôi lạnh, cái này nữ bác sĩ tính cách hán cũng là đã từng nếm qua, đến giờ nghĩ lại hán còn cảm thấy da thịt có chút tê dại đây này, quả thật là không thể dùng vẻ bề ngoài xinh đẹp như nữ thần của nàng để đánh hình dung nàng cái kia tính cách, quả là cách nhau một trời một vực mà.

“Bác sĩ Dương!... Có gì từ từ nói! Dù sao tôi cũng là một cái chuẩn bệnh nhân nha!”

“Bệnh nhân! ... Tôi nhìn tới anh nào có điểm nào thật giống một cái bệnh nhân!”

“Bác sĩ Dương!... Cô thật biết đùa!...”

Diệp Hiểu Phong run rẩy lùi về phía sau, hán vậy mà cảm thấy Dương Lộ Thần sáng nay vậy mà đầy sát khí, tựa như bất cứ lúc nào cũng có thể đem hán cho ăn tươi nuốt sống.

Nhưng hán cũng cảm thấy còn chút may mắn, cái kia một mắt đầy sát khí Dương Lộ Thần, tuy là muốn đem hán đến xé thành trăm mảnh cho hà giận, nhưng hành động vậy mà có chút ngập ngừng, có lẽ nàng còn chưa có quên trước kia hai lần sự cố, để cho Diệp Hiểu Phong vậy mà hết lần này tới lần khác đem nàng tiện nghi đều cho chiếm.

Diễn hình là nàng sáng nay xuyên đến là một chiếc quần tây ống Gauchó kẻ ly màu xanh trắng, với phần ống dưới được thiết kế rộng, thoát nhìn giống như một chiếc chân váy, phía trên càng là bảo thủ hơn với áo sơ mi trắng cổ cao, có thể nói là kín không thể kín hơn, với một tín đồ của váy ngắn như nàng thì đây chẳng khác nào bắt một tín đồ nghiện IOS phải chuyển sang dùng Android, trên nguyên tắc không phải Android không tốt, hay không bắt mắt bằng IOS mà bởi vì đơn giản là tôi thích IOS và tôi đã sử dụng nó hàng ngày giờ lại phải chuyển đổi qua một hệ điều hành khác thì khó chịu đến mức nào, nhất là lý do lại không phải đến từ một người khác, hỏi sao nàng không nổi nóng cho được.

Tuy là đã xuyên vào quần tây nhưng Dương Lộ Thần vẫn không cảm thấy an tâm, nhất là mỗi lần bất gặp ánh mắt của Diệp Hiểu Phong nàng lại vô ý đem tay nhéo nhéo ống quần, theo bản năng động tác có tính bảo hộ nàng y phục, như thể sợ nàng cái kia quần cũng không đủ bảo hộ nàng trước ánh mắt của tên “đâm tặc” trước mặt nàng vậy.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Thỏa Hiệp Cùng Dương Lộ Thần

Nhìn bộ dáng của Dương Lộ Thần, Diệp Hiểu Phong không khỏi cười khò, hán vậy mà hình tượng trong mắt nàng đã nát đến như vậy.

“Dương tỷ! ... Mọi chuyện chỉ là hiểu nhầm!...”

“Dương tử sao? Thật không dám nhận!... Theo như tôi biết thì cậu còn sinh trước tôi sáu tháng đây này!...” Dương Lộ Thần càng một về phía mai đi ra.

“Oách!... Dương tử! ... Chuyện tối đêm đó thật là hiểu nhầm mà thôi.”

“Hừ!... Anh còn dám nhắc lại!...”

Dương Lộ Thần một mặt vô cùng tức giận đi ra, cứ mỗi lần nhớ lại chuyện đêm đó là nàng lại không thể nào quên được gương mặt hèn mọn của Diệp Hiểu Phong, cái gương mặt đó vậy mà cứ ám ảnh lấy tâm trí nàng suốt mấy ngày nay, cứ mỗi lần chớp mắt là y như rằng khuôn mặt hèn mọn vô sỉ của hắn lại hiện ra trong đầu nàng, hắn vậy mà như ôn dịch cứ bám chặt lấy tâm trí của nàng, đuổi thế nào cũng không đi, cứ như tâm ma cuốn lấy tâm trí của nàng.

Nhìn thấy Dương Lộ Thần vậy mà dùng dùng nỗi giận khiến cho Diệp Hiểu Phong không khỏi trận trận run mình, nếu nói Diệp Hiểu Phong là tâm ma trong lòng của Dương Lộ Thần thì ngược lại tâm ma trong lòng Diệp Hiểu Phong lúc này cũng chính là Dương Lộ Thần.

Cái bộ dáng hung hãn đêm hôm đó của Dương Lộ Thần vậy mà khắc sâu trong tâm trí của hắn. Khiến hắn mỗi lần nhìn thấy nàng vậy mà vô hình chung có chút chột dạ sợ hãi đi ra. Cái này không phải là do hắn nhất gan sợ sệt, mà là do Dương Lộ Thần lấn át hắn tâm lý, khiến cho hắn mỗi lần thấy nàng là lại nổi lên nỗi lo lắng sợ hãi vô hình.

“Dương Tử!... Ta dù sao cũng là một cái tiêu chuẩn bệnh nhân, dù sao cũng mới khỏe lại!...”

“Bệnh nhân!... Ta thấy đêm qua anh vậy mà rất hoạt náo đây này! ... Đâu có điểm nào là không khỏe?”

“Đêm qua!... Đêm qua có chuyện gì sao? Ta sao mà không nhớ chuyện gì hết?”

Diệp Hiểu Phong lúc này tim không khỏi đánh thịch một cái, mờ hồ vậy mà không ngừng chảy ra như mưa, cái kia Dương Lộ Thần không phải đã biết chuyện gì rồi chứ? Dù sao đêm qua Phụng Phụng vậy mà có chút lớn tiếng đây này.

Nhưng Diệp Hiểu Phong lúc này vẫn là nói cứng tới, chỉ cần hắn không thừa nhận, Dương Lộ Thần lại không có chứng cứ đến nói thì cũng là không bắt được hắn đuôi.

“Chuyện gì sao? Có cần tôi nhắc lại cho cậu nhớ!... Cái kia Tiểu Phụng thật là lớn tiếng nha!...”

“Oách!... Dương tử!... Không phải là tôi qua rình trộm chứ?”

Diệp Hiểu Phong lúc này không khỏi chột dạ, Dương Lộ Thần vậy mà thật nghe thấy tiếng Phụng Phụng, cái kia nàng phòng làm việc không phải cách phòng hắn rất xa sao, vậy mà còn chưa kể đến hệ thống cách âm đây này, nếu thật nghe thấy, vậy không phải non nửa cái ICU khoa đều nghe thấy, không lý gì đêm qua hai người sẽ yên sự mà quấy rối đến gần sáng nha. Chỉ có một cách để giải thích là nàng đã rình trộm mà thôi.

“Hừ! Cái gì mà rình trộm! Hai người vậy mà âm thanh rất lớn đây này!...” Dương Lộ Thần không khỏi mặt đỏ đến tận mang tai, bộ dáng vô cùng xấu hổ gắt lên.

“Oách!... Dương Tử!... Tại sao nửa đêm lại đến rình xem người ta chứ? Cái này thật không có đạo lý!...”

Diệp Hiểu Phong càng là chột dạ đi ra, cái kia Dương Lộ Thần vậy mà thật là đêm qua dám đến nghe lén hắn chuyện tốt, nên nàng sáng nay bộ dáng kia tức giận tìm đến hắn cũng là hợp lý, nhưng nếu hắn vẫn một mực không thừa nhận thì nàng cũng là không làm gì được hắn. Nói chuyện thì phải cần bằng chứng, bắt gian thì phải bắt tận giường đạo lý đơn giản này ai mà không biết kia chứ.

“Diệp thiếu gia anh không cần chối cãi, cái kia quần chẳng lẽ là của anh? Đừng nói với tôi là anh có sở thích xuyên những thể loại này nha!...”

Dương Lộ Thần vừa nói vừa liếc mắt về cuối chân giường của Diệp Hiểu Phong, cái kia cuối chân giường không hiểu tự lúc nào vậy mà nhiều thêm ra một cái tam giác quần nhỏ màu hồng nhạt. Cái này không phải là Phụng Phụng tối qua đã xuyên sao? Nói vậy chẳng lẽ sáng nay trong lúc vội vàng nàng đã bỏ quên lại... cái này tiểu nha đầu sao lại có thể bỏ quên cái món đồ quan trọng như thế này lại được kia chứ, thật là!...

“Cái này!...”

“Diệp thiếu gia anh còn gì để nói?... Cái kia M size cũng không phải kích cỡ của anh đi!”

Diệp Hiểu Phong mặt mày lúc này không khỏi xám xịt, hắn vậy mà quá sơ xuất, tối qua vậy mà để cho tình tròng khổng lồ, cũng không thể không kể đến cái kia Phụng tiểu nha đầu vậy mà quá dục hoặc, nhưng vậy cũng thôi đi, hắn vậy mà quá sơ xuất, còn lưu lại cái kia chứng cứ để cho Dương Lộ Thần bắt được.

“Bác sĩ Dương!... Mà chuyện này!... Cũng đâu có ảnh hưởng đến ai đâu nhỉ?”

“Diệp thiếu gia anh nói đúng, chuyện này đích thực là chẳng ảnh hưởng đến ai! Nhưng nếu suy nghĩ cho kỹ thì có người cũng không muốn đem việc này truyền ra ngoài.”

Diệp Hiểu Phong lúc này mặt mày không khỏi co cấp, Dương Lộ Thần này không phải là sáng sớm cầm chuyện này chạy tới để uy hiếp hắn nha, nàng là đang âm mưu chuyện gì đây, theo như hắn nhớ ngoài sự cố đêm hôm đó ra, giữa hắn và nàng cũng chưa từng gặp nhau qua chứ đừng nói là phát sinh

chuyện gì để nàng phải đến uy hiếp hắn, nàng đây là muốn làm gì.

“Bác sĩ Dương! ... Cô không phải là sáng sớm chạy đến đây chỉ để nói những chuyện này nha!”

“Rất mau lẹ! ... Diệp thiếu gia tôi cũng không cần vòng vo nhiều lời, để làm mất thời gian của đôi bên. Tôi đến là để làm một cái giao dịch với anh!”

“Bác sĩ Dương! ... Cô thật là biết cách làm ăn.” Diệp Hiểu Phong mặt lúc này không khỏi co giật, cái này diên nữ nhân vậy thật là đến để uy hiếp hắn.

“Diệp thiếu gia anh muốn nghĩ sao cũng được! ... Có giao dịch hay không thì tùy anh quyết định! Tôi cũng không muốn tốn thời gian với chuyện này, tôi nghĩ sẽ rất nhiều người muốn biết chuyện đêm qua anh đã làm lắm đây này.” Dương Lộ Thần vậy mà một đường uy hiếp tới.

“Bác sĩ Dương coi như cô thắng! ... Nói đi cô muốn giao dịch như thế nào?”

Diệp Hiểu Phong lúc này không khỏi bị Dương Lộ Thần cái kia thái độ khiến cho tức đến bầm ruột, cái này nữ nhân diên rất cuộc là muốn gì, nhưng không thể không cùng nàng thỏa hiệp, chuyện hắn giả mất trí nếu thật truyền ra ngoài, lúc này là chuyện hắn không hề mong muốn chút nào nhất, trước tiên cứ thử nghe coi Dương Lộ Thần đến là muốn như thế nào.

“Rất mau mắn! Tôi nghĩ anh không là bị mất trí đi! Chuyện anh vì lý do gì mà giả vờ mất trí tôi cũng không muốn biết, ngược lại tôi sẽ giúp anh giữ kín chuyện này. Anh thấy sao Diệp thiếu gia?”

“Bác sĩ Dương tôi nghĩ sẽ không có ai làm chuyện gì không công? Nói đi rốt cuộc cô muốn tôi làm gì?”

Không có bữa tiệc nào là miễn phí, Diệp Hiểu Phong không đến nỗi ngu ngốc mà không hiểu được đạo lý này, nên càng là một mặt âm trầm quan sát Dương Lộ Thần, hắn thật muốn biết cái giá mà Dương Lộ Thần muốn có để giữ im chuyện này là gì.

“Tốt! Rất thẳng thắn, chỉ cần anh đáp ứng tôi hai chuyện tôi sẽ giúp anh giữ kín chuyện này.”

“Cô cứ nói!”

“Thứ nhất: Tôi cần anh trả lời tôi một câu hỏi?”

Thấy Diệp Hiểu Phong vậy mà sáng khoái đáp ứng điều kiện của mình Dương Lộ Thần không khỏi mở mồm trong bụng, nàng vậy mà rất lo hắn sẽ từ chối cùng nàng giao dịch, không ngờ hắn vậy mà sáng khoái đáp ứng nàng như vậy, quả thật không uổng công nàng đêm qua phí sức theo dõi hắn. Nghĩ đến chuyện đêm qua, Dương Lộ Thần vậy mà hai má bỗng đỏ ửng, cái kia hôn nhật thật là khiến người ta tức chết đây này.

Thấy Dương Lộ Thần vậy mà có chút quái lạ biểu hiện, nhưng Diệp Hiểu Phong cũng không dám nhiều lời, tránh chọc phải ổ kiến lửa, dẫn đến phát sinh thêm nhiều chuyện ngoài ý muốn, hắn cũng muốn mau chóng đem chuyện này cho kết thúc, tránh để đêm dài lắm mộng.

“Bác sĩ Dương cô có chuyện gì cứ hỏi?”

“Anh làm sao mà tỉnh lại được? Theo như tình trạng lúc đó của anh thì đáng lý ra anh lúc này đã là một cái xác chết mới phải.”

“Bác sĩ Dương cô có cần quá thẳng thắn vậy không?”

Diệp Hiểu Phong có chút khó tiêu, cái này Dương Lộ Thần vậy mà mượn chuyện này đến mắng xéo hắn đây mà. Không phải chỉ là hôn một cái, sờ cái kia đại “thủy thủy” một lần sao, có cần đem người ta cho giết người diệt khẩu, như vậy thật là quá không có đạo lý nha.

“Hừ! Tôi nói không đúng sao. Tốt nhất anh nên trả lời câu hỏi của tôi đi.”

Dương Lộ Thần càng là lười nhác cùng hắn đôi co, nàng cũng là muốn mau chóng đem chuyện này cho giải quyết xong, tựu cũng là sắp đến giờ y tá trực phòng sẽ đến kiểm tra phòng buổi sáng.

“Chuyện làm sao tôi tỉnh lại làm sao tôi biết được, đến cả cô là bác sĩ cũng không biết nữa là?”

Diệp Hiểu Phong một mặt tỉnh bơ trả lời, hắn sẽ không ngu gì đem chuyện cái kia nghịch thiên hệ thống trong đầu nói ra cho Dương Lộ Thần biết, không biết cái nữ nhân diên này không khéo lại kéo hắn đi mở tung cái hộp sọ của hắn ra để nghiên cứu, đến lúc đó thật không diên cũng bị cái nữ nhân này làm cho thành người diên mất.

“Hừ! Chuyện này tôi biết đến hỏi anh cũng chỉ là vô dụng mà thôi.”

Dương Lộ Thần cũng không quá bất ngờ về câu trả lời của Diệp Hiểu Phong, nàng cũng không tin là hắn biết chuyện gì, làm thế nào mà nàng có thể hình dung ra trong đầu Diệp Hiểu Phong vậy mà tồn tại đến một đồ vật nghịch thiên đến như vậy, cái này là chuyện không có khả năng.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cáp Công Tử (Công Tử Khùng Diên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 81: Ta Vậy Chẳng Phải Giống Chuột Bạch Sao!?

Thầy Dương Lộ Thần vậy mà dễ dàng tin ngay, Diệp Hiểu Phong không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nữ nhân diện này cũng thật là dễ gạt, trong đám nữ nhân mà hắn quen biết thì có lẽ Phương Phương và Dương Lộ Thần là hai người mà hắn khó đối phó nhất.

“Bác sĩ Dương điều kiện thứ hai của cô là gì nói luôn đi.”

“Điều kiện thứ hai sao? Chỉ cần anh ký vào tập hồ sơ này là được.”

Dương Lộ Thần vậy mà ném tới cho hắn một tập hồ sơ, trên mặt vậy mà thản nhiên như không nhưng kỳ thật trong lòng nàng đang vô cùng hồi hộp lo lắng theo dõi sát từng cử động một của Diệp Hiểu Phong, có lẽ cái này mới là mục đích chính của nàng.

Lúc đầu hắn còn nghĩ cái này Dương Lộ Thần điều kiện vậy mà quá dễ dàng, nhưng khi hắn xem đến mớ giấy tờ mà nàng ném cho hắn thì hắn mặt mày không khỏi xám xịt, cái này không phải biến hắn thành một cái chuột bạch sao, hắn còn là chưa quên chuyện đêm đó Dương Lộ Thần xách hắn làm một loạt các kiểm tra, đến giờ chỉ nghĩ lại hắn đầu vậy mà cũng cảm thấy tê rần cả ra.

“Bác sĩ Dương cô không cảm thấy quá đáng sao? Cái này chẳng phải muốn biến tôi thành một cái chuột bạch người sao?”

“Có gì mà quá đáng, chỉ là muốn anh một tuần bớt ra hai buổi tới giúp tiến hành một vài kiểm tra để giúp cho việc nghiên cứu phương pháp điều trị chứng “sống thực vật” thôi mà, nào có cái gì chuột bạch người đâu này!”

Diệp Hiểu Phong mặt mày càng là nhăn nhúm vô cùng khó coi, Dương Lộ Thần coi chuyện này vậy mà thật quá nhẹ nhõm, cứ nghĩ đến mớ kia máy móc thiết bị, cùng dây nhợ chẳng chịt thôi là hắn lại cảm thấy chán ghét rồi, suốt mấy tháng qua hắn bắt đắc dĩ làm bạn với chúng cũng quá đủ rồi.

“Bác sĩ Dương cô nói thật dễ nghe. Nếu bù lại là nắm cô đến làm vật thí nghiệm cô có đồng ý không.”

“Tất nhiên tôi sẽ vui vẻ đồng ý rồi! Hy sinh cho khoa học là một việc vô cùng thiêng liêng và cao cả.”

Tuy ngoài miệng nói cứng là vậy, nhưng nghĩ đến nếu thật bắt nàng đến làm vật thí nghiệm thì có lẽ nàng còn phản ứng dữ dội hơn Diệp Hiểu Phong lúc này nữa, thật là khó chịu khi có một ai đó không ngừng đem mình thân thể cho soi mói, nhòm ngó.

“Tôi không có nghĩa vụ cũng như bổn phận phải làm việc này nha!”

“Đúng là anh không có bổn phận và nghĩa vụ phải làm việc này, cũng như tôi cũng không có bổn phận và nghĩa vụ phải giúp anh giữ kín bí mật.”

“Bác sĩ Dương cô!...”

“Thời gian cũng không còn sớm nữa! Ký hay không là do anh quyết định, tôi không có ép buộc, không có mất công sau này có người lại phản nản.”

“Bác sĩ Dương! Có thể đổi một điều kiện khác được không? Cái này!...”

“Tôi đã nói rồi! Ký hay không là quyền của anh tôi không có ép!”

“Nửa tháng một lần!.. Cô thấy sao!”

“Vậy anh cũng không cần ký!”

“Bác sĩ Dương cô đừng ép người quá đáng!”

“Tôi không có ép anh! Hồ sơ trong tay anh, bút cũng trong tay anh, có ký hay không là do anh quyết định, tôi đâu có cầm tay anh ép buộc anh ký!”

“Một tuần một lần!... Đó là giới hạn cuối cùng của tôi!”

“Giới hạn sao?... Tôi cũng có giới hạn của mình!...”

“Được thôi ký thì ký!... Nhưng tôi sẽ ghi nhớ chuyện này!”

“Xem ra anh đã có quyết định đúng đắn. Diệp thiếu gia cảm ơn vì đã hy sinh vì sự phát triển của y học Hoa Hạ!”

“Bác sĩ Dương không cần cô phải nói mát.”

“Diệp thiếu gia hẹn gặp lại! Hy vọng anh không quên chúng ta có lịch hẹn vào thứ Ba và thứ Năm hàng tuần!”

“Hừ!”

“À quên! Anh nhớ đem cái món đồ kia cất cho kỹ không có lát nữa Y tá đến kiểm tra phòng lại nghi ngờ chuyện gì thì tôi không có chịu trách nhiệm đâu nha.”

Dương Lộ Thần một vẻ đắc ý ôm tập hồ sơ nhanh chóng chuẩn mắt, nàng là sợ Diệp Hiểu Phong đổi ý nên là không dám lưu lại, một phần khác cũng không muốn bị người trong ICU khoa thấy nàng mới sáng ra đã ở Diệp Hiểu Phong phòng bệnh.

Nhìn nhanh chóng lui mất Dương Lộ Thần, Diệp Hiểu Phong trong lòng vô cùng tức tối, vậy mà để cái kia nữ nhân điên cho nắm thóp, tháng ngày sắp tới không biết còn bị cái này nữ nhân điên hành hạ ra sao đây nữa, không được phải nhanh chóng tìm ra cách đối phó nữ nhân điên này, không thể để một cái nữ nhân cho đề đầu cười cổ thế này được, “Thật là chịu hết nổi! Con mụ điên!”

Dương Lộ Thần vừa rồi đi không lâu thì Y tá kiểm tra phòng cũng đến, tuy rằng Diệp Hiểu Phong đã tỉnh nhưng việc kiểm tra cơ bản mỗi thời gian vẫn được tiến hành đầu đặn như thường lệ, ai biểu hắn là VIP tiêu chuẩn phòng bệnh nhân đây này, càng lại là đối tượng nghiên cứu của hai cha con Dương Thế Cương đây này. Việc kiểm tra cũng dần vật hấn hết non nữa buổi sáng mới xong.

Lúc này mặt trời đã lên cao đến ngọn sào, An Huy cao ốc vốn là sản nghiệp của Cổ gia chi thứ tại Vũ Hán, mà chủ nhân không ai khác chính là Cổ Cự Cơ cha - Cổ Học Cần. An Huy chính là tập đoàn tài chính chứng khoán hàng đầu của Hồ Bắc, cân nặng của tập đoàn này có sức thao túng thị trường chứng khoán ở Hồ Bắc.

Lúc này trong một căn phòng xa hoa ở tầng cao nhất của tòa nhà, lúc này trong phòng đang có lấy hai người, một người trong đó tự là một cái tiêu chuẩn đẹp trai anh chàng với một thân cái tiền Tôn Trung Sơn áo đen, tóc để kiểu Pompadour khá cầu kỳ, kết hợp cùng khuôn mặt điển trai. Hắn lười nhác ngả lưng trên ghế giám đốc ngắm nhìn những tòa cao ốc hoặc cao hoặc thấp chen chúc san sát nhau, từ trên cao nhìn xuống chẳng ngôi nhà hộp diêm, xen lẫn ở giữa là những con đường thẳng tắp như mạng nhện, đầy ắp xe ô tô chạy như kiến tha mồi, trên mặt hắn nhếch lên một nụ cười trào phúng cùng khinh miệt nhàn nhạt nói:

“Tên phế vật Diệp Thiên Thành vậy mà thất bại! Đối phó một cái so với người cái không khác gì xác chết người cũng không xong!”

“Thiếu gia bước tiếp theo chúng ta nên làm gì?”

Người hỏi là một nam thanh niên ước chừng hai mươi ba tuổi, cũng là một cái tiêu chí anh chàng đẹp trai người, nhưng nhìn khí huyết cùng sắc mặt có chút trắng xanh, nhìn qua cũng biết là do việc thoác loạn thâu đêm mà thành, chưa kể quần áo của hắn còn có chút nhàu nhúm, trên đó còn lưu lại không ít son môi dấu vết, cùng loạn lên mùi nước hoa nữ nhân và mùi rượu mà thành, dấu vết này tự là còn rất mới, có thể thấy hắn là vừa mới từ trên giường lớn chịu ra không được bao lâu. Nhìn kỹ thì người này không ai khác chính là Cổ Cự Cơ người, An Hy tài chính chứng khoán tập đoàn người thừa kế.

“Làm gì?... Cự Cơ người xem người bộ dáng như vậy thì muốn làm được gì? Ta đã nói người bao nhiêu lần!... Phải tỉnh táo để làm việc!...”

“Thiếu gia!... Vì có ngài ở đây nên hôm qua tôi mới dám xả hơi một tý!” Cổ Cự Cơ càn một bộ dáng khúm núm xu nịnh bộ dáng đi ra.

“Cự Cơ ta nói cũng chỉ muốn tốt cho người mà thôi!... Từ nay tỉnh táo một chút, theo sát tên phế vật kia, tránh để cho hắn làm hỏng ta đại sự.”

“Thiếu gia! Còn Diệp Hiểu Phong tên kia thì thế nào? Chúng ta có cần giúp Diệp Thiên Thành một tay nữa không?”

“Ciec của hắn để hắn tự mình giải quyết đi! Cổ gia chúng ta lúc này không tiện xen vào. Cái tên ngốc kia vậy mà đem chuyện này làm cho động tĩnh quá lớn rồi.”

Tôn Trung Sơn cái tiền áo đen người thanh niên, trầm mặc một lúc lại nhàn nhạt nói:

“Người mấy ngày nay phải thật tỉnh táo vào cho ta, theo dõi sát động tĩnh của tên ngốc kia, nhưng tuyệt đối không được ra tay giúp hắn làm chuyện gì ngốc nghếch. Cái kia thời cơ tốt nhất đã qua rồi...”

“Thiếu gia tôi biết rồi. Ngài sắp tới bận việc gì sao?”

“Đêm nay ta phải quay về Bắc Kinh, cha ta điện qua báo kêu lão thái gia gọi ta trở về gấp.”

“Thiếu gia, thế còn việc kia, Hạ gia ngài tính sao?”

“Xem ra Hạ gia vậy cũng là một cái bánh nức khó trôi, các người ba nhà vậy mà suốt mấy năm qua còn không phân chia không xong, xem ra lần này ta thật phải nhúng ta vào giúp các người dọn dẹp chiến trường rồi. Đợi ta về tới Bắc Kinh sẽ nói cha ta bí mật chuyển một khoản đầu tư cho các người đến thâu tóm hoàn toàn Hạ gia. Còn kẻ sách như thế nào ta đã nói qua với cha người. Nên người càng phải tỉnh táo mà làm việc.”

“Vâng thiếu gia!”

Cổ Cự Cơ lúc này ánh mắt vậy mà có chút lửa nóng, bấy lâu nay hắn vậy mà nhẫn nhịn quá lâu rồi, lần này cơ hội đến phải nhanh chóng cho tóm lấy cái kia tiêu hồ ly, phải biết hắn chờ mong cái cơ hội này từ rất lâu rồi, trước còn bị Diệp Thiên Thành cùng Diệp Hiểu Phong đè nén hắn không tiện ra tay, giờ thì tốt rồi, một tên thì ngã ngựa, một tên thì mất trí nhớ, chẳng khác tên điên là mấy, hắn lại có thiếu gia đến chống lưng, thì tội gì mà không nhân cơ hội đến tóm cho được mỹ nhân kia chứ.

Vị thiếu gia họ Cổ kia vậy mà trên miệng nhếch lên một nụ cười khinh miệt, hắn cũng là thừa biết Cổ Cự Cơ trong đầu cái kia ý nghĩ, nhưng hắn cũng không buồn quan tâm, cái thứ chỉ biết úp mặt trên bụng nữ nhân thì chả thể nào làm nên tích sự gì, suốt đời chỉ hợp làm chân sai vặt cùng lâu la mà thôi, thứ mà hắn cầm trong tay để mà tiêu khiển cùng cò thí với người mà thôi, nên thêm một hay bớt một với hắn cũng không quan trọng, nên hắn cũng đến là mặc kệ Cổ Cự Cơ, dù sao kẻ sách trâu tóm Hạ gia đã lung lay kia hắn cũng đã tính toán kỹ càng tựa như chỉ bắt ba ba trong rọ mà thôi.

Cầu Đề Cừ 9 – 10*, Cầu Kim Phiếu, Tử Linh Thạch ủng hộ! Cầu Like dưới mỗi chương, cầu bao nuôi truyện! Lão Thất xin tạ tạ rất nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Đỉnh Cấp Công Tử (Công Tử Khủng Điên, Dịch Thiên Hệ Thống)* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.